

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

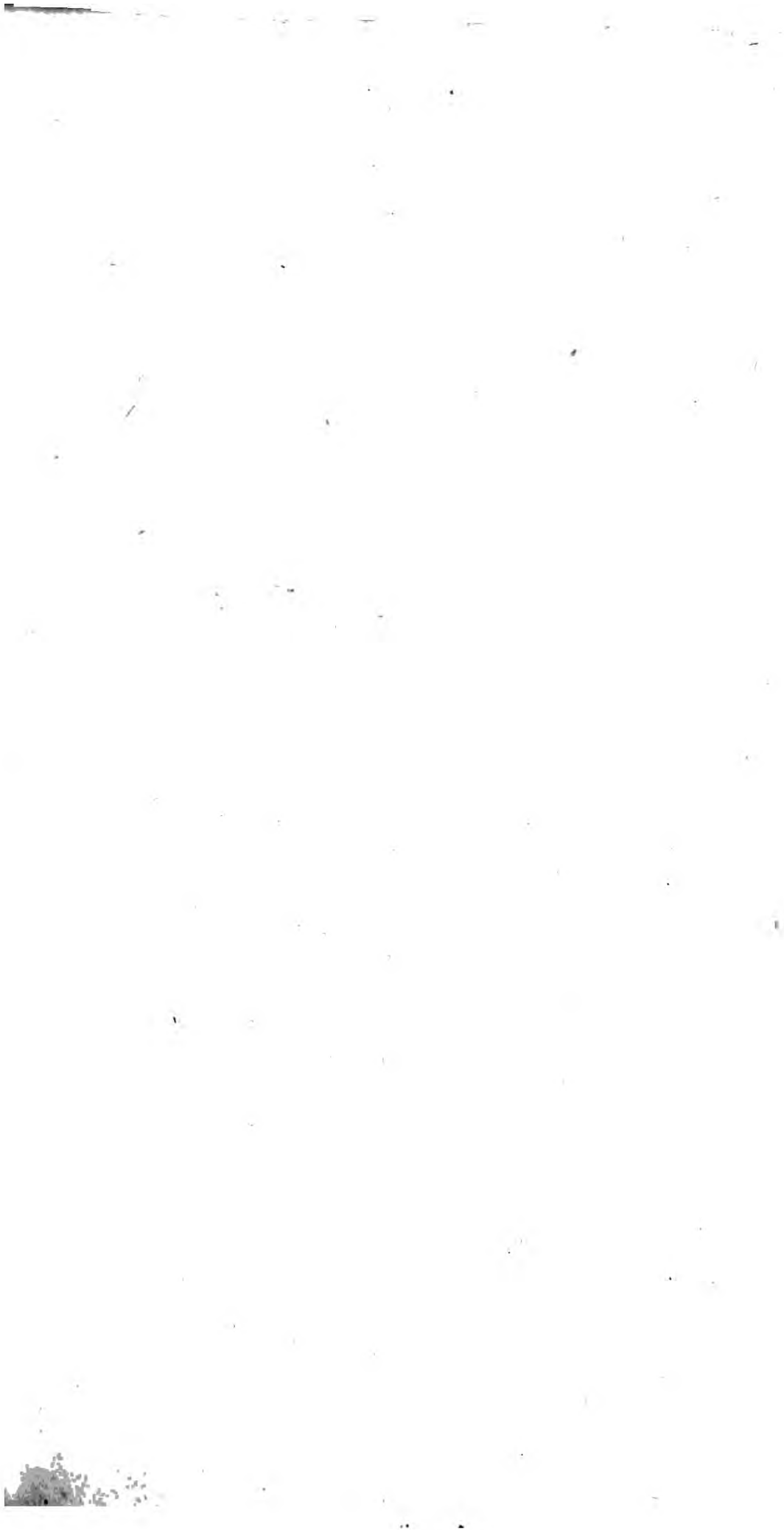

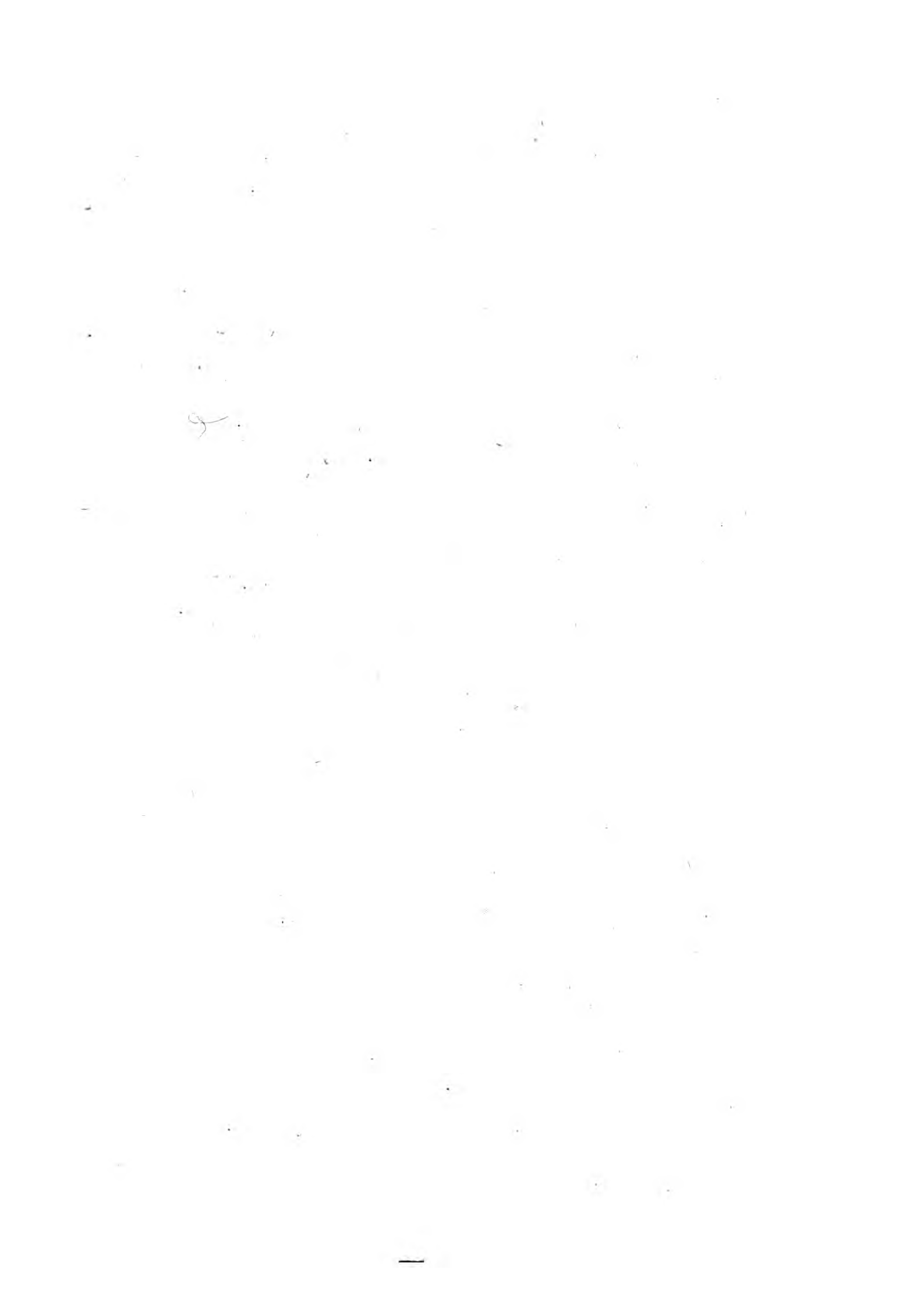
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

8° B. J.
L. 216.

117

A R A T I
P H A E N O M E N A   E T   D I O S E M E A ,
Q U I B U S   S U B J I C I U N T U R
E R A T O S T H E N I S
C A T A S T E R I S M I .

D I O N Y S I I
O R B I S   T E R R A R U M   D E S C R I P T I O .

R U F I   F E S T I   A V I E N I
U T R I U S Q U E   P O E T A E   M E T A P H R A S E S .

C U R A V I T   N O T A S Q U E   A D J E C I T
F .   C .   M A T T H I A E .

A c c e d u n t   t a b u l a e   l i t h o g r a p h i c a e .

F R A N C O F U R T I   A D   M O E N U M ,
I N   L I B R A R I A   H E R M A N N I A N A .

1 8 1 7 .

1. 2.
CR. 1.

PRAEFATIO.

Amicissimo Reinherz, Bibliopolae nostrati, poëtam aliquem graecum, eumque rarius obvium, suo sumtu foras dare cupienti, auctor exstiti, ut ARATUM cum DIONYSIO PERIEGETA typis repetendum curaret, ne deessent, unde adolescentes praeunte magistro intelligerent, qualem veteres, Alexandriae et Romae florentibus literis, Coeli Orbisque terrarum speciem animo concepissent: illorum enim poëtarum neuter discen-
tium manibus tradi facile poterat, novissima Arateo-
rum editione, ut tironibus non accommodata, ita ple-
risque vix parabili; Dionysio autem, quem superioribus seculis post renatas literas frequentissime lecti-
tatum scimus, e tabernis librariis prorsus exsulante *).
Quod bonarum artium incommodo quum ita esse

---

*) Novissime, quantum scio, Dionysius cum Eustathio prodiit in Vol. II. operis, cujus titulus est: Συλλογή τῶν ἐν ἐπιτομῇ τοῖς πάλαι γεωγραφηθέντων τύποις ἐκδοθέντων φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἐξ Ἰωαννίνων φιλογενεστάτων ἀδελφῶν Ζωσιμαδῶν χάριν τῶν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐφιεμέρων Ἑλλήνων etc. ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1807. 1808. II. Voll. 8. Sed haec editio, in bibliopoliis non obvia, adolescentibus nequaquam est accommodata.

arbitrarer, habebam consentientem b. Bredowium *); huic enim malebam suffragari, quam Viro docto, cui illius consilium Dionysii in scholarum etiam usum edendi displicuerat. Ceterum probatis a bibliopola rationibus meis hoc muneris in me recipere non dubitabam, ut textui quam emendatissime repraesentando operis ipse praeessem, atque ARATUM quidem, cui ERATOSTHENIS Catasterismos censebam subjiciendos, ad Buhlii, DIONYSIUM vero ad H. Stephani (Paris. 1577. 4.) exemplar exigere. Haud incommode autem AVIENI etiam Metaphrases me addidisse arbitror, in quibus repetendis novissimas recensione, Buhlii et Wernsdorfii, secutus sum. Tabulas lithographorum arte reddere placuit illas, quas subjunxerunt Gossellinus Straboni gallice verso, Schaubachius Catasterismis, Vossius versionem germanicam Bucolicorum Virgilii.

Notas ita concinnavi, ut criticis superiorum animadversionibus, iisque contractis, supplementa suis locis insererem. Ad Aratum et Dionysium hinc primum comparent Varias lectiones Codicis Palatini, quem cum aliis quibusdam antiquae sedi tandem postliminio restitutum sic descripsit Cl. Wilken **):

---

*) Vid. G. G. Bredowii Epistolas Parisienses p. 45. cf. Acta Seminarii Regii et Societatis philol. Lipsiensis, Vol. II. p. 241.

***) Vid. Programma indicendo certamini literario in a. d. XXII, Nov. 1816. p. 23.

„Codex bombycinus, quarto majore, paginis DIV:
 „quo continentur 1. Sophoclis tragoediae tres,
 „Ajax, Electra, Oedipus tyrannus (deest initium Aja-
 „cis), cum scholiis nonnullis; 2. Pindari Olympia
 „et Pythia, cum scholiis; 3. Dionysii Descriptio
 „Orbis; 4. Lycophronis Alexandra, cum Isaaci
 „Tzetzi prologo et scholiis; 5. Oppiani Halieutica
 „atque ejus vita, cum scholiis (deest folium ab ini-
 „tio); 6. Arati Phaenomena atque vita, cum scho-
 „liis (deest folium ab initio); 7. Homeri Boeotia,
 „sive Iliadis liber secundus, cum prologo et scholiis;
 „8. Homeri Iliadis libri XXIV, cum metaphrasi et
 „scholiis passim adscriptis, atque vita Homeri; 9.
 „Deorum nomina allegorice interpretata, sub fi-
 „nem Iliadis; 10. Georgius Choeroboscus de
 „tropis poëticis.” — Hunc Codicem hortante Creu-
 zero, V. Cl., cum textu Felliano et Stephaniano ac-
 curatissime contulerunt, quibus gratum animum hic
 publice testificor, Juvenes eruditissimi, Guilielmus
 Frommelius et Georg. Jos. Bekkerus, Seminarii
 philologici Heidelbergensis Sodales. Sed quemad-
 modum illius libri opportunitatem mihi Fortuna
 ultro largita est, ita eadem pertinaciter obstitit, quo-
 minus in rem meam, si ita visum fuisset, converte-
 rem, quae ad Arati Diosemea utiliter monuisse
 videri poterat Thomas Forsterus *): ejus enim

---

*) Thomam Forsterum ante hos tres quatuorve annos in Bri-

editio, quum meo rogatu jam Londini comparata fuisset, mox in itinere, nescio quo casu, periit, neque postea ullo modo ejus compos fieri potui.

Eratosthenis Catasterismos repetii e Schaubachiana editione (Gotting. 1795. 8.), non tamen neglectis, quae ad constituendam lectionem et editor ipse, et b. Heynius in praefatione bonae frugis plenissima, monuerunt. Quum vero non nescius essem, in Bibliotheca Vindobonensi Caesarea servari Codicem Catasterismorum, omisso auctoris nomine inscriptum *Ἀστροθεσίαι ζωδίων*, cujus plenior notitia jam debebatur Gothofredo Ernesto Groddeck (in Epistola critica ad Buhlium, Arateorum Vol. II. p. 380. sqq.); ab humanitate viri amicissimi de Gering, Civis nostri, facile impetraveram, ut is meo nomine adiret Virum Exc. de Schreibers, quo auctore deinde permoti sunt duumviri doctissimi, Kopitar et Eichenfeld, Bibliothecae Caesariae custodes, ut Codicem cum Schaubachiana editione diligentissime conferre, ejusque varias lectiones benevole mecum communicare vellent. Quod fecerunt adjecta annotatione: „*Ἡσ ἀστροθεσίας ἀδεαπότους*

---

tannia edidisse Arati Diosemea cum notis in 8. cognitum habebam ex diario quod inscribitur *Morgenblatt für gebildete Stände*, 1814. plag. 206. p. 823. Videtur tamen Forsterus non nisi rerum meteorologicarum rationem habuisse, quas etiam tractavit in opere alio, cui titulum fecit: *Researches about Atmospheric Phaenomena*, cujus altera editio prodiit Lond. 1815. 8.

„praecedit folio 129-131. τοῦ Ἀράτου Φαινομένων
 „προοίμιον, quod sic satis concordat cum editione
 „Victorii, Florent. 1567. fol., p.117. usque ad p.122.,
 „nisi quod in hoc Cod. Vindob. Victorianus textus
 „nec dimidius adest; desinit enim cum editionis
 „pag. 119. media (ἀοίκητον Ἑρμοῦ), post quae hic
 „non nisi 17. lineae sequuntur, multum diversae a
 „Victoriano: est vero ultima Codicis linea: ὅπως
 „μηδὲν σὲ λανθάνῃ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰρημένων.” —
 Unicum igitur quum hactenus innotuisset Catasteri-
 smorum exemplum manu scriptum Oxoniense, unde
 eos primus vulgavit Jo. Felli us (Matritense enim,
 quantum scio, nondum collatum fuit); nunc quidem
 beneficio VV. DD. Kopitār et Eichenfeld alterius Vin-
 dobonensis lectiones integras proferre licuit.

Ad Dionysium plura in promptu erant, a fu-
 turo poëmatis editore non sane spernenda. De Co-
 dice Palatino (nam de Petaviano videndus H. J. Arnt-
 zenius, Misc. cap. XX.) supra jam dictum est, cui
 haec praemissa leguntur, convenientia fere cum iis,
 quae ex Cod. Laudino, i. e. Bodlejano tertio, exhi-
 buit Eduardus Thwaites: Γένος Διονυσίου. Διο-
 νύσιος γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως, ἐπὶ τῶν
 Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετὰ Αὐγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ
 Αὐγούστου. Φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμ-
 ματα, τὰ τε Λιδιακὰ, Ὀρνιθιακὰ καὶ Βασσαρικά·
 τοῦτο δὲ λέγουσιν εἶναι αὐτοῦ γνήσιον, καὶ τὰ
 Λιδιακὰ. Διαφέρει δὲ γεωγραφία χωρογραφίας, ὅτι

ἐν μὲν γεωγραφίᾳ τὸ καθόλου λέγει, οὐχὶ δὲ μερικῶς οἷον περὶ τῆς Αἰγύπτου· οὐκέτι δὲ μέμνηται τῶν κατὰ μέρος τούτων, οἷον πάσης πόλεως καὶ παντὸς ποταμοῦ· ἐν δὲ τῇ χωρογραφίᾳ ἀπάντων μέμνηται τῶν πόλεων καὶ τῶν ποταμῶν. — Porro Creuzerus, V. Cl., ad me transmisit editionem Haverkampianam (L. B. 1736. 8.), in cuius margine Fr. Xav. Werferus, nimis mature bonis literis ereptus, religiosissime enotaverat Varias lectiones Codicis bombycini, qui servatur inter cimelia L. B. de Schellersheim, Florentiae plerumque degentis. Complectitur vero Codex ille, quem saec. XIV. scriptum existimant, Hesiodi poëmata, Theocritum, DIONYSIUM; praeterea nonnulla ex graeca Bibliorum Versione et Josepho, cum quibusdam levioris momenti ad rem grammaticam spectantibus. — Tandem ex Bibliotheca Regia Academica Gottingensi Vir Clarissimus Jer. D. Reufs mecum benigne communicavit b. Siebenkeesii Observationes ineditas in Dionysium et Eustathium, quarum illas exhibui integras. — Bredowii *) versio germanica Dionysii hisce demum diebus mihi visa est.

Scr. Francofurti ad Moenum, Non. April.
C1010CCCXVII.

*) Vid. G. G. Bredow's nachgelassene Schriften. Mit dem Bildniss und dem Leben des Verfassers herausgegeben von J. G. Kunisch, Breslau 1816. 8.

Α Ρ Α Τ Ο Υ

Σ Ο Λ Ε Ω Σ

Φ Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Α   Κ Α Ι   Δ Ι Ο Σ Η Μ Ε Ι Α .

Ε Ρ Α Τ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Τ Σ

Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Σ

Κ Α Τ Α Σ Τ Ε Ρ Ι Σ Μ Ο Ι .

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

Τ Ω Ν

Φ Α Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ω Ν Α Ρ Α Τ Ο Υ.

Πρῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προοίμιον εἰς τὸν Δία· δεύτερον δὲ διεξέρχεται τὴν τῶν Φαινομένων ἀπλανῶν διακόσμησιν, εἰς τρία μέρη διελὼν αὐτήν· ἓν μὲν, τὸ ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ φαινομένου αἰεὶ ὑπὲρ γῆν· ἔπειτα, στερεὰ δύο ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, τὸ μὲν βόρειον, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ· τὸ δὲ νότιον, τὸ μεταξὺ ζωδιακοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ. Ἀπαγγέλλει δὲ ἕκαστον κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος· τὰ μὲν μῆκη, ἀπὸ ἀνατολῶν ἰὼν ἐπὶ δυσμᾶς διὰ τῶν προανατελλόντων, μέχρις ἂν ἐπανέλθῃ· τὰ δὲ πλάτη, ἀπὸ τοῦ βορείου ἐπὶ τὸ νότιον. Κατὰ μῆκος μὲν οὖν, τὸν βόρειον τόπον ἀπὸ τοῦ Ἐνγόνασι καὶ Ὀφιοῦχου εἰς τὸ πρόσθεν αἰεὶ μέχρι τῶν αὐτῶν κύκλων ἀπαγγέλλει, τὸν δὲ νότιον ἀπὸ Ὠρίωνος καὶ Κυνὸς καὶ Ἀργουῆς, ὁμοίως μέχρι τῶν αὐτῶν· κατὰ πλάτος δὲ, τὸν μὲν βόρειον ἀπ' ἀρκτικοῦ μέχρι ζωδιακοῦ, τὸν δὲ νότιον ἐξῆς ἀπὸ ζωδιακοῦ μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ, συντάσσειν τὰ μὲν ἐξῆς καθ' ἓν, τὰ δὲ κατὰ ἴλας καὶ συγγενείας τινὰς εὐλόγως περιλαμβάνων. — Συντελέσας δὲ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπλανῶν, μετὰ ταῦτα περὶ τῶν πέντε πλανητῶν λέγει, καὶ ἐξῆς ἀρμόσας τοὺς κύκλους ἑκάστων, ἀπαγγέλλειν ἀπαναίνεται μὲν τοὺς τῶν πλανωμένων, καὶ οὐ θάρρει λέγειν, ὡς χαλεπὸν εὔχεται δὲ ἱκανὸς γενέσθαι τῶν ἀπλανῶν „τά τε κύκλα, τὰ τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν“· καὶ τοὺς ἀναγκαιοτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τέσσαρας λέγει, δύο μὲν τροπικοὺς, ἓνα δὲ ἰσημερινὸν, τρίτον δὲ τὸν ζωδιακόν. Πάρεργον δὲ καὶ, ὡς ἐν παραδείγματι

μέρει, αὐτὸν τὸν γαλαξίαν παραβέβληται. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀνατολᾶς ἑκάστων καὶ δύοσις ἀπαγγέλλει, χρώμενος τῷ τρόπῳ δι' οὗ ἕκαστα τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ καταλέγει, συνανατέλλοντά τε καὶ ἀντιδύνοντα, ἀρχάμενος ἀπὸ ἑσπερινῆς ἀνατολῆς Καρκίνου. Κατὰ δύο δὲ τρόπους ταῦτα διεξέρχεται· ὁ τὲ μὲν, πρότερα τὰ συνανατέλλοντα καὶ δεύτερα τὰ ἀντιδύνοντα· ὁ τὲ δὲ, τὸναντίον, πρότερα μὲν τὰ ἀντιδύνοντα, ὕστερα δὲ τὰ συνανατέλλοντα· καὶ τούτῳ μᾶλλον τῷ τρόπῳ πλεονάζει, ἢ περὶ τῷ προτέρῳ. — Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ Διοσημείων διεξέρχεται. Καὶ πρῶτον μὲν, προσίμιον αὐτοῖς ἀπαγγέλλει· μετὰ ταῦτα δὲ, σημεῖα λέγει χειμῶνος καὶ εὐδίας, πρῶτον μὲν, ὅσα Σελήνη παρέχει, δεύτερον δὲ, ὅσα Ἡλιος, τρίτον δὲ, ὅσα ἡ καλουμένη Φάτινη· μετὰ ταῦτα ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμικτα, χειμῶνος, καὶ εὐδίας, καὶ θρεμμάτων, καὶ ἀροτων, ὅσα δηλοῖ τὰ τε μετέωρα καὶ τὰ ἐπίγεια, φυτὰ τε καὶ ζῶα, καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, τὰ μὲν σεμνότερα, τὰ δὲ φαυλότερα. Κοσμηῖ δὲ τὰ φαυλότερα σεμνότητι διχῶς· ποτὲ μὲν, ἀναμίσγων τὰ σεμνότερα, ποτὲ δὲ, ἀπολογούμενος, καὶ τὴν χρείαν αὐτῶν εἶναι λέγει ἀναγκαίαν. — Καλῶς δὲ ὠνόμασται τὰ Φαινόμενα, πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἀνταρκτικῷ οὐ λέγει τὰ ἀφανῆ τοῦ οὐρανοῦ (οὐ γὰρ ἴσμεν), ἀλλὰ μόνον λέγει τὰ ἐν τοῖς φανεροῖς, τὰ μεταξὺ τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ βορείου πόλου· δεύτερον δὲ, ὅτι περὶ μεγεθῶν καὶ διαστημάτων οὐ διαλέγεται· τρίτον, ὅτι περὶ τῶν ὑποθεόντων πλανωμένων καὶ τῶν ἀκριβῶν κύκλων οὐ περιεργάζεται, καθάπερ ἄλλοι πράγματα ἀσαφῆ καὶ στοχαστικά καὶ ἀδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέγοντες, ἀλλὰ παραιεῖται, οὕτως λέγων· ἠούκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγώ· ἐν τούτοις γὰρ τὰ μὲν τῶν πλανωμένων φησὶ λέγειν μὴ θάρρειν, τὰ δὲ τῶν ἀπλανῶν εὐχεται ἰκανὸς γενέσθαι εἰπεῖν· πρὸς τούτοις δὲ, ὅτι καὶ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἐν τέλει καταλεχθέντων σημείων, τὰ μὲν φαινόμενα λέγει, τὰς δὲ αἰτίας ἑκάστων, ἀφανεῖς οὖσας, παρήσι, καὶ στοχασμοὺς ἀδηλοὺς οὐ διεξέρχεται, καθάπερ οἱ φιλόσοφοι.

ΑΡΑΤΟΥΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

- Ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα, τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες ἐῶμεν
ἄρρητον! μεστὰι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί· μεστή δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες· πάντα δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες·
5. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν· ὁ δ' ἥπιος ἀνθρώποισι
δεξιὰ σημαίνει· λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρει,
μιμνήσκων βιότοιο· λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη
βουσί τε καὶ μακέλῃσι· λέγει δ' ὅτε δεξιαὶ ὥραι
καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι·
10. Αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν,
ἄστρα διακρίνας· ἐσκέφατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
ἀστέρας, οἵκε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοιεν
ἀνδράσιν, ὡραίων ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται
τῷ μιν αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἰλάσκονται.
15. Χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειρα,
αὐτὸς, καὶ προτέρη γενεή! χαίροιτε δὲ, Μοῦσαι,
μειλίχιαί μάλα πᾶσαι! ἐμοίγε μὲν, ἀστέρας εἰπεῖν,
ἢ θέμις, εὐχομένῳ, τεκμήρατε πᾶσαν αἰοιδήν.
- Οἱ μὲν ὁμῶς, πολέες τε καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες,
20. οὐρανῷ ἔλκονται πάντ' ἤματα συνεχῆς αἰεὶ.
Αὐτὰρ ὄγ' οὐδ' ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
ἄξων αἰὲν ἄρηρεν· ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
μεσσηγὺς γαῖαν· περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.
Καί μιν πειραίνουσι δύο Πόλοι ἀμφοτέρωθεν·

25. ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ' ἀντίος ἐκ βορέας,
 ἐψόθεν ὠκεανοῖο· δύο δέ μιν ἀμφίς ἔχουσαι
 Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται Ἀμαξαι·
 αἱ δὴτοι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
 ἀλλήλων, αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται,
30. ἔμπαλιν εἰς ὄμους τετραμμένοι. Εἰ ἐτεδὸν δὴ,
 Κρήτηθεν κεῖναί γε, Διὸς μεγάλου ἰότητι,
 οὐρανὸν εἰσανέβησάν, ὃ μιν ποτὲ κουρίζοντα
 Δίκτω ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίῳ,
 ἀντρω ἐγκατέθεντο καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν
35. Δικταῖοι Κούρητες, ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο.
 Καὶ τὴν μὲν Κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσι,
 τὴν δ' ἑτέραν Ἑλίκην. Ἑλίκη γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ
 εἰν ἀλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρῆ νῆας ἀγινεῖν·
 τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πίσυνοι περὶ ὄσι θάλασσαν.
40. Ἄλλ' ἢ μὲν καθαρὴ καὶ ἐπιφράσσασθαι ἐτοίμη,
 πολλὴ φαινομένη, Ἑλίκη πρῶτης ἀπὸ νυκτός·
 ἢ δ' ἑτέρα, ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ ναύτησιν ἀρείων·
 (μειοτέρῃ γὰρ πᾶσά περιστρέφεται στροφάλιγγι)
 τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰδύντατα ναυτίλλονται.
45. Τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας, οἷη ποταμοῖο ἀπορρώξ,
 εἰλεῖται, μέγα θαῦμα, Δράκων, περὶ τ' ἀμφί τ' ἐαγῶς
 μυρίος· αἱ δ' ἄρα οἱ σπείρης ἐκάτερθε φύονται
 Ἄρκτοι, κνανέου πεφυλαγμένοι ὠκεανοῖο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἄλλην μὲν νεάτη ἀποτέμνεται οὐρῇ,
50. ἄλλην δὲ σπείρη περιτέμνεται· ἢ μὲν οἱ ἄκρη
 οὐρῇ παρ' κεφαλὴν Ἑλίκης ἀναπαύεται Ἄρκτου·
 σπείρη δ' ἐν Κυνόσουρα κάρη ἔχει· ἢ δὲ κατ' αὐτὴν
 εἰλεῖται κεφαλὴν, καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρῳ.
 Ἐκ δ' αὐτῆς παλίνθορος ἀνατρέχει· οὐ μὲν ἐκείνη
55. οἴοθεν, οὐδ' οἶος κεφαλῇ ἐπιλάμπεται ἀστὴρ,
 ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἰς δ' ὑπέρνευθεν

ἔσχατιὴν ἐπέχει γέννος δεινοῖο πελώρου·
 λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
 ἄκρην εἰς Ἑλίκης οὐρήν· μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰδὸν
 60. καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ·
 κείνη που κεφαλῇ τῇ νήχεται, ἤχι περ ἄκραι
 μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησι.

Τῆς δ' αὐτοῦ μογέοντι κυλίνδεται ἀνδρὶ ἔοικὸς
 Εἰδῶλον, τὸ μὲν οὔτις ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 65. οὐδὲ τίνι κρέμαται κείνος πόνῳ· ἀλλὰ μιν αὐτῶς
 Ἐνγόνασιν καλέουσι, τὸ δ' αὐτ' ἐν γούνασι κάμνον
 ὀκλάζοντι ἔοικεν· ἐπ' ἀμφοτέρωγ δέ οἱ ὤμων
 χεῖρες αἰέρονται, τάννται γέ μεν ἄλλυδις ἄλλη
 ὄσσον ἐς ὄργυιήν· μέσσω δ' ἐφύπερθε καρῆνῳ
 70. δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο Δράκοντος.

Αὐτοῦ κακείνος Στέφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
 σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος, ἀποιχομένης Ἀριάδνης,
 νότῳ ὑποστρέφεται κεκμηκότος Εἰδῶλοιο.

Νώτῳ μὲν Στέφανος πελάει, κεφαλῇ γέ μεν ἄκρη
 75. σκέπτεο παρ κεφαλῇν Ὀφιοῦχεον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
 αὐτὸν ἐπιφράσσαιο φαινόμενον Ὀφιοῦχον.

Τοιοὶ οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὤμοι
 εἶδονται· κείνοί γε καὶ ἂν διχόμενι σελήνῃ
 ἰσωποὶ τελέδοιεν· ἀτὰρ χεῖρες οὐ μάλ' εἶσαι·
 80. λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐξεπιδέδρομεν αἴγλη·
 ἀλλ' ἔμπης κακείναι ἐπόψαι· οὐ γὰρ ἐλαφραὶ·
 ἀμφοτέραι δ' Ὀφίος πεπονείαται, ὅς ῥά τε μέσσον
 δινεύει Ὀφιοῦχον· ὁ δ' ἔμμενές, εὖ ἐπαρηρῶς
 ποσσίν, ἐπιθλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι,

85. Σχορπίον, ὀφθαλμῶ τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκῶς
 ὀρδός· ἀτὰρ οἱ Ὀφίς γε δύο στρέφεται μετὰ χερσὶ,
 δεξιτερῇ ὀλίγος, σκαιῇ γέ μεν ὑψόδι πολλός.

Καὶ δὴ οἱ Στεφάνῳ παρακέκλιται ἄκρα γένεια·

- νειόδι δὲ σπείρης μεγάλας ἐπιμαίεο Χηλᾶς·
90. ἀλλ' αἱ μὲν, φαέων ἐπιθενέες, οὐδὲν ἀγαναί.
 Ἐξόπιθεν δ' Ἐλίκης φέρεται ἐλάοντι εἰκῶς
 Ἄρκτοφύλαξ, τὸν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι Βοώτην,
 οὔνεχ' ἀμαξαίης ἐπαφώμενος εἶδεται Ἄρκτου.
 Καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηλος· ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς
95. ἐξ ἄλλων Ἄρκτουῖρος ἐλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ.
 Ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑπο σκέψαιο Βοώτου
 Παρθένον, ἣ ῥ' ἐν χερσὶ φέρει στάχυν αἰγλήεντα·
 εἴτ' οὔν Ἀστραίου κείνη γένος, ὅν ῥά τέ φασιν
 ἄστρον ἀρχαίων πατέρ' ἔμμεναι, εἴτε τευ ἄλλου,
100. εὐκήλος φορέοιτο· λόγος γέ μιν ἐντρέχει ἄλλος
 ἀνθρώποις, ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦεν.
 Ἦρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη, οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν,
 οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν,
 ἀλλ' ἀναμιξὲς ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη περ εἴουσα·
105. καὶ ἐ Δίκην καλέεσκον· ἀγειρομένη δὲ γέροντας,
 ἥε που εἰν ἀγορῇ, ἣ εὐρυχόρῳ ἐν ἀγυιῇ,
 δημοτέρας ἤειδεν ἐπισπέρχουσα θέμιστας.
 Οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίσταντο,
 οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κνδοιμοῦ·
110. αὐτῶς δ' ἔζων· χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
 καὶ βίον οὔπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον,
 ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα· καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
 μυρία πάντα παρεῖχε Δίκη, δῶτειρα δικαίων.
 Τόφρ' ἦν, ὄφρ' ἔτι Γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν·
115. ἀργυρέῳ δ' ὀλίγη τε, καὶ οὐκέτι πάμπαν ἐτοίμη,
 ὠμίλει, ποθέουσα παλαιῶν ἠδεα λαῶν·
 ἀλλ' ἔμπης ἔτι κείνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
 Ἦρχετο δ' ἐξ ὀρέων ἐπιδειέλος ἠχηέντων
 μουνάξ· οὐ δὴ τῷ ἐπεμίσητο μελιχίοισιν·
120. ἀλλ' ὁπότε ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολώνας,

ἠπείλει δ' ἠπειτα, καθαρπτομένη κακότητος,
οὐδ' ἔτ' ἔφη εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέουσιν·

„Οἴην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
χειρότερην! ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.

125. Καὶ δὴ που πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἶμα,
ἔσσετ' ἐν ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' ἐπικείσεται ἄλγος.^α

Ὡς εἰποῦσ' ὄρέων ἐπεμαίετο· τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
εἰς αὐτὴν ἔτι πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας.
Ἄλλ' ὅτε δὴ κακίνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο,

130. χαλκείη γενεὴ, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες,
οἱ πρῶτοι κακόεργον ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
εἰνοδίην, πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων
καὶ τότε μισήσασα Δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν
ἔπταδ' ὑπουρανίη· ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χάρην,

135. ἤχι περ ἐννεχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι
Παρθένης, ἐγγὺς εἰούσα πολυσκέπτιο Βοώτου.

Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὄμων εἰλίσσεται ἀστήρ,
δεξιτέρη πτέρυγι· Προτρυγητῆρ δ' αὐτε καλεῖται·
τόσσος μὲν μεγέθει, τοίη δ' ἐγκείμενος αἴγλη,

140. οἶος καὶ μεγάλης οὐρῆν ὑποφαίνεται Ἄρκτου·
δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δὲ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
ἀστέρες· οὐκ ἂν, τοὺς γε ἰδὼν, ἐπιτεκμαίραιο,
οἶος οἱ πρὸ ποδῶν φέρεται καλὸς τὲ μέγας τε,
εἰς μὲν ὑπωμαίων, εἰς δ' ἰξυόθεν κατιόντων,

145. ἄλλος δ' οὐραίοις ὑπὸ γούνασιν· ἄλλ' ἄρα πάντες
ἀπλόοι, ἀλλόθεν ἄλλος, ἀθωννμῆ φορέονται.

Κρατὶ δὲ οἱ Δίδυμοι μέσση δ' ὑπο Καρκίνος ἐστὶ·
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι Λέων ὑπὸ καλὰ φαίνειν,
ἐνθα μὲν Ἥελίοιο θερεΐταται εἰσι κέλευθοι,

150. αἱ δὲ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι,
Ἥελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντι.

Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι εὐρεῖ πόντω

- ἄθροιοι ἐμπίπτουσιν· ὁ δὲ πλόος οὐκ ἔτι κώπαις
 ὄριος — εὐρειαί μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες,
 155. εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδᾶ κυβερνητῆρες ἔχοιεν!
- Εἰ δέ τοι Ἥνιοχόν τε καὶ ἀστέρας Ἥνιοχοιο
 σκέπτεσθαι δοκέοι, καὶ τοι φάτις ἦλυθεν Αἰγὸς
 αὐτῆς, ἥδ' Ἐρίφων, οἳ τ' εἰν ἄλλι πορφυρεούσῃ
 πολλακίς ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνδρόπους·
160. αὐτὸν μὲν μιν ἅπαντα μέγαν Διδύμων ἐπὶ λαιῶ
 κεκλιμένον δῆεις· Ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα
 ἀντία δινεύει· σκαίῳ δ' ἐπελήλαται ὄμῳ
 Αἰξ ἱερῆ, τὴν μὲν τε λόγος Διὸς μαζὸν ἐπισχεῖν· —
 Ὀλενίην δέ μιν Αἶγα Διὸς καλέουσ' ἐποφῆται.
165. Ἄλλ' ἢ μὲν πολλή τε καὶ ἀγλαή· οἳ δέ οἱ αὐτοῦ
 λεπτὰ φαίνονται Ἐριφοὶ καρπὸν κατὰ χειρός.
- Πὰρ ποσὶ δ' Ἥνιοχον κεραὸν πεπτῆότα Ταῦρον
 μαίεσθαι· τὰ δέ οἱ μάλ' εἰκότα σήματα κεῖται,
 τοιῆ οἱ κεφαλῇ διακέκριται· οὐδέ τις ἄλλῳ
170. σήματι τεκμήραιτο κάρη βοῶς, οἷά μιν αὐτοῖ
 ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἐλισσόμενοι τυπόωσι.
 Καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται· οὐδέ τοι αὐτῶς
 νήκουστοὶ Τάδες, ταὶ μὲν ῥ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 Ταῦρου βεβλέαται· λαιοῦ δὲ κεράατος ἄκρον
175. καὶ πόδα δεξιτερὸν παρακείμενον Ἥνιοχοιο
 εἰς ἀστήρ ἐπέχει, συνεληλάμενοι δὲ φέρονται·
 ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος προφερέστερος Ἥνιοχοιο
 εἰς ἑτέραν καταβῆναι, ὀμηλυσίῃ περ ἀνελθῶν.
- Οὐδ' ἄρα Κηφῆος μογερὸν γένος Ἰασίδαο
180. αὐτῶς ἄρρητον κατακείσεται· ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
 οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ Διὸς ἐγγύθεν
 ἦσαν.
- Αὐτὸς μὲν, κατόπισθεν ἐὼν Κυνοσουρίδος Ἄρκτου,
 Κηφεὺς ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι εἰκώς.

- Ἴση οἱ στάθμη νεάτης ἀποτείνεται οὐρῆς
 185. ἐς πόδας ἀμφοτέρους, ὅσση ποδὸς ἐς πόδα τείνει.
 Ἀυτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψειας
 πρώτην ἰέμενος καμπὴν σκολιοῖο Δράκοντος·
 τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη προκυλίνδεται, οὐ μάλα πολλή,
 νυκτι φαεινομένη παμμήνιδι, Κασσιέπεια·
190. οὐ γάρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοιβοὶ γανῶσιν
 ἀστέρες, οἳ μιν πᾶσαν ἐπιβρήδην στιχόωσιν.
 Οἴην δὲ κληῖδι θύρην ἔντοσθ' ἀραρυῖαν
 δικλίδ' ἐπιπλήσσοντες ἀνακρούουσιν ὄχῃες,
 τοῖόν τοι μοννάξ ὑποκείμενοι ἰνδάλλονται
195. ἀστέρες· ἢ δ' αὐτῶς ὀλίγων ἀποτείνεται ὦμων
 ὀργυιήν· φαίης κεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί.
 Αὐτοῦ γὰρ κάκεινο κυλίνδεται αἶνον ἄγαλμα
 Ἄνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ κεκασμένο· οὐ σε μάλ' οἶω
 νύκτα περισκέψασθαι, ἴν' αὐτίκα μᾶλλον ἴδῃαι·
200. τοιῆ οἱ κεφαλῇ, τοῖοι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὦμοι, καὶ πόδες ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.
 Ἄλλ' ἔμπης κάκειδι διωλεγὴ τέτάνυσται·
 δεσμὰ δὲ οἱ κεῖται καὶ ἐν οὐρανῷ· κί δ' ἀνέχονται
 αὐτοῦ πεπταμένοι πάντ' ἤματα χεῖρες ἐκεῖναι.
205. Ἄλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται Ἴππος
 γαστέρι νειαιῶν· ξυῖνος δ' ἐπιλάμπεται ἀστήρ,
 τοῦ μὲν, ἐπ' ὀμφαλίῳ· τῆς δ' ἐσχατόωντι καρῆνῳ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι ἐπὶ πλευράς τε καὶ ὦμους
 Ἴππου δεικανόωσι διασταδὸν ἴσα πέλεθρα,
210. καλοὶ καὶ μεγάλοι· κεφαλῇ δὲ οἱ οὐδὲν ὁμοίη,
 οὐδ' αὐχὴν, δολιχὸς περ ἑόν· ἀτὰρ ἔσχατος ἀστήρ
 αἰθομένης γέννος καὶ κεν προτέροισ' ἐρίσειε
 τέτρασιν, οἳ μιν ἔχουσι περισκεπτοὶ μάλ' ἑόντες.
 Οὐδ' ὄγε τετράπος ἐστίν· ἀπ' ὀμφαλίῳ γὰρ ἄκρου
215. μεσσόθεν ἡμιτελὴς περιτέλλεται ἱερὸς Ἴππος.

- Κεῖνον δὴ καὶ φασὶ καθ' ὑψηλοῦ Ἐλικῶνος
καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν εὐαλδέος Ἴππου κρήνης·
οὐ γὰρ πω Ἐλικῶν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς,
ἀλλ' Ἴππος μιν ἔτυψε· τὸ δ' ἀδρόον αὐτόθεν ὕδωρ
220. ἐξέχυτο πληγῇ προτέρου ποδός· οἱ δὲ νομῆες
πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμεσαν Ἴππου κρήνην·
ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ἀπολείβεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸ
Θεσπιέων ἀνδρῶν ἐκὰς ὄψαι· αὐτὰρ ὁ Ἴππος
ἐν Διὸς εἰλεῖται· καὶ τοι, πάρα δήσεσθαι,
225. αὐτοῦ καὶ Κρίοιο θώταταί εἰσι κέλευδοι,
ὃς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα
οὐδὲν ἀφανρότερον τροχάει Κυνοσουρίδος Ἄρκτου,
αὐτὸς μὲν νωθῆς καὶ ἀνάστερος, οἷα σελήνη
σκέψασθαι· ζώνη δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήραιο
230. Ἀνδρομέδης· ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικται.
Μεσσόδι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν, ἥχι περ ἄκραι
Χηλαί, καὶ ζώνη περιτέλλεται Ὀρίωνος.
Ἔστι δέ τοι καὶ ἔτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι
σῆμα
νειόθεν Ἀνδρομέδης· τὸ δ' ἐπὶ τρισὶν ἐστάδμηται
235. Δελτωτὸν πλευρῆσιν ἰσαιομένησιν ἰοικὸς
ἀμφοτέρης· ἢ δ' οὔτι τόση, μάλα δ' ἐστὶν ἐτοιμῆ
εὐρέσθαι· περὶ γὰρ πολέων εὐάστερός ἐστι·
τῶν ὀλίγον Κριοῦ νοτιώτεροι ἀστέρες εἰσὶν·
οἱ δ' ἄρ ἔτι προτέρω.
- Ἔτι δ' ἐν προμολῆσι νότιοιο
240. Ἰχθύες· ἀλλ' αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
καὶ μαλλον βορέας νέον κατιόντος ἀκούει·
ἀμφοτέρων δὲ σφῆων ἀποτείνεται ἢ τε δεσμὰ
οὐραίων ἐκάτερθεν ἐπισχερῶ εἰς ἐν ἰόντων·
καὶ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἐπέχει καλὸς τε μέγας τε,
245. ὃν ῥά τε καὶ Σύνδεσμον ὑπούραιον καλέουσιν.

Ἄνδρομέδης δέ τοι ὄμιος ἀριστερός Ἰχθύος ἔστω
σῆμα βορειότερον· μάλα γάρ νύ οἱ ἐγγύθει ἐστίν·

Ἄμφοτέροι δὲ πόδες γαμβροῦ ἐπισημαίνουεν
Περσέως, οἳ ῥά οἱ αἰὲν ἐπωμάδιοι φορέονται.

250. Αὐτὰρ ὄγ' ἐν βορέῳ φέρεται περιμήκετος ἄλλων,
καὶ οἱ δεξιτερῆ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
πειθερίου δίφροιο· τὰ δ' ἐν ποσὶν οἴα διώκων
ἴχθια μηκύνει, κεκορισμένος ἐν Διὶ πατρί.

Ἄγχι δὲ οἱ σκaiῆς ἐπιγονυίδος ἠλιδα πᾶσαι
255. Πληϊάδες φορέονται· ὁ δ' οὐ μάλα πολλὸς ἀπάσας
χῶρος ἔχει, καὶ δ' αὐταὶ ἐπισκέψασθαι ἀφανραί.
Ἐπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ἑδέονται,
ἐξ οἳαί περ εἶναι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.

Οὐ μὲν πῶς ἀπόλωλεν ἀπενδῆς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
260. ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν· ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
εἴρεται· ἐπτά δ' ἐκείναι ἐπιρρήδην καλέονται,
Ἄλκωνη, Μερόπη τε, Κελαινὴ τ', Ἡλέκτρη τε,
καὶ Στεροπή, καὶ Τηϋγέτη, καὶ πότνια Μαῖα·
αἱ μὲν ὄμιος ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὄνομασταὶ

265. ἦρι καὶ ἐσπέρια, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἰλίσσονται,
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χειμάτος ἀρχομένοιο
σημαίνειν ἐκέλευσεν, ἐπερχομένον τ' ἀρότιο.

Καὶ Χέλως, ἥ τ' ὀλίγη· τὴν δ' ἄρ' ἔτι καὶ παρὰ
λίκνῳ

Ἐρμείας ἐτόρησε, Λύρην δὲ μιν εἶπε λῆγεσθαι·

270. Κάδδ' ἔθετο προπάρουθεν ἀπενδέος Εἰδώλοιο
οὐρανὸν εἰσαγάγων· τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον
γούνατι οἱ σκaiῶ πελάει· κεφαλῆ γέ μιν ἄκρη,
ἀντιπέρην Ὄρνιδος ἐλίσσεται, ἥ δὲ μεσηγῶ
ὄρνιδῆς κεφαλῆς καὶ γούνατος ἐστήρικται.

275. Ἦτοι γὰρ καὶ Ζηνὶ παρατρέχει αἰόλος Ὄρνις·
ἀλλ' ὁ μὲν ἠερόεις· τὰ δὲ οἱ πτερὰ τετρήχυνται

ἀστράσιν οὐ τι λίην μεγάλοις, ἀτὰρ οὐ μὲν ἀφαν-
ροῖς.

- Αὐτὰρ ὅγ', εὐδιόωντι ποτὴν ὄρνιθι εἰκῶς,
οὐβριος εἰς ἑτέρην φέρεται, κατὰ δεξιὰ χειρὸς
280. Κηφείης ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων,
λαιῆ δὲ πτέρυγι σκαρδμὸς παρακέκλιται Ἴππου.
Τὸν δὲ μετασκαίροντα δὴ Ἰχθύες ἀμφινέμονται
Ἴππου· πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χειρὶ Ἰδροχόοιο
δεξιτερῇ τετάνυσθαι· ὁ δ' ὀπίσθερος Αἰγοκερῆος
285. τέλλεται. Αὐτὰρ ὅγε πρότερος καὶ νειόθι μᾶλλον
κέκλιται Αἰγόκερως, ἵνα τρέπετ' ἡελίου ἴς.
Μὴ κείνω ἐνὶ μηνὶ περικλύζοιο θαλάσση,
πεπταμένω πελάγει κεχρημένος, οὐτέ κεν ἠοῦ
πολλὴν πειρήνειας, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσίν!
290. οὐτ' ἄν τοι νυκτὸς πεφοβημένω ἐγγύθεν ἠὼς
ἔλθοι, καὶ μάλα πολλὰ βρωμένω οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
τῆμος ἐπιρρήσουσι νότοι, ὅποτ' Αἰγοκερῆϊ
συμφέρετ' ἡέλιος· τότε δὴ κρύος ἐκ Διὸς ἐστι
ναύτη μαλκιδόωντι κακώτερον. Ἀλλὰ καὶ ἔμπης
295. ἤδη πάντ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρῃσι θαλάσση
πορφύρει· ἱκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰδυήσι,
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες,
ἡμεῖθ' ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι· οἱ δ' ἔτι πόρρω
κλύζονται, ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρίκει.
300. Καὶ δ' ἄν ἐπὶ προτέρω γε θαλάσση πολλὰ πεπονθῶς,
τόξον ὅτ' ἡέλιος καίη καὶ ῥέτορα τόξῳ,
ἔσπεριος κατάγοιο, πεποιθῶς οὐκέτι νυκτί.
Σῆμα δὲ τοι κείνης ὄρης καὶ μηνὸς ἐκείνου
Σκορπίος ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτὸς·
305. ἦτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρον
Τοξευτῆς, ὀλίγον δὲ παροίτερος ἴσταται αὐτοῦ
Σκορπίος ἀντέλλων· ὁ δ' ἀνέρχεται αὐτίκα μᾶλλον.

- Τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνουρίδος ἀκρόθι νυκτὸς
 ἔψι μάλα τροχάει· ὁ δὲ δύνηται ἠῶθι πρὸ
310. ἀδρός Ὠρίων, Κηφὲς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν.
 Ἔστι δὲ τις προτέρω βεβλημένος ἄλλος οἷστος,
 αὐτὸς ἄτερ τόξου· ὁ δὲ οἱ παραπέπταται Ὀρνις
 ἀσσότερον βορέω, σχεδόθεν δὲ οἱ ἄλλος ἄηται,
 οὐ τόσος μεγέθει, χαλεπὸς γέ μεν ἐξ ἄλως ἐλθεῖν
315. νυκτὸς ἀπερχομένης· καὶ μιν καλέουσιν Ἀητόν.
 Δελφίς δ' οὐ μάλα πολλὸς ἐπιτρέχει Αἰγοκερῆϊ,
 μεσσόθεν ἠερόεις· τὰ δὲ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται
 γλήνεα, παρβολάδην δύο, παρ' δύο πεπτηῶνα.
 Καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἠελίοιο
320. μεσσηγὸς κέχυνται· τὰ δὲ νειόθι τέλλεται ἄλλα
 πολλὰ μεταξὺ νότιο καὶ ἠελίοιο κελεύθου.
 Λοξὸς μὲν Ταύροιο τομῇ ὑποκέκλιται αὐτὸς
 Ὠρίων· μὴ κεῖνον ὅτις καθαρῇ ἐπὶ νυκτὶ
 ὑψὺ πεπτηῶτα παρέρχεται· ἀλλὰ πεποίθοι,
325. οὐρανὸν εἰσανιδῶν, προφερέστερα θήσασθαι.
 Τοῖός οἱ καὶ φρουρὸς ἀειρομένω ὑπὸ νότῳ
 φαίνεται ἀμφοτέροισι Κύων ὑπὸ ποσσὶ βεβηκῶς,
 ποικίλος, ἀλλ' οὐ πάντα πεφασμένος· ἀλλὰ κατ' αὐτὴν
 γαστέρα κνάνεος περιτέλλεται, ἢ δὲ οἱ ἄκρη
330. ἀστέρι βέβληται δεινὴ γένυς, ὅς ῥα μάλιστα
 ἔξέα σειριάει· καὶ μιν καλέουσ' ἀνδρωποὶ
 Σείριον· οὐκ ἔτι κεῖνον, ἄμ' ἠλίῳ ἀνίοντα,
 φυταλιαὶ ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι,
 ῥεῖα γὰρ οὖν ἔκρινε διὰ στίχας ὀξὺς ἀίξας,
335. καὶ τὰ μὲν ἔρρωσεν, τῶν δὲ φλόον ὄλεσε πάντα.
 Κεῖνον καὶ κατιόντος ἀκούομεν· οἱ δὲ οἱ ἄλλοι
 σῆμ' ἔμεναι μελέεσσιν ἐλαφρότεροι περικεῖνται.
 Ποσσὶν δ' Ὠρίωνος ὑπ' ἀμφοτέροισι Λαγῶς
 ἐμμενὲς ἤματα πάντα διώκεται· αὐτὰρ ὄγ' αἰεὶ

340. Σείριος ἐξόπιθεν φέρεται, μετιόντι ἐσικῶς,
καὶ οἱ ἐπαντέλλει, καὶ μιν κατιόντα διώκει.
Ἡ δὲ Κυνὸς μεγάλοιο κατ' οὐρὴν ἔλκεται Ἀργῶ
πρυμνόθεν· οὐ γάρ τῇ γε κατὰ χρέος εἰσι κέλευθοι,
ἀλλ' ὄπιθεν φέρεται τετραμμένη, οἷα καὶ αὐταὶ
345. νῆες, ὅταν δὴ ναῦται ἐπιτρέψωσι κορόνην,
ὄρμον ἐσερχόμενοι· τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτει
νῆα, παλιφόροδιν δὲ καθάπτεται ἠπίροιο·
ὡς ἢ γε πρύμνηθεν Ἰησονὶς ἔλκεται Ἀργῶ.
Καὶ τὰ μὲν ἡερίη καὶ ἀνάστερος οἷα παρ' αὐτὸν
350. ἰστὸν ἀπὸ πρῶρης φέρεται, τὰ δὲ πᾶσα φαεινὴ·
καὶ οἱ πηδάλιον κεχλασμένον ἐστήρικται
ποσσὶν ὑπ' οὐραίοισι Κυνὸς προπάρουθεν ἰόντος.
Τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ ἀπόπροδι πεπτηνῦαν
Ἀνδρομέδην μέγα Κῆτος ἐπερχόμενον κατεπείγει.
355. Ἡ μὲν γὰρ Θρηϊκὸς ὑπὸ πνοιῆ βορέας
κεκλιμένη φέρεται· τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ
Κῆτος, ὑπὸ Κριῶ τε καὶ Ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι
βαῖδον ὑπὲρ ποταμοῦ βεβλημένον ἀστερόεντος.
Οἶον γὰρ κάκεινο θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
360. λείψανον Ἠριδανοῖο, πολυκλαύστου ποταμοῖο!
Καὶ τὸ μὲν Ὠρίωνος ὑπὸ σκαῖδον πόδα τείνει·
δεσμὸν δ' οὐραῖοι, τοῖς Ἰχθύες ἄκροι ἔχονται,
ἄμφω συμφορέονται, ἀπ' οὐραίων κατιόντες·
Κητεῖς δ' ὄπιθεν λοφιῆς ἐπιμίξ' φορέονται,
365. εἰς ἓν ἐλαννόμενοι· ἐνὶ δ' ἀστέρι πειραίνονται
Κήτεος, ὃς κείνου πρῶτη ἐπίκειται ἀκάνθη·
οἱ δ' ὀλίγω μέρω, ὀλίγη δ' ἐγκείμενοι αἴγλη
μεσσόδι πηδαλίου καὶ Κήτεος εἰλίσσονται,
γλανκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῆσι Λαγωῦ,
370. νόνημοι· οὐ γάρ τοί γε τεττημένον Εἰδῶλοιο
βεβλέαται μελέεσσιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ

- ἑξείης στιχόοντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
 ἀνομένων ἐτέων· τὰ τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων
 ἐφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομαστὶ καλέσσαι,
375. ἤλιθα μορφώσας· οὐ γάρ κε δυνήσατο πάντων
 οἷά τε κεκρίμένων ὄνομ' εἰπεῖν, οὐδὲ δαῆναι·
 πολλοὶ γὰρ πάντη, πολέων δ' ἐπὶ ἴσα πέλονται
 μέτρά τε καὶ χροίῃ, πάντες γέ μεν ἀμφιέλικτοι·
 τῷ καὶ ὀμηγερέας γε εἴσατο ποιήσασθαι
380. ἀστέρων, ὅφρ' ἐπιτάξ ἄλλω παρακείμενος ἄλλος
 εἶδεα σημαίνουσιν· ἄφαρ δ' ὀνομαστὰ γένοιτο
 ἄστρα, καὶ οὐκέτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ·
 ἀλλ' οἱ μὲν, καθαρῶς ἐναρηρότερες εἰδώλοισι,
 φαίνονται· τὰ δ' ἐνεργεῖ διωκομένοιο Λαγωῦ
385. πάντα μάλ' ἠερόεντα, καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.
 Νειόδι δ' Αἰγοκερῆος ὑπὸ προιῆσι νότιο
 Ἰχθύος ἐς Κήτος τετραμμένος ἠώρηται,
 οἷος ἀπὸ προτέρων, Νότιον δέ ἐ κικλήσκουσιν·
 ἄλλοι δὲ, σποράδην ὑποκείμενοι Ἰδροχοῆϊ,
390. Κήτεος αἰθερίοιο καὶ Ἰχθύος ἠερέδονται
 μεσσόδι, νωχελέες καὶ ἀνώνυμοι· ἐγγύδι δὲ σφῶν,
 δεξιτέρης ἀπὸ χειρὸς ἀγανοῦ Ἰδροχόοιο,
 οἷη τίς τ' ὀλίγη χύσις ὕδατος ἐνθα καὶ ἐνθα
 σκιδναμένου, χαροποὶ καὶ ἀναλδέες εἰλίσσονται.
395. Ἐν δὲ σφιν δύο μᾶλλον ἐρειδόμενοι φορέονται
 ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήροισι, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς·
 εἷς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσὶν, καλὸς τε μέγας τε,
 Ἰδροχόου, ὃ δὲ κνανέου ὑπὸ Κήτεος οὐρῇ·
 τοὺς πάντας καλέουσιν Ἰδωρ. Ὀλίγοι γέ μεν ἄλλοι
400. νειόδι, Τοξευτήρος ὑπὸ προτέρωσι πόδεσσι,
 δινωτοὶ κύκλω περιηγέες εἰλίσσονται.
 Αὐτὰρ ὑπ' αἰδομένῳ κέντρῳ τέρας μέγαλοιο
 Σκορπίου, ἄγχι νότιο, Θυτήριον αἰωρεῖται.

- Τοῦ δὴ τοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἔοντος
 405. πεύσαι· ἀντιπέρην γὰρ αἰρείεται Ἄρκτοῦροιο·
 καὶ τῷ μὲν μάλα πολλὰ μετήροί εἰσι κέλευδοι
 Ἄρκτοῦρο· τὸ δὲ θάσσον ὑφ' ἑσπερίην ἄλα νεῖται.
 Ἄλλ' ἄρα καὶ περὶ κείνο Θυτήριον ἀρχαίη Νύξ,
 ἀνδρώπων κλαίουσα πόνον, χειμῶνος ἔθηκεν
 410. εἰνάλιον μέγα σῆμα· κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνη
 νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει
 σήματ' ἐποικτείρουσα πολυρρόδιους ἀνδρόπους.
 Τῷ μὴ μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένον ἄλλων
 εὐχεο μεσσόδι κείνο φαήμεναι οὐρανῷ ἄστρον!
 415. Αὐτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
 κυμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
 θλίβει· ἀνατέλλοντος ὀπωρινοῦ βορέας·
 πολλάκι γὰρ καὶ τοῦτο νότῳ ἔπι σῆμα τιτύσκει
 Νύξ αὐτῇ, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτησιν·
 420. οἱ δ' εἰ μὲν κε πίδωνται ἐναίσιμα σημαινούσῃ,
 αἰψά τε κοῦφά τε πάντα, καὶ ἄρτια ποιήσονται,
 αὐτίκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος· εἰ δέ κε νῆ
 ὑπόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
 αὐτῶς ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφεα πάντα ταραξῆ,
 425. ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται·
 ἄλλοτε δ', αἴκε Διὸς παρανισσομένοιο τύχωσιν,
 εὐχόμενοι, βορέω δὲ παρατρέψει ἀνέμου ἴς·
 πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες ὁμῶς πάλιν ἐσκέψαντο
 ἀλλήλους ἐπὶ νῆα. Νότον δ' ἐπὶ σήματι τούτῳ
 430. δείδιδι, μέχρι βορῆος ἀπαστράψαντος ἴδῃαι.
 Εἰ δέ κεν ἑσπερίης μὲν ἁλὸς Κενταύρου ἀπειὴ
 ὤμος, ὅσον προτέρης, ὀλίγη δὲ μιν εἰλόιοι ἀχλὺς
 αὐτὸν, ἀτὰρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τεύχοι
 Νύξ ἐπὶ παμφανόωντι Θυτηρίῳ· οὐ σε μάλα χρῆ
 435. ἐς νότον, ἄλλ' εὐροιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.

Δῆεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο δὺω ὑποκείμενον ἄλλοις·
τοῦ γάρ τοι τὰ μὲν ἀνδρὶ εἰκότα νείδω κεῖται
Σκορπίον· Ἰππούραια δ' ὑπὸ σφίσι Χηλαὶ ἔχουσι.
Αὐτὰρ ὁ δεξιτερὴν αἰεὶ τανύοντι ἔοικεν,

440. ἀντία δινωτοῖο Θυτηρίου. Ἐν δέ οἱ ἀπρὶξ
ἄλλο μάλ' ἐσφῆκται, ἐληλάμενον διὰ χειρὸς
Θηρίου· ὧς γάρ μιν πρότερον ἐπέφημίξαντο.

Ἄλλ' ἔτι γάρ τε καὶ ἄλλο περαίοθεν ἔλκεται ἄστρον
Ἰδρην μιν καλέουσιν· τὸ δὲ ζῶοντι εἰκόσ
445. ἠνεκὲς εἰλείται, καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσον
Καρκίνον ἰκνεῖται, σπείρη δ' ὑπὸ σῶμα Λέοντος,
οὐρὴ δὲ κρέματα ὑπὲρ αὐτοῦ Κενταύροιο·
μέσση δὲ σπείρη Κρητῆρ, πυμάτη δ' ἐπίκειται
εἰδῶλον Κόρακος, σπείρην κόπτοντι εἰκόσ.

450. Ναὶ μὴν καὶ Προκύων Διδύμοις ὑπὸ καλὰ φαίνει.
Ταῦτά κε θήσαιο παρερχομένων ἐνιαυτῶν
ἐξείης παλίνωρα· τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὐτῶς
οὐρανῷ εὖ ἐνάρηρεν ἀγάλματα, νυκτὸς ἰούσης.

Οἱ δ' ἐπιμῖξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες, οὐδὲν ὁμοῖοι
455. πάντοθεν εἰδῶλων δυοκαίδεκα δινεύονται.

Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὀρόων ἐπιτεκμήραιο
κείνων, ἦχι κέονται, ἐπεὶ πάντες μετανάσται.
Μακροὶ δὲ σφέων εἰσὶν ἐλισσομένων ἐνιαυτοὶ,
μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντων.

460. Οὐκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγὼ ἄρκιος εἶην
ἀπλανέων τὰ τε κύκλα τὰ τ' αἰδέρι σήματ' ἐνι-
σπεῖν.

Ἦτοι μὲν τὰ γε κεῖτ' ἐναλίγκια δινωτοῖσι
τέσσαρα, τῶν κε μάλιστα ποδῆ ὄφελός τε γένοιτο
μέτρα περισκοπέοντι πλανωμενάων ἐνιαυτῶν.

465. Σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ἐπιρρήδην περικείται,
πολλά τε, καὶ σχεδόθεν πάντῃ συνεεργμένα πάντα·

αὐτοὶ δ' ἀπλατεές καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
πάντες· ἀτὰρ μέτρον γε δύο δυσὶν ἀντιφέρονται.

Εἰ ποτέ τοι, νυκτὸς καθαρῆς, ὅτε πάντα ἀγανούς

470. ἀστέρας ἀνδρόποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη Νύξ,
οὐδέ τις ἀδρανέων φέρεται νεόμηνι σελήνῃ,
ἀλλὰ τὰ γε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα· —

εἰ ποτέ τοι τῆμος δὲ περὶ φρένας ἴκετο θαῦμα
σκεψαμένῳ πάντῃ κεκασμένον εὐρέϊ κύκλῳ

475. οὐρανὸν, ἧ καὶ τις τοι ἐπιστάς ἄλλος ἔδειξε
κεῖνο περιγληνὲς τροχαλὸν, Γάλα μιν καλέουσι.
Τῷ δῆτοι χροίην μὲν ἀλίγκιος οὐκέτι κύκλος
δινεῖται· τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἑόντων
οἱ δύο· τοὶ δὲ σφέων μέγα μείονες εἰλίσσονται.

480. Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστὶ κατερχομένον βορέασ·
ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέραι κεφαλαὶ Διδύμων φορέονται·
ἐν δὲ τὰ γούνατα κεῖται ἀρηρότος Ἡνιόχοιο·
λαιή δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὤμος ἐπ' αὐτῷ
Περσέος· Ἀνδρομέδης δὲ μέσσην ἀγκῶνος ὑπερδε-

485. δεξιτερὴν ἐπέχει· τὸ μὲν οἱ δέναν ὑψόδι κεῖται
ἀσσότερον βορέω γε, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκῶν·
ὄπλαί δ' Ἴππειοι, καὶ ὑπαύχενον Ὀρνίδειον
ἄκρῃ σὺν κεφαλῇ, καλοὶ τ' Ὀφιούχαιο ὅμοι
αὐτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.

490. Ἡ δ' ὀλίγον φέρεται νοτιωτέρῃ, οὐδ' ἐπιβάλλει,
Παρθένος· ἀλλὰ Λέων καὶ Καρκίνος, οἱ μὲν ἄρ' ἀμφο
ἐξείης κέαται βεβολημένοι· αὐτὰρ ὁ κύκλος
τὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αἰδῶ
τέμνει· τὸν δὲ διηνεκέως ὑπέπερδε χελείου

495. Καρκίνον, ἧχι μάλιστα διχαιόμενον κε νοήσαις
ὄρθον, ἔν' ὀφθαλμοὶ κύκλον ἐκάτερθεν ἴοιεν.

Τοῦ μὲν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὀκτώ μετρηθέντος
πάντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτατα γαίης·

- τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δέ οἱ ἐντροπαί εἰσιν,
 500. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ περὶ Καρκίνον ἐστήρικται,
 ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον Αἰγοκερῆα
 τέμνει, καὶ πόδας Ἰδροχόου, καὶ Κήτεος οὐρῆν·
 ἐν δέ οἱ ἐστὶ Λαγῶς· ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλήν
 αἰνυται, ἀλλ' ὀπόσῃν ἐπέχει ποσὶν· ἐν δέ οἱ Ἄργῳ
 505. καὶ μέγα Κενταύροιο μετάφρενον· ἐν δέ τε κέντρον
 Σκορπίου· ἐν καὶ τόξον ἀγαυοῦ Τοξευτῆρος.
 Τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέας
 ἐς νότον ἥλιος φέρεται· τρέπεται γέ μιν αὐτοῦ
 χειμέριος· καὶ οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
 510. τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
 Μεσσόδι δ' ἀμφοτέρων, ὅσσοις πολιοῖο Γάλακτος
 γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος, διχάοντι εἰοικώς·
 ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρῃσι,
 φθίνοντος θέρεος, τοῦ τ' εἴαρος ἰσταμένιοι·
 515. σῆμα δέ οἱ Κριὸς, Ταύροιο τε γούνατα, κεῖται·
 Κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
 Ταύρου δὲ σκελέων, ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.
 Ἐν δέ τέ οἱ ζώνη εὐφεγγέος Ὠρίωνος·
 καμπή τ' αἰθομένης Ἰδρῆς ἐνὶ οἱ, καὶ ἑλαφρὸς
 520. Κρητῆρ· ἐν δὲ Κόραξ· ἐνὶ δ' ἀστέρες οὐ μάλα πολλοὶ
 Χηλάων· ἐν τῷ δ' Ὀφιοῦχεα γούνα φορεῖται.
 Οὐ μὴν Αἰητοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς
 Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας Ἄγγελος· ἠδὲ κατ' αὐτοῦς·
 Ἰππεῖη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.
 525. Τοὺς μὲν παρβολάδην ὀρθοῦς περιβάλλεται ἄξων,
 μεσσόδι πάντας ἔχων· Ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
 λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις, οἳ μιν ἑκάτερθεν ἔχουσιν
 ἀντιπέρην τροπικοί· μέσσοι δὲ ἐ μεσσόδι τέμνει.
 Οὐκ ἂν Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνὴρ
 530. ἄλλη κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια,

αὐτοὶ δ' ἀπλατίες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δύο δυσὶν ἀντιφέρονται.

Εἴ ποτέ τοι, νυκτὸς καθαρῆς, ὅτε πάντα ἀγαυοὺς

470. ἀστέρας ἀνδρόποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη Νύξ,
οὐδέ τις ἀδρανέων φέρεται νεόμηνι σελήνῃ,
ἀλλὰ τὰ γε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα· —
εἴ ποτέ τοι τῆμος δὲ περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα
σκεψαμένῳ πάντῃ κεκεασμένον εὐρέϊ κύκλῳ
475. οὐρανὸν, ἧ καὶ τις τοι ἐπιστάς ἄλλος ἔδειξε
κεῖνο περιγληνὲς τροχαλὸν, Γάλα μιν καλέουσι.
Τῷ δῆτοι χροίην μὲν ἀλίγκιος οὐκέτι κύκλος
δινεῖται· τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἔόντων
οἱ δύο· τοὶ δὲ σφέων μέγα μείονες εἰλίσσονται.
480. Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστὶ κατερχομένον βορέαο·
ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέραι κεφαλαὶ Διδύμων φορέονται·
ἐν δὲ τὰ γούνατα κεῖται ἀρηρότος Ἡνιόχοιο·
λαιή δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὤμος ἐπ' αὐτῷ
Περσεὸς· Ἀνδρομέδης δὲ μέσσην ἀγκῶνος ὑπερδε-
485. δεξιτερὴν ἐπέχει· τὸ μὲν οἱ δέναρ ὑψόδι κεῖται
ἀσσότερον βορέῳ γε, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκῶν·
ὄπλαι δ' Ἴππειοι, καὶ ὑπάυχενον Ὀρνίδειον
ἄκρῃ σὺν κεφαλῇ, καλοὶ τ' Ὀφιούχαιοι ὦμοι
αὐτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.
490. Ἡ δ' ὀλίγον φέρεται νοτιωτέρῃ, οὐδ' ἐπιβάλλει,
Παρθένος· ἀλλὰ Λέων καὶ Καρκίνος, οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
ἐξείης κέαται βεβολημένοι· αὐτὰρ ὁ κύκλος
τὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αἰδῶ
τέμνει· τὸν δὲ διηνεκέως ὑπένερδε χελείου
495. Καρκίνον, ἧχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ὀρθὸν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλον ἐκάτερθεν ἴοιεν.
Τοῦ μὲν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὀκτῶ μετρηθέντος
πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτατα γαίης·

- τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δέ οἱ ἐντροπαί εἰσιν,
 500. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ περὶ Καρκίνον ἐστήρικται,
 ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον Αἰγοκερῆα
 τέμνει, καὶ πόδας Ἰδροχόου, καὶ Κήτεος οὐρῆν·
 ἐν δέ οἱ ἐστὶ Λαγῶς· ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν
 αἰνυται, ἀλλ' ὀπόσῃν ἐπέχει ποσὶν· ἐν δέ οἱ Ἄργῶ
 505. καὶ μέγα Κενταύροιο μετάφρενον· ἐν δέ τε κέντρον
 Σκορπίου· ἐν καὶ τόξον ἀγαυοῦ Τοξευτῆρος.
 Τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέαο
 ἐς νότον ἥλιος φέρεται· τρέπεται γέ μιν αὐτοῦ
 χειμέριος· καὶ οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
 510. τῶν ὀκτῶ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
 Μεσσόδι δ' ἀμφοτέρων, ὅσσοις πολιοῖο Γάλακτος
 γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος, διχάοντι εἰοικώς·
 ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρῃσι,
 φθίνοντος θέρεος, τοῦ τ' εἴαρος ἰσταμένοιο·
 515. σῆμα δέ οἱ Κριὸς, Ταύροιο τε γούνατα, κεῖται·
 Κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
 Ταύρου δὲ σκελέων, ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.
 Ἐν δέ τέ οἱ ζώνῃ εὐφεγγέος Ὠρίωνος·
 καμπή τ' αἰδομένης Ἰδρῆς ἐνὶ οἱ, καὶ ἑλαφρὸς
 520. Κρητῆρ· ἐν δὲ Κόραξ· ἐνὶ δ' ἀστέρες οὐ μάλα πολλοὶ
 Χηλάων· ἐν τῷ δ' Ὀφιοῦχεα γούνα φορεῖται.
 Οὐ μὴν Αἰήτου ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς
 Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας Ἄγγελος· ἠδὲ κατ' αὐτοῦς
 Ἰππεῖη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.
 525. Τοὺς μὲν παρβολάδην ὀρθοῦς περιβάλλεται ἄξων,
 μεσσόδι πάντα ἔχων· Ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
 λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις, οἱ μιν ἐκάτεροθεν ἔχουσιν
 ἀντιπέρην τροπικοί· μέσσοις δέ ἐ μεσσόδι τέμνει.
 Οὐκ ἂν Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνὴρ
 530. ἄλλη κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια,

- τοῖά τε καὶ τόσα πάντα περισφαιρηδὸν ἐλίσσω,
ὡς τὰ γ' ἐν αἰθερίᾳ πλαγίῳ συναρηρότα κύκλῳ,
ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
Καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ ἀντία νειόδι δύνει
555. πάντα παραβλήθην· μία δὲ σφεῶν ἐστὶν ἐκάστου
ἐξείης ἐκάτερθε κατηλυσιῆ ἀνοδός τε.
Αὐτὰρ ὄγ' ὠκεανοῖο τόσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα κυλίνδεται· ὅσσον ἀπάντη
540. ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γέ μιν ἄλλοδι δύνων.
Ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτέμνεται ἀγῆ,
ἐξάκισ ἀν' τόσση μιν ὑποδράμοι· αὐτὰρ ἐκάστη,
ἴση μετρηθεῖσα, δύο παρατέμνεται ἄστρα.
Ζωΐδιον δὲ ἐ κύκλον ἐπίκλῃσιν καλέουσι.
545. Τῷ ἐνὶ Καρκίνος ἐστὶ, Λέων τ' ἐπὶ τῷ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ
Παρθένος, αἱ δ' ἐπὶ οἱ Χηλαί, καὶ Σκορπίος αὐτὸς,
Τοξευτής τε, καὶ Αἰγόκερος· ἐπὶ δ' Αἰγοκερῆϊ
Ἰδροχόος, δύο δ' αὐτὸν ἐπ' Ἰχθύες ἀστερόωνται,
τοὺς δὲ μετὰ Κριός, Ταῦρός τ' ἐπὶ τῷ, Δίδυμοί τε.
550. Ἐν τοῖς Ἡέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
πάντ' ἐνιαυτὸν ἄγων· καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι
κύκλον ἀέξονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὥραι.
Τοῦ δ' ὅσσον κοίλοιο κατ' ὠκεάνοιο δύνηται,
τόσσον ὑπὲρ γαίης φέρεται· πάση δ' ἐπὶ νυκτὶ
555. ἐξ αἰεὶ δύνουσι δωδεκάδες κύκλοιο,
τόσσαι δ' ἀντέλλουσι· τόσον δ' ἐπὶ μῆκος ἐκάστη
νύξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τέ περ ἡμῖσιν κύκλον
ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς αἰρεται ὑψόδι γαίης.
Οὐ κεν ἀπόβλητον δεδοκμημένῳ ἡματος εἶη
560. μοιράων σκίπτεισθαι ὅτ' ἀντέλλῃσιν ἐκάστη.
Αἰεὶ γὰρ τᾶων γε μὴ συναέρχεται αὐτὸς
Ἡέλιος· τὰς δ' ἂν γε περισκίψαιο μάλιστα

- εἰς αὐτὰς ὀρέων· ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαινα
 γίνονται, ἢ ὄρεας κεκρομμένα ἀντέλλοιεν,
 565. σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρηρότα ποιήσασθαι·
 αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κερῶν ἐκάτερθε διδοίη
 ὠκεανός· τὰ τε πολλὰ περιστρέφεται εἰσὶ αὐτῷ,
 νειόθεν ὀππῆμος κείνων φορέησιν ἐκάστην.
 Οὗ οἱ ἀφανρότατοι, ὅτε Καρκίνος ἀντέλλῃσιν,
 570. ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἐλισσόμενοι περίκεινται,
 τοὶ μὲν δύνοντος, τοὶ δ' ἐξ ἐτέρης ἀνιόντες.
 Δύνει μὲν Στέφανος, δύνει δὲ κατὰ ράχιν Ἰχθύς·
 ἡμισυ μὲν κεν ἴδιοιο μετήρορον, ἡμισυ δ' ἤδη
 ἰσχατιαὶ βάλλουσι κατερχομένου Στεφάνοιο·
 575. αὐτὰρ ὄγ' ἐξὸπιθεν τετραμμένος, ἄλλα μὲν οὐπω
 γαστέρι νειαίρη, τὰ δ' ὑπέρτερα νυκτὶ φορεῖται·
 τὸν δὲ καὶ εἰς ὄμους κατάγει μογερόν Ὀφιοῦχον
 Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατάγει δ' Ὀφιν ἀχένος ἐγγύς.
 Οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ εἴη πολλὸς ἀμφοτέρωθεν
 580. μείων ἡμάτιος, τὸ δ' ἐπὶ πλέον ἐννοχος ἤδη·
 τέτρασι γὰρ μοίραις ἀμυδὶς κατιόντα Βοώτην
 ὠκεανὸς δέχεται· ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσεται,
 βουλυτῷ ἐπέχει πλεῖον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
 ἦμος ὅ τ' Ἡελίοιο κατερχομένοιο δύνεται.
 585. Κεῖναί τοι καὶ νύκτες ἐπ' ὅψ' ἴδονται λέγονται.
 Ὡς οἱ μὲν δύνουσι· ὁ δ' ἀντίος, αὐδὲν ἀεικῆς,
 ἀλλ' εὖ μὲν ζώνη, εὖ δ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
 ὄμοις, Ὠρίων, ξίφεος γέ μιν ἴφι πεποιδὸς,
 πάντα φέρων πῶταμόν, κέραος παρατείνεται ἄλλου.
 590. Ἐρχομένων δὲ Λέοντι τὰ μὲν κατὰ πάντα φέρονται
 Καρκίνῳ ὅσο' ἰδόντο· καὶ Αἰετός· αὐτὰρ ὄγε, γνῶξ
 ἡμενος, ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαίων
 οὐπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο·
 ἀντέλλει δ' Ἰδρῆς κεφαλῇ, χαροπὸς τε Λαγῶς,

595. καὶ Προκίων, πρότεροί τε πόδες Κυνὸς αἰδομέ-
νοιο.

Οὐ μὲν θῆν ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
Παρθένος ἀντέλλουσα. Λύρη τότε Κυλληναίη
καὶ Δελφίς δύνουσι, καὶ εὐποίητος Ὀϊστός·
σὺν τοῖς Ὀρνιδος πρῶτα πτερὰ μέσφι παρ' αὐτὴν

600. οὐρῆν, καὶ Ποταμοῖο παρηγορίαὶ σκυῖονται·
δύνει δ' Ἴππείη κεφαλῇ, δύνει δὲ καὶ αὐχὴν·
ἀντέλλει δ' Ἰδρῆ μὲν ἐπὶ πλεόν, ἄχρι παρ' αὐτὸν
Κρητῆρα· φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἰνυται ἄλλους,
ἔλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτερέος Ἀργοῦς·

605. ἢ δὲ θείει γαίης ἰστόν διχῶσα κατ' αὐτὸν,
Παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.

Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτά φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
ἄδρός ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρκτούροιο.

610. Ἀργῶ δ' οὐ μάλα πᾶσα μετήρορ ἔσσηται ἤδη,
ἀλλ' Ἰδρῆ· κέχεται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἥλιθα πολλῇ,
οὐρῆς ἂν δεέοιτο· μόνην δ' ἐπὶ Χηλαὶ ἄγουσι
[δεινὸν ἀφεστηῶτ' Ὀφιοῦχεα, τοῦ μὲν ἔπειτα]
δεξιτερὴν κνήμην αὐτῆς ἐπιγουνίδος ἄχρισ

615. αἰεὶ γνῦξ, αἰεὶ δὲ Λύρη παραπεπτηῶτος.

Ὅν τινα τοῦτον αἴστον ὑπουρανίων εἰδώλων
ἀμφοτέρων δύνοντα, καὶ ἐξ ἐτέρης ἀνιόντα,
πολλάκις αὐτονυχεὶ θηείμεθα, τοῦ μὲν ἄρ' οἴη
κνήμη σὺν Χηλῆσι φαίνεται ἀμφοτέρησιν.

620. Αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι πον τετραμμένος ἄλλη
Σκορπίον ἀντέλλοντα μένει καὶ ῥύτορα τόξου·
οἱ γὰρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον, ἄλλά τε πάντα.
Χεῖρα δὲ οἱ σκαιὴν κεφαλῇ θ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τρίχα πάντα καταμελεῖστί φορεῖται.

625. Ἡμισὺν δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρῆν

Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμενοι ἔτι Χηλαί.

Τῆμος ἀποικομένην κεφαλὴν μεταδύεται Ἴππος,
καὶ προτέρου Ὀρνιδος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.

Δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλῆ· τὸ δέ οἱ μέγα δεῖγμα

630. Κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος, ἀντία δ' αὐτὸς
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύων·
καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιὴν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτὴν
δύνει· ἀτὰρ Κηφεὺς κεφαλῆ, καὶ χειρὶ, καὶ ὄμφ.
Καμπαὶ δ' ἂν Ποταμοῖο καὶ ἀντίκ' ἐπερχομένοιο

635. Σκορπίου ἐμπίπτοιεν εὐρρόου ὠκεακοῖο,
ὅς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν Ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἰλήκοι! προτέρων λόγος, οἱ μιν ἔφαντο
ἐλκῆσαι πέπλοιο, Χίω ὅτε Θηρία πάντα
κάρτερος Ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,

640. Θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν Οἰνοπίωνι·
ἢ δέ οἱ ἔξαντῆς ἐπετείνατο Θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναρρήξασα μέσας ἐκάτερθε κολώνας,
Σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὔτα καὶ ἔκτανε, πολλὸν ἔόντα,
πλειότερος προφανείς· ἐπεὶ Ἄρτεμιν ἠκαχεν αὐτήν.

645. Τοῦνεκα δὴ καὶ φασὶ περαιόθεν ἐρχομένοιο
Σκορπίου Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.
Οὐδὲ μὲν Ἀνδρομέδης καὶ Κήτεος ὅσος ἐλέλειπτο,
κείνον δ' ἀντέλλοντος, ἀπευθές· ἀλλ' ἄρα καὶ τοι
πανσυδίῃ φεύγουσιν. Ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεὺς

650. γαῖαν ἐπιξέει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις· ἀλλὰ τὰ γ' αὐταὶ
Ἄρκτοι κωλύουσι πόδας καὶ γούνα καὶ ἰξύν.
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ Παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
δειλὴ Κασσιόπεια· τὰ δ' οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον

655. φαίνεται ἐκ δίφροιο πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεῖν·
ἀλλ' ἢ γ' εἰς κεφαλὴν ἴση δύνει ἀρνευτῆρι
μειρομένη γονάτων· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ἐκείνη

Δωρίδι καὶ Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι.

Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέραν φέρεται· τὰ δὲ νειόδι μᾶλλον

660. οὐρανὸς ἀντιφέρει, Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα,
 Ἰδρῆς τ' ἰσχατιῆν, φορέει τ' ἐπὶ Κενταύροιο
 σῶμά τε καὶ κεφαλὴν, καὶ Θηρίον, ὃ ῥ' ἐνὶ χειρὶ
 δεξιτερῇ Κένταυρος ἔχει. Τοὶ δ' αὖδι μένουσι
 τόξον ἐπερχόμενον πρότεροι πόδες ἰππότα Φηρός.

665. Τόξῳ καὶ σπείρῃ Ὀφίος καὶ σῶμ' Ὀφιοῦχου
 ἀντέλλει ἐπιόντι· καρῆατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ
 Σχορπίος ἀντέλλον, ἀνάγει δ' αὐτὰς Ὀφιοῦχον
 χεῖρας, καὶ προτέρην Ὀφίος πολυτεϊρέος ἀγῆν.

Τοῦ γε μὲν Ἐνγόνασιν (περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ
 670. ἀντέλλει) τὰ τε μὲν περάτης ἐξέρχεται ἄλλα
 γυῖά τε, καὶ ζώνη, καὶ στήθεα πάντα, καὶ ὦμοι,
 δεξιτέρῃ σὺν χειρὶ· κάρη δ' ἑτέρης μετὰ χειρὸς
 Τόξῳ ἀνέρχονται καὶ Τοξότη ἀντέλλοντι.

Σὺν τοῖς Ἐρμαίῃ τε Δύρη, καὶ στήθεος ἄχρις

675. Κηφεὺς ἤψου παρελαύνεται ὠκεανοῖο.

Ἥμος καὶ μέγαλοιο Κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
 δύνουσι, καὶ πάντα κατέρχεται Ὠρίωνος·
 πάντα γε μὴν ἀτέλειστα διωκομένοιο Λαγωσῷ·
 ἀλλ' οὐχ' Ἠνιόχῳ Ἐριφοί, οὐδ' ὠλενίῃ Αἰξ

680. εὐδὸς ἀπέρχονται· τὰ δὲ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
 λάμπονται, καὶ οἱ μελέων διακέριται ἄλλων
 κινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' Ἡελίῳ συνίωσιν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν κεφαλὴν τε, καὶ ἄλλην χεῖρα, καὶ
 ἰξὸν,

Αἰγότερος ἀνιῶν κατάγει· τὰ δὲ νεῖατα πάντα

685. αὐτῷ Τοξευτῆρι κατέρχεται. Οὐδέ τι Περσεὺς,
 οὐδέ τι ἄγρα κόρυμβα μένει πολυτεϊρέος Ἀργοῦς·
 ἀλλ' ἔτσι Περσεὺς μὲν, ἄτερ γονυὸς τε ποδὸς τε
 δεξιτεροῦ δύεται· πρόμνης δ' ὅσον ἐς περιαγῆν

αὐτῇ δ' Αἰγοκερῆϊ κατέρχεται ἀντέλλοντι.

690. Ἦμος καὶ Προκύων δύεται· τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
Ἵορις τ', Αἰητός τε, τὰ τε περόεντος Ὀϊστοῦ
τείρεα, καὶ νοτίου Θυτήριου ἱερὸς ἔδρη.

Ἴππος δ', Ἰδροχόιο μέσον περιτελλομένοιο,
ποσσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται· ἀντία δ' Ἴππου
695. ἐξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη Νύξ·
ἀλλ' οὐ οἱ δύναται κεφαλὴν, οὐδ' εὐρέας ὤμους
αὐτῷ σὺν θώρηκι χαδεῖν· ἀλλ' αἰδοπος Ἰδρης
ἀρχενίην κατάγει σπείρην καὶ πάντα μέτωπα.

Ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει· ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν,
700. αὐτῷ Κενταύρῳ ὀπὸτ' Ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
ἀθρόον ἐμφέρεται. Ὁ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται Ἰχθύς,
αὐτῷ κτανέφ ὑποκείμενος Αἰγοκερῆϊ·

οὔτι γ' ἄδην, ὀλίγον δὲ δυωδεκάδα μένει ἄλλην.
Οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες, καὶ γούνα, καὶ ὤμοι
705. Ἀνδρομέδης, δίχα πάντα, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα
δ' ὀπίσσω,

τείνεται, ὠκεανοῖο νέον ὀπότε προγένωνται

Ἰχθύες ἀμφοτέρω· τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρὸς
αὐτοὶ ἐφέλκονται, τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἔλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. Τοῦ καὶ περιτελλομένοιο

710. ἐσπερόθεν κεν ἴδιοιο Θυτήριον· αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσείος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

Αὐτὴ τὲ ζώνη, καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο,

ἢ Κριῶ λήγοντι φαίνεται, ἢ ἐπὶ Ταύρῳ,

σὺν τῷ πανσυδῆ ἀνελίσσεται· οὐδ' ὄγε Ταύρου·

715. λείπεται ἀντέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηρῶς
Ἠνίοχος φέρεται· μοῖρῃ γέ μιν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ
ἀθρόος ἀντέλλει, Δίδυμοι δέ μιν οὔλον ἄγουσιν.
Ἄλλ' Ἐριφοὶ, λαισὺ τε θέναρ ποδός, Αἰγὶ σὺν αὐτῇ,
Ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφίῃ τε καὶ οὐρῇ

720. Κήτεος αἰδέριόιο περαιόθεν ἀντέλλωσι.
 Δύνει δ' Ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτη τότε μοῖρη.
 Τάων αἰ πίσυρες μὲν ἄτερ χειρὸς κατάγοσι
 λαιῆς· ἢ δ' αὐτῷ μεγάλη ὑποτέλλεται Ἄρκτος.
 Ἄμφοτεροι δὲ πόδες καταδνομένου Ὀφιούχου,
725. μέσφ' αὐτῶν γονάτων, Διδύμοις ἐπὶ σῆμα τετύχθω
 ἐξ ἐτέρης ἀνιοῦσι. Τότ' οὐκέτι Κήτεος οὐδὲν
 ἔλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεται ἤδη.
 Ἦδη καὶ Ποταμοῦ πρώτης ἀλδὸς ἐξανιοῦσαν
 καμπὴν ἐν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
730. αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα μένων, εἴ οἱ πόδι σῆμα
 ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλόου ἀγγείλειε·
 πάντη γάρ τά γε πολλὰ θεοί γ' ἀνδρεσσι λέγουσιν.

Δ Ι Ο Σ Η Μ Ε Ι Α.

- Οὐχ' ὀράας; ὀλίγη μὲν ὅταν κεράεσσι Σελήνη
 ἐσπέροθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο διδάσκει
735. μηνός· ὅτε πρώτη ἀποσκίδναται αὐτόθεν ἀγῆ,
 ὅσσον ἐπισκιάειν, ἐπὶ τέτρατον ἡμαρ ἰούσα·
- (5.) ὀκτῶ δ' ἐν διχάσει, διχόμενα δὲ παντὶ προσώπῳ·
 αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
 εἶρη, ὀποσταίη μηνὸς περιτέλλεται ἠώς.
740. Ἄκρα γε μὴν νυκτῶν κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι
 ἄρκιαι ἐξειπεῖν· τὰ δὲ πον μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
- (10.) ὦρη μὲν τ' ἀρούσαι νειοῦς, ὦρη δὲ φυτεύσαι,
 ἐκ Διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοδι κεῖται.
 Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύστου χειμῶνος
745. ἐφράσατ', ἢ δεινοῦ μεμνημένος Ἀρκτούροιο,
 ἢ τῶν ἄλλων, οἳ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται
- (15.) ἀστέρες ἀμφιλύκης, οἳ τε πρώτης ἐπὶ νυκτός·
 ἦτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν

Ἡέλιος, μέγαν ὄγκον ἐλαύνων· ἄλλοτε δ' ἄλλω
 750. ἐμπελάσει, τότε μὲν τ' ἀνιῶν, τότε δ' αὐτίκα
 δύνων·

ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀστήρ ἐπιδέρκεται ἤω.

(20.) Γινώσκεις τάδε καὶ σύ· τὰ γὰρ συναεῖδεται ἤδη
 ἐννεακαίδεκα κύκλα φαεινοῦ Ἡελίοιο·

ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὀρίωνα

755. Νύξ ἐπιδινεῖται, Κύνα τε θρασὺν Ὀρίωνος,
 οἳ τε Ποσειδάωνος ὀρώμενοι, ἢ Διὸς αὐτοῦ,

(25.) ἀστέρες, ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.

Τῷ κείνων πεπόνησο. Μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νηῖ
 πιστεύεις, οὐρεῖν, ὅσα πον κεχρημένα κεῖται

760. σήματα χειμερίοις ἀνέμοις, ἢ λαίλατι πόντου.

Μόχθος μὲν τ' ὀλίγος· τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ

(30.) γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρὶ.

Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
 παρειπὼν ὦνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὄρορε χειμῶν·

765. πολλάκι γὰρ καὶ τίς τε γαληναίῃ ὑπὸ νυκτὶ
 νῆα περιστέλλει πεφοβημένος ἤρι θαλάσσης.

(35.) Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἡμᾶρ ἐπιτρέχει, ἄλλοτε πέμπτον,
 ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο· πάντα γὰρ οὐπω
 ἐκ Διὸς ἀνθρώποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ

770. κέκρυπται, τῶν, αἴκε θέλη, καὶ ἐσαντίκα δώσει
 Ζεύς· ὁ γὰρ οὖν γενεὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει,

(40.) πάντοθεν εἰδόμενος, πάντη δ' ὕγε σήματα φαίνων·
 ἄλλα δέ πον ἐρέει, ἢ πον διχόωσα Σελήνη

πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθυῖα·

775. ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τότε δ' ἄκρη νυκτὶ κελεύων,
 Ἡέλιος· τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσσεται ἄλλα

(45.) σήματα καὶ περὶ νυκτὶ καὶ ἡματι ποιήσασθαι.

Σκέπτεο δὲ πρῶτον κεράων ἐκάτερθε Σελήνην·

ἄλλοτε γὰρ τ' ἄλλη μιν ἐπιγράφει ἔσπερος αἴγλη,

780. ἄλλοτε δ' ἄλλοῖαι μορφαὶ κερῶσι Σελήνην
εὐδὺς ἀεξομένην, αἱ μὲν τρίτη, αἱ δὲ τετάρτη.
- (50.) Τάων καὶ περὶ μηνὸς ἐφισταότος κε πύθοιο.
Λεπτὴ μὲν καθαρὴ τε περὶ τρίτον ἡμᾶρ εὐῶσα
εὐδιός κ' εἶη· λεπτὴ δὲ, καὶ εὖ μάλ' ἐρεσθῆς,
785. πνευματῆ· παχίων δὲ, καὶ ἀμβλείησι κεραΐαις,
τέτρατον ἐκ τριτάτιο φῶς ἀμένηνον ἔχουσα,
- (55.) ἢ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
Εἰ δὲ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων κερῶν, τρίτον ἡμᾶρ ἄγουσα,
μήτε τι νευστάζοι, μήδ' ὑπτιόωσα φαεῖνοι,
790. ἀλλ' ὄρθαὶ ἐκάτερθε περιγνάμπτωσι κεραΐαι,
ἐσπέριοί κ' ἄνεμοι κείνην μετὰ νύκτα φέρουσιν.
- (60.) Εἰ δ' αὐτῶς ὄρθῃ καὶ τέτρατον ἡμᾶρ ἀγνοῖ,
ἢ τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκοι.
Εἰ δὲ κέν οἱ κερῶν τὸ μετήορον εὖ ἐπινεύοι,
795. δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπτιᾶησι, νότιο.
Αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος ἐλίσση
- (65.) πάντῃ ἐρεσθόμενος, μάλα κεν τότε χεῖμερος εἶη·
μείζονι δ' ἂν χειμῶνι πρῶτερα φοινίσσοιτο.
Σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε καὶ ἀμφότερον διχῶσαν,
800. ἢ μὲν ἀεξομένην, ἢ δ' ἐς κέρας αὐθις ἰοῦσαν,
καὶ οἱ ἐπὶ χροίῃ τεκμαίρεο μηνὸς ἐκάστου·
- (70.) πάντῃ γὰρ καθαρῇ κε μάλ' εὐδία τεκμήραιο,
πάντα δ' ἐρεσθομένην δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένην δοκέειν ὑετοῖο.
805. Σήματα δ' οὐτ' ἄρ' πᾶσιν ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκται.
ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τε τεταρταίῃ τε πεληται,
- (75.) μέσφα διχαιομένης, διχάδος γέ μιν ἄχρῃς ἐπ' αὐτὴν
σημαίνει διχόμηνον· ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνης
ἐς διχάδα φθιμένην· ἔχεται δὲ οἱ αὐτίκα τετράς
810. μηνὸς ἀποιχομένου, τῇ δὲ τριτάτῃ, ἀπιόντος.
Εἰ δὲ κέ μιν περὶ πᾶσαν ἄλωαι κυκλώσονται,

- (80.) ἢ τρεῖς, ἢ δύο περικείμεναι, ἢ μί' οἴη,
 τῇ μὲν ἰῆ ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν·
 ῥηγνυμένη, ἀνέμοιο· μαραιομένη δε, γαλήνης.
815. Ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην·
 μείζονα δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἀλώη,
- (85.) καὶ μᾶλλον μελανεῦσα· καὶ εἰ ῥηγνύατο, μᾶλλον.
 Καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ μηνὶ Σελήναίης κε πύθοιο.
 Ἑλίοιο δέ τοι μελέτω ἐκάτερθεν ἰόντος·
820. Ἑλίω καὶ μᾶλλον εἰκότα σήματα κεῖται
 ἀμφοτέρων, δύνοντι, καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι.
- (90.) Μὴ οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
 κύκλος, ὅτ' εὐδίου κεχρημένος ἡματος εἴης·
 μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἀπάντη.
825. Εἰ δ' αὖτως καθαρὸν μιν ἔχοι βουλύσιος ὄρη,
 δύνσῃ δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδείελος αἰγλήν·
- (95.) καὶ μὲν ἐπερχομένης ἡοῦς ἔθ' ὑπέυδιος εἴη.
 Ἄλλ' οὐχ', ὅπποτε κοῖλος εἰδόμενος περιτέλλη,
 οὐδ' ὅππ' ἀκτίνων αἰ μὲν νότον, αἰ δὲ βορῆα
830. σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαεῖνῃ
 ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται, ἢ ἀνέμοιο.
- (100.) Σκέπτει δ', εἰ κέ τοι ἀγαὶ ὑπεῖεν ἂν Ἑλίοιο
 αὐτὸν ἐς Ἥλιον· τοῦ γὰρ σκοπίαὶ καὶ ἀρισται.
 Εἰ τι που οἱ καὶ ἔρευθος ἐπιτρέχει, οἷά τε πολλὰ
835. ἐλκομένων νεφέων ἐρυθραίνεται ἀλλοθεν ἄλλα,
 ἢ εἰ που μελανεῖ· καὶ σοι τὰ μὲν ὕδατος ἔστω
- (105.) σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἔρευθεῖα πάντ', ἀνέμοιο·
 εἰ γὰρ μὲν ἀμφοτέροις ἀμυδῖς κεχρωσμένος εἴη,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
840. Εἰ δὲ οἱ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο
 ἀκτῖνες συνίωσι καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσιν,
- (110.) ἢ ποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος, ἢ ὅτ' ἐς ἡῶ
 ἔρχεται παρὰ νυκτὸς, ἢ ἐξ ἡοῦς ἐπὶ νύκτα,

- ὑδατί κεν κατιόντι παρατρέχοι ἤματα κείνα.
845. Μηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλλησι,
τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένος αὐτὸς ἀερθῆ,
(115.) ἀμνηστεῖν ὑετοῖο· πολλὸς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
οἶον τηκομένῳ ἐναλίγκιος εὐρύνηται,
πρῶτον ἀνερχομένοιο, καὶ ἄψ' ἐπὶ μείον ἴησιν,
850. εὐδιός κε φέροιτο· καὶ εἴ ποτε χείματος ὄρη
ὠχρήση κατιών· Ἄτάρ ὑδατος ἡμερινοῖο
(120.) γινομένου, κατόπισθε περὶ νέφεα σκοπέεσθαι·
καὶ δὴ δυομένου τετραμμένος Ἥελίοιο,
ἦν μὲν ὑποσκιάησι μελαιομένη εἰκνῖα
855. Ἥελιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμφὶ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀκτῖνες μεσσηγὸς ἐλισσόμεναι διχόωνται·
(125.) ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.
Εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόον ἐσπερίοιο,
ταὶ δὲ κατερχομένου νεφέλαι καὶ οἰχομένοιο
860. πλησίον ἐστήκωσιν ἐρευθῆες· οὐ σε μάλα χρῆ
αὔριον οὐδ' ἐπὶ νυκτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο.
- (130.) Ἄλλ' ὀπότε Ἥελίοιο μαραιομένησιν ὁμοῖαι
ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν τανύωνται,
οἶον ἀμαλδύονται, ὅτε σκιάησι κατ' ἰδὺ
865. ἴσταμένη Γαίης τε καὶ Ἥελίοιο Σελήνη·
οὐδ', ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμεναι ἠῶδι πρὸ
- (135.) φαίνονται νεφέλαι ὑπερευθῆες, ἄλλοθεν ἄλλη,
ἄρραντοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἄρουραι.
Μηδ' αὐτῶς ἔτ' ἐόντι πέρην ὀπότε προταδεῖσαι
870. ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶδι πρὸ,
ὑδατος ἢ ἀνέμοιο κατοισομένου λελαδέσθαι.
- (140.) Ἄλλ' εἰ μὲν κείναι μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο
ἀκτῖνες, μᾶλλον κεν ἐφ' ὑδατι σημαίνοιεν·
εἰ δ' ὀλίγος τανύοιτο περὶ δνόφος ἀκτίνεσσιν,
875. οἶόν που μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα·

ἢ τ' ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέωντ' ἀνέμοιο.

(145.) Οὐδὲ μὲν Ἥελιον σχεδόθεν μελανεῦσαι ἀλωαὶ
εὐδίοι· ἀσσότεραι δὲ, καὶ ἀστεμφές μελανεῦσαι,
μᾶλλον χειμέρια· δύο δ' ἂν χαλεπώτεραί εἰσι.

880. Σκέπτεο δ', ἢ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο,
εἴ πού οἱ νεφέων, τὰ Παρήλια κικλήσκονται,

(150.) ἢ νότου, ἢ βορῆος ἐρεύθεται, ἢ ἐκάτερθεν·
μηδ' οὐτω σκόπιῆν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν·
οὐ γὰρ, ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχωσιν

885. Ἥελιον κεῖναι νεφέλαι σχεδὸν ὠκεανοῖο,
γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶνος ἰόντος·

(155.) εἴ γε μὲν ἐκ βορέας μί' οἴη φοινίσσοιτο,
ἐκ βορέω πνοιᾶς κε φέροι, νοτίη δε, νότιοι,
ἢ καὶ που ῥαδάμιγγες ἐπιτροχώσ' ὑετοῖο.

890. Ἐσπερίοις καὶ μᾶλλον ἀληδέα τεκμήραιο·
ἐσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενές αἰεὶ.

(160.) Σκέπτεο καὶ Φάτνην· ἢ μὲν τ', ὀλίγη εἰκυῖα
ἀχλύϊ, βορραῖη ὑπὸ Καρκίνῳ ἠγηλάζει.

Ἀμφὶ δὲ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται

895. ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήρορι, οὔτε μάλ'
ἐγγύς·

ἀλλ' ὅσσον τε μάλιστα πυγούσιον οἰήσασθαι,

(165.) εἷς μὲν παρ βορέας, νότῳ δ' ἐπιέρχεται ἄλλος·
καὶ τοὶ μὲν καλέονται Ὀνοί· μέσση δὲ τε Φάτνη,
ἢ τε καὶ ἐξαπίνης, πάντη Διὸς εὐδιάοντος,

900. γίνετ' ἀφαντος ὅλη· τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
ἀστέρες ἀλλήλων αὐτοσχεδὸν ἰνθάλλονται.

(170.) Οὐκ ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλύζονται ἄρουραι.

Εἰ δὲ μελαίνηται, τοὶ δ' αὐτίκ' εἰκότες ὧσιν
ἀστέρες ἀμφότεροι, περὶ χ' ὕδατι σημαίνοιεν.

905. Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω Φάτνης ἀμενηνὰ φαείνη,
λεπτὸν ἐπαχλύων, νότιος δ' Ὀνος ἀγλαδὸς εἶη·

- (175.) δειδέχθαι άνέμοιο νότον· βορέω δέ μάλα χροή
 έμπαλιν άχλυόεντι φαινομένω τε δοκεύειν.
 Σήμα δέ τοι άνέμοιο και οιδαινούσα θάλασσα
910. γιγνέσθω, και μακρόν επ' αιγιαλοί βοόωντες,
 άκται τ' εινάλιοι, όπότ' εϋδιοι ήχήεσσαί
- (180.) γίγνωνται, κορυφαί τε βοώμεναι οϋρεος άκραι.
 Και δ' άν επί ξηρήν ότ' έρωδιός οϋ κατά κόσμον
 έξ άλλος έρχηται φωνή περι πολλά λεληκώς,
915. κινυμένον κε θάλασσαν ύπερφορέοιτ' άνέμοιο.
 Και ποτε και κέπφοι, όπότ' εϋδιοι ποτέωνται,
- (185.) άντία μελλόντων άνέμων ειληδά φέρονται.
 Πολλάκι δ' άγριάδες νήσσαι, ή ειν άλι δίνα
 αιθυιαί, χερσαία τινάσσονται πτερύγεσιν·
920. ή νεφέλη ορεος μηκύνεται εν κορυφήσιν·
 ήδη και πάπποι, λευκής γήρειον ακάνθης,
- (190.) σήμ' έγένοντ' άνέμου, κωφής άλλος όππότε πολλοί
 άκροι επιπλείωσι, τά μεν πάρος, άλλα δ' όπίσσω.
 Και θέρεος, βρονται τε και αστραπαί ενθεν ίωσιν,
925. ενθεν έπερχομένοιο περισκοπέειν άνέμοιο.
 Και δια νύκτα μέλαιναν ότ' αστέρες αίσσωσθ
- (195.) ταρφέα, τοί δ' όπιθεν ρύμοι ύπολευκαίνωνται,
 δειδέχθαι κείνοισ αυτήν όδόν έρχομένοιο
 πνεύματος. Εί δέ κεν άλλοι εναντίον αίσσωσιν
930. άλλοις έξ άλλων μερέων, τότε δη πεφύλαξο.
 παντοίων άνέμων οίτ' ακριτοί εισι μάλιστα,
- (200.) ακριτα δέ πνειουσιν επ' άνδράσι, τεκμήρασθαι.
 Αυτάρ ότ' έξ εϋροιο και εκ νότον αστράπτησιν,
 άλλοτε δ' εκ ζεφύροιο, και άλλοτε παρ βορέαο·
935. δη τότε τις πελάγει ενι δείδιε ναντίλος ανήρ,
 μή μιν τή μεν έχη πέλαγος, τή δ' εκ Διός υδωρ·
- (205.) υδατι γάρ τοσσαίδε περι στεροπαί φορέονται.
 Πολλάκι δ', έρχομένων υετών, νέφεα προπάροιδεν,

οἷα μάλιστα πόκοισιν εἰκότα, ἰνδάλλονται·

940. ἢ διδύμη ἔξωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν Ἴρις·
 ἢ καὶ που τὶς ἄλῳα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ·
- (210.) πολλὰκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλια ὄρνιθες
 ἀπληστον κλύζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν·
 ἢ λίμνην πέρι δηδὰ χελιδόνες αἴσσουνται,
945. γαστέρι τύπτουσαι αὐτῶς εἰλυμένον ὕδωρ·
 ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ, ὕδροισιν ὄνειρα,
- (215.) αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων·
 ἢ τρύζει ὄρνιθον ἐρημαίῃ ὀλολυγῶν·
 ἢ που καὶ λακέρυζα παρ' ἠϊόνι προὔχουση
950. χείματος ἀρχομένου χέρσῳ ὑπέκνυε κορώνη·
 ἢ που καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ' ἀκροῦς
- (220.) ὦμους ἐκ κεφαλῆς· ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾶ·
 ἢ πολλὴ στρέφεται παρ' ὕδωρ παχέα κρώζουσα.
- Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος ἐνδίωιο,
955. οὐρανὸν εἰσανιδόντες, ἀπ' αἰθέρος ὡσφρήσαντο.
 Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὄρα πάντα
- (225.) θᾶσσον ἀνηγέκωντο· καὶ ἀδρόον ὄφθεν ἰουλοῦ
 τείχη ἀνέρποντες· καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
 κεῖνοι, τοὺς καλέουσι μελαίνης ἔντερα γαίης·
960. καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
 εὐ ἔφθειρίσαντο καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῆ,
- (230.) οἶον τε σταλάον ψοφείει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.
- Δὴ ποτε καὶ γενεαὶ κοράκων, καὶ φῦλα κολοιῶν,
 ὕδατος ἐρχομένοιο Διὸς πάρα σῆμ' ἐγένοντο,
965. φαινόμενοι ἀγέληδὰ, καὶ ἰρήκεσσιν ὁμοῖον
 φθεγξάμενοι· καὶ που κόρακες δίους σταλαγμοῦς
- (235.) φωνῆ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο·
 ἢ ποτὲ καὶ κρώξαν τε βαρεῖν δισσάκι φωνῆ
 μακρὸν ἐπιρροῖζεῦσι τιναξάμενοι πτερὰ πυκνά·
970. καὶ νῆσαι οἰκουροὶ, ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ,

- ἐρχόμενοι κατὰ γείσσα, τινάσσονται πτερύγεσιν·
 (240.) ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει ἐρωδιὸς ὄξυ λεληκώς.
 Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
 γινέσθω· μηδ' εἴ κεν ἐπὶ πλέον ἢ ἐπάροιθεν
 975. δάκνωσιν μυῖαι καὶ ἐφ' αἵματος ἰμείρωνται,
 ἢ λύχνοιό μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν
 (245.) νύκτα κατὰ σκοτίην· μηδ' ἦν ὑπὸ χείματος ὄρη
 λύχνων ἄλλοτε μὲν τε φάος κατὰ κόσμον ὄρωρη,
 ἄλλοτε δ' αἴσσωσιν ἀπὸ φλόγες, ἥντε κοῦφαι
 980. πομφόλυγες· μηδ' εἴ κεν ἐπαντόφι μαρμαίρωσιν
 ἀκτῖνες· μηδ' ἦν, θέρους μέγα πεπταμένοιο,
 (250.) νησσαῖοι ὄρνιδες ἐπασσύτεροι φορέωνται.
 Μηδὲ σύγ' ἢ χύτρης ἢ τρίποδος πυριβήτεω,
 σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι περιπλέονες, λελαδέσθαι·
 985. μηδὲ κατὰ σποδιὴν ὀπότη' ἀνδρακος αἰδομένοιο
 λάμπηται περὶ σήματ', εἰκότα κεγχρείοισιν·
 (255.) ἀλλ' ἐπὶ καὶ τὰ δόκενε περισκοπέων ἕτοιο.
 Εἰ γέ μεν ἠερόεσσα παρέξ ὄρεος μεγάλοιο
 πυθμένα τείνηται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
 990. φαίνονται καθαραί· μάλα κεν τόθ' ὑπέυδιος εἴης.
 Εὐδιος κ' εἴης καὶ, ὅτε πλατέος περὶ πόντου
 (260.) φαίνεται χθαμαλὴ νεφέλη, μηδ' ὑψόδι κέρη,
 ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη.
 Σκέπτεο δ', εὐδιος μὲν ἐὼν, ἐπὶ χείματι μᾶλλον,
 995. εἰς δὲ γαληναίην χειμωνόθεν· εὐ δὲ μάλα χρῆ
 ἐς Φάτνην ὄραν, τὴν Καρκίνος ἀμφιελίσσει,
 (265.) πρῶτα καθαιρομένην πάσης ὑπένερθεν ὁμίχλης·
 κείνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται ἐν χειμῶνι.
 Καὶ φλόγες ἠσύχαι λύχνων, καὶ νυκτερὴ γλαυκῆ
 1000. ἠσυχὸν αἰίδουσα, μαραινόμενον χειμῶνος
 γινέσθω τοι σῆμα, καὶ ἠσυχὰ ποικίλλουσα
 (270.) ὄρη ἐσπερὶν κρώσῃ πολύφωνα κορώνη·

- καὶ κόρακες μῶνοι μὲν, ἐρημαῖοι βοῶντες
 δισσάκις, αὐτὰρ ἔπειτα μεταδρόα κεκλήγοντες,
 1005. πλειότεροι δ' ἀγεληδὸν, ἐπὴν κοίτοιο μέδονται,
 φωνῆς ἔμπλειοι, χαίρειν κέ τις ὠίσσοιτο,
 (275.) οἷα τὰ μὲν βοῶσι, λυγαινομένοισιν ὁμοῖα.
 Πολλὰ δὲ δενδρείοιο περὶ φλόον ἄλλοτ' ἐπ' αὐτὸν
 ἦχι τε κείουσιν καὶ ὑπότροποι ἀπτερόνται.
1010. Καὶ δ' ἄν που γέρανοι μαλακῆς προπάρουθε
 γαλήνης
 ἀσφαλῆως τανύσαιεν ἕνα δρόμον ἥλιδα πᾶσαι,
 (280.) οὐδὲ παλιρρόδιοί κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο·
 ἦμος δ' οὐρανόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλύνηται,
 οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπιεσμένοι ἀντιώσιν,
 1015. οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχη, οὐδὲ Σελήνη,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἐξαπίνης αὐτως ἀμενηνὰ φέρονται·
 (285.) μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαληναίης ἐπικείσθω,
 ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δόκενε· καὶ ὅπποτε ταὶ μὲν ἐῶσιν
 αὐτῇ ἐν χώρῃ νεφέλαι, ταὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
 1020. ταὶ μὲν ἀμειβόμεναι, ταὶ δ' ἐξόπιθεν φορέωνται,
 καὶ χῆνες κλαγγηδὸν ἐπειγόμεναι βρωμοῖο.
- (290.) Χειμῶνος μέγα σῆμα καὶ ἐννεάγηρα κορώνη
 νύκτερον αἰείδουσα, καὶ ὄψὲ βοῶντε κολοιοὶ,
 καὶ σπίνος ἠῶα σπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα,
 1025. ἐκ πελάγουσ φεύγοντα, καὶ ὄρχιλος, ἧ καὶ ἐριθεὺς
 δύνων ἐς κοίλας ὀχεᾶς, καὶ φύλα κολοιῶν
 (295.) ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἐπὶ ὄψιον αὐλιν.
 Οὐδ' ἄν ἐπιξουδαὶ μέγαλον χειμῶνος ἰόντος
 πρόσσω ποιήσαιντο νομὸν κηροῖο μέλισσαι,
 1030. ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἰλίσσονται·
 οὐδ' ὑψοῦ γεράνων μακρὰὶ στίχες αὐτὰ κέλευθα
 (300.) τείνονται, στροφάδες δὲ παλιμπετὲς ἀπονέονται.
 Μηδ', ὅτε νηνεμίη ἐν ἀράχνια λεπτὰ φέρηται,

- καὶ φλόγες αἰδέσσωσι μαραινομένοιο λύχνοιο,
 1035. ἢ πῦρ αἴηται σποδιῇ, καὶ ὑπεύδια λύχνα·
 πιστεύειν χειμῶνι. Τί τοι λέγω, ὅσσα πέλονται
 (305.) σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους; δὴ γὰρ καὶ ἀεικέϊ τέφρῃ
 αὐτοῦ πηγνυμένη νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο·
 καὶ λύχνῳ χιόνος, κέγχροις ὅτ' εἰκότα πάντη
 1040. κέκλω σήματ' ἔχη πυριλαμπῆς ἐγγύδι μύξα·
 ἀνδρακι δὲ ζῶντι, χαλάζης, ὅπποτε λαμπρὸς
 (310.) αὐτὸς εἰδῆται· μέσσω δὲ οἱ ἤντε λεπτή
 φαίνῆται νεφέλη, πυρὸς ἔνδοθεν αἰδομένοιο.
 Πρίνοι δ' οὐ καρποῖο καταχθές, οὐδὲ μέλαινα
 1045. σχῖνοι ἀπείρητοι· πάντη δέ τε πολλὸς ἀλωεὺς
 αἰεὶ παπταίνει, μὴ οἱ θέρως ἐκ χερὸς ἔρρη.
 (315.) Πρίνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου κατὰ μέτρον ἔχουσαι
 χειμῶνός κε λέγοιεν ἐπὶ πλέον ἰσχύσοντος.
 Μηδὲ ἄδην ἔκπαγλα περιβρίθοιεν ἀπάντη·
 1050. τηλοτέρῳ δ' ἀνχμοῖο συνασταχύοιεν ἄρουραι.
 Τριπλόα δὲ σχῖνος κνέει· τρισσαὶ δὲ γε αὖξαι
 (320.) γίνονται καρποῖο· φέρει δὲ τε σήματ' ἐκάστη
 ἐξείης ἀρότῳ. Καὶ γὰρ τ' ἀροτήσιον ὄρη
 τριπλόα μείρονται, μέσσην καὶ ἐπ' ἀμφοτέρ' ἄκρα·
 1055. πρῶτος μὲν πρῶτην ἄροσιν, μέσσος δὲ τε μέσσην
 καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτην γέ μεν ἔσχατος
 ἄλλων.
 (325.) Ὅντινα γὰρ κάλλιστα λοχαίη σχῖνος ἄρηται,
 κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων ἄροσις πολυλήϊος εἶη·
 τῷ δὲ γ' ἀφαιροτάτῳ ὀλίγη· μέσσω δὲ τε μέσση.
 1060. Οὕτως δ' ἀνδρικός τριχθὰ σκίλλης ὑπεραρδῆ,
 σήματ' ἐπιφράσσασθαι ὁμοίον ἀμήτιο.
 (330.) Ὅσσα δ' ἐπὶ σχῖνον ἀροτῆρ ἐπιφράσσατο καρπῷ,
 τόσσα καὶ ἐν σκίλλης τεκμαίρεται ἀνθεὶ λευκῷ.
 Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπωριγὸν ἥλιδα πολλὰ

1065. πάντη βεβρίθωσι, καὶ ἐσπερίων προπάροιθεν
Πληϊάδων, εἶποι τις ἐπερχόμενον χειμῶνα,
(335.) οἶος ἐπὶ σφήκεσσιν ἐλίσσεται ἀντίκα δῖνος.
Θήλειαι δὲ σύες, θήλεια δὲ μῆλα, καὶ αἶγες,
ὀππότ' ἀναστρωφῶσιν ὄχῆς, τὰ δὲ γ' ἄρρενα
πάντα
1070. δεξάμεναι πάλιν αὐτίς ἀναβλήδην ὀχέωνται·
αὐτῷ καὶ σφήκεσσιν μέγαν χειμῶνα λέγοιεν.
(340.) Ὅψε δὲ μισγομένων αἰγῶν, μῆλων τε, συῶν τε,
χαίρει ἀνολβος ἀνὴρ, ὃ οἱ οὐ μάλα θαλπιδόωντι
εὐδδιον φαίνουσι βεβαιόμεναι ἐνιαυτόν.
1075. Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὠραῖος ἀροτρεὺς
ὄριον ἐρχομέναις· ὃ δ' ἄωριος ἀντίκα μᾶλλον·
(345.) αὐτῶς γὰρ χειμῶνες ἐπέρχονται γεράνοισι,
πρώτια μὲν καὶ μᾶλλον ὀμιλαδὸν ἐρχομένησι·
πρώτιον· αὐτὰρ ὅτ' ὄψε, καὶ οὐκ ἀγεληδὰ φανεί-
σαι,
1080. πλειότερον φορέωνται ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἅμα πολλαί,
ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα.
(350.) Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βρίθουσαν ὀπώρην
γαῖαν ὀρύσσωσιν, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆος
ἀντία τείνωσιν· μάλα κεν τότε χεῖμαρον αὐταί
1085. Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέσιεν.
Μηδὲ λίην ὀρύχοιεν· ἐπεὶ μέγας οὐ κατὰ κόσμον
(355.) γίνεται οὐτε φυτοῖς χειμῶν φίλος, οὐτ' ἀρότοισιν·
ἀλλὰ χιῶν εἴη πολλή μεγάλης ἐπ' ἀρούραις,
μήπω κεκριμένη, μηδὲ βλωθρῇ ἐπὶ ποιῆ,
1090. ὄφρα τις εὐετύϊ χαίρη ποτιδέγμενος ἀνὴρ.
Μηδ' εἶεν καθύπερθεν εἰκότες ἀστέρες αἰεὶ,
(360.) μηδ' εἰς, μήτε δύω, μηδὲ πλέονες κομόωντες·
πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' ἀύχμηρῷ ἐνιαυτῷ.
Οὐδὲ μὲν ὀρνίθων ἀγέλαις ἠπειρόθεν ἀνὴρ,

1095. ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσωσιν ἀρούραις
ἐρχομένου θέρους, χαίρει· περιδείδιε δ' αἰνῶς
(365.) ἀμήτωρ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχυρμιὸς ἔλθῃ,
αὐχμῶ ἀνηθείς· χαίρει δὲ πού αιπόλος ἀνήρ
αὐταῖς ὀρνίθεσσιν, ἐπὴν κατὰ μέτρον ἴωσιν,
1100. ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλαγέος ἐνιαυτοῦ.
Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
(370.) ζῶομεν ἄνθρωποι· τὰ δὲ παρ' ποσὶ πάντες ἔτοι-
μοι
σήματ' ἐπιγνῶναι καὶ ἐς αὐτίκα ποιήσασθαι.
Ἄρνασι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
1105. ἐς νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν,
ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
(375.) εἰνόδιοι παίζωσιν, ἐρειδόμενοι κεράεσσιν·
ἢ ὅπότε ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσσωσι πόδεσσι,
τέτρασιν οἱ κοῦφοι, κεραοὶ γε μὲν ἀμφοτέρου-
σιν·
1110. ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀεκούσια κινήσωσι,
δείελον εἰσελάοντες ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοδε ποιῆς
(380.) δάκνωσιν πικνῆσι κελενόμενα λιθάκεσσιν.
Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται καὶ βουκόλοι
ἄνδρες
κινυμένου χειμῶνος· ἐπεὶ, βόες ὁππότε χηλὰς
1115. γλώσση ὑπωμαίοιο ποδὸς περιλιχησῶνται,
ἢ κοίτῃ πλευρᾶς ἐπὶ δεξιτερᾶς τανύσωνται,
(385.) ἀμβολίην ἀρότιο γέρον ἐπιέλπετ' ἀροτρεύς.
Ἦδ' ὅτε μυκηθμοῖο περίπλειοι ἀγέρωνται
ἐρχόμεναι στάθμονδε βόες βουλύσιον ὄρην,
1120. σκυθραὶ λειμῶνος πόριες καὶ βουβοσίοιο·
αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλήσεσθαι.
(390.) Οὐδ' αἶγες, πρίνοιο περισπύδουσαι ἀκάνθαις,
εὐδίοι, οὐδὲ σύες φορντῶ ἐπιμαργαίνουσαι.

Καὶ λύκος, ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται,

1125. ἢ ὄτ', ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένος ἀνδρῶν,
ἔργα κατέρχεται, σκέπαος χατέοντι ἐοικῶς,

(395.) ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη·
τρὶς περιτελλομένης ἡοῦς χειμῶνα δοκεῖν.

Οὕτω καὶ προτέροις ἐπὶ σήμασι τεκμήραιο

1130. ἐσσομένων ἀνέμων, ἢ χείματος, ἢ ὑετοῖο,
αὐτὴν, ἢ μετ' αὐτὴν, ἢ καὶ τριτάτην ἔτ' ἐς ἡῶ.

(400.) Ἄλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες, τετριγότες εἶποτε μάλ-
λον

εὐδίοι ἐσκίρτησαν, ἐοικότες ὄρχηθμοῖσιν,
ἄσκεπτοι ἐγένοντο παλαιότεροις ἀνθρώποις·

1135. οὐδὲ κύνες· καὶ γὰρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
ἀμφοτέροις, χειμῶνος ἐπερχομένοιο δοκεύων.

(405.) Καὶ μὴν ἐξ ὕδατος καὶ καρκίνος ὄχετο χέρσῳ,
χειμῶνος μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὁδοῖο·

καὶ μύες ἡμέριοι ποσσὶ στιβάδα στρωφῶντες

1140. κοίτης ἱμείρονται, ὄτ' ὄμβρον σήματα φαίνοι,
κάκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.

(410.) Τῶν μηδὲν κατόκησο· καλὸν δ' ἐπὶ σήματι
σημα

σκέπτεσθαι, μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς ταῦτόν ἰόντων
ἐλπῶρῃ τελέθει· τριτάτῳ δὲ κε θαρσήσειας.

1145. Αἰεὶ δ' ἂν περιόντος ἀριθμοίης ἐνιαυτοῦ
σήματα, συμβάλλον, εἶπου καὶ ἐπ' ἀστέρι τοίῃ

(415.) ἢ ὡς ἀντέλλοντι κατέρχεται, ἢ κατιόντι,
ὁποῖον καὶ σημα λέγοι· μάλα δ' ἄρκιον εἴη

φράζεσθαι φθίνοντος ἐφισταμένοιο τε μηνὸς

1150. τετράδας ἀμφοτέρας· αἶ γὰρ τ' ἄμυδις συνιόν-
των

μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθῆρ

(420.) ὀκτὼ νυξὶ πέλει, χήτει χαροποῖο Σελήνης.
Τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς ἐνιαυτὸν
οὐδέποτε σχεδίως κεν ἐπ' αἰθέρι τεκμήραιο.

Τέλος

τῶν τοῦ Ἀράτου Φαινομένων
καὶ Διοσημείων.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΤΡΗΝΑΙΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ.

Ι. Ἄρκτος ἢ μεγάλη.

(Arat. 26.)

- Ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδία οἰκεῖν, ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιῆσθαι, φθαρεῖσάν τε ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν·
5. φωραθῆναι δὲ ὕστερον, ἐπὶ τόκον ἤδη οὔσαν, ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λονομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποδηρῶσαι αὐτήν, καὶ οὕτως τεκεῖν, ἄρκτον γενομένην, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. Οὔσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδο-
10. θῆναι μετὰ τοῦ βρέφους τῷ Λυκάονι. Μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ἱερόν, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον· ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλλουσαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγέ-

15. νειαν αὐτὴν ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς [αὐτὴν] ἔθηκεν· Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα.

Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζ', ἀμαυρούς· ἐφ' ἑκατέρων ὠτίων β'· ἐπ' ὠμοπλατῶν λαμπρὸν α'·
20. ἐπὶ τοῦ στήθους β'· ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρὸν α'· ἐπὶ σκέλεσιν (ἐμπροσθίοις β',) ὀπισθίοις β'· ἐπ' ἄκρῳ τῶ ποδὶ β'· ἐπὶ τῆς κέρκου γ'· τοὺς πάντας κδ'.

II. Ἄρκτος ἡ μικρά.

(Arat. ib.)

Αὕτη ἐστὶν ἡ Μικρὰ καλουμένη· προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη. Ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος· γαοῦσα δὲ, ὅτι ὁ Ζεὺς αὐτὴν ἔφθειρεν, ἠγρίωσεν αὐτὴν· ὕστερον δὲ σεσωσμένη λέγεται δόξαν

5. αὐτῇ περιδεῖναι, ἀντιθεῖσαν ἕτερον εἶδωλον ἐν τοῖς ἀστροῖς, ὥστε δισσὰς ἔχειν τιμὰς. Ἀγλαοσθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς φησι, τροφὸν γενέσθαι τοῦ Διὸς Κυνόσουραν· εἶναι δὲ μίαν τῶν Ἰδαίων νυμφῶν, ἀφ' ἧς ἐν μὲν τῇ πόλει, τῇ καλουμένῃ Ἴστοῖς, τοῦνομα
10. τοῦτο ἦν, ἦν οἱ περὶ Νικόστρατον ἔκτισαν, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ [δὲ] λιμένα, καὶ τὸν ἐπ' αὐτῇ τόπον Κυνόσουραν κληθῆναι. Ἄρατος δὲ αὐτὴν καλεῖ Ἐλίκην, ἐκ Κρήτης οὔσαν· γενέσθαι δὲ Διὸς τροφὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιωθῆναι.

15. Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ μὲν ἐκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου λαμπρὸν α'· ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου λαμπροὺς γ'· τοὺς πάντας ζ'. Ἰπὸ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἠγορευμένων κατώτερός ἐστιν ἄλλος ἀστήρ, ὃς καλεῖται Πόλος, περὶ ὃν δοκεῖ ὁ πόλος στρέφεσθαι.

III. Δ ρ ά κ ω ν.

(Arat. 46.)

- Οὗτός ἐστιν ὁ Μέγας τε, καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων κείμενος. Λέγεται δὲ εἶναι ὁ τὰ χρύσεια μῆλα φυλάσσων, ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς· ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς τάξις ἐδόθη δι' Ἡραν, ἣ κατ-
5. ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ Ἐσπέρας φύλακα τῶν μῆλων. Φερεκύδης γάρ φησιν, ὅτε ἐγαμέιτο ἡ Ἡρα ὑπὸ Διὸς, φερόντων αὐτῇ τῶν θεῶν δῶρα, τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεια μῆλα· ἰδοῦσαν δὲ τὴν Ἡραν θαυμάσαι, καὶ εἰπεῖν καταφντεῦσαι εἰς τὸν τῶν
10. θεῶν κῆπον, ὃς ἦν παρὰ τῷ Ἄτλαντι. Ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου παρθένων αἰεὶ ὑφαιρουμένων τῶν μῆλων, κατέστησε φύλακα τὸν Ὄφιν, ὑπερμεγέδη ὄντα. Μέγιστον δὲ ἔχει σημεῖον· ἐπίκειται δὲ αὐτῷ Ἡρακλέους εἰδωλον, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος, Διὸς θέντος, ἐναρ-
15. γέστατον τῇ σχηματοποιίᾳ.
- Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκου ιβ', παραπλησίους ἀλλήλοις, διεστῶτας δὲ διὰ τῶν Ἄρκτων. (τοὺς πάντας ιε'.)

IV. Ὁ Ἐν γό ν α σ ι ν.

(Arat. 64.)

- Οὗτος, φασίν, Ἡρακλῆς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ Ὄφεως βεβηκώς. Ἐναργῶς δὲ ἔστηκε τό τε ρόπαλον ἀνατετακώς, καὶ τὴν λεοντῆν περιειλημμένος. Λέγεται δὲ, ὅτε ἐπὶ τὰ χρύσεια μῆλα ἐπορεύθη, τὸν Ὄφιν, τὸν
5. τεταγμένον φύλακα, ἀνελεῖν· ἦν δὲ ὑπὸ Ἡρας δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως ἀνταγωνίζηται τῷ Ἡρακλεῖ· ὅθεν, ἐπιτελεσθέντος τοῦ ἔργου μετὰ κινδύνου, ἄξιον ὁ Ζεὺς κρίνας τὸν ἄδλον μνήμης, ἐν

- τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε τὸ εἶδωλον. Ἔστι δὲ ὁ μὲν
10. Ὄφις μετώρον ἔχων τὴν κεφαλὴν, ὁ δ' ἐπιβεβηκῶς αὐτῷ τεθεικῶς τὸ ἐν γόνυ, τῷ δ' ἑτέρῳ ποδὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιβαίνων, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνων, ἐν ἧ τὸ ῥόπαλον, ὡς παίσων, τῇ δ' εὐωνύμῳ χεὶρὶ τὴν λεοντῆν περιβεβλημένος.
15. Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'· βραχίονος δεξιοῦ λαμπρὸν α'· ἐφ' ἑκατέρων ὤμων λαμπρὸν α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'· ἐφ' ἑκατέρας λαγόνος α', λαμπρότερον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀριστεραῦς· δεξιοῦ μηροῦ β'· γόνατος α'· καμπῆς α'· κνήμης β'·
20. ποδὸς α'· ὑπὲρ τὴν δεξιὰν χεῖρα α', ὃς καλεῖται Ῥόπαλον· ἐπὶ τῆς λεοντῆς δ'· τοὺς πάντας ιδ'.

V. Σ τ έ φ α ν ο ς.

(Arat. 71.)

- Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδνης· Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἀστρα ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Δία ἐποίησαν, ᾧ πρῶτῳ ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο, παρὰ Ὠρῶν λαβοῦσα καὶ Ἀφροδίτης.
5. Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν, ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων Ἰνδικῶν. Ἱστορεῖται δὲ καὶ διὰ τούτου τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, φέγγος ποιοῦντος· φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον ταύτης εἶναι τὸν φαινόμενον ἐπὶ τῆς κέρκου τοῦ Λέοντος.
10. Ἐχει δὲ ἀστέρας ὁ Στέφανος ἐγγέα κύκλῳ κειμένους, ὧν εἰσι λαμπροὶ οἱ κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὄφεως τοῦ διὰ τῶν Ἄρκτων.

VI. Ὁ φ ι ο ῦ χ ὀ ς.

(Arat. 75.)

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ Σκορπίου ἑστηκῶς, ἔχων ἐν

ἀμφοτέραις χερσὶ τὸν Ὅφιν. Λέγεται δὲ εἶναι Ἀσκληπιὸς, ὃν Ζεὺς, χαριζόμενος Ἀπόλλωνι, εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγε. Τούτου τέχνη ἰατρικῇ χρωμένου, ὡς καὶ
 5. τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν (ἐν οἷς καὶ ἔσχατον Ἴπ-
 πόλυτον τὸν Θεσέως), καὶ τῶν θεῶν δυσχερῶς τοῦτο
 φερόντων, εἰ αἱ τιμαὶ καταλυθήσονται αὐτῶν, τηλι-
 καῦτα ἔργα Ἀσκληπιοῦ ἐπιτελοῦντος· λέγεται τὸν
 Δία ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,
 10. εἶτα διὰ τὸν Ἀπόλλωνα τοῦτον εἰς τὰ ἄστρα ἀναγα-
 γεῖν. Ἔχει δὲ ἐπιφάνειαν ἰκανὴν ἐπὶ τοῦ μεγίστου
 ἄστρου, λέγω δὴ τοῦ Σκορπίου, εὐσήμερον τῷ τύπῳ φαι-
 νόμενος.

Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'.
 15. ἐφ' ἑκατέρων ὤμων λαμπρὸν α'. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς
 γ'. ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς δ'. ἐφ' ἑκατέρων ἰσχύων α'. ἐφ'
 ἑκατέρων γονάτων α'. τὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ (ποδὸς)
 λαμπρὸν α'. τοῦ δὲ Ὄφειος ἐπ' ἄκρας κεφαλῆς β'.
 τοὺς πάντας ιζ'.

VII. Σ κ ο ρ π ί ο ς.

(Arat. 85.)

Οὗτος διὰ τὸ μέγεθος εἰς δύο δωδεκατημόρια
 διαιρεῖται· καὶ τὸ μὲν ἐπέχουσιν αἱ Χηλαί, θάτερον
 δὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ κέντρον. Τοῦτον, φασὶν, ἐποίη-
 σεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι τῆς Κολώνης τῆς Χίου
 5. νήσου, καὶ τὸν Ὠρίωνα πληξαι, καὶ οὕτως ἀποθα-
 νεῖν, ἐπειδὴ ἐν κνηγεσίῳ ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιάσατο·
 ὃν Ζεὺς ἐν τοῖς λαμπροῖς ἔθηκε τῶν ἀστέρων, ἵν'
 εἰδῶσιν οἱ ἐπιγινόμενοι ἄνθρωποι τὴν ἰσχὺν τε αὐτοῦ
 καὶ τὴν δύναμιν,
 10. Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐφ' ἑκατέρας Χηλῆς δύο· ὧν
 εἰσιν οἱ μὲν πρῶτοι μεγάλοι, οἱ δὲ δεύτεροι ἀμαυροί·

ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου λαμπρὸς γ'· ἐπὶ τῆς κοιλίας β'·
ἐπὶ τῆς κέρκον ε'· ἐπὶ τοῦ κέντρον δ'· προηγείται μὲν
αὐτῶν, πάντων φαιδρότερος ὢν, ὁ ἐπὶ τῆς βορείας
15. Χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ. (τοὺς πάντας ιδ'.)

VIII. Ἄ ρ κ τ ο φ ὕ λ α ξ.

(Arat. 91.)

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρκάς ἐστὶν ἐκ Καλ-
λιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς, ὃν κατακόψας Λυκάων
ἐξέτισε τὸν Δία παραθεὶς ἐπὶ τράπεζαν ὅθεν ἐκείνην
μὲν ἀνατρέπει (ἀφ' οὗ ἡ Τραπεζοῦς καλεῖται πόλις)·

5. τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κερανοῦ, τῆς ὠμότητος αὐτὸν
μυσαχθεὶς· τὸν δὲ Ἀρκάδα, πάλιν συμπλάσας, ἔδη-
κεν ἄρτιον, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἀνήγαγεν.

Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς β', οἱ
οὐ δύνουσιν· ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'· ἐφ'
10. ἐκατέρων τῶν ὠμων λαμπρὸν α'· ἐπὶ τῶν μαστῶν
ἐκατέρων α', λαμπρὸν τὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ὑπ'
αὐτὸν α', ἀμαυρόν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος λαμπρὸν α'.
ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων α', λαμπρότατον, ὃς δὴ
Ἄ ρ κ τ ο ὕ ρ ο ς καλεῖται· ἐφ' ἐκατέρῳ ποδὶ λαμπρὸν α'.
15. (τοὺς πάντας ιδ'.)

IX. Π α ρ θ έ ν ο ς.

(Arat. 96.)

Ταύτην Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ εἶρηκε θυγατέρα
Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην· λέγει
δὲ καὶ Ἐρατος, παρὰ τούτου λαβὼν τὴν ἱστορίαν, ὡς,
οὔσα πρότερον ἀθάνατος, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν τοῖς
5. ἀνθρώποις ἦν, καὶ ὅτι Δίκην αὐτὴν ἐκάλου· με-
ταστάντων δὲ αὐτῶν, καὶ μηκέτι τὸ δίκαιον συντηρούν-
των, οὐκέτι σὺν ἀντοῖς ἦν, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη ὑπεχώρει.

Εἶτα

- Εἶτα στάσεων καὶ πολέμων αὐτοῖς ὄντων διὰ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀδικίαν, ἀπομισήσασαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Λέγονται δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι περὶ αὐτῆς πλεῖστοι· οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν φασιν εἶναι Δήμητραν, διὰ τὸ ἔχειν στάχυν· οἱ δὲ Ἴσιν· οἱ δὲ Ἀταργάτιν· οἱ δὲ Τύχην, διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματίζουσιν.
15. Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α', ἀμαυρόν· ἐν ἑκατέρῳ ὤμῳ α'· ἐν πτέρυγι ἑκατέρῳ β' (ὁ δ' ἐν τῇ δεξιᾷ πτέρυγι τοῦ τε ὤμου καὶ τοῦ ἄκρου τῆς πτέρυγος Προτρουγητῆρ καλεῖται)· ἐπ' ἀγκῶνος ἑκατέρου α'· ἐπὶ χειρὸς ἄκρας ἑκατέρῳ α' (ὁ δ' ἐπὶ τῆς εὐωνύμου λαμπρὸς καλεῖται Στάχυς)· ἐπὶ τῆς πέζης τοῦ χιτῶνος ἀμαυροῦς στ'· ἐφ' ἑκατέρου ποδὸς α'· τοὺς πάντας ιθ'.

X. Δίδυμοι.

(Arat. 147.)

Οὗτοι λέγονται Δίοςκουροι εἶναι. Ἐν δὲ τῇ Λακωνικῇ τραφέντες ἐπιφάνειαν ἔσχον, φιλαδελφία δὲ ὑπερήνεγκαν πάντας, οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν· μνήμην δὲ αὐτῶν Ζεὺς θείσθαι β. βουλόμενος τῆς κοινότητος, Διδύμους ὀνομάσας εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐχουσι δὲ ἀστέρας, ὁ μὲν ἐποχούμενος τοῦ Καρκίνου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' λαμπρόν· [ἐπ' ὤμου ἑκατέρου λαμπρόν α'· ἐπὶ δεξιῶ ἀγκῶνος α'· ἐπὶ δεξιᾶς χειρὸς α'.] ἐφ' ἑκατέρῳ γόνατι α'· ὁ δ' ἐχόμενος ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἕνα λαμπρόν· ἐπ' ἀριστερῷ ὤμῳ λαμπρόν α'· ἐπὶ μαστῷ ἑκατέρῳ α'· ἐπὶ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'· ἐπὶ ἀριστερῷ γόνατι α'· ἐπὶ ἑκατέρῳ

ποδὶ α'· ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν πόδα α', ὃς καλεῖται
15. Πρόπους. (τοὺς πάντας ιζ'.)

XI. Καρκίνος, Ὀνοὶ καὶ Φάτνη.

(Arat. ib.)

Οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἡραν,
ὅτι μόνος, Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων ὅτε
τὴν Ἰδραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας ἔδακεν
αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν Ἡρα-
5. κλεία· θυμωθεὶς δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνδλά-
σαι αὐτόν. Ὅθεν μεγάλης τιμῆς τετύχηκε καταριθ-
μούμενος ἐν τοῖς ιβ' ζωδίοις. — Καλοῦνται δέ τινες
αὐτοῦ ἀστέρες Ὀνοὶ, οὓς Δίονυσος ἀνήγαγεν εἰς τὰ
ἀστρα. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτνη παράσημον. Ἡ δὲ
10. τούτων ἱστορία αὕτη. Ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο
οἱ θεοὶ, λέγεται Δίονυσον καὶ Ἡφαιστον καὶ Σατύ-
ρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι. Οὕτω δὲ ὀρωμένων αὐτοῖς
τῶν Γιγάντων, πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι· οἱ
δὲ Γίγαντες ἀκούσαντες τῆς φωνῆς ἔφυγον. Διὸ ἐπι-
15. μήθησαν ἐν τῷ Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμᾶς.

Ἔχει δὲ ὁ Καρκίνος ἐπὶ τοῦ ὀστράκου ἀστέρας
λαμπροὺς β'· οὗτοί εἰσιν οἱ Ὀνοὶ· τὸ δὲ νεφέλιον
ἐν αὐτῷ ὀρωμένον ἐστὶν ἡ Φάτνη, παρ' ἧς δοκοῦσιν
εἰστάναι. Ἔχει δὲ ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς ποσὶν, ἐφ' ἑκα-
20. τέρῳ ἓνα λαμπρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀριστεροῖς, τοῦ πρώ-
του β' λαμπρούς· καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου, καὶ ἐπὶ τοῦ
τρίτου, ὁμοίως ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τετάρτου· ἐπὶ τοῦ
στόματος καὶ ἐπὶ τῆς χηλῆς τῆς δεξιᾶς γ'· ὁμοίως
μεγάλους ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χηλῆς (β'·) οἱ πάν-
25. τες ιζ'.

XII. Λέων.

(Arat. 148.)

- Οὗτός ἐστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀστρον· δοκεῖ δ' ἐπὶ Διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζώδιον διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι· φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὄπλοις ἀνεῖλεν, ἀλλὰ συμπλακείς ἀπέπνιξε. Λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος, ὅτι καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔσχευ, ὡς ἔνδοξον πεπονηκώς. Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ ὑπ' αὐτοῦ φονευθεὶς.
10. Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ'· ἐπὶ τοῦ στήθους β'· ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς λαμπρὸν α'· ἐπὶ μέσης (κοιλίας) α'· ὑπὸ τὴν κοιλίαν α'· ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α'· ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου γόνατος α'· ἐπὶ ποδὸς ἄκρου λαμπρὸν α'· ἐπὶ τοῦ τραχήλου β'· ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ'·
15. ἐπὶ μέσης τῆς κέρκου α'· ἐπ' ἄκρας, λαμπρὸν α'· ἐπὶ τῆς κοιλίας α'. Ὀρῶνται δὲ ὑπὲρ αὐτὸν ἐν τριγώνῳ κατὰ τὴν κέρκον ἀμαυροὶ ἑπτὰ, οἱ καλοῦνται Πλόκαμοι Βερενίκης Εὐεργέτιδος. (τοὺς πάντας ἰδ'.)

XIII. Ἡνίοχος. (Αἶξ καὶ Ἐριφοί.)

(Arat. 156.)

- Οὗτός ἐστιν Ἐριχθόνιος, ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γενόμενος· τοῦτον λέγουσιν, ὅτε ὁ Ζεὺς εἶδεν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρμα ζεύξαντα ἵππων, θάυμάσαι, ὅτι τῇ τοῦ Ἡλίου ἀντίμιμὸν ἐποίησατο διφρεῖαν, ὑποζεύξας ἵππους λευκούς. Πρῶτόν τε Ἀθηνᾶ πομπὴν ἤγαγεν ἐν ἀκροπόλει· καὶ ἐποίησατο πρὸς τούτοις ἐπιφανῆ τὴν θυσίαν, αὐτὴν σεμνύων. Λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρό-

- πον τοῦτον. Ἡφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηναῖς, βού-
 10. λεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης, καὶ
 τὴν παρθενίαν μάλλον αἰρουμένης, ἐν τινι τόπῳ τῆς
 Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου
 προσαγορευθῆναι Ἡφαιστεῖον· ὃς δόξας αὐτῆς κρατή-
 σειν καὶ ἐπιδέμενος, πληγείς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι,
 15. ἀφῆκε τὴν ἐπιδυμίαμ, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς
 σποραῖς· ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ἐκ τού-
 του Ἐριχθόνιος ἐκλήθη· καὶ ἀύξηθεις τοῦθ' εὔρε, καὶ
 ἐθανμάσθη, ἀγωνιστῆς γενόμενος. Ἦγαγε δὲ ἐπιμε-
 λῶς τὰ Παναθηναῖα, καὶ ἅμα Ἡνίοχον ἔχων παραβά-
 20. ττην, ἀσπίδιον ἔχοντα, καὶ τριλοφίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
 Ἀπ' ἐκείνου δὲ κατὰ μίμησιν ὁ καλούμενος ἀποβά-
 ττης. Ἐσχημάτισται δ' ἐν τούτῳ ἡ Αἰξ καὶ οἱ Ἐρι-
 φοι. Μουσαῖος γάρ φησι, Δία γεννώμενον ἐγχειρι-
 σθῆναι ὑπὸ Ῥέας Θέμιδι· Θέμιν δὲ Ἀμαλθεία δοῦναι
 25. τὸ βρέφος· τὴν δὲ, ἔχουσαν αἶγα, ὑποδεῖναι, τὴν δ'
 ἐκθρέψαι Δία· τὴν δὲ αἶγα εἶναι Ἡλίου θυγατέρα,
 φοβερὰν οὕτως, ὥστε τοὺς κατὰ Κρόνον θεοὺς βδε-
 λυττομένους τὴν μορφήν τῆς παιδός, ἀξιῶσαι Γῆν
 κρύψαι αὐτὴν ἐν τινι τῶν κατὰ Κρήτην ἀντρῶν· Καὶ
 30. ἀποκρυψαμένην ἐπιμέλειαν αὐτῆς τῇ Ἀμαλθείᾳ ἐγχειρί-
 σαι· τὴν δὲ τῷ ἐκείνης γάλακτι τὸν Δία ἐκθρέψαι·
 ἐλθόντος δὲ τοῦ παιδός εἰς ἡλικίαν· καὶ μέλλοντος
 Τίγασι πολεμεῖν, οὐκ ἔχοντος δὲ ὄπλα, θεσπισθῆναι
 αὐτῷ τῆς Αἰγός τῇ δορᾷ ὄπλῳ χρῆσασθαι διὰ τε τὸ
 35. ἄτρωτον αὐτῆς καὶ φοβερὸν, καὶ διὰ τὸ εἰς μέσην τὴν
 ῥάχιν Γοργόνος πρόσωπον ἔχειν. Ποιήσαντος δὲ ταῦτα
 τοῦ Διός, καὶ τῇ τέχνῃ φανέντος διπλασίονος, τὰ
 ὄστα δὲ τῆς Αἰγός καλύψαντος ἄλλη δορᾷ, καὶ
 ἔμψυχον αὐτὴν καὶ ἀθάνατον κατασκευάσαντος,
 40. αὐτὴν μὲν φασιν ἄστρον οὐράνιον κατασκευάσαι·

τινές δέ φασι Μυρτίλον ὀνόματι τὸν Ἡνίοχον εἶναι, τὸν ἐξ Ἐρμοῦ γεγονότα.

Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων α', ὧν τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
45. λαμπρόν, ὃς καλεῖται Αἰξ. ἐφ' ἑκατέρου ἀγκῶνος α' (ἐπὶ δεξιᾶς χειρὸς α'). ἐπ' ἀριστερᾶς χειρὸς β'. οἱ δὲ καλοῦνται Ἐριφοί. τοὺς πάντας ὀκτώ.

XIV. Τ α ῦ ρ ο ς.

(Arat. 167.)

Οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι, διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φοῖξῳ· χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμη-
5. θείς. Ἐτεροὶ δέ φασι βοῦν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα, χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον· τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μέτωπον σὺν τῷ προσώπῳ αἱ Ἰάδες καλούμεναι περιέχουσι· πρὸς δὲ τῇ ἀποτομῇ τῆς ῥάχεως, ἡ Πλειάς ἐστίν, ἀστέρας ἔχουσα ἑπτὰ, διὸ καὶ ἐ-
10. πτάστερος καλεῖται· οὐχ ὀρῶνται δὲ εἰ μὴ ἕξ, ὃ δὲ ἑβδομος ἀμαυρός ἐστι σφόδρα.

Ἐχει δὲ Ταῦρος ἀστέρας ζ'. ὃ δὲ ὑπεναντία ἔρπει καθ' ἑαυτὸν ἔχων τὴν κεφαλὴν· ἐφ' ἑκατέρων δὲ τῶν κεράτων, ἐπὶ τῆς ἐκφύσεως, α'. ὧν λαμπρότερος ὁ
15. ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς· ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀφθαλμῶν α'. ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων α'. οὗτοι Ἰάδες λέγονται· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος τοῦ ἐμπροσδίου α'. ἐπὶ τῶν χηλῶν α'. ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος α'. ἐπὶ τραχήλου β'. ἐπὶ τῆς ῥάχεως
20. γ', τὸν ἔσχατον λαμπρόν· ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἕνα· ἐπὶ τοῦ στήθους λαμπρόν α'. τοὺς πάντας ιη'.

XV. Κ η φ ε υ ς.

(Arag. 179.)

Οὗτος ἐν τάξει τέτακται τέταρτος· ὁ δ' ἀρκτικός Κύκλος αὐτὸν ἀπολαμβάνει ἀπὸ ποδῶν ἕως στήθους, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ ἀνὰ μέσον πίπτει ἀρτοῦ, τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ Τροπικοῦ· ἦν δὲ, ὡς Εὐριπίδης

5. φησὶν, Αἰδιόπων βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ Κήτει βορὰν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη, Ἀθηναῖς γνώμη.

Ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς β'· ἐφ'

10. ἑκατέρων ὠμων α', καὶ ἐπὶ χειρῶν ἑκατέρων α'· ἐπ' ἀγκῶνων ἑκατέρων α'· ἐπὶ ζώνης γ' λοξοὺς, ἀμαυροὺς· ἐπὶ κοιλίας μέσης λαμπρὸν α'· ἐπὶ δεξιᾶς λαγόνος α'· ἐπὶ γόνατος α'· ἐπὶ ποδὸς ἄκρου α'. (τοὺς πάντας ιε'.)

XVI. Κ α σ σ ι ε π ε ι α.

(Arag. 188.)

Ταύτην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς, ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς, ἐν Ἀνδρομέδα, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρηΐσιν, εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα, καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν, κῆτος ἐπιπέμψαντα, δι' ἣν

5. (αἰτίαν) πρόκειται τῷ Κήτει ἢ θυγάτηρ οἰκείως. Ἐσχημάτισται δὲ ἐγγὺς ἐπὶ δίφρου καθήμενη.

Ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'· ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος ἀμαυρὸν α'· ἐπὶ τῆς χειρὸς α'· ἐπὶ γόνατος α'· ἐπὶ ποδὸς ἄκρου α'· ἐπὶ στήθους

10. α', ἀμαυρὸν· ἐπ' ἀριστεροῦ μηροῦ λαμπρὸν α'· ἐπὶ γόνατος α', λαμπρὸν· ἐπὶ τοῦ πλινθίου α'· ἐπὶ τῆς τοῦ δίφρου, οὗ κάθηται, ἐκάστης γωνίας α'. (τοὺς πάντας ιγ'.)

XVII. Ἄ ν δ ρ ο μ έ δ α.

(Arat. 197.)

Αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς, διὰ τὴν Ἀθηναῖν, τῶν Περσέως ἀδλῶν ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προετέθη τῷ κῆτει· ἀνδ' ὦν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως, οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ συμμενεῖν, 5. οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἀνδαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου, εὐγενές τι φρονήσασα. Λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.

Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'· 10. ἐφ' ἑκατέρου ὄμου α'· ἐπὶ δεξιῦ ποδὸς β'· ἐπ' ἀριστεροῦ α'· ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ἀγκῶνος α'· ἐπ' ἄκρας τῆς χειρὸς λαμπρὸν α'· ἐπὶ τῆς ζώνης γ'· ὑπὸ τὴν ζώνην δ'· ἐφ' ἑκατέρου γόνατος λαμπρὸν α'· ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ποδὸς α'· ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ β'· (τοὺς 15. πάντας κ'.)

XVIII. Ἰ π π ο ς.

(Arat. 205.)

Τούτου μόνον τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Ἄρατος μὲν οὖν φησι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην τῇ ὀπλῇ, ἀφ' οὗ καλεῖσθαι Ἰππου κρήνην· ἄλλοι δὲ τὸν Πήγασον εἶναι φησι τὸν 5. εἰς τὰ ἀστρα ἀναπτάντα, ἕστερον τῆς Βελλεροφόντου πτώσεως· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας, ἀπίδαρον δοκεῖ τισι ποιεῖν τὸν λόγον. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελαρίππην εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυρατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρηῆναι, καὶ διὰ τὸν ὄγκον 10. τῆς γαστρὸς φυγεῖν εἰς τὰ ὄρη· κάκει ὠδινούσης αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ ζήτησιν, τὴν δ' εὐξασθαι καταλαμβανομένην, πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆ-

ναι, μεταμορφωθῆναι, καὶ γενέσθαι ἵππον. Διὰ
 γοῦν τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πατρὸς ὑπ'
 15. Ἀρτέμιδος εἰς τὰ ἄστρα τεθῆναι, ὅθεν τῷ Κενταύρῳ
 οὐχ ὄρατὴ ἐστὶ. Χείρων γὰρ λέγεται εἶναι ἐκεῖνος.
 Τὰ δὲ ὀπίσθια μέρη αὐτῆς ἀφανῆ ἐστὶ, πρὸς τὸ μὴ
 γινώσκεισθαι θήλειαν οὔσαν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ προσώπου β' ἀμαυρούς·
 20. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α'· ἐπὶ τῆς σιαγόνας α'· ἐφ' ἑκα-
 τέρῳ ὠτίῳ ἀμαυρὸν α'· ἐπὶ τῷ τραχήλῳ δ', ὧν τὸν
 πρὸς τῇ κεφαλῇ λαμπρότερον· ἐπὶ τοῦ ὤμου α'· ἐπὶ
 στήθους α'· ἐπὶ ῥάχεως α'· ἐπ' ὀμφαλοῦ ἔσχατον
 λαμπρὸν α'· ἐπ' ἐμπροσθίων γονάτων β'· ἐφ' ἑκατέ-
 25. ρας ὀπλῆς α' (τοὺς πάντας ἰή.)

XIX. Κ ρ ι ό ς.

(Arat. 225.)

Οὗτος ὁ Φρίξον διακομίσας καὶ Ἑλλην ἀφδιτος
 δὲ ὧν, ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρός· εἶχε
 δὲ χρυσὴν δορὰν, ὡς Ἡσίοδος καὶ Φερεκίδης
 εἰρήκασιν. Διακομίζων δ' αὐτοὺς κατὰ τὸ στενώτατον
 5. τοῦ πελάγους, τοῦ ἀπ' ἐκείνης κληθέντος Ἑλλης-
 πόντου, ἔρριψεν αὐτὴν καὶ τὸ κέρασ ἀπολέσας. Ποσει-
 δῶν δὲ σώσας τὴν Ἑλλην, καὶ μιχθεὶς, ἐγέννησεν
 ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνόματι Παίωνα· τὸν δὲ Φρίξον εἰς
 τὸν Εὐξείνῳ πόντῳ σωθέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμι-
 10. σεν, ᾧ καὶ ἐν Διὸς ἔδωκε τὴν χρυσὴν δορὰν, ὅπως
 μνημόσυνον ἔχη· αὐτὸς δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν,
 ὅθεν ἀμαυρότερον φαίνεται.

Ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α'· ἐπὶ τῶν
 μυκτῆρων γ'· ἐπὶ τοῦ τραχήλου β'· ἐπ' ἄκρου ἐμ-
 15. προσθίου ποδὸς λαμπρὸν α'· ἐπὶ ῥάχεως δ'· ἐπὶ
 κέρκου α'· ὑπὸ τὴν κοιλίαν γ'· ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α'.

ἐπ' ἄκρον (ἐκατέρου) ὀπισθίου ποδός α'· τοὺς πάντας ιή.

XX. Δ ε λ τ ω τ ό ν.

(Arat. 233.)

Τοῦτό ἐστιν ὑπὲρ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον· λέγεται δὲ ἐκείνου ἀμανρότερον εἶναι· εὐσημον δὲ τὸ γράμμα ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι ἀπὸ Διός, πρῶτον ἐρμηνευθέντος ὅς τὸν Διάκοσμον τῶν ἄστρον
5. ἐποιήσατο. Φασὶ δὲ τινες καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι τριγώνου, καὶ τὸν Νεῖλον τοιαύτην περιοχὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας, ἅμα τὴν ἀσφάλειαν αὐτῇ ποριζόμενον, εἰς δὲ τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον, καὶ εἰς τὴν τῶν
10. καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐχέρειαν ὥρῶν ἐσόμενον.

Ἐχει δ' ἀστέρας γ', ἐφ' ἐκάστη τῶν γωνιῶν, λαμπρούς.

XXI. Ἰ χ θ υ ε ς.

(Arat. 240.)

Οὗτοί εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἔχγονοι, περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν ἀποδώσωμεν σαφέστερον, ὅταν ἐπ' αὐτῷ ἔλθωμεν. Τούτων δὲ ἐκάτερος κεῖται ἐν ἐκατέρῳ μέρει διαλλάσσω· ὁ μὲν γὰρ βόρειος, ὁ δὲ
5. νότιος καλεῖται. Ἐχουσι δὲ σύνδεσμον ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου ποδός τοῦ Κριοῦ.

Ἐχει δὲ ἀστέρας, ὁ μὲν βόρειος ιβ'· ὁ δὲ νότιος ιε'· τὸ δὲ λῖνον αὐτῶν, ᾧ συνέχονται, ἔχει ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ βορείου γ'· ἐπὶ τοῦ νοτίου γ'· πρὸς ἀνα-
10. τολάς γ'· ἐπὶ τοῦ συνδέσμου γ'· οἱ πάντες τῶν δύο ἰχθύων καὶ τοῦ συνδέσμου ἀστέρες λθ'.

XXII. Περσεύς.

(Arat. 239.)

- Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν δόξαν· τῇ γὰρ Δανάῃ ὡς χρυσὸς μίγεις ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου ἐπέμφθη εἰς Γοργόνας, τὴν τε κυνῆν ἔλαβε παρ' Ἑρμοῦ,
5. καὶ τὰ πέδιλα, ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἑφαιστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησὶν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής. Φορκύδας Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες· αὐταὶ δὲ ἓνα εἶχον ὀφθαλ-
10. μόν, καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακὴν· τηρήσας δ' ὁ Περσεὺς ἐν τῇ παραδόσει, λαβὼν ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην, καὶ οὕτως, ἐλθὼν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκυίας, ἀφείλετο τῆς Μεδοῦσης τὴν κεφαλὴν, ἣν ἡ Ἀθηναῖα περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν
15. αὐτῆς· τῷ δὲ Περσεῖ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσειν ἐποίησεν, ὅθεν ἔχων θεωρεῖται καὶ τὴν Γοργόνας κεφαλὴν.
- Ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς α'· ἐφ' ἑκατέρῳ ὄμῳ λαμπρὸν α'· ἐπ' ἄκρας τῆς δεξιᾶς χειρὸς λαμπρὸν α'· ἐπ' ἀγκῶνος α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς
20. ἀριστερᾶς α', ἐν ἣ τὴν κεφαλὴν δοκεῖ τῆς Γοργόνας ἔχειν· (ἐπὶ τῆς κοιλίας α'·) ἐπὶ δεξιῷ μηροῦ λαμπρὸν α'· ἐπὶ γόνατος (ἐκατέρου) α'· ἐπ' ἀντικνημίου (ἐκατέρου) α'· (ποδὸς α', ἀμανρόν) περὶ τοὺς Γοργόνας πλοκάμους γ'· ἡ δὲ κεφαλὴ καὶ ἡ ἄρπη
25. ἀναστρος ὁρᾶται, διὰ δὲ νεφελώδους συστροφῆς δοκεῖ τισὶν ὁρᾶσθαι. (τοὺς πάντα ιε'.)

XXIII. Πλειάδες.

(Arat. 254.)

Ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Ταύρου, τῆς καλουμένης

Ῥάχεως, Πλειάς ἐστίν, συνηγμένης δι' αὐτῆς εἰς ἀστέρας ἑπτὰ· λέγουσιν εἶναι τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, διὸ καὶ Ἐπτάστερον καλεῖται. Οὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ἑπτὰ, ἀλλ' αἱ ἕξ· τὸ δὲ αἴτιον οὕτω πως λέγεται, τὰς μὲν γὰρ ἕξ φασὶ θεοῖς μιγῆναι, τὴν δὲ μίαν θνητῶ· τρεῖς μὲν οὖν μιγῆναι Διὶ· Ἥλεκτραν, ἐξ ἧς Δάρδανος· Μαΐαν, ἐξ ἧς Ἑρμῆς· Ταυγάτην, ἐξ ἧς Λακεδαιμόνων· Ποσειδῶνι δὲ δύο μιγῆναι· Ἀλκυνόην, ἐξ ἧς Τριεύς· Κελαινῶ, ἐξ ἧς Λύκος· Στερόπη δὲ λέγεται Ἀρεΐ μιγῆναι, ἐξ ἧς Ὀινόμαος ἐγένετο· Μερόπη δὲ Σισύφῳ, θνητῶ, διὸ παναφανῆς ἐστὶ· μεγίστην δ' ἔχουσι δόξαν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισημαίνουσαι κατ' ὄραν· θέσιν δ' ἔχουσιν εὐμάλα κείμεναι, κατὰ τὸν Ἰππαρχον, τριγωνοειδοῦς σχήματος.

XXIV. Λύρα.

(Arat. 268.)

Αὕτη ἐννάτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς· ἐστὶ δὲ Μουσῶν· κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν· ἔσχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντίδων· κατέλαβε δὲ αὐτὴν Ἀπόλλων, καὶ συναρμολογῶν ὠδὴν Ὀρφεῦ δέδωκεν, ὃς Καλλιόπης υἱὸς ὢν, μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα, ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ, καὶ προήγαγεν ἐπιπλέον, ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτως, ὥστε καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκλήλει διὰ τῆς ὠδῆς. Ὅς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ

15. ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον, προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον· ὅθεν ὁ Διόνυσος, ὀργισθεὶς αὐτῷ, ἐπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν, καὶ τὰ μέλη διεῖριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι
20. συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Τὴν δὲ λύραν οὐκ ἔχουσαι ὅτῳ δώσειεν, τὸν Δία ἠξίωσαν καταστερίζειν, ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τεθῆ ἔν τοις ἀστροῖς· τοῦ δὲ ἐπινεύσαντος οὕτως ἐτέθη, ἐπισημασίαν δ' ἔχει ἐπὶ
25. τῷ ἐκείνου συμπτώματι, δυομένη καθ' ὥραν.
- Ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῶν κτενῶν ἑκατέρων α'· ἔφ' ἑκάστον πήχεως α'· ἐπ' ἀκρότητι ὁμοίως α'· ἔφ' ἑκατέρων ὄμων α'· ἐπὶ ζυγοῦ α'· ἐπὶ τοῦ πυθμένος α', λευκὸν καὶ λαμπρὸν· τοὺς πάντας δ'.

XXV. Κ ὕ κ ν ο ς.

(Arat. 271.)

- Οὗτός ἐστιν (ὄρνις) ὁ καλούμενος Μέγας, ὃν Κύκνω εἰκάζουσι. Λέγεται δὲ τὸν Δία, ὁμοιωθέντα τῷ ζῷῳ τούτῳ, Νεμέσεως ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν ἠμειβε μορφήν, ἵνα τὴν παρθενίαν φυλάξῃ· καὶ
5. τότε Κήκνος γέγονεν· οὕτω καὶ αὐτὸν, ὁμοιωθέντα τῷ ὀρνέῳ τούτῳ, καταπτῆναι εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς, κάκει τὴν Νέμεσιν φθεῖραι· τὴν δὲ τεκεῖν ὦν, ἐξ οὗ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι τὴν Ἑλένην, ὡς φησὶ Κρατῖνος ὁ ποιητής· καὶ διὰ τὸ μὴ με-
10. ταμορφωθῆναι αὐτὸν, ἀλλ' οὕτως ἀναπτῆναι εἰς τὸν σφρανδόν, καὶ τὸν τύπον τοῦ Κύκνου ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς. Ἔστι δὲ ἰπτάμενος, οἷος τότε ἦν.
- Ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α'· ἐπὶ τοῦ τραχήλου, λαμπρὸν α'· ἐπὶ τῆς δεξιᾶς

15. πτέρυγος ε'· ἐπὶ τοῦ σώματος δ'· ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου α', ὅς ἐστι μέγιστος. (τοὺς πάντας ιβ'.)

XXVI. Ἰ δ ρ ο χ ό ο ς.

(Arat. 283.)

- Οὗτος δοκεῖ κεκληῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως Ἰδροχόος, ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ. Λέγουσι δὲ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Γανυμήδην, ἱκανὸν ὑπολαμβάνοντες σημεῖον εἶναι τὸ ἐσχηματίσθαι τὸ εἶδωλον οὕτως, ὥσπερ ἂν οἰνοχόον χέειν· ἐπάγονται δὲ καὶ τὸν Ποιητὴν μάρτυρα, διὰ τὸ λέγειν αὐτὸν (II. v. 233.), ὡς ἀνεκομίσθη πρὸς τὸν Δία κάλλει οὕτως ὑπερενέγκας, ἵνα οἰνοχοῆ, ἄξιον κρίναντα αὐτὸν τῶν θεῶν· καὶ ὅτι τέτευχεν Ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις ἀγνώστου οὔσης. Ἡ δὲ γινομένη ἔκχυσις εἰκάζεται τῷ νέκταρι, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν πίνεται, εἰς μαρτύριον (ὡς τινες λέγουσι) τῆς εἰρημένης πόσεως τῶν θεῶν ὑπολαμβάνοντες τοῦτο εἶναι.
15. Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀμαυροὺς β'· ἐφ' ἑκατέρων ὤμων α', ἀμφοτέρους μεγάλους· ἐφ' ἑκατέρῳ ἀγκῶνι α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς δεξιᾶς λαμπρὸν α'· ἐφ' ἑκατέρου μαστοῦ α'· ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρωθεν α'· ἐπ' ἀριστεροῦ ἰσχίου α'· ἐφ' ἑκατέρου γόνατος α'· ἐπὶ δεξιᾶς κνήμης α'· ἐν ἑκατέρῳ ποδὶ α'· (τοὺς πάντας ιζ'· ἢ δὲ ἔκχυσις τοῦ ὕδατος ἐστὶν ἐξ ἀριστερῶν· ἔχουσα ἀστέρας (λ') β', οἳ εἰσι λαμπροί. (λοιποὶ δὲ ἀμαυροί.)

XXVII. Π ά ν.

(Arat. 284.)

Οὗτός ἐστι τῷ εἶδει ὁμοῖος τῷ Αἰγίπαι, ἐξ ἐκείνου

- δὲ γέγονεν· ἔχει δὲ Θηρίον τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ Διὶ, καθάπερ Ἐπιμενίδης, ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστο-
5. ρῶν, φησὶν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδη συνῆν αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. Οὗτος δὲ δοκεῖ εὐρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμάχους καθόπλισε, διὰ τὸ τοῦ ἤχου Πανικὸν καλούμενον, ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφευγον. Παραλαβὼν δὲ (ὁ Ζεὺς) τὴν ἀρχὴν, ἐν τοῖς ἀστροῖς
10. αὐτὸν ἔθηκε, καὶ τὴν Αἶγα, τὴν μητέρα· διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσῃ, παράσημον ἔχει ἰχθύος.
- Ἐχει δ' αὐτέρας, ἐφ' ἑκατέρου κέρατος α', λαμπρόν· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β'· ἐπὶ τραχήλου γ'· ἐπὶ στήθους β'· ἐπ' ἐμπροσθίου ποδὸς α'· ἐπὶ ῥάχεως
15. ζ'· ἐπὶ γαστρὸς ε'· ἐπ' οὐρᾶς β', λαμπρούς· τοὺς πάντας κδ'.

XXVIII. Τ ο ξ ό τ η ς.

(Arat. 306.)

- Οὗτός ἐστιν ὁ Τοξότης, ὃν οἱ πλεῖστοι λέγουσι Κένταυρον εἶναι· ἕτεροι δ' οὐ φασι, διὰ τὸ μὴ τετρασκελῆ αὐτὸν ὁραῖσθαι, ἀλλ' ἐστηκότα καὶ τοξεύοντα· Κενταύρων δὲ οὐδεὶς τόξῳ κέχρηται. Οὗτος
5. δ', ἀνὴρ ὦν, σκέλη ἔχει ἵππων, καὶ κέρκον καθάπερ οἱ Σάτυροι· διόπερ αὐτοῖς ἀπίθανον εἶδοκε εἶναι· ἀλλὰ μάλλον Κρότον, τὸν Εὐφήμης τῶν Μουσῶν τροφῶν υἱόν· οἰκεῖν δ' αὐτὸν καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῷ Ἐλικῶνι· ὃν καὶ αἱ Μοῦσαι, τὴν τοξείαν εὐράμενον,
10. τὴν τροφὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίησαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος. Συμμίσγοντα δὲ ταῖς Μούσαις, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, ἐπὶ σημασίας ἐπαινεῖσθαι Κρότον ποιοῦντα· τὸ γὰρ τῆς φωνῆς ἀσαφὲς ἦν ὑπὸ ἐνὸς Κρότου σημαινόμενον· ὅθεν ὁρῶντες τοῦτον, καὶ

15. οἱ ἄλλοι ἔπραττον τὸ αὐτό· δὴ ὅπερ αἱ Μοῦσαι δόξης
 τυχοῦσαι τῇ τούτου βουλήσει, ἠξίωσαν τὸν Δία ἐπι-
 φανῇ αὐτὸν ποιῆσαι, ὅσιον ὄντα· καὶ οὕτως ἐν τοῖς
 ἄστροις ἐτέθη, τῇ τῶν χειρῶν χρήσει τὴν τοξείαν
 προσλαβὼν σύσσημον· ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔμεινεν
 20. ἢ ἐκείνου πράξις· ὅθεν ἐστὶ καὶ πλεῖον αὐτοῦ μαρ-
 τύριον, ὅτι πᾶσιν ἐστὶ σαφές, οὐ μόνον τοῖς ἐν
 χέρσῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν πελάγει. Διόπερ οἱ γρά-
 φοντες αὐτὸν Κένταυρον διαμαρτάνουσιν.
 Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β'· ἐπὶ τοῦ
 25. τόξου β'· ἐπὶ τῆς ἀκίδος β'· ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος
 α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'· ἐπὶ τῆς κοιλίας λαμπρὸν α'
 ἐπὶ ῥάχεως β'· ἐπὶ κέρκον α'· ἐπ' ἐμπροσδίου γόνα-
 τος α'· ἐφ' ὀπλῆς α'· τοὺς πάντας ιδ'· τοὺς δὲ
 λοιπούς ζ' ἀστέρας ὑπὸ τὸ σκέλος· ὅμοιοι δὲ εἰσι
 30. τῶν ὀπισθίων, μὴ δεικνυμένων ὅλων φανερωῶν.

XXIX. Τ ὁ ξ ο ν.

(Arat. 311.)

- Τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικόν, ὃ φασιν εἶναι
 Ἀπόλλωνος, ὅτε δὴ τοὺς Κύκλωπας τῷ Διὶ κεραυνὸν
 ἐργασαμένους ἀπέκτεινε δι' Ἀσκληπιόν. Ἐκρυψε δὲ
 αὐτὸ ἐν Ὑπερβορείοις, οὗ καὶ ὁ ναὸς ὁ πτέρυγος. Λέ-
 5. γεται δὲ πρότερον ἀπενηνέχθαι, ὅτε τοῦ φόνον αὐτὸν
 ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε, καὶ ἐπαύσατο τῆς παρὰ Ἀδμήτῳ
 λατρείας, περὶ ἧς λέγει Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀλκήστιδι.
 Δοκεῖ δὲ τότε ἀνακομισθῆναι ὁ οἶστος μετὰ τῆς
 καρποφόρου Δήμητρος διὰ τοῦ ἀέρος· ἦν δὲ ὑπερμεγέ-
 10. θης, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός φησιν ἐν τῷ
 περὶ δικαιοσύνης· ὅθεν εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε τὸ βέλος
 ὁ Ἀπόλλων, εἰς ὑπόμνημα τῆς ἐαυτοῦ μάχης κα-
 ταστερίσαι.

- ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ ἄκρου α'. κατὰ τὸ
 15. μέσον ἀμαυρὸν α'. ἐπὶ τοῦ χηλώματος β'. εὐσημότα-
 τος δέ ἐστιν ὁ εἷς· οἱ πάντες δ'.

XXX. Ἀ ε τ ό ς.

(Arat. 313.)

- Οὗτός ἐστιν ὁ Γανυμήδην ἀνακομίσας εἰς οὐρανὸν
 τῷ Διῖ, ὅπως ἔχη οἰνοχόον. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἀστροῖς,
 διόσον καὶ πρότερον, ὅτε οἱ θεοὶ τὰ πτηνὰ διμερί-
 ζοντο, τοῦτον ἔλαχεν ὁ Ζεὺς. Μόνον δὲ τῶν ζώων
 5. ἀνδρήλιον ἵπταται ταῖς ἀκτίσιν οὐ ταπεινούμενον·
 ἔχει δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἀπάντων. Ἐσχημάτισται δὲ
 διαπεπτάμενος τὰς πτέρυγας, ὡς ἂν καδιπτάμενος.
 Ἀγλαοσθένης δὲ φησιν ἐν τοῖς Ναξικοῖς, γενό-
 μενον τὸν Δία ἐν Κρήτῃ, καὶ κατὰ κράτος ζητούμε-
 10. νον, ἐκεῖθεν ἐκκλαπῆναι καὶ ἀχθῆναι εἰς Νάξον·
 ἐκτραφέντα δὲ, καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ, τὴν τῶν
 θεῶν βασιλείαν κατασχεῖν· ἐξορμώντος δὲ ἐκ τῆς
 Νάξου ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας, καὶ αἰτὸν αὐτῷ φανῆναι
 15. σδαι κατηστερισμένον, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἐν οὐρανῷ
 τιμῆς ἀξιοθῆναι.

ἔχει δὲ ἀστέρας δ', ὧν ὁ μέσος ἐστὶ λαμπρός.

XXXI. Δ ε λ φ ί ν.

(Arat. 316.)

- Οὗτος ἐν τοῖς ἀστροῖς λέγεται τεθῆναι δι' αἰτίαν
 τοιαύτην· τοῦ Ποσειδῶνος βουλομένου τὴν Ἀμφιτρίτην
 λαβεῖν εἰς γυναῖκα, εὐλαβηθεῖσα ἐκείνη ἔφυγε πρὸς
 τὸν Ἄτλαντα, διατηρῆσαι τὴν παρθενίαν σπεύδουσα.
 5. Ὡς δὲ καὶ αἱ πλείσται Νηρηίδες ἐκρύπτοντο κεκρυμμέ-
 νης ἐκείνης, πολλοὺς ὁ Ποσειδῶν ἐξέπεμψε μαστιήρας,
 ἐν

- ἐν οἷς καὶ τὸν Δελφίνα· πλανώμενος δὲ κατὰ τὰς νήσους τοῦ Ἀτλαντος, περιπεσὼν αὐτῇ προσαγγέλλει καὶ ἄγει πρὸς Ποσειδῶνα· ὁ δὲ γήμας αὐτήν, μεγίστας
10. τιμὰς ἐν τῇ θαλάσῃ αὐτῷ ὥρισεν, ἱερὸν αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν. Ὅσοι δ' ἂν αὐτῷ τῷ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιούσιν ἔχοντα τὸν Δελφίνα, τῆς εὐεργεσίας μεγίστην δόξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες.
15. Λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Ἐλεγείαις, ταῖς περὶ Ἐρωτος αὐτῷ πεποιημέναις βίβλοις.

- Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ στόματος α'· ἐπὶ τῆς λοφίας β'· ἐπὶ τῶν πρὸς τῇ κοιλίῃ πτερυγῶν γ'·
20. ρωτιαῖον α'· ἐπ' οὐράς β'· τοὺς πάντας δ'.

Λέγεται δὲ καὶ φιλόμουσον εἶναι τὸ ζῶον, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν Μουσῶν τὸν ἀριθμὸν ἔχειν τῶν ἀστέρων.

XXXII. Ὠ ρ ί ω ν.

(Arag. 322.)

- Τοῦτον Ἡσίοδος φῆσιν Εὐρυάλης, τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος, εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεάν, ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι, καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίω-
5. νος βιάσασθαι οἰνωθέντα· γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα, καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν, ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν. Ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλητεύοντα, Ἡφαίστῳ συμμίξαι· ὅς, αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ Ἠνδαλίωνα τὸν αὐτοῦ οἰκεῖον
10. οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῆ καὶ ἡγήται αὐτοῦ· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὄμων ἔφερε, σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς. Ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, καὶ Ἡλίῳ συμμίξας, δοκεῖ ὑγιασθῆναι, καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν

- πάλιν, τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολι-
 15. τῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. Ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου
 ζήτησιν, ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας
 διῆγε, κυνηγετῶν, τῆς Ἀρτέμιδος παρούσης καὶ τῆς
 Λητοῦς· καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι, ὡς πᾶν θηρίον
 ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γιγνομένων· θημωδεῖσα δὲ
 20. αὐτῷ Γῆ, ἀνῆκε σκορπίον εὐμεγέδη, ὑφ' οὗ τῷ κέν-
 τρω πληγεὶς ἀπόλετο· ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν
 ἐν τοῖς ἀστροῖς αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς, ὑπὸ Ἀρτέμιδος
 καὶ Λητοῦς ἀξιῶθεις· ὁμοίως καὶ τὸ Θηρίον, τοῦ
 εἶναι μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως. Ἄλλοι δὲ φασιν
 25. αὐξήθεντα τοῦτον ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος· τὴν δὲ
 τὸν σκορπίον ἀνενεγκεῖν κατ' αὐτοῦ, ὑφ' οὗ κρου-
 σθέντα ἀποθανεῖν· τοὺς δὲ θεοὺς ἐλεήσαντας αὐτὸν
 ἐν οὐρανῷ καταστερίσαι, καὶ τὸ Θηρίον, εἰς μνημόσυ-
 νον τῆς πράξεως.
 30. Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς γ', ἀμυ-
 ροὺς· ἐφ' ἑκατέρῳ ὄμῳ λαμπρὸν α'· ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
 ἀγκῶνος α'· ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'· ἐπὶ τῆς ζώνης γ'·
 ἐπὶ τοῦ ἐγχειριδίου γ', ἀμυροὺς· ἐφ' ἑκατέρῳ γόνατι
 λαμπρὸν α'· ἐφ' ἑκατέρῳ ποδὶ ὁμοίως λαμπρὸν α'.
 35. (τοὺς πάντας ιζ'.)

XXXIII. Κ υ ω ν.

(Arat. 326.)

- Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐστὶν ὁ δοθεὶς Εὐρώπῃ
 φύλαξ μετὰ τοῦ ἄκοντος· ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα Μίνως
 ἔλαβε. Καὶ ὕστερον ὑπὸ Πρόκριδος, ὑγιασθεὶς ἐκ
 νόσου, ἐδωρήσατο αὐτῇ· μετὰ δὲ χρόνον Κέφαλος
 5. ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐκράτησε διὰ τὸ εἶναι Πρόκριδος
 ἄνδρα. Ἦλθε δὲ εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα
 ἄγων αὐτὴν, εἰς ἣν λόγιον ἦν ὑπὸ μηδενὸς ἀπολέσθαι.

Οὐκ ἔχων οὖν ὅ,τι ποιῆσαι ὁ Ζεὺς, τὴν μὲν ἀπελί-
 θωσε, τὸν δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν, ἄξιον κρίνας.
 10. Ἐτεροι δὲ φασιν αὐτὸν εἶλαι κύνα Ὀρίωνος, καὶ περὶ
 τὰς θήρας γινομένην συνέπεσθαι, καθάπερ καὶ τοῖς
 κνηγετοῦσι πᾶσι τὸ ζῶον συναμόνασθαι δοκεῖ τὰ
 θηρία· ἀναχθῆναι δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα, κατὰ τὴν
 τοῦ Ὀρίωνος ἀναγωγὴν, καὶ τούτου εἰκότως γεγυνο-
 15. τος, διὰ τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τῶν συμβεβηκότων
 Ὀρίωνι *).

Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς (α', ὅς
 Ἴσις λέγεται)· ἐπὶ τῆς γλώττης α', ὃν καὶ Σείριον
 καλοῦσι· μέγας δ' ἐστὶ καὶ λαμπρός (τοὺς δὲ τοιού-
 20. τους ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι Σειρίους καλοῦσι, διὰ

*) Huc pertinere videtur fragmentum Eratosthenis ser-
 vatum in scholiis Cod. Veneti ad Homer. Iliad. χ',
 29. „Ἐνιοὶ δὲ φασί, τόνδε τὸν κατηστερισμένον
 Κύνα οὐκ Ὀρίωνος, ἀλλὰ Ἐριγόνης ὑπάρχειν, ὃν
 κατηστερισθῆναι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος
 μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ἔσχε δὲ θυγατέρα Ἐριγόνην, ἣτις
 κύνα νήπιον ἔτρεφε. Ξενίας δὲ ποτε ὁ Ἰκάριος
 Διόνυσον, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ οἶνον τε καὶ ἀμπέλου
 κλῆμα. Κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας περιήει
 τὴν γῆν, προφαίνων, ὡς τοῦ Διονύσου χάριν ἔχων
 σὺν ἑαυτῷ καὶ τὸν κύνα· γεγυμένος δὲ ἐκτὸς τῆς
 πόλεως βουκόλοις οἶνον παρέσχε. Οἱ δὲ ἀθρόως ἐμ-
 φορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὑπὸν ἐτρέπησαν,
 ὅψε τε ἐγεθθέντες, καὶ νομίσαντες πεφαρμάχθαι, τὸν
 Ἰκάριον ἀπέκτειναν· ὁ δὲ κύων, ὑποστρέψας πρὸς τὴν
 Ἐριγόνην, δι' ὀρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γεγόμενα.
 Ἡ δὲ μαθοῦσα τὸ ἀληθές ἑαυτὴν ἀνήρτησε. Νόσου
 δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Ἀθηναῖοι
 τὸν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἐριγόνην ἐνιαυσιαίαις ἐγέραι-
 γον τιμαῖς· οἱ καὶ κατηστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν
 Βοώτης ἐκλήθη, Ἐριγόνη δὲ Παρθένος· ὁ δὲ κύων
 τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔσχε.“

- τὴν τῆς φλογὸς κίνησιν)· ἐφ' ἑκατέρῳ ὄμῳ α',
 ἀμαυρόν· ἐπὶ στήθους β'· (ἐπὶ τῆς ῥάχεως β') ἐπ'
 ἐμπροσθίου ποδὸς γ'· ἐπὶ κοιλίας β'· ἐπὶ τοῦ ἀριστε-
 ροῦ ἰσχίου α'· ἐπ' ἄκρῳ ποδὶ α'· ἐπὶ δεξιῶ ποδὸς α'.
 25. ἐπὶ κέρκον δ'· τοὺς πάντας (κ').

XXXIV. Λ α γ ω ό ς.

(Arat. 338.)

- Οὗτός ἐστιν ἐν τῇ καλουμένῃ κυνηγία εὐρεθεῖς·
 διὰ δὲ τὴν ταχύτητα τοῦ ζώου ὁ Ἑρμῆς δοκεῖ θεῖναι
 αὐτὸν ἐν τοῖς ἀστροῖς. Μόνον δὲ τῶν τετραπόδων
 δοκεῖ κύνει πλείονα, ὧν τὰ μὲν κύνει, τὰ δ' ἔχει ἐν
 5. τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος
 λέγει ἐν τῇ περὶ τῶν ζώων πραγματείᾳ.

ἔχει δ' ἀστέρας, ἐφ' ἑκατέρων ὠτίων α'· ἐπὶ τοῦ
 σώματος γ', ὧν ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρός· ἐφ' ἑκα-
 τέρων ὀπισθίων ποδῶν α'. (τοὺς πάντας ζ').

XXXV. Ἀ ρ γ ώ.

(Arat. 342.)

- Αὕτη διὰ τὴν Ἀθηναῶν ἐν τοῖς ἀστροῖς εἰσῆχθη·
 πρώτη γὰρ αὕτη ναῦς κατεσκευάσθη καὶ ἀρχῆθεν
 ἑτεκτονήθη· φωνήεσσα δὲ γενομένη, πρώτη τὸ πέλα-
 γος διεΐλεν, ἄβατον ὄν, ἔν' ἣ τοῖς ἐπιγινομένοις
 5. παράδειγμα σαφέστερον. Εἰς δὲ τὰ ἀστρα ὑπετέθη
 τὸ εἶδωλον οὐχ ὅλον αὐτῆς, οἱ δ' οἰακῆς εἰσιν ἕως τοῦ
 ἰστοῦ σὺν τοῖς πηδαλίοις, ὅπως ὄρῶντες οἱ τῇ
 ναυτιλίᾳ χρώμενοι θαρρόωσιν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ, αὐ-
 τῆς τε ἢ δόξα ἀγήρατος διαμείνη, οὔσης ἐν τοῖς
 10. θεοῖς.

ἔχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς πρύμνης δ'· ἐφ' ἐνὶ
 πηδαλίῳ ε', καὶ ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ δ'· ἐπὶ στολίδος ἄκρας

γ' ἐπὶ καταστρώματι ε' ὑπὸ τρόπων στ', παραπλη-
σίους ἀλλήλοις. (τοὺς πάντας κζ'.)

XXXVI. Κ ἦ τ ο ς.

(Arat. 353.)

Τοῦτό ἐστιν, ὃ Ποσειδῶν ἔπεμψε Κηφεῖ, διὰ τὸ
Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρηΐσι. Περ-
σεὺς δ' αὐτὸ ἀνεΐλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα
ἐτέθη, ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ. Ἱστορεῖ δὲ
5, ταῦτα Σοφοκλῆς, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς, ἐν
τῇ Ἀνδρομέδᾳ.

Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ οὐραίου β', ἀμαυρούς·
ἀπὸ δὲ τῆς οὐρᾶς τοῦ κυρτώματος ὑπὸ τοῦ κενεῶ-
νος ε' ὑπὸ τὴν κοιλίαν στ'· τοὺς πάντας ιγ'.

XXXVII. Ἡ ρ ι δ α γ ο ς.

(Arat. 359.)

Οὗτος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ Ὠρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ
τὴν ἀρχὴν ἔχει· καλεῖται δὲ κατὰ μὲν τὸν Ἄρατον
Ἡριδαγός, οὐδεμίαν δὲ ἀπόδειξιν περὶ αὐτοῦ φέρει·
ἕτεροι δὲ φασὶ δικαιοτάτον αὐτὸν εἶναι Νεῖλον·
5, μόνος γὰρ οὗτος ἀπὸ μεσημβρίας τὰς ἀρχὰς ἔχει.
Πολλοῖς δὲ ἄστροις διακεκόσμηται. Ὑπόκειται δὲ
αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος, ὃς ἐγγίζει
τῷ πηδαλίῳ τῆς Ἀργούς· τούτου δὲ οὐδὲν ἄστρον
κατώτερον φαίνεται, διὸ καὶ Περίγειος καλεῖται.
10. Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α'· ἐπὶ τῇ πρώτῃ
καμπῇ γ'· ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ γ'· ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως
τῶν ἐσχάτων ζ', οὓς φασὶν εἶναι τὰ στόματα τοῦ
Νεῖλου· τοὺς πάντας ιδ'.

XXXVIII. Ἴ χ θ υ ς.

(Arat. 386.)

- Οὗτός ἐστιν ὁ Μέγας καλούμενος Ἴχθὺς, ὃν καὶ
 πιεῖν λέγουσι τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ Ἰδροχόου ἐκχύσεως.
 Ἱστορεῖται δὲ περὶ τούτου, ὡς φησι Κτησίαις, εἶναι
 πρότερον ἐν λίμνῃ τιτὶ κατὰ τὴν Βαμβύκην· ἐμπε-
 5. σούσης δὲ τῆς Δερκητοῦς νυκτὸς (σῶσαι αὐτήν), ἦν
 οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰκοῦντες Συρίαν θεὸν ὠνόμα-
 σαν. Τούτου καὶ τοὺς δύο φασὶν Ἴχθύας ἐκτόνους
 εἶναι, οὓς πάντας ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔδη-
 καν.
10. Ἐχει δ' ἀστέρας β', ὧν τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥύγχους
 λαμπροὺς γ'.

XXXIX. Νέκταρ, ἢ Θυτήριον.

(Arat. 402.)

- Τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πρῶτον οἱ θεοὶ τὴν συνωμοσίαν
 ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστράτευσεν. Ἐπιτυ-
 χόντες δὲ τῆς πράξεως, ἔθηκαν καὶ αὐτὸ ἐν τῷ οὐρα-
 νῷ εἰς μνημόσυνον· ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια οἱ ἀνδρω-
 5. ποι φέρουσι καὶ θύουσιν, οἱ κοινανεῖν ἀλλήλοις προ-
 αιρούμενοι καὶ ὁμνύειν, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται τῇ
 δεξιᾷ, μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο ἡγούμενοι.
- Ἐχει δὲ ἀστέρας, ἐπὶ τῆς ἐσχαρίδος β'· ἐπὶ τῆς
 βάσεως β'· τοὺς πάντας δ'.

XL. Χ ε ί ρ ω ν.

(Arat. 436.)

Οὗτος δοκεῖ Χείρων εἶναι, ὃ ἐν τῷ Πηλίῳ οἰκήσας,
 δικαιοσύνη τε ὑπερενέγκας πάντας ἀνθρώπους, καὶ
 παιδεύσας Ἀσκλήπιόν τε καὶ Ἀχιλλέα· ἐφ' ὃν Ἡρα-
 κλῆς δοκεῖ ἔλθειν δι' ἔρωτα, ᾧ καὶ συνεῖναι ἐν τῷ

5. ἄνθρω, τιμῶν τὸν Πᾶνα· μόνον δὲ τῶν Κενταύρων οὐκ ἀνεῖλεν, ἀλλ' ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ Ἀντισθένης φησὶν ὁ Σωκρατικός ἐν τῷ Ἡρακλεῖ. Χρόνον δὲ ἱκανὸν ὁμιλούντων αὐτῶν, ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος, καὶ οὕτως
10. ἀποθανόντος αὐτοῦ, ὁ Ζεὺς διὰ τὴν εὐσεβείαν καὶ τὸ σύμπτωμα ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν αὐτόν. Ἔστι δὲ τὸ Θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ, πλησίον τοῦ θυτηρίου, ὃ δοκεῖ προσφέρειν δύσων, ὃ ἐστὶ μέγιστον σημεῖον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ.
15. Ἔχει δὲ ἀστέρας, ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἀμαυροῦς γ'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α'. ἐπ' ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α'. ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'. ἐπὶ μέσου τοῦ ἰππείου στήθους α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἐμπροσθίων ὀπλῶν α'. ἐπὶ ῥάχεως δ'. ἐπὶ κοιλίας β', λαμπροῦς·
20. ἐπὶ κέρκου γ'. ἐπὶ τοῦ ἰππείου ἰσχίου α', λαμπρόν· ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀπισθίων γονάτων α'. ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'. τοὺς πάντας κδ'.
- Ἔχει δὲ καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τὸ λεγόμενον Θηρίον, οὗ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τεταγμένον· τινὲς δὲ ἀσκόν
25. φασὶν αὐτὸ εἶναι οἴνου, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ θυτήριον. Ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ θύρσον. — Ἔχει δὲ ἀστέρας τὸ Θηρίον, ἐπὶ τῆς κέρκου β'. ἐπ' ἄκρου τοῦ ὀπισθίου ποδὸς λαμπρὸν α', καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς
30. α', λαμπρόν· καὶ ὑπ' αὐτόν α'. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ'. τοὺς πάντας η'.

XLI. Κόραξ.

(Arat. 444.)

Τοῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστίν, ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργοῦς. Τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῆς

- Ἀπόλλωνι (ἐκάστῳ γὰρ τῶν θεῶν ὄρνεόν ἐστίν ἀνα-
 κείμενον). θυσίας δὲ γινομένης τοῖς θεοῖς, σπονδῆν
 5. πεμφθεῖς ἐνέγκαι ἀπὸ κρήνης τινός, ἰδὼν παρὰ τὴν
 κρήνην σκυῆν ὀλίνθους ἔχουσαν, ἔμεινεν ἕως πεπαν-
 θῶσι· μεθ' ἱκανὰς δὲ ἡμέρας πεπανθέντων τούτων,
 καὶ φαγὼν τῶν σκυῶν, αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα,
 ἐξαρπάσας καὶ τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ
 10. κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ
 γιγνόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρω. Ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπι-
 γνοὺς τὰ γενόμενα, τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἐπιτιμῶν ἔθηκεν ἱκανὸν τοῦτον τὸν χρόνον
 διψᾶν (καθάπερ Ἀριστοτέλης εἶρηκεν ἐν τοῖς περὶ
 15. θηρίων). μνημόνευμα δὲ δώσων τῆς εἰς θεοὺς ἀμαρ-
 τίας σαφές, εἰκονίσας ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν εἶναι
 τὸν τε Ὑδρον, καὶ μὴ δυνάμενον πιεῖν καὶ μὴ προσελ-
 θεῖν.

- Ἐχοσι δ' ἀστέρας, ὁ μὲν Ὑδρος ἐπ' ἄκρας τῆς
 20. κεφαλῆς γ', λαμπρούς· ἐπὶ τῆς πρώτης καμπῆς στ',
 λαμπρὸν δὲ α', τὸν ἔσχατον· ἐπὶ τῆς δευτέρας καμ-
 πῆς γ'· ἐπὶ τῆς τρίτης δ'· ἐπὶ τῆς τετάρτης β'· ἀπὸ
 τῆς ε' καμπῆς μέχρι τῆς κέρκου θ', ἀμαυρούς· τοὺς
 πάντας κζ'. — Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κέρκου ὁ Κόραξ
 25. βλέπων εἰς δυσμάς. Ἐχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τοῦ
 ῥύγχους ἀμαυρὸν α'· ἐπὶ τῆς πτέρυγος β'· ἐπὶ τοῦ
 ὀρθοπυγίου β'· ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν ἄκρων α'· τοὺς
 πάντας ζ'. — Τοῦτου δὲ ἱκανὸν ἀπέχων ἀπὸ τῆς καμ-
 πῆς ὁ Κρατῆρ κεῖται, ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ γόνατα
 30. τῆς Παρθένου· ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Κρατῆρ, ἐπὶ τοῦ
 χεῖλους β', ἀμαυρούς· ἐπὶ τὸ μέσον β'· καὶ παρὰ
 τῷ πυθμένι β'· τοὺς πάντας στ'.

XLII. Π ρ ο κ ύ ω ν.

(Arat. 450.)

Οὗτός ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ μεγάλου Κυνός· Προκύων δὲ λέγεται ὡς πρὸ τοῦ κυνός. Ὁρίωνος δὲ κύων ἐστί· λέγεται δὲ, διὰ τὸ φιλοκύνηγον αὐτὸν εἶναι, ἀνατεθῆναι τοῦτον αὐτῷ· καὶ γὰρ Λαγῶδες ἐχόμενος,
5. καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐτὸν συνοραῖται.

Ἔχει δὲ ἀστέρας γ', ὧν εἷς, ὁ πρῶτος, ἀνατέλλει λαμπρὸς, καὶ ποιεῖ ὁμοιότητα τοῦ Κυνός, διὸ καὶ Προκύων καλεῖται, καὶ πρῶτος ἀνατέλλει καὶ δύνει ἐκείνου· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀστρα γίνεται ἐν
10. τῷ Ζωδιακῷ κύκλῳ, ὃν ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἰβ' μηνί· διόπερ καὶ τὰ ζῳδία τούτου ἰσάριθμά ἐστιν.

XLIII. Πέντε Ἀστέρες.

(Arat. 453.)

Περὶ τῶν πέντε ἀστέρων, τῶν καλουμένων Πλανητῶν, διὰ τὸ κίνησιν ἔχειν ἰδίαν αὐτοῖς. Λέγονται δὲ θεῶν εἶναι πέντε· πρῶτον μὲν Διός, Φαίνοντα μέγαν· ὁ δεῦτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων, οὐ μέγας,
5. οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου· ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως, Πυροειδῆς δὲ καλεῖται, οὐ μέγας, τὸ χρῶμα [ὅμοιος δὲ ἐν τῷ Ἀειῳ]· ὁ δὲ τέταρτος Φωσφόρος, Ἀφροδίτης, λευκός τῷ χρώματι (πάντων δὲ μέγιστός ἐστι τούτων τῶν ἀστέρων, ὃν καὶ Ἐωσφόρον καὶ Φωσφό-
10. ρον καλοῦσι)· πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ, Στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός· τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐδόθη διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἀστέρων τὰς τάξεις καὶ τὰς ὥρας μετρήσαι, καὶ ἐπισημασιῶν καιροῦς δεῖξαι. Στίλβων δὲ καλεῖται, διὰ τὸ φαν-
15. τασίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν.

XLIV. Κύκλος Γαλαξίας.

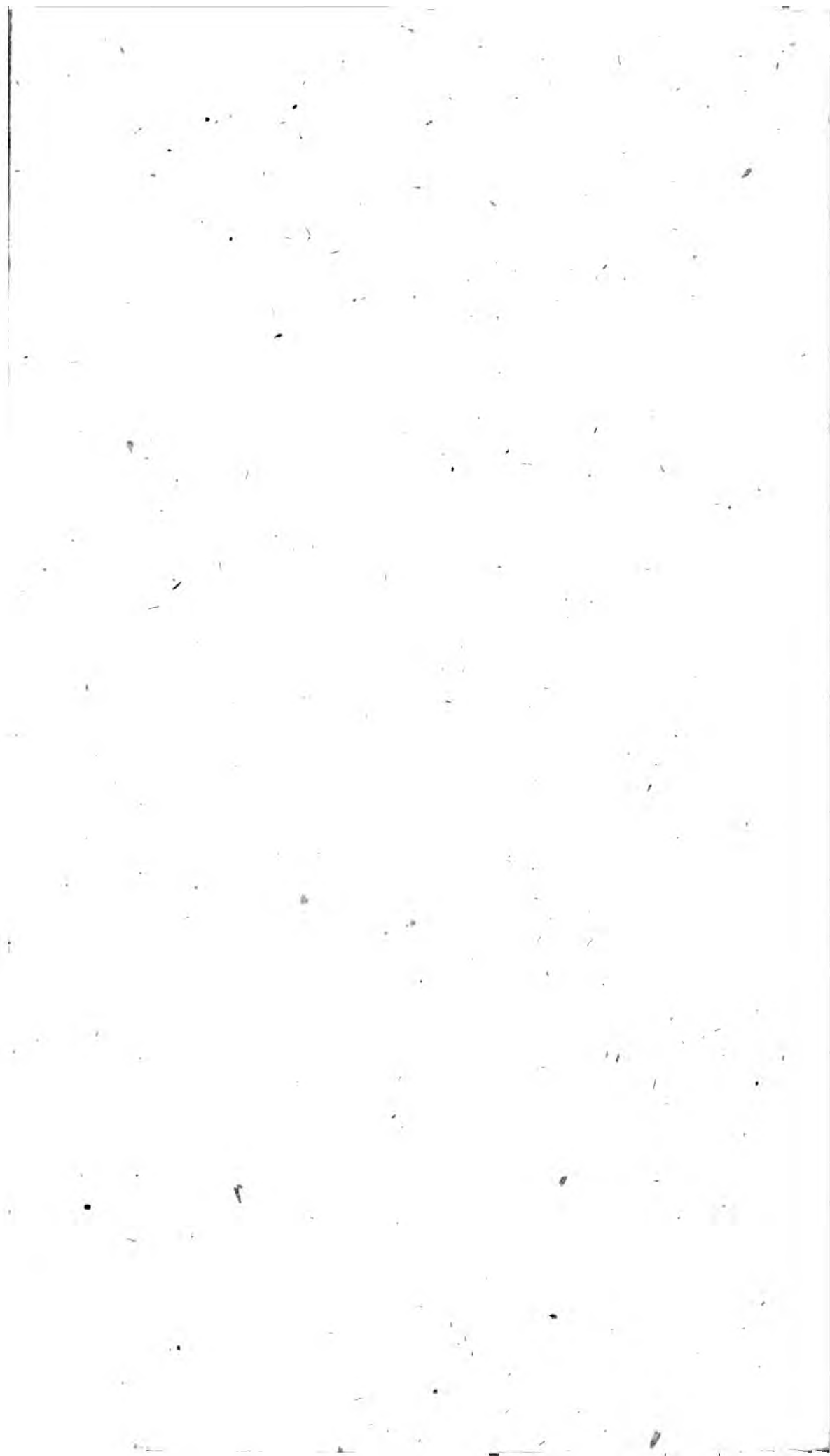
(Arat. 467.)

Οὗτος γίνεται ἐν τοῖς φαινομένοις Κύκλοις, ὃν
 προσαγορεύουσθαι φασὶ Γαλαξίαν· οὐ γὰρ ἐξῆν τοῖς
 Διὸς υἱοῖς τῆς οὐρανίου τιμῆς μετασχεῖν, εἰ μὴ τις
 αὐτῶν δηλάσει τὸν τῆς Ἥρας μαστόν. Διόπερ φασὶ
 5. τὸν Ἑρμῆν ὑπὸ τὴν γένεσιν ἀνακομίσαι τὸν Ἡρακλέα,
 καὶ προσχεῖν αὐτὸν τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ, τὸν δὲ
 δηλάζειν· ἐπινοήσασαν δὲ Ἥραν, ἀποσεύσασθαι αὐ-
 τόν· καὶ οὕτως ἐκχυθέντος τοῦ περισσέματος, ἀπο-
 τελεσθῆναι τὸν Γαλαξίαν Κύκλον.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Κ Α Ι

ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

(Ἐκ τῶν Εὐσταθίου.)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος· συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, Λιθιακά τε, καὶ Ὀρνιθιακά, καὶ Βασσαρικά· ὧν τὰ μὲν Λιθιακὰ ἐκρίθησαν ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτὰ, διὰ τὴν τοῦ χαρακτήρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ Βασσαρικά, διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τοῦτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον ἀνηνέχθησαν Διονύσιον· τὰ δὲ Ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδέλφεια Διονύσιον, ὃν, διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλουν διάκενον.

Τὸ δὲ παρὸν ποίημα ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, συγκαίμενον ἐκ τοπικοῦ, καὶ πραγματικοῦ, καὶ χρονικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ, εἰς ἃ διαιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασίν· ἐκ μὲν τοπικοῦ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐνταῦθα τοῦ βιβλίου σκοπὸς τόπων γῆς ἐστὶ περιήγησις· πραγματικοῦ δὲ, ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ καὶ ἔθνων ἔθνη ἐκτίθεται· χρονικοῦ δὲ, ὡς ὅτε καιροῦ μέμνηται, καθ' ὃν αὐτὸς περιῆν, ὅτι δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν Ἰπάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Ἀνάκτων· γενεαλογικοῦ δὲ, οἷον ὅτε τοὺς Σαυρομάτας ἐξ Ἀμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ δούλων τοὺς Ἐπιζεφυρίους Λοκρούς. — Οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ προοίμιον τοῦ παρόντος βιβλίου, ὡς τὰς ἐπιβαλλούσας ἔχον ἀρετάς. Φασὶ γὰρ, ὅτι ἀρεταὶ προοιμίων

περιοχή, προσοχή καὶ συμπάθεια· ὧν ἡ μὲν περιοχή τέλος ἔχει τὸ προεκθέσθαι τὸν τοῦ ἐξῆς λόγου σκοπὸν· ἡ δὲ προσοχή ἐπιστρέφει τὸν ἀκροατὴν, καὶ ὅλον εἶναι τοῦ ἔργου ποιεῖ· ἡ δὲ συμπάθεια καὶ πρὸς ἐπιείκειαν καὶ πρὸς συγγνώμην τοῦ λέγοντος προκαλεῖται τοὺς ἀκροατάς. Καὶ Διονύσιος οὖν, φασὶ, σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἐν προομιῇ εἰπὼν, τὸ μέλλειν „Γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον αἰεΐδειν”, προσοχὴν τε ἐποίησε, κινήσας τὸν τοῦ ἀκροατοῦ νοῦν, ὡς ἐπὶ μεγάλῃ τῇ ὑποσχέσει· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ περιοχὴν κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξέθετο. Ἐν δὲ τῷ „ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα”, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο καὶ ἐφειλύσατο, οἷα συγγνώμης τευξόμενος, εἴ που φανείη ἀσθενὴς περὶ τῶν οὕτω πολλῶν καὶ ἀκρίτων ὑφήγησιν. — Πολὺ δὲ τὸ σαφὲς ἢ παροῦσα ποιήσεις ἔχει, καὶ μάλιστα καὶ τὸ εὐκρινές, ὡς προεῖρηται, οὐ μόνον διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, καθάπερ ἔφαμεν, καὶ τῶν συχνῶν συμπληρώσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πυκνῶν προεκθέσεων· ὅπου γε καὶ τρόπους διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐκτίθεται δι' εὐκρίνειαν, προλέγων, ὅτι τοιῶσδε τὸ διδασκάλιον προχειρίζεται, πολλαχοῦ δὲ καὶ προσέχειν προκαλεῖται τὸν ἀκροατὴν, ὡς ἂν μὴ ἐξυπτιάζων αὐτὸς νομίξῃ περιηγεῖσθαι τοῦτον ἀδιευκρίνητα. — Πολὺ δὲ καὶ τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, καὶ οὐδενὸς ὅλως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποιητικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς ποιήσεως τοῦτο σωματίον· εἰ δὲ τινὰς ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας, καθά που σῶμα καλὸν δοδιηνᾶς τινὰς οὐ προφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἢ λειχῆνας παρεμπεφυκότας οὐκ ἐν καιρίῳ, ἀφ' ὧν ἥκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχρεισῦται, σκεπτέσθωσαν οἱ περίεργοι καὶ οὐ πάνυ φιλόκαλοι· ἡμεῖς γὰρ οὐ μυταί τοῖς ἔλκεσιν ἐφίζάνουσαι· μέλισσαι δὲ, τοῦ τῶν Μουσῶν λειμῶνος τὸ κάλλιστον ἀπανθίζουσαι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΟΙΚΟΤΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

- Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον αἰδεῖν,
καὶ ποταμούς, πόλιός τε, καὶ ἀνδρῶν ἀκριτα φύλα,
μνήσομαι Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται·
5. οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περιδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
εὐρύτερη βεβαῖα πρὸς ἡλίοιο κελεύθους,
σφενδόνη ελοικυῖα. — Μίαν δέ ἐ καὶ περ ἐοῦσαν,
ἄνθρωποι τρισσῆσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο·
πρῶτον μὲν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.
10. Ἄλλ' ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει οὖρον
λοξὸν ἐπὶ γραμμῆσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου,
ἐνθα βορείοτατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτιοιο,
καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου·
Εὐρώπην δ' Ἀσίας Ταναῖς διὰ μέσσον ὀρίζει
15. (ὅς ῥά θ', ἐλιδσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων,
σύρεται ἐς Σκυδίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσοῦριον Ἑλλήσποντος·
σημα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου.
Ἄλλοι δ' ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.

20. Ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
 Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνιοιο θαλάσσης,
 κείνον τ' Εὐρώπης Ἀσίης θ' ὄρον κῦδάξαντο·
 ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀδέσφατος ἐς νότον ἔρπει,
 Ἀρραβικοῦ κόλποιο καὶ Αἰγύπτιοιο μεσηγὺ,
25. ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης. —
 Τοῖα μὲν ἄμφ' οὐροισι βροτοὶ διεφρημίζαντο.
 Πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος Ὠκεανοῖο,
 εἰς μὲν ἔων, πολλῆσι δ' ἐπωνυμίησιν ἀρηρός.
 Ἦτοι ὁ μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
30. Ἄτλας Ἑσπέριος κικλήσκειται· αὐτὰρ ἔπερθεν,
 πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν,
 Πόντον μιν καλέουσι Πετηγότα τε, Κρόνιον τε·
 ἄλλοι δ' αὖ καὶ Νεκρὸν ἐφήμισαν, εἴνεκ' ἀφανροῦ
 ἡελίου· βράδιον γὰρ ἔπειρ ἄλα τήνδε φαίνει,
35. αἰεὶ δὲ σκιερῆσι παχύνεται ἐν νεφέλησιν.
 Αὐτὰρ ὅθι πρότιστα φαίνεται ἀνθρώποισιν,
 Ἠῶν καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
 Ἄγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθίοπιον καλέουσι
 πρὸς νότον· ἐνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλῶν
40. ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἡελίοισιν. —
 Οὕτως Ὠκεανὸς περιδέδρομε γαίαν ἅπασαν,
 τόσσος ἔων, καὶ τόσσα μετ' ἀνδράσιν οὐνόμαδ'
 ἔλκων.
 Κόλπους δ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἀπερέγγεται, ἐνδοδι
 βάλλον
 εἰς ἄλα· τυτθὸς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους.
45. Ἦτοι μὲν πρότιστος, ὃς ἐσπερίην ἄλα τίκτει,
 στρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδας αἴης·
 δεύτερος αὖτ', ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων,
 ὃς τ' ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέας,
 Κασπίη αἰπὺν ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσση,

- ὄρθον φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται·
 115. ναῦται δὲ πρώτην Φαρίην ἄλα κικλήσκουσιν,
 ὕστατον ἐς πρῶνα τιταινομένην Κασίοιο,
 Σιδονίην δ' ἐτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
 Ἴσσοῦ ἄχρῖς πόλιος, Κιλικῶν χώραν παραμείβων,
 Ἴσικὸς, ἐλκόμενος βορέην ἐπι, κόλπος ἀπείρων,
 120. οὐ μὲν πολλὸν ἀνευθεν ἰσόδρομος· ἄγχι γὰρ ἤδη
 ὕσπληγγι δνοφερῇ Κιλικῶν ἀποπαύεται αἴης.
 Τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτήν ἐπερεύγεται ἄλμην.
 Ὡς δὲ δράκων βλοσυρῶπὸς ἐλίσσεται, ἀγκύλος ἔρτων,
 κωδῆς, τᾶ δ' ὑπο πᾶσα βαρύνεται οὖρεος ἄκρη
 125. ἐρχομένῳ τὼς κείνος ἐλίσσεται εἰν ἀλὶ κόλπος
 νήχυτος, ἐνθα καὶ ἐνθα βαρυνόμενος προχοῆσι.
 Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
 ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων ἐπὶ νήσων·
 σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηίδα τηλόθεν ἄκρη.
 130. Φράζεο δ', ἐκ κείνου τετραμμένος αὐδῖς ἐπ' ἄρκτους,
 Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον· ἐνθά τε κῦμα
 ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν.
 Οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει
 ὑπόδι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης·
 135. οὖρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
 Ἴμβρον ἔχων ἐτέρωθεν· ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλῶν,
 συρόμενος βορέηνδε, Προποντίδος ἐνδοδι πάσης.
 Τῆς δ' ὑπερ ἄσπετα φύλα τιταίνεται Ἀσίδος αἴης
 πρὸς νότον· ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμὸς.
 140. Τῇ δ' ἐπι, Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου, ὃν πάρος Ἰῶ
 Ἥρης ἐννεσίησιν ἐνήξατο, πόρτις ἐοῦσα.
 Στεινότατος δὴ κείνος ἀπάντων ἐπλετο πορθμὸς
 τῶν ἄλλων, οἷτ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης,
 Κνανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἀλὶ πέτρας
 145. πλαζομένας παναχῆδὸν ἐπ' ἀλλήλησι φέρεσθαι.

- Ἐκ δὲ τοῦ οἰγόμενος παραπέπταται ἐγγύθι Πόντος,
πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὸν ἔρπων.
Τοῦ δ' ἦτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
αἰεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὀρόωσαι·
150. μέσσαι δ' ἐνθα καὶ ἐνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι·
ἢ μὲν ὑπερνοτίη, τὴν τε κλείουσι Κάραμβιν·
ἢ δε βορειοτέρα γαίης ὑπὲρ Εὐρωπείης,
τὴν ῥα περικτίονες Κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
Αἶε' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντία· οὐ μὲν ἐοῦσαι
155. ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσον ὀλκὰς ἐπὶ τρίτον ἡμᾶρ ἀνύσση.
Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ Πόντον ἴδοις διδάλασσον ἐόντα,
τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου.
Ἄλλ' εἴη νευρῆς σημήϊα δεξιὰ Πόντου,
ἰδὺ διαγραφθέντα· μέση δέ τοι ἐστὶ Κάραμβις,
160. γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα, καὶ ἐς βορέην ὀρόωσα·
σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅς τ' ἐπὶ δισσήν
εἰλείπεται στροφάλιγγα, βιοῦ κεράεσσιν εἰοικώς.
Τοῦ καὶ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
ἐγκέχεται τῇ μὲν τε πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
165. ἄνδρες ἀπειρέσιοι. Καλέουσι δὲ Μητέρα Πόντου·
ἐκ τοῦ γὰρ Πόντοιο τὸ μυρίον ἔλκεται ὕδωρ,
ὄρδον Κιμμερίον διὰ Βοσπόρου, ᾧ πάρα πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. —
Τοίη μὲν μορφή κνανάυγος ἀμφιτρίτης.
170. Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν περ ἔχοις εὐφραστον ὀπαπὴν·
ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοϊέστερος εἴης,
ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Ἦτοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἔρπει,
175. ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
ἀρξαμένη πρότιστα Γαδειρόθεν, ἧχί περ ἄκρη
εἰς μυχὸν ὀξυνθεῖσα τιταίγεται Ὠκεανοῖο.

50. ἦντε καὶ Ἐρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
 Τῶν δ' ἄλλων, οἳτ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἀλδς ἄμφω,
 εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
 ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης·
 Ἄλλος δ' Ἀράβικὸς κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος
55. Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὄλκον ἐλίσσων. —
 Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος Ὠκεανοῖο,
 οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάσι.
 Νῦν δ' ἄλδς Ἐσπερίας ἐρέω πόρον, ἥτ' ἐπὶ πάσας
 ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν,
60. ἄλλοτε μὲν νήσοισι περιδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἢ ὄρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολλήων.
 Ἐμεῖς δ', ὦ Μοῦσαι, σκολιάς ἐνέποιτε κελεύθους,
 ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἐσπέρον Ὠκεανοῖο·
 ἐνθά τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος
65. ἐστάσιν, μέγα θαῦμα, παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
 μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ἀτλάντων,
 ἦχι τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
 ἠλίβατος, πικτινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
 Πόντος μὲν πρῶτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
70. ἐγκέχεται, ὅσπερ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχή,
 καὶ Λιβύης· μέσσος γὰρ ἐλίσσεται ἀμφοτεράων.
 Στῆλαι δ' ἐνθα καὶ ἐνθα παρὰ πλευρῆσι κέονται,
 ἢ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἢ δ' ἐς Λιβύην ὄρώσασα.
 Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἐνθά τε γαῖα
75. Μασσαλίη τετάνυσται, ἐπίστροφον ὄρμον ἔχουσα.
 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστιάς ἔλκεται ἄλμη,
 ἐνθ' Ἰταλῶν νίηες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
 ἐκ Διὸς, Ἀῖονιῆες, αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες,
 ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω Λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
80. ἢ ῥά τε Σικελικῆς ἐπὶ πορθημίδος ἐρρίζωται·
 ἐξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἀλμυρὸν ὕδωρ.

- Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος.
 Τόνδε μέτ' ὠρέεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
 πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς ἀγὰς ἡελίοιο
85. κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν
 ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχύνου,
 καὶ Κρήσσης ἄκρης· — ἦτ' εἰς ἄλλα πούλῳ νένευκε,
 παρ' ὧ ἱερὴν Γόρτυνα, καὶ ἠπειρώτιδα Φαιστόν,
 προπρηνῆς, κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον·
90. τοῦνεκά μιν καὶ Κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον —
 ναὶ μὴν καὶ τετάνυσται Ἴηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
 Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα τιταίνεται Ἀδριάς ἄλμη
 πρὸς βορέην, αὐθις δὲ πρὸς ἐσπέριον μυχὸν ἔρπει·
 ἦντε καὶ Ἴονίην περιναίεται ἠὲ δάξαντο.
95. Δισσὰς δ' ἠπείρους ἀπερεύγεται. Ἐς μὲν ἰόντι
 δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαίνεται Ἰλλυρίς αἴα,
 Δαλματὴ δ' ἐφύπερθεν, ἐνναλίω πέδον ἀνδρῶν.
 Σκαιῆ δ' Ἀύσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς,
 πολυτενῆς, τρισσῆσι περιδρομος ἀμφιτρίταις,
100. Τυρσηνῆ, Σικελῆ τε, καὶ Ἀδριάδι πληθοῦσῃ.
 Ἡ μία δ' εἰς ἀνεμον τεκμαίρεται ὄλκον ἐκάστη·
 Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριάς εὐρον.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἔλκεται οἶδμα κορύσσω
 πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίνην ἐπὶ Σύρτιν ἐλίσσων,
105. τὴν ἐτέρην, ἣν πέρ τε καὶ εὐρυτέραν ἐνέπουσιν·
 ἄλλη δ', ἣτις ἀφανρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,
 τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου·
 ὧς οἱ μὲν βοόωσιν ἐλισσόμενοι δύο κόλποι.
 Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
110. μακρὸν ἐπ' ἀντολίην, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
 ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
 Δοιαὶ δ' ἐξείης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαί,
 Ἴσμαρικοῦ προιῆσιν ἐλαννόμεναι βορέας,

- Σχήμα μὲν οὖν τρισσῆσιν ἐπὶ πλευρῆσι βέβηκεν,
 εὐρὸ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας, ὄξυ δ' ἐπ' ἠῶ,
 ἐλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμυιο Συήνης,
 245. οὖρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνὸν,
 τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἡμὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι, —
 Θήβην ὠγγίην, ἐκατόμυλον· ἐνθα γεγωνῶς
 250. Μέμνων ἀντέλλονσαν ἐὼν ἀσπάζεται Ἡῶ —
 ὅσοι δ' ἐπτάπολιν μεσάτην ἠπειρον ἔχουσιν·
 ἡδ' ὅσοι νοτερῆσιν ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης
 παρράλιην ναιούσιν ἔσω Σερβωνίδος ἄλμης.
 Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο Μακηδόνηον πτολίεθρον,
 255. ἐνθα Σινωπίταο Διὸς μέγαλοιο μέλαθρον,
 χρυσῶ τιμήεντι κεκασμένον. Οὐκ ἂν ἐκείνου
 νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
 οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἐτέραν πόλιν· ἤχι περ ἄκραι
 φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνηίδος· Εἰδοθεεΐης.
 260. Τὴν δὲ μέτ' ἀντολίηνδε, παραὶ Κασιώτιδα πέτρην,
 Πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι
 ἕξοχα ναυτιλῆς δεδαημένοι. Οὐ μὲν ἐκεῖνοι
 ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι· ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
 ἐπταπόροιο Νείλοιο νενασμένον ἔλλαχον ἄστν.
 265. Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
 οἱ μὲν ἐπ' Ὀκεανῶ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας,
 οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης·
 ἢ τε μέση Λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον. —
 Τοίη μὲν Λιβύης μορφή καὶ σχῆμα τέτυκται.
 270. Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὗτι σε κεύσω.
 Ωὐτὸς μὲν Λιβύης ῥυσμὸς πέλει· ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
 ἔστραπται, καὶ τοῖος ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἔρπει,
 οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.

- Ἄμφω δ' ἴσον ἔχουσιν ἐπὶ Ἀσίδα νείατον ἄχνος·
 275. ἢ μὲν πρὸς βορέην, ἢ δ' ἐς νότον. Εἰ δέ κε θείης
 ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἢ κεν ἐπιπρὸ
 σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἴσον ἀμφοτέρησιν·
 ὄξυ μὲν ἐσπέριον, πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
 Τοῦνεκά μοι, τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
 280. ἠπειρών, ῥέα πέρμα κινήσεται Εὐρωπείης.
 Τῆς ἦτοι πρυμῆτην μὲν ὑπὸ γλωχίνα νέμονται
 ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
 μῆκος ἐπ' ἠπειροιο τετραμμένον· ἦχι βορείου
 Ὠκεανοῦ κέχεται ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα Βρετανοὶ
 285. λευκά τε φύλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν,
 Ἐρκυνίου δρυμοῖο παραδρῶσκοντες ὀρόγκους.
 Ἠπειρον κείνην ἰκέλην ἐρέπουσι βοεῖη.
 Τοῖς δ' ἐπι Πυρρῆναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
 ἀγχόδι πηγῶν καλλιῤῥόου Ἡριδανοῖο·
 290. Οὐ ποτ' ἐπὶ προχοῆσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
 Ἠλιάδες κώκυσσαν, ὀδυρόμεναι Φαέδοντα.
 Κεῖδι δὲ Κελτῶν παῖδες, ὑφήμενοι αἰγείροισι,
 δάκρυ' ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
 Τόνδε μὲθ' ἐξείης Τυρσηνίδος ἦθεα γαίης.
 295. Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή,
 τῆς διὰ μεσσατίας κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου,
 ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
 Ῥήνω δ' ἐξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς Ἴστρος,
 Ἴστρος, ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄγχι θαλάσσης
 300. Εὐξείνου, τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
 πενταπόροις προχοῆσιν ἐλισσόμενος περὶ Πεύκην.
 Τοῦ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φύλα νέμονται
 πολλὰ μάλ' ἐξείης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης·
 Γερμανοὶ, Σαμάται τε, Γέται δ' ἅμα, Βαστάρναι

- Οὐρον δ' Ἀρράβιης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
 εὐρύτερον· τόδι γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπῶν,
 180. τῶν ἐτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὐδας Ἐρεμβῶν·
 παρδαλέη δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην,
 ἧ γὰρ διψηρὴ τε καὶ ἀνχμήεσσα τέτυκται,
 τῆ καὶ τῆ κνανῆσι κατάστικτος φολίδεσσιν.
 Ἄλλ' ἦτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχίνα νέμονται
 185. ἀγχοῦ στηλάων Μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.
 Τοῖς δ' ἐπι δὴ Νομάδων παραπέταται ἄσπετα φύλα,
 ἔνθα Μασαίσυλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
 βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἠπειρόν τε καὶ ὕλην,
 μαιόμενοι βιότοιο κακῆν καὶ ἀεικία θήρην.
 190. Οὐ γὰρ γειομόροιο τμήν ἐδάησαν ἀρότρον,
 κείνοις δ' οὔποτε τερπνὸς ἀκούεται ὄλκός ἀμάξης,
 οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων·
 ἄλλ' αὐτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρύα βουκολέονται,
 νήιδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθείες ἀμήτοιο.
 195. Τοῖς δ' ἐπι Καρχηδῶν πολυήρατον ἀμπέχει ὄρμον,
 Καρχηδῶν, Λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων.
 Καρχηδῶν, ἦν μῦθος ὑπαὶ βοῖ μετρηθῆναι.
 Ἐξείης δ' ἐπὶ Σύρτις ἀγάρροον ὄλκον ἐλίσσει
 βαιοτέρη. Μετὰ τήνδε πρὸς ἀγὰς ἔρχεται ἄλλη
 200. ἄσπετος, εὐρυτέρησι βαρυνομένη προχοῆσιν·
 ἔνθα, κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
 ἄλλοτε μὲν πλυμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισι.
 Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται,
 205. ἦν ρά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἧς ὑπὲρ αἶαν
 Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεينوι γεγαῶτες·
 ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθεν Ὀδυσσεύς.
 Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
 ἀνδρῶν ἀδρήσειας ἀποφθιμένων Νασαμώνων,

210. οὗς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπόλεσεν Ἀύσονις αἰχμῆ.
 Ἄσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι,
 καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
 Κυρήνη τ' εὐῖππος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν·
 ἄγχι δὲ Μαρμαρίδαι προνευκότες Αἰγύπτιοι,
215. Γαίτουλοί τ' ἐφύπερθε, καὶ ἀγχίγνοι Νίγηρες.
 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖς Φαυρούσιαι· ὧν ὑπὲρ αἴαν
 ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείριτοι. Ἐν δὲ μυχοῖσι
 βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
 αὐτῷ ἐπ' Ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
220. Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
 ἔνθεν πιοτάτιο κατέρχεται ὕδατα Νεῖλου,
 ὅς δήτοι, Λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἔρπων,
 Σῆρις ὑπ' Αἰθιοπῶν κικλήσκεται· οἱ δὲ Σήνης
 ἐνραέται στρεφθέντι μετ' οὐνομα Νεῖλον ἔδεντο.
225. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος
 ἐπτὰ διὰ στομάτων εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπτει,
 ὕδασι παιίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτιοι.
 Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νεῖλῳ,
 οὔτ' ἰλὸν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
230. ὅς ῥά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης,
 ἐς Λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' ἀγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
 Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
 οἱ πρῶτοι βιότιο διεστήσαντο κελεύθους,
 πρῶτοι δ' ἡμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρον,
235. καὶ σπόρον ἰδυτάτης ὑπὲρ αὐλακος ἀπλώσαντο,
 πρῶτοι δὲ γραμμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
 θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἡέλιοιο.
 Τῶν δὲ κεν ἀνδῆσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης,
 καὶ μορφῆν· οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς·
240. οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει· ἀλλὰ τις ἄλλων
 εὐβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.

- Τοὺς δὲ μέδ' ἐξείης Μεταπόντιοι· ἐγγύδι δὲ σφῶν
 ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
 370. ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῆσιν,
 ἐνθά κεν αἰπὴν ἴδοιο Λακωνιάδος δόμον Ἑρῆς.
 Ἔστι δέ τοι καίκεϊδι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
 δειλαίη Σύβαρις, ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
 μηναμένους ὑπὲρ αἴσαν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσι.
375. Σαννῖται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσῃν χθόνα ναιετάουσι,
 καὶ Μαρσῶν θοὰ φύλα. Τάρας δ' ἀλὸς ἐγγύδι
 κεῖται,
 ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.
 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Καλαβρίδος ἠΐθεα γαίης,
 φύλα τ' Ἰηπύγων τετανυσμένα μέσφ' Ἑρῆιο
 380. παρράλιας· Ἑρῆου, τόδι σύρεται Ἀδριαὺς ἄλμη
 πόντον εἰς ἀγχιπόρον Ἀκυλῆιον· ἐνθα νέασται
 ἄστν Τεγεστραίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου. —
 Τόσσα μὲν Ἀύσονιην περιβόσκειται ἔθνεα γαῖαν.
 Κεῖθεν δ' εἰς ἀνάγας στρεπτή παρασύρεται ἄλμη,
 385. θῆνας ὑποξύνουσα Λιβυρνίδας, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν
 Ἰλλείων χθόνα πᾶσαν, ὅση παρακέλιται Ἰοθμῶ,
 Βουλιμέων τ' ἀκτάς. Ἐπὶ δ' ἄσπετον ὄλκον ἄγουσα
 Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται, ἄχρι κολώνης,
 οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
390. Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
 τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιο τε φῆμις ἐνίσπει·
 κεῖδι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
 ὀππότ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἴκοντο.
 ἐνθά σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ
 αἶαν
395. κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
 αἰτ' ἀμφω συνίασι δονεύμεναι, εὐτέ τις ἀρχὴ
 γίγνεται ἐνναέτησι κυλινδομένοιο κακοῖο.

Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρίβω-
λον

- ᾽Ωρικὴν δ' ὑπὲρ αἴαν, ἐρείδεται Ἑλλάδος ἀρχή,
400. πολλὸν ἀνερχομένη, δισσῆ ζωσθεῖσα θαλάσση,
Αἰγαίη, Σικελῆ τ'· ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἐκάστη,
ἑσπέριον Σικελή, τὸν τε ζέφυρον καλέουσιν,
Αἰγαίη δ' εὖρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
εἰδομένη πλατάνοιο μνουρίζοντι πετῆλω.
405. Ἄκρω μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς Ἴσθμὸς
πρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἵχνος ἐρείδων·
φύλλω δ' ἠπειρος περιδινητῶ περίμετρος,
κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο Τριφυλίδος ἠδεα γαίης,
410. ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὀδεύει,
σχιζόμενος προχοῆσι Μεσηνίου Εὐρώταο,
οἴτ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα·
καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
Καδδὲ μέσση νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
415. Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιῆν Ἐρυμάνθου,
ἔνθα Μέλας, ὄδι Κραῆδις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ἰάων,
ἦχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
Ἄγχοῦ δ' Ἀργείων ἄροσις, καὶ γαῖα Λακόνων·
ἠ μὲν ἐς ἀντολίην, ἠ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα·
420. δοιαὶ δ' Ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θαλάσσαι,
ἠ τ' Ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἠ τε πρὸς αὐγὰς
ἐλκομένη, τὴν μὲν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.
Νέρθε γε μὴν Ἴσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὐδας,
τοῦ διὰ Θεσπεσίον φέρεται ῥόος Ἰλισσοῖο,
425. ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείδυιαν.
Τῷ δ' ἐπι Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα,
Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακηδονίης τε πόλεις.
Ταῖς δ' ἐπιφαίνονται κόρυφαὶ χιονώδεος Αἴμου

305. Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκήεντες Ἄλανοί,
 Ταῦροί θ', οἱ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὸν,
 στεῖνον ὁμοῦ, δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς εἰς στόμα λίμνης.
 Τῶν δ' ὑπερ ἐκτέταται πολυῖπων φύλον Ἄλανῶν.
 Ἐνθα Μελάγχλαινοί τε, καὶ ἄνερες Ἴππημολγοί,
310. Νευροί θ', Ἰππόποδες τε, Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγαθύρ-
 σοι
 ἦχι Βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ
 μίσηται Εὐξείνῳ, Κριοῦ προπάροιθε μετώπον,
 ὀρθὸν ἐπὶ γραμμῇ κατεναντία Κυανεάων.
 Κεῖθι καὶ Ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπασ
315. Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
 Τῶν δὲ παρὰ προχοῆσι, Πεπηγότος ἐγγύθι πόντου,
 ἠδυφαῆς ἤλεκτρος αἰέξεται, οἷα τις αὐγὴ
 μήνης ἀρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
 ἐγγύθεν ἀδρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις.
320. Ἴστρον μὲν τοσσοῖδε βορειότεροι γεγάσι.
 Πρὸς δὲ νότον Γέρραι, καὶ Νωρίκι' ἄστε' ἐρμυνά·
 Παννόριοι, Μυσοί τε, βορειότεροι Θρηῆκων,
 αὐτοί τε Θρηῆκες, ἀπίρονα γαῖαν ἔχοντες·
 οἱ μὲν ἐπὶ πλευρῆσι Προποντίδος ἀμφιτρίτης,
325. οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
 Αἰγαίης βαδὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα μελισσοβότριο κατὰ σκοπιάς Παλλήνης
 φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷα τις ἀστὴρ
 μαρμαίρων; λυχνίς τε, πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
330. Ἴστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσι. —
 Φράζεο δ' Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅστ' ἐπὶ τρισσῆν
 ἐκτέταται κρηπίδα πρὸς ἠῶ· τὴν μὲν Ἰβήρων,
 τὴν δὲ Παρελλήνων, τὴν θ' ἐσθλῶν Ἀύσονιῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι πνυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστὶν Ἰβήρων,
335. γείτων Ὠκεανοῖο, πρὸς ἐσπέρον· ἐν δὲ οἱ ἄκρη

- στηλάων Ἀλίβη κεῖται μία· τῆς δ' ὑπένερθε
 Ταρτησσῶς χαρίεσσα, ῥυφηνέων πέδον ἀνδρῶν,
 Κεμψοί δ', οἱ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα Πυρρήναϊον.
 Μέσση δ' ἀμφοτέρων παραπέπταται Ἀύσονις αἶα
340. πουλυτενής· τὴν μὲν τε μέσσην ὄρος ἀνδιχα τέμνει
 ὄρθον, ἄτ' ἐκ στάδμης ἰδυμένον (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
 ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης),
 ὃ ρά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον· ἐκ δὲ βορείης
 Ἄλπιος ἀρχόμενον Σικελὴν ἐπὶ πορθημίδα λήγει.
345. Πολλὰ δέ οἱ φύλ' ἀμφὶ, τά τοι ρέα πάντ' ἀγορεύσω,
 ἀρξάμενος πλευρῆς Ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
 Τυρρῆνοὶ μὲν πρῶτ'· ἐπὶ δὲ σφίσι φύλα Πελασγῶν,
 οἳ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἄλα βάντες,
 αὐτόδι νηήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρῆνοῖσι.
350. Τοῖς δ' ἐπι μέμερον ἔθνος ἀγανῶν ἐστι Λατίνων,
 γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς διὰ μέσσης
 Θύμβρις ἐλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει,
 Θύμβρις ἐϋρρείτης, ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
 Θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἀνδιχα Ῥώμην,
355. Ῥώμην τιμήεσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
 μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεδλον.
 Τῇ δ' ἐπι Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἦχι μέλαδρον
 ἀγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριδὸς ἀμάλλαις,
 Παρθενόπης, ἣν πόντος ἐοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
360. Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
 φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάρου.
 Ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἕασιν,
 τοσσάτιον ναίοντες, ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρον παραφαίνεται ἄκρη·
365. τῇ δ' ὑπο Λοκροὶ ἕασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
 ἦλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις,
 τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῆσιν Ἄληρος.

490. Ἰχθια μαστεύοντες ἀλήτιδος Αἰητίνης.
 Ἐξείης δ' ἐπὶ τῆσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
 Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηὶ θεούσῃ
 νῆσοί κεν φαίνονται περαιόθεν Ἀμβρακιῶν,
 καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
495. Τῆ δ' ἐπὶ Νηρικίης Ἰθάκης ἔδος ἐστήρικται,
 νήσων τ' ἀλλάων, ὅσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἔρπων
 δίνης ἀργυρέης Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἐλίσσει.
 Πολλὰ δ' Ἀμνισοῖο βορειότεραι ὀρόωνται,
 Αἰγυλά τ', ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύριά τε τρηχεῖα·
500. Κάρπαθος αὖθ' ἐτέρωθι ποτὶ ζόφον ἔγγυδι δ' αὐτῆς
 Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μέγαλοιο τιθήνη,
 πολλή τε, λιπαρή τε, καὶ εὐβοτος. Ἦς ὑπὲρ Ἰδη,
 Ἰδη, καλλικόμοισιν ἐπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα.
 Καὶ τῆς τοι μέγεθος περιώσιον. Ἄντα δὲ πέζης
505. Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
 Τήνδε μὲν ἀντολίηνδε Χελιδόνιαι γεγάασι
 τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηίδος ἔνδοθεν ἀκροῆς.
 Κύπρος δ' εἰς ἀγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου,
 κλύετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωναίης Ἀφροδίτης.
510. Ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἄραδος, μέγαλφ ἐνὶ πόντῳ.
 Πρόσθε δὲ Σουριάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
 φαίνονται Σάλαμις τε, καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
 Θητὸς δὲ τις ἐστὶ βαδύς πόρος Αἰγαίοιο,
 ἐντὸς ἔχων ἐκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
515. ὅσον ἐπὶ στεινωπὸν ὕδωρ Ἀδαμαντίδος Ἑλλης,
 Σηστὸς ὅπη καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο.
 Εὐρώπης δ' αἰ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς,
 ὄρμωνδ' ἐξείης, Ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιᾷ κείνται,
 μῆκος ἐπ' ἀρκτῳοιο τιταινόμεναι βορέαιο.
520. Εὐρώπης δ' ἦτοι μὲν Ἀβαντιάς ἐπλετο Μάκρης,
 Σκύρος τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος.

- Ἐνθεν καὶ Λῆμος, κραναὸν πέδον Ἡφαίστιο,
πέπταται, ὠγγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτὴ
Ἴμβρος, Θρηϊκίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστρ.
525. Αἶ δ' Ἀσίης πρώτην αἰσάν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσαι
Δῆλον ἐκκλώσαντο, καὶ οὖνομα Κυκλάδες εἰσί·
ρύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι,
ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἶαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύδογγος ἀηδών.
530. Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιπαμφανώσιν,
οἶον ὅτ' ἀνεφέλοιο δι' ἠέρος εἶδεται ἄστρα,
ἔγρὰ νέφη κραιπνοῖο βησαμένου βορέας.
Ταῖς δ' ἐπι νῆσοι ἕασιν Ἰωνίδες· ἐνθα δὲ Καῦνος,
καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασιγίδος ἔδρανον Ἡρης,
535. καὶ Χίος, ἠλιβάτου Πελληναίου ὑπὸ πέζαν.
Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται οὖρα νήσων,
Λέσβου τ' εὐρυχόριο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Κεῖθι Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν,
ἀφρόν ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
540. πέπταται ἐνθα καὶ ἐνθα Προποντίδος οἶδμα θα-
λάσσης.
- Ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνιοι,
ἄντα Βορυσθένης, πολυώνυμος εἰν ἀλὶ νῆσος
ἠρώων· Λευκὴν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
οὖνεκα, οἱ τὰ πάρεστι κινώπετα, λευκὰ τέτυκται.
545. Κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἠρώων φάτι, ἄλλων
ψυχὰς εἰλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσας.
Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ
ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμῆν.
Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον εὐδὺς ἰόντι
550. ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ῥά τε λίμνης
ἐνδοδι δεξιτερῇ Μαιώτιδος ἐστήρικται·
ἥς ἐπι Φαιναγόρη τε καὶ εὐκτιος Ἐρμόνασσα,
ἐνθα

- Θρηϊκίον· τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ριπήν ζεφύροιο
 430. Δωδώνης ἠπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.
 Τῆς δ' ὑπερ ἑς νότον εἰσιν, ὑπὸ σκοπιήν Ἀρακύνθου,
 ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίων μέγα· τοῦ διὰ μέσσου
 σύρεται ὄλκον ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης,
 Τρινακίης ἐπὶ πόντον ἐλισσόμενος διὰ μέσσω
 435. νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας· ἦσιν ὁμούρων
 ἔσπεται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πτολίεθρα.
 Τῷ δ' ἐπι Φωκίς ἄρουρα, πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ
 ἐλκομένη βορέηνδε, κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
 Παρηησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
 440. Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
 Τῷ πάρα Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἦχι δράκοντος
 Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὄλκος,
 ὄλκος, ἀπειρεσίησιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
 νῆῳ ἐν ἡμερτῷ· ὄδι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων
 445. ἢ ἀπὸ Μιλήτου, ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
 ἰστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης. —
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἰλήκοι! σὺ δέ μοι, Διὸς, ἐννεπε, Μοῦσα,
 νήσων πασάων ἱερὸν πόρον, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἀνδράσι ναίονται, τετραμμένοι ἄλλυδις ἄλλαι.
 450. Ἦτοι μὲν κατὰ μέσσω ὑφ' ἑσπερίων στηλάων
 ἰσχατόωντα Γάδαιρα φαίνεται ἀνθρώποισι,
 νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν Ὠκεανοῖο.
 Ἐνθάδε Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
 ἀζόμενοι μέγαλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα·
 455. καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
 κληζόμενῃν Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδαιρα.
 Νῆσοι δ' ἐξείης Γυμνήσιναι. Ἄγχι δ' Ἐβουσος,
 Σαρδῶ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἄλλ' Κόργος,
 ἦν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν·
 460. ἕλη δ' ἀμφιλαφῆς οὔτις τόσον, ὅσσω ἐκείνη.

- ἔνθα τε ναιετάουσιν Ἴωνίδος ἔκγονοι αἴης.
 Αἶδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλῆες εἰν ἀλλὶ νῆσοι.
 555. Ἄλλαι δ' Ὀκεανοῖο παρὰ ῥόον ἐστεφάνωνται
 τάων δ' ἄν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
 ὀπποτέρου δ' ἀνέμοιο παρὰ σφύρον ἐστιν ἐκάστη.
 Ἦτοι μὲν ναίουσι, βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν,
 Ἄτλαντος περὶ χεῦμα, θεουδέες Αἰθιοπῆες,
 560. Μακροβίων νίηες ἀμύμονες, οἳ ποθ' ἴκοντο
 Γηρυόνος μετὰ πότιμον ἀγήνορος. Αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην
 Ἴρην, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν Εὐρωπείης,
 νήσους δ' Ἐσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
 ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγανῶν παῖδες Ἰβήρων.
 565. Ἄλλαι δ' Ὀκεανοῖο παραὶ βορεήτιδας ἀκτὰς
 δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες, ἀντία Ῥήνου
 κείδι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἄλλα δίνην.
 Τάων τοι μέγεθος περιώσιον· οὐδέ τις ἄλλη
 νήσοις ἐν πάσῃσι Βρετανίσις ἰσοφαρίζει.
 570. Ἄγχι δὲ νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
 ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγανῶν Ἀμνιτάων,
 ὀρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχω,
 στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
 ἐννύχαι· παταγῆς δὲ λιγύδροος ὄρνυται ἠχή.
 575. Οὐχ οὕτω Θρηϊκὸς ἐπ' ἧόσιν Ἀψίνδοιο
 Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην,
 οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην
 Ἴνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη Διονύσῳ·
 ὡς κείνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
 580. Πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὸν ὁδὸν Ὀκεανοῖο,
 νῆσόν κεν Θούλην εὐεργεῖ νηὶ περήσαις·
 ἔνθα μὲν, ἡελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
 ἤμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυνται πῦρ.

- Λοξότερη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
 585. ἀκτίνων ἰδεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων,
 μέσφ' ἐπὶ κνανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσση.
 Ἄλλ' ὀπόταν Σκυδικοῖο βαθὺν ῥόον Ὀκεανοῖο
 νῆϊ τάμης, προτέρω δὲ πρὸς ἠώην ἄλα κάμψης,
 Χρυσεῖην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα καὶ αὐτοῦ
 590. ἀντολίη καθαροῖο φαίνεται ἠελίοιο.
 Κεῖθεν δὲ στρεφθεῖς νοτίης προπάροιθε κολώνης,
 αἶψα κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἴκοιο,
 μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.
 Ἦς ὑπερ, οὐρανίησιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι,
 595. δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίνος αἰθῶν.
 Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κήτεια θῦνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
 οὖρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ὑπερ ἄκρων
 τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὄλκος ἀκάνθης.
 600. Δυσεμενέων τοι παῖδες, ἐλισσόμενοι περὶ πόντον,
 κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι! οὐ γὰρ ἐρωή
 λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν, ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυ-
 κται·
 πολλάκι δ' ἂν καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
 κεῖνα καταβρώξειε τεράατα. Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
 605. εἰν ἀλλὶ καὶ γαίη κακὰ δήκατο μυρία δαίμων.
 Ἔστι δὲ τοι προτέρω Καρμανίδες ἔκτοθεν ἄκρης
 Ὀγυρις· ἔνθα τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος.
 Ἐκ τῆς δ' ἂν περάσειας ἐπὶ στόμα Περσίδος ἄλμης,
 ὄρμηθεῖς βορέηνδε, καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο·
 610. Ἴκαρον εἰναλίην, ὅδι Ταυροπόλοιο θεοῖο
 βωμοὶ κνισσῆεντες ἀδενκέα καπνὸν ἔχουσι. —
 Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος Ὀκεανοῖο
 εὐρυτέρας· ἕτεραι δὲ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν,

αἱ μὲν ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης·

615. αἱ δ' Ἀσίης· αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.

Ἄλλαι δ' ἄλλοδι νῆσοι ἀπείριτοι· αἱ μὲν ὑπ' ἀν-
δρῶν

ναιόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὄρμον ἔχουσαι·

αἱ δὲ βαθύκρημοί τε, καὶ οὐ ναύτησιν ἐτοῖμαι·

τῶν οὐ ρηίδιον μοι ἐνισπεῖν οὖνομα πασέων.

620. Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμός πέλει ἀμφοτεράων

ἠπειρῶν, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἶδει κώνου,

ἐλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὰ πάσης.

Ἐνθά τε καὶ στήλαι Θηβαιγενέος Διονύσου

ἑστᾶσιν, πνυμάτοιο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο,

625. Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὖρεσιν· ἐνθά τε Γάγγης

λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.

Ἄλλ' οὐκ ἂν τόσσον μέγεθος πέλοι Ἀσίδος αἴης,

οὐδ' ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις

ἠπειροῖς εἰς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει·

630. ἐν δ' Ἀσίῃ πολλὸς Ὠκεανός· τρισσοὺς γὰρ ἐλίσσω

κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοδι βάλλων,

Περσικὸν, Ἰρράκιον τε, καὶ Ἀρράβιον βαθυδίνην·

τοὺς δύο μὲν νοτίους· τὸν δ' ἐς βορέην ὀρόωντα,

ἐς βορέην ὀρόωντα, καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου

635. Εὐξείνου· τόδι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.

Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὀρί-
ζει,

τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.

Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,

ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν·

640. ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε

ἰχνεσιν ὄρθότερον· Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν,

οὐνεκα ταυροφάνες τε καὶ ὄξυκάρηνον ὀδεύει,

- οὐρεσιν ἑκταδίοισι πολυσχιδῆς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἐκ τοῦ δ' ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καταχρηδὰ ρέουσιν
645. οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
 εὖρον καὶ ζεφύροιο. Τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἶποι;
 Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστη
 οὐνομ' ἔχει στροφάλιγγι. Τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλιτο
 ἀνδράσιν, οἱ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο.
650. Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διῆξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
 ἐνναίει· Μοῦσαι δ' ἰδύντατον ἴχνος ἄγοιεν! —
 Ἦτοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
 αὐτοὶ Μαιῶται τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
 ἐσθλὸν ἐνναλίον γένος Ἄρεος. Ἐκ γὰρ ἐκείνης
655. ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
 τήν ποτε Σαυρομάτησιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
 πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροδι Θερμώδοντος.
 Τοῦνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
 ἔλην ναιετάοντες ἀπείριτον· ἧς διὰ μέσσης
660. συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
 ὅστε καὶ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης·
 ἐς δὲ δῦσιν Εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
 Τοῦ δ' ἦτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὐρεσι Καυκασίοισι
 τηλόδι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
665. ἐσσυμένος Σκυδικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
 Τοῦ δ' ἂν, κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέας,
 πηγετὸν ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
 Σγέτλιοι, οἱ περὶ κείνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν!
 αἰεὶ σφιν ψυχρὴ τε χιὼν, κρυμὸς τε δυσαῆς.
670. καὶ δέ κεν, ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος
 ἔλθῃ,
 ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
 ἢ καὶ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων γένος οἶων.

- Οὐδέ μεν οὐδ' αὐτοί, κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
 ἄνδρες, οἳ κείνησιν ὑπαὶ ῥιπῆσι μένοιεν·
675. ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
 χώραν εἰς ἑτέραν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
 χειμερίοις, οἳ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
 γαῖαν τε κλονέουσι καὶ οὖρεα πευκήεντα. —
 Τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναϊν περυναιετάουσι.
680. Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
 Σινδοὶ, Κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας Εὐξείνιοιο
 Κερκέτιοί τ', Ὀρέται τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί·
 τούς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
 πνοιαί νοσφίσσαντο νότοιο τε καὶ ζεφύροιο,
685. ἐσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρητιάδῃ βασιλῆϊ.
 Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες
 Ἠνίοχοι, Ζύγιοί τε, Πελασγίδος ἔχγονοι αἴης.
 Πάρ' δὲ μυχὸν πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων
 Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο,
690. Κανκάσου ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ἴρκανιον περὶ πόντον
 οὖρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἐνθά τε Φᾶσις,
 Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἐλισσόμενος πεδίοιο,
 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἐπερεύγεται ἄχνην,
 ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὖρεος Ἀρμενίοιο.
695. Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμὸς,
 ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνιοιο θαλάσσης.
 Τῷ δ' ἐπιναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων
 οἳ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο
 ἀνδράσιν Ἴρκανίοισιχ ἀπεχθία δῆριν ἔχοντες·
700. καὶ Καμαριτάων φύλον μέγα. Τοί ποτε Βάκχον
 Ἴνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
 καὶ μετὰ Ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
 ζώματα καὶ νεβριδάς ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,

- εἶοί, Βάκχε ! λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
 705. κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤδεα γαίης. —
 Τοῖς δ' ἐπὶ Κασπίῃ κυραίνεται ἀμφιτρίτη.
 ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,
 οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας·
 οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 710. οὐδέ μοι ἐμπορὴ πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγη
 ἔρχομαι — οἶά τε πολλοὶ Ἐρυθραίου διὰ πόντου,
 ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἴν' ἀσπετον ὄλβον ἔλονται—,
 οὐδὲ μὲν Ἴσκαρίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδ' ἐρεείνω
 Καυκασίας κρημίδας ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν·
 715. ἀλλὰ με Μουσάων φορέει νόος, αἴτε δύνανται
 νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἄλλα μετρήσασθαι,
 οὐρεά τ' ἠπειρόν τε, καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἀστρῶν.
 Ἄλλ' εἴη τοι σχῆμα περιδρομον, ἀμφιέλικτον
 πάσης Κασπίης μεγάλης ἀλός. Οὐκ ἂν ἐκείνην
 720. νηὶ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
 τόσσοι γὰρ πόροι ἐστὶν ἀμείλιχοι. Ἄψ δὲ μετ'
 ἄρκτους
 ἐλκομένη προχοῆς ἐπιμίσγεται Ὠκεανοῖο.
 Ἡ δὲ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θάυματ' ἀέξει,
 φύει δὲ κρύσταλλον, ἰδ' ἠερόεσσαν ἰασπιν,
 725. ἐχθρὴν ἐμπούσῃσι καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
 Πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μὲν πέρι φύλα νέμονται,
 ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέας.
 Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἀλός ἄγχι
 παρραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἄλμης·
 730. Οὔννοι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες·
 Ἄλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήϊοι, οἳ δ' ὑπὲρ αἴαν
 τρηχεῖαν ναίουσι, Καδοῦσιοι· ἄγχι δὲ Μάρδοι,
 Ἴσκαρίοι, Τάπυροί τ'. Ἐπὶ δὲ σφίσις ὄλκον ἐλίσσει

- Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων
 735. ἀμφοτέρων γὰρ μέσσοι ἐς Ἴρκανίην ἄλλα βάλλει.
 Ἄλλ' ἦτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
 χώραν εὐρύτερην κνημοῖς ὑπὸ Παρνησοῖο·
 Δερκέβιοι δ' ἐτέρωθεν ἐφ' ὕδασι Κασπίοισι.
 Τοὺς δὲ μέτ', ἀντολίηνδε, πέρην κελάδοντος Ἀράξου,
 740. Μασσαγέται ναίουσι, θοῶν ῥυτῆρες οἰστῶν,
 ἀνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ', ὅστις ἑταῖρος,
 ἐμπελάσαι· μάλα γὰρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων·
 Οὐ γὰρ σφιν σίτοιο μελίφρονος ἐστὶν ἐδωδῆ,
 οὐδέ μεν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ, ἵππων
 745. αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
 Τοῖς δ' ἐπι πρὸς βορέην Χωράσμοι· οἷς ἐπι γαῖα
 Σουγδιᾶς, ἧς διὰ μέσσον ἐλίσσεται ἱερὸς Ὠξος,
 ὅστε λιπὼν Ἡμωδὸν ὄρος μετὰ Κασπίδα βάλλει.
 Τὸν μέτ' ἐπι προχοῆσιν Ἰαξάρταο νέμονται
 750. τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μηκέτις ἄλλος ἐλέγχοι
 τοξευτῆς, οὐ γὰρ σφί θέμις ἀνεμώλια βάλλειν·
 καὶ Τόχαροι, Φροῦροί τε· καὶ ἔθνεα βάρβαρα Ση-
 ρῶν,
 οἳ τε βόας μὲν ἀναίονται καὶ ἴφια μῆλα,
 αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἀνθεα γαίης,
 755. εἴματα τεύχουσι πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
 εἰδόμενα χροίῃ λειμωνίδος ἀνθεσι ποίης,
 Κίνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
 Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἳ τε νέμονται
 ἐσχατίας· περὶ δὲ σφί δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν,
 760. χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη, ἠδὲ χαλάζαις. —
 Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασι.
 Φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν
 ἦδη,

τόν μὲν ἐδέξατο Γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευ-
σεν.

- Ἄγχι δὲ Βιδυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
795. Ῥήβας, ὃς Πόντιο παρὰ στομάτεσσιν ὀδεύει,
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ. —
Τόσσοι μὲν Πόντιο περικτῖται ἄνδρες ἕασι·
κεῖνα δὲ τοι Σκυθίης προλελεγμένα φύλα πελέσθω.
Νῦν δ' αὖ παρράλις Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
800. ὃς ῥά τε πρὸς νότον εἰσιν ἐφ' Ἑλλήσποντον ὀδεύων,
καὶ ποτὶ μηκίστον νότιον ῥόον Αἰγαίιοι,
μέσφ' αὐτῆς Συρίας τε καὶ Ἀρράβιης ἐρατεινῆς.
Καλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
οὐδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
805. Βέβρηκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ οὖρα Μυσίδος αἴης,
ἦχι περ ἡμερόεντα Κίος προΐησι ῥέεθρα,
τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῆσιν Ἔλαν ἠρπάξατο Νύμφη,
ὄτρηρόν θ' ἐρατὸντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
Ἐνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκῶν
810. βαιοτέρης Φρυγίης· ἐτέρη δὲ τοι ἔνδοδι κεῖται,
εὐρυτέρη γεγαυῖα παρ' ὕδασι Σαγαγάριοι.
Ἄλλ' ἦτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
ἰππόβοτος, λιπαρὴ τε· πρὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
τὴν ἐτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέης πόδας Ἰδης,
815. Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῆσιν ἔχουσα,
Ἴλιον, ἀγλαὴν ἄστν παλαιγενέων ἡρώων·
Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρὸν ῥέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι!
820. Τήνδε μέτ' Αἰολίδος παραπέπταται ἦθεα γαίης,
Αἰγαίου παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.

- Τῆδ' ἐπιναιετάουσι *ἀγαθῶν παῖδες Ἴώνων,*
ἀγχίαλοι γεγαῶτες, ἐπὶ χθονός, ἧς διὰ μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἄλλα δῖναις,
 825. *Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης.*
Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
παρράλιην Ἐφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχαιίρης,
ἔνθα θεῆ ποτὲ νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο,
πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
 830. *Μηρονίη δ' ἐπὶ τῆσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται*
Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι· τόθεν Πακτωλὸς ὀδεύων
χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελσρῶζει.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῆσι καθήμενος εἶαρος ὄρη
κύκνων εἰσαίοις λιγυρῆν ὄπα, τοί τε καδ' ἔλην
 835. *ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης.*
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεδόωσιν,
ἔξοχα δ' ἀμπέδιον Μαιάνδριον· ἔνθα Καῦστρον
ἦσυχά καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὴν ὕδωρ.
Οὐ μὰν οὐδὲ γυναικάς ὀνόσσειαι, αἰὲν περὶ κείνο
 840. *θεῖον ἔδος χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἄμμα βαλοῦσαι*
ὄρχεῦνται, θεητὸν ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον,
εὔτε Διωνύσοιο χοραστασίας τελέοιεν·
σὺν καὶ παρθενικαί, νεοδηλέες οἶά τε νεβροί,
σκαίρουσιν· τῆσιν δὲ πέρι σμαραγεῦντες ἀῆται
 845. *ἡμερτοὺς δονέουσι ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.*
Ἄλλὰ τὰ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
Πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῆσιν, εὐρρείτον ποταμοῖο·
ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαίνεται οὖρεα Ταύρου,
 850. *Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δὲ ἐφημίζουσι.*
Κεῖθι δ' ἂν ἀδρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος·

ἔνθα στυκτονίησι Διωναίην ἰλάονται.

Ἄλλαι δ' ἐξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόλεις,

855. Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις.
 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
 ἴδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
 Τοῖς δ' ἐπι Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἦχι πόλεις
 Τερμισσός, Λύρβη τε, καὶ, ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
860. πρὶν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλόνυμος ἐν χθονὶ Σέλγη.
 Κεῖθεν δ' εἰς ἀγᾶς σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
 πολλὸν ἔσω βεβανῖα περιδρομος ἀμφιτρίτη,
 γείτων Εὐξείνιοι πολυκλύστοιο θαλάσσης.
 Κεῖνος τοι Κιλικῶν περισύρεται ἔθνεα κόλπος
865. μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ἀσίης δὲ Στεινὰ καλεῦσι.
 Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
 τηλόθεν ἐρχομένων, Πυράμοιό τε καὶ Πινάροιο,
 Κύδνου τε σκολιοῖο μέσην διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
 Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δὴ ποτε Πήγασος ἵππος,
870. ταρσὸν ἀφείς, χώρῳ λίπεν οὖνομα, τῆμος ἀφ'
 ἵππου
 ἐς Διὸς ἰέμενος πέσεν ἦρως Βελλεροφόντης·
 κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον, οὗ κατὰ νῶτα
 ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλωμένος ἐνδιάασκε.
 Πολλαὶ δ' ἐξείης Κιλικῶν γεγάασι πόλεις,
875. Λυρνησσός, Μάλλός τε, καὶ Ἀγχιάλεια, Σόλοι τε·
 αἱ μὲν ἐν ἠπειρῷ, αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
 Τῆς δ' ἐπι, Κομμαγεηνὸν ἔδος, Συρίας τε πόλεις
 Δινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεες· ἀμφὶ γὰρ ὄλκος
 ἐς δύοσιν ἔστραπται πολιῆς ἀλός, ἄχρι κολώνης
880. οὖρεος ἀγχιάλιοιο, βαθυκρήμνου Κασίοιο.
 Ῥηϊδίως δ' ἂν τοι λοιπὸν πόρον αἰδέσσαιμι
 γαιάων Ἀσίης· ὁ δὲ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,

- μηδ' άνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις έργων.
 Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσοιο κέλευθον,
 885. ἢ τάχα κὰν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
 καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἐκάστην.
 Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῆσι τετύχθω,
 πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
 Οἶσθα γάρ, ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας,
 890. πᾶσαν ἕως Ἴνδῶν Ἀσίην ὄρος ἀνδιχα τέμνειν.
 Κεῖνό τοι ἐν πλευρῆσι βορειότερον τελέοιτο·
 Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἔϋον
 Ἴνδικὸς Ὠκεανός· νότιον δ' ἄλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς.
 Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' ἀνγὰς ἴξομαι ἤδη,
 895. ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὄθεν λίπον· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 μύθον ἄτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
 Ἄλλ' ἦτοι Συρίη μὲν ὑπεῖρ ἄλὸς ἐγγύθεν ἔρπει
 ἐς νότον ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα,
 ἣν Κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὴν
 900. μέσσην καὶ χθαμαλήν ὀρέων δύο πρώνες ἔχουσιν,
 ἐσπερίου Κασίοιο, καὶ ἠΐου Λιβάνοιο.
 Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 οὐχ' ἅμα γαιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς·
 οἱ μὲν ἐπ' ἠπειρῶ, τοὶ περ Σύριοι καλέονται·
 905. οἱ δ' ἄλὸς ἐγγὺς ἑόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες,
 τῶνδ' ἀνδρῶν γενεῆς, οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
 οἱ πρώτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
 πρώτοι δ' ἐμπορίας ἀλιδινέος ἐμνήσαντο,
 καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρον πόρον ἐφράσσαντο,
 910. οἷτ' Ἴόπην καὶ Γάζαν, Ἐλαίδα τ' ἐνναίουσι,
 καὶ Τύρον ὠγγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννὴν,
 Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
 γαιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηγοῖο·

- καὶ Τρίπολιν λιπαρὴν, Ὀρθωσίδα τε, Μάραθὸν τε,
 915. Λαοδίκην δ', ἣ κείται ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης,
 καὶ Ποσιδήϊα ἔργα, καὶ ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
 ἦχι περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια.
 Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσησιν Ἀπαμείης πτολίεθρον·
 τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης,
 920. ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.
 Πᾶσα δέ τοι λιπαρὴ τε καὶ εὐβοτος ἔπλετο χώρα
 μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
 Τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω, νοτιώτερον οἶμον ὀδεύων,
 Ἀρράβικοῦ κόλπου μύχαιον πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
 925. εἰλεῖται Συρίας καὶ Ἀρράβης ἐρατεινῆς,
 τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρῃς Ἐλανῶν.
 Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,
 πολλὸν ἀνερχομένη, δισση ζωσθεῖσα θαλάσση,
 Περσίδι τ', Ἀρράβι τ'· ἀνεμον τέ τοι ἔλλαχ' ἐκάστη·
 930. Ἀρράβι ζέφυρον, Περσὶς δ' εὐροιο κελεύθους.
 Πέζα δὲ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίηνδε
 κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν Ὠκεανοῖο.
 Καὶ τῆς τοι θείας μυθήσομαι· ἔξοχα γάρ μιν
 γαῖάων πολυόλβα καὶ ἀγλαὰ φύλα νέμονται.
 935. Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
 αἰεὶ κῆεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὀδωδεν
 ἦ· θύου, ἦ σμύρνης, ἦ εὐόδμου καλάμοιο,
 ἦ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο,
 ἦ κασίης. Ἐτεδὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
 940. Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον ἐῤῥαφέος παρὰ μηροῦ·
 τῷ καὶ γειναμένῳ κῆδεα φύετο πάντα.
 Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
 ἐν νομῷ, αὐτομάτοις δὲ κατέρρεον ὕδασι λίμναι·
 ὄρνιθες δ' ἐτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ γήσων

945. ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κινάμωμων.
 Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρῖδα κατωμαδίην ἐτάνυσσε,
 κισσῶ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐδείρας,
 ἀκροχάλιξ δ' οἴνω πλεκτοὺς ἀνεσεῖσατο θύρσους,
 μειδιῶν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε.
950. Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
 οὔρεα δὲ χρυσῶ, ποταμοὶ δ' ἐτέρωδι θνηλαῖς·
 αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,
 χρυσεῖοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
 Ἄλλ' ἦτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὴν Λιβάνοιο
955. ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
 Ἄγχι δὲ Χαβλάσιοί τε, καὶ Ἀγρέες· οἷς ἐπι γαῖα
 Χατραμῖς ἐνναίει κατεναντία Περσίδος αἴης.
 Αὐτὰρ Ἐρυθραίης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
 Μινναῖοί τε, Σάβαι τε, καὶ ἀγχίγνοι Κλεταβηνοί.—
960. Τόσσα μὲν Ἀράβιην περιώσια φύλα νέμονται.
 Ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα· περιπρὸ γὰρ ἐστὶ μεγίστη.
 Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπεραίαν, ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,
 λυπρὸν ὄρεσκόων παραφαίνεται οὔδας Ἐρεμβῶν,
 οἱ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔδεντο,
965. γυμνοὶ, καὶ κτεάνων ἐπιδευέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
 ἰδεῖ θαλπομένοισι μελαίνεται ἀναλέος χρῶς·
 αὐτῶς δ', οἷά τε θῆρες, ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν,
 οὐχ ὡς ἀβροβίων Ἀράβων γένος. Οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
 ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐν ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
970. Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο πρὸς ἀγὰς ἠελίοιο
 τῆς ἐτέρης Συρίας δολιχὴ μῆκνεται αἶα,
 ἔλκομένη καὶ μέχρις ἀλικλύστοιο Σινώπης.
 Τῆς δ' ἦτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαδείης
 Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἵπποσυνάων,
975. Ἀσσύριοι δ' ἀλὸς ἄγχι παρὰ στόμα Θερμῶδοντος.

- Τῆς δὲ πρὸς ἀντιόλην ὁρέων ἀπὸ παιπαλοέντων
 φαίνεται ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος Εὐφρήτας,
 ὃς δῆτοι, πρῶτον μὲν ἀπ' οὐρεος Ἀρμενίου
 μακρὸς ἐπὶ νότιον εἶσι, πάλιν δ', ἀγκῶνας ἐλίξας,
 980. ἀνιὴν ἠελίοιο μέσσην Βαβυλῶνα περήσας,
 Περσίδος εἰς ἄλδος οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
 ὑστατίης προχοῆσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
 Τόνδε μέτ' εἰς ἀγὰς ποταμῶν ὄκιστος ἀπάντων
 Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται, ῥόον ἴσον ἐλαύνων
 985. τόσσον ἀνευθεν ἰὼν, ὅσον ἑβδομον ἡμαρ ὁδεύσας
 ἰφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὀδίτης.
 Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
 οἴνομα Θωνῆτις, ἧς ἔλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
 δύνων πολλὸν ἐνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
 990. ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. Οὐκ ἂν ἐκείνου
 ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θωότερον ἄλλον ἴδιοιο.
 Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἐνδοθι γαῖα,
 τήνδε περικτίονες Μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
 Οὐ μέντοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης,
 995. οὐδ' ὅστις, σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
 μήλοισι ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδέ μιν ὕλην
 παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀδερίσσατο καρπῶν·
 τοίη ἐπὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
 ποιήν, ἐν δὲ νομοὺς εὐανθείας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
 1000. φύτλην, καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
 Τῆς μὲν πρὸς βορέην λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
 ἀνέρες Ἀρμενίου τε, καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοὶ,
 οὐρεσι κεκλιμένοι ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήτας,
 πίονες, ἀφνειοὶ τε, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
 1005. Πρὸς δὲ νότον Βαβυλῶν, ἱερὴ πόλις· ἦν ῥά τε
 πᾶσαν

- τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
 αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἶσατο Βήλω,
 χρυσῶ τ', ἠδ' ἐλέφαντι, καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
 Καὶ τῆς τοι πεδίον περιώσιον· ἐνθά τε πολλοὶ
1010. ἀκρόκομοι Φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
 Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
 ἕγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἣ περὶ χῶρον
 φύεται ἐν προβολῆς, ὀφιήτιδος ἐνδοδι πέτρης.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν βορέας,
1015. Κισσοὶ, Μεσσαβάται τε, Χελωνῖταί τε νέμονται.
 Ἄλλ' ὀπότ' Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὀδεύσης
 εἰς αὐγάς, τότε ἔπειτα τὰ Μηδικὰ τέμπεα δῆεις.
 Τῶν μὲν πρὸς βορέην ἐριθιλέα γαῖαν ἔχουσι
 Γηλοὶ τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοί.
1020. Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγανῶν ἔθνεα Μήδων,
 κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες
 Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἠρωίνης.
 Εὐτε γὰρ Ἀκταίοιο παρὰ ῥόον Ἴλισσοῖο
 φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
1025. αἰδοῖ μὲν χῶρον κείνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
 πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
 οὐ μὲν ἐκάς Κόλχων; Κόλχων γέ μιν αἶαν ἰκέσθαι
 οὐ οἱ ἔην· μῆνιν γὰρ ἐοῦ δειδίσσατο πατρός.
 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
1030. χῶρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
 πέτρας, αἱ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην,
 οἱ δ' ἐκάς ἐν λασίησι νενασμένοι εἰαμενῆσι,
 πῶεα καλὰ νέμοντες, ἄδην βεβριδότα μαλλοῖς,
 τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ἄχρι πυλάων
1035. Κασπιάων, αἵτ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
 κληῖδες γαίης Ἀσιήτιδος· ἦχι κίλευδος

ἐκτέτατ' ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
ἢ μὲν ἐς Τρκανίους, ἢ δ' οὖρεα Περσίδος αἴης.

Ἄλλ' ἦτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων

1040. Πάρδοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,
παντοίου πολέμοιο δαήμονες· οὐ γὰρ ἀρότρῳ
αὔλακ' ἐπιθύνοσι, διασχίζοντες ἀρούρας,
οὐδέ μιν ἐν νήεσσιν ἄλλα τμήχουσιν ἐρετμοῖς,
οὐδὲ νομῶ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέδλης

1045. νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἵπποσύνησι μέλονται,
αἰεὶ δ' ἠχῆεσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
ἢ βελέων, πάντη δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
θυνόντων· οὐ γὰρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἰδρῶτι πάλυναι·

1050. φέρβονται δ' ἄγρησι δορυκλήτου βιότοιο.
Ἄλλ' ἔμπης, κατὰ δῆριν ἀμαιομακέτους περ ἰόντας,
Ἀῦσονίου βασιλῆος ἐπεπρήυνεν ἀκωκή.

Εἰ δέ σε καὶ Πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἕμερος αἰρεῖ,
εὐφραδέως ἂν σοι καὶ τῶν γένος ἀνδήσαιμι,

1055. καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.
Μοῦνοι γάρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
ὀππότε Μηρονίην καὶ Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.

Χρῦσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῖ τέυχρα φωτῶν,
1060. χρῦσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινὰ,
χρῦσῳ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα·
τόσσοι γὰρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. Ἄλλά τοι εἶη
Περσὶς ὄλη μέγαλοισι περιδρομος οὖρεσι γαῖα,
Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,

1065. ἔλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
Τριχθὰ δέ μιν ραίοισι διασταδόν· οἱ μὲν ὑπ'
ἄρκτους,

- τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων·
οἱ δὲ μεσήπειροι· οἱ δ' ἐς νότον, ἄχρι θαλάσσης.
Πρῶτα Σάβαι, μετὰ τοῦςδε Πασαργάδαι· ἄγχι,
    δὲ Τασκοί,
1070. ἄλλοι θ', οἱ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν.
Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,
τῇ καὶ τῇ σχολιῆσιν ἐλαυνόμεναι προχοῆσι.
Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χόασπις,
ἔλκων Ἴνδον ὕδωρ, παρά τε ρείων χθόνα Σούσων.
1075. Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῆσιν ἴδοις ἐώπων Ἀχάτην,
κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὅν ῥ' ἀπὸ πέ-
    τρης
χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
1080. Φράζω δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης·
ἐγγύθι γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπειροιο.
Ἦτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν Ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν ὑπ' ἡλίῳ ἀνιόντι,
Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
1085. οἱ μὲν ὑπειράλιοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν, ἠπειρῶται.
Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται αἴα,
γείτων Ὠκεανοῦ μεγακῆτεος· οἷσι πρὸς αὐγὰς
Ἴνδον παρ ποταμὸν νότιοι Σκύδαι ἐνναίουσιν,
ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης,
1090. λαβρότατον ῥόον ὠκὸν ἐπὶ νότον ὄρθον ἐλαύνων,
ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος.
Δισσὰ δὲ οἱ στόματ' ἐστί· μέσην δ' ἐπιδέδρομε
    νῆσον,
νῆσον, τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι Παταληνῆν·
κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμεται ἔθνεα φωτῶν.

1095. Ἦτοι μὲν, δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἡλίοιο,
 Ὠρίτας τ', Ἀριβάς τε, λινοχλαίνους τ' Ἀραχώ-
 τας,
 Σατραΐδας δ', ὅσους τε παρὰ πτυχὶ Παρπα-
 ρισοῖο
 ξυνηὶ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνοῦς,
 οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῆ
 1100. ψάμμῳ πεπληθυῖαν, ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν.
 Ἄλλ' ἔμπης ζωῆσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι,
 ἄλλον γὰρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
 Πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο,
 πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
 1105. χρυσεῖης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,
 τῆς ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὄνον ἔχουσι.
 Πρὸς δ' αὐγὰς Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα,
 πασάων πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν Ὠκεανοῖο.
 Ἦν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀν-
 δρῶν
 1110. ἡέλιος πρότησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι.
 Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χροῖα κυανέουσι,
 δεσπέσιον λιπόωντες, εἰδομένας δ' ὑακίνθῳ
 πιωτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
 Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
 1115. ψάμμον ἐϋγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλησιν·
 οἱ δ' ἱστοῦς ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
 ἀργυφέους πρισθέντας ἀποξύνουσιν ὀδόντας·
 ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῆσιν ἀναύρων
 ἦπου βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
 1120. μαρμαίροντ', ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἰασπιν,
 ἢ καὶ γλαυκίωοντα λίθον καθαροῖο τοπάζου,
 καὶ γλυκερὴν ἀμέδυστον ἱππρέμα πορφύρεουσαν·

- παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
 ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυντος ἔνθα καὶ ἔνθα.
1125. Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες αἰεὶ κομόωσι πετῆλοις·
 ἄλλοδι. μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοδι δ' αἶτε
 ἔλαι τηλεδόωσιν ἔρυσθραίου καλάμοιο.
 Φράζεο δ', ὥς τοι σχῆμα, καὶ ὡς ποταμὸς
 ἐπέποιμι,
 οὔρεά τ' ἠνεμόεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
1130. Ἦτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῆσιν ἄρηρε
 πάσῃσιν λοξῆσιν, ἀλιγκίη εἶδει ῥόμβου.
 Ἄλλὰ τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ἔδασιν Ἴνδός
 γαῖαν ἀποτμήγει· νότιον δ' ἄλός οἶδματ' Ἐρυσθρῆς·
 Γάγγης δ' εἰς ἀγῆας· ὁ δὲ Καύκασος εἰς πόλον
 ἄρκτων.
1135. Καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς
 κεκριμένοι· ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἴνδοῦ
 Δαρδανέες, τόδι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίην
 συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ἰθάσπης.
1140. Τοῖς δ' ἐπι καὶ Κώφης τρίτος ἔσπεται ἀργυροδίνης·
 Τῶν δὲ μέσοι ναιούσι Σάβαι καὶ Τοξίλοι ἄνδρες,
 Σκόδροι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' ἔσπεται ἄγρια φῦλα
 Πενκανέων· μετὰ τούσδε Διωνύσον θεράποντες
 Γαργαρίδαι ναιούσιν, ὅδι χρυσοῖο γενέθλην
1145. δαιδαλέην Ἰπανίς τε φέρει, θεῖός τε Μέγαρσος,
 λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' οὔρεος Ἡμωδοῖο
 ὀρνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγήτιδα χώραν,
 πρὸς νότον ἐλκόμενοι παρὰ τέρματα Κωλίδος αἰῆς·
 Ἡ δ' ἦτοι προνέενκεν ἐπ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
1150. ἠλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι,
 τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν Ἄοριν.

- Ἔστι δέ τις θητὸς εὐρρείτην παρὰ Γάγγην
 χῶρος τιμῆεις τε καὶ ἱερὸς, ὃν ποτε Βάκχος
 θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἄβραι
1155. Ληνάων νεβριῖδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
 Θύρσοι μαιμῶωντο, καὶ εἰς σπείρημα δρακόντων
 ζωστῆρες δ' ἑλικές τε πολυγνάμπτης ἑλίνοιο,
 τῆμος, ὅτ' ἀφραδίησι θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτήν.
 Τοῦνεκα Νυσσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον,
1160. κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν νιάσιν ὄργια πάντα.
 Αὐτὸς δ' ὀππότε φύλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἴνδῶν,
 Ἥμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
 ἔλκεται ἠέοιο μέγας ῥόος Ὠκεανοῖο.
- Ἐνθα δύο στήλας στήσας περὶ τέρματα γαίης,
 1165. καγχαλῶν μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἴσμηνοῖο. —
 Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν.
 Ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόων-
 ται
- μυρίοι, οὓς οὐκ ἂν τις ἀριφραδέων ἀγορεύσοι
 θητὸς ἰών· μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
1170. Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνῶσαντο,
 καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
 αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,
 ἄστρα διακρίναντες· ἐκληρώσαντο δ' ἐκάστῳ
 μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
1175. Τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν ἔλλαχ' ἐκάστη.
 Ἡ μὲν γὰρ λευκὴ τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
 ἡ δὲ κελαινοτέρη, ἡ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφήν·
 ἄλλη δ' Ἀσσυρίας ἐναλιγκίη ἀνθεῖ μίλτου·
 ἄλλαι δ' ἀλλοῖαι· τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεὺς.
1180. Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
 Ἵμεῖς δ', ἠπειροὶ τε καὶ εἰν ἄλι, χαίρετε, νῆσοι;

118 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ὕδατά τ' Ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντον,
καὶ ποταμοὶ, κρήναι τε, καὶ οὖρα βησσήεντα!

Ἦδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
1185. ἦδη δ' ἠπείρων σκολιὸν πόρον. Ἀλλὰ μοι ὕμνων
αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

Τέλος

τῆς τοῦ Διονυσίου Περιηγήσεως.

R U F I F E S T I A V I E N I

A R A T E A .

[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is scattered across the page and cannot be transcribed.]

ARATI PHAENOMENA,
RUFO FESTO AVIENO PARAPHRASTE.

Carminis inceptor mihi Juppiter; auspice terras
linquo Jove; excelsam reserat dux Juppiter aethram;
imus in astra Jovis monitu; Jovis omine coelum,
et Jovis imperio mortalibus aethera pando.

5. Hic statio, hic sedes primi Patris; iste paterni
principium motus; vis fulminis iste corusci,
vita elementorum, mundi calor, aetheris ignis,
astrorumque vigor, perpes substantia lucis,
et numerus celsi modulaminis; hic tener aër;
10. materiaeque gravis concretio; succus ab alto
corporibus coelo; cunctarum alimonia rerum;
flos et flamma animae; qui, discurrente meatu
mundi primigeni penetrabilia dura resolvens,
implevit largo venas operatus amore,
15. ordinis ut proprii foedus daret; iste calorem,
quo digesta capax solidaret semina mundus,
inseruit. Rite hunc primum, medium atque supremum
vox secreta canit sibi; nam, permixtus utrimque,
et fultus sese geminum latus, unus et idem est

20. actor agendorum, propriique patrator amoris,
 et mundi vere pastor sacer. Hic chaos altum
 lumine perrumpit; tenebrarum hic vincula primus
 solvit, et ipse parens rerum fluitantia fixit.
 Hic dispersa locis statuit primordia justis;
25. hic digestorum speciem dedit; iste colorem
 imposuit rebus, sexuque immixtus utroque,
 atque aevi pater gemini; simul omnia lustrans
 sufficit alterno res semine. Rerum opifex hic;
 hic altor rerum, rex mundi, celsa potestas
30. aetheris atque erebi; rapida inclinatio coeli;
 insociabilium discretio justa Deorum;
 cujus et extremum tellus opus; ignea cujus
 lumina sunt late, sol et soror, - ille diei
 tendat ut infusi rutilum jubar, altera noctis
35. ut face flammanti tenebrosos rumpat amictus.
 Nec defit genitis pater ullo in tempore rebus.
 Istius ille anni pulcher chorus, alta ut hebescat
 terra gelu, ver ut blandis arrideat arvis,
 pulverulenta siti tellurem ut torreat aestas,
40. et gravis auctumni redeat foetura parentis.
 Hoc duce per tumidi ferimur freta gurgitis; isto
 praeceptore solum gravibus versamus aratris;
 iste modum statuit Signis; hic rebus honorem
 infundit; tenebris hic interlabitur aethrae,
45. viscera et aethereos animat genitabilis artus.
 Denique, - ne longum marcentia corda jacerent,
 mundanique ortus mens immemor omnia sensim
 vilia conciperet, neque se subduceret unquam
 fontis in aeterni primordia, quo, velut amnis;
50. quem festina citis urget natura fluentis,
 lapsu continuo ruiturae in corpora nostra
 prorumpunt animae, seriemque per aethera nectunt; -
 hic primum Cnidii radium senis intulit astris,

- mortalemque loqui docuit convexa Deorum :
55. cur Hyperionios Nepa circumflecteret ignes?
 auctumni reditu cur sub gelido Capricorno
 Bruma pruinosi juga tristia solveret anni?
 cur spatium lucis madidae cum tempore noctis
 Libra celerque Aries dimenso pondere Olympi
60. aequarent? qua parte polus sublimior alto
 cardine caeruleas Thetidis non tangeret undas?
 quis polus umbrifero lateat declivis in axe,
 et vaga palanti cur Signa errore ferantur?
 Quae rursus ingenio numerisque Solensibus idem
65. Juppiter efferris melius dedit, incola Tauri
 Musa ut Cecropios superaret et Aonas agros.—
 Me quoque nunc similis stimulat furor, edere versu
 tempora, cum duris versare ligonibus arva
 conveniat; cum velivolo dare carbasa ponto;
70. et cum viticomo crinem tondere Lyaeo.
 O mihi nota adyti jam numina Parnassei!
 o per multa operum mea semper cura Camoenae!
 jam placet in superum visus sustollere coelum,
 atque oculis reserare viam per sidera; major,
75. major agit mentem solito Deus; ampla patescit
 Cirrha mihi, et totis se Helicon inspirat ab antris.
 Omnia, quae flammis pingunt radiantibus aethram,
 Nox agit, et verso ceu fixa trahuntur Olympo.
 At non cuncta tamen Signorum in lege putanda,
80. nam numeris et honore carent; micat omnibus ignis,
 et rutilo cunctis flagrat coma flammea crine:
 sed, quia non certa formarum luce notantur
 omnia sideribus, cassum fit cetera volgus.
 Mobilis, en, etiam mundi se machina versat,
85. ponderis et proprii trahit inclinatio coelum;
 sed non axis item curvi vertigine fertur
 aetheris, ut stilus instabili convolvitur orbi,

ipse manens tenuisque procul sacra viscera coeli
perforat, et mediae molem terrae tenet; illum

90. non prolixa dies, non incumbentis Olympi
cursus agit, motatve loco labor, ut semel haerens
constitit, et ferri se circum cuncta remisit.

Terminus extremo dispar polus. Oceano pars
sublime erigitur, subit altera mersa sub undas

95. pars erebum, et nigri jacet haec ut conscia Ditis:
hic notus, horriferis aquilonibus illa rigescunt;
ac teres in gemina stridit vertigine cardo.

Alter in obtutum facilis latet; alter et alto
deprimitur barathro. Sed qua sublimior axis

100. Tethyos undosae linquit cetosa fluenta,
contemplare sacras ut mundus subjicit Arctos.
Sic astrum dici Cnidius dedit; Ausone easdem
voce feras Ursasque et Plaustra vocare solemus:
fabula namque, Ursas, - species dat, Plaustra videri.

105. Has Pater omnipotens nemorosi in valle Lycaei
adsuetas duris quondam venatibus, aethrae
intulit, et rapto genitricis flore sacravit.

Vel, ceu fama dehinc docet altera: Creta ubi fluctu
tunditur insanis late circumsona Cauris,

110. Juppiter has idem rerum memor indultarum,
et custoditae referens pia dona salutis,
cum puer agrestes inter Curetas et inter
Dictaeae longum latuit crepitacula rupis,
scandere flammigerum victor permisit Olympum,

115. nescia Signa salis, nocturnique inscia casus,
hospita et insanis aquilonibus: haud tamen ollis
ora vel adverso sunt obvia pectora motu:
versa Lycaoniis sed suspectatur in Ursis

- forma super, pariterque polo vestigia librant,
120. in spinam et flammis ardentia dorsa jacentes.
Sic Jovis altrices teretem prope cardinis axem,

in caput, inque humeros Helice Cynosuraque versae
praescia venturis dant semper signa procellis.

Namque Helice Graios, Tyrios Cynosura per altum

125. parva regit; non ulla facem succenderit unquam
stella prior, neque flammigeros eduxerit ortus
ante alia, immerso cum jam Titanius orbe
imbuerit tremulo Tartessia terga rubore,

Cressia quam flammis inter primordia noctis

130. major agat, vultusque sacros ostendat Olympo.

Illa licet parvo jaceat temone per aethram,

verior in fidem tamen est currentibus aequor:

cardine nam certo convertitur; huic, mora longos

pigra tenet gyros, quae, ceu remorata parumper,

135. flectitur, ac tardo cohibet cunctamina lapsu.

Sed, quia Sidoniis dux est Cynosura carinis,

rectior undoso cursus sulcatur in aestu.

Inter utramque dehinc praeclari nominis Arcton

ceu circumflexo sinuantur flumina lapsu,

140. squammeus agmen agens Draco volvitur, atque obit
ambas

spirarum curvis anfractibus. Hunc quoque, ubi artus

longius effusum spatiosa volumina tendunt,

comta Lycaoniis includunt Plaustra choreis.

Qua caput est Helices, fundunt sese ultima monstri

145. agmina, et hac coeli vix caudae in parte quiescit.

Altera, qua spirae sinus est, sublime reponit

verticis, et curvo ceu circumclusa Dracone,

in dorsum alterius dorso jacet Anguis; ab ore

vertitur, ac longe postremam lapsus in Arcton,

150. rursum majoris repetit confinia Signi.

Nec, quae stella caput flammis insignit honore,

sola micat, solave rubent incendia crista;

sed saetosa duplex adolet duo tempora fulgor,

et duo sub geminis oculi fulgoribus ardent.

155. Unicus ignis item mento aestuat, ipsaque forma
 verticis in nutum veluti curvata parumper,
 quâ per dimensos demittitur ordo meatus,
 flectitur, atque Helices caudam spectare videtur,
 cujus in extremum spatio propiore per aethram,
160. sibila protenti succedunt ora Draconis.
 Quin super illa etiam summa confinia caudae
 stella subit, dextri quae temporis igne coruscans,
 aemula vicinis accendit lumina flammis;
 at declive caput vertexque obliquior astris,
165. hac in parte sacri procumbere cernitur axis,
 qua pater Oceanus, rutili reparator Eoi,
 occasus ortusque salo moderante coërcet,
 et gemina alternæ miscet divortia metae.
 Inde pruinoso si lumen ab usque Dracone
170. in convexa feras, oculosque in proxima mundi
 declines, qua parte globo tumet altior ortus,
 illa laboranti similis succedet Imago,
 protinus expertem quam quondam dixit Aratus
 nominis, et cujus latuit quoque causa laboris;
175. Panyasi sed nota tamen, cui longior aetas
 eruit excussis arcana exordia rebus.
 Nam dura indomiti memorat sub lege tyranni
 Amphitryoniaden primaevo in flore juventae,
 qua cedunt medii longe secreta diei,
180. Hesperidum venisse locos, atque aurea mala,
 inscia quae lenti semper custodia somni
 servabat, carpsisse manu; postquam ille novercae
 insaturatae odiis serpens, victoris ab ictu
 spirarumque sinus et fortia vincula laxans,
185. occubuit, sic membra genu subnixa sinistro
 sustentasse ferunt, sic insedissee labore
 devictum, fama est; ac tum Tirynthius aethra
 inclutus et solio fultus sublimè paterno est.

Juppiter hanc speciem, miseratus acerba laborum,
190. reddidit, et talem cerni permisit Olympo.

En, manus ipsa Dei violenta in verbera pendens
erigitur, dextraeque dehinc impressio plantae
tempora deculcat maculosi prona Draconis.

Poplite succidui qua sideris ampla patescunt
195. terga dehinc, mersumque facit sublime humerorum,
aspice ceu rutilis vibret lux Cnosia flammis:
haec quondam Bacchi monumentum fulget amoris;
haec Ariadnci capitis testatur honorem.

Trina ter illustant hanc lumina; parsque Coronae
200. serpentem vicina subit, qua sibila in Arcton
ora Draco inclinans stridet flabris aquilonis;
post tergum Nixi pars volvitur, ac velut haerens
rursum defessi reseratur nuntia signi.

Istius extremo sub vertice, vertice quippe
205. sideris Innixi, clarum nosces Ophiuchum.
Triccae sidus stat nominis, et cui pingui
thure Epidaureae fumant altaria sedis.
In Styga decursis Parcarum ab origine fuis
merserat Hippolytum sors ultima; iamque per imas

210. Cocyti tenebras et stagna nigrantia Ditis
portitor ille Charon Thesidae fata vehebat.
Hic immaturi sed enim miseratus acerbum
leti supplicium, Neptunisque aspera jussa,
algentes artus erebo procul intimo ab usque

215. suscitatur, atque animae rursum tepefacta calore
viscera mundanas revocat medicator in oras.

Non tulit Omnipotens, ortu cuiquam generato
Deucalionico fas esse novissima fata

vincere, et incassum decurrere pensa sororum;
220. moxque trisulca polo jaculatus fulmina celso,
et super aëriae vibrans incendia flammae,
morte repertorem medicinae audacis in umbras

dejicit:— at, gnati reparans solatia Phoebō,
asperaque extincti miseratus fata nepotis,

225. surgere nocturno iubet inter sidera motu.

Hic ergo insignes ardens venas Ophiuchus,
hic rigidos artus formae Anguitenentis honore
arduus, hic tantos humeris vibrantibus ignes
evomit, ut, pleno cum Luna nitescit in orbe,

230. menstruaque ingenti jam tempora dividit ortu,
nequaquam lentis obscurior ex humeris lux

marceat: at manibus non compar flamma rubescit;
nam suffusa levi resplendent ultima luce,

235. sed cerni sunt prompta tamen; postremaque parco
igne micant. Ille angue manum consertus utramque

erigitur, serpensque dehinc elabitur ambas
flexilis, et medium cingit spiris Ophiuchum;

quem super haerentem plantarum mole duarum
Scorpios in geminas effusus viscera parteis,

240. afflictusque oculos, maculosaque pectora pressus,
sustinet. Attiguas evolvitur Anguis in auras,

agmine non aequo, neque tanta volumina compar:
nam, qua dextra manus sinuoso affigitur Angui,

245. parcus ab domino terga explicat; altera porro
plurimus, ac multo per laevum pondere lapsus,

funditur, et rutilo qua lux sedet ignea mento,
usque Ariadnae sese vicina Coronae

lubricus inclinat. Post spiram brachia quondam
formidata truci suspexeris Orioni.

250. Hic concessa etenim curvis minitatio Chelis.

Huc falcata Chii repserunt cornua monstri,
sidereae nimium facis indiga; namque hebes ollis
ignis, et obtuso marcent incendia crine.

Callisto rutilat stellis, quibus usque ferinam

255. prona fit effigiem, quo cardine torquet et axem
semper in occiduis attollens lampada flammis

Arcto-

Arctophylax, sive, ut veteres cecinere, Bootes,
famosa Arcadici testans commenta tyranni.

Et licet, instanti similis similisque minanti,

260. terga Helices juxta premat arduus, haud tamen un-
quam

in picturatae plaustrum procurrere Matris
fas datur, antiqui quoniam contagio in illo
criminis et veterum prohibetur culpa malorum.

Nec minus in membris lux olli maxima vibrat

265. omnibus; ardet apex capiti, micat ignea late
dextera flammam, humeri flammam movet instar
inter utrumque femur, qua se confinia lucis
diducunt pedibus, major qua luminis auras
verberat, et rutilo sidus magis aestuat astro.

270. Nam locus Areturo sacer adscribitur illic,
aurea qua summos astringunt cingula amictus,
ebria flammanti consurgit stella rubore.

Qua protenduntur vestigia summa Bootis,

Quaque, per immensum circumflagentibus astris,

275. circulus obliquo late jacet Astriger orbe,
contemplantare sacros subjectae Virginis artus. —

Quam Te, quam memorem? Sive est genitor tibi
summus

Juppiter, ex Themide in terras demissa parente;
seu patris Astraeci clarum es genus, aurea cujus

280. sidera sunt proles, et qui pro munere morum
inculpabilium nomen dedit omnibus astris;

aut Pelusiaci magis es Dea litoris Isis,
digna poli, consors et cura latrantis Anubis;

seu tu diva Ceres, — sic nam tibi flagrat arista.

285. et ceu Siriaco torretur spica calore

protentata manu; — seu tu pernicibus alis,
nec sat certa gradum, viduataque vertice summo,
fluxa polo vertis vestigia, lubrica ut aevum

- sors agat, et subitis obrepat mobile fatum
290. temporibus: — precor, in terras, procul aethere ab alto
flecte oculos, placidamque meis, Venerabilis, oro,
pande sacris aurem! Tu, cum sincera priorum
vita hominum nullis ageret sub legibus aevum,
aureaque innocuos servarent saecula mores
295. sponte sua, nec criminibus via prompta pateret,
inter confusos populorum libera coetus
versabare libens, nullique obnoxia culpa
corda inhibens, medias casto res more tenebas. —
Nullus telluri limes datus; indice nullo
300. culta secabantur, neque jam discretio campum
metiri in dominos monstraverat; omnia rerum
usurpantis erant; promiscua rura per agros:
praestiterat cunctis, communia cuncta videri.
Denique, cum placidas crebro Dea viseret urbes,
305. tectaque justa virum passim succederet, illa
ferventis late pelagi natura, salumque
fluctibus instabile, et glauci vada turgida ponti,
qua senior cano nutrit sub gurgite Nereus
Delphinos virides et physeteras anhelos,
310. ignorata suo seclusaque fine jacebant.
Nulla fides undis; tumido commercia fluctu
nulla petebantur, neque longis navita terris
insinuare ratem jus fecerat, exsul ut oris
omnibus externas veheret per inhospita gazas
315. aequora, et insano penderet saepe profundo:
omnia sed cunctis nasci dabat aurea terris
Justitia, et nullo discreverat aere regna. —
At, postquam argento deformis viluit aetas,
rarius in terras os inclinabat honestum
320. jam Dea, vix, summos adlabens denique monteis,
cum cedente die Phoebus sub nocte propinqua
occiduus pronos urgeret in aequora currus,

- usurpandam oculis sese dabat accurrentum;
 non ut fessa virum repararet gaudia vultu,
 325. sed crepera ut late vomeret convicia voce.
 „Parcite, vile genus! lacrimis, (ajebat,) obortis:
 causa querelarum vestrum est scelus; aurea quondam,
 iudice me, vestri vixerunt saecula parentes.
 Degener in vobis animus; sollertia vobis
 330. pervigil; arte nova vitam traducere mos est.
 Omne aevum studiis excuditis. Hinc quoque rursum,
 proh pudor atque dolor! nascetur vilior aetas;
 et lacerata genas ibit Bellona per urbes
 saucia, ut infidas agitent certamina mentes.” —
 335. Haec ubi permaesto rauco congesserat ore,
 alite procurso sese in convexa ferebat
 protinus, atque oculos fugiens exosa sequentum
 linquebat coetus hominum. — Ruit haec quoque rursum
 vivendi series; ac successere pudendo
 340. aerea saecula habitu: fraus ilicet, et furor ardens,
 atque cruentus amor chalybis, segnisque libido,
 et malesuada lucri rabies subit; omnia terror
 degener ac maestae facies formidinis implet.
 Secreti indomitus vada gurgitis ultima versat
 345. Tiphys; Agenoreo color hinc mentirier ostro
 incipit, Assyriumque bibunt nova vellera succum,
 ebria ut externo splendescat lana veneno.
 Sic justa in populos mox Virginis inculpatae
 exarsere odia, et coelum pernicibus intrat
 350. Diva alis, spatiumque sibi, subvecta per auras,
 unde procul terras summa vix cerneret aethra,
 propter anhela libens late capit astra Bootis.
 Istius extremis humerorum partibus urget
 stella facem, qualique rubent incendia flamma,
 355. quae subjecta procul caudam majoris ad Ursae
 vertice brumalis circumvolvuntur Olympi:

talis, - utrumque, modo simul et fulgore, - micat lux
 plurima; quippe procul clare fax ardet in Arcto.
 Nec contemplandi labor anxius; omnia primis

360. obvia ceu vibrant obtutibus; unus ab ore,
 qua sunt prima fere vestigia, praemicat ignis;
 altera, qua pedibus regio est clunalibus, ardet
 stella itidem; genibusque dehinc se tertia promit,
 aemula qua rutilae flagrant confinia caudae.

365. Non tamen his species, non sunt cognomina certa,
 sed permixta simul vulgi vice convolvuntur.

Illa quidem supero conserta relabitur axe,
 inscia piscosi semper salis. Ipsius autem
 subjectos capiti Geminos tibi cernere fas est;

370. Spartanam, Geminos, sobolem, prolemque Tonantis
 egregiam, et patrio post reddita numina coelo.

Nam Lacedaemoniis Mars cum caluisset Aphidnis,
 Castora Cecropii tulit inclementia belli;
 at frater, lucemque et fata superstitis aevi

375. exosus, sortem lacrimis efflagitat aequam:
 protinus alternae germanos tempore vitae
 Juppiter attollit, coelique in celsa receptans
 aeternae flagrare facis jubet ignibus ambo.

Alvo Helices Cancer subvolvitur; astraque Cancro

380. Jund, novercales ut semper proderet iras,
 praestitit: hic etenim, Lernaei gurgitis hydram
 ureret Alcides cum flammiger, ausus in ipsum
 reperire victorem. Qua duro concava dorso
 tegmina curvantur, geminus micat ardor in auras;

385. hos dixere Asinos, ortos Thesprotide terra,
 et sidus, Lenaeae, tuum. Disterninat aër
 crassior hos: itidem, qualis praesepibus esse
 forma solet, dispar Chelarum flamma coruscat.
 Namque tribus stellis adoletur dextera Cancro;

390. laeva duas pigro succendit fomite flammias.

- Qua postrema pedum rutilant vectigia in Arcto,
 maxima flammigeri mundus trahit ora Leonis;
 membra dehinc longi qua sese semita coeli
 plurima protendit, torrentur fomite acuto
 395. singula, et assiduis ardet Leo viscera flammis.
 Illic Hyperionii flagrat via Solis, et isto
 se duce caerulei referunt momenta caloris.
 Tunc succisa Ceres statim cum mergite culmī
 construitur; flavos tondentur semina crines
 400. omnia, et advectas late coquit area messes.
 Tunc et Threïcii repetunt animosa aquilones
 flabra polo; tunc oceanum stata flamina coeli
 propellant pelagus; longis hoc tempore in anni
 otia sunt remis; pontus vehit ipse carinas.
 405. Aurigatorem par sit quoque cura videre;
 namque tuas aures implebit fabula sollers
 Cretaei pecoris. Haec lac memoratur alumno
 infudisse Jovi Capra, nutrix dicta Tōnantis.
 Stelligero subvecta polo est. Ille impiger autem
 410. pulcher Erichthonius currus et quattuor olim
 junxit equos, pronus qui non procul in Geminorum
 laeva jacet, fusoque super se corpore tendit
 plurimus, adque Helices caput inclinatur ab ore.
 Ille quidem in spatium membra explicat; at Capra laevo
 415. fixa humero clare sustollitur; ipsius autem
 sine manus parvas Hoedorum suspice flammās.
 Qui postquam oceano sese expediere sonoro,
 saeva procellosis immittunt flabra fluentis,
 ut spumosa truci pulsantur litora fluctu,
 420. et vaga caeruleas involvant aequora puppes.
 Nec minus, Aurigae qua sunt vestigia curvi,
 cornigeri late tenduntur pectora Tauri.
 Illic saetosam Pecoris perquirere frontem
 esto memor: flexo jacet illic crure, minaces

425. in terram figens oculos; tum cetera signa
 flammaram similẽm procul inter sidera formam
 ostentare valent; gemino sic cornua ductu
 erigit aetherii vigor ignis, et ignis utrimque
 sic camuris ardet protractibus; haud tibi signis
430. perquirenda aliis Pecoris frons aequore surget
 oceano. Proprio Taurum deprenderis ore:
 cornua sic vera sub imagine curva dehiscunt;
 sic mediam creber Pecori frontem asperat ignis;
 sic Hyades Tauri toto procul ore coruscant.
435. At Boream laevo qua Taurus acumine pulsat,
 desuper Aurigae dexter pes imminet astro.
 Una pedem Aurigae dextrum cornuque sinistrum
 stella tenet Pecoris; simul in convexa feruntur:
 sed prior occidui Taurus subit aequoris undas.
440. Nec mea Musa senem tacitum Cephea relinquet;
 Iasidem quoque summa poli Cephea revolvunt;
 illum quin etiam rutilae Pater intulit aethrae,
 donavitque polo. Tergum Cynosuridos Ursae
 post habitat, geminasque manus a pectore tendit:
445. at diducta pedes tantum hinc mensura seniles
 dividit, extremo quantum pede distat ab Ursa;
 non eget huius enim sedes sacra luminis hilum.
- Rursum, declivi si visum tramite vergas,
 prima tibi ut flexi linqatur spira Draconis,
450. infortunatam spectabis Cassiopeiam.
 Sed nec multa tamen, cum coelum lumine toto
 luna replet, taetram ut superet fax aurea noctem,
 occurret genitrix oculis quaerentibus. Absunt
 lucida maerenti; tenuis rubet ignis, et aegrae
455. lux hebes est matri. Sic, qualem Caria quondam
 noverat intransentem per claustra tenacia clavem,
 formatur stellis distantibus, inque humeros vix
 tenditur angustos; natae fera fata retundunt.

Namque subest, teretisque poli simul orbe rotatur

460. Andromeda, ingenti quae semper luce coruscans
sponte oculos in membra rapit; face denique vertex
ardet anhelanti, geminamque per aëra fundunt
lucem humeri, et summis lux aestuat ignea plantis.
Ignea quin etiam per coelum cingula flagrant

465. Andromedae, et toto vibrant in corpore flammae.
Sed tamen hic etiam vivax est poena dolenti;
nam diducta ulnas magna distendit in aethra,
vinculaque in coelo retinet quoque; tenvia quippe
brachia contortis astringunt vincula nodis.

470. Rursus, odorato qua vertex crine tumescit,
Andromedae capiti succingitur indiga pleni
alvus Equi, summo qua fax in vertice vibrat
Virginis, inque auras cornu vice surgit acuti.
Ipsa sub abscisso late micat aurea ventre

475. Cornipedis; simul hunc lux indiscreta renectit,
communique rubent duo semper sidera flamma.
Treis latus atque armos aliae Pecoris pinxere,
et spatio disiuncta pari fax aemula flagrat.
Plurimus ignis inest, vasto globus aestuat orbe:

480. sed non et capiti similis rubor; ipsaque cervix,
quamvis procero surgat juba maxima collo,
languida marcenti vix est spectabilis igne.

Ultima quae mento sese explicat, haud minor illa
quattuor est primis, quae formam lumine claro

485. Cornipedis simulant. Non hic Equus integer artus,
non quadrupes, cœlo sustollitur; at tenuis alvo
erigitur media: nam cetera pone negantur,
et quatit aetherias primis modo cruribus auras.

Namque hunc Aonio quendam memorant Helicone

490. incluta post Lyciae redeuntem bella Chimaerae,
mystica qua rupes doctis obmurmurat antris,
herbarum carpsisse comas, et gramine odore

- explevisse famem; sed cum sitis arida fauces
 ureret, ac nullo manaret gurgis hiatu,
 495. illissem pedem, cornuque excita repente
 Lympha Camoenalem fudit procul Hippocrenen,
 Aones hoc latici posuerunt nomen equino
 pastores: strepit haec placido inter saxa susurro,
 atque Helicone cadens sese sitientibus herbis
 500. inserit, Ascracae donec vaga gurgite valles
 vivificet. Rigat haec animas et Thespia pubes
 semper, et in latices inhiat gens fontis alumni.
 Ast Equus alterno redit inter sidera motu,
 oceanique salo caput exserit. Haud tibi magni
 505. cura laboris erit coelo spectare sereno
 Cornipedem; micat ille procul flagrantibus astris,
 et perfusa recens educit pectora ponto.
 Tunc celer ille Aries, longi qui limitis orbe
 aethera percurrens, nunquam Cynosuridos Ursae
 510. segnior ablapsu convertitur, haud procul astro
 visus Equi, magno celsum secat aëra motu.
 Parcior hic rutilae semper facis, indigus ignis
 spectatur justis: nam quanti luminis astra
 esse solent, aciem quibus aurea luna retundit,
 515. marcida Lanigeri tantum se forma sub auras
 exserit; in tenui quanquam primordia Phoeben
 orbe habeant, nullumque decus Dea proferat ore.
 Sed licet hunc oculis frustra sectere per aethram, -
 nam semper propriis caret ignibus, en tibi propter
 520. Andromedae claro rutilantia cingula in astro
 suspectanda patent. Vocat ingens Baltheus ultro
 quaerentem; non longa Aries statione remotus
 in convexa redit; parvo se tramite subter
 distinet, et medio coelum citus ordine currit,
 525. ultima Chelarum qua brachia, quaque corusco
 circulus axe means rutilum secat Oriona.

- Est etiam, Grajo quod semper nomine nostri
 Deltoton memorant. Simile est latus; istud utrimque
 porrigitur; summum Signo caput angulus arctat,
 530. et geminum suprema jugum vicinia mordet:
 tertia, quae stantes sustentat linea ductus,
 parcior, haud simili sese sub limite tendit,
 et contracta modum gemina face flammigerarum
 stellarum superat. Quin et qua subter in astro
 535. Lanati marcent pecoris, pluvioque tepescunt
 iam vicina noto; minor istie linea luce
 et fulgore facis praevertitur: at locus olli
 post tergum Andromedae; sic se tulit ordo dicatus.
 Hinc si vicino flectaris lumina visu,
 540. inque notum sensim boreali ab cardine ductus
 inclinere oculos: proles tibi Dercia, Pisces
 surgent Bambycii; sedes data quippe duobus
 Piscibus, ingenti qua celsam circulus aethram
 orbe secat; tendit qua pennae extrema sinistrae
 545. ales Equus; mundo qua pectora Laniger alto
 urget, et adverso surgentem corpore Taurum
 respicit: hinc medio signantur sidere Pisces.
 Quorum alius rigida consurgit in aëra forma,
 celsior, et borean propior subit; alter, aquarum,
 550. Troicus haurit aquas funditque ubi Ephebus ab urna,
 pone avidus, jacet in notialia nubila pronus.
 Sed tamen hi late stellis ex ordine fuis
 nectuntur caudas, et lenta trahuntur utraque
 vincula, per coelum coeunt quae singula rursus,
 555. et rutilo confixa quasi super igne tenentur;
 coelestem memorat quem sollers Graecia Nodum.
 Ex humero Andromedae laevo quoque noscere Piscem,
 qui rigidum celsi suspectat cardinis axem,
 perfacile est; ulnae nam proximus iste sinistrae
 560. caeruleus erigitur. — Quin et vestigia propter

Persea sub volucris par est tibi quaerere forma.
 In caput inque humeros rotat aegram machina mundi
 Andromedam; Threicî nam sub flabris aquilonis
 nititur alato vindex pede, maxima cujus

565. dextera maerentis solium prope Cassiopeiae
 tenditur, ingentique dehinc vestigia passu
 pulverulenta quasi cano procul aëre pandit.

Pleiades femoris pariter sub fine sinistri
 Perseus protollit; locus has habet arctior omnes

570. connexas. Lentae facis haud procul istas
 ostentat rutili lux sideris, aegra sororum
 lumina; nec claro flagrat rubor aureus astro.
 His genitor, vero si fluxit fabula fonte,
 Poenus Atlas, subiit celsae qui pondera molis,

575. coeliger, atque humero magnum super aethera tor-
 quet.

Fama vetus septem memorat genitore creatas
 longaevo; sex se rutila inter sidera tantum
 sustollunt: septem fert fabula prisca sororum
 nomina; sex sese tenui sub lumine reddunt:

580. Electra, Alcyoneque, Celaeno, Taygeteque,
 et Sterope, Meropeque simul, famosaque Maja
 prole Deo. Cerni sex solas carmine Mynthes
 asserit; Electram coelo abscessisse profundo
 ob formidatum memorat prius Oriona.

585. Pars ait, Idaeae deflentem incendia Troiae,
 et numerosa suae lugentem funera gentis,
 Electram taetris maestum dare nubibus orbem,
 saepius obscuris caput ut sit cincta tenebris;
 nonnunquam Oceani tamen istam surgere ab undis

590. in convexa poli, sed sede carere sororum,
 atque os discretum procul edere, detestatam,
 germanosque choros sobolis lacrimare ruinas,
 diffusamque comas cerni, crinisque soluti

- monstrari effigie. Diros hos fama cometas
 595. commemorat tristi procul istos surgere forma,
 vultum ardere diu, perfundere crinibus aethram,
 sanguine sub pingui rutiloque rubere cruore.
 Quin Meropen alii, postquam tua, Sisyphæ, vincla
 et thalamos scaevo sortita est omine Divum,
 600. indignam aëria credunt mage sede fuisse.
 Sic anceps numeri fit fabula, sexque per aethram
 Vergilias cerni tenet usus; sed simul omnes
 arctavere globum; ter in auras angulus exit
 flammiger, et mixtis Atlantides ignibus ardent.
 605. Nec tamen est famae similis vigor; ampla sorores
 fabula nobilitat; modus ollis parcus, et ignis
 vix tenui longe face fit spectabilis; istas,
 alterno redeunt cum bina crepuscula mundo,
 seu nox astrales adolet cum caerulea flammæ,
 610. seu matutinus cum sidera disjicit ortus,
 convolvi coelo summae Pater annuit aethrae.
 Nec minus arenti cum crine attollitur aestus,
 et cum cana comas redit anno Bruma rigenti,
 tempora designant: nam si se gurgite tollunt
 615. Vergiliae, curvas in flava novalia falces
 exercere dies; si condunt aequore flammæ,
 tellurem presso proscindere tempus aratro.
 Est Chelys illa dehinc, tenero qua lusit in aevo
 Mercurius, curva religans testudine chordas,
 620. ut Parnasseo munus memorabile Phoebæ
 formaret nervis opifex Deus. Hanc ubi rursus
 contentus superi complevit pulcher Apollo,
 Orphea Pangaeo docuit gestare sub antro.
 Hic nam flæta novem docta in modulamina movit,
 625. Musarum ad speciem, Musa satus; ille repertor.
 Carmina Pleiædum numero deduxerat: at cum
 impia Bassaridum carpsisset dextera vatem,

- et devota virum tegetet Libethra peremptum,
intulit hanc coelo miseratus Juppiter artem
630. praestantis juvenis, pecudes qua' et flumina vates
flexerat. At Nixi qua semet sidera porro
sustollunt, laevum propter Chelys haec femur astat.
Advolat ast aliud latus Ales et ore canoros
tenditur ad nervos: media est Lyra sede dicata
635. Cycneo capiti, et curvo contermina Signo.
Namque et sidereis Cycnus secat aethera pennis,
donatus coelo, non claro lucidus astro,
sed tamen os flagrans et guttura longa coruscans.
Grandibus haud equidem stellis, non his tamen atris,
640. obscurisve, micat; trahit in convexa volatum
perfacilem, et dextro late Cepheida dextram
radens remigio, summa ad vestigia laevam
declinatur Equi. Sic magno praepes Olympo
subvehitur; subit occidui sic marmoris undas.
645. Nam post Cornipedem flagrant duo sidera, Pisces,
Pisces Bambycii: caput autem subter Equinum
Laomedontiadae se dextera tendit Ephebi.
Ipse dehinc, longos insignis Aquarius artus,
astat ad hirsuti caudam pulcher Capricorni.
650. Imus ut australi descendit circulus axe
Signifer, inque notum rutili cadit orbita solis,
hispida saetosi marcet species Capricorni.
Hic jam Threicio veniens a cardine Phoebus
vertit iter, pulsusque Deum, mirabile dictu,
655. brumalis redigit. Non tum mihi longa phaselis
aequora tententur, non tum freta turbida pinu
quis petat! angusto decurrit tramite namque
parva dies, vastoque dehinc deprensus in alto
nequicquam pigra clamavit sidera lucis.
660. Interea totis notus acer saeviet undis,
excitumque salum verret notus. Aurea solis

cum nota cornigeri sidus pepulit Capricorni,
 tum dirum coelo frigus redit; aspera nautis
 tunc sunt fluctivagis: tamen isti saepe malorum

665. immemores agitant totos in fluctibus annos,
 mergorum et phocae similes; trahit unda paventes
 ac retrahit; quaerunt oculis distantia longe
 litora, et in pontum reagunt, lucra semper hiantes.

Par metus ex pelago tibi sit quoque, sole Sagitta

670. cum levis afflatur; cum lux in arundine flagrat
 ignis mundani; cum tela extrema coquuntur;
 cumque sagittiferi torret vapor aureus Arcus.

Tum quoque, si piceam spectaris surgere noctem,
 informem taetris tellurem ut vestiat alis,

675. litus ama, fuge sollers caerula tegmina noctis,
 exitiumque sali, rabidique pericula ponti
 anteveni; jam solve memor vaga carbasa malo
 jam prolixarum jaceat rigor antennarum.

Mensis at infausti vel duri sideris index

680. Scorpius exoriens sit tempore noctis adultae.
 Hic matutino veniens procul aequore telum
 exigit e pelago, telum trahit ultima cauda.
 Cunctatur pigro post tergum sidere juxta
 Arcitenens, tardos et gurgite liberat artus.

685. Tum Cynosura etiam maturae in tempore noctis
 altius in boream sustollitur; abditur autem
 Orion redeunte die; tum brachia Cepheus,
 protentasque manus, mediamque immergitur alvum.

Quin norunt aliam Superum convexa Sagittam;

690. sed tamen haec arcu tereti caret, inscia nervi;
 inscia nam domini est: telum super advolat ales,
 ales Olor; sed Threicio conterminus axi
 cana pruinosas extendit colla sub Arctos.

Armiger hanc etiam Jovis advolat, armiger ignis

695. aetherii; sed membra minor. Procul hic tamen alto

cum redit a pelago, et movet in convexa volatum
 sine tenebrarum summaeque in margine noctis,
 spumosum late mare subruit, omnia coeli,
 omnia terrarum mox flabra procacia verrunt.

700. Tum curvus caudam subit inter sidera Delphis,
 dux, Neptune, tui quondam super aequor amoris.
 Hic nam detrusae in latebras procul Amphitrites,
 arduos occiduos humeris ubi sustinet axes

Pleïadum genitor, perruperat; hic vagus omni
 705. gurgite dilectam Domino maris ultimo ab orbe,
 mollis dorsa, tulit. Breve Signo corpus in astris,
 et super hirsutum ponto surgit Capricornum.
 Hic medios artus taeter stupet; altera porro
 quattuor illustrat facibus rubor aureus, atque

710. bis gemino discreta situ micat ignipotens lux. —
 Omnia, quae soli et rigido interfusa aquiloni,
 aetheris incurvi moles rotat, inque frequentes
 occasus ortusque trahit Moderator olympi,
 sunt digesta mihi; quae rursum limite ab usque

715. sese Hyperionio, pluviâlis concava in austri
 demittunt, taetram donec notus ambiat aethram,
 dicere Romuleo connitor carmine sollers.
 Subtrahit obliquo qua sese circulus orbe
 Signifer a borea, inque australes se gerit umbras:

720. sub medii jam mole poli fera pectora Tauri
 suscipit Orion. Neque quisquam nocte serenâ
 transierit; celso late se cardine pandit,
 auratumque rubens dimittit baltheus ensẽm.

Talis et ipse virum gemina ad vestigia custos
 725. insequitur. Sic flammigero distinguitur astro
 aetheriae Canis ille plagae, cui plurimus ardor
 aestuat in mento, multus rubor imbuit ora;
 stridit anhelanti face pestifer, aëra motu
 torret, et immodici terras coquit ignibus astri.

730. Hic varios ardet stellis rutilantibus artus;
sed non est similis cunctis vigor: undique quippe
alvus cyanea est, mento gravis effluit ardor,
qui formidato sub nomine Sirius aethram
urit. Huic rutilos si sol afflexerit axes,

735. quantus corporibus, quantus labor imminet agris!
Marcebunt sata cuncta diu: namque indiga succi
si qua jacent, cedunt valido penetrata calori,
ac decoctorum languebunt germina florum:
illa autem, interno quae sunt animata vigore,

740. Sirius attollit, blandusque illabitur herbas
Sirius, et dulci nutrit tepefacta sereno.
Hunc, hunc, flammanti cum primum vibrat ab ortu,
auribus atque animo capimus procul; altera si qua
stellarum fulgent rutila, ut quae plurima longo

745. bellua fert lateri, neque multa luce coruscant,
et designandis tantum sunt addita membris.

Parvulus in stellis Lepus est quoque: namque ubi
magnus

emicat Orion gemina ad vestigia subter
urgetur cursu rutili Canis: ille per aethram

750. effugit instantem, premit autem Sirius ore.
Auritus primis emittit gurges ab undis;
ille minax pavidum super editur, et procul idem,
cum Lepus occiduam sese inclinavit in aequor,
more latebrarum repetens freta, Sirius alto

755. defluit ab coelo, mersumque per humida quaerit.

Magnus Iasoniam cauda Canis extrahit Argo
puppe refulgentem: neque enim se Thessala cymba
sollenni in faciem monstrat more; extima puppis
surgunt oceano. Velut alto a gurgite nautae,

760. cum portum tenere, avidi volitantia raptim
sipara convertunt, tergumque incurva remulco
litora certatim subeunt simul; illa, marinas

- jam defuncta vias, procul imi litoris algas
 pone subit, terramque tenens secura quiescit:
765. sic Argo rutilam tantum inter sidera puppim
 ducit, et occultat rigido tenus altera malo.
 Sponte gubernaculum puppis demittit in undas
 celsior, ac merso descendit in aequora clavo.
- Distantem Andromedam prolixi tramite mundi
770. perterret Cetos. Nam Threïcii prope flabra
 Andromedam boreae celso rotat aethere cardo.
 Bellua dira noto vehitur; trahit auster in Arcton
 ora inimica salo: nam qua se laniger alto
 coelo Aries tollit, qua Piscibus astra duobus
775. augentur, rutilat subter Nereïa Pistrix,
 efflua percurrens non multi fluminis astra.
 Illa, memor longae formidinis illa, suorum
 inter Signa tenax, horret squalentia monstri
 terga procul, pavidumque super caput inserit undis.
780. Quin est caeruleo Flumen quoque gurgite manans
 astra inter sedesque Deum. Pars Aequor id esse
 credidit: — Ausonii namque hunc dixere priores
 Eridanum, Venetos late qui lapsus in agros
 Alpino Adriacos impellit gurgite fluctus.
785. Hic fusum coelo quondam Phaëthonta sub undas
 excepit senior, leve cum sensere jugales
 aetherii rectoris onus, cumque ignifer axis
 tramite sub mundi mortales spreuit habenas.
 Disdata tum late texere incendia terras;
790. astra vorax ignis, flammae sola cuncta coquebant,
 donec fata sui miseratus Juppiter orbis
 redderet aetherii Phoëbo moderamina cursus.
 Illum prolixis durae Phaëthontides ulnis
 planxerunt: rediit supero pax aurea mundo,
795. Eridanumque senem, nutu Jovis omniparentis,
 astra receperunt. — Pharium pars altera Nilum

commemorat, largo segetes quod nutriat amni,
 arenisque locos larga foecundet alumna;
 vel quod de medii prolapsus parte diei

800. vastus in aequoreas pelagi sese inferat undas.

Iste pedem laevum rutili subit Orionis,
 fusaque, quae geminos astringunt vincula Pisces,
 Eridani coeunt anfractibus; hic procul ille
 tenditur effusi vi gurgitis; hic quoque cristae

805. cedit apex, summa qua lux Pistrice coruscat
 desuper, et flamma caudarum cingula figit.

Inter demissum procul in vada caerulea clavum
 puppis Iasoniae depictaque terga carinae,
 et Pistrim undicolam, Leporis qua tenditur alvus,

810. stellarum creber rutilat rubor. Haud tamen istis
 vel lux multa micat, vel fit memorabile nomen:
 nulla etenim forma flammaram Juppiter ignes
 discrevit, nullos simulant hae corporis artus.

Qualia digesto mundus sacer ordine volvit,

815. semper in antiquum retrahens iter omnia secum
 saeculorum serie longa, istas denique signant
 intervalla faces; similis quoque lux habet omneis,
 par modus; occasu pariter referuntur et ortu,
 ne spectanda forent ponto quod sola carerent.

820. Cetera descriptis aptantur singula membris
 formarum; flagrans Leporem qua Sirius urget,
 languida, nec certo sub nomine, cuncta feruntur.

Ultra saetosi rursus speciem Capricorni,
 cardinis immensi qua sunt australia flabra,

825. in Pistrim horrificam conversus viscera Piscis
 subvehitur: Notium vocat istum Graecia Piscem.
 Stellae aliae mundo, qua pulcher Aquarius instat,
 et qua cristato consurgit Bellua dorso,
 usque sub aërii rutilantia sidera Piscis,

830. sunt mediae, flammae steriles, ac lucis egenae.

Nam passim ignoti vice vulgi semet in aethram
protollunt; dextram sed tantum propter Ephebi,
pocula quem Divûm mensis gestare loquuntur,
efflua se species liquidarum fundit aquarum

835. partes in geminas. Lux illic clara duabus
est solum facibus; non hae spatiosa per aethram
intervalla tenent, neque lumen lumine forte
collidunt: uni Phrygium nam subter Ephebum
ardet apex; alii, qua curvam Bellua caudam
840. terminat insignis, lato vomitur globus igni.

Cunctis nomen Aqua est. Stellae quoque denique pro-
pter

ora Sagittigeri, qua se vestigia prima
Cornipedis simulant, circumvolvuntur Olympo,
queis face sub tenui tenebrosus marceat ignis.

845. Ecce, venenatae qua Scorpius agmine caudae
plurimus erigitur, tepidumque super micat austrum,
parvulus hic Aram locus exprimit. Hanc satis arcto
tempore suspicies mundo rutilante referri:
nam polus, adverso qua tollitur axe Bootes,

850. quantum suspenso vada linquit turbida coelo
oceanî, tantum in sibimet contraria tendit.
Arcturum vertex levat arduus; imbrifer austri
Aram cardo premit: brevis olli semita coeli,
occasusque celer; tamen isto luciparens Nox,

855. fata hominum miserata prius, miserata labores,
certa procellarum statuit producere signa.

Ne tibi, cum denso conducitur aëre coelum,
inter nimbiferas nubes spectabilis exstet

Ara poli, longa ut glomerent circumque supraque

860. foeta pruinarum se vellera, qualia tristi
coguntur vento, terraque excita per aethram
nubila conceptos effundunt desuper imbres.

Non Arae, non sit tali sub tempora vertex

clarior; hęc nam saepe notum praenoscere signo

865. Nox docuit: Noctis si quis praecepta sequatur,
incassum zephyri volvunt mare; si quis at ista
respuat, incautas percellent flabra carinas.

Vix, si sera Jovem subeat miseratio rerum,
pigra salus nautis redeat fluitantibus alto:

870. certior ast ollis veniet spes, axe supremo
si boreae stringat rutili coma fulguris auras.
His signis austri raptabunt flabra fluentum,
donec de boreae rutilum jubar emicet axe.

At si Centaurum medio sub tramite coeli

875. videris, ut fluctu tantum decedat eoo,
quantum adit occasum, sit tectus desuper autem
nube humerum, et coelo sint omnia signa priora:
eurus erit; verret salsi vada gurgitis eurus.

Contemplator enim Geminae rutilantia Formae

880. viscera, quae Signis subtexit membra duobus.
Nam qua parte hominem Quadrupes sustollit equino
ventre superstantem, versatur Scorpius ingens:
at qua Cornipedem media vir fundit ab alvo,
curva venenati se tendunt brachia Signi.

885. Ille autem, dextram protendere visus ad Aram
Coelicolum, justae persolvit munera vitae,
agrestemque manu praedam gerit. Hic, ubi celso
Pelion assurgit dorso, nemorosaque late
inserit aëriis juga nubibus; arbiter aequi

890. degerat Alcidae legum post bella magister.

Desuper ingenti sese agmine porrigit Hydra,
quae, prolata salo, longe latus explicat aethra,
in Cancrum protenta caput, caudamque feroci
Centauro inclinat, transit spatiosa Leonis

895. viscera, et ingenti sub Virgine summa quiescit.
Quin etiam spirare putes; sic agmina coclo
lubrica convolvit, sic spiras pendula torquet,

sic et flammigero linguam jacet ore trisulcam.
Spirarum medio gestat Cratera coruscum;

900. ultima caeruleum sustentant agmina Corvum,
ales ut intento fodiat vaga viscera rostro.

Ultimus est Procyon, Geminorum subditus astro,
ore micans rutilo, trina face viscera lucens. —

Ista volutatos cernuntur cuncta per annos;

905. haec vehit Oceanus Pater omnia, mersaque rursus
hauriet Oceanus; trahit ingens machina coeli
cuncta super: pingunt rutilam sua sidera noctem.

Quinque itidem Stellae, similis quibus haud sit
imago,

nec quas formarum ductus notet affixarum,

910. per bis sena poli volitant rutilantia Signa.
Nullus eas aliquo pacto deprendere certet,
tam vaga per totam cunctis via defluit aethram,
semper et adverso referuntur tramite mundi.

Mundus ab eoo trahitur reparabilis alto,

915. pronus Atlantei procul in vada caerulea ponti:
illae in subiecti cogunt iter aetheris orbem,
nitentes in summa poli, motuque feruntur
adverso Solis radiis: ceu, cum vada cymbam
prona vehunt, si quis prora nitatur ab alta

920. in puppim proferre pedem, via carpitur olli
cursibus inceptis contraria. Vis tamen istis
obvia labentis semper sustollitur aethrae,
unicaque in Solis adolent incendia flammis.

Longa volutandis tamen ollis tempora currunt,

925. pigraque se referunt, sedes sortita priores,
omnia. Non illas animis audacibus ergo,
carmine non caeco tentabimus: hoc satis unum,
Musa, mihi, satis hoc longi labor egerit aevi,
si defixarum cursus et Signa retexam.

930. Quattuor aërios Zonaë cinxere meatus;

quattuor has cursus et tempora nosse volentem
scire sat est. Quin Signa etiam sunt quattuor istis
plurima, quae Zonis haerentia convolvuntur.

Ipsae inconcussa retinentur sede per annos,

935. mutuaque implexae sibimet consortia mordent:

at modus in binis protenditur. Aurea pepli
sidera nocturni si suspectare libebit,
nec scindant medium Phoebèia lumina mensem,

languet ut stellis species hebes, omnia coeli

940. illustrante Dea ac flammis superante minores,

orbe sed haud pleno sinit igni fervere acuto
sidera; candentis speciem super inspice Lactis
protendi coelo: color olli nomen ab ortu

primigeno statuit; sic Zonam Graecia sollers

945. concelebrat, nostro sic Baltheus ore vocatur.

Non isti forma similis, similisve colore,

Circulus est alius; modus et mensura duobus

est compar solis; alios duo parcius arctat

linea, nec multa trahit istos ambitus aethra.

950. Horum alius, duri qua solvunt flabra aquilones,

et qua praecipitant borealia flamina sese,

axe Lycaonio jacet obvius. Hic Geminorum

sunt capita; hic genua Aurigae defixa quiescunt.

Circulus hic idem retinet pede Persea laevo,

955. atque sinistro humero cubito tenus; hic quoque dex-

tram.

sustinet Andromedae; manus extrema desuper acri

subrigitur boreae; cubito inclinatur in austrum

moerens Andromeda; hic celeris vestigia summa

perstringuntur Equi; perstringitur Ales ab ipso

960. verticis extremo; secat hic humeros Ophiuchi

Circulus, et secum flagrantia dorsa revolvit.

Erigone tepidum sese summittit in austrum,

virginisque pudens Zonae superimminet artus.

sic et flammigero linguam jacit ore trisulcam.
Spirarum medio gestat Cratera coruscum;

900. ultima caeruleum sustentant agmina Corvum,
ales ut intento fodiat vaga viscera rostro.

Ultimus est Procyon, Geminorum subditus astro,
ore micans rutilo, trina face viscera lucens. —

Ista volutatos cernuntur cuncta per annos;
905. haec vehit Oceanus Pater omnia, mersaque rursus
hauriet Oceanus; trahit ingens machina coeli
cuncta super: pingunt rutilam sua sidera noctem.

Quinque itidem Stellae, similis quibus haud sit
imago,

nec quas formarum ductus notet affixarum,
910. per bis sena poli volitant rutilantia Signa.
Nullus eas aliquo pacto deprendere certet,
tam vaga per totam cunctis via defluit aethram,
semper et adverso referuntur tramite mundi.

Mundus ab eoo trahitur reparabilis alto,
915. pronus Atlantei procul in vada caerulea ponti:
illae in subiecti cogunt iter aetheris orbem,
nitentes in summa poli, motuque feruntur
adverso Solis radiis: ceu, cum vada cymbam
prona vehunt, si quis prora nitatur ab alta
920. in puppim proferre pedem, via carpitur olli
cursibus inceptis contraria. Vis tamen istis
obvia labentis semper sustollitur aethrae,
unicaque in Solis adolent incendia flammis.

Longa volutandis tamen ollis tempora currunt,
925. pigraque se referunt, sedes sortita priores,
omnia. Non illas animis audacibus ergo,
carmine non caeco tentabimus: hoc satis unum,
Musa, mihi, satis hoc longi labor egerit aevi,
si defixarum cursus et Signa retexam.

930. Quattuor aërios Zonaë cinxere meatus;

quattuor has cursus et tempora nosse volentem
scire sat est. Quin Signa etiam sunt quattuor istis
plurima, quae Zonis haerentia convolvuntur.

Ipsae inconcussa retinentur sede per annos,

935. mutuaque implexae sibimet consortia mordent:

at modus in binis protenditur. Aurea pepli
sidera nocturni si suspectare libebit,
nec scindunt medium Phoebeia lumina mensem,
languet ut stellis species hebes, omnia coeli

940. illustrante Dea ac flammis superante minores,

orbe sed haud pleno sinit igni fervere acuto
sidera; candentis speciem super inspicere Lactis
protendi coelo: color olli nomen ab ortu
primigeno statuit; sic Zonam Graecia sollers

945. concelebrat, nostro sic Baltheus ore vocatur.

Non isti forma similis, similisve colore,
Circulus est alius; modus et mensura duobus
est compar solis; alios duo parcius arctat
linea, nec multa trahit istos ambitus aethra.

950. Horum alius, duri qua solvunt flabra aquilones,

et qua praecipitant borealia flamina sese,
axe Lycaonio jacet obvius. Hic Geminorum
sunt capita; hic genua Aurigae defixa quiescunt.

Circulus hic idem retinet pede Persea laevo,

955. atque sinistro humero cubito tenus; hic quoque dex-
tram.

sustinet Andromedae; manus extrema desuper acri
subrigitur boreae; cubito inclinatur in austrum
moerens Andromeda; hic celeris vestigia summa
perstringuntur Equi; perstringitur Ales ab ipso

960. verticis extremo; secat hic humeros Ophiuchi

Circulus, et secum flagrantia dorsa revolvit.

Erigone tepidam sese summittit in austrum,

virgineusque pudens Zonaee superimminet artus.

Sed Leo, sed Cancer, borealis tramite coeli

965. viscera protendunt, ac Circulus ima calentis
pectora perque alvum procul in postrema Leonis
succedit: secat ast alius per viscera plana,
et media subter cava tegmina dividit orbem,
lumina recludens altrinsecus. Orbita porro
970. ista poli partes si discernatur in octo,
quinque supervolvit se partibus: at tribus alti
intrat stagna sali; Sol istinc flammiger aethram
jam relegit, pulsusque Deus semel ordine facto
flectitur aestivo, neque celsum semita in axem
975. sideris erigitur; via rursum nota jugales
suscipit, inque notum rutili redit orbita Solis.

Circulus iste quidem Cancro tenus adjacet axe
semper in occiduo. Procul alter cardine in austri
dividit imbriferi corpus medium Capricorni,

980. Idaeique pedes pueri, postremaque caudae
caeruleae Piatrix: brevis hinc Lepus; hinc Canis artus
conditur extremos; hinc Thessala cernitur Argo;
hinc Centaureae fera molis terga secantur;
iste venenatae disjecta volumina Caudae
985. amputat; hinc arcu protenditur ampla Sagitta.
Ultimus hinc Phoebus locus est, ubi lapsus in austrum
pellitur, albenti cum canent tempora bruma:
sideris hinc meta procul istuc coelite cursu
axe sereniferi descendit Sol aquilonis.

990. Partibus iste tribus tantum se Circulus effert;
quinque latet, creperi succedens stagna profundi.

Inter utrumque dehinc, quantus jacet ambitus illi
Zonarum, in cani speciem quae Lactis in aethra
cernitur, ingenti se tramite linea tendens

995. dividit ima noti, discernit et alta aquilonis.
Hinc luci modus et tenebris sub lege magistra
pensatur; nox aequa diem subit aemula; Phoebus

- lumina substituit paribusque revolvitur horis,
 vel cum summa aestas coquit agri viscera hiantis,
 1000. vel cum floricomu jam tellus vere movetur.
 Ast isti celsae qua tramite panditur aethrae
 indicium est Aries; hunc totum linea quippe
 sustinet; hic Tauri curvantur crura minacis,
 et rutilat stellis hic balthus Orionis.
1005. Spira Anguis levis hic, Craterque; tenacia Corvi
 ora inhiant; hic sunt flexarum denique flammae
 Chelarum; genua hic rigidi vibrant Ophiuchi.
 Nec Jovis armigero caret Alite; namque per ipsum
 fulva Aquila est caput; hic Equus eminet, hincque co-
 manti
1010. cervice erigitur clarae dator Hippocrenes.
 Treis omnes recto contentos tramite coeli,
 distantesque pari spatio, sibi transigit axis,
 omnibus et mediis ut circumfunditur idem.
 Desuper obliqua est aliis via. Quartus at iste
1015. stringitur arctatus Zonarum mole duarum,
 quas, ab diversa mundi regione locatas,
 cire repercussi momentum diximus astri.
 Hunc alius medium medius secat: - haud Dea Pallas,
 vel licet haec cunctos praecellat acumine Divos,
1020. compingat parili sic lubrica plaustra meatu,
 implicet ut spatiis sibimet distantibus orbes,
 qualia devexo nectuntur ab ordine cuncta,
 urgenturque viam similem noctesque diesque
 lucis ab exortu procul in vada Calpetana.
1025. Namque, Tithoneo cum sint elata profundo,
 rursus in occiduos merguntur singula fluctus
 ordine partito: similis nascentibus ortus.
 Scandendi lex una movet. Par denique lapsis
 omnibus, et simili conduntur sidera casu.
1030. Ille autem oceani tantum descendit in aequor,

- quantum ab caeruleo distat Cancro Capricornus;
 et, quam multus item est, ubi gurgite protulit ortum,
 tantus in adversas itidem est cum labitur undas
 Signifer. In spatium, quantum deducitur orae
1035. ambitus extremae, puncti vice terra locanda est;
 unde acies oculis cum tenditur, haec quoque puncti
 sedem habet. Hoc Signo procurrit missa per auras
 Signiferi in summum, medio de tramite si quis
 dirigat obtutus agiles procul, hosque locorum
1040. defessos longo spatio tener amputet aër.
 Id, quod contenti visus abscinditur, ultro,
 si qui in Signiferi patulum circumferat orbem,
 sex olli partes magnae dabit ambitus orae.
 Ast hae dimensa spatii sic lege locantur,
1045. binaque decisis includunt partibus astra.
 Olli Cancer inest, Leo flammifer, Attica Virgo;
 brachia sunt itidem Chelarum, et Scorpius ipse;
 Arcitenens; saetosi dehinc species Capricorni
 volvitur; auratam protendit Aquarius urnam;
1050. Tum duo sunt Pisces, Aries, Taurus, Geminique.
 His se his senis Sol admovet, hisque recurrens
 omnibus absolvit totos reparabilis annos.
 Quem cum Signiferi graditur Sol aureus orbem,
 singula frugiparos attollunt tempora vultus.
1055. Illius oceano quantum submergitur alto,
 tantum telluris supereminet. Omnibus iste
 noctibus illabens pelago sex inserit astra,
 sex reparat: tanto nox humida tempore semper
 tenditur, extulerit quantum se Circulus undis.
1060. At si scire velis, mora lucem quanta retinet,
 et quanto nox atra sibi trahat otia lapsu;
 quae procul oceano consurgunt Signa, notato:
 horum semper enim comes est Titanus uni.
 Horum prima oculis memor incunabula quaere,

1065. luminis ipsa vagi captans venatibus ipsa,
ipse notans mundo. Quae si se nubibus abdent,
aut si non surgent, ut tellus saepe tumescit,
occultata jugo praetentaque rupe latebunt:
promta via est, aliis venientum tempora signis
1070. noscere. Namque ipso deprenderis indice cuncta
oceano, magnam qui circumplectitur undis
tellurem, curvet celando ut litora mundo,
latius atque sinu patuli salis hauriat astra;
istius indicium praebebunt cornua semper,
1075. vel matutino qua perstrepat aëre fluctus,
acer Atlantei vel qua furit aequoris aestus.
Nam non obscurae, cum Cancer commovet ortum,
oceano stellae circumvolventur utroque
in freta labentes, aut quae se rursus eoi
1080. parte ferunt mundi. Minoae clara Coronae
serta cadent; austri tergo cadet incola Piscis.
Hunc medium pendere tamen, mediumque sub undas
cedere per spinam rutila labente Corona
semper suspicies; at tergi plurima versum
1085. ventre tenus summo supera inter sidera cernes:
os et colla dehinc et pectora vasta per aequor
mersantur; premit ab genibus celsos Ophiuchum
usque humeros Cancer; Cancer premit ortus et Anguem,
agmine qua vasto fluitat caput, aspera cervix
1090. qua tumet, et spiris qua turgent pectora primis.
Parte nec Arcturus distabit multus utraque;
jam minor in superis, jam viscera plurimus alto
conditur; hunc etenim consortem quattuor astris
oceanus recipit. Satur hic vix luminis almi
1095. cedit, et incipiens tandem convexa relinquit.
Tum jam plus mediis nox inclinabitur horis,
cum labente die Phoebus comes ibit in undas.
Ista quidem vasti conduntur gurgitis alto:

- contra autem illius concedit sideris ortu
 1100. Orion rutilans ardentia cingula late,
 et flagrans humeros, et splendens ense corusco,
 Eridanumque trahens alio se litore promit.
 Adveniente dehinc villosa colla Leone,
 omnia, quae Cancro sese emergente per aethram
 1105. extulerunt, abeunt. Quin et Jovis Ales in undas
 conditur, et totis raptim petit aequora pennis.
 Sed Nixus genibus, replicato in se ipse residens
 poplite, jam superi celatur corporis artus.
 Non tamen iste genu, non laevam gurgite plantam
 1110. occulitur, non oceanus vorat omnia Signi.
 Proserit Hydra caput; claro Lepus exsilit ortu,
 et Procyon, primique pedes Canis ignicomantis.
 Erigone salsis cum vultum exegerit undis,
 aëris ut patuli jam conscia permeet aethram,
 1115. astrorum numerosa premit. Nam, Virgine eoo
 consurgente freto, cedit Lyra Cyllenea,
 cedit Delphinus pelago, ceditque Sagitta,
 primaque pennarum pars canum condit Olorem;
 vix jam cauda salum superat; vix lumine parco
 1120. eminet Eridanus, ponti procul efflua tingit.
 Celatur Sonipes caput impiger, ardua cervix
 Tethyos ima petit salsae, juba tota madescit.
 Hydra superpositum procul in Cratera movetur
 parte alia, et liber vestigia Sirius ardet
 1125. ultima, caeruleo producens aequore Puppim.
 Illa micat maloque tenuis sese exserit Argo,
 cum jam Virgineos aether vehit altior artus.
 Nec, cum flagrantem emittunt marmora Chelas,
 sideris expertes et clara luce carentes,
 1130. non est nota dies, aut est ignobilis ortus.
 Namque his indicium proprio fert ore Bootes
 plurimus exoriens, Arcturumque eminus alto

- cardine succedit. Jam celso Thessala puppis
aethere subvehitur; jam mundo funditur Hydra
1135. longior, extremaeque polum subit indiga caudae,
curva Chii coelo cum surgunt brachia Signi.
Inspice ceu dextra referatur ab aequore planta,
inque genu tantum Nixus pede proferat ortum.
Iste Lyrae rutilat conterminus, atque sub undis
1140. hic tenebris petit occidui vaga caerulea ponti,
et mox oceano reparatur clarus eoo:
cum Chelis igitur pede tantum promitur uno.
Ipse dehinc versus procul in caput, ultima Monstri
terga manet; manet Arcitenens, dum spicula coelo
1145. exserat, et supera vibret bellator in aethra.
Hoc sidus revehunt Chelae, crus Scorpius ipse,
cetera cum medio, laevam et caput, oraque sursum
Arcus agit. Tribus hic tandem remorantia membra
partibus erigitur; tria totum denique Signa
1150. absolvunt pelago. Mediae tumserta Coronae,
et quae Centauro diffunditur extrema cauda,
prima venenati cum repunt brachia Monstri,
surgunt oceano jam gurgite, et ultima Cycni;
et caput acris Equi premit aequora. Jam procul ista
1155. marmoris occidui penitus petiere profundum,
hausta salo: caput Andromedae freta vasta receptant;
ac formidatam devexi cardine mundi
fluctigeni speciem Monstri superinvehit auster.
Sed boreae de parte trucidis, velut aggere ab alto
1160. prospiciens, superi subrecto verticis axe,
intentusque procul specie, vaga brachia Cepheus
exserit, et saevam pelagi monet affore pestem.
Illa tamen versa in Fluvium postrema profundum
tingitur, ab spina capiti quae proxima summo est;
1165. undique succedens Cepheus et verticem et ulnas
mersatur patulus. Quin et, cum Scorpius acer

nascitur oceano, quicquid per sidera aquarum
ad speciem Eridanus Pater expuit, abditur alta
Tethye, et occidui tegitur Padus aequore ponti.

1170. Scorpius ingentem perterritat Oriona,
proserpens pelago. Vetus, o Latonia virgo,
fabula; nec nostro struimus mendacia versu
prima, neque obduri compegi germinis actas
prima dedit populis. Caecus mos mentis acerbae,
1175. immodicusque furor sceleris penetraverat oestro
impia corda viri; tabuerunt dira medullis
protinus in mediis incendia; plurimus ardor
pectore flagravit. Tenet improbus ille, procaxque
te, Dea, te dura valuit contingere dextra!
1180. cum sacrata Chii nemora, et frondentia late
brachia lucorum, cum silvae colla comasque,
devotae tibimet manus impia demolita est,
audax ut facinus donum foret Oenopioni.
Digna sed immodico merces stetit ilicet ausu:
1185. nam Dea, nubiferi perrumpens viscera montis,
dirum antris animal saevos vomit hostis in artus.
Ergo, ut falcatis monstrum petit Oriona
morsibus, et totas in membra ferocia chelas
intulit, ille male mali poenas luit. Ista furori
1190. praemia debentur; sunt haec contermina laesis
semper Numinibus. Metus hic, metus acer in astro
permanet, et, primo cum Scorpius editur ortu,
Orion trepido terrae petit extima cursu.

Nec minus, Andromedae quicquid volitabat in
aethra,

1195. et si quid Pistris reliquum convexa ferebant,
hoc oriente ruunt. Omnes procul in vada terror
ingerit, et cunctos pavor unus in aequora cogit.
Cepheus ipse caput distentaque brachia vasto
induitur ponto; tellurem cingula radunt

1200. extima, et oceano mersantur pectora rauco
 sola Senis; reliquum polus ast a litore versat
 semper in occiduum. Genitrix quoque Cassiepeia
 sidera praecipitis sequitur labentia Natac,
 deformemque trahit procul in vada caeca ruinam,
1205. prona caput, solaque et solio vestigia ab alto
 sustollit miseranda super; quatit ira furorque
 Doridos et Panopes post fata novissima Matrem,
 ac memor has poenas dolor exigit. Omnia fluctus
 haec simul occiduos subeunt: tamen altera mundus
1210. sufficit, inque vicem lapsorum multa reportat.
 Tempore namque isto reliquae seserta Coronae
 expediunt pelago; postremique agminis Hydra
 erigitur caudam; caput et turgentia membra
 Centauro exsuperant; manus effert dextera praedam
1215. silvarum; nam prima Ferae vestigia in ollis.
 Arcum sera manent; Arcu redeunte per aethram
 protolli incipiunt; reliquum Serpentis et artus
 Anguitenentis item fert primis fluctibus Arcus.
 Amborum capita, et palmas geminas Ophiuchi,
1220. ac primam rutili spiram Serpentis, eoo
 Scorpius oceano surgens agit. At pede Nixi,
 quem procul aversum semper salis altera mittunt,
 tunc artus medii, tunc pectora vasta, humerusque,
 dexteraque ulnarum, spumosi gurgitis aestu
1225. procedunt. Pariter caput et manus altera porro
 tota Sagittiferi, cum vibrant astra, feruntur;
 Mercurialis item Lyra volvitur; altaque Cepheus,
 cardine sustollens vestigia, gurgite nondum
 pectora liber agit, sed, pectora mersus in undas,
1230. plaustra Lycaoniae pulsat pede desuper Ursae,
 Tempore non alio magni Canis ignea cedunt
 sidera; protentum freta jam procul Oriona
 hauserunt pelago; toto Lepus occidit astro;

- tum quoque et oceano surgentem Sirius urget,
 1235. Sed non Aurigam, cum gurgitis ille profundi
 ima petit pedibus, Capra mox Hoedive sequuntur:
 ista polo rutilant, illum vada livida condunt;
 haec membris discreta aliis, exstantiaque alte
 laevum humerum et summae sese attollentia palmae
 1240. cernuntur, donec labenti congrada Soli
 sidere devexo freta late caerulea turbent.
 Namque manum Aurigae reliquam, celsumque co-
 rusci
 verticis, et dorso quae spina attollitur alto,
 deprimit hirsuti sidus surgens Capricorni.
 1245. Membra Sagittigero cedunt postrema revector.
 Jam non alatus remoratur sidera Perseus
 aëris in spatiis; neque clavum vendicat Argo
 alluvione sali; Perseus, pede denique dextro
 atque genu liber, mersatur cetera ponto.
 1250. Argo quod curvis puppim superattrahit oris
 tingitur, et duro tingit vada caerulea dorso.
 Ipsa dehinc manet exortum Cilicis Capricorni;
 totaque tum pelago coelo descendit ab alto:
 aequora tum Procyon, gressum sectatus herilem,
 1255. intrat, et oceano permutat celsa profundo.
 Haec habet occidui plaga gurgitis; ista sonoro
 supprimit unda salo. Rursum procul erigit aethra
 Cycnum, Aquilamque Jovis. Surgunt flammata Sa-
 gittae
 sidera, perque notum rutila cum Numinis ara
 1260. Delphinum patulas promit Capricornus in auras.
 Sed, matutino cum surgit Aquarius orbe,
 os Equus atque pedes novus exserit. Ecce, cadentis
 parte poli trahit occiduum nox atra sub aequor
 Centaurum cauda; sed non caput, aut humerorum
 1265. vasta, simul recipit: persistit pectore celso

- Cornipedis species, et coelum vertice fulcit.
 Ora dehinc Serpens et prima volumina tantum
 conditur: ingentis late tamen agmina caudae
 pone trahit. Subit ista salum; subit aequora rursum
 1270. integer oceani cum se Centaurus in undas
 jecerit, atque novo vibrarint sidere Pisces.
 His in summa poli surgentibus, ille per austrum
 Piscis item, planta quem pulcher Aquarius urget,
 redditur; haud toto tamen hic se corpore promit,
 1275. sed manet alterius venientis tempora Signi:
 parte latet, partem supera in convexa soneris
 fluctibus absolvit pelagi. Sic brachia maestae
 Andromedae, sic crura dehinc humerique nitentes
 paullatim recavo redeunt maris, aurea coelo
 1280. postquam adolent Pisces incendia; denique, Pisces
 cum rutilant, mundo dextram haec attollitur ulnam,
 laevaue Virginei rursum se corporis edunt.
 Phruxeï et postquam Pecoris proruperit ortus,
 australem hinc Aries Aram procul admovet undis
 1285. gurgitis occidui. Qua lux redit, excitat idem
 Persea proceri sustollere verticis astra,
 et claros fulgere humeros. At cetera nondum
 sunt exempta salo, quin totum hoc invida veri
 natura ambigua rerum ratione reliquit:
 1290. extimus an reliquos Aries produceret artus
 Perseos, an Tauro freta pelleret assurgente.
 Hoc una coelum subit integer; haud super ulla
 viscera, nascentis neque Tauri deserit astra.
 Quippe hujus flammis Aurigae sidus inhaeret;
 1295. nec tamen hunc totum sustollit Taurus in aethram.
 Aurigam salsis evolvunt fluctibus omnem
 surgentes Gemini: Tauro Capra, plantaue laeva,
 atque Hoedi evadunt. Tum primum rursus ab undis
 Cetosa in superum referuntur viscera coelum:

1300. nam caudae et cristae rigor arduus aëra celsum
tunc repetunt; diri cum sidera gurgite Monstri
volvitur praecipitis teres inclinatio mundi,
eminus ingentem condit pars prima Bootem.

Quattuor hic etenim Signis surgentibus altum
1305. vix penetrat pelagus, neque summa totus ab aethra
labitur Arcturus; manus olli quippe sinistra
juge manet, celsisque super subducitur Ursis.

At cum jam pedibus repetit fluctus Ophiuchus,
ut genua Oceanus vasto procul aequore condat,
1310. signum erit, eoa Geminos procedere parte.
Nec lateri Pistris cuiquam vicina videtur;
sed jam tota super sustollitur: exspuit atram
jam pelagus speciem, nec adhuc membra extima sor-
bet.

Quidni nascentis suspectat navita ponto
1315. agmina prima Padi coelo tum fervere aperto,
vicinasque faces rutili manet Orionis,
curricula ut sollers vero mox indice discat
certa tenebrarum, possitque fideliter astro
explicare notis et tuto carbasa ponto?
1320. Credo, ni desit magnorum congrua cura,
promta via est ipso cognoscere talia semper
praeceptore Jove, et coelo tibi signa magistro
omnia ducentur: monet alta Juppiter aethra
singula nos; facilis veram dedit arbiter artem,
1325. ne tempestatum primordia caeca laterent.

P R O G N O S T I C A .

Nonne vides, primo cum Phoebe in cornua surgit
tenvia, et angusto lumen jact ore per aethram
decedente die pronoque ab tramite Solis,
promat ut ingressi sollers tibi tempora mensis?

Nam.

5. Namque facem quarti sibimet profitebitur ignis,
 corpora cum primo perfundens lumine nostra
 in subjecta soli tenuem porrexerit umbram.
 Ast orbis medii si cedat Cynthia forma,
 octavos ortus, octavaque Plaustra docebit.
10. Denique, cum toto Dea jam surrexerit ore,
 integer ut magni resplendeat ambitus orbis,
 effluxisse sibi medii jam tempora mensis
 monstrabit coelo. Pleni cum rursus egena
 oris eat, tanto procedens lumine formae,
15. inserit aëriis quantum Dea nubibus ignem,
 esse senescentis sibimet dispendia mensis
 illa docet, quibus in rutili confinia fratris
 tertia vix mundo superest via. Cum minus autem
 umbrarum excludit, sunt tales quattuor ortus
20. marcentis Lunae, quales sub mense renato
 quattuor exsurgunt languentis luminis umbrae.
 Atque his octonas includunt ordine luces.
 Interjectorum numerum quoque nosse dierum
 prompta via est: proprio semper Dea proditur ore,
25. scandat quanta polum, quoties temone jugales
 strinxerit, et quanto jam tramite liquerit undas.
 At decedentis postrema crepuscula noctis
 bis sex Signa tibi, quae versat Signifer orbis,
 monstrabunt: cursu nam Phoebus singula mutat
30. semper, et alterno succedit in omnia lapsu,
 conficiens iter aetherium. Nunc igneus istud
 astrum adolet flammis; alii non aurea Titan
 lumina miscetur, vel cum devexus in undas
 labitur, et rebus formam absumsere tenebrae;
35. vel matutino redit, incunabula linquens,
 cum pelago, et rebus suffudit luce colores.
 Sic diversa diem comitantur sidera semper. —
 Non ego nunc longo redeuntia sidera motu

in priscas memorem sedes: habet ista priorum

40. pagina, et incerta rerum ratione feruntur.

Nam, qui Solem hiberna novem putat aethere volvi
ut Lunae spatium redeat, vetus Harpalus, ipsam
ocius in sedes momentaque prisca reducit.

Illius ad numeros proluxa decennia rursum

45. adjecisse Meton Cecropia dicitur arte,
inseditque animis; tenuit rem Graecia sollers
protinus, et longos inventam misit in annos.

Sed primaeva Meton exordia sumsit ab anno,
torreret rutilo cum Phoebus sidere Cancrum,

50. cingula cum veheret pelagus procul Orionis,
et cum caeruleo flagraret Sirius astro.

Hoc ex fonte velut deduxit tempora Lunae
navita, quo longum facili rate curreret aequor,
aequora ruris amans telluri farra paranti

55. crederet: ingenti petat haec indagine semper
seu qui vela salo, seu qui dat semina terrae.

Nec mora discendi: brevis hîc labor, et breve tem-
pus

poscitur; innumeros habet autem industria fructus.

Utilitas te certa manet, praenosceret motus

60. si libet aërios, et tempestatibus ipsis
edere principium: te primum sponte procellis
arcebis rabidis; te rursum principe fluctus
vitabunt alii, si certis singula signis

tempora discernas. Nam, mundi cardine verso,

65. ut stata, raucisoni redit indignatio ponti.

Saepe etenim, quanquam tranquillae noctis amictu
mitia protenti requiescant terga profundi,

doctus securam subducit ab aequore classem
navita, et actaea retinet statione phaselum,

70. cum matutinae praesensit signa procellae.

Namque alias, coelo cum tertia lumina Phoebus

- exserit, ille sali furit implacabilis horror,
 affore quem pelago comitem sibi dixerat Astrum.
 Crebro quinta dehinc lux commovet Amphitriten;
 75. saepe inopina mali clades ruit. Omnia certis
 iudiciis tibi Luna dabit, seu lucis utrimque
 caesa facem, seu cum teretem concrecit in orbem.
 Sol quoque venturas aperit tibi saepe procellas,
 sidera producens, et cum sale sidera condit.
80. Nec minus ex aliis aderit cognoscere motus
 acquoris, et magnos coeli callere tumultus,
 quos det certa dies, qui longi tempore mensis,
 astrorumque vice et mundi ratione, trahantur.
 Aëris immadidum quiddam tellure creatum
 85. spiramenta vomunt, vis hoc cum fundit in auras
 venarum, occulte patulo praetexitur agro
 insubjectum oculis, terramque supernatat omnem.
 Multaque materia est, quam, cum calor ignicomantum
 hausit stellarum, superas subducit in auras,
 90. et concreta diu compingit nubila mundo.
 Si minor haec madidi substantia cespite ab imo
 subrigitur, tenues nebulae caligine fusa
 tenduntur coelo. Vis autem siccior olli
 cum fuit, in celeres dissolvitur undique ventos,
 95. vicinumque sibi flabris dominantibus ultro
 aëra propellit. Si major protinus humor
 consurrexit humo, pluvias quoque nubila fundunt,
 et pluviis late calor est pater. Hic super imbres
 exprimit; eductum fervoris at objice mundus
 100. respuit humorem. Si moles magna utriusque
 occurset sibimet velut obvia cominus agris,
 compulsu aërio fragor intonat, amplaue late
 murmura discurrunt pariter crepitantibus auris.
 Hic inflictus item, diversorumque per aethrae
 105. saepe superna furor illisos fulguris ignes

- excludit, rutilis totamque volantibus aethram
 praestringit flammis et coelum sulfure odorat.
 Omnibus his genitrix tellus, et cespite ab imo
 ducuntur superi motus; ipsa ignea mundi
110. lumina flammigero Phoebus temone coruscans,
 et quae noctivagos attollit Luna jugales,
 his peperere malis exordia. Namque deorsum
 movit humum cum forte calor, laxata repente
 spiramenta soli venas procul altaque pandunt
115. viscera telluris; bibit imum terra calorem
 desuper, et madidum tepefactus cespes anhelat.
 Aëris hos motus, rabiemque volubilis undae,
 flabra procellarum, mundani tramitis iras,
 praesentire decet. Cape sollers singula mente,
120. praeceptisque virum sitientia pectora pande.
 Cynthia cum primum coelo nova cornua promit,
 cautus utrimque Deam circumspice; namque revectae
 nequaquam semper similis lux imbuit ortum,
 sed species diversa trahit varioque notatur
125. formarum; primi cum surgit luminis igne,
 tertia cum rutilat, cum major sideris aethram
 scandit, et aërias quarta face luminat oras,
 ingredientis erit plene tibi nuncia mensis.
 Haec castigato si tertia fulserit ortu,
130. pura sit ut foedis ab sordibus; affore dicet
 clara serena diu. Tenui surrexerit autem
 si face et ignito suppinxerit ora rubore;
 turbida certantes converrent aequora cauri.
 Luminis ista dehinc si crassior atque retusis
135. cornibus ingreditur, si quarti sideris ortu
 percussi tenuem praetendat corporis umbram;
 imbribus aut zephyris hebetabitur, arguet ultro
 flabra noti, aut pluvias: nam crassus desuper aër
 cornua caeca premit, notus uvidus aëra cogit.

140. Tertia si rursum protollens Cynthia currus
 sit subrecta faces, et acumina tenta coruscans,
 ut nec curva quasi declinet cornua, nec tum
 fusa supinatum diducat lumen in auras;
 occiduo zephyrum praedicet surgere mundo
145. aut Libyae de parte notum. Sin quattuor autem
 Cynthia curriculis coelum subit, atque coruscos,
 cornibus immodice prostantibus, exserit ignes;
 vis prolixa salum ciet, ocius omnia cauri
 marmora convolvent, fera verrent flabra profundum.
150. Istius, in boream quod se sustollit, acumen
 si curvum specie velut annuat; affore coelo
 saeva procellosi praedicet flabra aquilonis:
 namque hoc urgeri sese asserit atque gravari.
 Indice rursus eo veniet notus, hanc ubi partem
155. pone supinari conspexeris, inque reclinem
 sponte habitum pandi: nam subrigit auster acumen
 inferiore plaga. Si Lunam tertius ortus
 proferat, atque Deae convolvat circulus ora
 suffusus rutilo; mox tempestate sonora
160. spumosum late pelagus canescere cernes:
 major et haec rauci versabit gurgitis undas,
 ipsa quoque immodice si vultum Luna rubescat.
 Contemplator item, seu plenum luminis orbem
 Cynthia distendit, seu cum teres ambitus olli
165. caeditur, et mediae velut indiga lucis utrimque
 sustinet obductae sibimet dispendia formae.
 Cornua prima replens, et cornua fissa dehiscens,
 induerit qualem procedens ore colorem,
 hunc perpende oculis; ipso monitore dierum
170. signa tene, ac totum discerne in tempora mensem.
 Non unum deprensa diem tibi signa loquuntur,
 nec vulgo in cunctis assunt praecepta diebus:
 sed quae signa novo dederit nox tertia motu

- quartave, sustollat medios dum Cynthia vultus,
 175. durabunt coelo. Medio quae edixerit ore,
 ignes in plenos; hinc in dispendia rursus
 altera, provisae signantur tempora Lunae.
 Illa dehinc, donec germani luminis ignis
 accedat Phoebae, mensis postrema notabunt.
180. Hoc, quod pretento vehit ingens mundus inani,
 aëra nomen habet, quod spirat cespite tellus,
 nubila dicuntur, coelum super aula Deorum
 axi compactum convolvitur. Hic sua certis
 sunt loca Numinibus: borealis verticis alta
 185. regia Saturni; qua siccior annus anhelat,
 aestatis rutilo, calida stat Juppiter aethra;
 immodicus terram qua desuper ignis adurit,
 Gradivo incolitur; brumalis pulsus habenas
 qua Solis redigit, pulchro Venus obnitet astro;
 190. ast ubi demerso latet ater circulus orbe,
 cessit Mercurio locus imbrifer. Has super amplas
 quinque tenens zonas certo via fervida Solis
 limite decurrit. Tum Lunam nubila propter,
 exhalantis humi qua spiramenta madescunt,
 195. ima vehunt coeli. Lux it dum fusa frequenter,
 desuper in nubes rutilantis lampada Lunae
 pascitur humore, et varias Dea lumine formas
 exprimit inserto; sic crebro denique Phoebe
 nubibus ambiri, cum subsint nubila Lunae,
 200. creditur. — Hanc quoties includere circulus ergo
 spectatur, proprio succedunt ordine signa:
 ille alias trino convolvit tramite Lunam,
 et geminus plerumque meat; solet unicus idem
 cingere. Si simplex circumversabitur orbis,
 205. signa procellarum certissima, signa sereni,
 praeferet; abruptus subito praenuntiat euros;
 marcescens tenui sensim caligine, et aethra

digestus patula, docet undis affore pacem.

Si duo se Lunae circumfudere, repente

210. maxima vis p̄ntum, vis verret maxima terras.

Majoresque dehinc agitabunt stagna procellae,

si trinus rutilum constrinxerit ambitus orbem;

et magis immodica formidine saeviet auster,

zonarum taeter fuerit si tractus in aethra.

215. Denique, disrumpant si sese cingula Lunae,

ultima tempestas ruet imi gurgitis aestum.

Solis quin etiam, Solis tibi cura videndi

sit potior, Solem melius praevisa sequuntur,

astrorumque duci monstrata tenacius haerent.

220. Sive ille occiduas vergat declivis in undas,

sey se luciferis reparabilis exserat oris,

istius ingentes radii caliginis atrum,

et nebulosarum tractus piceos tenebrarum,

lumine disjiciunt: cum per chaos umbriferum vis

225. flammea pervasit, cum se per noctis amictus

inserit aëriae fulgor facis, - ille calore

pigra movet; stimulat rutilis torpentia flammis;

Sol sopita animat; Sol dura obstacula primus

curru adamanteo reserat Pater; efflua Phoebus

230. igne inhibet; Phoebus radiis densata relaxat.

At cum flammigeri cedit vis incluta Solis,

lucis egens, crassaeque Deus latet objice nubis,

et coelo et pelago magnos ait affore motus.

Non hic, cum primos educet gurgite vultus,

235. ceu picturato diversos ore colores

proferat! haud etenim, tali tibi Sole revecto,

mitia jam coeli fas exspectare serena.

Et si tranquillo convexa cucurrerit astro,

indideritque facem ponto Deus integer, atra

240. nube carens, purusque comas et splendidus orbem,

convenit eoque facem praesumere lucis.

Sed, non ora cavo similis, medioque recedens
ore quasi, vel si radios discingitur ultro,
figat ut australem porrecto sidere partem,

245. ac Borean rigidi jaculetur luminis igne;
et vento et pluviis reparata luce carebit.

Denique per flammam procul atque incendia Solis
ipsa Dei cedunt blandi si lumina, sollers
tende oculos; certa hoc ducentur signa magistro.

250. Et ne sanguineus late rubor induat ora,
quali pro tractu vaga nubila saepe rubescunt;
aut ne labentem piceus color abdat amictu
lampada, quaere diu. Si retro crassior orbe est;
uvescet pluviis tellus, inflataque celsas

255. aggere devicto superabunt flumina ripas.
Ignea si fulgor praecurrit plurimus ora;
flamina crebra salis quatient vada, flumina terras
converrent omnes, et duri flabra aquilonis
silvarumque comas et celsa cacumina flectent,

260. Vis simul amborum si vultum Solis oberret;
cuncta noti quatient, imbres procul arva rigabunt.

Ecce, alias primo nascentis Solis in ortu,
vel cum praecipites pelago Deus inserit ignes,
ut coeunt radii nebuloze; cetera quippe

265. pars Hyperioniae rutilat facis, haecque comarum
vis confusa micans mundo sua lumina praestat.
Sic globus ater item liventia nubila cogit;
nonnunquam, crasso nebularum tectus amictu,
in convexa redit; tum, coelo rursus aperto

270. cum ruit, opposita vultum caligine condit.

Omnibus his signis in terram defluit imber
plurimus. Interdum tenuis praevertere nubes
visa Deum: haec, celeri si praesurrexerit ortu,
ipseque pone sequens radiorum luce carere

275. cernatur; nimbis ipgentibus arva madebunt.

- At matutini si Phoebum litoris acta
majorem solito produxerit, atque per aethram
marcenti similis defluxerit extimus orbis,
alta dehinc scandens minuat jubar igniferum Sol;
280. pura serena aderunt: namque olli gurgitis aër
crassior immodicum surgens diffuderat orbem;
et jam se tenero sustollens tramite coeli
oblitum justı jubar attrahit. Hic quoque, magnis
cum madefacta dies sub tempestatibus horret,
285. pallidus ora cadens, promittit pura serena:
displaxis etenim per apertam nubibus aethram,
ora laboranti similis languentia, pallet;
et disjectarum moles late nebularum
indicat, exuti faciem clarescere mundi.
290. Quin nascente die venturos convenit imbres
noscere, cum proni procul ad confinia coeli
deferri piceo spectaris nubila tractu.
Et cum declinant radii se partem in utramque
lucis in occasu, nox ut ferat algida rores;
295. imber erit. Puras si Phoebus condat habenas,
et Calpetano tranquillum gurgite lumen
tingat, ac in lapsu nubes ignita sequatur;
noxque diesque dehinc venturi rursus eoi
nimborum expertes sine tempestatibus atris
300. durabunt. Sed cum radiis marcentibus ardor
languet, et in tenui tenduntur acumine frustra
Phoebei crines; nimbos aget atra procella,
Talis et obducti cernetur forma diei,
qualem fraternos subtexens Luna jugales
305. lucem hebetat: subit haec superi sacra lumina Solis
inferior, mediaeque interstans lampadis orbe
arcet flammigeræ radium facis. Haud tibi rursus,
cum matutinos molitur Lucifer ortus,
ebria sanguineae subvolvunt vellera nubes:

310. namque gravis coelo fundetur protinus imber.
 Nec, si Sole procul rutila inter stagna morante
 emineant radii, radios quoque crassior umbra
 contegat, ille dies pluviis ventoque carebit.
 Quin erit imber item, si Solem circulus ater
315. ambiat exortum: major se denique nimbus
 urgebit coelo, major sola perluet imber,
 circumfusa adeo si cingula nescia solvi
 servarunt taetrae speciem torpentia molis.
 Saepe etiam Phoebos nubes percussa rubescit,
320. et meditata Dei formam, procul igne recepto
 concipit effigiem, simulato luminis orbe.
 Id qua parte poli spectaveris, affore ab ipsa
 parte tene ventos: tamen haec, tamen omnia semper
 decedente die melius ventura docebunt.
325. Convenit hic etiam parvum Praesepe notare; -
 id nubi nomen, quae Cancro obvolvitur alto,
 Graecia docta dedit; - duo propter denique Asellos
 suspice, quorum alius Septem vicina Trioni
 astra adolet, tepidum procul alter spectat in austrum.
330. In medio, quod nube quasi concrevit adacta,
 id Praesepe vocant. Porro hoc Praesepe repente
 si sese ex oculis procul auferat, ardeat autem
 congruus aërii late rubor ignis Asellis,
 nequaquam tenues agitabunt stagna procellae.
335. At si sideribus similis lux duret, et illi
 taetra sit effigies; cadet altis nubibus imber
 lenior, et parco mox tellus rore madebit.
 Sed boreae si parte trucis velut indiga justae,
 stella facis lento marcescere cernitur igne,
340. et procul alterius juba late flagrat Aselli;
 protinus Aethiopum surget convallibus auster:
 at regione noti si lucem stella senescat;
 ingens Riphacis aquilo crepitabit ab oris.

Quin et terrenis cape rebus certa frequenter

345. signa procellarum. Nam cum traxere tumorem
aequora prolixum, cum litora curva resultant
sponte procul, neque caeruleus colliditur aestus;
aut cum proceris vertex in montibus ultro
perstrepit aërium; ventos instare docebunt.

350. Et cum parva fulix trepido petit arva volatu,
stagna sinens, longasque iterat clangore querelas;
indicat insanis freta mox canescere ventis.

Denique cum coelo tenduntur pura serena,
saevitura polo sunt flamina; primus in ipsa

355. mox picturati convertit pectoris artus
sturnus edax, premat ut tenues vis obvia plumas,
et ne post tergum pateat penetrabilis euro.

Latipedemque anatem cernes excedere ponto
saepius, et summa nebulam se tendere rupe;

360. jamque super latices florum volitare senectam,
stellarumque comas rumpi procul aethere celso,
decidere in terras, rutilarum spargere crines
flammarum, et longos a tergo ducere tractus;
inde etiam ventos mox affore praemonet usus,

365. Quod si diversis se passim partibus ignes
excutiant; verret pelagus sine fine modoque
turba procellarum, si duri limite ab euri,
si regione noti, si lenis parte favoni,
aut de Bistonio mundi procul axe coruscat.

370. Si repetunt veterem ranae per stagna querelam;
vellera si coelo volitent; si discolor iris
demittat gemino se fornice; circulus albam
si stellam taeter velut ambiat; aequora propter
si crepitent volucres; si gurgite saepius alto

375. pectora mersentur; si crebro garrula hirundo
stagna adeat, rutilae cum sunt primordia lucis;
si matutinas ululae dant carmine voces;

improba si cornix caput altis inserit undis,
flumine terga rigans; si saevit gutture rauco; —

380. plurimus abruptis fundetur nubibus imber.

Imber erit, totis cum bucula naribus auras
concipit; et late pluviis sola cuncta madebunt,
cum proprias sollers sedes formica relinquens
ova cavis effert penetralibus: aspera quippe

385. tempestas, gelidusque dies, et frigidus aether:

inserit internis terrarum. Redditur aestus,
pectora cum curvo purgat gallinula rostro;
agmine cum denso circumvolitare videtur
graculus, et tenui cum stridunt gutture corvi;

390. cum procera salum repetit clangore frequenti

ardea; cum parvae defigunt spicula muscae:
et si, nocturnis ardentibus undique testis,
concrecant fungi; si flammis emicet ignis
effluus, aut lucis substantia langueat ultro;

395. convenit instantes praenoscere protinus imbres.

Denique, cum patulum torrens Vulcanus ahenum
scintillas flamma circumlabente relinquit;
si notus humentes Libyco trahit aethere nubes,
sive imum ad montem nebularam crassus amictus

400. tendatur; summo nudentur vartice saxa;

et, qua pontus item freta per distenta quiescit,
nubila si longo se procumbentia tractu
diffundunt coelo; Thetidi terrisque supinis
pax aderit, nusquam mundo ruet effluus imber.

405. Sed, cum tranquillo tenduntur crassa serena

sub Jove, venturae praenoscere signa procellae
convenit; et rursus, cum perfurit aëris horror,
inspice, quam referat terris pelagoque quietem,
Inter prima tamen parvum Praesepe notetur,

410. arduus excelso quod Cancer cardine volvit:

hoc cum concretus tenuari coeperit aër,

discutit impositae late sibi molis amictum.

Namque sereniferi patet hoc in flabra aquilonis
cominus, et primo purgatur flamine venti

415. tempore: tum proprium modulatur noctua carmen;
tum vespertinum cornix longaeva resultat;
tum corvi crepitant, et ovantes gutture rauco
agmina crebra vocant; tum nota cubilia laeti
succedunt pariter; tum pennis corpora plaudant.

420. Tunc et Strymonias circumvolitare repente
suspicias per aperta grues, ubi mitior annus
sponte procellosum disjecerit aëra coelo.
Tunc quoque, cum stellis hebes est lux omnibus ultro,
nubila nec crassos circumduxere meatus,

425. ut jubar occulerent flagrantibus obvia flammis;
nec caligo inhibet rutilantis lampados ignes;
orbe nec expleto sacra sidera Luna retundit,
sed jam sponte sua stellarum lumina marcent:
convenit hibernae praenoscerè signa procellae.

430. Nubila si coelo consistere, nubila ferri;
sique superfundì sibimet suspexeris; ultro
gramina si carpit semesa petacius anser;
si nocturna tibi cornix canit, hesperus aethrae
cum redit; innumero si cantu graculus instat;

435. si matutino fringilla resultat ab ore;
si fugiunt volucres raptim freta turbida Nerei;
orchilos infestus si floricomis hymenaeis
ima petit terrae; si denique parvus eritheus
succedit trepidus scruposae concava rupis;

440. Cecropias si pastus apes vicinus ad ipsa
castra inhibet, florumque simul libamina maestae
proxima decerpunt; si Threïciae per aperta
sponte grues trepidant, nec sese audacibus aethrae
committunt pinnis, ut longos saepe volatus

445. formavere super; si solvit aranea casses;

tentia si toto vehit auster licia coelo:
 mox tempestates et nubila taetra cientur.

Quid? majora canam? Cinis en, cinis ipse repente
 cum coit, albenti nix terras vestit amictu.

450. Nix operit terras, rutilis ubi lumina prunis
 summa rubent, errantque brevi caligine crassae
 interius nebulae, et denso jam fomes in igni
 marcescit penitus. Pluvios mox arguet austros,
 induit immodicis cum semet floribus illex -
 455. indiga nam succi ligno natura rigenti est -;
 et cum flore novo, cum brachia glande gravantur
 umentis coeli sibi nutrimenta latenter
 sponte operata docet. Quin et lentiscus amara
 indicium est pluviis: ter foetum concipit arbos,
 460. terque novos genitrix fructus alit; ipsaque trino
 flore renidescens tria tempora prodit arandi.
 Ter prorumpentis scillae teres erigitur flos,
 sulcandique solum ter monstrat tempus adesse.

- Sic et crabronum rauca agmina, si volitare
 465. sine sub auctumni conspexeris aethere longo,
 jam vespertinus primo cum commovet ortus
 Vergilias pelago; dices instare procellas.
 Sique sues lentae, si lanæ sedula nutrix,
 si capra dumosis errans in saltibus, ultro
 470. in Venerem pergat * quippe ollis uvidus aër
 excitat internum per viscera mota furorem *;
 et tempestates et nubila protinus atra
 affore praecipies. Quin et gaudebit arator,
 quique solum justis versabit mensibus anni,
 475. plebe gruum-prima; gaudebit tardus arator
 agmine pigrarum; sic quadam lege Deorum
 his comes est imber. Pecudes si denique terram
 lanigeræ fodiant, caput at tendatur in arcton;
 cum madidus * nondum * per marmora turbida condit

480. Pleiadas occasus ; cum brumae in frigora cedit
frugifer auctumnus : ruet aethra concitus imber.
At, ne perruptis terrarum dorsa lacunis
infodiant pecudes ! si vasto viscera hiatu
discutiant terrae, veniet vis aethere toto
485. dira procellarum ; nix omnes vestiet agros ;
nix herbas laedet teneras ; nix uret aristas.
At si contigerit plures ardere cometas,
invalidas segetes torrebit siccior aër.
Namque prorumpunt naturae legibus ultro
490. spiramenta soli, si justus defuit humor ;
arida per coelum surgentia desuper aethrae
ignescunt flammis ; mundique impulsa calore
excutiant stellas, et crebro crine rubescunt.
Contemplator item : si longo plurima ponto
495. agmina festinant volucrum, solidamque frequentes
succedunt terram ; sterilis desaeviet aestus,
ac sitient agri : — nam qua circumflua tellus
alluitur pelago, coquit altam siccior aër
cespitis arentis ventis, citiusque calorem
500. sentit humus succincta salo : fuga protinus ergo
est avium in terras ; pavet, hos ut viderit aestus,
agricola, et sicco jam deflet mergite culmos.
Sed si tum modicum producant agmen ab undis,
nec trepido passim versent convexa volatū ;
505. laetitia est duris pastoribus : affore parcos
praesumunt imbres. Sic in contraria semper
vota homines agimur, nostrique cupidine fructus
poscimus alterius dispendia. — Denique et ipsa
sollers natura, et rerum genitabilis ordo,
510. certa suis studiis affixit signa futuri.
Namque et ovis cupido si gramina tondeat ore,
insaturata cibi decerpens lactius agros :
pastor id indicium pluvialis frigoris edet.
Et si persultans aries lascivius herbas
515. appetat, aut sese sustollant saltibus hoedi ;
vel si juge gregi cupiant haerere, nec usquam

matribus abscedant, et si sine fine modoque
pabula delibent, cum tutas vesper adire
compellat caulas: monstrabunt affore nimbos.

520. Bubus arator item trahit atrae signa procellae,
lambere si lingua prima hos vestigia forte
viderit, aut dextrum prosternere corpus in armum;
vel si prolixis auras mugitibus implent,

pascua linquentes vix vesperè. Dat capra moti
525. rursum signa poli, cum spinis ilicis atrae
multa inhiat. Docet haec eadem sus horrida coeno,
gurgitis illuvie si saepius involvatur.

Martius ipse lupus, villarum proxima oberrans
affectansque locos hominum, lectumque laremque

530. sponte petens, crasso consurgere nubila coelo
praemonet. Id parvi commonstrant denique mures,
cum gestire solo, cum ludere forte videntur.

Portendit tibimet canis id praesentia, multam
tellurem fodiens. Tamen haec, tamen omina rerum

535. affore vel primo nimbos mox sole docebunt,
vel cum curriculis lux ibit coepta secundis,
tertius aut verso cum venerit ortus olympo.

Non spernenda tibi sunt talia; sed memor uni
adde aliud semper: si tertia denique signa

540. proveniant, firmo venturum pectore fare;
et transactorum sollers componere mensum
signa laborabis, si confluxere reperta.

Nequaquam trepidare pudor persuadeat ullus.

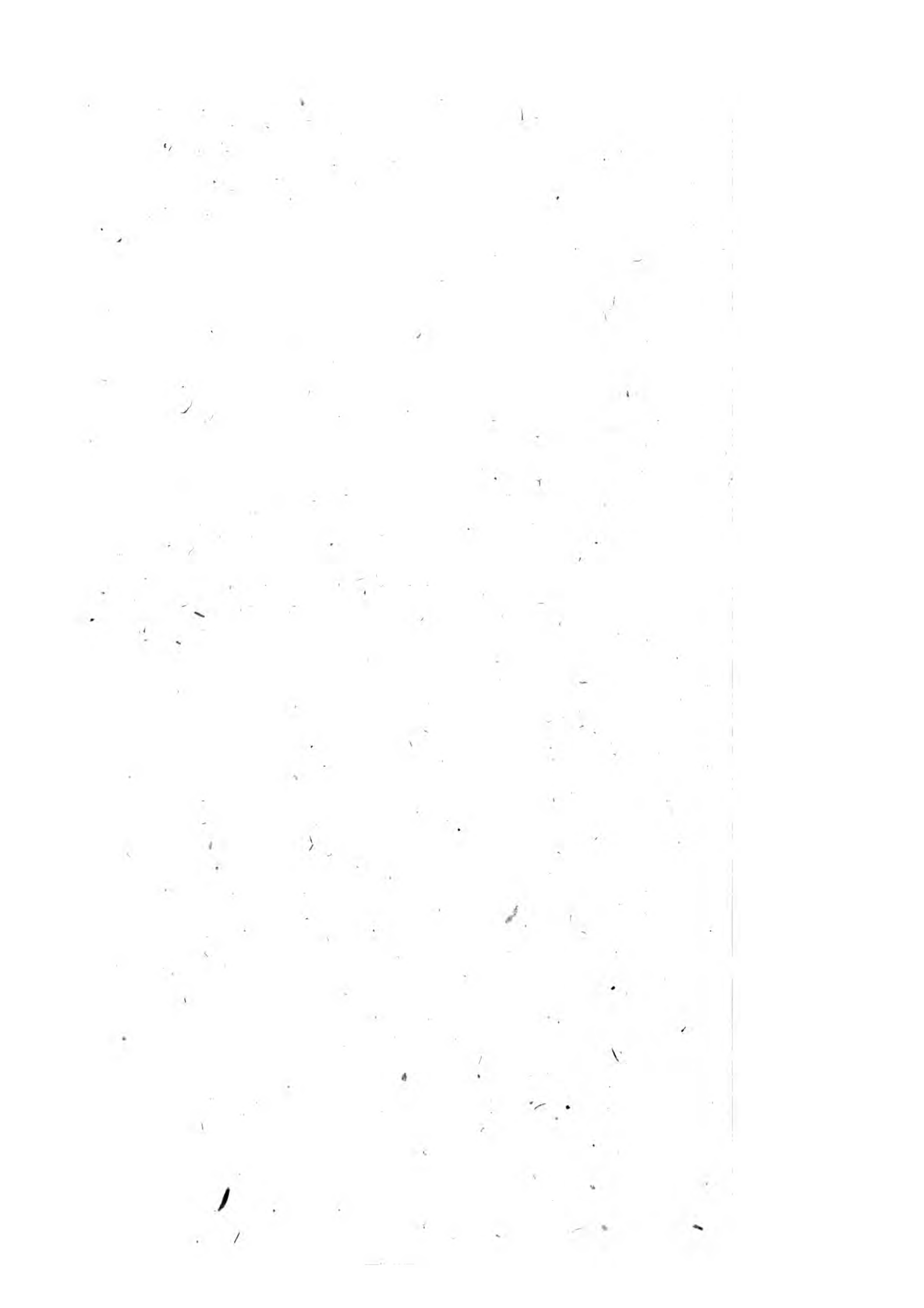
Astrorum lapsus, astrorum profinus ortus

545. discute, si casus similes ea stella per aethram
prodidit: exacti jam summa crepuscula mensis,
et surgentis item primordia conscius artis
fare sacrae. Mensum confinia summa duorum
caeca latent; luces haec semper semet in octo

550. inscia lunaris tendunt facis; ipse fideli
perquire studio; et si quid tibi forte repertum,
pluribus indiciis sollers fulcire memento.

R U F I F E S T I A V I E N I
D E S C R I P T I O O R B I S T E R R A E .

RUFI FESTI AVIENI
DESCRIPTIO ORBIS TERRAE.

Qua protenta jacent vastae divortia terrae,
et qua praecipiti volvuntur prona meatu
flumina per terras, qua priscis incluta muris
oppida nituntur, genus hoc procul omne animantum
5. qua colit, Aoniis perget stilus impiger orsis.
Ardua res, Musae. Deus, en, Deus intrat Apollo
pectora, fatidicae quatiens penetralia Cirrhae.
Pierides, toto celeres Helicone venite,
concinat et Phoebos vester chorus; Oceanumque,
10. carminis auspiciis, primum memorate, Camenae.
Oceani nam terra salo praecingitur omnis,
parva ut caeruleo caput effert insula ponto:
nec tamen extremo teres est situs undique in orbe,
qua colitur populis, qua tellus paret aratro;
15. sed, matutino qua coelum sole rubescit,
latior, accisi curvatur cespitis arva,
cetera protentus. Tria sunt confinia terrae
unius: est primum Libyae, Europaeque, Asiaeque.
Aequore ab Hesperio qua se salis insinuat vis,
20. terrarumque cavis illabitur, arduus Atlas
qua juga celsa tumet, Libyae sese explicat ora:
finis huic Gades, septenaque gurgite vasto

ora procul Nili, Phariorum ubi gleba recumbit,
et Pelusiaci celebrantur templa Canopi.

25. Europaeque dehinc laevum est latus: at procul ambas
una Asia, inclinans geminis se cornibus, urget
desuper, ac rupti divortia continet orbis.

Europam atque Asiam Tanais disternat amnis:
hic, se Sarmaticis evolvens finibus, alta,

30. scissus Araxeo prius aequore, jam suus unda
effluit in Scythiam; procul hinc Maeotida Tethyn
intrat, et inserto freta pellit vasta fluento,
Ismaricique riget semper flabris aquilonis.

At, qua piscosi gurges strepit Hellesponti,

35. vis obliqua sali tepidum procumbit in austrum,
terrarumque trium modus est mare, donec in alti
ora procul Nili late Thetis efflua serpat.

Altera pars orbem telluris limite findit.

Cespes terga jacens Asiae succedit in oras,

40. immensusque modi protenditur. Hic latus arctans
Caspia contingit freta desuper, atque tumentis
proximus Euxino est: Asiam conterminus iste
Europamque secat. Tellus sese altera in Austrum
porrigit, insertoque sinus interjacet agro, -

45. nam sinus hic Arabum, sinus hic Aegyptius, unda
aestuatur; et Libycis Asiam discernit ab oris. -

Sic diversa fuit sententia, rite quis orbi
limes haberetur. - Totum hoc circumlatrat aestus,
et maris infesti moles ligat. Una furenti

50. natura est pelago, pelagi sed nomina mille,
aequor ut innumeris terrarum admoverit oris.

Qua se blanda satis intendunt flabra favoni,
Hesperium Oceano mare terras intrat ab alto.

Axe Lycaoniae rursus facis, atque ubi dura

55. belligeratores nutrit tellus Arimaspa,
nomine Saturni late jacet aequoris unda.

Hic densata sali stant marmora, pigraque ponti
se natura tenet; nunquam ruit effluus humor:

Mortuus hinc Graeco perhibetur gurgis in usu

60. denique, quod lento stupeat plaga salsa profundo,
vel quod sole carens pars orbis taetra rigescat.

Vix hebes has oras ardor Titanius afflat,
vix evecta dies illuminat, omneque late
pingue tenebrosa caelum subtexitur aethra.

65. At, qua prima dies rutilo sustollitur ortu,
aureus et tremulas late rubor inficit undas,
eoum pelagus, freta dicunt Indica pandi.
Propter Erythraci tenduntur dorsa profundi,
Aethiopumque salum diffunditur: Hic notus aethram

70. urit, et hinc aestu radiorum Phoebus anhelos
arva coquit: sterilis regio est, et inhospita late
aret humus, cassaeque solo torrentur arenae.

Oceanus sic cuncta vago complectitur aestu,
undique sic unus terras interminus ambit,

75. innumerosque sinus cavat illabentibus undis
desuper: e multis celebri sub nomine tantum
quattuor infuso late sale terga dehiscunt.

Primus in orbe sinus vasti maris aequora gignit,
gurgitis Hesperii; procul hic protentus in ortus

80. faucibus a Libycis aestum trahit; atque, ubi laetam
cespitem sub pingui pandit Pamphylia glebam,
deficit, et curva sinuatur litoris ora.

Alter item est primo brevior, majorque duobus.

Hic prolapsus aquae, boreali fusus ab alto,

85. terga procelloso turgescit Caspia fluctu.

Hyrceanum hoc pelagus pars nominat. Hinc duo rursus
ora patent ponti: geminus sinus aequoris intrat,
telluremque cavat, qua se notus axe tepenti
erigit. Horum unus vada longe Persica fundit,

90. Caspia conversus procul in freta; porrigiturque

quartus Arabs; tumet hic rapido per aperta fluento,
Euxinumque salum videt eminus. — En, tibi rursum
aequoris Hesperii tractus loquar: istius unda
lambit terga soli, qua se vagus explicat orbis.

95. Nam vel caeruleo loca circumplectitur aestu,
vel celso demissa jugo confinia radit,
moenia vel fusi praestringit gurgite ponti.
In zephyrum tellus extenditur, oraque terrae
ultima proceras subducit in astra Columnas.
100. Hic modus est orbis Gadir locus; hic tumet Atlas
arduus; hic duro torquetur cardine coelum;
hic circumfusus vestitur nubibus axis.
Et primum ruptas se pontus Ibericus illinc
inserit in terras: caput autem principiumque
105. Europae et Libyae est. Mediis infunditur oris,
irreperitque salum. Scopuli stant ardui utrimque;
unus enim Europam, Libyam procul aspicit alter.
Sic discreta freto procera cacumina celsis
emicuere jugis; sic intrant saxa profundum;
110. sic subeunt nubes; sic coelum vertice fulcit
Maura Abyla, et dorso consurgit Iberica Calpe.
Gallicus hinc aestus provolvitur. Hic super urbem
Massiliam gens Graja colit, Ligurumque tumescit
aequor, et indomito tellus jacet Itala regno.
115. Ausonis haec regio est; pubi genus ob Jove summa.
Qua se flabra trucidis Boreae per inhospita terrae
eructant coelo, populis caput Aeneadarum,
alba dehinc Gautes est terminus: haec freta propter
Trinacriae summa consurgit litoris ora.
120. Evolvunter item vada fusi caerulea ponti;
insula qua Cyrenus fluctu madet alludente,
litoris ostriferi protendens latius undam,
Sardiniamque dehinc moles circumflua cingit
aequoris, et cano spumant freta concita fluctu.

125. Hinc Tyrrhena sali sunt agmina, qua notus axem
 humidus inclinat; qua lux se rursus eoa
 emergit pelago, Siculi maris aestuat unda,
 obliquumque quatit gurges protentior altum
 usque in saxosi Pachyni juga. Plurimus inde
130. in Cretam trahitur ponti tumor: hincque procul se
 inclinat rupes, atque obvia fluctibus altis
 ingreditur pelagus Gortynia moenia juxta,
 ac procumbentis sola propter pingua Phaesti.
 Prona mari cautes extenditur, ut ferus ora
135. est aries, ultroque minans petit obvia fronte:
 denique sic olli nomen prior indidit aetas:
 nec minus Italiam cornu prospectat acuti
 litoris, et rapidi perflatur Iapygis ortu.
 Hinc se rursus aquis Adriatica marmora fundunt
140. in boream, zephyrumque dehinc deflexa parumper
 alta petunt, rauco penitus repentia fluctu:
 hinc sinus Ionius curvatur litoris acta,
 cespitis et gemini tellus irrumpitur alto.
 Nam, qua caeruleis pontus sese inserit undis,
145. Illyris in dextris pandit regionibus agros,
 Emathiamque super sulcat genus acre virorum:
 Ausonidum laeva est. Hinc longo cespite tellus
 funditur, et varia populorum pube domantur
 arva soli. Trina haec pelagi circumtonat unda.
150. Nam, qua se zephyri sustollunt flabra, profundum
 Tyrrheni est pelagi: qua se notus erigit aethra
 Sicanum late fluitat mare: qua procul autem
 spirat ab eois pulcher regionibus eurus,
 Ionii sunt terga sali. Sic Itala tellus
155. ut circumfusus latus amplum lambitur undis.
 Efflua post Siculi moles evolvitur alti,
 inque notum late vada ponti caerulea serpunt,
 donec arenosas attollant aequora Syrtes,

- infidumque rati tenuent mare: languida quippe
 160. aequore jam fesso sese trahit unda per ambas.
 Montibus ab Siculis capit autem prona meatum
 Cretaeisque jugis mox Syrtes inter oberrat
 parcior et tenui praetexens ima fluento.
 Rursus ab Idaea Salmonide porrigit aequor
 165. se geminum, - nautae Pharium dixere profundum-,
 quod procul in Casiae vergit confinia Cautis:
 Sidonii dehinc late salis aestuat unda,
 Issicus immodico donec sinus ore patescat,
 aequoris et nostri sit terminus: arva ubi late
 170. pingua proceris Cilicum versantur aratris.
 Curva salo forma est: hinc sese marmora ponti
 in zephyrum torquent, ac flexu lubricus errat
 gurgis, et exesas illabitur unda lacunas.
 Sic virosorum prolixa volumina sese
 175. sponte cerastarum facili sub viscere curvant;
 sic spiras crebro sinuat draco, seque vel orbe
 colligit inclinans, vel pronis agmina longe
 tractibus absolvit: stridet nemus undique totum;
 pestifero afflatu serpens vagus inquinat aethram.
 180. Haud secus illapso penetrantur litora fluctu,
 et rursus tellus init aequora: jugis ubique
 mugitus pelago est, gemitu loca cuncta resultant,
 Imminet hinc late Pamphylia; subluit illic
 unda Chelidonias; illisum murmurat aequor;
 185. saepius et crebra spumescunt aequora rupe,
 ac rursus in zephyrum vada semet caerulea curvant,
 Terminus his cautes Patarcidis eminent arcis.
 Hinc salis Aegaei tractus tonat, inque Bootis
 plaustra dehinc rapidi flectantur marmora Nerei,
 190. saxosis Sporadum saepe obluctantia ripis.
 Non aliud tanta consurgit mole profundum,
 non sic curva Thetis fluctu tumet: extimus olli

- in Tenedum cursus, pelagi caput incipit Imbro.
 Cespitis hinc proni protendens dorsa Propontis,
 195. flatibus ex boreae tepidum procumbit in austrum,
 immensaeque Asiae populos alit ubere terrae.
 Hinc arctas inter fauces atque obvia saxa
 • Thracius angustas discludit Bosphorus oras,
 Bosphorus, Inachiae subvector Virginis olim: —
 200. nam vicina sibi stant litora, terraque parci
 faucibus oris hiat, pronam sinus evomit undam:
 proxima non alibi tantum divortia cernas
 cespitis; — hac pecoris dorso sternacis in aequor
 Inachis illata est, sic pectus canduit ira,
 205. pellicis et tanto Divam dolor extulit igni.
 Illic instabili, fama est, sale saxa moveri,
 inferrique sibi flabris urgentibus oras:
 hinc rigidas errare ferunt per marmora cautes,
 et nunc ora soli vastas praetendere rupes,
 210. nunc aperire sinum:— gemit amplo murmure pontus,
 seu quod collisas Thetis indignata per arces
 saeviat objectis, seu quod brevis exitus undas
 exserat, et strictis eructet faucibus aequor.
 Interius lato Pontus se gurgite fundit,
 215. undarumque procul latus explicat, aurea Phoebi
 qua rota purpureo repetit convexa sub ortu.
 Sic obliqua maris panduntur denique dorsa,
 ut matutinis inclinent aequora habenis,
 longior ac boreae concedat gurges in axem:
 220. Pontus enim nostrae sinus est amplissimus undae,
 Hic Asia ab laevis praecingitur, Europamque
 excipit; adversusque dehinc se Thracius arctat
 Bosphorus, et tenui vix panditur oris hiatu.
 At, qua diducto Pontus distenditur aestu,
 225. ut porrecta mari terrae juga longius intrant
 in pelagus, tractuque vago sua litora relinquunt,

- cespite Paphlagonum prodit saxosa Carambis.
 Altera se cautes similis procul arjetis ori,
 dura pruinoso qua torpet Taurica coelo,
 230. exserit, et tenta late premit aequora fronte.
 Eminus ista notum videt, Arctos eminus illa.
 Porro inter fluctus ac fusi marmora Ponti
 proxima celsorum sic sunt sibi dorsa locorum:
 quamvis vasta sali moles interfluit arces,
 235. ut gemini sit forma maris. Sed brachia Pontus,
 finibus arctois coae lucis in ortum,
 et, qua prona dies atris involvitur umbris,
 molliter inclinans, Scythici speciem facit arcus;
 at tepidi de parte noti directior oram,
 240. continuumque jacens, rigidi sub imagine nervi
 tenditur. Excedit confinia sola Carambis
 in boream vergens. Boreali rursus in Arcto
 ore sinus patulo Maeotidis alta paludis
 aequora prorumpunt: Scytha late barbarus oras
 245. incolit, et Matrem Ponti cognominat undam.
 Sola parens Ponto, genitrix haec sola fluento est,
 hoc se fonte trahunt vaga glauci marmora Ponti,
 Cimmerico prolapsa sinu. Nam Bosphorus illic
 Cimmericus fauces aperit: circumque superque
 250. Cimmerici, gens dura, colunt. Hic ardua Taurus
 in juga consurgit, coelumque cacumine fulcit
 verticis, et celsis late caput inserit astris.
 Huc, mirante salo, quondam sese intulit Argo
 Thessalæ, et innantem stupuerunt aequora cymbam. —
 255. Sic vasti moles pelagi interfunditur oras:
 sic se forma maris toto procul explicat orbe.
 Nunc tibi tellurem versu loquar. Incute docto,
 Phoebe, chelyn plectro. Musis intermina vita
 permanet, et memori laus semper pullulat aevo. —
 260. Indefessa tuae sint mentis acumina, Lector,

sudorisque mei patulo bibe carmina rictu:
dulcis in his haustus, meritum grave, gratia praepes.

Ergo solum terraeque Libystidis ora per austrum
tenditur, ecae procul in confinia lucis.

265. Gades principium est. Caput hujus cespitis autem
arctius angusto conducit litora tractu,
Oceanique salum cunco subit: istius orae
terminus immensis Arabum concluditur undis.
At latus hoc terra diffusius explicat agros,
270. arvaeque tenta patent. Haec pingui cespite tellus
Aethiopum est nutrix, qui nigras propter Erembos
extremi Libyae curvo sola vomere sulcant;
et rursus Aethiopes soli subjecta cadenti
arva tenent. Sic scissa virum gens ultima terrae
275. incolit; hos afflant rutilae incunabula lucis;
hic jam praecipitis terrentur solis habenis.
Propter proceras zephyri regione Columnas
Mauri habitant; his fluxa fides et inhospita semper
corda rigent; trahitur duris vaga vita rapinis.
280. Proxima se late Numidarum pascua tendunt,
Massylique super populi per aperta locorum
palantes agitant. Certi laris inscia gens est:
nunc in dumosas erepunt denique rupes,
nunc quatiunt campos, nunc silvas inter oberrant
285. conjugibus natisque simul; cibus aspera glando
omnibus; haud illis sulcatur cespes aratro;
non his mugitus pecudum strepit. Incluta post hos
moenia consurgunt Tyriae Carthaginis: illa
urbs Phoenissa prius, Libyci nunc ruris alumna,
290. paci blanda quies, et bello prompta cruento.
ast hinc in Syrtim praeceps ruit unda minorem,
ulteriusque dehinc qua lux se reddit Olympo,
major vasta sibi late trahit aequora Syrtis,
infidumque rati pelagus furit: ardua quippe

295. undarum moles Tyrrheno cogitur aestu,
 curvatumque salum quatit amplo litora fluctu.
 Ecce, alias lento prorepat gurgite Nereus,
 undaque vix tenuis siccas praetexit arenas.
 Immemor ergo modi semper natura duabus
300. Syrtibus, et classem sors crebro caeca fatigat.
 Ambarum medio procera Neapolis arcem
 subrigit: hanc rursus gens late prisca virorum
 Lotophagi includunt. Diros Nasamonas at inde
 aspice, queis quondam populorum examina multa
305. versavere solum, multae sonuere per agros
 balatu pecudes: nunc lati jugera campi
 et grege nuda jacent, et sunt cultoribus orba.
 Ausonis haec duro vastavit dextera bello:
 Ausonis invicti gens roboris, una per orbem
310. arma tulit: pubem Latiam ferus horruit Ister,
 Romanas aquilas Rhodanus tremit, Italidum vi
 maesta paludivagos Germania flevit alumnos.
 Illi caeruleas attingunt aequoris undas:
 at, qua navigero tellus discedit ab aestu,
315. innumerae gentes, populorum examina mille
 arva tenent. Hic fata canit venerabilis Hammon,
 mugit arenosis nemus illic denique lucis.
 Astat Cyrene propter vetus, erigiturque
 urbs procera arces, et Apolline dives alumno:
320. Marmaridae ~~justa;~~ ~~procul~~ hi tamen ultima regni
 Aegypto inclinant: tergo Gaetulia glebam
 porrigit, et patulis Nigretae finibus errant,
 Protinus hinc Garamas late confinia tendit,
 trux Garamas, pedibus pernix, et arundinis usu
325. nobilis:— at, quantum terrarum interna recedunt,
 ut procul Oceano tellus vicina madescat,
 Aethiopum populos alit ampli cespitis ora,
 terminus Aethiopum populos adit ultima Cerne.

- Post Blemyes medii succedunt solis habenas,
 330. corpora proceri, nigri cute, viscera sicci,
 et circumvincti nervis exstantibus artus.
 Hi celeri molles currunt pede semper arenas,
 nec tamen impressae relinquunt vestigia plantae.
 Eminas evolvunt hinc sese pingua Nili
 335. flumina et intenti prolabitur aequoris unda.
 Hic, qua secretis incidit flexibus agros,
 Aethiopum in lingua Siris ruit; utque Syenen
 caerulus accedens diti loca flumine adulat,
 nomine se claro Nilum trahit, inque jacentem
 340. Aegyptum fusus fluctu premit arva marito,
 foecundatque solum: procul illic agmina cogit
 in boream, scissusque vagis anfractibus aequor
 proserit et ponto septem ferus explicat ora.
 Non olli compar quisquam fuit, incluta quanquam
 345. undique se totis eructent flumina terris.
 Nilus et immensos ulvam dispergit in agros,
 et fovet invecto sata gurgite; Nilus honorem
 telluri reparat; Nilus freta maxima pellit.
 Hic Asiam ab Libya disternit, axe favoni
 350. secernens Libyam, redeuntis solis ab ortu
 disjungens Asiae medio confinia fluctu.
 Nec procul illa virum gens incolit, axibus olim
 quae prior humanas leges et jura notavit;
 vomere quae duro, quae longi pondere aratri
 355. sollicitavit humum; quae foetus edere sulcis
 tellurem docuit; quae caedens partibus aethram
 prodidit obliquo solem decurrere coelo.
 Istius ergo tibi formam regionis et oras
 expediam versu. Blandus praetenditur aër,
 360. prodigus herbarum cespes jacet, aspera nusquam
 culmina consurgunt, portus cavat ora frequentes:
 quicquid terra dehinc redeuntis sufficit anni

tempore, prae cunctis stupeas specieque modoque.
Trina loco frons est, sed laxior axe Bootis,

365. luce sub eoa constrictior, usque Syenen
tenditur, unde pii volvuntur flumina Nili.
Hic urbs est Thebae, Thebae quae moenibus altis,
praecinxere larem: Memnon ubi Tithoneus
suspectat roseas Aurorae matris habenas.

370. Pars, quae cyaneo discedit ab aequore, septem
oppida sustentat: notiam pars vergit in oram,
et modus est olli Serbonidis alta paludis,
altera pulsatur genitabilis ore favoni.

Hic urbem posuit Pellaeae dextera gentis;

375. hic inter celsas late surgentia nubes
templa Sinopaei Jovis astant nixa columnis,
divite saxorum circumvestita metallo,
auro fulta gravi, niveo radiantia dente.

Nec minus hic speculae vertex subducitur, ex quo

380. cernere sit longe Pallenidis intima terrae.
At, qua surgenti terrae pars conscia Phoebos est,
aggere murorum Pelusia moenia surgunt.

Gens hic docta sali tumido freta gurgite currit,
inque procellosos lembum convertere fluctus

385. ludum habet, et rauca vitam producit in unda.

Talis forma jacet Libyae, talique recessu
ab zephyro eorum tellus incumbit in axem.

Istius extenti sola cespitis undique sulcant
gentes innumerac, quae sparsae litore longo

390. Oceani australis vada late caerula tangunt;
et quae multimodis media tellure agitantes
arva domant, et quae Tritonidis alta paludis
ut circumfuso populorum examine cingunt.

Nunc tibi et Europae favor latus. Haec, ubi terras

395. intrat Atlantei vis aequoris, accipit ortum.

Unus utramque sali fluxus secatur, et procul unum

- distinet os ambas; eadem insinuatio ponti
 Europam et Libyam rapido disternat aestu:
 sed prior illa tamen tepido perfunditur austro,
 400. haec subit insanos tergum curvata aquilones.
 Ambae Asiam rursum simili sub limite tangunt:
 aequus utrimque modus protenditur; at, simul ambas
 si conferre sibi quisquam velit, una parumper
 ut credatur humus, mediique interflua ponti
 405. subtrahat; extemplo, quali nux pinea forma est,
 singula versanti talis succedat imago
 Europae et Libyae: sic nam latus explicat ambas,
 unum et utriusque caput, similis quoque finis utriusque.
 Sed tamen, Hesperii qua spectant aequoris undam,
 410. ambae producto coeunt sibi cespite terrae;
 qua matutinus sol istas ignibus afflat,
 latior ambabus species distenditur. Unum
 hoc agili sub mente tenens, velut obvia habebis
 cetera terrarum. Tellus Europa Columnis
 415. proxima magnanimos alit aequo cespite Iberos.
 Hi super Oceani borealis frigida tangunt
 aequora, et excursu diffusi latius agri
 arva tenent, duris nimium vicina Britannis;
 flavaque caesariem Germania porrigit oram,
 420. dumosa Hercyniae peragrans confinia silvae.
 Inde Pyrenaei turgescunt dorsa nivalis,
 Gallorumque truces populi per inhospita terrae
 vitam agitant. Tum caeruleum Padus evomit antro
 flumen, et extento patulos premit aequore campos.
 425. Hic prius Eridani propter nemorosa fluenta
 fleverunt liquidae lapsam Phaethonta sorores,
 mutataeque manus planxerunt pectora ramis.
 Nec procul hinc rigidis insurgunt rupibus Alpes,
 nascentemque diem celso juga vertice cernunt.
 430. Porro inter cautes et saxa sonantia Rhenus,

vertice qua nubes nebulosus fulcit Adula,
 urget aquas, glaucoque rapax rotat agmine molem
 gurgitis, Oceani donec borealis in undas
 effluat, et celeri perrumpat marmora fluctu.

435. Quin et Danubium produnt secreta repente
 barbara, sed discors tamen est natura fluento.
 Abnoba mons Istro pater est; cadit Abnobae hiatu
 flumen; in eos autem convertitur axes,
 Euxinoque salo provolvitur: ora per aequor
440. quinque vomunt amnem, qua se procul insula Peuce
 exserit. Hinc, rigidi qua spirant flabra aquilonis,
 Sarmata, Germani, Geta, Bastarnaeque feroces,
 Dacorumque tenent populi; tenet acer Alanus,
 incola Taurisci Seytha litoris; indeque rursum
445. dira Melanchlaeni gens circumfusa vagatur.
 Proxima Neurorum regio est, celeresque Geloni,
 praecinctique sagis semper pictis Agathyrsi.
 Inde Borysthenii vis sese fluminis effert
 Euxinum in pelagus: tunc aequora Panticapaei
450. Ardiscique tibi celso de vertice surgunt
 Riphæi montis, ubi dura saepe sub Arcto
 densa pruinosa eructant nubila nimbos.
 Hic dites venae niveum gignunt crystallum,
 atque hic indomito tellus adamante rigescit.
455. inter Riphæos et proceros Agathyrsos.
 Hae gentes Istrum, qua se plaga dura Bootis
 porrigit, incumbunt: medii de parte diei
 per dumosorum reptantes dorsa jugorum
 Gerrhae habitant. Gerrhas attingunt oppida late
460. Norica, et immodicae rursum sola pinguis glebae
 Pannonia exercet. Borean subit altior agro
 Moesus, et extento post tergum cespite Thracas
 plurimus excedit: tunc ipsi maxima Thracas
 vomere sollicitant curvo loca:— denique longo

465. qua porrecta jacet spatio piscosa Propontis,
 et qua praecipiti fluctu furit Hellespontus,
 Aegaeumque dehinc procul in mare, plurima Thraces
 arva tenent. Hic mellifluis Pallena sub antris
 lychnitis rutilae flammis alit: hic et iaspis

470. fulva micat stellis, quantum convexa per aethrae
 ignea perpetuis ardescunt sidera flammis.

Hic rursus occiduis Europam fabor ab oris.

Haec, tanquam speculis assurgens plurima trinis,
 spectat Achaemeniae lucis jubar; unus Iberos

475. limes habet, - limes tenet alter denique Grajos, -
 Ausoniae medius protendit latius arva.

Oceani vicina salo qua gleba recumbit,

Oceani Hesperii, tumet illic ardua Calpe:

hic Hispanus ager, tellus ibi dives Iberum:

480. Tartessusque super sustollitur: indeque Cempsi
 gens agit, in rupis vestigia Pyrenaeae

protendens populos; medio se limite glebae

Ausonis effundit; mediam secat Apenninus

Ausoniam: nam, qua boreali vertice ad aethrae

485. concrescunt Alpes, surgit caput Apennino;

et, qua Sicanii tellus madet aequoris aestu,

ut protelatae molis juga gurgite condit.

Hunc circa multae sola sulcant proxima gentes;

et tamen has omnes sollers tibi Musa loquetur.

490. Prima vetustorum gens est ibi Tyrrhenorum:

inde Pelasga manus, Cyllenae finibus olim

quae petit Hesperii freta gurgitis, arva retentat

Itala; tum multa tenduntur parte Latini,

per quos flavescentes Tiberis pater explicat undas,

495. Romanosque lares lapsu praelambit alumno.

Hinc Campanus ager glebam jacit; hic freta quondam

Parthenopen blando labentem in marmora ponti

auscepera sinu: tepidum si rursus in austrum

- convertare oculos, nemorosi maxima cernes
 500. culmina Piceni; coma largi palmitis illic
 tenditur, ac fuso Bacchus tegit arva flagello,
 Tum Lucanorum regio insurgentibus alte
 cautibus horrescit: scrupus sola creber iniqua
 asperat et denso caecantur stipite silvae.
505. Brutius hinc dumos acer colit inter, et arces
 obsidet infidas, donec Sicana fluenta
 intendant pelagus, displosisque aequora terris
 instabile inclinent semper mare, qua vel eoīs
 Hadrias unda vadis largam procul expuit algam,
 510. vel qua Tyrrheni praeceps involvitur aestus.
 At Zephyri hinc rupes dorsum tumet, inque Bootis
 plaustra patens albo consurgit vertice saxum:
 huc se prisca Locri gens intulit, et sale longo
 eminus invecti, qua pontum gurgite rumpit
 515. flumen Alex, Grajae rexerunt lintea cymbae.
 Hinc Metapontini discurrunt latius arvo:
 inde Croton priscis attollit moenia muris:
 Aesarus hinc annis salsa convertitur unda,
 et Junone calent hinc arae praesule semper.
520. Nec minus exciti post flumina dira Tonantis
 infortunatae Sybaris vicina ruina est;
 Samnitaeque truces habitant confinia: post hos
 gens Marsum quondam tenuit loca; tumque Tarentum
 surgit, Amyclaei suboles praedura tyranni.
525. Hinc jacet in patulos projecta Calabria campos,
 et super arenti tenduntur Iapyges agro.
 Huc se praecipiti cogit ferus Hadria ponto:
 hinc Aquileja decens celsis caput inserit astris:
 Tergestumque dehinc curvi salis incubat oram,
 530. extimus Ionii qua se sinus aequoris abdit. —
 Tot populi Ausoniam circumdant moenibus altis,
 Italiam cingunt tot diti cespite gentes.

In jubar eoum rursus se pervia flectunt
aequora et Assyrium suspectant eminus axem

535. Ionii freta glauca sali, primosque Liburnos
praestringunt pelago; gens Hylli plurima rursus
accolit: hinc tenui tellus discluditur aestu.

Illyris ora dehinc distenditur; hincque periculis
saepe carinarum famosa Ceraunia surgunt.

540. Tum, prorepentis qua sunt vada caerulea Nerei,
Harmoniae et Cadmi sustentat gleba sepulcrum
barbara; nam, longo jactati saepius orbe,
postquam liquerunt Ismeni fluminis undam,
hinc in caeruleos mutati membra dracones

545. absolvere diem, finemque dedere labori.

Nec minus hinc aliud monstri genus Arbitrator aethrae
edidit: assistunt scopuli duo, cumque quid atri
imminet eventus, ut vulgi corda fatiget
sors rerum, et mentem terat inclementia fati,

550. et motantur humo et coeunt sibi vertice saxa.

Sed, qua mitis item spirat notus, Oriciumque
pulsant flabra solum, Graeciae confinia terrae
incipiunt aperire latus, proluxaque longis
jugera producant spatium, praecincta duobus

555. aequoris infusi procursibus; hanc freta quippe
Aegaei lambunt pelagi; citus Hadria rursus
subluit hanc fluctu: gemino sic gurgite late
Graecia madet tellus, sortitaque marmora ventos
quaque suos, imo turgescunt mota profundo.

560. Eurus in Aegaeum contorquet flabra; cadentis
parte poli zephyris Hadriatica terga tumescunt.

Insula se rursus Pelopis visentibus offert,
insula, quae platani folio compar sedet: isthmi
quippe caput summum conducitur, arctaque vergit

565. in Boream tellus, et Graecos adjacet agros;
cetera sub folii specie distenditur arva,

ac per utrumque latus sinuoso saepe recedit
 cespite: sed tepido qua tellus tunditur austro,
 Grajorum Triphylis sterili se porrigit ora.

570. Hinc sacer Alpheüs flumen trahit, et vagus aequor
 influit Eurotas. Pisanos alter adulat,
 alter Amyclaeas celeri secat agmine terras.

Insula qua curvas inclinat concava valles,
 Arcades immensum propter degunt Erymanthum:

575. hïc distentus aquas sata lambit pingua Ladon.

Juxta Argivus ager, juxta sunt culta Laconum:
 illos prima dies, celer istos aspicit auster.

Isthmi terga dehinc geminus circumlatrat aestus,
 parte Ephyres, piceas qua nox agit atra tenebrat,

580. et matutinus qua lucem proserit ortus.

Hïc usu Grajo nomen tenet unda Saronis.

Atticus hanc ultra limes jacet, Attica tellus
 belligeratorum genitrix memoranda virorum.

Fertilis haec herbis Ilissum subvehit amnem:

585. Ilissi Boreas stagno tulit Orithyiam.

Boeotumque dehinc sese confinia jungunt,
 et Locris, et patuli sulcator Thessalus agri,
 et Macetum praepingue solum; tumet arduus Haemus,
 Threïciumque caput subducitur; adjacet Haemum

590. partibus ab zephyri Dodonae vatis alumnus.

Axe noti rigidas subter rupes Aracynthi
 gens Aetola colit; campis ibi pulcher apertis
 labitur et virides sulcans terras Achelous
 irruit Hadriaci tergum maris; hïcque frequentes

595. fluctibus attolluntur Echinades; haud procul inde
 prisca Cephallenae consurgunt oppida terrae.

Delphica quin etiam miscet confinia Phocis,
 Incis in exortum protentior; inque Booten

Thermopylae cedunt. Hïc se Parnassia rupes

600. erigit; hïc celeri Cephissus volvitur unda;

hinc quondam Python transactus arundine membra,
sanguinis et cassus proluxa volumina solvit.
Illic saepe Deum conspeximus arridentem,
inter turicremas hinc Phoebum vidimus aras.

605. Nunc, ut quaeque vago surrexerit insula ponto,
ordine quo steterint pelago circumflua saxa,
expediam. Cymbae ducatur cursus ab unda
gurgitis occidui; precor, aspirate, Camenae,
inter et oppositas intendite linthea terras. —

610. Gaddir prima fretum solida supereminet arce,
attollitque caput geminis inserta Columnis.
Haec Cotinussa prius fuerat sub nomine prisco,
Tartessumque dehinc Tyrii dixere coloni;
barbara quin etiam Gades hanc lingua frequentat,

615. Poenus quippe locum Gaddir vocat undique septum
aggere praeducto. Tyrii, per inhospita late
aequora provecti, tenere ut cespitis oram,
constituere domus; dant hi quoque maxima templa
Amphitryoniadae, numenque verentur alumnum.

620. Insula se propter Gymnesia tollit ab alto,
ac dilecta vago pecori consurgit Ebusus,
Sardiniaeque arces, et inhorrens Corsica silvis:
Aeolidesque dehinc tumidis se fluctibus edunt
insulae, et inserto canescunt undique ponto.

625. Has dudum tenuit rex Aeolus: Aeolus illic
hospita jactatis indulisit litora nautis,
Aeolus imperio summi Jovis arbiter alto
impositus pelago est, effundere carcere ventos
et sedare salum. Septem sese aequoris aestu

630. emergunt arces, septem quas aequoris aestu
hic habuit. Tunc Ausoniam se pandit in oram
tellus Trinacria, et patulo distenditur agro.
Haec autem trinis laterum procursibus astat,
ternaque caeruleis longe juga porrrigit undis.

ac per utrumque latus sinuoso saepe recedit
 cespite: sed tepido qua tellus tunditur austro,
 Grajorum Triphylis sterili se porrigit ora.

570. Hinc sacer Alpheüs flumen trahit, et vagus aequor
 influit Eurotas. Pisanos alter adulat,
 alter Amyclaeas celeri secat agmine terras.

Insula qua curvas inclinat concava valles,
 Arcades immensum propter degunt Erymanthum:

575. hinc distentus aquas sata lambit pingua Ladon.

Juxta Argivus ager, juxta sunt culta Laconum:
 illos prima dies, celer istos aspicit auster.

Isthmi terga dehinc geminus circumlatrat aestus,
 parte Ephyres, piceas qua nox agit atra tenebras,

580. et matutinus qua lucem proserit ortus.

Hic usu Grajo nomen tenet unda Saronis.

Atticus hanc ultra limes jacet, Attica tellus
 belligeratorum genitrix memoranda virorum.

Fertilis haec herbis Ilissum subvehit amnem:

585. Ilissi Boreas stagno tulit Orithyiam.

Boeotumque dehinc sese confinia jungunt,

et Locris, et patuli sulcator Thessalus agri,

et Macetum praepingue solum; tumet arduus Haemus,

Threïciumque caput subducitur; adjacet Haemum

590. partibus ab zephyri Dodonae vatis alumnus.

Axe noti rigidas subter rupes Aracynthi

gens Aetola colit; campis ibi pulcher apertis

labitur et virides sulcans terras Achelous

irruit Hadriaci tergum maris; hincque frequentes

595. fluctibus attolluntur Echinades; haud procul inde

prisca Cephallenae consurgunt oppida terrae.

Delphica quin etiam miscet confinia Phocis,

lucis in exortum protentior; inque Booten

Thermopylae cedunt. Hic se Parnassia rupes

600. erigit; hinc celeri Cephissus volvitur unda;

hinc quondam Python transactus arundine membra,
sanguinis et cassus proluxa volumina solvit.
Illic saepe Deum conspeximus arridentem,
inter turicremas hinc Phoebum vidimus aras.

605. Nunc, ut quaeque vago surrexerit insula ponto,
ordine quo steterint pelago circumflua saxa,
expediam. Cymbae ducatur cursus ab unda
gurgitis occidui: precor, aspirate, Camenae,
inter et oppositas intendite lintea terras. —

610. Gaddir prima fretum solida supereminet arce,
attollitque caput geminis inserta Columnis.
Haec Cotinussa prius fuerat sub nomine prisco,
Tartessumque dehinc Tyrii dixerunt coloni;
barbara quin etiam Gades hanc lingua frequentat,

615. Poenus quippe locum Gaddir vocat undique septum
aggere praeducto. Tyrii, per inhospita late
aequora provecti, tenere ut cespitis oram,
constituere domus; dant hi quoque maxima templa
Amphitryoniadae, numenque verentur alumnum.

620. Insula se propter Gymnesia tollit ab alto,
ac dilecta vago pecori consurgit Ebusus,
Sardiniaeque arces, et inhorrens Corsica silvis:
Aeolidesque dehinc tumidis se fluctibus edunt
insulae, et inserto canescunt undique ponto.

625. Has dudum tenuit rex Aeolus: Aeolus illic
hospita jactatis indulset litora nautis,
Aeolus imperio summi Jovis arbiter alto
impositus pelago est, effundere carcere ventos
et sedare salum. Septem sese aequoris aestu

630. emergunt arces, septem quas aequoris aestu
hic habuit. Tunc Ausoniam se pandit in oram
tellus Trinacris, et patulo distenditur agro.
Haec autem trinis laterum prokursibus astat,
ternaque caeruleis longe juga porrigit undis.

635. In matutinos Pachynus producitur ortus:
 pars tepet a zephyro Lilybeia; celsa Peloris
 tota sereniferae pulsatur flatibus Ursae.
 Hic iter infidum pelagi, miserandaque fata
 involvere salo fluctuque hausere voraci
640. saepe rates. Urgent angustae marmora fauces,
 arctaque praecipitant properum confinia pontum.
 Qua se parte dehinc celsae notus erigit aethrae,
 vis late Libyci furit aequoris. Una ibi Syrtis;
 ast aliam ulterius freta prolabantia tendunt,
645. parvaque caeruleo circumsonat aequore Meninx.
 Rursus in Hadriacam lembum cogentibus undam,
 et laevum curva pelagus sulcantibus alno,
 insula se Graji Diomedis gurgite promit,
 Italiam spectans et Iapygis arva coloni.
650. Huc illum motae quondam tulit ira Diones,
 postquam per celeres extorrem traxit Iberos;
 conjugis huc dirae misit furor Aegialeae.
 Ionii si quis rate rursus caerulea currat
 aequora, et eos cymbam producat in ortus,
655. Absyrta cautes et crebras protinus arces
 inveniet: Colchos huc quondam cura fidesque
 extulit, insanam sectantes Aeëtinen.
 Nec procul Ionii per terga Liburnides astant.
 Inque notam post dira Ceraunia carbasa si quis
660. torqueat, et tepidos lembum declinet in axes,
 Ambraciotarum succedent protinus arces,
 Alcinoique domus pandetur Coreyra rursus,
 Coreyra compta solum, locupleti Coreyra sulco.
 Hanc super est tellus, Ithaci vetus aula tyranni,
665. exsulis et toto raptati saepe profundo:
 plurima praeterea consurgunt gurgite saxa,
 quae protentus aquas Achelous pulcher oberrat;
 Amnisusque dehinc alias circumfluit unda,

- quae tamen in boream vergunt magis: Aegyla parva
 670. et procera caput turgescunt pulchra Cythera:
 eminent hîc etiam saxosa Calauria juxta;
 Carpathus hîc rupes attollitur; haec tamen axem
 respicit occiduum. Nutrix hîc Creta Tonantis,
 multa latus, glebamque ferax et opima virentum,
 675. erigitur pelago. Cretam super astitit Ida,
 Ida procellosis agitans aquilonibus ornos.
 Nec procul Aegyptum Rhodus adjacet, adjacet oram
 Suniados, qua se protendit cespes Abantum,
 fertilis Aeginae tellus, et opima Salamis.
 680. Lucis ab exortu, Pamphylia qua cavat aestum
 prolabentis aquae, Cyprus alta cingitur unda,
 atque Dionaei pulsatur litoris acta.
 Inde Chelidoniae treis sese gurgite tollunt,
 qua frons tenta salo Patareïdis eminent arcis.
 685. Laeta dehinc Aradus Phoenicum praejacet oram,
 multus ubi exesae sinus est telluris ab alto,
 ac latus omne soli procul in dispendia cedit
 litoris, et curvo praelambitur ora fluento.
 Mirus at ille dehinc Aegaei gurgis habetur,
 690. qui gemina de parte sali velut ordine justo
 saxa mari profert circumflua, tenvia sese
 quo freta praecipitant Athamantidis incluta leto:
 Sestus ubi atque Abydus parvo sale discernuntur,
 et vicina sibi lambit confinia Pontus.
 695. Pars procul Europae laevum latus, altera porro
 ditem Asiam spectat: cunctae tamen ordine facto
 insulae in Arctoi procedunt plaustra Bootis.
 Europam incumbit prolixus limes Abantum.
 Scyrus ibi late dorsum tumet, ac Peparethum
 700. protollit pelagus. Juxta Vulcania Lemnos
 erigitur, Cererique Thasos dilecta profundo
 proserit albenti se vertice; prominet Imbrus,

Thressaque consurgit propter Samus, indeque rur-
sum

Cyclades accedunt Asiam, Delumque coronant: -

705. omnes fatidico curant sollennia Phoebō.

Nam cum vere novo tellus se dura relaxat,
culminibusque cavis blandum strepit ales hirundo,
gens devota choros agitat, gratique sacrato
ludunt festa die, visit sacra Numen alumnum.

710. Hinc Sporades crebro producunt cespite sese,
densa serenato ceu splendent sidera coelo.

Nec minus attolluntur Ionides insulae ab alto,
Hic juxta Caunus, Samus hic Saturnia juxta,
tumque Chius, patulae prospectans arva Pelinae,

715. Lesbus item et Tenedus per aperti marmora ponti
expediunt arces, et culmina nubibus induunt.

Hinc se piscosi pandit sinus Hellesponti;
hic salis Arctoi spumas vomit impiger aestus;
hic protenta quatit late freta glauca Propontis.

720. Si quis laeva dehinc Euxini marmora sulcet,
ora Borysthenii qua fluminis in mare vergunt;
e regione procul spectabit culmina Leuces.

Leuce cana jugum, Leuce sedes animarum;
nam post fata virum semper versarier illic

725. insontes ajunt animas; ubi concava vasto
cedit in antra sinu rupes, ubi saxa dehiscunt
molibus exesis, et curvo fornice pendent.

Haec sunt dona piis; sic illos Juppiter imis
exemit tenebris; erebi sic inscia virtus.

730. Rursum Cimmerius qua Bosphorus ora patescit,
dexterio Ponto subit insula, vastaque late
excedit moles pelagus: sedet eminus ingens
Phaenagore, et murus attollitur Hermonassa. —

Haec maris infusi consurgunt insulae ab alto.

735. Exterior quis unda dehinc, circumflus et quis

aestuet Oceanus, quibus illa flatibus omnes
culmina pulsantur, memores date carmine, Musae.

Propter Atlantei tergum salis Aethiopum gens
Hesperides habitant; dorsum tumet hinc Erythrae,

740. hincque Sacri, sic terga vocat gens, ardua montis:
nam protenta jugum tellus trahit; hoc caput amplae
proditur Europae: genitrix haec ora metalli,
albentis stanni venas vomit; acer Iberus
hinc freta veloci percurrit saepe phaselo.

745. Eminus hinc aliae, gelidi prope flabra aquilonis
exsuperant undas et vasta cacumina tollunt.

Hae numero geminae, pingues sola, cespitis amplae,
conditur occidui qua Rhenus gurgitis unda,
dira Britannorum sustentant agmina terris.

750. Hinc spumosis item ponti liquor explicat aestum,
et brevis e pelago vertex subit: hinc chorus ingens
foeminei coetus pulchri colit orgia Bacchi;
producit noctem ludus sacer; aëra pulsant
vocibus, et crebris late sola calcibus urgent.

755. Non sic Absinthi prope flumina Thracis alumnae
Bistonides; non, qua celeri ruit agmine Ganges,
Indorum populi stata curant festa Lyaeo.
Longa dehinc celeri si quis rate marmora currat,
inque Lycaonias cymbam procul urgeat Arctos,

760. inveniet vasto surgentem vertice Thulen.

Hic, cum plaustra poli tangit Phoebæus ignis,
nocte sub illustri rota solis fomite flagrat
continuo, clarumque diem nox aemula ducit.

Nam sol obliquo torquetur cardine mundi,

765. directosque super radios vicinior axi
occiduo inclinat, donec juga rursus anhelat
deveho accipiat coelo notus. Inde fluenta
tenduntur Scythici longe maris in facis ortum
eae; tum cyaneis erepit ab undis

770. insula, quae prisca signatur nominis usu
 Aurea, quod fulvo sol hic magis orbe rubescat.
 Contemplator item, ceu se mare flectat in austrum,
 inque notum Oceanus freta ponti caerulea curvet:
 altaque Coliados mox hinc tibi dorsa patescent
775. rupis, et intenti spectabis cespitis arces.
 Pro quibus, ingenti consistens mole per undas,
 Insula Taprobane gignit taetros elephantos,
 et super aestiferi torretur sidere Cancrī.
 Haec immensa patet, vastisque extenditur oris
780. undique per pelagus: latus autem protinus olli
 agmina cetosi pecoris, vaga monstra profundi,
 alludunt; fervent Erythraei marmora ponti
 tota feris; haec, ut rigidi juga maxima montis,
 nubibus attollunt latus omne et terga tumescunt;
785. instar in his rupis spinae tenor arduus astat,
 molibus in celsis scrupus quoque creber inhorret.
 Ah! ne quis rapidi subvectus gurgitis unda
 haec in terga sali lembum contorqueat unquam:
 Ah! ne monstrigenis - hostem licet - inferat aestus
790. fluctibus: immodici late patet oris hiatus
 quippe feris; antro panduntur guttura vasto;
 protinus hac ipsas absorbent fauce carinas,
 involvuntque simul mox monstra voracia nautas,
 Ogyris inde salo promit caput, aspera rupes,
795. Carmanis qua se pelagi procul invehit undas;
 regis Erythraei tellus haec nota sepulcro
 tenditur, et nudis juga tantum cautibus horrent.
 Persicus hinc aestus fauces hiat: insula rursum,
 si tamen in boream flectantur carbasa cymbae,
800. Icarus aërio consurgit vertice in auras,
 Icarus, ignicomo Soli sacra; namque Sabaei
 turis ibi semper vaga fumum nubila volvunt. —
 Insulae in Oceani procursibus hae tibi tantum

- carmine sunt dignae; multas vehit undique pontus
 805. praeterea, parvas specie, famaue carentes.
 Pars Asiam, Libyam pars adjaacet altera ponto,
 pars videt Europam: non has tamen aut modus orae,
 aut interna cavi commendat vena metalli.
 Harum aliae duris reserant vix litora nautis,
 810. et scaber in multis scrupus riget; undique iniquus
 subrigitur vertex, et inhospita cespitis ora est.
 Quarum quis valeat numerosa ut nomina fari?
 Si velit hoc ullus, velit idem scire quot alto
 curventur fluctus pelago, quot sidera coeli
 815. educant flammis, quot robora proferat Ida,
 quantus arenarum numerus versetur ab Euro.
 Carmine nunc Asiam formet stilus. Incute doctam,
 Phoebe, chelyn! totis Helicon adspiret ab antris.
 Maxima pars orbis narrabitur, incluta tellus
 820. prometur Musis. — Terrarum summa duarum
 unius est limes, quae cespite protegit ambas.
 Vastius est Asiae diti caput, indeque sensim
 in matutinos oram conducitur axes.
 Hic adstare procul Bacchi fert fama columnas,
 825. ultimus Oceani qua terras alluit aestus,
 Indica qua rupes tumet extrema, qua vaga Ganges
 cespite dorsa trabens in Nyssaeum Platamona
 porrigitur. Similis nequaquam est forma duabus,
 nec modus est compar; secat unus denique pontus
 830. Europam et Libyam: multus circumsonat istam
 Oceanus, trinoque sinu vagus influit aestus
 unam Asiae molem; sinus istam Persicus intrat,
 maximus hanc Arabum scindit sinus, et sinus aequor
 inserit Hyrcanus: duo nigri partibus austri
 835. curvantur, rigidam suspectat tertius Arcton:
 hic et in Euxini prorepat marmoris undam,
 et zephyrum tergo spectat procul: adjacet ambos.

- tellus multa dehinc, et longis tenditur arvis.
 Ast Asiam incumbit vasto mons aggere Taurus,
 840. interstatque jugo mediam, Pamphylia campo
 qua jacet, incipiens, ac verticis ardua ducit
 Indorum in pelagus: nunc autem subrigit idem
 obliquas arces, et flexilis aëra pulsat;
 nunc directa solo tentus vestigia figit.
845. Mille dehinc amnes unus vomit, exserit unus
 flumina per terras, vel qua riget ora Bootis,
 vel qua lene notus spirat, qua perstrepat eurus,
 et qua dejecto zephyrus sustollitur axe.
 Nec tamen hic uno signatur nomine ubique,
 850. sed, dum flectit iter, novus emicat; utque tumentem
 gens vicina subest, peregrina vocabula mutat.
 Accipe, qui populi circumdant denique Taurum.
 Maeotae primi salsam cinxere paludem;
 obversatur item trux Sarmata, bellica quondam
855. gentis Amazonidum suboles: nam cum prius illae
 egissent vasti prope flumina Thermodontis
 Threicio de Marte satae, junxere profectae
 concubitus; - longas exercet Sarmata silvas;
 ex quibus elapsus Tanais procul arva pererrat
860. barbara, et in salsam protendit terga paludem.
 Hic Asiam Europa disternit; arduus istum
 Caucasus eructat; Scythicos hic fusus in agros
 impacatorum nutrit pubem populorum;
 hujus utrumque latus quatit amplis bruma procellis,
865. constrictumque tenent hunc frigora. Proxima rursus
 Cimmerii, Sindique colunt: Cercetia gens est
 atque Toretarum propter genus: indeque Aethi,
 ab Xanthi ripis atque Idaeo Simoënte,
 inter cauricrepas et scruposas convalles,
870. transvexere larem. Juxta gens aspera degit
 Heniochi, Zygique dehinc, qui regna Pelasgum

- linquentes, quondam tenuerunt proxima Ponti.
 Impiger hos propter Colchus colit: iste feraci
 exsul ab Aegypto celsae serit aspera rupis ;
875. Caucasus Hyrcanae nimium conterminus undae est.
 Hujus valle procul Phasis gemit, istius antro
 agmina provolvit, Circaeaque lapsus in arva
 incidit Euxinum. Borealis cardine coeli
 rursus in eoae lucis confinia tellus
880. inclinata jacet, gemino vicina profundo.
 Caspia nam late terram super alluit unda,
 Euxinique subest tergum salis: asper Iberus
 hîc agit: hîc olim Pyrrhenide pulsus ab ora
 cespitis eoi tenuit sola, ceu vaga saepe
885. fors rapit exactos patria: tenet aequora campi
 gens Camaritarum, qui post certamina Bacchum,
 Indica Bassaridum eum duceret agmina victor,
 accepere casis, mensasque dedere, Lyaeo
 orgia ludentes et nebride pectora cincti
890. deduxere choros, Nyssaei ludicra ritus. —
 Hos super in fluctus assurgit Caspia Tethys.
 Haec dicenda mihi; nec dirî gurgitis unquam
 lustravi pinu freta barbarâ, nec vagus orbem
 undique reptavi: sed vasti flumina Gangis,
895. Caucaseas arces et dumicolas Arienos
 incentore canam Phoebô, Musisque magistris
 omnia veridico decurrens carmine pandam.
 Caspia per teretes Tethys distenditur oras,
 et sinuant curvis hanc totam litora terris.
900. Tantum sed fuso pontus jacet iste profundo,
 ut ter luna prius reparet facis incrementa,
 quam quis caeruleum celeri rate transeat aequor.
 Gurgitis Oceanus pater est: namque iste nivalis
 axe Helices infert rapidi freta concita ponti,
905. et sinus inde sibi pelagus trahit; hîc vada propter

- Caspia versatur Scytha belliger; hîcque feroces
 degunt Albani; trux illic arva Cadusus
 dura tenet, Mardi celeres, Hyrcani, Apyrique.
 Cespite vicino Mardus fluit et procul ipsos
910. accedit Bactros: attingens denique atroces
 agmine Dercebios, medius disternat ambos,
 Hyrcanique salis tumido convolvitur aestu.
 Sed Bactrena solo vasto procul arva recedunt,
 Parnessique jugi tegitur gens rupibus illa;
915. Dercebios aliud cohibet latus et vada tangit
 Caspia; tum clari pharetris agilique sagitta
 Massagetæ rauci succedunt flumen Araxis;
 durum ab stirpe genus, placidæ mens nescia vitæ,
 ignorant flavæ Cereris commercia, Bacchi
920. semper inexpertes animam traxere ferinam.
 His cibus et potus simul est: nam sanguinem equinum
 et lac concretum per barbara guttura sorbent.
 Nec procul ad boream diri posuere Chorasmii
 hospitia, et juxta protendit Sugdias agros,
925. Sugdias, ingenti quam flumine dissicit Oxus.
 Hic procul Emodi late ruit aggere montis,
 et per prolixos evectus protinus agros
 Caspia propellit fluctu freta; qua perit hujus
 fluminis os, diri ripas habitant Jaxartæ;
930. tendere non horum quisquam certaverit arcus.
 Ambitus hos etenim multus trahit, et grave curvis
 pondus inest taxis, longo sunt spicula ferro,
 et rigor in nervis veluti bovis. Inde cruenti
 sunt Tochari, Phrurique truces, et inhospita Seres
935. arva habitant; gregibus permixti oviumque boumque
 vellera per silvas Seres nemoralia carpunt.
 Ultima Epetrimos tellus habet: et procul ista
 cassa virum est; nullis pecorum balatibus agri
 persultant; herbae viduus jacet undique cespes,

940. fronde caret, nusquam terras intersecat amnis. —
 Caspia tot late circumdant aequora gentes.
 Nunc rursus ab Colchis et glauci Phasidis undis
 occiduum ad solem populos memorate, Camenae,
 usque in Threïcii fauces maris! — Aspera primum
945. Byzerum gens est: diri sunt inde Bechires,
 Macrones, Philyresque et pernix Durateûm gens.
 Inde Tibareni, Chalybes super, arva ubi ferri
 ditia vulnifici crepitant incudibus altis.
 Post hos Assyriae tenduntur jugera terrae,
950. Armenioque jugo late surgens Thermodon
 gentis Amazonidum lambit sata; nec minus illie
 erigitur celsa in fastigia prisca Sinope:
 hanc urbem quondam, magni Jovis ardor, Asopia
 virgo locans, saevae propter confinia terrae
955. aulam habuit, plebemque suo de nomine dixit.
 Nec procul hinc purus laticem provolvitur Iris;
 et citus Armeniae cursum convallibus arcis,
 qua vastum in pelagus vergit saxosa Carambis,
 urget Halys: tum Paphlagonum sata longa patescunt,
960. et Mariandynûm gens incolit, unde triformis
 ora canis superas quondam produxit in auras
 Alcides erebo: propter Bithynia glebam
 exserit; hîc late Rhebas extenditur amnis,
 Rhebas, cyanei qui dissicit aequora Ponti,
965. Rhebas, argento similem qui porrigit undam. —
 Hi Pontum cingunt populi. — Nunc illa canatur
 ora Asiae, glaucus pelagi quam subluit aestus,
 axe noti in fauces rapidi procul Hellesponti,
 et freta qua spumant Aegyptia partibus austri,
970. usque Arabas et longa Syrae confinia terrae.
 Dictum etenim, quantus rigidas Scythia degat ad
 Arctos.
 Chalcedon tumulus, fluctu circumdatus alto,

- eminus Europen proceraque moenia Byzæ
aspicit; ab tergo tendit Bebrycia glebam,
975. celsaque nubiferae sustollit culmina rupis
Mysus ager; Mysos tacitum diffusus in aequor
tergaque flavescens sulcat Cius; hujus ad undam
pulcher Hylas nymphis quondam fuit anxia cura.
Hinc in caeruleum cedit sinus Hellespontum,
980. explicat et Phrygiam tellus incurva Minorem:
Major Sangario late præstringitur amni;
haec procul eos procedit plurima in axes,
fertilis herbarum: qua coelum rursus in umbras
inclinat vertex, panduntur terga Minori,
985. quae jacet immensae late sub rupibus Idae,
infortunatam pertingens cespite Trojam.
Aeolis inde patet vastum super Hellespontum
Aegaei per terga sali. Prolixus Ionum
rursus ager glebam protenditur: hunc secat ingens
990. Maeander, salsique ruens vada gurgitis intrat.
Cominus hinc gelidi qua spirant flabra aquilonis,
urbs Ephesus tetricae sustollit fana Dianae,
munus Amazonidum memorabile; nec minus inde
Lydia procedens longum latus explicat euro,
995. in qua vitiferae Tmolus juga proserit arcis,
et Pactolus aquas agit auriger, arva canoris
persultant cygnis, curva sedet undique ripa
crebra ales, laetis assurgunt gramina campis,
herbaque luxurians loca semper pingua vestit.
1000. Sed locuplete magis Maeandria gleba recumbit
ubere, nam blandi terram rigat unda Caystri:
Maeonis hinc etiam deducit turba choreas:
aurea subnectunt hae vincula, ritus Iaccho
luditur, atque sacris feriunt ululatibus aethram;
1005. virgineusque chorus late strepit, exsilit omnis
coetus, ut instabiles vaga pendent corpora dammae:

- Caurorum quoque flabra Deo famulantia ludunt
ritibus in vulgi; subeunt haec serica saepe
pallia, et impulsu zephyris agitantur amictus.
1010. Haec linquenda tamen laeto reor omnia Lydo.
Qua se Xanthus agit, Lyciorum tenditur ora,
inclinata mari; surgunt ibi culmina Tauri
Pamphyliae in fines, - hic idem Cragus habetur
nomine sub gentis; - prope celsam surgit in arcem
1015. piscosi Aspendus flumen secus Eurymedontis,
sus ubi deformis calidis adoletur in aris
saepe Dionaeae Veneri; stat Corycus alta,
stat Perge propter; micat ardua tecta Phaelis
eminus, et Phoebi radiis tremet aemulus ardor.
1020. Inde Lycaoniae tractus jacet: impiger agros
incola decurrit; sitit atrum dira cruorem
gens hominum, et saevo pascuntur pectora bello.
Tum Pisida ferox exercet pinguis culta;
Termessusque dehinc urbs eminent; eminent arcem
1025. incluta per nubes attollens moenia Lyrbe,
et Lacedaemoniae surgunt fastigia Selges.
Plurimus hinc terras intrat sinus, undaque longe
vicina Euxino rupti sola cespitis urget.
Hic diros Cilicas trames tenet, inque diei
1030. tenditur exortum; sulcant duo flumina terram,
Pyramus hic undas, hic volvit Pinarus aequor:
Cydnus item mediae discernit moenia Tarsi.
Pegasus hoc olim suspendit cespite sese,
impresaeque solo liquit vestigia calcis;
1035. esset ut insigni revoluta in saecula semper
nomen humo, clari post ultima Bellerophontis.
Hic cespes late producit Aleius arva,
horrescitque comis nemorum, per inhospita cujus
aequora secreto vitam protraxerat agro.
1040. Lyrnessusque dehinc; hic Mallos et Anchialea,

illustresque Soli post carmina vatis alumni,
 Commagenorum propter diffunditur ora;
 et procul Hesperium curvatur limes in axem,
 donec piniferas Casii prorepat ad arces.

1045. Hinc sollers Asiam facili cape carmine totam.
 Forma sit hujus enim talis tibi: quattuor illam
 in latera effusam cordi dato; longior autem
 sit modus his, rutili quae spectant sideris ortum:
 tumque tene, primo quod carmine Musa locuta,
 1050. totam Asiam celsi praecingi vertice Tauri
 extima in Indorum: montis tamen accipe molem
 per latus id duci, quo dat Cyposura pruinas;
 solis ab occasu vastum decurrere Nilum;
 Indicum ab eoīs mare fervere; rursus ab austro
 1055. fluctibus immodicis Rubri salis aequora volvi.
 Ora Syrūm curvi procumbens litoris acta
 in notum et eoi confinia tenditur euri.
 Haec Coele est Grajo sub nomine: namque duobus
 ut conclusa jugis, vallis vice, multa cavatur.
 1060. Ab zephyro Casius mons imminet; axe diei
 consurgentis item Libanus premit arduus arva.
 Pars procul a pelago terras colit, inque recessu
 gens agitat; salso quicquid pulsatur ab aestu,
 Phoenicum regio est: hi Rubro a gurgite quondam
 1065. mutavere domos, primique per aequora vecti
 lustravere salum; primi docuere carinis
 ferre cavis orbis commercia; sidera primi
 servavere polo. Populis Phoenicibus ergo
 urbs Iope, sterilisque dehinc habitatur Elais,
 1070. Gazaque, proceris assurgens undique muris.
 Hic Tyrus est opulens, et Berytus optima, Byblos,
 Sidonique lares; ubi labens agmine amoeno
 cespitis irrigui Bostrenus jugera findit.
 Nec minus hinc Tripolis pingui sola porrigit agro;

1075. Orthosisque dehinc attollitur; hinc Marathus stat.
Litoris extremo caput altis turribus effert
Laodice, et glauci praelambitur aequoris unda.
Hinc nemorosa virent Daphnae loca, celsa cupressus
erigitur, ramos innectit laurus odora,
1080. crine Dionaeo myrtus diffunditur, altae
consurgunt pinus, et coelum sibila pulsant
robora, mollicomis tellus insternitur herbis.
Urbs mediis Apamea dehinc consistit in arvis,
et, qua Phoebam procul incunabula lucem
1085. prima fovet, Emesus fastigia celsa renidet.
Nam diffusa solo latus explicat, ac subit auras
turribus in coelum nitentibus; incola claris
cor studiis acuit, sed et amplius imbuit ordo:
denique flammicomo devoti pectora Soli
1090. vitam agitant; Libanus frondosa cacumina turget;
et tamen his celsi certant fastigia templi.
Hinc scindit juxta tellurem glaucus Orontes,
nec procul Antiochi vagus interlabitur urbem,
praestringitque undis Apamenae jugera glebae.
1095. Fertilis hinc cespes protenditur, arvaque amica
sunt pecori, in foetus facilis Pomona resurgit,
et fecunda Ceres campo flavescit aperto.
Si rursus tepidum via deflectatur in austrum,
curva sinus Arabi succedent aequora propter.
1100. Namque Arabas Syriaeque solum sinus iste fluente
dividit, et tentis procul interfunditur undis;
et tamen eos paullum inclinatur in axes
usque in belligeri confinia flexus Elani.
Hinc tellus Arabum producit cespite campos,
1105. et latera ab gemino sale cingitur; alluit aestus
Persicus hanc, Arabumque sinus rigat aequore terram.
His sua flabra polo spirant; nam Persicus euro
turgescit vento, zephyro sinus aestuat alter.

- Pars alia, in primos quae semet porrigit ortus,
 1110. et notus insurgit qua nubifer, aequore Rubri
 tangitur Oceani; felici terra recumbit
 tota solo: tellus hinc semper fragrat odoro
 cespite; prorumpit lacrimoso stipite myrrha, —
 Myrrha, furor quondam Cinyreus —; hic ladani vim
 1115. vellera desudant; calami coma pullulat almi;
 gignit humus casiam; concrescunt tura per agros,
 longaque fecundis pinguescit odoribus ora.
 Vera fides, illic femoris sub imagine partus
 dirupisse Jovem penetralia, proderet ortus
 1120. ut sacer aetheria fulgentem fronte Lyaeum.
 Nascenti Baccho risit Pater; undique fulsit
 Coelicolum sedes, convexaque pura tetendit
 festa dies; tellus effudit dives odores,
 villorum subitis tumuit pecus incrementis;
 1125. ver habuere suum nova gramina; flore frequenti
 pinxit terra sinus, ac nymphis unda cucurrit
 largior: internis etiam procul undique ab oris
 ales amica Deo largum congegit amomum.
 Extemplo Liber subnectit nebride pectus,
 1130. effusasque comas hedera ligat, inde virentes
 attollit thyrsos, et blandi luminis igne
 os hilarat, totaque celer diffunditur aethra. —
 Sed propter Libanum terram sulcant Nabataei;
 Chablasiique dehinc; Agreni rursus; et inde
 1135. Chatramis est tellus; Macae vicina fluento
 Persidis accedunt; Rutili contermina ponti
 Minnaei Sabathaeque tenent; super impiger ampla
 aequora desulcat glebae ditis Catabanus.
 Plurima praeterea gens circumplectitur illic
 1140. oram Arabum; muta sed degunt agmina fama,
 et numerus cunctis inglorius. — Inde, favoni
 qua plaga fecundis alit almos flatibus agros,

- barbara montivagos tellus extendit Erembos.
 Hi vitam duris agitant in cautibus omnem,
 1145. intectique artus erepunt ardua semper
 culmina saxorum: non ollis pabula in usum
 terra parit; glebas abrodunt more ferarum
 jejunas herbae, nec amicas frugibus ullis.
 Hinc ultra Libani rursum fastigia celsi,
 1150. lux Hyperionio qua se sustollit ab ortu,
 alterius Syriae limes jacet usque Sinopen
 gurgitis attiguam; mediis hic impigra in arvis
 Cappadocum gens est: propter freta turgida rursus
 Assyrii juxta sunt ostia Thermodontis,
 1155. et festina citis evolvitur unda fluentis.
 Nec procul, attollit qua se facis ardor eoae,
 plurimus Euphratae manat liquor: iste feroci
 fusus ab Armenia vastum caput exserit antro,
 inque notum primae protenditur agmine molis;
 1160. at matutinos iterum conversus in axes,
 dividit inserto mediam Babylona fluento.
 Inde Teredoniae juga propter maxima rupis
 Persidis in pontum sparso cadit effluus amni.
 Hunc super, in septem quantum via carpitur ortus
 1165. cespitis extenti spatii, citus aequora Tigris
 prona rotans, et saxa jugis avulsa supernis,
 et totas late celeri trahit agmine silvas.
 Quin et vasta palus medio distenditur agro:
 maximus hanc fluctu Tigris secat; intrat aperti
 1170. terga lacus, - stupet unda silens, tacitaeque recumbunt
 aequora Thospitis; solidarum denique more
 riparum stagni facies incisa quiescit,
 invectumque sibi cohibens altrinsecus amnem
 stat disclusa palus. Sic Elidis incola pontum
 1175. dissicit Alpheus; pelago sic inserit undas
 illaesum optatae flumen ducens Arethusae.

Ergo per et stagnum vehitur celer amnis apertum;
hoc elapsus item vim proni gurgitis urget.

Non alium tantus rapit impetus; haud ita quisquam

1180. spumescit fluctus, neque tantos ulla fragores
unda ciet. Medio quae tellus funditur agro,
hoc Interamnis nomen tenet; ut situs illam
flumine praecinctam gemino per aperta locavit.
Non, qui lanatum longo pecus educat agro,
1185. aut qui cornigeri ductor gregis arva pererrat;
gramina qui pastor simis petit apta capellis,
quique cavo sollers committit semina sulco;
quem Pomona juvat, quem ramis aesculus altis
illicit, et pingui dependens subere glando;
1190. brachia Nysaei qui palmitis ordine justo
digerit, aut tectis si quis dolat impiger ornos,
vel salis in fluctus qui cymbam navita texit; -
spreverit hos saltus: nihil indiga subtrahit ora;
dives humo tellus, dives jacet arbore cespes.
1195. Istius in borean quicquid protenditur agri,
Armenii et vita duri sulcant Matieni.
Qua sunt flabra noti, Babylon subducitur arce
procera in nubes: hanc prima Semiramis urbem
vallavit muris, quos non absumere flammae,
1200. non aries penetrare queat: stat maxima Beli
aula quoque argento, domus Indo dente nitescit,
aurum tecta operit, sola late contegit aurum.
Ipsa dehinc tellus, quae circumplectitur urbem,
et procerarum fluctu vernat palmarum,
1205. et splendente procul beryllo ferta renidet.
Hic tamen internis Ophietidis arcis in arvis
inter gemmiferas excrescit creber arenas. -
Hinc, Babylona super, geminae pro finibus Ursae,
Cissi Messabataeque et Chalonita vagantur.
1210. At rursus Armeniae si quis pede pergat ab arce

- rupis, et eoas gressum producat in oras,
 Medica prolixos spectabit regna per agros.
 Horum qui gelidi succedunt plaustra Bootis,
 pinguis rura tenent: sunt illic Atropateni,
 1215. sunt Geli et Mardi. Tepidum qui rursus ad austrum
 oram habitant, Scythicae deducunt semina gentis.
 Nam Medea ferox fuit ollis sanguinis auctor.
 Haec, cum Pandionis letum componeret aulae,
 Attica qua pulchro tellus pinguescit Ilisso,
 1220. proditur, inque fugam propere convertitur exsul.
 Has post in terras pinu subit Aeëtiæ,
 inseditque locos, - veteres accedere Colchos
 nulla inerat menti fiducia; - denique ab illa
 Medorum suboli magicae furor artis inhaeret.
 1225. Pars gentis, rutilos Phoebi quae spectat in ortus,
 saxa habitat; saxis excudit narcissiten.
 Qui propter dumos nemorosaque rura vagantur,
 in pecus intenti, crebro grege pascua tondent.
 Medica se tantos effundit gleba per agros,
 1230. Caspia ut extento contingat cespite claustra.
 Haec Asiae dixere Fores, hiet ora quod illo
 porta quasi, et longas bivium discedat in oras.
 Quippe, nivosa poli qua cardine vertitur Arctos,
 panditur Hyrcanis hinc janua; janua Persis
 1235. hinc patet, imbriferum qua vergit mundus in austrum.
 Ecce, sub immenso portarum vertice Parthi
 rura tenent, curvi nequicquam vomeris usu
 sollicitanda sibi: non ollis cura laborque,
 aequora terrarum gravibus componere rastris;
 1240. exercent saevi se Martis semper in arma.
 Sica comes lateri est, manus hastilia vibrat,
 demittunt pharetras humeris, et letifer arcus
 semper inest laevae: neque per compendia diras
 producunt animas; non puppibus aequora sulcant;

1245. non proni gregibus pecoris fera vita juvatur:
sed quatit alipedum sola semper cursus equorum,
pulsaeque terra gemit; discurrunt crebra per auras
spicula, missilibus late subtexitur aër.
- Quin etiam post hos amor est si discere Persas
1250. consimilis, sollersque trahit te cura per orbem;
has quoque Musa tibi formabit carmine terras;
quae liquidos amnes via devehat; utque jugorum
consurgat vertex; quibus oris arva recumbant
barbara; famosum qui Persam roboret usus:
1255. quippe Asianarum primi degunt regionum.
Vita opulens genti, gazas quoque terra ministrat
omnibus, et largum populis producit aevum.
Dives in his mos est jam longi tempore saeculi,
ex quo Maeonia bello trivere cruento:
1260. illudunt auro vestes, et cuncta teguntur
auro membra viris, auro vestigia condunt;
tantus Persarum dissolvit pectora luxus.
Ipsa autem tellus inclusa est montibus altis,
undique in australem latus inclinatio axem,
1265. ac boream longe, longe quoque Caspia claustra
deserit, atque noti placida perfunditur aura.
Istius at spatii finem dat Persicus aestus,
incoliturque solum populis tribus. Una sub Arcto
pars agit, armigeris nimium contermina Medis;
1270. altera per mediae telluris terga vagatur;
porro ad flabra noti, pelagus prope, tertia degit,
Plurima praeterea percurrunt flumina terram
Persidis, et rigidas curvant labentia ripas.
Arva secat Cyrus, perrumpit et arva Choaspes,
1275. Indica provolvens procul aequora: cujus ad undam
incola flaventem studio sectatur achatem.
Nam, cum brumali ceciderunt sidere nimbi,
imbribus et coelo fuis furit auctior amnis,

hos lapides late flumen trahit: undique tellus
1280. circumjecta dehinc laeti viret ubere campi.

Sed, qua coeruleam sinus infert Persicus undam,
gens Carmanorum late colit: hanc facis ortus
urit Phoebae; tanto quoque funditur agro,
ut simul et glauci contingat gurgitis aestum,
1285. et procul internae perreptet jugera terrae.

Hos super et tellus tendit Gedrosia glebam
Oceani vicina fretis; at flumen ad Indum
Auroraeque latus Scytha miti proximus austro
accolit: australis certe Scytha dicitur ille:

1290. namque alii dura pulsantur desuper Arcto.
Indus Caesariae prorumpens rupis ab antro
adversum pelago Rubri procul aequoris annem
porrigit, inque notum recto fluit agmine aquarum.
Ora dehinc Indo duo sunt, mediumque per agrum

1295. insula se vasto fundit tergo Patalene.
Innumeras idem dispescit flumine gentes,
Oritas, Aribasque et veloces Arachotas,
et Satram infidum, vel, qui per inhospita late,
discreti populis, discreti finibus agri,

1300. arva agitant, uno sed nomine sunt Arieni.
Hi, quamquam steriles decurrant semper arenas,
munera nec carpant Cerealia, nec nova prelo
musta premant, fulvo tamen invenere corallo
pandere vivendi commercia, quaerere pulchrae

1305. sapphiri latebras et praeduros adamantas.
Calliope, Indorum populos et regna canamus!

Ultima terrarum tellus adspergitur Indi
fluctibus Oceani; primam coquit hanc radiis Sol,
Sol Hyperionius, Sol, magni gratia mundi,

1310. astrorum genitor, lucis sator et vigor aethrae.
Sed genti Indorum tacter color: efflua semper
his coma liventes imitatur crine hyacinthos.

- Pars subit abrupti sola cespitis, aurea ut illis
 terrarum in latebris excludant caute metalla;
1315. pars telas statuunt, et vestimenta laborant
 lintea; pars Indi procurat segmina dentis,
 atque ebur invigilat; multi, qua flumina nimbis
 auget hiems, vastum ut late trahat agmen aquarum
 alveus, et celsas evincant aequora ripas,
1320. palantes obeunt beryllum, prona fluenta
 quem procul internis a finibus, aut adamanta,
 detulerint; his glauca dehinc tornatur iaspis.
 Nec minus et bacas alii prope marmora curvis
 excudunt conchis; pars rursus divite cura
1325. herbosi lapidis venas fodit; hique rubore
 suffusas blando quaerunt campis amethystos.
 Horum dives enim tellus est Indica semper,
 et tali scrupo cespes tumet; annibus autem
 fertilis irriguis crebro praelambitur ora:
1330. extendunt celsi vaga late brachia luci,
 et vernat nemorum semper coma. — Nunc tibi formam
 terrarum expediam; nunc carmine flumina labor;
 nunc rigidos montes; nunc multae denique gentis
 absolvam populos. — Latera agris undique in Indis
1335. quattuor esse, tene: coëant tot et anguli ab omni
 parte sibi, oblique claudentes extima terrae,
 ceu species rhombo est. Zephyri de partibus Indus
 gurgitis occursum fit certae terminus orae;
 axe noti Rubri late salis objacet unda;
1340. flumen item Ganges fit limes cespiti eoo,
 atque Lycaonia consurgit Caucasus Arcto.
 Aequore qua fuso laticem provolvitur Indus,
 Dardanidum gens est, ubi magnus sorbet Hydaspes
 delapsus summa saxorum mole Acesinen;
1345. tertius amnis item secat agri proxima Cophes;
 in medioque Sabae sunt cespite; gens quoque Scodri

propter agit; populique dehinc, velut ordine facto,
Peuceleum longas exercent vomere terras.

Gargaridae rursum: gens haec, obnoxia Baccho,
1350. et glebam sulcant, et ritibus orgia ludunt.

Hic Hypanis, lateque trahens vaga terga Cymander,
magnus uterque modi dimittitur; Hemodique
rupe procul fulvum provolvunt fluctibus aurum:
nec minus hi campos intrant Gangetidis orae,

1355. quae per flabra noti fusa distenditur agro,
usque in celsa jacens confinia Colidis arcis.

Colis et ipsa dehinc cetosi vergit in aequor
Oceani, tantoque jugo subit aetheris auras,
arceat alituum subducta ut rupe volatum.

1360. Sed circum Gangen regio est devota Lyaeo,
perpetuique sacri talis narratur origo.

Indorum in populos fatalia Liber agebat
proelia: vipereo late Bellona flagello
increpat, et magno tremuerunt regna pavore,

1365. insistente Deo. Venit ergo ad flumina Gangis,
discursuque sacro praeludit proelia Liber.

Maenades extemplo maculosae nebridis usum
permutant clipeis, viridique hastilia thyrsos
sucedunt; solvunt properantes lintea Bacchae

1370. vincula, viroso pectus vinxere dracone;
pro molli vitta prorepunt crine chelydri,
excitoque ferox persultat in agmine Mavors;
dux aquilas in bella rapit; tremit Indica tellus
pressa pede, et toto tonuerunt classica coelo.

1375. Ergo et Nysaeos discit gens rite recessus,
et stata sollicito deducunt orgia ritu.

Ipse dehinc, diros ut Liber perculit Indos,
Hemodi victor conscendit verticis arces,
effusamque solo gentem procul aspicit omnem;

1380. ima jugi exstantis vestigia gurgite canent.

220 AVIENI DESCRIPTIO ORBIS.

Oceani eoi praetento denique Bacchus
litore, et extrema terrarum victor in ora,
ducit laurigeros post Indica bella triumphos:
erigit et geminas telluris fine columnas,

1385. Invisitque dehinc Ismeni fluminis undam.

Has tantum gentes commendat fama per orbem.
Vile aliae vulgus, pecorum vice, terga pererrant
cespitis abjecti; non his aut gloria forti
parta manu est, aut clara decus peperere metalla

1390. terrarum venis: habitant ignota locorum,
semper inexpertes fama; per inhospita degunt
arva procul; - nullis sunt dignae denique Musis.

At tu, Phoebæ pater, vos, clari turba, Camenæ,
nominis, Aonio famam inspire labori.

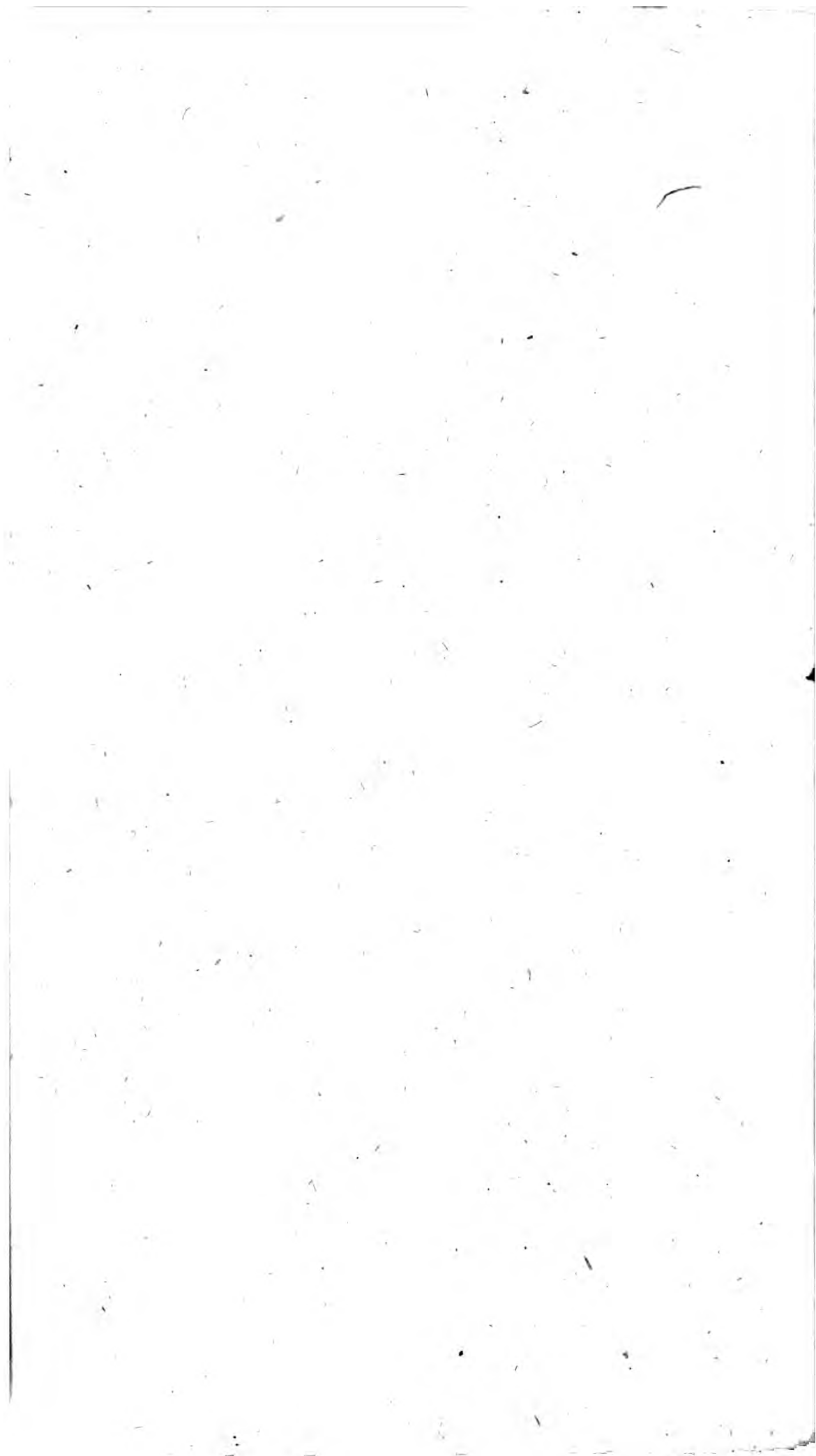
ANNOTATIO CRITICA

IN

**ARATUM, ERATOSTHENEM
ET DIONYSIUM.**

IN ARATUM.

Fuerunt, qui exordium (1 — 18.) Arato abjudicarent (vid. Auctorem de Arati vita et opere apud Petav. Uranolog. Paris. 1630. fol. p. 272.); alii, qui alia prooemia poetae substituerent (vid. Fabric. B. G. Lib. III. c. 18. Vol. IV. p. 105. Harl.): sed frustra; nam ut Arato sunt dignissimi, ita agnoscuntur hi v. a Cicerone, Germanico, Avieno: et laudantur v. 1 — 6, 7 — 9 a Clemente Alex. Strom. V. p. 597. 98. Sylb.; 13 — 15 ab Eod. Admon. ad gentes p. 47.; 1 — 9 ab Eusebio Praep. Evang. XIII. p. 666. Colon., Stobensi Ecl. I. 3. pag. 26. Heer., Theophilo ad Autolye. II. 9. p. 106.; 2 — 4 a Schol. Pind. Pyth. IV. 344.; 1 ab Eodem ad Nem. V. 47. et Schol. Apollon. Rhod. I. 1. (cf. Macrobian. in Somn. Scip. I. 17. Saturnal. I. 18.); 10 — 12 ab Achill. Tat. Isag. in Arati Phaen. cap. I. p. 123. ap. Petav.; 10 ib. cap. 15. p. 135; 11 ib. cap. 14. p. 134; 9 ab Etym. M. v. γυρωσαι.

1. ἀρχώμεσθα — ἀρξώμεσθα Clemens Alex. Strom. V. p. 597.

2. Διός — Euseb. l. l. in quibusdam edd. Θεοῦ, quod a Christiani manu profectum videtur.

3. μεστὴ δὲ θάλασσα — μεστὰὶ δὲ θάλασσαὶ Schol. Pind. Pyth. IV. 344.

4. Διός — Iterum Θεοῦ nonnullae editiones Eusebii.

κεχρήμεθα — πεπλήμεθα Virgilium (Ecl. III. 60.) legisse putabat Th. de Pinedo in comment. auctorum quos laudat Steph. Byz. v. Aratus.

5. ἐσμὲν — εἰμὲν Cod. Mosq. Vindob.

6. ἔργον — Clem. Alex. l. l. ἔργα. Sed cf. Hesiod. O. et D. 20.

7. ἀρίστη — Fuerunt olim (v. Auctor vitae Arati p. 275.) qui legerent ἀροστῆ, ut Asclepiades. vid. Schol., ubi ἀροστῆ legendum est.

8. μακέλησι — Cod. Vrat. μακέλλησι.

9. γυρῶσαι — Euseb. l. l. ὑγρῶσαι, Cod. Mosq. φυταγυρῶσαι, junctim, omisso καί.

10. τάδε — Ita Cod. Mosq. Clem. Alex. l. l. Plutarch. de phys. phil. de cr. II. 19. Achill. Tat. c. 15. p. 135. Auct. Vit. Arat. p. 275. — τάς, quae vulgaris lectio fuerat ante Buhlium, agnoscit Stob. Ecl. I. 25. p. 518. Heer.; sed Achill. Tat. cap. 1. p. 125. τά τε. — Quosdam scripsisse σηματ' (σηματὰ, i. e. δηλούμενα, sc. ἄστρα) monet Schol.

11. ἐσκέψατο — Clem. Alex. l. l. ἐστέψατο, non improbane Grotio, qui confert versum Homericum (Il. σ'. 485.): ἐν δὲ τε τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

13. Ἀνδράσιν, ἑράων ὄφρ' — Sic Buhlius dedit ex Cod. Mosq.; ἀνδράσιν ἑράων, quemadmodum antea legebatur, tenet Cod. Vindob. — ἑράων, ἀντὶ τοῦ ἑρῶν, ait Auct. Vit. Arat. p. 276.

φύονται — Clem. Alex. Strom. V. p. 598. φύηται, vulgari loquendi ratione. Cf. d' Arnaud Lectt. graecc. Hag. Com. 1730. p. 136.

14. τῷ — Ed. Oxon. in marg. καὶ, neque aliter Clem. Alex. l. l. qui tamen in Admonit. ad gentes p. 47. habet τῷ.

ἰλάσκονται — In varr. lectt. Stephani est ἰλάσκονται.

15. θαῦμα — Cod. Mosq. χάσμα.

16. προ-

16. *προτέρη γενεή* — „Vide Scholiasten, qui heroes, Perseum, Orionem, alios, intelligit. Nonnulli ad Jovem ipsum referunt, et explicant *αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή*, qui et ipse es et prima propago; cui quidem interpretationi favet Grotius, quod Jupiter sit Sol nonnullis et *πρωτογόνος*. Mihi neutrum sufficit; sed potius arbitror, locum esse corruptum, et pro vulgato legendum esse *αὐτοῖς καὶ προτέρη γενεή*, ita, ut totum commentation jungatur cum antecedenti *ἀνθρώποισιν*, et sensus exeat hic: salve, pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas, qui sunt et qui ante fuerunt.“ Buhle. — Sed cf. hymnum Orphicum ap. Stob. Eclog. Ph. I. 3. p. 40. sqq. cujus initium est: *Ζεὺς πρῶτος γένστο*, unde apud Aratum suspicaris: *αὐτὸς καὶ πρώτη γενεή*.

17. *πᾶσαι* — Cod. Vindob. *πᾶσιν*.

18. *ῥ* — recepit Buhl. pro vulg. *εἰ* ex Codd. Mosq. Vratisl. Barberin. et e margine ed. Oxon.

19. *εἶοντες* — Al. *ἰόντες*, improbante Schol. et Grotio; agitur enim *περὶ ἀπλανῶν*.

20. *συνεχῆς* — H. Steph. *συννεχῆς*.

21. *ὄγ'* — Cod. Mosq. *ὄδ'*. Johannes Diaconus ad Hesiod. Theog. v. 746. f. CLVII. b. lin. 25. ed. Trincavell. *Αὐτὰρ ὄτ' οὐκ ὁ μ., ἀ. μάλ' αἰεὶ κ. τ. λ.*

μετανίσσεται — Cod. Vind. *μετανίσται*.

21. 22. *μάλ' αὐτῶς Ἄξων αἰὲν* — Johannes Diac. l. l. *μάλ' αἰεὶ Ἄξων διῶν*.

23. *αὐτὸν* — Alii *αὐτόν*. V. schol. Ita volebat Scalig. ad Manil. I. 303. pag. 40. ed. Argent. 1665. 4. adstipulante Grotio. Johannes Diaconus l. l. habet *αὐτός*: sed pro altera lectione *αὐτόν* faciunt Etymol. M. v. *ἀγινῶ*, et Manilius I. 286. sqq. 299. sq. — Ceterum *οὐρανὸν Germanicum* legisse censet Buhlius.

24. *δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν* — Cod. Mosq. Vratisl. Vindob. *δύο*. Achill. Tat. cap. 28. p. 152. *δύο πόλοι ἀμφὶς εἶοντες*.

25. δύω — Cod. Vind. δύο.

26. 27. ἔχουσαι Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι — Achill. Tat. c. 28. p. 152. ἔχουσιν Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσαι, perperam.

28. αἰ — Cod. Mosq. αἰ.

29. αἰεῖ — Ed. Oxon. αἰεῖ.

30. κατωμάδιαι — Cod. Mosq. κατωμάδια. Versum laudat Achill. Tat. cap. 36. p. 161.

31. κῆναι γε — Ita rescripsit Buhlius ex Auctore vitas Arati p. 438. pro vulg. κῆναι δέ. Idem conjecerat Arnald. lectt. graec. p. 136. probante Koppiers. Obs. philoll. cap. 8. p. 99. Cod. Mosq. κῆναι Διὸς μεγάλου ἔκητι, fortasse ex Hesiodi O. et D. 4. Cod. Vratisl. κῆναι Διὸς, omisso δὲ aut γε.

32. εἰσανέβησαν, ὃ μιν ποτὲ — εἰς ἀνέβησαν malebat Grotius, sine idonea causa. ποτὲ recepit Buhl. e Cod. Mosq. et marg. Oxon. ed. Ita etiam Cod. Leidens. Etym. M. v. Lennep. ad Coluth. p. 65. qui et ipse ποτὲ probat.

33. Δίκτηρ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο. — Cod. Mosq. εὐώδει. Pro Ἰδαίοιο al. Αἰγαίοιο, v. Steph. Oxon. et Arati Schol. ined. ap. Salmas. Exerc. Plinn. II. p. 626. — Ἰουδαίοιο Cod. Leid. Etym. M. v. Lennep. l. l. — Grotius emendabat Λίκτηρ ε. ε., ὃ. σχ. Ἀργαίοιο, ex Hesiod. Theog. 477., et Lennep., longius a vulg. recedens, Λίκτηρ, ἐν εὐώδει σχεδὸν οὐρεος Ἰδαίοιο Ἄντροφ, ἐγκατέθεντο etc. Sed nihil mutandum, esse censuit Arnald (lectt. gr. p. 137.), quicum facit Buhle, ex Strabone X. p. 478. D. Paris. Ceterum Strabo pro Δίκτηρ, quod et Grotium offendit, licet hanc formam apud Aratum tueantur Tzetz. ad Lycophr. 1300. Etym. M. v. Δίκτηη (cf. Lennep. l. l. p. 65.) et Salmasius l. l., Buhlio legisse videtur Δίκτηη.

35. ἐψεύδοντο — Al. ἐψεύσαντο, v. Steph. et Oxon. Pro Κρόνον Vratisl. χρόνον.

36. Pro οὔτην, quod tueantur Schol. et Cod. Vind. Buhlius καὶ τῆν recepit e Cod. Mosq. et Vratisl. quibus videtur favere Cicero,

37. 38. Ἐλίκη γε μὲν — Cod. Vratisl. Ἐλίκη τε et ἑτέραν pro ἑτέραν. laudat versum Etym. M. v. ἐλίωπες. — 38. ὄδι χρηῖ Cod. Vindob. — cf. Manil. I. 303-309. ibique Scal.

40. ἐπιφράσασθαι Codd Mosq. Vindob. Edd. Ald. Basil. 1534 Grot. Bandin. et al. Sed ἐπιφράσασθαι scribendum esse, quod exhibuit Oxon., monuit Grotius in not. p. 3. et Schrad. Emendd. praef. p. XVIII. Ceterum Cod. Mosq. ἄλλη pro ἄλλ' ἦ.

41. Cod. Barberin. πολλύ.

44. Cod. Mosq. εὐθύτατα.

47. Cod. Barberin. Μυρίος ἐν pro Μυρίος αἰ. Cod. Vratisl. φέρονται pro φύονται, quemadmodum etiam legisse videtur Hipparchus I. 6. p. 180. B.

48. κνανέου — Cod. Vratisl. κνανέοιο.

49. ἀποτέμνεται. — Margo Oxon. (etiam Edd. Ald. Bas. 1534. marg. Morell. et ed. Bandin., suffragante, ut videtur, Germanico) ἀποτείνεται. Cod. Barberin. et Marg. Oxon. ὑποτέμνεται. Cod. Vratisl. περιτέμνεται. Hipparch. in Arat. Ph. I. 2. p. 173. E. legit ἐπιτείνεται, quod et Schol. memorat cum ἀποτείνεται.

50. Schol. Mosq. περιτέλλεται.

51. πρὸς κεφαλῆν Cod. Vratisl. — Margo Oxon. Codd. Mosq. Vratisl. et Vindob., nec non Hipparch. I. 1. p. 173. E. ἀποπαύεται.

54. Pro ἐκ δ' αὐτίς (quod agnoscit et Hipparchus I. 2. p. 174. A.) Grotius malebat ἐν δ' αὐτίς. — Cod. Barberin. ἐκ δ' αὐτῆς.

56. Sextus Emp. adv. Mathem. V. 98. p. 354., qui hunc et seq. v. laudat, habet Ἀλλὰ δύο κροτάφους, δύο δ' ὄμματα etc.

59. Cod. Mosq. κατιθύς.

60. Prave in edd. Steph. et Oxon. interpungitur post δεξιά. Rectius Hipparch. I. 6. p. 180. C. D. et Grotius — Cod. Vratisl. ρειάτη, sed in eo jota subscriptum plerumque omitti solet.

61. κείνη παρ' κεφαλῆν habet Hipparch. I. 6. p. 181. A. ubi

Jos. Scaliger (v. Villos. Epp. Vinar. p. 75.) conjiciebat *κείνη γὰρ κεφαλῆ*. Etiam Ald. *κεφαλῆ*. — Mox *veissetai* Hipparch. l. 1. et Cod. Barberin. *veissetai* Schol. ad Homer. Il. 2. 86. *veissetai* Achill. Tat. cap. 35. p. 160. C. Eustath. ad Homer. l. 1., emendatus ab Arnaldo lectt. græc. I. 1. p. 138., Codd. Vratisl. Vindob. Eandem lectionem ex loco aliquo scholiorum affert Grotius eamque plures Codd. praeferre monet librarius Mosq.

62. *ἀνατολαὶ* Cod. Vratisl.

63. *τῆ* Cod. Vratisl., quemadmodum legendum esse censuerat Grotius, *τῆ δ' αὐτοῦ (ἀκλίτως)*. Cicero, de nat. DD. II. 42. segm. 108., Buhlio legisse videtur *τῆς δ' ἀγχοῦ*, sc. *κεφαλῆς*, „caput attingens . . . Imago,” et Schol. explicat *πλησίον τῆς κεφαλῆς*.

65. *οὐδέ τιμι* est ex conjectura Stephani firmata marg. ed. Oxon. Codd. Mosq. Barberin. Vindob. — Cod. Vratisl. et ed. Ald. *ῥῆτιμι*. Edd. Grot. et Oxon. *οὐδ' ῥῆτιν'*, pro quo Grotius in notis emendabat *ῥῆτ' ἄν*. Basil. 1534. *ῥῆτιμι*. Scaliger ad Manil. I. 315. conjecit *ῶτεω*, s. *ῶτιμι*, poet. pro *ῥῆτιμι*. — Mox *πόνος* Codd. Barberin. Vindob.

66. *Ἐργόνασι* Cod. Vratisl. Edd. Ald. Bas. 1534. Morell. — *κάμον* Cod. Vindob.

67. Corrige in contextu *ἀπ' ἀμφοτέρων*, pro *ἐπ' ἀ.*, ita enim exhibere voluerat Buhl. e Codd. Mosq. Barber. et e marg. Oxon. Probavitque nuper Gerhard. Lectt. Apollon. p. 103. — Ceterum *δέοι* pro *δέ οἱ* Cod. Vratisl.

69. *εἰς ὄργυιήν* Cod. Vratisl. *ἐπ' ὄ.* Mosq. et Barberin. non improbante Buhlio. — *μέσσω δ' ἐ. καρήνου* Cod. Mosq., quae est emendatio Attali teste Hipparcho I. 7. p. 181. D., qui tradit omnes Codd. praeferre *μέσσω καρήνω*. Retulerat Attalus *δεξιτεροῦ* (v. sq.) ad *καρήνου*, ut poetam errore liberaret, v. Buhl. — Grotius ad Germanicum p. 4. malebat, obstantibus Hipparcho l. 1. Codicibus et Avieno, ... *μέσσω δ' ἐφί-*

περθε καρήνη δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει μέγαλοιο Βοώτου, Βουκέντροιο πέλας· μέσσω δ' ἐφύπερθε καρήνη λαιοτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῦ Δράκοντος. cf. *vetus Sphaera* ap. Fabric. B. G. Vol. I. p. 478. ed. vet.

71. ἀγαυόν. Ita Schol. Apollon. III. 996. edd. Basil. 1534. Grot. Bandin. Idem expresserunt Cicero, Germanicus et Manil. (I. 326.). ἀγαυός Codd. Vratisl. Vindob. et aliae edd. inter quas Oxon.; neque aliter Alexander Aphrod. in Aristot. Meteorolog. II. fol. 103. ed. Venet. 1527.

71. ἔμμεναι Cod. Mosq. adversante metro. — Διόνυσος recte legunt Codd. Mosq. Vratisl. ed. Ald. Schol. Apollon. Alex. Aphr. II. II. quod ab editoribus in Διόνυσος non mutari debebat.

73. ἐπιστρέφεται. Edd. Steph. et Oxon. in marg., forsitan recte. — κεκηρωτός Codd. Mosq. et Vratisl.

74. Verba: κεφαλῆ γέ μιν ἄκρη absunt a Cod. Mosq. — Codd. Vratisl. et Vindob. γε μὴν.

75. Ante Buhlium editum fuit παρ' κεφαλῆν Ὀφιούχου, sed Ὀφιούχεον habent Codd. Vratisl. Mosq. et Hipparch. I. 7. p. 182. A., apud quem, monente jam Grotio, I. 2. p. 174. C. mendose excusum est ὀφιούχεο. cf. inf. 521. — Cod. Vindob. ὀφιούχου. — Mox Cod. Mosq. ἄρα κείνης.

76. Cod. Mosq. ἐπιφράσαι. Vratisl. ἐπιφράσειο et φαινόμενον (ita enim vox postrema legenda esse videtur ap. Buhlium.).

79. Edd. Ald. Bas. 1534. Florent. et Hipparch. I. 12. p. 187. C. εἰσωποί· Schol. ut est editum. — Pro vulgato μάλα εἶσαι, quod praefert etiam Cod. Vindob., Buhlius ex Hipparcho K 8. p. 183. B. recepit μάλ' εἶσαι, probatum jam ab Arnaldo Lectt. gr. II. 1. p. 139.

80. Codd. Vratisl. Mosq. Barber. Vindob. ἐπιδέδρομεν pro ἐξἐπιδέδρομεν.

81. Pro ἐλαφραὶ Codd. Vratisl. Barber. Vindob. et marg.

Oxon. ἀμαυραί. Mosq. ἀμυδραί. Cf. Hipparch. I. 8. p. 183. C. Attalus has stellas dixerat satis splendidas.

82. Cod. Mosq. ἀμφοτέραι δὲ . . . πεπονήαται, quam postremam vocem ita exhibent quoque Codd. Vratisl. Barberin. Vindob. — Μοx ὅς ῥα μάλιστα Cod. Vindob.

84. ποσὶν Cod. Vratisl.

86. αὐτὰρ Cod. Vratisl. — Codd. Mosq. et Vratisl. δύο.

88. παρακέκλιται, repertum in marg. Oxon. et ap. Leontium de fabrica sphaerae Arateae ex emend. Arnaldi L. G. II. 1. p. 140., adstipulantibus etiam Codd. Vratisl. et Vindob., sensu postulante restituit Buhlius pro περιέκλιται.

90. Pro ἐπιδευέες quosdam libros legisse ἐπιμεμφέες discitur ex Hipparch. I. 9. p. 183. D. quod Attalus, cujus interpretationem secutus est Germanicus v. 88., intellexerat de parvo numero stellarum Chelas ornantium. Avienus editam lectionem expressit. — Ceterum Cod. Mosq. οὐδέ, pro οὐδέν.

91. Cod. Vratisl. ἐξόπισθεν.

92. Cod. Mosq. τὸν δ' ἄνδρες ἐπικλύουσι.

93. Idem: οὐκεν' ἀμαξαίης.

96. Cod. Mosq. ὑποσκέπτεο. Vindob. ὑποσκέπτοιο. Hipparch. I. 2. p. 174. B. ὑποσκέπτοιο βοώττω. Cod. Vratisl. ὑποσκέπτοι βοώττω.

97. Scholiasten et Germanicum legisse χειρὶ putat Grotius, atque ita est quoque in marg. Oxon. et apud Auctorem sphaerae vet. (Fabr. B. G. l. l. γ. 9. 10.). In Cod. Vindob. vocabulo χειρὶ superscriptum est a manu prima ῖ, quo notatur haec ipsa lectio χειρὶ, addita in marg. glossa: τῆ ἀριστερᾷ. — χειρὶ tamen est ap. Maneth. Apotel. II. 134. 135.

98. Cod. Vratisl. εἴτουν γόνος. — Pro κείνη Auct. vit. Arat. p. 276. (T. II. p. 441. Buhl.) κείνου, non improbante Arnaldo L. G. II. 1. p. 140; κείνη tamen tuetur Achill. Tat. Isag. I. p. 123. B.

99. ἀρχαῖον Auct. Vit. Arat. ibid. et Achill. Tat. l. l. quae

lectio non displicet Buhlio. Griesemannus Collectt. critt. (Amst. 1786. 4.) p. 161. sive ita legendum censuit, sive ὃν ῥά τε φασιν Ἀστρων ἀρχαῖοι πατέρ' ἔμμεναι.

100. λόγος γέ μιν recte exhibent edd. Steph. et Florent. cum Codd. Mosq. et Vratisl.; ed. Oxon. et aliae μῆν, invito metro.

101. Cod. Mosq. ἀνθρώπων. Edd. Ald. Bas. 1534. et Oxon. operarum errore ἀνθρώπους. Mox Cod. Mosq. ἐπὶ χθονί pro ἐπιχθονίη.

103. Cod. Mosq. φύλλα.

106. Cod. Mosq. Edd. Ald. Bas. 1534. vitiose εὐρυχώρη. — Cod. Vratisl. ἀγυῖα.

107. Sine idonea causa Grotius malebat δημοτικὰς, nam δημοτέρας firmatur Apollon. Rh. I. 733. III. 666. v. Arnald. L. G. II. 1. p. 140. 141. — Pro ἤειδεν, quod tuetur Cod. Mosq. Edd. Ald. Basil. 1534. et Morel. ἤδειδεν. Ceperinus in notis ad Aratum emendabat ἤδειξεν, pro ἔδειξεν.

108. Stob. Serm. LIV. ποτέ.

109. πολυμεμφέος Cod. Vratisl. et marg. Morel. Steph. et Oxon.

111. ἀπόπροθεν ἡγίνωκον Cod. Mosq. ἀπόπροθεν ἀγίνεσκον Cod. Vratisl.

112. καὶ post βόες primus inseruit Stephanus ex Stobaeo Serm. LIV. — Pro λαῶν Grot. malebat λαοῖς, et v. seq. δικαίοις. — Quum interpretes latini omnes de partitione agrorum loquantur, Grotio, cui adstipulatur Buhlius, integer versus hinc excidisse visus est. Sed, ut hodie legitur, Buhlio suspecti fuerunt vv. 112. 113., non existimanti, cum Grotio, veteres voc. διακρίσιος (v. 109.) de partitione agrorum intellexisse. cf. Avien. 316. 317. — Apud Stobaeum l. l. vv. 108-113, ut editum est.

113. Cod. Mosq. Vratisl. δότετρα.

114. Γαῖα abest a Cod. Mosq., in quo scriptum est ἔφερβε. Apud Tzetz. Chil. X. 305. 306. legitur κείνο pro Γαῖα.

115. Pro *ἑτοίμη* ed. Oxon. in marg. Codd. Vratisl. Mosq. Barber. Vindob. et Tzetz. l. l. habent *ὁμοίη*.

117. Ed. Ald. *κείνη*.

118. Margo Oxon. et Cod. Vindob. *ὑποδείελος*.

119. Cod. Mosq. *μύνασθε*, οὐδ' *ἑτέρω* ε. *μειλιχίησιν*. Edd. Grot. Florent. *δὴ τῷ* pro *δὴ τῶ*, marg. Oxon. *δὲ τῶ*, Cod. Vindob. οὐδέ *τῶ*. Cod. Vratisl. οὐ δὲ *τῷ* *μειλιχίησιν*. — Germanicus aliam quandam lectionem videtur expressisse, omninoque versus, ut nunc quidem se habet, Buhlio suspectus est.

121. Cod. Vindob. *ἔπειτα*.

122. Cod. Mosq. Vratisl. οὐ δὲ *τ'* *ἔφη* *ἰσωπὸς* *εἰλεύσεσθαι* *κατέουσιν*. Cod. Vind. οὐδὲ *τ'* *ἔφη* *ἰσωπὸς*, — cetera ut in editis.

124. Vulgo *τ' ἐξείσεσθε*: sed, quod Buhlius reposuit, *τεξείσεσθε*, habent Codd. Mosq. Vindob. ed. Oxon. in marg. edd. Bas. 1534. et Steph.

126. Ante Buhl. legebatur *ἔσσεται ἀνθρώποισι* etc., qui versus initium ex Cod. Mosq., ubi legitur *ἔσσειτ' ἐν ἀνθρώποισι κακῶν δ' οὐκ ἔσσεται ἀλγή* (cf. Hesiod. ε. κ. ἦ. 201.), emendavit. Margo Oxon. *κακῶν*. — Cod. Vratisl. *κακόν*. Cod. Vindob. *ἔσσεται α.* *κακῶν δ' ἐπικείσεται ἄλγος*.

127. C. Mosq. *εἰποῦσα*.

128. Morel. οὐτι *πάμπαν*. Mosq. *ἐπιπάμπαν*. Oxon. in marg. et Cod. Vindob. *ἔτι πάντας*.

129. Mosq. *ἐτέθνασαν*, οἱ δ' *ἐλίποντο*.

130. Mosq. *ἀνδρῶν*.

131. *χαλκόεργον* Stob. Serm. XLVIII., qui laudat vv. 130-132; *κακόεργον* tamen est in marg. — *ἐτεκτῆραντο* Max. Tyr. Dissert. XXX. p. 335. (cf. Davis, ad Cic. de N. D. II. 63. Arnald. L. G. II. 1. p. 141.) Cicero vertit *fabrificarier*. Versum, ut hodie legitur, exhibent tres Codices apud Virum D. in Misc. Obs. Vol. IX. p. 117.

132. *δεινοβίην* malebat Grot. ad Germanicum. Locum imitatus est Gregorius Nazianz. Carm. III.

134. *ἔπτεισθ' ὁ τ. δ' ἄρ' ἐνάσσατο χ.* Cod. Mosq. *ἔπουρανήη* Codd. Barberin. Vratisl. Vindob. et marg. Oxon.

135. Cod. Mosq. *ἐπιφαίνεται.*

136. Cod. Vratisl. *βοάτεω.*

138. Hunc versum pro sincero non habet Buhlius. „Nihil, inquit, de Virginis ala dextra latini interpretes. Nec Theonem eum habuisse puto, qui e v. 134. colligit, Aratum jam alas Virginis agnovisse; quod haud dubie e v. 138. erat probaturus, si eum legisset: sed Schol. alicubi tamen, ni fallor, quaedam habet de Vindemiatore. Recentiores Virgini alas tribuisse putant nostri temporis Astronomi. At de ala Virginis loquuntur jam Eratosthenes, Proclus, Hyginus, Geminus (12. D.) et Ptolem. *Συντ. μεγ.* p. 187. ubi ipsum nomen *προτρυγητήρ, s. προτρυγητής,* occurrit. Vitruvius, de Virgine loquens (IX. 6.), nihil de ala monet.“

139. Cod. Mosq. *τόσση* pro *τοίγ.*

140. *μεγάλην* legit Schol.

143. Hipparch. I. 2. p. 174. E. *τοῖος οἱ,* at I. 10. p. 184. D. *οἶος οἱ.* Scaliger emendabat *οἶος οἶοι,* Arnald. L. G. II. 2. p. 142. *οἶος τοι.* Sed nihil mutandum censet Buhl., quum syllaba brevis ante *οἱ* haud raro producat. v. Dorvill. Vann. crit. cap. IX. p. 391—394.

144. *ὑπωμαίων* est ex emendat. Grotii pro *ὑπ' ὠμαίων.* Cod. Vratisl. *ὑπομαίων.*

145. Cod. Vratisl. *ἐπὶ γούνασιν.* (ap. Buhlium operarum vitio in contextu excusum est *γοῦνάσιν.*)

146. Grotius malebat *ἄπλετοι,* i. e. *ἀνηριθμοί.* Pro *ἄλλος* Cod. Vratisl. *δ' ἄλλος.*

147. Pro *μέσση* (sc. *Ἄρακτῃ*) Perionius in notis ad Aret. malebat *μέσση* sc. *κράτι.* Edd. Ald. Morel. Steph. et Oxon. *μέσση.*

Bas. 1554. et Grot. μέσση, ut est etiam apud Hipparch. I. 2. p. 174. D. et I. 10. p. 184. B.

148. Corrige in contextu: ποσὰ δ' ὀπισθοτέροισι, pro π. δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι, quemadmodum vulgo atque etiam in Buhliana ed. legitur. Illud habent Hipparch. I. 2. p. 174. D. I. 10. p. 184. B. Codd. Vratisl. Palat. Vindob.; neque aliter legerunt Germanicus, Avienus, Schol. et Auctor Sphaerae veteris ap. Fabric. l. l. v. 14. 15.

149-151. Laudantur hi vv. ab Hipparch. II. 3. p. 212. D. et Schol. Hom. II. ε'. 385. ubi minus recte legitur θερείτατοι.

150. Codd. Barber. Vindob. et marg. ed. Oxon. φορέονται.

151. Fuerunt olim, teste scholiaste, qui legerent Ἡελίω... Λέοντος. Schol. Apollon. Rh. II. 500. vulgatum tenet.

153. Ed. Bas. 1554. ἐκπίπτουσι.

157. Codd. Barber. Vind. δοξέει.

158. Pro οἴτ' Oxon. male ἡδ'. Cod. Vratisl. πορφυρούση, quod non aspernatur Buhlius. Nam ita loqui veteres: alterum tamen passim occurrere apud Nonnum in Dionysiaticis.

159. κηδαιομένους sollicitatum fuit a veteribus, v. Schol. Grot. et Arnald. L. G. II. 2. p. 143. 144. Vocabulum, de quo vid. Brunck ad Apoll. Rh. II. 626., occurrit etiam infra v. 410. Cod. Vindob. κηδαιομένους.

163. In Strabonis marg. VIII. p. 387. A. ed. Paris. 1620. varia lectio codicis exhibetur ὑποσχέιν. Strabo eo loco laudat hunc et seq. versum, etiam Strabonis epitomator T. II. p. 120. Huds. Vol. I. (p. 714. ed. Vind.) et, qui sua e Strabone hausit, Eustath. ad II. β'. p. 292. ed. Rom.

169. Morel. et Grot. perperam ediderunt Τοίη ἡ, quod in Buhlianam ed. propagatum est. Τοίη οἱ recte legunt etiam Codd. Vratisl. et Vindob.

172. εἶρεαι Cod. Vindob. — οὐδέτι αὐτως Cod. Barberin.

174-176. Laudat hos vv. Hipparch. p. 175. ut sunt editi;

habetis tamen p.201. παρακειμένου pro παρακείμενον, quod posterius expressit Aratus. Pro λαιου Cod. Vratisl. λεοῦ.

177. αἰεὶ Buhlius dedit ex Gemino p. 49. et Hipparcho p. 185. E., neque aliter legitur in Cod. Vindob. atque edd. Bas. 1534. Steph. et Grot. αἰεὶ est in edd. Ald. Morel. Oxon. et ap. Joannem Philop. in Aristot. Analys. post. fol. 36. Venet. 1534. ubi et seq. v. laudatur. Syllabam α in αἰεὶ ancipitem videri monuit Brunck, ad Aeschylī Pers. 174.

184. Pro οὐρῆς Germanicus et Hipparch. p. 175. legerunt Ἄρκτου, atque ita praefert Cod. Vratisl. cujus margini adscriptum est ἡ οὐρῆς.

185. εἰς πόδα Hipparch. p. 175. idem p. 185. E. εἰς πόδας, p. 186. E. εἰς πόδα. Cod. Vind. εἰς πόδας. — ὅσση, quemadmodum jam ediderunt Steph. et Bandin., Hipparch. ll. ll. et Cod. Vratisl. (vid. Schrad. lib. emendd. praef. p. XVIII.). Alii ὄσση, eum Cod. Vindob.

186. Cod. Vratisl. ὀλίγον μεταβλέψειας, omisso κε.

187. σχολιοῖο pro μεγάλοιο recepit Buhlius, secutus Germanicum, Avienum et Hipparchum p. 175. qui tamen legit πρώτης δ' ἰέμενος καμπῆς σ. Δ. — μεγάλοιο tenet Cod. Vind.

188-190. Grotius Germanicum censet legisse: οὐ μάλα πολλὰ Ν. φαινομένη παμμηρίδι Κασσιέπεια Οὐ δ' ἄρ' μιν etc.: sed Germanici interpretationem etiam ex vulgatis fluere potuisse existimat Buhlius.

189. Apud Hipparch. p. 175. vitiose legitur φαινομένη. φαινομένη est etiam in Cod. Vindob. et ed. Oxon. quod exhibere voluerat Buhlius, licet alterum ejus ed. insederit.

190. Cod. Vindob. ἡ γάρ.

192. Grotius correxit οἴη δὲ κληΐδι. v. de hoc loco Scalig. ad Manil. I. 162. sed inprimis Salmasium Exertt. Plinn. T. II. p. 651 sqq. ed. Traject. ad Rh. 1689. Is ex vetustissimo codice legit v. 193. δικλίδα πεπλήγοντες, Germanicum vero in suo exem-

plari legisse censet οἶοι . . . . . δικλίδα πεπλήγοντες, Scholiasten vero δικλίδι πεπλήγοντες. — Cod. Barberin. in textu habet δικλίδ' ἐπιπλήσσοντες, at in margine δικλίδα πεπληγότες.

194. Τοῖόν τοι, ut editum est, Steph. in marg. et pleraeque edd. — Margo Oxon. τοῖοί οἱ et τοιοῦτοι, posterius etiam Bas. 1534. et Steph. in contextu. Cod. Vratisl. τοῖοι οἱ. Cod. Vindob. τοῖοι μουνάξ, omisso οἱ s. τοι.

195. Cod. Vratisl. αὐτῶν . . . . ἀποτέταται. Cod. Vindob. αὐτῶν ὀλίγον. αὐτῶν etiam margo Oxon.

196. ὀργυιάν Cod. Vratisl.

199. Grotius corrigit νυκτί.

200. τοίη οἱ, ut est editum, habent Edd. Ald. Grot. et Hipparch. p. 181. C. τοίη ἢ Edd. Bas. 1534. Morel. et Oxon., quae tamen in marg. ponit οἱ. Similiter peccatum v. 169.

203. In Cod. Vindob. κεῖται ἐν οὐρανῷ οἱ δ' ἀνέχονται.

206. ξυνὸς, quod praefert etiam Cod. Vratisl., ex Grotii emendatione jam receperant edd. Oxon. et Bandin. Edd. Steph. et Grot. ξυνεός.

212. Cod. Vratisl. ἐρίσειεν.

214. Cod. Vindob. τετράπους. Cod. Vratisl. ὀμφαλίωιο δὲ ἄκρου.

217. Grotius malebat ἱπποκρήνης, minus recte: vid. de ejusmodi compositorum scriptura Salmas. Exercitt. Plinn. T. I. pag. 586. a. G.

218. Dedit Buhlius lectionem Codd. Vratisl. Mosq. et Paris. οὐ γὰρ πω Ἑλικῶν ἄκρος, probante Brunck. ad Apollon. I. 1146. ἄκρος, jam a Germanico expressum, neglectum vero a Baudinio, exhibent etiam edd. Ald. Bas. 1534. Steph. et vindicatur ab Arnald. L. G. II. 2. p. 144. ἄκρως Morel. Oxon. Grot. qui in notis emendat ἄκραις. πω pro που solis Codd. debetur: est etiam in Barber.

220—224. Hi vv. non sunt expressi a Germanico; sed reddidit eos Avienus.

221. Codd. Vratisl. et Mosq. *πρωτον*. Bandin. *ιππουκρηνην*.
Vid. ad 217.

222. Steph. *ουδε ποτ' αυτο*.

224. *εν Διδος*, pro vulgato *ενδιος*, e Cod. Mosq. (quicum facit Vindob.) et Auct. Vit. Arat. pag. 437. Vol. II. ed. Buhl. restituit novissimus editor. Glossa Cod. Mosqu. *εν τῷ οικῳ του Διδος*, cf. Grot. Cod. Vratisl. et Vind. *σηησασθαι*. Ceterum in fine versus ponenda fuerat *στιγμη τελεια*, praeuentibus Avieno, Joanne Philopono et Cod. Vindob.

225—227. Laudant hos vv., quos respicit Hygin. P. A. III. 3., Joannes Philop. in Aristot. Meteorol. I. fol. 85. ed. Ven. 1551. ad calcem Olympiodor. in Aristot. Met., plane ut sunt editi, nisi quod v. 227. excusum est *κυνος ουριδος*, divisim.

225. *θωτατοι* Cod. Mosq. Laudant versum Hipparch. p. 188. C. et Schol. Sophocl. Trachin. 122. (Erf.)

226. Olympiod. in Aristot. Meteor. cap. 9. fol. II. Venet. 1551. habet *μεγιστα . . . κυκλου*. Joannes Philop. l. l. fol. 109., iterum laudans vv. 225—227., versu 226. exhibet *κυκλου* et 227. *κυνοςουριδος*.

227. Ed. Ald. *τραχαι*.

228. Cod. Mosq. *ανεστερος*.

229. *ομως* Hipparch. p. 175. Edd. Ald. Bas. 1534. et Steph. cum Oxon. in margine: *ομως* Hipparch. p. 188. et Oxon. in textu.

233. *εστι δε τι* Hipparch. p. 188. C, D, et Cod. Barber. — *και αλλο* sine *ετ'* Cod. Vindob.

234. Deest hic v. ap. Hipparch. l. l. Cod. Mosqu. *εστηρικται* pro *εσταθμηται*.

235. Cod. Barber. *Δελτον*. Cod. Vratisl. *ισομενοισιν*. Vind. *ισαιομενοισιν*. Scaliger ad Manil. I. 359. scripsit *πλευρασιν ισαιομεναισιν*, Bentlejus ad eundem Manilii versum ita distinxit: *Δελτων* *πλευρησιν*, *ισαιομενησιν* *οικος* *αμφοτερης*.

236. Cod. Vindob. ἀμφοτέραις, ut ap. Hipparch. p. 188. D. Mox Cod. Mosq. ἡδ'. — Perionius ad h. l. parum feliciter e Ciceronis interpretatione colligebat, hunc pro τόση legisse τρίτη.

237. Ed. Steph. περί pro περι. Hipparch. p. 188. ἐστίν, ut in fine periodi.

239. Cod. Mosq. οἰδ'. Edd. Morel. et Oxon. προτέρω. — προμολῆσαι e Codd. Vratisl. et Paris. suadente Brunckio ad Apollon. Rhod. I. 320. recepit Buhlius. Vulgatum προβολῆσαι est apud Hipparchum p. 188. E.

241. E. Germanico, Cicerone, Avieno et Schol. colligere possis, latere hic καταπνεύοντος pro νέον κατιοντος, sed nihil mutandum. cf. 480. Ita Buhlius.

243. Cod. Vind. ἐκατέρωθεν. De voc. ἐπισχερῶ (nam ita scribendum cum Steph. et Grot.) v. Arnald. L. G. II. 2. p. 147.

245. Grotius vulgatam lectionem ὑπ' οὐραίων defendit, quam ob v. 362. etiam Buhlius adoptavit, confirmatam deinde Codice Vindobonensi. Cicero tamen, Avienus et Hyginus (P. A. III. 29.) legerunt aut ὑπουράνιον, aut ἐπουράνιον, quod a Cicerone, Germanico et Hygino expressum esse censebat Turnebus Advv. VIII. 17. suffragante Scholiographo. cf. Victor. Varr. lectt. XXXI. 11.

248. Hipparch. I. 2. p. 176. B. ἐπιδνεύονται pro ἐπισημαίνοισιν, quod eodem loco in Cod. Paris. esse monet Petav. — Turneb. Advv. VIII. 17. Ciceronem legisse existimabat σκαμβροῦ pro γαμβροῦ.

249. Cod. Vratisl. Vindob. Περσέος. Cod. Vratisl. φέρονται.

252. Cod. Vratisl. πενθερίοιο.

253. Cod. Mosq. Vindob. κεκονιμένος pro κεκονισμένος. Utrumque probum, v. Arnald. L. G. II. 2. p. 147.

257. Cod. Vindob. δὲ ταί γε. Cod. Mosq. ἐν ἀνθρώποις. Schol. Pind. Nem. II. init. κατ' ἀνθρώπους.

258. Apud Hipparch. p. 190. et Tzetz. ad Hesiod. E. x. H. 382. hic v. sequitur post v. 261. hoc modo: (261.) Ἐπτά δὲ τοι

κεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται (258.), ἕξ οἶαι περ εἶναι ὑπόψιαι ὀφθαλμοῖσι (262.) Ἀλκυόνη etc. — Mendosius iidem vv. leguntur apud Tzetz. ad Lycophr. 219. ed. Bas. (258.) ἕξ οὐχά περ εἶναι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν (261.) Ἑπτὰ δὲ τοι ταίγῃ ἐπιρρήδην καλέονται. (262.) Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινῶ, Ἥλεκτρη τε, (263.) Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη δὲ, πότνια Μαῖα.

261. Cod. Vratisl. εἴρηται. — δ' ἐκεῖναι pro vulg. δὲ κεῖναι Buhlius recepit e Cod. Mosq. et Eustath. ad Od. τ', p. 683., neque aliter Cod. Vindob. Hipparch. p. 190. A. ἑπτὰ ἐκεῖναι.

263. Cod. Mosq. Tzetz. l. l. et ed. Steph. Στερόπη. Eudocia in Violar. p. 17. legit Ἀστερόπη.

264. ὁμῶς Edd. Grot. Oxon. et Avienus. Sed ὁμῶς Ald. Bas. 1534. et Steph. in marg. Cod. Mosq. ὁμοῦ. VV. 264 — 267. laudantur ab Athen. XI. 12. p. 490. A. eoque respicit Eustath. ad Od. λ', p. 817. Bas.

267. Athen. l. l. ἐπέρευσεν, quod probat Arnald. L. G. II. 3. p. 151. — Pro τ' ἀρότοιο Germanicum τε νότοιο legisse existimat Salmas. Ex. Pl. T. I. p. 517. a. A. de toto hoc loco consulendus.

268. Offendit Buhlium καὶ χέλυς, non tamen habentem quod reponeret.

269. Cod. Mosq. Ἐρμῆεις. Codd. Vratisl. et Vindob. Ἐρμείης. Arnald. L. G. II. 2. p. 152. correxit ἐτόρευσεν, quod totam lyrae confectionem indicet.

270. Cod. Mosq. καδδέθετο. Morel. καδ δ' ἔθετο. Mox. Cod. Mosq. ἀπ' εὐθέος.

271 — 273. Omittuntur a latinis interpretibus, sed habet eos Hipparchus p. 182.

272. Cod. Mosq. κεφαλῆ μεν ἄκρη.

273. Cod. Vratisl. μασηγύ.

275. Idem Cod. omittit καί.

276. Pro τὰ δέ οἱ ἐπιτετρήχονται, quod tenent etiam Cod. Vindob. et Hipparch. p. 190., Buhlius ex Cod. Mosq. primus dedit τὰ δέ οἱ πτερά τετρήχονται.

277. Grot. malebat οὔτε. Cod. Vratisl. pro ἀτὰρ habet αὐτὰρ.

280. Κηφείης est e Codd. Mosq. Vratisl. et Hipparch. p. 176. C. 182. B. pro vulg. Κηφῆος. Mox Cod. Mosq. δεξιὰ σήματα φαίνων. φαίνων quoque legit Hipparch. p. 176. D. 182. B. 202. C. et Cod. Vindob. Ceterum τὰ abest a Cod. Vratisl.

281. Hunc v. in animo habuit Schol. Theocr. IV 19.

282. μέγα σκαίροντα conjecit Arnaldus L. G. II 3. p. 153. probante Buhlio. Τὸν δὲ μετὰ σκαίροντα, quod est in Cod. Vratisl., legi quoque monuit Scaliger.

284. Cod. Mosq. τετάνυσται· ὁ δ' ὀπίσταρος. Cod. Vratisl. τετάνυται. Cod. Vindob. δεξιτέρῃ τάνυται.

285. Ciceronem et Germanicum legisse: ἔλκεται. Αὐτὰρ ὁ π. κατὰ, putat Grotius.

286. Pro ἡελίου ἴς vulgo legitur ἡελίοιο. Locus depravatus varie tentatus est a VV. DD. Dorvillius (Vann. crit. p. 416.) monet, duos Codd. antiquos habere (quod et praefert Vratisl.) ἡελίοιο ἴς, unum recentiorem (quicum facit Mosq. et Barb.) ἡελίου ἴς. Ipse Dorvillius legebat ἦχι τρέπετ' ἡελίου ἴς: Turnebus Advv. XIX. 29. ἵνα τρέπεται ἡελίου ἴς: Grotius ἵνα τ' ἴς τρέπετ' ἡελίοιο, s. ἵνα ἴς τρέπετ' ἡελίοιο, quam postremam rationem jam secutus fuerat Scaliger ad Manil. I. 271. Stephanus volebat ἵνα τε τροπαὶ ἡελίοιο. Buhlius praetulit, quod exhibent Codd. Barb. Mosq. unus Dorvillii et Vindob., ἡελίου ἴς. In Schol. est ἵνα τρέπεται ἢ ἴς. Sed locus non persanatus esse videtur. Recentissime Jacobs Append. ad Dionys. de Comp. Verb. ed. Fr. Goeller Ien. 1815. 8. pag. 273. scribendum suavit ἵνα καὶ τρέπετ' ἡελίου ἴς.

287. Vulgarem lectionem θαλάσσης, quam defendit Arnald. L. G. II. 3. p. 153., Buhlius e Cod. Mosqu. et Longino de Sublim. 26. 1. mutavit in θαλάσση, ne περικλύζοιο nude positum displiceret.

289. Cod. Mosqu. πειρήσειας. Cod. Vratisl. περήσειας ἐπὶ ταχινώτατοι.

291. Pro ἡ μάλα Oxon. in marg. Codd. Mosqu. Vratisl. et Vindob. καὶ μάλα, quod suadente Buhlio reposuimus. Ald. pro ἡ habet οἷ. Mox Germanicus videtur legisse βοωμένη, monente Grotio.

292. Ald. ἐπιρρήσουσι, atque ita etiam Cod. Vratisl., in quo uterque spiritus supra ρε semper omittitur. Ceterum versus 292 - 299. laudat Stob. Serm. LVII. eosque in animo habuit Quintus Calaber VII. 297. sqq.

293. ἐμφέρετ' Stob. l. 1. Cod. Vratisl. Vindob. edd. Oxon. et Steph. in marg. cum Stob. l. 1. τότε δέ. Cod. Mosq. τὸ δέ τε.

294. Edd. Oxon. et Steph. e Stobaeo l. 1. in marg. κακώτατον.

296. Grotius sine causa malebat πορφυρέει. ἔκδοι ed. Steph. αἰθύνειν Cod. Mosq. et Vindob. αἰθύνει Aldina.

297. Cod. Mosq. et Vindob. πολλάκι δ' ἐκ νηῶν, bene. Cod. Barber. πολλάκι δ' ἐκ νηῶν.

298. Cod. Vratisl. ἐπὶ αἰγ. Stob. l. 1. πόρρω.

299. Cod. Mosq. ἐρύκοι. Laudat versum Alciph. I. 3. p. 16. et Plutarch. de poesi Hom.

300. Pro γε θαλάσση Cod. Vratisl. habet μηνί et in marg. ἡ θαλάσση.

301. καίει Cod. Mosq. Vratisl. Vindob. Ed. Ald. Bas. 1534. Morel. ρυτῆρα. Cod. Mosq. ρύτορα, quemadmodum jam Stephanus scribendum esse monuit aut, omisso καὶ, ρυτῆρά τε τόξου. ρύτορα dedit etiam Oxon.

303-310. Leguntur apud Hipparch. p. 190.

304. ἀνατέλλων Cod. Vratisl. Mosq. Vindob. πυμάτης ἀπὸ
 νυκτὸς Cod. Vindob.

307. Cod. Mosq. μάλα. Cod. Vratisl. Vindob. rursus
 ἀνατέλλων.

309. δύεται pro δύεται, ut vulgo legitur, metti causa
 scribendum esse, monuit Schrader. Lib. Emendd. praef. p. XVIII.—
 Mox Cod. Mosqu. ἦν ἐπὶ πρῶ.

311. Cod. Vratisl. et Vindob. δέ τις. Porro Grotius malebat
 προτέρῳ. In fine versus Mosq. οἰστόρ.

313. ἀήται, quod jam conjecerat Scalig. ad Manil. I. 344., e
 codd. Vratisl. et Mosq. (quibus accedit etiam Vindob.) dedit
 Buhlius pro vulg. ἀήτη. Arnald. L. G. II. 3. p. 154. emendabat
 ἀητεῖ, comparans v. 523.

314. Grotius praefert εἰθῶν. Cod. Vratisl. τόσος.

315. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. ἐπερχομένης. Mox Cod.
 Vindob. αἰητόν.

316. πολλὸν legisse Ciceronem existimat Turneb. Advers.
 VIII. 18.

317. Cod. Mosq. παρά.

319. Ed. Ald. ἀλήσιος. Achill. Tat. p. 132. perperam κατὰ
 μὲν βορέω, recte p. 145. Hunc et sqq. vv. expressit Manilius I.
 380. sqq.

320. Auctor vitae Arat. p. 434. (ed. Buhl. Vol. II.) legit
 νσιόθεν ἀρχεται ἄλλα.

322. 323. laudat Schol. Pind. Nem. II. in it.

323. Codd. Vindob. ὅστις pro ὅτις, invito metro. Codd.
 Vratisl. Mosq. Vindob. ἐνί.

324. Cod. Mosq. ἄλλα, quod expressit Cicero. Cod. Vra-
 tisl. πεποίθει.

325. Cod. Vratisl. προφερέστατα. Cod. Mosq. προφέστερα.

326. Lectionem τοῖός οἱ καὶ Buhlius recepit e Codd. Mosq.
 et Vratisl. Cod. Palatiní, quicum consentit Vindob., lectio Grotio

probata est, τοῖός τοι καί. Steph. ex ing. emendabat τοῖός τοι καί s. τοιῶς δὴ καί.

327. ἐπὶ ποσὺ emendabat Arnald. L. G. I. 4. p. 155. ὑπὸ tamen legisse videntur Cicero et Avienus. Cod. Vratisl. φαίνεται.

328. Ed. Ald. πεφασμένως. Mox Grotius edidit αὐτόν· rectius Florent, Cod. Vratisl. et reliqui αὐτήν.

329. Observatum est a P. Leopardo Em. VIII. 19. Ciceronem legisse videri περιστέλλεται, tegitur. Locum 329. 330. laudat Tzetz. ad Hesiod. O. et D. 415. vv. 331. 332. idem ad Lycophr. v. 397.

330. δεινῆ ed. Ald. Morel. Oxon. cum Cod. Vratisl. — δεινῶ, quod placebat Buhlio, Grot. Steph. in marg. et Bas. 1534.

331. Cod. Mosq. καλῆουσιν. Verba ὄξεα σειριάει laud. Schol. Pind. Ol. VIII. 111.

332. Scaliger ad Manil. I. 412. monet Theonem et Ciceronem legisse κεινὸν ἄμ' ἡελίῳ κατιόντα φυταλῖαι etc. Manilium vero, qui et ipse κεινὸν legerit, comma posuisse post ἀνιόντα. Sed versus Manilii suspecti sunt Bentlejo. Ceterum Scaliger scribit οὐκέτι, junctim. Κεῖνον . . . ἀνιόντα Brunck. ad Apoll. Rh. I. 396. pro accusativo absoluto habet.

333. Cod. Mosq. φυταλῖαι et φιλιόωσαι.

334. Ed. Ald. διασίχας. Grot. malebat διὰ junctum cum ἐκρινε.

335. Codd. Vratisl. et Mosq. ἔρρωσε· τῶ δέ. Edd. Ald. et Bas. 1534. ἔρρωσε· τῶν δέ. Apud Plutarchum in Sympos. V. 8. Tom. VIII. p. 723., ubi hic v. laudatur, lectum fuit τὸν δέ, jam a Salmasio correctum in τῶν δέ. Reisk. emendabat τὰ δέ τοι φ. ὦ. π. invitis Codd.

336. Codd. Mosq. et Vratisl. οἱ δὲ δῆ.

337. Iidem ἔμμεναι.

338. ποσὺ Codd. Vratisl. Vindob. Edd. Ald. et Bas. 1534.

340. Codd. Mosq. Vindob. ἐξόπισθεν. Vetus Cod. Steph. ἀλλ' ὀπισθεν, non probante Grotio.

341. Cod. Vindob. ἐπανατέλλει, contra metrum. Steph. marg. et Oxon. marg. et Cod. Mosq. in contextu δοκείει, superscripto διώκει.

343. Cod. Mosq. κατάρρεος. cf. Salmas. Ex. Pl. T. I. p. 307. b. E. Cod. Vratisl. εἰσίν.

344. Cod. Vratisl. ὀπισθεν.

345. Pro ἐπιτρέψωσι, quod est in edd. plerisque, Steph. ex Schol. recepit ἀποστρέψωσι. Oxon. in marg. ἀποστρέψωσι. Cod. Mosq. ἐπιστρέψωσι. Codd. Vratisl. et Vindob. ὅτ' ἤδη ταῦται ἐπιστρέψωσι κορώνην.

346. Cod. Vratisl. εἰσερχόμενοι, Vindob. ἐπερχόμενοι. Cod. Barber. πως.

347. παλιρροδίη recte edidit Grotius, neque aliter edd. Ald. et Bas. 1534. παλιρροδίη ed. Morel. Cod. Mosq. παλιροδίη.

348. Cod. Mosq. πρυμνήθεν. Cod. Vindob. πρυμνόθεν.

349. Codd. Mosq. Vratisl. et Vindob. ἄχρι παρ' αὐτόν, quod placuit Grotio. Ita legit etiam Hipparch. pag. 193. D.

350. Cod. Vratisl. et Mosq. φαείνει, ultimae syllabae superscripto η.

352. Cod. Vratisl. ὑπουραίοισι.

355. Cod. Vratisl. θρητικός. Sed penultima in θρητικός saepe producitur; vid. Dorvill. Vann. crit. p. 386. 387.

357. Cod. Vratisl. edd. Ald. et Bas. 1534. ἀμφοτέροισιν.

359. Cod. Vratisl. κακεῖ νοθέον.

360. Ed. Ald. Ἡροδανέο. In marg. Oxon. est πολυκαύστου. Cod. Barb. habet πολυκλαύθου. Cod. Vindob. πολυκλαίτου. librarius voluit, ut Groddeck. censet, πολυκλείτου. cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 289.

363. Cod. Mosq. συμφορέοντε. Vratisl. συμφέρονται.

364. Edd. Oxon. et Morel. in marg. ἀναμίξ. Ita et Schol. Cod. Vratisl. ὀπισθεν.

366. Cod. Mosq. πρώτη ἐκείνου. Vindob. πρώτη κείνου.

370. Steph. in marg. νόνομνοι.

371. Hipparch. p. 194. E. βέβληνται. Cod. Vratisl. μελέσει.

373. ἀνομένων optima est lectio scripti Codicis, docente Brunck. ad Apollon. Rh. 651. Vulgarem tamen lectionem, ἀνομένων, exhibent Hipparch. p. 194. E. Cod. Vindob. et ed. Basil. 1534.

374. Codd. Vratisl. et Vindob. καλέσσας.

375. Hipparch. p. 194. E. γ' ἐδυνήσατο. Cod. Vratisl. δυνήσαιτο.

376. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. Steph. margo Oxou. Hipparch. p. 195. A. et Schol. οἰόθι κεκρυμένων, quod Steph. monet exponi κατὰ μονότητα et καθ' ἓνα. Idem placuit Grotio. Ed. Ald. οἰάθε. Bas. 1534. οἰά τ' ἐκκεκρυμένων. Cod. Vratisl. divisim οὐδέ.

377. Ed. Steph. πολλή. Cod. Vratisl. πολλέων. Quod Grotius ap. Hipparch. reperiri monet, πολέων δέ τοι, apud Petavium in Uranolog. non exstat.

378. Cod. Vratisl. χροῖη. Hipparch. p. 195. A. τε μὲν.

379. Codd. Vratisl. Mosq. et Vindob. κεν εἰσατο. Hipparch. p. 195. οἱ εἰσατο. Hunc v. et seq. expressit Manil. I. 470. sq.

381. Cod. Vindob. γένοιτο.

382. Ed. Bas. 1534. οὐκ ἔτι. Hipparch. p. 195. οὐκ ἔτι νῦν ἐν θαύματι λάμπεται ἀστὴρ.

383. εὐαρηρότες Cod. Vindob.

384. Cod. Vindob. ἐνεργεν. ed. Ald. διωκιμένοιο.

385. Cod. Mosq. ἠρόεντα κ. ο. ὁ. πέλονται.

387. Cod. Vratisl. Ἰχθύες puncto posito sub ε, quod correctionem indicat. Cod. Vindob. εἰς. Cod. Mosq. αἰωρεῖται, quod malebat Grotius. Steph. in marg. ἠωρεῖται.

388. Cod. Vratisl. *κιλήσκουσι*.

389. Ed. Ald. *ἄλλα*. Joannes Philop. in Meteor. Aristot. ad calcem Olympiod. in Arist. Met. Venet. 1551. fol. 103., qui hunc et seq. v. laudat, habet *ὑδροχόιο*. Alexander Aphrodis., qui hunc v. laudat, ed. Venet. 1527. fol. 83. praefert *ὑδροχόιο*.

390. Cod. Mosq. *Ἰχθύος αἰθερίοιο καὶ κήτεος*. Joann. Philop. l. 1. Τέως αἰθέριοι καὶ Ἰχθύος. Ed. Ald. *ἠερέτονται*.

391. Codd. Vratisl. et Barber. *μέσσοι νοχαλέες*. Cod. Vindob. *μέσσοι νοχελέες*. Mosq. Cod. ex correct. *νοχελέες*, idemque *σφέων*.

393. τ' omisit Grotius; sed agnoscit Cod. Vratisl. (et reliqui, ut videtur.)

394. *κιδναμένου* Codd. Mosq. Barberin. Vindob. *ἀνελδέες* Cod. Mosq.

395 *σφι δ. μ. ἐειδόμενοι* Cod. Mosq. Vratisl. (cum explicatōne ὁμοιοι) Cod. Vindob. *ἐειδόμενοι*. Hoc recepit Steph.; Ciceronemque ita legisse censet Turneb. Advn. VIII. 17.; alterum, *ἐρειδόμενοι*, tuetur Grotius.

396. Cod. Mosq. *ἀπήωροι, οὔτε*. Steph. in marg. *οὔτ' ἔτι*. Cod. Vratisl. *ἀπήωροι οὔτι τοι*.

399. Cod. Mosq. *ὀλίγη*. Cod. Vratisl. *μὲν pro γέ μιν*.

400. Cod. Mosq. *ὑποκάτω pro νεϊόθι et ἐπὶ pro ὑπό*.

401. Pro vulg. *κύκλοι* Buhlius dedit *κύκλω* e Codd. Mosq. et Vratisl.; atque ita legendum jam Scaliger docuerat ad Manil. V. 251. Idem habet Steph. in marg. — Ceterum Grotius putabat, Ciceronem et Germanicum legisse *ἄγνωτοι pro δινωτοί*.

402. Cod. Mosq. *ἐπ' αἰθ*.

403. *αἰώρηται* Hipparch. p. 198. B. sed idem p. 196. *αἰωρεῖται*.

404. *Τοῦ δ' ἦτοι*, quod probat Hermann ad Hymn. in Ven. 226. — *ὀλίγον περ* Steph. in marg.

405. Cod. Mosq. *ἰδης pro πύσσαι*.

406. Hipparch. p. 196. B. *καὶ τοῦ μιν*. Pro *πολλὰ* Cod.

Mosq. πάνυ: ed. Oxon. in marg. Hipparch. l. l. et Stephani vetus codex πάγχυ, quod recepit Steph. et firmatur codice Vindobonensi. Steph. in marg. πολλά. Μοx, Cod. Mosq. μετήωραι, Vratisl. μετείοροι.

407. Hipparch. l. l. Ἀρχτούρου.

410. Codd. Mosq. Vindob. et ed. Oxon. in marg. Εἰναλίου. Ita Steph. edidit, altera lectione, Εἰνάλιον, posita in marg. — Cod. Vratisl. κεδαινόμεναι.

411. πιφάσκει Cod. Vind. edd. Ald. et Bas. 1534. quae est lectio vulgata. πιφαύσκει Cod. Mosq. et Paris. quam lectionem, propositam jam ab Arnald. L. G. II. 4. p. 157, probat Brunck. ad Apoll. Rh. III. 605.

413. κεκλιμμένον marg. Oxon. — Cod. Vratisl. et Mosq. ειλυμένων, superscripto ου. ed. Bas. 1534. ειλυμένων. Grotius emend. ειλυμένω ἄλλω. Cod. Mosq. μοι, superscripto τοι, quod postremum tenet Cod. Barb. Cod. Vrat. μήτοι. Versum ita exhibet Cod. Vindob. Τῷ μή τοι πελάγει νεφέων ειλυμένος ἄλλῳ.

414. Cod. Mosq. φανῆναι. Codd. Vratisl. et Vindob. φανήμεναι.

415. ἀννέφελον, geminata ν, scribendum monet Schrader. lib. emend. praef. p. XVIII. praeter necessitatem, etsi ita praeferat quoque Cod. Vind.

417. Grotius emend. θλίβεται ἀντέλλοντος, quod firmatur Cod. Vindobon. in quo est θλίβεται. Cod. Vrat. ἀναστέλλοντος. Ed. Ald. ὀπωρινῶ. Pro βορέας Cod. Mosq. ἀνέμοιο (quod est in marg. Steph.) at supra scriptum βορέας.

418. ἐπι habet Steph. et Oxon.

420. Cod. Mosq. οἱ δ'. Ed. Ald. κεν. Cod. Vratisl. πείθονται. Vindob. πίθονται.

421. ἄρτια Cod. Mosq. Steph. et Oxon. ἄντι edd. Ald. Bas. 1534. ἄν τῇ Morel. ποιήσονται Codd. Vratisl. et Vindob.

422. Margo Steph. et marg. Oxon. φέρεται pro πέλεται. Ed. Ald. ἡδὲ pro εἰ δέ.

423. Edd. Ald. et Bas. 1534. ἐμπλήξει.

424. Steph. emend. ἀπροφάτως, quemadmodum et legit Brunck. ad Apoll. Rhod. I. 1203. scribens praeterea, fortasse e cod. Paris., τινάξει. Cod. Mosq. τινάξει superscripto ταραξή. Ed. Ald. λαίφρα π. ταραξή.

426. Grotius malebat παραλισσομένοιο. Cod. Vratisl. παρανυσσομένοιο. Cod. Vindob. ἄλλοτε δέ κε Διὸς παρανεισομένοιο, supra scripto ισ ut legatur παρανισσομένοιο. Ceterum εἶχε Cod. Vratisl.

427. In quibusdam Edd. βορέου, Grotius malebat παρατρέξει s. παρατρέξη. Steph. in contextu et marg. Oxon. παρατρέψη, idem duo Codd. apud Dorvill. Vann. cr. p. 417. Cod. Vratisl. παρατρέψη δ' ἰς. Cod. Mosq. παραστρέφητ' ἰ ανέμοιο. Syllabae στρε impositum est - α -. Cod. Vindob. βορέω δὲ παρατρέψη ἰς ανέμοιο. Grotii emendatio displicuit Dorvillio, auctoritate cod. probanti ανέμου ἰς. Id receptum est a Buhlio, quod lectionis hujus vestigium comparet in Schol. et Cod. Mosq.

428. Cod. Mosq. ὀπλήσαντες cum glossa κακοπαθήσαντες. Cod. Vratisl. et ed. Steph. ὁμως.

429. Cod. Mosq. ἀλλήλοις ἐπὶ νηϊ.

431. Edd. Steph. et Oxon. in margine τοι pro κεν.

432. Cod. Mosq. δέ γέ μεν. Hipparch. pag. 197. B, εἰλύει, ubi Scalig. (v. Villosion. Epp. Vin. p. 76.) emendavit εἰλύοι. Cod. Vindob. εἰλύσε.

433. Cod. Vratisl. τεύχη.

435. Hipparch. I. I. εἰς νότον. Codd. Vrat. Vindob. et ed. Ald. περισκοπεύειν.

436. Cod. Vratisl. δυοῖν. Vindob. δύο.

437. Cod. Mosq. τοῦ δ' ἦτοι (cf. ad 404.) Hipparch. p. 197. C. τοῦ δὴ τοι.

438 Codd. Mosq. et Vindob. ὑπούραια, superscriptum tamen: γρ. ἰπούραια. Mox Cod. Mosq. ἄγουσιν, Hipparch. l. l. Ἰπούραια . . . ἄγουσιν.

439. Cod. Mosq. Ἀτὰρ ὄ. Ed. Steph. αὐτὰρ ὄ. Cod. Vindob. αεί.

440. Edd. Ald. et Bas. 1534. δεινωτοῖο. Grotius malebat cum Hipparcho ἀντία δὴ νοτίοιο. (In Uranologio Hipp. ut est editum,)

441. Cod. Mosq. ἄλλοτε μάλ'.

442. Ed. Steph. cum Cod. Vindob. πρότεροι. Codd. Vratisl. et Mosq; πρότεροι διεφημίξαντο. πρότεροι nuper probavit Gerhard. Lectt. Apoll. p. 116. Ceterum Cod. Vindob. Θηρίου.

443. Cod. Mosq. καὶ ἔτ'. Vratisl. γὰρ καί.

444. Edd. Ald. et Bas. καλέουσιν.

445. Cod. Mosq. εἰνεκὲς, explicatione addita διηνεκῶς.

446. Cod. Mosq. et Vindob. εἰλεῖται. In illo supra scriptum est: γρ. ἰνεῖται.

450. sqq. expressit Manilius l. 483. sqq. v. 450. ed. Steph. ὑπο. Cod. Mosq. ὑπόκαλα. — Statim subjicitur in Mosq. Cod.: Τέλος τῆς ἀστροθεσίας τοῦ καὶ πρώτου βιβλίου καὶ ἐναρξίς ἥδε. Schol. Cod. Barberiniani: Ἔως τῶδε τὰ τῆς ἀστροθεσία περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ κύκλων. — Mox nova sequitur inscriptio: περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ κύκλων.

451. Cod. Vratisl. αὐτά.

453. Apud Eustath. (monente Arnaldo L. G. II, 4. p. 159.) ad Odys. p. 627. legitur οὐρανῷ αἰὲν ἄρηρον, Athen. Deipn. XI. p. 489. E. habet οὐρανῷ αἰὲν ἄρηρον, pro quo Casaub. in Anim. p. 812. emendat οὐρανῷ εὖ ἐνάρηρον.

455. cf. Arnald. L. G. II, 4. p. 160. Pro πάντοθεν Achill. Tat. p. 135. et 145. citat ἔμπαλιν, et p. 145. ἔμπαλιν εἰδώλοισ.

456-459. omittuntur ab Achill. Tat. p. 135.

457. Cod. Vratisl. κοίνους. Codd. Mosq. Barber. et Vindob. κείνους. In Mosq. voc. κέονται superscriptum est ν (νέονται).

460. Ed. Ald. οὐδέ τι θαρσαλέως, sed in scholiis οὐκέτι, ut est editum. Steph. in marg. οὐδέ τι. Bas. 1534. et Grotius οὐδέ τι θαρσαλέος. Margo Oxon. οὐδέ τι, atque ita Cod. Vindob. Morel. οὐ κέ τι, quod etiam praefert Cod. Barberin. Achill. Tat. p. 135. Οὐ δ' ἔτι θαρσαλέως, Cod. Mosq. οὐδέ τι θαρσαλέος κείνων ἐγών. ἐγών etiam Vratisl. Arnaldo L. G. l. 1. placuit οὐδ' ἔτι. Bulsius, Scholiographum, Ciceronem et Leontium de Sphaera (quibuscum facit Cod. Vindob.) secutus, interpunxit post ἐγώ.

461. Pro σήματ' ἐνισπεῖν Achill. Tat. perperam δινεύουσιν. v. Arnald. l. 1. Idem Achilles ἠέρι pro αἰθέρι. Cod. Mosq. ut est editum, sed cum gl. γρ. ἐνειπεῖν. Cod. Vratisl. pro σήματ' habet σῆμ'.

462. Cod. Vindob. edd. Ald. et Bas. 1534. τά γε κείται ἀλίγια. Codd. Vratisl. et Mosq. τάδε κείται ἀλίγια.

463. Innuit hunc v. Hygin. P. A. IV. init.

464. Ed. Ald. πλανομενάων. Marg. edd. Oxon. et Morel. ed. Bas. 1534. Grot. Steph. et Cod. Vindob. ἀννομένων. Cod. Paris. (v. Brunck. ad Apollon. Rh. I. 651.) κατανομένων. Cod. Mosq. κατανομένων, cui voc. superscriptum legitur: γρ. ἀννομένων. Ceterum pro μέτρα Cicero, ut Grotio visum fuit, legit ἄστρα.

465. Codd. Mosq. et Vindob. ἐπίκειται. Cod. Vratisl. ἐπίκεινται.

466. συνεργμένα, quae est conjectura Grotii, legitur etiam in Cod. Mosq. Cod. Vratisl. σκεδόθεν.

467. ἀπλανέες, quae vulgaris est lectio, expressa a Manilio I. 595., defensa a Grotio et Petavio (Animadv. in Uranolog.) agnoscitur etiam a Schol. et Theone; sed ignorata fuit Hipparcho, qui alteram lectionem, ἀπλατές, quam et Cod. Vindob. exhibet, argumentis confirmat p. 198. B. Idem docet, aliam quoque scripturam fuisse δὲ πλατές, Attalo probatam, eamque ipsam secutus

est Cicero. Nempe (his verbis Hipparchi sententiam reddidit Buhlius) „Circulus Zodiacus quoque est ἀπλατῆς, si heliacum intel-
 „ligas. v. Scal. ad Manil. I. 680. p. 84.” (ed. Argent. 1655. 4.)
 „Zodiacus latus est, ratione planetarum, ἀπλατῆς ratione Solis;
 „de planetarum autem circulis nil se traditurum supra Aratus di-
 „xerat v. 460. Si Solis cursus spectatur, circulus appellatur ἡλια-
 „κός· ὁ διὰ μέσων τῶν ζωδίων, ἐκλειπτικὸς κύκλος.”

471. Margg. edd. Morel. Steph. Oxon. διχομήνη, quod ex-
 presserunt Cicero et Avienus. Mox Codd. Mosq. et Vratisl.
 φαίνεται.

472. Cod. Mosq. τὰ γ' ἐκ νέφους,

474. Codd. Mosq. et Vratisl. κεκασμένον.

475. ἢ καὶ τις τοὶ ἐπιστάς Buhlius pro vulgari Εἰ καὶ τοῦθ'
 ὑποστάς dedit e Codd. Mosq. et Vratisl, quibus, accedit Cod. Vin-
 dob., nisi quod in eo legatur ὑποστάς. Edd. Ald. et Bas. 1534.
 εἰ καὶ τοῦτο ὑποστάς. Steph. ἢ καὶ τις τοῦτο ὑποστάς. Grot. τοὶ
 pro τοῦθ'. Steph. emendabat ἢ εἰ καὶ τις ὑποστάς, etsi ὑποστάς,
 quod παρεστηκῶς explicant Scholia, illi non satis placeret. τοῦτο
 e schol. in contextum censebat irrepsisse.

476. Achill. Tat. p. 147. περίγληνον. Laudat hunc v. Joan-
 nes Philop. in Aristot. Meteorol. I. fol. 76. ad calcem Olymp. in
 Aristot. Meteor. Venet. 1551. ubi male ἐκεῖνο pro κείνο.

477. Cod. Mosq. τῷ δ' ἦτοι χροίη, suprascripto: γρ. χροίην.
 Illud δ' ἦτοι probatur Hermanno. v. ad 404. Mox Hipparch. p.
 200. E. οὐκ ἔτι. Grotius Ciceronem legisse existimabat: τοῦ . . .
 χροίη . . . ἀλίγκιον . . . κύκλον.

478. Pro δινεῖται Cod. Vratisl. εἰλεῖται. Cod. Vindob. πισσύ-
 ρων. Apud Hipparch. p. 201. A. male excusum est παρ' pro περ.

479. Vulgo μέγ' ἀμείνονες. Sed μέγα μείονες, quod expres-
 serunt Germanicus et Avienus, recte praeferunt Codd. Mosq. Bar-
 ber. Vindob. edd. Bas. 1534. Grot. et Hipparchus p. 201. A.
 cum explicatione (p. 200. E. 201. A.) πολλῶ ἐλάσσονες.

480. Hipparchus p. 201. B. βορείοιο. — Post h. v. desunt in Cod. Barber; versus 481–496, et in eorum locum totidem alii substituuntur a Muntero inde descripti. Buhlius eos passim emendatos exhibuit ex ed. Fellii Oxoniensi p. 148. notata varia lectione e cod. Barberiniano. Fellius eos a Maximo Planude interpolatos censuit, ut Ptolemaei placitis accederetur. In Cod. Vindob. sequantur iidem versus post v. 496. cum aliqua lectionis varietate. Sunt vero tales:

481. Ἐν δὲ οἱ ἔσπομένου ¹⁾ Διδύμων τὸ μέσον καθορᾶται,
 ἐν δὲ τοι ²⁾ Ἱάδες, ἃς ἀνέχει λοφιῆς ἐπὶ Ταύρος ³⁾.
 Γλαχίν ⁴⁾ Πληιάδων ἢ γ' ἐς βορέην σκοπιάζει.
 Ἰχθύος αὖ κεφαλῇ βορειωτέρου ⁵⁾ ἐστὶν ἐν αὐτῷ.
485. Ἀνδρομέδης κεφαλῇν δὲ καὶ Ὀρνίθειον ⁶⁾ ἀθρήσεις
 ῥάμφος ὑπὲρ κύκλιοι ⁷⁾, βορειοτέρης ἐπὶ χώρης,
 μικρὰ βορειοτέρης καὶ ἀπόστασιν ⁸⁾ ἄμφω ἐς ἴσην ⁹⁾.
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων δ' Ἴππου γόνυ μᾶλλον ἐκείνων
 ἄγχι τρόχιν κέκλιται καὶ μικροῦ δεῖν ἐν ἐκείνῳ.
490. Τοῦ τ' ἐν γούνασι δεξιτέρος διατέμνεται ὦμος,
 καὶ πολυπλευροτάτου μυκτῆρ Ὀφειῶς Ὀφιούχου,
 αὐτοῦ τ' Ἀρκτούρου ἀριδείκετος ἐς πόλον ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα Λεοντέη ὀσφύς, ἔπειτα δὲ χαίτη,
 εἶτα δ' Ὀνων ὁ βορείος ἐπόψια σήματα κύκλου,
495. Καρκίνου ¹⁰⁾ ἐς μῆκος γὰρ ὄλον τρόχαλος διαμείβων
 δοιὰ μὲν ἐς νότον, ἐν δὲ βορειῶν ἐς ἀντυγα λείπει.

1) ἔσσομένου Barber. 2) τε Barb. ἐν δὲ τε πλειάδες
 Cod. Vindob. 3) ταύρου Barber. 4) Γλαχίν
 Barber. 5) βορειοτέρου Cod. Vindob. 6) Ita
 Barber. ὀρνίθειον Oxon. 7) ὑπερκύκλιοι Oxon.
 rectius Barb. 8) ἀπέστασαν Oxon. 9) ἴσην
 Oxon. 10) Καρκίνον Cod. Vindob.

483. αὐτοῦ Hipparch. p. 177. B. 201. E. cf. 202. A.

484. δὲ omisit Hipp. p. 202. A. Idem ὑπερθε pro vulg. ὑπερθεν, quod tenet etiam Cod. Vindob.

485. Cod. Mosq. ἔχει pro ἐπέχει.

486. Cod. Mosq. Vratisl. Hipparch. p. 177. B. edd. Ald. et Bas. 1534. βορέαιο, omissio γε. Steph. βορέω γε. Alibi, ut in Oxon., perperam βορέω γε.

487. Grotius Ciceronem legisse monet: ὁ ἵππειοι, τὸ μεταφρενον Ὀρνίθειον, neque Avienum in suo exemplari habuisse ὑπαύχενον, quum vertat (959. 960.): perstringitur Ales ab ipso verticis extremo.

488. Ed. Ald. et Codd. Vindob. Vratisl. ὀψιούχσο. Cod. Vratisl. ἄκρα. Versus 488. 489. laudat Hipparch. p. 202. E.

489. Cod. Mosq. αὐτοῦ. Ed. Ald. ἐληλάμενον. Grotio Cicero videtur expressisse διὰ, pro περί.

490. Cod. Mosq. νοτιώτερον. VV. 490-497. laudat Hipparch. p. 203. B.

491. ἀρ' abest a Cod. Mosq.

492. ἐξήεις Cod. Vindob. ἐξῆς κέαται βεβλημένοι Cod. Mosq.

494. Cod. Mosq. διηνεκῶς.

495. νοήσαις Hipparch. p. 203. B. et Cod. Paris, ap. Brunck. ad Apollon. Rh. II. 1067. Vindob. praefert νοήσεις, Vratisl. νοίσεις.

496. Cod. Mosq. κύκλου : . . ἴαι.

498. Bene vulgatam lectionem defendit Arnald. L. G. II. 5. p. 161. quam firmant etiam Codd. Bodl. Mosq. Vindob. (ut videtur) Hipparch. p. 178. D. 200. A, et Proclus in Sphaera. Perperam eam sollicitavit Grotius conjectando ἐνθα διαστρέφεται, quae lectio parum praesidii nanciscitur ex schol. ed. Ald, cujus contextus recte dat ἐνδια στρέφεται. Ceterum καθ' ὑπέριερα habet Proclus, Achill. Tat. p. 148. Cod. Bodl. ap. Fell. p. 148. Cod. Vindob. At καθ'υπέριερα Achill. Tat. p. 168. Codd. Mosq. et Vratisl. καθ'υπερθεν αἰης. Hipparch. p. 178. et 200. A. καὶ ὑπέριερα γαίης.

499. ἐντροπὰρ, quod graecum non est, habent vulgo omnes, etiam Proclus in sphaera. Monuit Grotius, scribendum esse ἐντροπαί, quod exhibent Achill. Tat. p. 168. et ed. Oxoniensis. Cod. Bodl. αἱ ἐντροπαί εἰσι. Ceterum erat excudendum et a Buhlio et a nobis: Δέρσος δὲ οἱ ἐν τροπαί εἰσι, ἐν substantivo suo postposito.

500. Cod. Vratisl. Buhlius pro τε ait habere τό. Quod quorsum spectet, nescio. Pertinet fortasse nota ad v. 505.

501. Codd. Barber. et Bodl. νότων, ὅτι αἰγοκερῆος, probante Groddeckio. Hic v. in Cod. Vindob., sed alio loco, post v. 506, (Σκορπίου — Τοξευτῆρος), positus, ita exhibitus est: ἄλλος δ' ἀντιώωντι νότῳ, νότι αἰγοκερῆος. Codd. Barber. et Bodl. post v. 501. ita pergunt 1):

Τέμνη 2) καὶ στροφάλιγγα μέσσην ὑδροχεύμενος ὕγρου
οἷς ἅμα Κήτειος οὐραῖον νοτιώτατον αἰρεῖ,

καὶ πόδα προσθίδιον νότιον τε θοοῖο Λαγωῦ.
μεσσάτιός τε Κύων ἀπομείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

5. εἶτα δ' ἀκροστόλιόν τε καὶ ἰστίον Ἀργέος ἄκρον
σχίζει· καὶ κεφαλὴν Κόρακος βορέην δ' ἀπολείπει 3).

Αὐτὰρ Ὑδροῖο δίεσιν ἀειρομένης ἄκρον οὐρῆς,
ἂν ἀρέως 4) τ' ἔχεται 5), τὸν Σκορπίος ἴσχει ἐν αὐτῇ
ἀστέρα παμφανόωντα καὶ οὐδὲ σὺ, Τοξότα, φεύγεις.

10. Ἀλλὰ καὶ ὑμετέρεην κεφαλὴν διὰ μέσσον ἐρίζει.

- 1) In Cod. Vindob. hi vv. cum versu 501. collocati sunt post versum qui in editis est 506. 2) τέμνει Cod. Barb. 3) Cod. Vindob. ita distinxit: σχίζει καὶ κεφαλὴν Κόρακος· βορέην δ' ἀπολείπει. 4) ἀντ' ἀρέως Codd. Barb. et Vindob. 5) δέχεται pro τ' ἔχεται Cod. Barb.

Tum sequuntur, ut in editis, verss. 507. τὸν πύματον, et reliqui.

502. Cod. Mosq. Ὑδροχόοιο.

505. Cod. Mosq. Κενταύρου. Hipparch. p. 177. E. et 204.
B. δὲ τὸ pro δέ τε.

506. Edd. Ald. et Morel. τόξου. Rectius τόξον Bas. 1534. et
reliquae. Hipparch. p. 177. habet ἐλαφροῦ pro ἀγαυοῦ, at p. 204.
B. ἀγαυοῦ. Pro ἐν καὶ in Cod. Vratisl. est ἐν δέ καί.

511. Cod. Vratisl. ῥσος.

512. Cod. Vratisl. διχάων τι.

513. Ed. Ald. ἀμφοτέρῃσιν, et pejus Bas. 1534. ἀμφοτέροι-
σιν. Hipparch. p. 199. E. ἰσαίνεται ἀμφοτέρῃσιν.

514. Cod. Vindob. Ed. Bas. 1534. et margg. Morel. Oxon.
τοῦ τ'. Reliquae cum Hipparcho l. l. τότε δ'.

515 – 524. In Codd. Barber. Bodl. et Vindob. longe aliter
leguntur, quam in editis. In Vindob. collocati sunt hi quatuor-
decim versus post v. 524. eosque excipit deinde v. 525. (τοὺς
μὲν . . . ἄξων.) En versus insititios:

Σῆμα δὲ οἱ σύνδεσμος, ὃς Ἴχθυῖας εἰς ἐν ἐλαύνει.

Ἐν δὲ γένος ¹⁾ μεγάλη μεγακητέος ἔπλετο Κήτευς,
καὶ μέσον Ὀρίωνος, ὅπη ζώνη κατὰ μῆκος
ἐκτέταται, καὶ Ἵδρου πρώτη καμπὴ κρυεροῖο.

5. Παρθενικῆς δ' εἰδωλον ἔπειτα διάνδιχα τέμνει
λοξὸν ἀπὸ πτέρυγος λαιῆς, ἀλλήν ἐπιπέζαν
εἶτ' Ὀφειως μεγάλοιο, τὸν ἀμφοτέραις Ὀφιοῦχος
δραξάμενος κατέχει καμπὴν πρώτην μετὰ χερσίν ²⁾,
οὐρῆν δ' ἀκροτάτην, καὶ δέξιον ἄνερος ὤμων,

10. οὐ πολὺ πρὸς βορέην ³⁾ ἀπολείπεται, εἰς μέτρα δ' ἴσα ⁴⁾
Αἰετὸς ⁵⁾ δ' ἐκτανύσας, δ' ἀκύπτερον εἰς νότου οἴμον
δεξιτέρον κύκλιο παράπτεται ⁶⁾, Ἵδροχόος δὲ
αὐτοῦ ἔχει κεφαλὴν ἐπικύκλου ⁷⁾, τῶν νεπόδων ⁸⁾ δὲ
ὃς νοτιώτερός ἐστι, διχάζεται ἀλλ' ἐπὶ μῆκος.

1) Ita Barb. γένος male ed. Oxon. 2) κατὰ κόρσαν
Barb. μετὰ κόρσην Vindob. 3) βορέου Barb. 4)
ἴσα Bodl. 5) Cod. Vindob. αἰετός. ἐκτανύσας

- δ' ω. 6) Cod. Vind. παραπέπταται. 7) Cod. Vind. divisim ἐπὶ κύκλου. 8) γε ποδῶν Barb.
- Sequitur deinde v. 525. τοὺς μὲν . . . ἄξων.
515. Cod. Vindob. et ed. Oxon. habent γούνατα. In ed. Buhl. γονύατα positum est operatum errore.
517. Cod. Vindob. ὄση.
519. Cod. Vratisl. ὕδρας. Cod. Vindob. post "Υδρης interpungit, deinde ἐνὶ οἱ καὶ ἐλαφρὸς Κρητῆρ.
520. Cod. Vratisl. ἐνὶ οἱ δ'.
521. Hipparch. p. 295. B. γούνατα κεῖται. Cod. Vratisl. ὀφιοῦγια. Cod. Vindob. Ὀφιοῦχεο.
522. Hipparch. l. l. μάλ' ἐγγύς. Cod. Vindob. ἀπουσίγεται.
523. Cod. Vindob. αἰὲ κεῖται. Hipparch. l. l. ἡ δέ. Cod. Vindob. Edd. Bas. 1534. Grot. margg. Morel. Steph. et Oxon. αὐτὸν, quod pro vero habet Buhlius. αὐτοὺς est ex ed. Aldina.
524. Cod. Vindob. ἰππαύχενον. Cod. Vratisl. εἰλίσεται.
525. Germanicus, probante Grotio, legit ὀρθός.
526. Cod. Mosq. Edd. Ald. Bas. 1534. τέταρτος.
527. Cod. Vratisl. ἀμφοτέροισιν· οἱ μιν. Cod. Mosq. et Vindob. οἱ μιν, quod praefert Buhl. Ed. Ald. ἔχουσι.
529. Codd. Mosq. et Vind. οὗ κεν. Apud Achill. Tat. p. 167., qui hunc et seq. v. laudat, reperitur δεδαημένος.
530. Achill. Tat. l. l. κοσμήσειεν.
531. Cod. Mosq. τόσσα. Cod. Vindob. divisim περὶ σφαιρηδόν.
532. Edd. Ald. et Bas. 1534. αἰθέρια. Grot. et al. αἰθερία. Buhlius scribendum censet ἐναἰθερία. Cod. Mosq. γελανίη cum gl. γε. παγίη.
534. Codd. Vratisl. et Vindobon. ἀνατέλλει. Cod. Mosq. et margo Oxon. αὐτίκα pro ἀντία. Cod. Vratisl. ἀντίκα.
536. Cod. Vindob. et ed. Oxon. in marg. κατήλυσις ἧδ' pro κατηλυσίη. Cod. Vratisl. ἐκάτερθεν.
537. Geminus p. 28. et Hipparch. p. 212. C. ὡκάνριο τόσον,

ut nos edidimus prob. Buhlio. Etiam Cod. Vratisl. *ώκεάνοιο*. Vulgatum *ώκεαγοῦ τόσσον* tenent Achill. Tat. p. 143, 144. et Cod. Vindob.

541. sqq. laudat Cleomedes de Meteor. II. 1. p. 81. 82. sensum loci explicans: cf. Manil. I. 544. sqq. 552. sqq. et Fabric. ad Sext. Empir. adv. Math. I. 13. p. 284. — Cod. Mosq. *βολίς*. Sextus I. 1. *Όσσον άπ' όφθαλμοιο βολής άπολάμπεται*. Hipparch. *άποτεινεται*.

542. Cod. Mosq. *τόσση μιν ύποδράμη*, cum gl. γρ. *ύπεδράμη*. Cod. Vindob. *τόσση μιν ύπεκδράμοι*. Vratisl. *τόσσον μιν ύπεκδράμοι*. Hipparch. p. 200. B. *τόσση μιν*, recte, ut et Cicero. Ed. Oxon. in marg. *ύπεκδράμη*. Prava lectio *τόσσ' ήμιν* reperitur quoque ap. Cleomed. de Meteor. II. 1. p. 82. ed. Burdigal., ubi laudantur vv. 541 - 543., et ap. Sextum Emp. I. 1. ubi Fabric. metri causa edidit *άμιν* pro *ήμιν*.

543. Oxon. ed. in marg. et Sextus Emp. I. 1. *περιτέλλεται*. Cod. Vindob. *δύο περιτέλλεται*. Cod. Mosq. *δύο περιτέμνεται*. Schol. Eurip. Phoen. v. 1. *περιτέμνεται οίκους*, probante Arnaldo L. G. II. 5. p. 163., minus Valckenario, qui scholiastae e cod. August. restituit *άστρα*.

544. Hunc v. ignorasse videntur Germanicus et Hygin. P. A. IV. init.; eum tamen interpretatus est Cicero, laudantque Etym. M. v. *ζώδιον*, et Schol. Eurip. Phoen. 1. — Pro *δέ έ* edd. Ald. et Bas. 1534. *δέ*. Codd. Vratisl. et Vindob. *καλέουσιν*.

545-549. Laudat Plutarch. de placitis Phil. cap. 6. cum aliqua lectionis varietate.

545. Plutarch. I. 1. pro *και ύπ' αύτοῦ* praebet *μετά δ' αύτόν*. Cod. Mosq. appositam habet glossam: γρ. *μετ' αύτόν*. Steph. malebat *ύπ' αύτοῦ*. Pro *τ' επί* Codd. Vratisl. et Vindob. *επί*.

546. Plutarch. I. 1. *ήδ' επί οί*.

548. Codd. Mosq. Palat. et Vindob. *αύτῳ*. Grotius in textu *δύο αύτόν επί ίχθύες*, rectius in notis *δύο δ' αύτόν*. Cod. Vra-

isl. Ἐδροχόος· δύο δ' αὐτῶ, omisso ἐπ'. Plutarch. l. l. ἀστερό-
ωντες.

549. Ed. Steph. μέτα. Cod. Mosq. Ταῦρος δ'.

550. Cod. Vratisl. pro ἐν τοῖς habet ἐν τοῖσι δ', et μοx
δυσόδεκα πᾶσιν.

551. Steph. τοῦτον, quod recepimus cum Buhlio. Idem
praebet etiam ed. Oxon. — Cod. Mosq. ἰόντος, sed in scholiis
ibid. ἰόντι.

552. Cod. Vindob. ἐπικάρπια.

553. Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. et Hipparch. p. 200. C.
δύηται, probatque Grotius.

554. Cod. Mosq. πᾶσαι. Pro πάση δ' apud Geminum πάση δέ.

555. δυωδεκάδες recte Hipparchus p. 200. C. Geminus p. 28.
et Achill. Tat. p. 145. Ita emendaverat Scaliger ad Manil. III. 241.
et ad Hipparchum (v. Villoisonii Epp. Vin. p. 76.); similiter Gro-
tius, probante Arnald. L. G. II. 5. p. 163. Etiam in Petavii Ura-
nol. e cod. Paris. editum est δυωδεκάδες.

556. Cod. Vratisl. Mosq. et ed. Ald. τόσσον. — ἑκαστου
scripsit Scal. ad Manil. l. l., unde, non liquet.

557. Hipparch. p. 200. τετάνυσται, operarum vitio, ut Buh-
lio videtur, quod non satis intelligo, quum ipse ita ediderit, neque
aliae edd. aliter praeferant. Scholiastes Grotio legisse videbatur
ὄσσον ἄρ ἡμισυ. Ed. Morel. in marg. ὄσσον ἄρ'. Ald. ὄσσον. Cod.
Mosq. τε omittit. Cod. Vindob. τόσσον τέ.

560. Cod. Vratisl. ἀντέλλησε. Edd. Ald. et Bas. 1534. ἀν-
τέλλησιν. Hipparch. p. 209. A. ἀντέλλωσιν ἐκάσται.

562. Quum in ed. Florent. Hipparchi legeretur τὰς δ' ἄγε,
Scaliger (v. Villoison. l. l.) emendabat τὰς αὐ̄ κε. Codd. Mosq.
Vindob. et Paris. ap. Brunck. ad Apollon. Rhod. III. 404. τὰς
δ' ἄν κε, quod probat Schaefer. Meletem. crit. p. 125. Brunckio
tamen placuerat vulgatum τὰς δ' ἄν γε.

563. Hipparch. p. 209. C. ἀτὰρ ἦν.

564. γίνονται' recte ap. Hipparch. l. l. „Alii, inquit Buhlius, „fortasse malint γίνονται', nec ego adverser." Cod. Mosq. κεκρυμμένα, supra scripto αι. Ed. Oxon. male κεκρυμμένοι.

565. Codd. Mosq. et Vratisl. έπερχομένησιν.

567. Cod. Vratisl. οι αυτῶ. Grot. έοι αυτῶ.

568. Hipparch. p. 210. A. όππῆμος. Cod. Vindob. όπτῆμος. Edd. Grot. Florent. Ald. Bas. 1534. φορέσιν, aliae, ut Oxon., φορέσιν.

569. De οὐ οι pro οὐχ' οι vid. Dorvill. Vann. crit. p. 393. (οὐ οι έην Dionys. Per. 1028.) Ed. Ald. et Bas. 1534. αντέλλησιν.

571. Cod. Mosq. έτέροις.

572. Cod. Vindob. κατάρραχιν, junctim.

573. ιδοιο recepit Buhlius e Cod. Dorvill. Vann. crit. p. 385. cui adstipulatur praeter Cod. Vindob. et Mosq., in quo voc. ιδηοι superscriptum est ιδοιο. Neque aliter Cod. Paris. v. Brunck. ad Apollon. Rh. II. 1067. Ita etiam emendaverunt Bentl. ad Callim. H. in Jov. 87. et Schrader. Lib. Emendd. praef. p. XVIII., hic ex optimis, ut ait, codicibus. — Mox Cod. Mosq. μετήωρον. Cod. Vratisl. ιδιο μετήωρον.

575. Cod. Mosq. εξόπισθε. Cod. Vindob. εξόπισθεν. „Hunc „et seq. v. Hipparch. p. 214. C. 216. E. cepit de Engonasin, „Schol. de Pisce; Aratum dicens narrare, orto Cancro occidere, „του δέ Ένγόνασι τὰ υπέρ την γαστέρα. In Arato haec sana esse, „non credo. Nomen Ingeniculi deest, aut Hipp. errat; quod fere „crediderim, et recte Schol. cf. 632." Haec Buhlius.

576. Buhl. legendum conjicit υπέντερα, s. υπ' έντερα. Cod. Mosq. υπέρτατα. Hipparch. p. 216. E. νυκτιφορεΐται, una voce.

577. Monuit Scalig. ad Manil. V. 384., Ciceronem legisse: μογερός Οφιοῦχος Καρκίνον. cf. Achill. Tat. p. 161.

578. Cod. Vratisl. γουνάτων.

581. Pro ηδῆ Cod. Vindob. margo Oxon. Hipparchus p. 216. a. et Eustath. ad Od. s'. p. 224. άμυδις quod probat Arnald. L. G. l. l.

582. Hipparch. p. 217. φάεως.

583. Edd. Ald. et Bas. 1534. δ' ἐπέχει. In Schol. Ald. δ' omittitur. Cod. Vindob. πλέον.

585. Hunc v., a latinis interpretibus non expressum, stabilitum tamen a Schol. et Hipparch. p. 217., Grotius spurium iudicavit. — Vulgo ἐποψὲ una voce, pro quo jam Scaliger ad Manil. V. 352. recte emendavit ἐπ' ὀψέ. Cod. Vratisl. ἐπ' ὀψί.

587. cf. Hipparch. p. 214. D. ubi legendum est καὶ τοὺς ὤμους.

590. v. Arnald. L. G. I. I. p. 164. Cod. Barber. ἀρχομένω. Mosq. adscriptam habet glossam γρ. ἀρχομένω cum explic. ἀντέλλειν. Etiam Hipparch. p. 218. E. videtur legisse ἀρχομένω; conferendus tamen v. 607. cum Hipparch. p. 221. A.

591. Buhlio suspectum fuit ἐδύοντο, pro quo Cod. Vratisl. ἐδύοντο. Idem ἀετός.

592. Cod. Vratisl. αὐτάρ.

594. Leporem cum Cancro oriri dixisse Aratum ait Hipparch. p. 219.

595. Achill. Tat. p. 162. Κυνὸς πόδες.

597. Cod. Mosq. Κυληναίη.

599. Cod. Vindob. omittit πρῶτα, idem μέσφα cum Codd. Barb. et Mosq.

600. Grotius p. 12. malebat παραιορίαι.

604. Cod. Vratisl. ἐξόπισθεν.

605. 606. Scaliger hos vv. ita emendaverat, ut sunt editi, v. Villiois. Ep. Vin. p. 77.

607. καί abest a Cod. Vindob.; mox Cod. Mosq. et Vratisl. φαίνουσαι.

608. μέγα omittitur in Cod. Mosq.

610. ἴσταται Hipparch. p. 220. D. Adr. Turnebo Cicero legisse videbatur δ' οἱ μάλα (v. Advers. VIII, 17.). Cod. Vratisl. μετέωρος.

612. 613. cf. Grot. p. 12. Edd. Ald. et Bas. 1534. δέοιτο. Codd. Mosq. et Vindob. δέυοιτο, in priorē addita gl. στέροιτο. Cod. Vratisl. δένοιτο. μόνην est in Codd. Mosq. Vratisl. et ap. Hipparch. p. 182. D. 221. A. ἄγουσιν habent Hipparch. l. l. Cod. Vratisl. edd. Ald. et Bas. 1534. Quum v. 613., ignoratus et Hipparcho et Scholiographo, omnino spurius esse videatur, secuti sumus, assentiente Buhlio, Grotii emendationem, nisi quod dedimus ἄγουσι. Tenet tamen v. 613. Cod. Vindob. in quo legitur ἐφεστῆῶτ'. Quum Buhlius ipse dededit ἀφεστῆῶτ' nulla lectionis varietate notata, nescimus cur scripserit, Stephanum in marg. ita habere; Stephani enim editio ad manus non est.

614. Hipparch. p. 182. D. δεξιτεράν. Mox Codd. Barber. et Vindob. ἄχρη.

615. Cod. Mosq. λύρην. Cod. Vratisl. πρὸς λύρην. Ed. Ald. παραπεπτηῶτα.

616. Cod. Vindob. ἐπουρανίων.

618. αὐτωνυχί Achill. Tat. p. 163. B. Cod. Vratisl. αὐτονυχδί.

619. ἀμφοτέρῃσι Edd. Ald. et Bas. 1534.

623. κεφαλῆ ἄμα Codd. Vratisl. et Mosq., quod volebat Grotius.

624. Pro κατάμελειῶσι, quod displicebat Grotio, Schraderus metri causa, sed praeter necessitatem, reponebat καταμμελειῶσι, lib. Emendd. praef. p. XVIII.

627. Ed. Ald. μετὰ δύεται. Grotius malebat μεταδύνεται.

629. Codd. Vratisl. et Grotii δεῖμα, ipso probante. Cod. Barber. et Vindob. σῆμα.

631. ἐν βορέω Codd. Vratisl. et Vindob.

632. Grot. male λοφιμήν. Cf. Achill. Tat. p. 162. B. „Hipparch. p. 221. B. habet sensum versus (ait Buhlius); Aratum, „narrat, dicere, occidisse τοῦ Κήτους τὸ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἕως τῆς „λοφίας. Vide, quid hinc pro Arato efficias.” λοφιήν habet Cod. Vratisl., omisso, ut videtur, ἐς.

637. Sine causa Grotius pro *ιλήκοι* maluit *ιλήκοις*. cf. Dionys. Perieg. 447. et Ruhnk. Epist. crit. p. 12. Imitatus est Aratum, observante Brunckio, Apollon. Rhod. IV. 984.

638. *ελκύσαι* Cod. Vindob. et ed. Bas. 1534. v. Arnald. L. G. II. 5. p. 165. Buhlius recte secutus est Brunck. ad Apollon. Rhod. IV. 984. qui vv. 637-646. ibi ex sua mente emendatos exhibuit. — Pro *ὄτε* Grotius malebat *ὄθε*.

640. *αινύμενος* margines edd. Oxon. Morel. Steph. Pro *κείνω* Brunck. l. 1. proposuit *χίω* (*χιύω*), Scaliger ad Manilium V. 240. *χείω*, Heynius ad Apollodor. p. 54. ed. vet. *κλεινω*, quod et alibi (v. Pierson. Veris. I. 2. p. 20.) cum *κείνω* confusum occurrit, Scaliger l. 1. et Turneb. Adv. VIII. 17. monuerunt, Ciceronem legisse in hoc v. *δοίνης* pro *θήρης*.

641. Vulgo *ἐξ αὐτῆς*, Buhlius tamen secutus est Brunck. l. 1. *ἐξαυτῆς* i. e. *παραυτίκα*. *ἐπετείλατο* in margg. habent Edd. Morel. Steph. et Oxon. ἄλλο *θηρίον* inverso ordine exhibet Cod. Vratisl.

642. *ἀναρήξασα* scriptum est a Brunck. l. 1.

644. Brunck. l. 1. scripsit *μειότερος* ob oppositum *πολλὸν εἶντα*, Cicero tamen et Germanicus legerunt *πλειότερος*, quod Buhlius praetulit ob vv. 84. 402. Cod. Vratisl. *Ἄρθεμιν*. Ceterum cf. Nicand. Ther. 18.

645. *ἐρχομένοιο*, quod Brunck. l. 1. reponit e Cod. Paris., reperitur etiam in Cod. Vindob. Edd. Bas. 1534. et Grot.

647. Steph. οὐδέ μεν.

648. Cod. Vratisl. *κείνου ἐτ'*. *ἀπευθέες* Buhlio fuit suspectum, Cod. Mosq. *καὶ τοί*.

649. *πανσυδίη* Edd. Ald. et Bas. 1534.

650. Ed. Bas. 1534. *ἐπιξήει*. Hipparch. p. 193. A. *ἐπιξύων*. Achilles Tat. p. 161. *ἐν κεφαλῇ*.

654. οὐκέτοι Edd. Ald. et Bas. 1534.

655. Cod. Mosq. *γούνατα*, Codd. Barber. Vratisl. Vindob. *γούναθ'* in contextu; Barb. inter lineas *χειρες*.

656. Steph. ἐς κεφαλὴν. cf. Hipparch, p. 222. A. δύεται Cod. Vindob.

657. Cod. Vratisl. ἐμελλεν.

658. Versus Grotio suspectus fuit propter μεγάλων nude positum. Notat Buhlius, ap. Hesiod. O. et. D. 91. esse ἄτερ τε κακῶν, seque meminisse Quinti Calabri IX. 493. (cf. X. 377.) οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τὰδ' ἐρέξαμεν, sed neque hoc quadrare.

659. Cod. Barb. inter lineas νεῖοθεν ἄλλα.

661. Cod. Vindob. φορέοντ' ἐπί. In Cod. Barb., ut correctura τοῦ Πενταύροιο, additum est ἐσχάτην οὐραν.

662. Cod. Mosq. ἐν.

663. Idem ταί.

664. Idem πρότερον ἵπποταφῆρός, literis αφ superimposito ουθ. Grotius volebat ἵπποτόφῆρος.

665 σπείρη recte emendavit Grotius, quod erat recipiendum; vid. Leont. et Hipparch. p. 222. C. D. Cod. Mosq. ὄφεος. Vratisl. ὄφεως.

666. Cod. Vratisl. αἰγὸς pro αὐτός.

667. Idem ἀνατέλλων cum Vindob.

668. Codd. Vratisl. et Mosq. ὄφιος πολυτεῖρος. Cod. Vindob. Ὄφιος πολυτεῖρέα αὐγὴν. Leontius κάμπην pro αὐγὴν, invito metro.

669. Εγγούνασιν Cod. Vratisl. Cod. Vind. ἐγγόνασι.

670. Cod. Mosq. Vindob. Edd. Ald. Basil. 1534. Grot. margg. Steph. Oxon. τότε. Mox in Cod. Mosq. fortasse (vid Matthaei Lectt. Mosq. p. 103.) legitur περάτη. Cod. Vindob. totum versum ita praebet: ἀντέλλει, τότε μεν περάτης ἐξέρχεται ἄλδος, glossa addita vocabulo περάτης a manu secunda: ὀρίζοντος.

671. γούνα Codd. Barb. et Vindob., sed in margine prioris notata lectio γυῖα. Porro Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. ᾧμος.

672. Cod. Vindob. κατὰ χειρός.

673. Cod. Vratisl. et Mosq. ἀνατέλλοντι.

675. *Ed. Bas. 1534. ἠώου.

677. δύνουσι Cod. Vratisl. Edd. Ald. Bas. 1534. et Morel. —
 „Inter 678 et 679. excidit integer versus, quod me docuit Hip-
 „parchus p. 222. D. ubi horum vv. argumentum habet, Refert,
 „Aratum docuisse, ascendente Sagittario occidere Orionem (677.),
 „Ieporem (678.), καὶ τοῦ Ἡνίοχου τὰ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἕως τῆς
 „ζώνης μέρη, caprum Heniochi et Hoedos (679.). Eadem inter-
 „pretatus est Avienus 1235. et Cicero 464. Inferiora cadunt,
 „Nihil hic suspicatus est Grotius ad Cic. p. 81. Perionius adeo
 „Ciceronis versus transposuit, quos a librariis corruptos existima-
 „bat, quoniam Arateis non respondeant: Inde obiens (467.) —
 „Aurigam (468.) — Et magnam (469.) — Crus (465.) —
 „In loca (466.) — Obruitur (470.)”. Buhlius.

682. ἠλίω Cod. Vindob.

684. Hipparch. p. 222. D. legisse videtur Τοξοτήρ pro
 Αἰγοκερώς.

685. Idem videtur habuisse Σκοπίω pro Τοξευτήρι.

688. Cod. Vratisl. θ' ὄσον. Cod. Vindob. δ' omittit.

691. Cod. Mosq. τ' αἰητός τε, addita gl. γρ. ἠδ' ἀστός τε.
 Cod. Vindob. "Ορνις τ' ἠδ' Αἰητός τε.

692. ἔδρη pro vulgato et corrupto "Υδρη Buhlius reposuit e
 Codd. Vratisl. Barber. et Mosq. Jam Scaliger, et Grotius e Msc.
 Palatino, emendaverant νοτίοιο Θυτηρίου ἰερὸς ἔδρη. Quintus
 Calab. II. 663. αἰθρομένων ἔδος ἀστρῶν, — Monuit Grotius, hic
 deesse versum de Delphino. Vid. Avien. 1260. German. 684. et
 Hyginus IV. 12.

693. Hipparch. p. 224. B. C. D. * docet, μέσον scripsisse
 Aratum, atque ita omnes codd. exhibere: νέον esse correcturam
 Attali. Suum igitur Arato reddidit Buhlius.

695. Achill. Tat. p. 162. ἐσπερίη Νύξ. Cod. Mosq. addita
 est gl. γρ. οὐρανίη, quod ipsum praebet Cod. Vindob. in contextu.
 Grotius malebat αἰθερίη, ἀστερίη non bene graecum esse censens.

696. ἡδ' εὐρέας Cod. Vratisl.

699. ἐξόπισθεν Cod. Vratisl. et ed. Ald. Suspectum censet Buhl. aut πολλή, aut τήν, vid. Hipparch. p. 224. extr.

700. Schol. videtur legisse σὺν τῷ pro αὐτῷ, atque ita, ut videtur, Grotius. Sed σὺν sexcenties omittitur.

701. Cod. Barber. φέρεται Ἰχθύς.

703. Codd. Mosq. et Grotii: Οὐ μὲν ἄδην ὁ. δ. δωδεκάδ' ἔμμεναι ἄ. Etiam Codd. Vratisl. Barb. et Vindob. praebent οὐ μὲν ἄδην. Praeterea Vratisl. δωδεκάδ' ἔμμενοι, habetque in margine δωδεκάδα.

705. Cod. Barb. ὀπισθεν, in marg. ὀπίσω.

706. Cod. Mosq. νέον γ' ὀπότε. Hipparch. p. 213. D. δ' ὀπότε.

707. τοὺς μὲν Cod. Vindob.

711. ἀνατέλλοντος Cod. Vratisl.

712. Cod. Vratisl. αὐτὴν τε ζώνην καὶ κ. α. π. Ed. Ald. αὐτὴ δὴ ζώνη. Hipparchus p. 228. A. auctor est, in quibusdam legi πέλονται, quod non probat.

713. λήγοντι veram esse scripturam Arati monet Hipparchus, quam, quum erroris liberari nequiverit, Attalum mutasse in ἀνιόντι, aut λήγουσα pro λήγοντι. cf. Grot. p. 12.

714. Cod. Paris. et Vratisl. πανσυδίην, probante Brunck. ad Apollon. Rh. III. 195. Cod. Vindob. πασσυδίην. Ed. Ald. Bas. 1534. et Steph. πανσυδίη. Attali scriptio est πασσυδίη, v. Hipparch. p. 226. C. Cod. Vratisl.

715. συναρηγῶς habent Edd. Ald. Bas. 1534. Morel. Grot. etc.: aliae συναρηγῶς.

716. Cod. Vratisl. γε μίν.

717. Cod. Vindob. γε μίν.

721. Hipparch. p. 215. E. ἐπὶ pro τότε. Cod. Vindob. τότε πρώτη.

722. Hipparch. l. l. μιν pro μιν, probante Grotio. Cod. Vratisl. πίσσυρες.

723. Cod. Vratisl. Ed. Ald. et Bas. 1534. ἡ δ' αὐτοῦ. Etiam Vindob. αὐτοῦ. Ms. Grotii et Schol. ἡ δ' αὐτοῦ μεγάλη ἐπιτέλλεται Ἄρκτω. Avienus legit ὑποτέλλεται. Cod. Mosq. ἡ δ' αὐτῆ μεγάλη ὑποτέλλεται Ἄρκτω, sed supra scriptum — ης — ου. Cod. Barb. ἡ δ' αὐτοῦ μεγάλης ὑποτέλλεται Ἄρκτου. Ἄρκτου etiam Cod. Vindob.

724. Codd. Mosq. Vindob. Edd. Ald. et Bas. 1534. τε pro δέ.

728. Codd. Vratisl. Mosq. et Grotii, Germanicus, Avienus et Hipparch. p. 228. D. πρώτην.

729. Cod. Vindob. γε pro κε.

730. Grotius corrigit ἐτ' Ὠρίωνα. Hipparch. p. 218. E. narrat ex Arato, Orionem totum cum Geminis oriri.

731. ἡ ἐ πλόου Buhlius dedit ex Cod. Vratisl. πλόου Codd. Vindob. et Mosq. In Vindob. abest γ' ante ἡ ἐ.

732. Cod. Vind. τά τε, idem post θεοὶ omittit γ'. Edd. Ald. Bas. 1534. λέγουσι. Post h. v. legitur in Cod. Mosq. Ἀρχὴ τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ καλουμένου Διοσημεῖα. In Cod. Vindob. Τέλος τῶν ἀντικαταδύσεων καὶ συνανατολῶν. Margo Steph. ante v. 733. sive primum Prognosticorum: Ἐντεῦθεν ἀρχὴ Διοσημεῖων κατὰ τινάς.

734. Ed. Ald. φαίνεται. In Mosq. ultimae syll. voc. ἀεξομένοιο superscriptum est — ου.

735. Cod. Vratisl. ὅταν, et pro αὐγῆ, αἰγῆ ex correctura. Cod. Vindob. πρῶτον. Mox Cod. Mosq. Edd. Ald. Bas. 1534. Steph. et Geminus p. 32. ἀποκίδναται.

736. Edd. Ald. et Bas. 1534. ὅσον. Morel. ὅσον ἐπισκιάζειν.

737. διχάσει, quod exhibet Geminus l. l. et placuit jam Arnaldo L. G. II. 6. p. 166., praebet quoque Cod. Vindob.

738. Achill. Tat. p. 142. παρεκκλίνουσα πρόσωπα.

739. Geminus p. 33., ut est editum, εἶργ. Codd. Vrat. Mosq. Vindob. εἶρει. In ed. Bas. 1534. est signum interrogationis post ἡώς.

741. 743. Vindicat Arnald. l. l.

741. Pro ἄρκιαι in Cod. Vrat. esse ἄρκικι, ex correctione, ait Buhl., a quo vocabulorum transpositione peccatum esse videtur, ut Cod. in textu habeat posterius, prius sit correctio.

742. ὦρη δὲ est in Cod. Vindob.

743. Cod. Vratisl. πεφαγμένα.

744. Codd. Vratisl. Mosq. et Ed. Ald. πολυκλύστοιο.

746. ἢ ἐτέων recte Steph. Contra edd. Ald. Bas. 1534. et Morel. ἢ ἐτέων.

747. Vulg. ἔτι. Sed ἐπὶ scribendum esse jam monuit Arnald. II. 6. p. 167. quod firmatur codice Mosq.

749. Cod. Vindob. οἶμον.

750. Cod. Mosq. ἐμπλήσει. Cod. Vratisl. ἐμπλήσει τότε. Codd. Mosq. Vindob. et ed. Ald. ἐμπλήσει. Bas. 1534. ἐμπελάσει. Steph. ἐμπελάσει. Buhlius dedit τότε — τότε, quod et a nobis fuerat repraesentandum.

752. Γιγνώσκεις fortasse malint alii, ait Buhl. — Auctor vitae Arati p. 436. ed. Buhl. συναγείρεται. Achilles Tat. p. 140. e codice laudatus ab Aldo Manutio de quaesit. per epistol. I. 6. συναγείρεται.

753. Cod. Mosq. κύκλου. Salmas. Exerc. Plinn. T. I. p. 519. a. B. et b. D. emendat φαινοῦ Ἡλείοιο, licet Theo et Avienus legerint vulgatum. Ceterum cf. Scalig. de emend. temp. L. II. p. 74., et quos praeterea laudat Buhlius, de anno magno Metonis.

754. Cod. Mosq. ὅσσ' ἀπὸ ζώνης.

756. Idem Cod. et Vindob. Ποσειδάονος.

758. Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. et ed. Steph. μέλοι.

759. Codd. Mosq. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534. Grot. margines Morel. Steph. Oxon. εὐρεῖν. Deinde κεκρυμένα Cod. Vratisl.

762. Cod. Vindob. Edd. Ald. Morel. Grot. Bas. 1534. Steph. Florent. αἰεὶ. Cod. Vratisl. ἐπιφρυσύναις αἰεὶ πεφυλαγμένων. In marg. ἢ πεφυλαγμένω.

763. τὰ deest in Mosq. et Vindob. quorum uterque exhibet etiam ἄλλω. Cod. Vratisl. ἄλλω. Ald. Ed. ἄλλο.

764. In Oxon. ed. vitio operarum est ὄροσα. Cod. Vratisl. ὄρωρε.

765. Cod. Vindob. omittit τε post τίς.

767. Codd. Vratisl. Mosq. et Matritens. (v. Iriarte Catal. Ms. gr. p. 203.) δὲ pro μὲν.

770. Cod. Mosq. θέλει καὶ ἐσαυτίκα cum gl. γρ. θέλησιν ἐσαυτίκα, quod posterius est in Cod. Matrit. (v. Iriarte l. l.) Cod. Vindob. αἰκ' ἐθέλησιν, ἐς αὐτίκα δώσει. Cod. Vratisl. θέλε, supra scripto η. Idem mox ἐς αὐτίκα δώσει.

771. οὖν abest a Codd. Mosq. et Vindob.

773. Codd. Vrat. Mosq. δέ τοι ἐρέει, εἶπου. Codd. Barb. et Mosq. δὲ τοι.

774. Ed. Morel. πλήθου σ' divisim.

775. Steph. malebat τότε pro τότε.

776. Cod. Vindob. που pro τοι.

777. Idem παρὰ pro περί.

778-816. Laudat ἐκ τῶν Ἀράτου Φαινομένων Stobaeus Eclog. Ph. I. 27. p. 566. sqq. ed. Heer.

778. δὴ πρώτη Stob.

779. ἄλλη Edd. Morel. et Grot. ἐπὶ γραφῇ Cod. Aug. Stob.

781. ἀεξομένης Cod. Vindob.

782. Ταίων Cod. Vat. et August. Stob. ἐφυστώτος Cod. Vratisl. καὶ πύθοιο Cod. Vat. Stob.

783. ιούσα Cod. Vat. et Aug. Stob.

784. Cod. Barb. non habet κ' ante εἴη, sed Cod. Vratisl. ut est editum. Cod. Mosq. εὖ μάλα. Stob. οὐ pro εὖ, quod jam in marg. emendatum.

785. πνεύματι Cod. Vat. Stob. Cod. Aug. Stob. παχέων et mox cum Escur. ἀμβίησι. Cod. Mosq. ἀμβλίησι.

786. Cod. Mosq. τέταρτον. Ed. Bas. 1534. ἄγουσα.

787. Marg. Oxon. ἤε — ἀμβλύνεται. Dorvill. ad Char. emendabat ἀμβλύνηται, ob productam antepenultimam v. 1013. Stob. ut vulgo. ἦ ante ὕδατος deest in Cod. Vat. Stob.

788. Ed. Ald. ἦ pro εἰ. Cod. Vindob. ἀπ' ἀμφοτέρων, quemadmodum etiam in Stobaeo legebatur ante Heerenium, qui ex Arato ibi correxit ἐπ'.

789. Cod. Mosq. μήτ' ἐπινευστάζῃ. Cod. August. Stob. ὑπτιόουσα. Ceterum Cod. Vratisl. initio v. νεοστάζειν et in fin. φαείνει, ex corr. vero φαιένοι. νευστάζῃ Cod. Vat. Escur. νευστάζει Cod. Aug. Stob.

790. Cod. Mosq. περιγραπτοῦσαι. Cod. vetustus (Observv. Misc. T. IX. p. 118.) περιγράπτωσι. Cod. August. Stob. ὀρθὰς περιγράπτωσιν. ὀρθὰ Cod. Vat. Stob.

791. γ' ἄνεμοι Codd. Stobaei cum Cant. quod exhibuit Heer. Cod. Barb. κατὰ νύκτα. Cod. Mosq. φέρονται.

792. Codd. Mosq. Vindob. et Codd. Vat. Aug. Escur. Stobaei. ἀγινεῖ.

793. διδάσκει Cod. Vratisl. Mosq. Vindob. Stobaeus et ejus Codd. Vat. Aug. Escur. edd. Ald. et Bas. 1534.

794-797. Laudantur a Galeno περὶ κρισίμων ἡμερῶν III. 5. ed. Bas. T. III. p. 445.

794. Codd. Mosq. et Vratisl. εἰ δὲ καὶ οἱ. Cod. Vrat. Vind. et Codd. Stobaei, qui supra, ἐπινεύει, Vrat. tamen ex correctura ἐπινεύοι.

795. Cod. Mosq. Δεῖ δέχθαι. Porro Galen. l. l. pro ὑπτιάησι perperam δὲ ὑπτιά εἰσι. Bas. 1534. ὑπτιάησι.

796. Stobaeus ἐπί, sed Codd. Vat. et Aug. ἐπὴν. Galen. l. l. et Cod. Vratisl. ὄλην. Codd. Stobaei Vat. Aug. Escur. ὄλον περὶ κύκλον. Cod. Vindob. c. Codd. Stobaei Vat. Aug. ἐλίσσει. Idem Vratisl., sed superscripto η. ἐλίσσοι tenent Cod. Vindob. et Edd. Ald. Bas. 1534.

797. Cod. Vratisl. χσιμέριος.

798. Cod. Vindob. αὐ̄ pro ἄν.

799. Cod. Vat. Stob. εἰς. Cod. August. εἰ. Cod. Vindob. ἀμφοτέρων.

800. Cod. Vratisl. ἀξομένην. Cod. Mosq. ἡδ' εἰς.

801. Cod. Mosq. χρῶν, fueratque in eodem χρῶι.

802. In Stob, quidem πάντα, sed Vat. Aug. Esc. πάντη. Stob. μὲν, prob. Heer. ob sequens δὲ, pro γὰρ, quod tamen in marg. notatur. Idem καθαρῆ τε. Cod. Vratisl. τεκμαίρεο, sed Stob. ut legitur.

803. Edd. Ald. Bas. 1534. Grot. Codd. Stobaei Vat. Aug. Esc. κέλυσον. alterum prob. Heer.

804. Edd. Bas. 1534. et Grot. μελαινομένη. In Cod. Vindob. ἀνέμοιο, e versu praecedente; supra tamen scriptum est ab eadem manu ὑετοῖο.

805 – 810. Laudat Galen. περὶ κρισ. ἡμ. III. 5. T. III. Bas. p. 445.

805. In Cod. Mosq. super δ' οὐτ' scriptum invenitur γρ. δ' οὐν. Ed. Bas. 1534. Steph. et Galen. l. l. ἄρα πᾶσιν. In Mosq. πάντα deest. Stobaeus δ' οὐ μάλα πᾶσιν, atque ita Codd., prob. Heer.

806. Cod. Mosq. τεταρταίη τε πέλονται. Ed. Ald. τριτάτη τεταρταία τε. Bas. 1534. τριτάτη τεταρταίη τε. Galen. l. l. τριτάτη τε τεταρταίη τε. Prius τε inserendum esse jam Grotius monuerat. Cod. Vatic. Stobaei (quem secutus est Buhl.) τριτάτη τε τεταρταίη τε πέλονται. πέλονται est etiam in Codd. Vratisl. et Vindob. Arati et August. Stobaei. Unde πέληται pro πέλονται sit profectum, annotatum non vidimus.

807. Cod. Mosq. et Stob. διχαζομένης, Ald. διχσομένης. μήν Codd. Vindob. et Vratisl. Idem Cod. Vratisl. cum Stob. tenet αὐτήν, pro quo Grot. αὐτόν.

808. Cod. Vratisl. et Mosq. σημαίνειν διχομήνου. In fine versus Codd. Vind. Stobaeus et Stobaei Codd. Vat. Escur. διχομήνου pro διχομήνης, sed Cod. August. ἐνδιχομήνου pro ἐκ διχομήνης.

809. Stob. ejusque Cod. Vat. *εις*. Cod. Mosq. *δέχεται δέ μιν αὐτίκα*. Stob. *δέχεται μὲν* pro *ἔχεται δέ οἱ*, quod in margine adscriptum est. Cod. Vindob. *φθινομένην δέχεται*. In Cod. Vratisl. legitur *Εἰς δ. φθ. δέχεται δε μὲν ἂ. τ.* Heeren. conj. *δέχεται δέ μιν αὐτίκα τέτρας*, Grotii lectionem: *δέχεται δέ οἱ αὐτίκα τετράς*, non expediens.

810. Cod. Mosq. *ἀπερχομένου*. Vratisl. *ἀποιχομένοιο ἢ*. Ibidem *ἠδέ τι* pro *τῇ δέ*. Cod. Vindob. *ἠδέ*. Edd. Ald. et Bas. 1534. *τριτάτη*. Stobaeus *ἠδὲ τριτάτη* pro *τῇ δέ τριτάτη*. Galenus l. 1. male *τετάρτη* pro *τριτάτη*.

811. Codd. Vat. August. Escur. Stob. *καὶ* pro *κα*. Ed. Steph. *ἀλωαί*. (In nostra editione, ut in Buhliana, erat excudendum *ἀλωαί*.) Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534. *κλωάσσονται*, sed Grot., ut est editum.

813. Cod. Barb. *ἠι*. Cod. August. Stob. *ἰῆ*, ut est editum. *δοκέειν* Codd. Stob. Vat. Aug. Esc.

814. *βυγνυμένη* Cod. Vatic. Stob.

815. Versus ita editus, ut eum restituit Arnald. L. G. II. 6. p. 168., atque ita plane Cod. Vratisl., Stob. codicibus adstipulantibus; etiam Cod. Vind. *περιτροχάοιντο*. In cod. Aug. tamen (ut ait Buhlius) est *τὰς* — *χειμῶνα*, absuntque verba *περιτροχάοιντο* *σελήνην*.

816. Cod. Vratisl. *φέρει*. In cod. Vindob. *φέροι* deest, sed supra scriptum a. m. 2. Steph. et Stob. *άλωή*. Locum laudat Achill. Tat. p. 158. D. Ceterum scribendum erat *άλωή*.

817. *βυγνύατο* Codd. Vat. Aug. Escur. Stobaei.

818. *τε πύθοιο* Bas. 1534. et Grot. — Vratisl. recte *κα π*,

819. Cod. Mosq. *Ἡελίω* superscripto *του*. v. Matthaei Lectt. Mosq.

821. Cod. Vratisl. *τ' ἀνιόντι*.

Versus 822 — 891. citantur a Stobaeo Ecl. Phys. I. 26. p. 542. sqq. ed. Heer.

822. Pro Μη Cod. Mediol. Stobaei ἦ. Ed. Ald. ποικίλλειτο. Codd. Vat. Aug. Escur. Stobaei ποίκιλον τὸ νεόν. Paris. ejusdem ποίκιλα. Stob. ἀρούραις, sed Cod. Vat. Aug. Esc. ἀρούρας, quod tenuit Heer.

823. Ed. Ald. εὐδείου. Steph. et marg. Stob. Eclog. p. 58. εἵματος, Cod. Vindob. εἴη.

824. Cod. Mosq. Μηδέ τοι σῆμα. λητὸς Cod. Aug. Escur. Stobaei, ἀπάντι est alicubi in Codd. Stob. ab Heerenio collatis.

825. βουλήσιος Codd. Vat. Aug. Esc. Stob.

826. δύνει δ' ἀννέφελος Cod. Vind. ἀννέφελος, quemadmodum Steph. edidit, et legitur ap. Stobaeum, scribi vult Schrad. Lib. Emendd. praef. p. VIII. vid. sup. ad v. 415. Mox cod. Mosq. ὑπὸ δαίελον.

827. καί κεν Cod. Mosq. Vratisl. et Vindob., adstipulantibus Stob. Vatic. et Aug. εὐθυπέδιος Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei. Hoc praetulit Heer. „Est enim, inquit, apodosis: Si Sol purus occidat, tunc mane quoque sudum erit.”

828. περιτέλλοι Edd. Ald. Bas. 1534. et Codd. Stob. Vat. Aug. Esc. ὁπότε κ. ε. περιτέλλει Codd. Vratisl. Vindob.

830. σχιζόμενα Cod. Vratisl. (nam ita voluisse videtur Buhlius). φανείη Stobaeus Canteri. φαίνει ed. Ald. τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαίνη Codd. Vat. Aug. Stob. nisi quod Aug. μέσσα. Cod. Vratisl. φαίνε, superscripto η.

832. Cod. Mosq. Edd. Ald. Bas. 1534. δ' εἰ καὶ τοι ἀγαὶ ὑπέικουσ' ἡλίιοι. Codd. Vratisl. Vindob. ὑπέικωσ' ἦ. atque ita etiam Codd. Vat. Esc. Stobaei pro Canteri vitioso ὑπήκωσ'.

833. Cod. Mosq. et Vat. Stob. ἡλίον. Stobaeus et Cod. Vratisl. σκοπιαί εἰσιν quod in marg. Stob. jam emendatum est in καί.

834. Ed. Ald. εἰ τί που. Stobaeus εἰ τί που καὶ ἔρευθος, omisso ἦ, quod addidit Heer. Arnald. L. G. II. 6. p. 168. emendabat οὐ καὶ ἐρ. atque ita Cod. Vratisl. Vindobonensis habet: εἰ τι οἱ που ἦ ἔρευθος.

835. ἐρυθραίνεται Codd. Mosq. Vindob. et Stob. Sed Codd. Stob. Vat. Aug. Escur. ἐρυθραίνεται.

836. Codd. Vratisl. Vindob. μελάνει. Cod. Vat. Stob. μελανούς. Ceterum καὶ τοι Cod. Mosq. et Stobaeus. σοι est in Morel.

838. Codd. Stobaei Vat. et Aug. ἀμφοτέρων. Ibid. Vat. et Escur. κεχρωμένος.

839. ὑπνήμενος Codd. Vat. Aug. Escur. Stobaei.

840. Cod. Mosq. εἰ δέ τοι ἢ ἀνιόντος ἢ, ad explendum verbum; Stob. τι pro τοι, quod praefertunt tamen ejus Codd. Vat. Aug. Esc. Heeren, recepit quidem εἰ δέ τοι ἢ ἀνιόντος ἢ etc. addita tamen nota: „non male quoque rescriberes, ὅ οἱ ἀνιόντος etc. Vix tamen ferri potest οἱ, nisi simul ἀνιόντι legas.” In Vindob. ἐν δέ οἱ ἢ ἀνιόντος, ἢ interposito ab eadem manu. Ita prorsus Cod. Vratisl.

841. Edd. Ald. Bas. 1534. cum Stobaeo πεπλήθωσι (v addidit Heer.). Cod. Vratisl. ex correct. ἀμένι.

842. Stobaei Codd. Vat. et Aug. (fuerat antea in Stobaeo πεπισμένος) ἢποτε καὶ νεφέων πέπισμένος ἢ ὅγ' ἐς ἡῶ. Cod. Mosq. ἢ ὅγ' ἐς ἡῶ.

843. Cod. Mosq. ἐρχεται.

844. Codd. Mosq. et ed. Ald. παρατρέχει. Cod. Vratisl. ἡματι κείνῳ. Utramque lectionem copulatam praebet Cod. Vind. παρατρέχει ἡματι κείνῳ.

845. ἡ ὀλίγη Cod. Vat. Stob.

846. κεχρημένος Cod. Vratisl. et Vindob. κεχρησμένος ed. Ald. κεχρωμένος Codd. Aug. Escur. Stob. κεκτημένος Codd. Aug. Escur. Stobaei.

848. Ed. Ald. εὐρύνηται.

849. ἴησι Edd. Ald. et Bas. 1534.

850. Stob. Canteri σχήματος, sed χείματος ejus Cod. Vat. Aug. quae lectio rectior, firmata Theophr. sign. seren. p. 439., etiam in marg. Stob. notata est. Pro ὦρη Heeren, dubitanter

malebat ὄρη cum Schol., hoc sensu: Si quoque hiems sit, tamen Sol pallidus occidet.

851. Codd. Vat. Aug. Stob. ὠχεῖται κατιῶν ὕδατος ἀτὰρ ἡμερῖοιο. In notis Heer. Codd. Vratisl. et Vindob. ἡμερῖοιο. Cod. Aug. Stob. ἡμελίνοιο.

852. Cod. Vratisl. κατόπισθεν.

854. Edd. Ald. et Bas. 1534. ὑποσκιάσει.

856. μεσσηγύ Cod. Vindob. Cod. Vat. Stob. ἐλισσομένην διχοῶντα. Cod. Aug. Stob. ἐλισσομένη. Cod. Mosq. ἐλισσομένον διχόωσιν.

857. Cod. Vindob. ἦ τ' ἂν ἐς ἡῶ. Cod. Vat. Stobaei ἦας. ἔτ' male desideratur ap. Morel.

858. ἀννέφελος Stob. ejusque Codd. neque aliter Cod. Vindob. Ita correxerat Schrad. Lib. Emm. praef. p. XVIII. v. ad v. 826.

859. Cod. Mosq. ἐπερχομένοις, supra scripto γρ. ἀποχομένοις. Stobaeus καὶ ἔτ' οἰχομένοις, quod non displicuit Buhlio.

860. Cod. Mosq. πλησίαι ἐστήκασιν ἐρευθέος. πλησίαι etiam Stob. in quo Cod. Vat. ἐρευθέντες οὔσαι, quam postremam vocem ita etiam exhibet Cod. August.

862. Ἄλλ' ὄτ' Cod. Vind. Porro Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei μαραινόμενοι εἰσίν.

863. Cod. Mosq. ὑπ'. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. et Vat. Aug. Esc. Stobaei, Edd. Ald. Bas. 1534. τανύονται.

864. Cod. Mosq. ἀμαλδύνεται. Codd. Stobaei ἀμαλδύνονται. Codd. Vratisl. Vindob. ἀμαλδύνηται. — σκιάσει Edd. Ald. Bas. 1534. σκίανσι Cod. Vat. Aug. Esc. Stobaei. — κατιδὺ junctim Cod. Mosq. Versus 864. 865. parenthesis constituit Heeren.

865. Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei ἰσταμένης. Achill. Tat. p. 139. κατ' ἰδὺ pro Σελήνη, librarii oculis ad vers. praecedentem aberrantibus. Codd. Stob. Vat. Aug. Esc. σελήνης.

866. οὐδέ τε Codd. Vat. Aug. Stobaei. φαήμεναι Cod. Vindob.

867. Codd. Mosq. Vrat. Vind. Edd. Ald. Bas. 1534. Steph. Grot. et Stobaeus φαίνονται. (Cod. Aug. Stobaei praeferre φαίνονθ' αἱ ait Buhl., quod tamen ab Heeren, ita enotatum non est, sed φαίνονται αἱ νεφελαί.) ἄλλη Edd. Ald. Bas. 1534. Steph. et Grot. Cod. Mosq. ὑπερθεῖαι ἢ ἄλλαι, quam postremam vocem ita quoque exhibent Codd. Vratisl. Vindob. et Stobaeus.

868. ἀρρᾶντι γίνονται Cod. Vat. Stob. ejusdem vero Cod. Aug. ἄρᾶντι. Stobaeus in textu, Edd. Ald. Bas. 1534. Morel. Steph. Grot. γίνονται.

869. Cod. Vindob. Μὴ δ' αὐτως. Cod. Mosq. προτεθεῖσαι.

872. Cod. Vindob. μᾶλλον ἐκ νέφους. Verba hujus et sq. v. νέφος φορέοιντο ἀκτῖνες μᾶλλον in Cod. Aug. Stob. deesse scribit Buhl., cujus tamen omissionis nullam mentionem fecit Heer.

874. Ed. Ald. περιδνόφος. Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei γνόφος. Ipse Stobaeus ἀκτῖνεςσι.

876. ἦτ' Cod. Vat. Stob. Mox ex Cod. Aug. Heeren. pro varia scriptura notavit περιδνοφέοιντ', per errorem, ut videtur, nam ita textus Stobaei. In Cod. Aug. scriptum fuerit potius περὶ δνοφέοιντ'.

877. ἠελίοιο Cod. Vind.

878. Arnald. L. G. II. 6. p. 169. malebat ἀσσύτεραι, plures, frequentiores. — ἀστέμφεες Cod. Vat. Stob.

879. Cod. Mosq. δύο . . . εἶεν. Codd. Vratisl. Barb. et Stob. εἶεν, quod prob. Heer. Cod. Vind. χαλεπώταται ἦεν.

880. Σκέπτεο δὴ Cod. Vratisl.

881. οἱ abest a Codd. Vat. Aug. Esc. Stob.

883. Cod. Vind. μὴ δ' οὕτω. Cod. Mosq. φυλάσσου.

884. μέσον Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei. ἔχουσιν Codd. Mosq. Barb. Vratisl. Vindob.

885. ἠέλιην ed. Grot. vitio operatum.

886. γίνεται Codd. Vrat. Vindob. ἀμφοβολίη Codd. Aug. Esc. Stobaei. Codd. Mosq. et Vat. Aug. Esc. Stobaei ἰόντος.

887. Cod. Mosq. εἰ γε μὴν. Cod. Vat. Stob. βόρεας.
888. Cod. Mosq. πνοίης. Codd. Vat. Aug. Stobaei πλοίας.
(Cod. Aug. Stobaei habere νοτίους pro νοτίη, ut ait Buhl., non
proditum est ab Heer.) Cod. Vratisl. τε νότοιο.
889. Edd. Morel. Steph. et Oxon. in marg. εἰσθ' ὅτε καὶ ῥαθ.
Ed. Steph. et Cod. Barb. εἰ καὶ που.
890. Cod. Mosq. μᾶλλον ἐπίτρεχε σήμασι κείνοις, cum nota:
γρ. ἐπιτρέπε, quod habet etiam Schol. Stobaeus ἐπιτρέπεις (Heer.
ἐπιτρέπε). Codd. Vat. Aug. Esc. Stobaei ἤμασι τούτοις pro vulg.
ἤματι τ., quod legitur in marg. Codd. Barb. Vratisl. Vindob.
ἐσπερίοις καὶ μᾶλλον ἐπιτρέπε σήμασι τούτοις. Integer versus de-
est in ed. Ald.
891. σημαίνετον Codd. Vratisl. et Vat. Esc. Stobaei.
892. Edd. Ald. Bas. 1534. εἰκουῖα.
893. Cod. Mosq. βορρέη ὑ. καρκίνων.
895. Cod. Vindob. οὔτε τοι.
896. Edd. Ald. Bas. 1534. ὅσον.
897. Edd. Ald. Bas. 1534. in textu, edd. Steph. et Oxon.
in marg. μὲν βορρέϊαο. Steph. malebat παρ βορέω. Cod. Mosq. et
Cod. Vratisl. in margine ἐπικέκλιται.
898. Cod. Mosq. καὶ τοι μὲν.
899. Idem εὐδιόωντος.
903. Idem αὐτόθ' εἰκότες.
904. Monet Steph., videri posse scribendum ὕδατα, se tamen
alibi talem constructionem, ut ὕδατι, legisse.
905. Cod. Vrat. Mosq. Vindob. φασίνοι. Edd. Ald. et Morel,
φασίνοι.
906. Ed. Steph. λεπτός.
907. Cod. Mosq. δεῖ δέχθαι . . . . βορέου.
908. Codd. Vratisl. Vindob. ἀχλυόωντι.
909. Codd. Barber. Vindob. Σήματα δέ τ' ἀνέμοιο.

910. Ed. Steph. γινέσθω. Edd. Ald. et Morel. ἐπαιγιαλοί. Ed. Ald. βοάωντες.

911. Heynius ad Virgil, Georg. I. 359. scribendum censuit εὐδίον.

912. γίγνονται tenuit Buhl. — Steph. γίγνονται.

915. Cod. Mosq. κινουμένου. Cod. Vindob. κινυμένου.

916. Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. et ed. Ald. ποτέονται. Respicit h. v. Schol. Aristoph. Pac. 1061, ubi cum Hemsterh. ad Plut. 913. p. 314. legendum διαλεγόμενος, quod ad solum Aratum referendum.

918. Codd. Vratisl. et Mosq. εἰναλιδῖναι, cum explicatione αἰ ἐν τῇ ἀλί δύνουσαι. Hoc volebat Grotius, obloquente Arnaldo L. G. II. 6, p. 171. qui corrigebat ἢ αἰ ἀλίδναι, quod se tueatur analogia vocabuli ἀλιδονος ap. Aesch. Pers. 273., occurratque etiam apud Dionys. Perieg. 908. Apud Salmas. Plinn. Exx. T. I. p. 95. scriptum est εἰν ἀλί δειναί. Heringa in Obseryn. critt. c. 24. emendavit εἰν ἀλί δία, probantibus Ruhnkenio et (qui in idem incidit) Heynio, quem vide ad Virg. Georg. I. 361. in Add. et corrig. T. IV. Ed. pr. p. 227. Quod addit Buhlius, Heynium prius tentasse εἰς ἀλιδναι, Αἰδ., ut jungeretur εἰς χέρσαια, me non satis intelligere fateor.

922. Cod. Mosq. ἀνέμοιο. Cod. Vind. πολλή.

923. ἄκρον Codd. Mosq. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534. Grot. ἄκροι Morel. et Steph. — Cod. Mosq. ἐπιπλώσει.

924. Codd. Mosq. Vratisl. et Vindob. ἐνθα.

927. Cod. Vratisl. Edd. Ald. Morel. ὑπολευκαίνονται, sed edd. Bas. 1534. et Grot. ut est editum. Cod. Vratisl. ὀπισθεν. Joannes Philoponus I. I. τοῖς δ' ὀπισθεν ἐπιλευκαίνονται.

928. Cod. Mosq. κείνης. Joann. Philop. ἐρχομένοισι.

929. Cod. Vindob. Ἦν δέ κεν. Codd. Mosq. Vindob. et Joannes Philop. I. I. ἐναντίοι. Cod. Vratisl. αἰσσωσιν ἐναντίοι.

930. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. cum Joanne Philop.
I. I. ἄλλοι δ' ἐξ ἄλλων. Codd. Barb. Vindob. πεφύλαξαι.
933. ἀστράπτῃσιν Edd. Ald. Bas. 1534.
935. Edd. Ald. et Morel. ἐνδειδίτε.
936. Cod. Mosq. ἔχει, superscripto η. Cod. Vratisl. ἔχει.
937. τῶσσι Cod. Vindob. τόσσαι δὲ περισσεύουσι Codd.
Mosq. et Vratisl. — Hunc versum non dubitanter spurium judi-
cavit Heyn. ad Virg. Georg. I. 370—372.
939. Cod. Mosq. κόκησιν . . . ἰνδάλονται.
943. Cod. Vindob. ὑδάτεσσα.
945. Codd. Mosq. Vratisl. εἰλυμένον. Posterior super v
scriptum habet ου.
946. Cod. Mosq. ὑδρησιν.
947. Cod. Vratisl. βοάωσι. Vindob. βωάωσι. Suid. v. γρη-
νοι ex Arato laudat βοόωσι. Brodaeus Miscell. VIII. 3. existima-
bat, Tzetzem Chil. VIII. 93. sq. apud Aratum legisse γερύων,
Buhlio tamen secus videtur, nempe Tzetzem memoriae lapsu Ara-
tum posuisse pro Nicandro, quem v. Theriac. 620. cf. Alexiph.
561.
948. Cod. Mosq. ἡ τρύζη.
949. καὶ abest a Vratisl. Ed. Steph. προουχούση.
950. Cod. Mosq. ἐχομένου χ. ὑπέτυψε. Codd. Vratisl. Vin-
dob. ἐρχομένου . . ὑπέτυψε. Lectio ὑπέτυψε jam memoratur Turneb.
Advn. XXV. 13.
951. Cod. Vindob. ἡ που.
952. Cod. Mosq. κολυμβαί.
953. Cod. Mosq. ἡ πολυστρέφεται. Cod. Vind. et Ed. Ald.
πολλά, sed Ald. in schol. πολλή. Ed. Bas. 1534. πολλύ.
955. Cod. Vratisl. ὀσφρήσαντο.
956. Laudat hunc v. et partem sequentis Plutarch. de solert.
animalium X. p. 33. Reisk. (T. II. p. 967. F. ed. Francof.) et
sola lectionis varietate, quod scripserit ἡ κοίλης pro καὶ κοίλης. In

ceteris nulla diversitas, modo Plutarchum recte interpreteris, quod fecisse videtur Buhlius.

959. Cod. Vratisl. καλέουσιν.

960. Idem τιτθαί. Ed. Grot. τά. Cod. Vindob. τοί.

961. Codd. Vrat. Vindob. et ed. Ald. ἐφθειρήσαντο. Cod. Mosq. et ed. Bas. 1534. ἐφθειρίσαντο.

962. Cod. Vind. ψοφάει.

963. 964. Citat locum Schol. Nicandr. Theriac. 406. ubi ante Schneiderum lectum fuit v. 964. περί, pro quo ille nuper ex Cod. Gotting. et Lorriano dedit παρά.

965. Cod. Vratisl. ἰρήκεσιν. Cod. Mosq. ὄμοτοι adscripto in fine α.

966. Cod. Barb. δίους γε σταλαγμούς. Cod. Vindob. καί που καὶ κόρακες δίους γέ σταλαγμούς.

968. Edd. Ald. Bas. 1534. Morel. Steph. Grot. κρώξαντε.

969. Cod. Vindob. μικρόν. In Cod. Mosq. syllabae ζευ in ἐπιρροίσευσι impositum est ου. De sensu voc. πυκνὰ vid. Heyn. ad Virg. Georg. I. 381. et in Add. T. IV. p. 228. ed. pr.

970. Codd. Vratisl. Mosq. νῆσαι. Edd. Ald. Bas. 1534. οἱ κοῦροί.

971. Cod. Mosq. καταγεῖσα. Edd. Ald. Bas. 1534. γεῖσα.

972. Cod. Vind. λελακῶς, sed supra scripto η.

973. Ed. Ald. πεφυλαγμένον.

974. Codd. Mosq. Vindob. γιγνέσθω. Cod. Vratisl. γενίσθω.

975. Codd. Vratisl. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534. δάκνωσι. Cod. Vratisl. καὶ ἀφ' αἵματος. Idem et Vindob. ἰμείρονται, in priori ω superposito.

976. vid. Arnald. L. G. II. 6. p. 172. Ed. Ald. λύχνοι. Cod. Vind. edd. Ald. Bas. 1534. Etym. M. (v. μύκης) ἀγείρονται, quod tenuit etiam Arnaldus l. l. Schol. Aristoph. Vesp. 262. ἐγείρονται.

977. Schol. Aristoph. l. I. νοτίην. Cod. Mosq. σκοτιήν. Codd.

Mosq. Vratisl. et Vindob. ὄρην, Cod. Vind. μὴ δ' ὑπὸ, pro μηδ' ἦν ὑπό.

978. Cod. Vratisl. λύχρον ἄλλοτε μεν φάος, omisso τε. Ed. Ald. σε φ. κ. κ. ὀρώρει, quod postremum, ὀρώρει, habet etiam Bas, 1554.

979. Cod. Vratisl. δὲ διαίσσωσιν. Cod. Mosq. ἄπο.

980. Cod. Vratisl. πομφόλυγες, indicante Buhlio, quae qualis sit diversitas lectionis non assequor. — Porro Cod. Vind. μὴ δ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαραινόνται ἀκτίνες. Etiam Cod. Mosq. et ed. Bas. ἐπ' αὐτόφι. Practerea Cod. Mosq. μαραινῶσιν. — In nescio quo codice sunt omīssa, quae 980. 981. inter utrumque μηδ' interjacent, adeoque verba: εἴ κεν ἐπαντόφι μαρμαίρωσιν ἀκτίνες, defectu in fine paginae ita suppleto; μὴ δ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαραινόνται ἀκτίνες, quod plane convenit cum Cod. Vind.

981. Cod. Vindob. μὴ δ' ἦν.

982. Cod. Mosq. ἐπ' ἀσύτεροι, superscripto altero σ. Ed. Ald. cum Cod. Vindob. φορέονται.

983. Cod. Vind. μὴ δέ. Pro ἦδ Cod. Mosq. ἦ.

984. Cod. Mosq. περὶ πλέονες.

985. μὴ δὲ Cod. Vind.

986. Cod. Mosq. λάμπητε . . . κεχρηόισιν.

987. Steph. δόκευε, notante Buhlio, quemadmodum tamen ipse edidit.

988. Cod. Vratisl. εἶγε μὲν.

989. πυθμέναι Cod. Vindob.

990. Codd. Vratisl. Vindob. et ed. Ald. φαίνονται. Cod. Mosq. εἶη.

991. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. παρά.

992. Ed. Ald. χθαμελήν. Cod. Vratisl. μηδ' Idem et Cod. Mosq. κυρεῖ.

993. Cod. Mosq. παραδλίψηται. Cod. Vindob. παραδλίβεται. Ed. Ald. παραδλήβηται.

996. Cod. Vratisl. Καρτινος.

998. Idem φθείνοντι καθαίρεται. Ed. Grot. καταίρεται.

1001. Cod. Vindob. γιγνέσθω. — Pro ἤσυχια, quod et scholia agnoscunt, Stephanus legendum censuit ἡνίκα, sc. ποικίλουσα κρώξη, quod aliter structura verborum non cohaereret.

1002. Ed. Ald. ὄρη. Cod. Mosq. ὦρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ. Cod. Vratisl. κρώζει. In Misc. Obs. II, p. 159. notatum est Codicem unum antiquum habere ὦρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ πολύφωνα κορώνη. Volebat etiam Steph. πολύφωνα, quod exhibent Schol. et ed. Florent. Grotius tamen dedit πολύφωνος. Cod. Vindob. ὦρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ πολύφωνα κορώνη. Ceterum Arnaldus in Spec. animm. critt. malebat λακέρυζα, cujus glossema ipsi videbatur πολύφωνος. cf. Arat. 949. Hesiod. O. et D. 745.

1003. Cod. Vratisl. κόυρακες, puncto supposito literae υ, notante correcturam.

1004. Cod. Vindob. μετ' ἀθρόαι. Steph. malebat μετ' ἀθρόα, quippe durum ei videbatur μετὰ seorsim positum, aut cum κεκλήγοντες conjunctum; durius μεταθρόα pro ἀθρόα.

1005. Cod. Vratisl. πλοιοότερον, Cod. Vind. πλειότερον.

1006. Cod. Mosq. ἐμπλεοι . . . ὠΐσσαιτο, superscripto postremo voc. οι. Cod. Vratisl. καί τις ὠΐσαιτο. Edd. Ald. et Bas. 1534. καί τις ὠΐσαιτο.

1008. Cod. Mosq. ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ, cum explicatione τόπου. Cod. Vratisl. καταφλόον . . . ἐπ' αὐτοῦ. Cod. Vindob. κατὰ φλόον . . . ἐπ' αὐτοῦ.

1009. Cod. Mosq. ὑπόπτεροι cum quadam correctione, quae legi non poterat, superscripto ὑποστρεπτικοί. Cod. Vratisl. κείουσαι . . . αὐ πτερύωνται. Ed. Ald. αὐτ' ἐρύονται.

1012. Cod. Mosq. aut φορέονται aut φορέοντο.

1013. Codd. Vratisl. Vindob. Edd. Bas. 1534. et Oxon. in marg. ἄστερόθεν.

1014. Pro οὐδέποθεν Cod. Vratisl. in marg. et Cod. Vindob. οὐδ' ὄπιθεν.
1015. Cod. Mosq. οὐδέποθα. Cod. Vratisl. ουδοπάθεν. Cod. Vindob. ὑποτρέχει.
1016. Edd. Ald. et Bas. 1534. φέρονται.
1017. Cod. Vratisl. omittit τοι.
1018. Cod. Vratisl. ὁπότε. Cod. μενέωσιν. Ed. Steph. μὲν ἔωσιν.
1019. Codd. Mosq. ἐνὶ pro ἐν. Codd. Vratisl. Vindob. ἐπ' αὐταῖς.
1020. Cod. Vratisl. ἐξόπισθεν φερέωνται. Etiam Steph. φερέωνται.
1021. Cod. Vratisl. ἐπειγόμενοι.
1023. Codd. Mosq. Vratisl. βοῶντες.
1024. Cod. Mosq. et ed. Ald. σπίνος. Vulgatum fuerat antea ἡῶ ἀσπίζων (v. Buhl.). ἡῶ ἀσπίζων scripsit etiam Nic. Loens. Misc. Epiphyll. III. 26.
1025. Ed. Ald. ὄρχιλος.
1026. Ed. Bas. 1534. δαύων.
1027. Cod. Mosq. ὄψιν αὐλήν. Cod. Vindob. ἐπόψιον pro ἐπὶ ὄψιον.
1028. Cod. Mosq. cum edd. Morell. et Steph. ἐπὶ ξουθαί.
1029. Cod. Mosq. ποιήσαντο. Cod. Vratisl. πρόσω ποιήσαντο νομήν. etiam Vindob. πρόσω et in eodem, si lectio certa, κήροῖς.
1033. Cod. Vindob. μὴ δ' ὄτε. Ed. Ald. ἐναράχνια. Codd. Vrat. et Vind. κεν ἀράχνια. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. φέρονται.
1034. Cod. Vindob. αἰθύσσουσι. Cod. Mosq. et Vind. μελαινώμεναι. Cod. Vratisl. μαραινόμεναι.
1036. Cod. Vratisl. ὄσα.
1037. Cod. Mosq. ἀεικεῖ.
1038. Codd. Mosq. Vratisl. νιφετῶ. Cod. Vind. πηγγυμένη νιφετῶ.

1040. Codd. Mosq. Vindob. *έχει πυριλαμπέος έγγύδι μύξης.*
Cod. Vratisl. *πυριλάμπεος . . . μύξης.* Etiam Cod. Barb, *μύξης.*
Ed. Ald. *έχει πυριλαμπέης έγγύδι μύξα.*
1041. Cod. Vratisl. *όποτε.*
1044. Cod. Mosq. *δ' αῡ.*
1045. Cod. Vind. *άπειριτοι.* Codd. Mosq. et Vratisl. *πάντη*
δέ τοι.
1046. Cod. Mosq. *παπταίνει,* superscripto a m. pr. *ων.*
Codd. Vratisl. Vindob. *χειρός.*
1048. Codd. Mosq. Vratisl. *ισχύσαντος.*
1049. Cod. Mosq. *Μή μευ άδην.* Codd. Barber. Vindob. *Μή*
μέν άδην. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 180. corrigit *Μήδ' άδδην.*
Ed. Ald. *έκπλαγα.*
1050. Cod. Vratisl. *συνασταχίοιεν.*
1051. Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. *τρισαί δέ οι αῡξαι.* Ed.
Ald. *αῡζαι.*
1054. Cod. Vratisl. *μέσην.* Vindob. *μέσση.* Ed. Bas. 1534.
et Steph. in marg. *άκρας.*
1055. Cod. Vratisl. *μέσος δέ τε μέσην.*
1056. Cod. Vratisl. *ήγε μεν.* Cod. Vindob. *δέ μεν έξοχος.*
1057. Cod. Vindob. *όντινα και,* In Cod. Barber. *vocabulo*
άρηται adscriptum legitur *άπένεγκοι.*
1059. Cod. Vindob. *Τε̄ δέ τ' άφ.* Codd. Vratisl. Mosq.
άφαιροτέρω. Cod. Vratisl. *μέσω δέ τοι.*
1060. Codd. Vratisl. Barber. Vindob. *αῡτως.* Cod. Vindob.
ῡπερανθε̄.
1061. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534.
έπιφράσασθαι.
1062. Cod. Vratisl. Mosq. *εν̄ σχίνου.* Edd. Ald. Bas. 1534.
Steph. Grot. *έπι σχίνου.* Codd. Vrat. Mosq. *έφράσατο.*
1063. Cod. Mosq. *τόσσα δέ και εν̄.* Cod. Vratisl. *τόσσα δέ*
και ε. σ. τ. άνδη λ.

Mosq. Vratisl. et Vindob. ὄρην. Cod. Vind. μὴ δ' ὑπὸ, pro μηδ' ἦν ὑπό.

978. Cod. Vratisl. λύχρον ἄλλοτε μεν φάος, omisso τε. Ed. Ald. σε φ. κ. κ. ὀρώρει, quod postremum, ὀρώρει, habet etiam Bas, 1534.

979. Cod. Vratisl. δὲ διαίσσωσιν. Cod. Mosq. ἄπο.

980. Cod. Vratisl. πομφόλυγες, indicante Buhlio, quae qualis sit diversitas lectionis non assequor. — Porro Cod. Vind. μὴ δ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαραίνονται ἀκτίνες. Etiam Cod. Mosq. et ed. Bas. ἐπ' αὐτόφι. Praeterea Cod. Mosq. μαραίνωσιν. — In nescio quo codice sunt omīssa, quae 980. 981. inter utrumque μηδ' interjacent, adeoque verba: εἴ κεν ἐπαντόφι μαρμαίρωσιν ἀκτίνες, defectu in fine paginae ita suppleto; μὴ δ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαραίνονται ἀκτίνες, quod plane convenit cum Cod. Vind.

981. Cod. Vindob. μὴ δ' ἦν.

982. Cod. Mosq. ἐπ' ἀσύτεροι, superscripto altero σ. Ed. Ald. cum Cod. Vindob. φορέονται.

983. Cod. Vind. μὴ δέ. Pro ἦδ Cod. Mosq. ἦ.

984. Cod. Mosq. περὶ πλείονες.

985. μὴ δὲ Cod. Vind.

986. Cod. Mosq. λάμπητε . . . κερήοισιν.

987. Steph. δόκευε, notante Buhlio, quemadmodum tamen ipse edidit.

988. Cod. Vratisl. εἶγε μὲν.

989. πυθμέναι Cod. Vindob.

990. Codd. Vratisl. Vindob. et ed. Ald. φαίνονται. Cod. Mosq. εἶη.

991. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. παρά.

992. Ed. Ald. χθαμελήν. Cod. Vratisl. μηδ' Idem et Cod. Mosq. κερῆ.

993. Cod. Mosq. παραδλίψηται. Cod. Vindob. παραδλίβεται. Ed. Ald. παραδλήθηται.

996. Cod. Vratisl. Καρκίτος.

998. Idem φθείνοντι καθαίρεται. Ed. Grot. καταίρεται.

1001. Cod. Vindob. γιγνέσθω. — Pro ἡσυχᾶ, quod et scholia agnoscunt, Stephanus legendum censuit ἡνίκα, sc. ποικίλουσα κρώξῃ, quod aliter structura verborum non cohaereret.

1002. Ed. Ald. ὄρη. Cod. Mosq. ὄρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ. Cod. Vratisl. κρώξει. In Misc. Obs. II, p. 159. notatum est Codicem unum antiquum habere ὄρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ πολύφωνα κορώνη. Volebat etiam Steph. πολύφωνα, quod exhibent Schol. et ed. Florent. Grotius tamen dedit πολύφωνος. Cod. Vindob. ὄρη ἐν ἐσπερίῃ κρώξῃ πολύφωνα κορώνη. Ceterum Arnaldus in Spec. animm. critt. malebat λακέρυζα, cujus glossema ipsi videbatur πολύφωνος. cf. Arat. 949. Hesiod. O. et D. 745.

1003. Cod. Vratisl. κόυρακες, puncto supposito literae υ, notante correcturam.

1004. Cod. Vindob. μετ' ἀδρόαι. Steph. malebat μετ' ἀδρόα, quippe durum ei videbatur μετὰ seorsim positum, aut cum κεκλήγοντες conjunctum; durius μεταδρόα pro ἀδρόα.

1005. Cod. Vratisl. πλοιοότερον. Cod. Vind. πλειότερον.

1006. Cod. Mosq. ἐμπλεοι . . . ὄισσαιοτο, superscripto postremo νος. οι. Cod. Vratisl. καί τις ὄισσαιοτο. Edd. Ald. et Bas. 1534. καί τις ὄισσοιτο.

1008. Cod. Mosq. ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ, cum explicatione τόπου. Cod. Vratisl. καταφλόον . . . ἐπ' αὐτοῦ. Cod. Vindob. κατὰ φλόον . . . ἐπ' αὐτοῦ.

1009. Cod. Mosq. ὑπόπτεροι cum quadam correctione, quae legi non poterat, superscripto ὑποστρεπτικοί. Cod. Vratisl. κείουσι . . . αὐ πτερύωνται. Ed. Ald. αὐτ' ἐρύονται.

1012. Cod. Mosq. aut φορέονται aut φορέοντο.

1013. Codd. Vratisl. Vindob. Edd. Bas. 1534. et Oxon. in marg. ἀστερόθεν.

1014. Pro οὐδέποθεν Cod. Vratisl. in marg. et Cod. Vindob. οὐδ' ὄπιθεν.
1015. Cod. Mosq. οὐδέποθε. Cod. Vratisl. οὐδοπάθεν. Cod. Vindob. ὑποτρέχει.
1016. Edd. Ald. et Bas. 1534. φέρονται.
1017. Cod. Vratisl. omittit τοι.
1018. Cod. Vratisl. ὁπότα. Cod. μενέωσιν. Ed. Steph. μὲν ἔωσιν.
1019. Codd. Mosq. ἐνὶ pro ἐν. Codd. Vratisl. Vindob. ἐπ' αὐταῖς.
1020. Cod. Vratisl. ἐξόπισθεν φερέωνται. Etiam Steph. φερέωνται.
1021. Cod. Vratisl. ἐπειγόμενοι.
1023. Codd. Mosq. Vratisl. βοῶντες.
1024. Cod. Mosq. et ed. Ald. σπίνος. Vulgatum fuerat antea ἡῶ ἀσπίζων (v. Buhl.). ἡῶ ἀσπίζων scripsit etiam Nic. Loens, Misc. Epiphyll. III. 26.
1025. Ed. Ald. ὄρχιλος.
1026. Ed. Bas. 1534. δαύων.
1027. Cod. Mosq. ὄψιν αὐλήν. Cod. Vindob. ἐπόψιον pro ἐπὶ ὄψιον.
1028. Cod. Mosq. cum edd. Morell. et Steph. ἐπὶ ξουθαί.
1029. Cod. Mosq. ποιήσαντο. Cod. Vratisl. πρόσω ποιήσαντο νομήν· etiam Vindob. πρόσω et in eodem, si lectio certa, κηροῖς.
1033. Cod. Vindob. μὴ δ' ὄτε. Ed. Ald. ἐναράχνια. Codd. Vrat. et Vind. κεν ἀράχνια. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. φέρονται.
1034. Cod. Vindob. αἰθύσασουσι. Cod. Mosq. et Vind. μελαινώμεναι. Cod. Vratisl. μαραινόμεναι.
1036. Cod. Vratisl. ὄσα.
1037. Cod. Mosq. ἀεικεῖ.
1038. Codd. Mosq. Vratisl. νιφετῶ. Cod. Vind. πηγγυμένη νιφετῶ.

1040. Codd. Mosq. Vindob. *έχει πυριλαμπέος έγγύδι μύξης.*
Cod. Vratisl. *πυριλάμπεος . . . μύξης.* Etiam Cod. Barb. *μύξης.*
Ed. Ald. *έχει πυριλαμπέης έγγύδι μύξα.*

1041. Cod. Vratisl. *όποτε.*

1044. Cod. Mosq. *δ' αυ.*

1045. Cod. Vind. *άπειρίτοι.* Codd. Mosq. et Vratisl. *πάντη
δέ τοι.*

1046. Cod. Mosq. *παπταίνει,* superscripto a m. pr. *ων.*
Codd. Vratisl. Vindob. *χειρός.*

1048. Codd. Mosq. Vratisl. *ισχύσαντος.*

1049. Cod. Mosq. *Μη μευ άδην.* Codd. Barber. Vindob. *Μη
μεν άδην.* Gerhard. Lectt. Apollon. p. 180. corrigit *Μηδ' άδδην.*
Ed. Ald. *έκπλαγα.*

1050. Cod. Vratisl. *συνασταχίοιεν.*

1051. Codd. Vratisl. Mosq. Vindob. *τρισσαί δέ οι αυξαι.* Ed.
Ald. *αυζαι.*

1054. Cod. Vratisl. *μέσην.* Vindob. *μέσση.* Ed. Bas. 1534.
et Steph. in marg. *άκρας.*

1055. Cod. Vratisl. *μέσος δέ τε μέσην.*

1056. Cod. Vratisl. *ήγε μεν.* Cod. Vindob. *δέ μεν έξοχος.*

1057. Cod. Vindob. *όντινα και.* In Cod. Barber. vocabulo
άρηται adscriptum legitur *άπένεγχοι.*

1059. Cod. Vindob. *Τεζ δέ τ' αφ.* Codd. Vratisl. Mosq.
άφανροτέρω. Cod. Vratisl. *μέσω δέ τοι.*

1060. Codd. Vratisl. Barber. Vindob. *αυτως.* Cod. Vindob.
υπερανθεϊ.

1061. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. Edd. Ald. Bas. 1534.
επιφράσασθαι.

1062. Cod. Vratisl. Mosq. *ενι σχίνου.* Edd. Ald. Bas. 1534.
Steph. Grot. *επι σχίνου.* Codd. Vrat. Mosq. *εφράσατο.*

1063. Cod. Mosq. *τόσσα δέ και εν.* Cod. Vratisl. *τόσσα δέ
και ε. σ. τ. ανδη λ.*

1065. Cod. Vratisl. προπάροιθε.
1066. Codd. Vratisl. et Mosq. ultimis syllabis verborum ἐπερχόμενον χειμῶνα impositum habent — ου — ος. Praeterea Vratisl. Πλειάδων.
1067. Cod. Mosq. οἶον ἐπὶ σφ. εἰλίσσεται.
1069. Cod. Mosq. ὀπότ' ἀναστρεφῶσιν . . . , ἄρσενα. Cod. Vratisl. ἀναστροφῶσι. Cod. Vind. ἄρσσει.
1070. Cod. Vindob. ὀχέονται.
1071. Arnald. L. G. II. 6. p. 173. corrigebat: αὔτως. Cod. Vratisl. αυτις a seriore manu.
1074. Cod. Vindob. φαίνωσιν βιαιόμεναι, postremae voci litera β imposita a manu secunda. Cod. Vratisl. βεβαιούμεναι et in marg. βιαιόμενοι.
1075. Ed. Ald. ὀραίως. Bas. 1534. ὀραῖος.
1077. Cod. Mosq. χειμῶνος.
1078. Ed. Ald. omittit καί. Ed. Bas. 1534. μὲν μᾶλλον καὶ ὀμιλαδόν. Cod. Mosq. ὀμιλλαδὸν ἐρχομένοις. Cod. Vratisl. ἐρχομένοις. Vindob. ἐρχομένοισι.
1080. Codd. Vratisl. Mosq. Edd. Ald. Bas. 1534. Steph. φορέονται. Cod. Barb. μάλα πολλαί. Cod. Vindob. πλειότεραι προτέρων τε ἐπὶ χρόνον οὐ μάλα πολλή.
1081. Ed. Steph. ἀμβολίη.
1082. Cod. Mosq. ὀπώραν. Ita etiam Vratisl. superscripto tamen η.
1083. Codd. Vratisl. Vindob. ὀρύσσωσι.
1084. Codd. Vratisl. Vindob. τείνωσι. Prior etiam χείμερον.
1086. Cod. Mosq. εἰ δὲ λίην. Cod. Vratisl. εἰ δελίην, sed in marg. γρ. μὴ Edd. Ald. Bas. 1534. Morel. κόσμους. Steph. e Schol. edidit κοσμόν, eumque secutus est Grotius.
1087. Cod. Vratisl. φίλος χειμόν. Codd. Barb. et Vindob. ἀρότησιν.
1088. Cod. Vratisl. ἐν ἄρ. Ed. Ald. ἐτ' ἄρ.

1089. Cod. Vindob. μὴ πω . . . μὴ δέ. Etiam Vratisl. μὴ δέ. Cod. Mosq. *περὶ ποιῆ.* Vratisl. *παρὰ ποιῆ.*

1090. Cod. Mosq. *εὐεστοῖ.* Codd. Vratisl. Vindob. *εὐεστοῖ.* Vratisl. *χαίροι.* Vindob. *χαίρει.*

1091 – 1093. Laudantur et explicantur a Joanne Philop. in Aristot. Meteor. fol. 100. ad calc. Olympiod. in Aristot. Meteor. Venet. 1551.

1091. Cod. Mosq. οἶδ' εἶεν. Cod. Vind. μὴ δ' εἶεν. Edd. Ald. et Bas. 1534. *καθ' ὑπερθεῖν.*

1092. Joann. Philop. l. 1. δύο μῆτε πλείονες . . . κομοῶντες. Cod. Vindob. μὴ δὲ πλείονες.

1093. Joann. Philop. *κομοῶσιν.* Apud Olympiodor. in Aristot. Meteor. p. 14. ubi hic versus laudatur, scriptum est *ἐν ἀχμυρεῶ.* Cod. Vratisl. *ἐν ἐνιαυτῶ.* Ed. Grot. *ἐνικυτῶ,* tyrothetae errore.

1094. Cod. Vindob. οὐ δέ.

1097. Idem *κενὸς κ. ἀ. ἔλθοι.*

1098. Cod. Vratisl. *αὐχῶ,* superposito *μ.*

1099. Cod. Mosq. *ἐν ταῖς.* Cod. Barb. et Vindob. *ταύταις.* Cod. Vrat. *ὀρνίθεσσι.*

1100. Cod. Mosq. *πολυγλάγος.*

1106. Cod. Vrat. *ἀγέλλης.*

1107. Cod. Vindob. *ἐρειδόμενος.*

1108. Cod. Vindob. *ἀναπλήσσει.* Cod. Vratisl. *πόδεσσι.*

1109. Ed. Oxon. *ἀμφοτέροισι.*

1110. Cod. Mosq. *ἢ καὶ ὅταν ἐξ.*

1111. Ed. Bas. 1534. *πάντοτε.* Codd. Barb. Vindob. *ποιίου.*

1112. Cod. Vratisl. *πυκνῆσι.* Codd. Mosq. Vindob. *πυκνοῖσι.* Ed. Bas. 1534. *κεσενόμενα.* Cod. Vindob. *κελευόμεναι.* Arnald. L. G. II. 6. p. 175. legendum existimabat *πυκνῆσι κε λευόμενα.*

1114. Cod. Vratisl. *κινουμένου.* Cod. Vindob. *κιννυμένου.*

1115. Cod. Mosq. *ὑπὸ μαίιο.* Cod. Vindob. *περιλιχησονται.*

1116. Cod. Vind. δεξιὰ τανύσσονται. Cod. Vratisl. δεξιτέρης τανύσσονται.

1118. Cod. Vindob. οὐδ' ὅτε. Cod. Mosq. ἀγείρωνται. Cod. Vind. et ed. Bas. 1534. ἀγέρονται.

1119. Cod. Vindob. ἐρχόμενοι.

1120. Cod. Mosq. χειμῶνος.

1121. Cod. Vratisl. ἐμπλήσσεσθαι. Ed. Bas. 1534. ἐμπλίσεσθαι.

1122. Cod. Mosq. περισπεύδουσιν.

1123. Cod. Mosq. φορητῶ. Democritum h. l. ab Arato expressum esse ex Clementis Alex. Protreptico monuit Bochart. Hieroz. T. I. L. II. 57. p. 706.

1124. Locum laudat Eustath. ad Od. ζ' 130. sqq. p. 252. Bas. — Cod. Mosq. cum edd. Ald. Bas. 1534. μονόλλυκος, sed Cod. Vratisl. edd. Morel. et Oxon., ut est editum. Edd. Steph. Grot. μονώλυκος. Grotius probabat μονόλλυκος, alterum μονώλυκος esse contra analogiam. Probum tamen est μονόλυκος.

1125. Cod. Vratisl. ἀροτηῶν. Sed ρ scriptum supra η.

1126. Cod. Mosq. κατέρχεται σκέπας. Ante σκέπας spatium est unius vocis.

1127. Cod. Barb. ἄη.

1128. Cod. Mosq. ἐπιτελλομένης.

1130. „Forte ἐσπομένων“, ait Groddeck. ad h. l.

1131. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. ἢ μετ' αὐτήν ἢ καὶ τριτάτην.

1132. εἶποθι Cod. Vindob.

1133. Idem ὄρχηθμοῖσι.

1134. Codd. Vrat. Mosq. παλαιοτάτοις.

1135. Steph. in marg. ὠρέξατο.

1137. Codd. Mosq. Vratisl. χέρσον. Cod. Vindob. οἴχεται χέρσον.

1139. Cod. Mosq. στρωβῶντες. Cod. Vratisl. ἡμερίσιο ποσὶ . . . στρωφῶντες.

1140. Codd. Barb. Vindob. φαίνει.

1141. Hic versus totus abest a Cod. Vratisl.

1142. Codd. Mosq. Vind. κατόνησο. Vrat. κατόνοσς, correctum alia manu. Porro Mosq. επισήματα σήμα.

1143. Edd. Ald. Bas. 1534. Steph. ταυτόν. Codd. Vratisl. Barb. et ed. Morel. ιόντων.

1144. Cod. Vratisl. τελέθοι.

1145. Codd. Mosq. Vratisl. Vindob. edd. Ald. Steph. παρ-
ιόντος.

1147. Cod. Mosq. φαίνεται. Vratisl. φαίνεται.

1148. ὁποῖον τε λέγει σήμα Cod. Vind.

1149. Idem ἐπερχομένοιο.

1151. Codd. Mosq. Vratisl. σφαλερώτερος.

1152. Cod. Mosq. χήτοι.

1153. Cod. Mosq. ἐσκεμμένως.

1154. Cod. Vind. σχεδίω.

In fine Codd. Mosq. et Vratisl. legitur: Τέλος τῶν φαινομί-
νων Ἀράτου.

(Obliti sumus monere, versus 336. 337., Ἡσίων . . . περί-
κλεινται, abesse a Cod. Vindob., eundemque versui 142. alium a
manu secunda adscriptum habere, conflatum e vv. 170. 171.:
ἀστέρης· οἱ μιν ὄπισθεν ἐλισσόμενοι τυπόωσιν.)

IN ERATOSTHENEM.

I. — cf. Schol. German. ad v. 24. sqq. Hygin. P. A. II. 1. — Initio capitis Καλλιστὸν supplendum ex Germ. et Hyg. — 1. 2. Schaubachius cum Schol. Arati legendum censet: *δυγατέρα εἶναι καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλέσθαι* etc. — 3. ποιῆσθαι Heynio spurium videbatur: defendit Schaub., ipso Heynio postmodum probante. — 4. Ruhnck. ap. Koppiers Obs. p. 94. suspicatus est: ὑπὸ Διὸς ἐν Μαινάλῳ μεῖναι λαυθ. τ. Θ. — 5. Quum in cod. fuisset ἐπὶ τόκον, Koppiers. legendum esse censuit ἐπίτοκον. Sed ἐπὶ τόκου vel Hemsterhusio fuerat probatum. — 7. 8. Schol. Germ. legisse videri possit, ut censet Schaub., καὶ οὕτως τεκεῖν Ἄρκτον τὸν κληθέντα Ἀρκάδα, omisso γενομένην, — melius tamen et planius forsitan, ut arbitratur Schaub., καὶ οὕτως ἄρκτον γενομένην τεκεῖν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα, verbis transpositis. — 9. Hygin. legit Αἰτάλων. — 11. δόξαι a librario additum fuisse putaverat Fell. Sed v. Koppiers. p. 95. et Heynium, ἰερὸν damnatur a Koppiers. p. 96. qui legit εἰςλθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διός. — 12. Koppiers.: ὑπὸ τοῦ ἰ. υ. δ. ἰπὸ δὲ τῶν Ἀρκάδων ἀναιρεῖσθαι μέλλουσαν. — 14. Heynius: διὰ τὸ συγγεγενῆσθαι αὐτῇ. Sed notat Schaub., συγγένειαν dictum esse potuisse pro συνουσία, ut συγγένησις apud Platonem. — 15. αὐτὴν ex Heyn. sententia uncinis inclusimus, quum hoc loco absit a Schol. Arati ad 27.

In Cod. Vindob., ubi hoc opusculum inscribitur Ἀστροθεσία, primi capitis titulus est: Ἄρκτου μεγάλης. — 5. τόκον. — 19. abest ἐπ'. μοκ ὠμοπλάτων. — 20. abest ἐπί.

II. —

II. — cf. Schol. German. ad v. 24. sqq. et Hygin. II. 2. — Initium capitis Schaub. sic reflexit: *Αὕτη ἐστὶν ἡ μικρὰ Κυνόσουρα διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, προσηγορεύθη δὲ etc.*; Heynius vero ita: *αὕτη ἐστὶν ἡ Κυνόσουρα καλουμένη· προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη. Ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος· γνοῦσα γὰρ ἡ θεὰ, ὅτι etc.* — 2. „Subjectum iterum desidero, ait Sch., Callistus nomen intelligendum esse, apparet.” — 3. Post γνοῦσα δὲ exiit *αὕτη* censente Heynio. — 5. Idem volebat *ἀνατιθεῖσα*. — 9. Schaub. corrigit probante Heyn.: *πόλει τῇ καλουμένη Ἰστρῷ*. — 9. 10. Verba *τοῦνομα τοῦτο ἦν* ex margine huc illata esse censebat Heyn. — 11. *δὲ* debebat Heyn. ibidemque suspicabatur *λόφον* pro *τόπον*. — 12. Ob Aratum 36. Arnaldus L. G. II. 1. p. 137. emendabat: *Ἄρατος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ Ἐλίην, ἐκ Κρήτης οὔσαν, γενέσθαι Διὸς τροφόν*. Ita Schol. Germ. vid. et Koppiers. p. 99. sq. Schaub. volebat: *Ἄρατος δὲ φησὶν αὐτὴν καὶ Ἐλίην, ἐκ Κρήτης οὔσαν, γενέσθαι Διὸς τροφούς*. — 14. *ἐν οὐρανῷ* rectum videbatur Heynio, *ἐν οὐρανοῖς* vero a manu senioris librarii, fortasse christiani hominis. — 19. Koppiers. p. 101. ex Hygino P. A. II. 1. *πόλος, περὶ ὃν δοκεῖ τὸ ὄλον στρέφασθαι*. Petavius Uranolog. Varr. Diss. III. 4. Eratosthenem ὑπὸ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἡγουμένων ἐν τοῖς προτέροις τῆς οὐρᾶς scripsisse existimabat, sive verba ὑπὸ δὲ . . . ἡγουμένων proisus esse rejicienda. Sed v. Schaubach.

In Cod. Vindob. caput hoc inscribitur: *ἀρκτου μικρᾶς*. — 2. *καὶ τιμήθη δὲ*. — 6. *Ἀγασθέρης*. — 16. *τοῦ κέρκου*. — 19. *περὶ ὃν δοκεῖ ὄλος ὁ πόλος*.

III. — cf. Schol. Germ. ad v. 28. sqq. et Hygin. II. 3. — 1-5. Luxata haec videntur Schaub. atque hunc fere in modum ordinanda: *Οὗτός ἐστιν . . . . . κείμενος, ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς . . . . . τῶν μῆλων· λέγεται δὲ εἶναι . . . . . Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς*. — 11. Koppiers. p. 103. legit *καταστῆσαι*. — 12. 13. *Μέγιστον . . . σμυῖον* Schaub. pro glossa habet, Heynio

verba: Μέγιστον . . . εἰδωλον, obscura videbantur, obscurius latine reddita.

In Cod. Vindob. caput inscriptum est: διράκτοντος. — 5. ἐπὶ τῆς Ἑσπέρας. — 18. διεστώς. — 19. Absunt verba: (τοὺς πάντας εἰ.)

IV. — cf. Schol. Germ. ad v. 65. sqq. Hygin. II. 6. — 3. Post ἀνατετακώς Schaub. supplendum putat τῆ ἀριστερᾷ, et mox cum Koppiers. legendum προβεβλημένος (praefereus, protendens). — 17. Post ἄκρας Schaub. supplet τῆς ἀριστερᾶς. — 19. Pro δεξιού Sch. conjicit ἀριστεροῦ, atque statim inserenda hinc superiora λαμπρότερον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς.

Codicis Vindob. inscriptio: Τοῦ ἐν γόνασιν. — 17. Abest ἐπ' ante ἄκρας.

V. — cf. Schol. Germ. ad v. 70. sq. Hygin. II. 5. — 1. αὐτὸν pro αὐτῆν dedimus auctoritate Koppiers. et Schaub. — 3. In Cod. mendose ἴδα pro Δία. vid. Hesych. v. Δία, et Koppiers. p. 104. — 6. Ἰστορεῖται etc. Haec non cum prioribus conjungenda videntur Schaub., quippe ad aliam fabulam spectantia; pluraque idem excidisse censet. cf. Schol. Germ. et Hygin.

Cod. Vindob. Στεφάνου. — 1. αὐτὸν, v. sup. — 3.

Ἰδῆ.

VI. — cf. Schol. Germ. 72. sqq. Hygin. II. 14. — 4. Koppiers. p. 106. malebat: οὕτω τέχνη ἰατρικῆ χρώμενον, — Schaub. vero ob seqq. praefert illud, quod, ab Heynio nonnihil immutatum, et nos repraesentavimus. — 5. 6. ἐν οἷς . . . Θησέως est ex emendatione Heynii. — 17. τὸν repudiat Schaub., qui, extrema mutila esse censens, locum ex Germanico, in numeris tantum mutatione aliqua facta secundum Hyginum, ita restitutum velit; ἐπὶ τῆς καμπῆς τῆς κεφαλῆς δ'· ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ὀφιοῦχου β'· ἐπὶ τῆς πρώτης καμπῆς ε'· ἐπὶ τῆς δευτέρας δ'· ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως τῆς κέρκου στ'· τοὺς πάντας κα'.

Cod. Vindob. Ὀφιοῦχου. — 4. ἀνήγαγεν. — 5. ἀγί-

ρεῖν. — 11. 12. ἄστρου ὧν λέγων δὴ τοῦ. — 15. ἐκατέρων τῶν ὤμων. — 17. Abest ποδός. — 19. τοὺς πάντας ἰστ'.

VII. — cf. Schol. Germ. 80. sqq. Hygin. II. 26. — 5. 6. Schaub. suspicatur ἀποκτείναι sive ἀποκτείνειν. — 14. 15. Verba: ὁ ἐπὶ τῆς βορείας χ. λ. ἀστῆρ, Schaubachio sive omnino videntur exterenda, sive mutanda in ἐπὶ τοῦ θώρακος. Ceterum scripsimus, Heynio etiam ex parte suadente, αὐτῶν, πάντων φαιδρότερος ὧν etc.

Cod. Vind. σκορπίου. — 12. μετώπου λαμπροὶ γ'. — 13. κέντρον β'. — 14. ἐν αὐτοῖς pro αὐτῶν. — 14. φαιδρότερος ὁ ἐπὶ τῆς. — 15. Absunt verba: (τοὺς πάντας ἰδ'.)

VIII. — cf. Schol. Germ. ad v. 89. Hygin. II. 4. — 3. Pro ὄθεν Schaub. malit ὁ δέ. — 4. Τραπεζοῦς exhibuimus: mendose excusum fuerat, monentibus Heynio et Schaub., Τραπεζοῦς. — 8. Pro δεξιᾶς Schaub. malit ἀριστερᾶς, praeunte Hygino III. 3. — 12. Post ἀγκῶνος jam Galeus addebat δεξιου, probante Schaub.

Cod. Vindob. Ἀρκτοφύλακος. — 1. Abest ἐκ. — 2. Καλλιστοῦς. — 4. Τραπεζοῦς. — 12. 13. ἀγκῶνος α'. λαμπρὸν ἀναμέσον. — 15. desunt verba: (τοὺς πάντας ἰδ'.)

IX. — cf. Schol. Germ. 95. sqq. Hygin. II. 25. — 1. ἐν Θεογονίᾳ suspectum est Schaub., quum et nulla Virginis apud Hesiodum fiat mentio, et Germanicus cum Hygino illa verba non expresserint, unde auctor potius ad Hesiodi βίβλον ἀστρικὴν respexisse videri possit. — 5. 6. sqq. Schaub., excidisse quaedam existimans, quo melius exprimaturs mens Arati, plenius ita legendum esse arbitratur, μεταστάτων (sc. ἐκ τοῦ βίου, v. Hygin.) δὲ αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπιγνημένων μηκέτι τὸ δίκαιον συντηροῦντων etc. — 12. Verba οἱ δὲ Ἴσιν a Grammaticis profecta censet Schaub. — 12. 13. Ἀταργάντην ed. princeps Fellii, pro quo jam Galeus Ἀταργάτιν. Nescio, quam recte Schaub. hic excidisse colligat ex Germanico et Hygino: οἱ δὲ Ἡριγόντην. — 13. Schaub. verba ita collocata malit: οἱ δὲ Τύχην. ἔχει δὲ ἀστέρας

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' ἀμαυρὸν, διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματίζου-
σιν. — 17. Censor ed. Schaubach. in Ephemm. literaturae uni-
vers. 1796. pl. 236. damnat verba τοῦ τε ὄμου, et pro καὶ legit
ἐπί.

Cod. Vind. 12. 13. Ἀταργάντην οἱ τύχην. — 14. σχημα-
τίζουσιν. — 15. 16. β' ἀμαυρούς. ἑκατ. πτερύγι ἑκατέρω. —
18. deest ἐπ'. — 19. deest ἐπὶ ante χειρός. — 21. ἀμαυρὸν
α'. ἑκατέρου. — 22. οἱ πάντες κ'.

X. — cf. Schol. Germ. 145. sq. Hygin. II. 22. — 8 -
10. uncinis inclusa Fellius ex Germanico addidit, quibus rejectis
melius responsura tabulis Eratosthenea iudicat Schaub. — 10.
Post ἐφ' ἑκατέρω γόνατι α' Schaubach. supplet ἐφ' ἑκατέρω ποδὶ α',
ne clarae in utroque pede stellae desiderentur. — 11. idem pro
ἀριστερῶ legendum suspicatur δεξιῶ, — 12. pro ἀριστεροῦ, δεξιού,
et 13. post ἄκρας χειρός addendum ἐπ' ἀριστερᾶς δ', igitur —
15. (τοὺς πάντας ιστ'.)

Cod. Vindob. διδύμων. — 7. usque ad finem ita sunt ex-
hibita: καρκίνου τῆς κεφαλῆς, ἑκατέρω γόνατι α'· ὁ δὲ ἐχόμενος
ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἓνα λαμπρὸν. ἀριστερῶ ὄμω λαμπρὸν ἓνα,
ἐπὶ μασθῶ ἑκατέρω α'. ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἓνα, ἄκρας χειρός α'.
ἀριστερῶ γόνατι α'. ὅς καλεῖται πρόπους. Deest computus fi-
nalis.

XI. — cf. Schol. Germ. 145. sq. Hygin. II. 23. — 2.
τοῦ Ἰολάου συμμαχοῦντος corrigebat Galeus; elegantius Koppiers.
p. 108. τῶν περὶ Ἰόλαον συμμαχοῦντων. — 6. Heyn. emendabat:
ὁ δὲ μεγάλης. — 8. αὐτῶν cum Koppiers. et Heyn. mutavimus,
probante Schaub., in αὐτοῦ. — 15. Verba: ἐπὶ δύσμας, suspecta
visa Censori Ienensi l. l. — 18. Ordinem verborum restituit
Heynius; antea: ἐστὶν ἢ ἐν αὐτῶ ὀρωμένη φάτνη.

Cod. Vindob. Inscriptio capitis: Καρκίνου, reliquis omissis. —
10. Post ἱστορία αὐτῆ inseritur inscriptio ὄνων καὶ φάτνης. —
17. λαμπροῦς ιβ'. — 19. abest Ἐχει δέ. — 20. sqq. πρώτου

β' λαμπροὶ καὶ ἐπὶ τοῦ δεξίου καὶ τοῦ τροπικοῦ, ὁμοίως ἐπὶ ἄκρας αὐτοῦ δ'. — 24. Post *χηλῆς* deest β'. Computus in fine: οἱ παντες ιη'.

XII. — cf. Schol. Germ. 146. sq. Hygin. II. 24. — 1. ἀστρων pro ἀστέρων dedimus cum Phavorino et Koppiers. — 3. 4. Schaub. hunc verborum ordinem praeferre malit ab Heynio propositum: *Τινὲς δὲ φασι, εἰς τὸ μνημονευθῆναι, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἄδλος ἦν. Ceterum nonnulla hic ab excerptore fuisse ommissa, illa vero (8. 9.): Οὗτός ἐστιν . . . φουσυδεῖς, aliunde inserta, censebat Heynius. — 6. in Cod. erat pro Πείσανδρος, quod Fellio debetur, Πίνδαρος. — 8. ἐνδοξον τι Koppiers, cui accedit Schaub.: Heyn. ex Phavorino p. 10 l. 4. et Eudocia p. 276. maluit ἐνδοξον ἔργον. — 11. Quam Regulus desideretur, post λαμπροὺς β' ex seq. fortasse inserendum esse putat Schaub. λαμπρὸν α', idemque mox post ποδὸς delendum. — 12. κοιλίας supplevit Fell.: Schaub. malit ἐπὶ μέσον τοῦ ποδός.*

Cod. Vind. λέοντος. — 4. πρῶτον. — 6. συμπλακίς ἀπέπριξε. ib. Πίνδαρος. — 7. 8. ἔχειν ὡς ἐνδοξιν ἔργον πεπ. — 12. abest κοιλίας. — 13. ὀπισθίου γάγατος α' ποδὸς ἄκρου. — 15. μέσου. In fine deest computus.

XIII. — Inscriptioni Αἰξ καὶ Ἐριφοὶ addidimus. cf. Schol. Germ. 155. Hygin. II. 13. — 1 — 3. In Codice verba ita erant disposita: τοῦτον λέγουσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς ἰδὼν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρμα ζεύξαντα ἵππων, ὡς ἐστὶν Ἐριχθόνιος ἐξ Ἡφ. κ. Γ. γενόμενος καὶ Δαυμάσαι. — 3. ἵππων pro glossemate habuit Heyn. — 6. 7. Heynius locum interpolatum censebat, Eratosthenea vero tantum haec esse: πρῶτον τε Ἰσθμῶν πομπὴν ἤγαγεν ἐν ἀκρόπολει ἐπιφανῆ, τὴν δ. αὐτῆς σεμνύων. Postea in hoc subsistere malebat, ut τὴν Δυσίαν tolleret, legeretque αὐτὴν: quam rationem, retento tamen τὴν, et nos adoptavimus. — 13. pro Ἡφαιστον Schaub. legebat Ἡφαιστον, nempe ἱερὸν: Heynius, vulgatum non omnino damnans, emendabat tamen Ἡφαιστον, quod in contextu retinuit

Schaub.; nobis placuit Ἡφαιστειόν. — 17. τὸ ἄρμα, quo referendum τοῦθ' εὐρε, nimis longe abesse monuit Heyn. — 19. Ἡνίοχον delet Heyn. — ibid. αὐτῆς dedimus suadente Schaub. — 26. post τὴν δὲ αἶγα Heyn. supplebat ἄλλοι λέγουσι, atque idem fere censuerat Koppiers. cf. Hyg. II. 13. — 28. τῆς αἰγῆς Koppiers. malebat pro τῆς παιδῶς, probante Schaub., etsi is nec damnat aliam rationem, τῆς ἐκείνου (Ἡλίου) παιδῶς. — 39. Schaub. conjicit scribendum κατασκευάσαι, reliquis usque ad κατασκευάσαι deletis. — 39. 40. Heyn. e Schol. Germ., emendato a Munckero ad Hyg. II. 13. p. 379., colligebat, scripsisse auctorem: αὐτὴν μὲν ἄστρον οὐράνιον καταστήσαι καὶ Αἶγα καλεῖσαι. — 41. Οἰνομάου hic excidit. v. Schaub.

Cod. Vindob. ἠνιόχου. Deest initium Οὗτός ἐστιν . . . γενόμενος, — 2 - 4. ἰππων. ὅς ἐστιν Ἐριχθόνιος ἐξ Ἡφαιστου καὶ Γῆς γενόμενος καὶ θουμάσας ὅτι τῆ etc. — 7. αὐτῆς σεμνύων. — 13. Ἡφαιστον. — 16. γεγεννησθαι. — 21. μίνησιν. — 33. οὐκ ἔχοντος (nempe in ed. Schaub. vitio operatum est οὐχ). — 39. κατασκευάζοντος. — 43. κεφαλῆς α' καὶ ἐφ'. — 45. 46. ἀγκῶνος α'. ἀριστερᾶς χειρὸς β', οἱ δὲ etc.

XIV. — cf. Schol. Germ. 172. sqq. Hygin. II. 21. — Si genuinus est locus Schol. Germ. (p. 55. T. II. Buhl.) „Eratosthenes dicit, hunc esse qui coit cum Pasiphaë,” lin. 6. post ἄστρον inserendum videri possit e Schol. Arat. ad Phaen. 167. οἱ δὲ τοῦτον, οὗ Πασιφάη ἠράσθη. Ita Schaub., qui eodem versu malit χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμηθῆναι τὸ ζῶον. Heynius delebat τὸ ἄστρον, ut glossema; conjiciebat etiam τιμηθῆναι. — Pleiadum fabula exposita legitur ab auctore infra cap. 23.; fabulae vero ad Hyades spectantes ex Eratosthenis libello excidisse videntur Schaubachio. Retulerunt de illis Schol. Germ. l. l. p. 55. sq. Hyginus P. A. II. 21.; sed quum Phavorinus et Eudocia, nostrum auctorem non raro in hisce fabulis enarrandis sequentes, eundem hic etiam excerpisse videantur, probabilis fit Schaub. sententia,

eorum verba huic capiti esse inserenda. Fragmentum apud Phavorinum tale est: „Τάδες ἐπὶ τῶν τοῦ Ταύρου κεράτων, ἢ „διὰ τὸν ἀδελφὸν“ Ταυτα οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διότι στοιχείῳ παρεμ- „φερεῖς εἰσιν, ἢ ὅτι ὑετοῦ ἐπισημασίας δηλοῦσι (verba haec ap. „Eudociam in fine, sed eodem ordine). Τινὲς δὲ (nempe Pherecy- „des) Δωνίας (l. Δωδωνίδας) νύμφας αὐτάς φασι, Διονύσου τρο- „φούς, αἷς ἢ Ἰνώ διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον παρακατέθετο τὸν „Διόνυσον, ὅτε Λυκούργος αὐτάς ἐδίωξε συμπεριουσίας (Eudocia „συμπεριούσας) ἐκείνῳ, καὶ κατανεμούσας τὴν ἄμπελον. τιθέασε „δὲ τινὲς αὐταῖς ὄνομα (l. ὀνόματα cum Eudocia) Ἀμβροσίαν καὶ „Εὐδώρην καὶ Αἰσὺλην καὶ τοιαυτά τινα (reliqua nomina, Κορωνίς „et Διώνη, etiam ab Eudocia omittuntur.). Ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ „εὐρηγται (Eudocia: οἱ δὲ φασίν), καὶ ὅτι Ἰάδες Βάκχαι τιθῆναι „τοῦ Διονύσου, καὶ τὸν Διόνυσον ἴν φασίν ἀπὸ τούτων τινές.” —

12. Recepimus Heynii correctionem ὁ δέ. Post ἀστέρας ζ'. Schaub. supplendum censet ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (ὁ δὲ ὑπεναντία . . . τὴν κεφαλῆν), ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, et reliqua sic emendanda: ἐπὶ τῆς ἐκφύσεως β', ὧν λαμπρότερος ὁ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀφθαλμῶν δ', ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος γ'. deletis verbis sequentibus ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὠμῶν α'. Censori Jenensi l. l. verba: (versu 12.) ἔχει δὲ . . . ἀστέρας ab homine male feriato intrusa esse videntur, oratioque statim ita continuanda: σφόδρα ὁ δὲ Ταῦρος ὑπεναντία ἔρπει. Idem v. 15. verba: ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὠμῶν, non delenda, sed potius ita emendanda censet: ὑφ' ἑκατέρων ὀμμάτων, ut intelligantur stellae δ et δ.

Cod. Vindob. ταύρου. — 11. ἀμαυρός ἐστιν σφόδρα. —

12. ἔχει δ' ὁ Ταῦρος ἀστέρας ζ' ὅς δ' ἦ. — 19. ἐπὶ τοῦ τραχήλου.

XV. — cf. Schol. German. 182. Hygin. II. 9. — 3. Heynii αὐτοῦ aut ad τὸ δὲ λοιπὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἀνὰ μέσον τοῦδε retrahendum, aut omnino ejiciendum censebat. — 3. 4. τοῦ τε ἀρκτικοῦ κ. δ. Τροπικοῦ, ut imperite apposita, rejicit Schaub. — 6. Koppiers. προθεῖναι.

Cod. Vindob. *Κηφέως*. — 10. ἐπὶ abest, ut in sqq. ante ἀγκά-
νων, ζώνης, κοιλίας, δεξιᾶς λαγόνος, γόνατος, ποδός. In fine
deest computus.

XVI. — cf. Schol. German. 189. sqq. Hygin. II. 10. —
1. post Σοφοκλῆς Schaub. suspicatur fortasse supplendum esse καὶ
Εὐριπίδης, quem, ut in hoc capite laudetur ab Hygino, ita hic
etiam ab Eratosthene excitatum fuisse ex capp. 15. et 17. proba-
bile sit. — 5. οἰκείως delet Schaub., neque Heynii genuina vox
visa. „Potest esse, ait ille, interpretamentum: potest fuisse οἰ-
κτρῶς. Certe melius expungitur.” — 11. ἐπὶ τοῦ πλινθίου α'
Schaub. ab alio adjectum existimat.

Cod. Vindob. *Κασσιπείας*. — 5. abest αἰτίαν. — 9. ἐπὶ
ante γόνατος deest, ut ante ποδός ἄκρου — στήθους — ἀριστεροῦ-
γόνατος — τοῦ δίφρου. Nullus computus in fine.

XVII. — cf. Schol. Germ. 198. sqq. Hygin. II. 11. — 3.
προτέθη dedimus, suadente Schaub., ex emend. Koppiers. Idem
Koppiers., non tamen assentiente Schaubachio, censebat ὡς καὶ
delendum et deinde jungendum esse: ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς
χεῖρας προτέθη. — 12. 13. ὑπὸ τὴν ζώνην pro glossemate habet
Schaub, licet eadem verba exhibeantur a Germ. et Hygino (Cen-
sor Jenensis l. 1. λαμπρὸν v. 13. aut ejiciendum aut in ἀμικρὸν
mutandum esse existimat.): idem 13. 14. Verba: ἐπὶ τοῦ δεξιῶ
... ἀριστεροῦ β', ab alio quodam addita esse censet. Ita sane
efficeretur: τοὺς πάντας ιβ'.

Cod. Vindob. *Ἀνδρομέδας*. — 10. deest ἐπὶ ante δεξιῶ et
ἐπ' ante ἀριστεροῦ. — 11. ἐπ' ἄκρας τῆς χειρὸς λαμπρὸν α'. ἐπὶ
τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α' ἐπὶ τοῦ δεξιῶ λαμπρὸν ἕνα· ἐπὶ τῆς
ζώνης. Deest computus in fine.

XVIII. — cf. Schol. Germ. 204. sqq. Hygin. II. 18. —
1. Pro μόνου Koppiers. ex Schol. ad Arati Phaen. 205. emendabat
αὐτά. Sed Schaub. praetulit aut cum Arnald. L. Gr. II. 2. p. 144.
μόνον (quod excudi curavimus), aut cum Munckero ad Hygin. P.

Δ, II. 15. et Fellio μόνα. — 4-6. Verba: ἄλλοι δὲ τὸν Πήγα-
σον . . . Βελλεροφόντος πτώσεως, e margine esse censuit Heyn.,
quum sequentia ad Aratum spectent. — 7. 8. Valckenaer. ad
Phoen. p. 185. (cf. Koppiers. p. 113.) censuit Eratosthenem ex
Hygin. P. A. II. 18. ita esse corrigendum: Εὐριπίδης δὲ φησὶν ἐν
Μελαυνίπῃ, "Ἰππὴν εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα.

Cod. Vindob. "Ἰππου. — 5. Βελλεροφόντου. — 8. θυγα-
τέρα. — 17. ἀφανῆ ἐστίν. — 19. "Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς
ράχεως δύο ἀμαυρούς. — 21. deest ἐπί. — 22. 23. ἀτήδους,
sine ἐπί. — 23. 24. ὀμφάλου ἔσχα-
τον ἀ' λαμπρόν, sine ἐπί. — 24. ἐμπροσθίων, sine ἐπί. —
In fine deest computus.

XIX. — cf. Schol. Germ. 220. Hygin. II. 20. — 6. Verba:
καὶ τὸ κέρασ ἀπολέσας notam marginalem redolere videntur Schaub.
6, sqq. Heynio haec tantum ab Eratosthene profecta videbantur:
ἔρριψεν αὐτὴν, τὸν δὲ Φρίξον . . . διεκόμισεν, ᾧ καὶ ἔδωκε τὴν
χρυσὴν δορᾶν . . . ὕδεν ἀμαυρότερος φαίνεται. — 6-8.
Verba: Ποσειδῶν . . . Παίωνα, parenthesi includenda esse mo-
nuit Koppiers.: sed jam Galeus ea distinxit, observante Schaub. —
8. Παίωνα Koppiers. — 9. 10. Schaub. scribendum censet: διεκό-
μισεν ὁ κριὸς, ᾧ καὶ ἔδωκε τὴν χρυσὴν δορᾶν, quo melius Eratos-
theni conveniat cum Germ. et Hygino.

Cod. Vindob. κριίου. — 2. ὧν ἐδέθη αὐτοῖς. — 10. ᾧ
καὶ ἐκδὺς ἔδωκε. — 14. 15. ἄκρου ἐμπροσθίου, sine ἐπ'. —
15. ραχέως, sine ἐπί. — 16. κέρκου, sine ἐπί. — 17. abest
ἐκατέρου. Computus in fine: τοὺς παντας ιζ'.

XX. — cf. Schol. Germ. 229. Hygin. II. 19. — 2. ἐκεῖ-
νον cum Arnaldo (Koppiers. p. 116.) praefert Schaub. — 3. Schaub.
malit: ἀπὸ Διὸς τοῦ πρώτου τοῦ ὀνόματος, Ἑρμοῦ θέντος. Ita
etiam Theo. Arnald. (Koppiers. l. c.) fere in eundem modum:
ἀπὸ Διὸς τοῦ πρώτου στοιχείου τὸ ὄνομα Ἑρμοῦ θέντος, ὅς (Kopp.
f. ὅτι). Heynius ejecto ἐπ' αὐτοῦ, seu ἀπ' αὐτοῦ, ut est in Sch.

Arat. 233. unde haec exscripta, ita hunc locum constituebat: λέγεται . . . εὐσημον δὲ τὸ γράμμα κείσθαι ἀπὸ Διδός (τὸ, ut est in Sch. Arati) πρῶτον, Ἐρμοῦ δέντος, ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἀστρῶν ἐποιήσατο. — 5. 6. Heynius, qui non assequeretur, quomodo Aegypti positio possit esse ex hoc Delta sidere, ἐκ τοῦ reddebat κατὰ τοῦ, i. e. κατὰ τὴν Αἰγύπτου θέσιν, esse eam similem huic. cf. Sch. Arat. 236. Possit aliquis con- jicere: κατὰ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν τοῦτο ἐν τοῖς ἀστροῖς εἶναι τρίγωνον, Delta Aegyptium repraesentari Deltoto signo. — 10. Pro ἐσόμενον in Fellii Cod. erat ἐσόμενα. „Recisis postremis, (ὄρων ἐσόμενον) praeferam εὐχερῆστέραν. Nisi malis εὐχερῆστέραν ἐσομένην: ad frugum comportationem enim Nili tot alvei oppor- tunitates praebent.” Heyn. — 10. Astérisco in Cod. notatum erat, post εὐχέρειαν nonnulla deesse. Koppiers volebat: καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐχερῆστέραν ἐσομένην. — 12. Koppiers. λαμπρὸν α΄.

Cod. Vindob. Δελτωτοῦ. — 10. εὐχέρειαν ὄρων ἐσόμενα.

XXI. — cf. Schol. Germ. 235. Hygin. II. 30. — 2. 3. ἐπ’ αὐτὸν sollennius. Sch. — 5. καλεῖται est ex em. Fellii. Cod. praebet κείται. Ibid. Heyn. suspicabatur: ἕως τοῦ ἐμπροσθίου. — 7. „Post ὁ μὲν βόρειος in Ms. erat καὶ ἐπὶ τοῦ μνείου β΄. Est sane τὸ μνίον alga: an haec circa Piscem notata fuit in sphaera?” Heyn.

Cod. Vindob. Ἰχθύων. — 1. ἔγγονοι. — 4. μέρει δια- διαλλάσσαν. — 5. νότιος κείται. ἔχουσι δὲ σύνδεσμον. ἕως κρίου. ἔχουσι δ’ ἀστέρας ὁ μὲν βόρειος β΄ καὶ ἐπὶ τοῦ μνείου β΄. ὁ δὲ νό- τιος. — 10. 11. πάντες . . . ἀστέρες ΜΓ.

XXII. — cf. Schol. Germ. 243. Hygin. II. 12. — 4. Heyn. scripsit πεμφθεῖς pro ἐπέμφθη. — 8. ὁ τῶν τραγωδιῶν (Schaub. τραγωδῶν) ποιητῆς ex glossemata, ut censet Schaub. Heyn. notat, in Cod. fuisse ἐν Φόρκυσι . . . ἄς εἶχον, unde Fel- lius male fecerit φορεῖσαι Γραίας εἶχον, correctum deinde a Galeo.

Ipse Heyn. existimabat fortasse scriptum fuisse: ποιητής, ἄς εἶχον. — 15. Heynius malebat: εἰς τὰ ἄστρα θείων. — 21. ἐπὶ τῆς κοιλίας appositum a Fellio ex Germanico.

Cod. Vindob. Περσέως. — 3. τοῦ Πολυδεύκου. — 8. τραγηδιῶν ποιητής. φόρκουσιν ἄς εἶχον, puncto priori o in φόρκουσιν supposito. — 9. γοργόνας. αὐταί. — 19. ἀγκῶνος sine ἐπ'. ἄκρας sine ἐπ'. — 21. ἔχειν: δεξιῦ μηροῦ. — 22. deest ἐπὶ et ἐκατέρου. — 22. 23. ἀντικνημίου ἀ' περὶ τοὺς γοργόνας, intermediis omissis. — 24. 25. κεφαλὴ ἢ δ' ἄρη ἔχουσα ε' ἀναστρος. — In fine nullus computus.

XXIII. — cf. Schol. Germ. 246. Hygin. II, 21. — Capitis initium ita constituendum censet Schaub.: ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τῆς ῥάχως τοῦ Ταύρου ἢ καλουμένη Πλειάς ἐστὶ συνηγμένη δι' αὐτῆς (sc. τῆς ῥάχως) εἰς ἀστέρας ἑπτὰ, διὸ καὶ Ἑπτάστερον καλεῖται. λέγουσι δὲ etc. — Etiam Heynius hic turbatum censuit: ἢ τῆς καλουμένης, ait, aut ejiciendum, aut retrahendum ad ἀποτομῆς. . . . Nisi transposita sunt verba: συνηγμένη εἰς ἀστέρας ἑπτὰ. λέγουσι δὲ αὐτὴν εἶναι τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων." — 10. 10. Κελαινῶ operarum vitio ap. Galeum et Schaub. Λύκος pro Λεῦκος dedimus correctore Heynio ad Apollod. p. 683. ed. vet. — 14. 15. θείων . . . σχήματος Fellio et Schaub. suspecta fuerunt: habent ea neque Germanicus neque Hyginus; et Hipparchus senior est Eratosthene.

Cod. Vindob. Πλειάδων. — 2. συνηγμένης δι' αὐτῆς. — 6. τὰς μὲν γὰρ φασί. — 14. θείων δὲ ἔχουσιν.

XXIV. — cf. Schol. Germ. 258. Hygin. II. 7. — 1. ἐννάτη, quod nullum sensum admittat, et ignoretur a Phavorino, rejicit Schaub. Monuit Heyn., quemadmodum c. 15. Cepheus fuerit ὁ τέταρτος ἐν τάξει, ita Lyram potuisse numerari loco nono inter sidera septentrionalis hemisphaerii: ceterum jam Fellium observasse, non iam dici Lyram, in parallelo nimirum, quo collocetur. — 3. καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν corruptum esse, monuit

Heyn. ad Apollod. p. 689. — 4. Ἀτλαντίδων dedimus cum Schaub. ex sententia Munckeri ad Hygin. P. A. p. 439. — ib. pro κατέβαλε Heyn. ad Apollod. l. c. κατέλαβε. — 5. φιδῆν, ut ab interpolatore profectum, debebat Heyn. — 6. Schaubach. malit distinguere: δέδωκεν, ὃς Καλλιόπης υἱὸς ἦν, μιᾶς τῶν Μουσαῶν. Ἐποίησε δὲ etc. — 9. Post ἔχειν Heynio videbatur excidisse αὐτούς. — 11. ἐκῆλει recepimus suadente Koppiers. p. 118., nec improbante Schaub. — Ib. Heynio videbatur fuisse: οὗτος τὸν μὲν, sive ὁ δὲ τὸν μὲν. — 15. Ex Heynii sententia post Πάγγαιον excidit ἰών.

Cod. Vindob. Λύρας. — 1. αὐτῆ ἰνάτη. — 4. τῶν ἀτλαντηρίωνδων (lineola transversa per on ducta) μιστέβαλε. — 6. υἱὸς ᾧ μιᾶς. — 27. πήχεως ἀάκρωτηρι ὁμοίως.

XXV. — cf. Schol. German. 260. Hygin. II. 8. — 1. ὄρνις a Fellio ex Arato additum. Heyn. scriptum fuisse existimabat: Οὗτός ἐστιν ὁ καλούμενος ὄρνις, ὃν κύκνω εικάζουσι. — 2-6. Eidem Eratosthenea non visa fuerunt praeterquam haec: λέγεται δὲ, τὸν Δία Νεμέσεως ἐρασθῆναι, καὶ ὁμοιωθέντα τῷ ὄρνείῳ τοῦτῳ καταπτῆναι εἰς Ῥαμνοῦντα. — 3. 4. πᾶσαν f. delendum, ut censet Schaub. — 9. Ἡρατῖνός pro Ἡράτης jussimus excudi, Valkenaerii (ad Phoeniss. 447.) et Koppiersii obsecuti sententiae, Cratinus Comicus scripserat Nemesin. — 9. 10. Verba: καὶ διὰ . . . ἀλλ', delenda censet Schaub. et v. 11. scribendum τεθῆναι. — 11. καὶ ante τὸν τύπον debebat Heynius.

Cod. Vindob. Κύκνου. — 1. οὗτον ἐστὶν ὁ καλούμενος μέγας. — In fine abest computus.

XXVI. — cf. Schol. Germ. 266. Hygin. II. 29. — 5. 6. Heyn. οἰνοχόην χέειν, tanquam si vas effundat. — 8. 9. Ordinem verborum ita malit constituere Schaub.: τῶν θεῶν ἄξιον κρινάντων αὐτὸν, ἵνα οἰνοχοῇ. Quum in Cod. fuerit κρίνειν, Heynius suspicabatur v. 7-9. διὰ τὸ λέγειν . . . καὶ, ἵνα οἰνοχοῇ, ἄξιον κρίνειν αὐτὸν τὸν θεόν: idem οὕτως, quod in Fell. ed.

ante πρὸς τὸν Δία (nisi potius post κάλλει), omnino statuit delendum. — Verba: 12 - 14. εἰς μαρτύριον . . . τοῦτο εἶναι, idem existimabat aut intrusa, aut saltem sic constituenda: εἰς μαρτύριον τῆς εἰρημένης πόσεως τῶν θεῶν ὑπολαμβάνοντες τοῦτο (τὸ ἐκχυθῆν) εἶναι. — 22. ἀριστερῶν in δεξιῶν mutandum esse suspicatur Schaub. prob. Censore Jenensi l. l.

Cod. Vindob. Ὑδροχόου. — 7. 8. ἀνεκομίσθη οὕτως πρὸς τὸν Δία κάλλει ὑπερνεύκας. — 9. κρίνειν. — 10. ἀθανασίαν τ. α. ἄγνωστον οὖσαν. — 12. desunt verba ὧς τινες λέγουσι. — 17. ἐφ' ἐκακατέρωναγκωνι. — 19. deest ἐπ'. et ἐφ'. — 20. deest ἐπὶ et ἐν. — 21. deest τοὺς πάντας ἰς'. — 22. ἔχουσα ὑστέρα β'. — 23. deest λοιποὶ δὲ ἀμαυροί.

XXVII. — cf. Schol. Germ. 266. Hygin. II. 28. Jam initio pro Πάν ex Arato, Theone, etiam ex Phavorino, qui hanc fabulam secundum Eratosthenem narrat, Schaub., cui suffragatus est Heyn., substituere malit Αἰγόκερος. — 1. 2. Verba vix sana esse censet Schaub., saltem legendum εἰς οὗ γέγονεν (Heyn. verbis: ἐξ ἐκείνου δὲ γέγονεν, non offensus est.). Sed quum neque Germanicus neque Hyginus eam sententiam expresserint, verba illa delenda et reliqua ita jungenda censet: Οὗτός (sc. Αἰγόκερος) ἐστὶ τῷ εἶδει ὁμοῖος τῷ Αἰγίπῳ· ἔχει δὲ (sc. Αἰγίπῳ) etc. Phavorinus legit: ὁμοῖος τῷ Πανί, et notavit Fellius, in codice scriptum fuisse divisim αἰγί πανι. Theo: ὁμοῖός ἐστι τῇ αἰγί. — 2. Pro Σηρίου (quod Heyn. interpretatur belluae marinae), cum Fellio Schaub. malit ἰχθύος, quaecum etiam consentiant Theo, Germ. et Hyg. — 5. ἐν τῇ Ἰδῇ pro insititiis habuit Heyn., quum non conveniant cum ὅτε. — 7. Theo κόχλακα. Porro ἐν τῷ f. χρόνῳ Schaub. Heyn., ἐν adhaesisse existimans ex κόχλον, ita vertit: quo (κόχλῳ) signo dato socios ad pugnam convocavit, sequentia vero sic constituit: καὶ τὸ τοῦ ἤχου Πανικὸν καλούμενον (sc. δοκτὴ εὐρεῖν) δι' ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον. — 7. 8. Koppiers, aut aliqua hic excidisse, aut deleta ὅ legendum esse

putabat: διὰ δὲ τὸ τοῦ ἤχου πανικὸν καλούμενον οἱ Τιτᾶνες ἐφευ-
γον. — 10. καὶ τὴν Αἶγα, τὴν μητέρα, omnem narrationem ju-
gulare et a mala manu huc illata esse existimabat Heyn. — 11.
Idem verba: ἐν τῇ Θαλάσῃ, pro otiosis habebat, putabat vero
excidisse εὐρεῖν, et post ἰχθύος vocab. οὐραν, quod habet Schol.
Arati 282.

Cod. Vind. Deest inscriptio Πανός. — 1. αἰγὶ πανί. —
2. 3. καὶ μέγατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. — 5. φησὶ ὅτι. — 6. Τιτά-
νας. — 7. κόλχον. — 9. abest ὁ Ζεὺς. — 11. τὸν κόλχον. —
13. 14. 15. ante τραχήλου, στήθους, ἐμπροσθίου, ῥάχεως,
γαστρὸς, οὐρᾶς, abest ἐπὶ. — 15. 16. τοὺς πάντας κβ'.

XXVIII. — cf. Schol. German. 283. sqq. Hygin. II. 27. —
7. Heyn. emend. τῆς Μουσῶν τροφῶ. — 12. 13. Wesseling.
ad Diodor. p. 254. emendabat; ἐπισημασίαις ἐπαινέσαι. Heynius:
„emendata, ait, praeclare sunt ex Germ. Schol. ἐπισημασίαις ἐπαι-
νεῖν, κρότον ποιοῦντα.” — 13. 14. scripsimus cum Heyn. ὑπὸ
ἑνὸς κρότου, quae tamen verba ille vel sic ex marg. huc illata
censuit. — 15. 16. δόξης . . . βουλήσει ex marg. irrepsisse
videntur Schaub. Heynio tantum delenda visa sunt v. 16. τῇ τού-
των βουλήσει, cui etiam v. 17. displicuerunt verba ὄσιον ὄντα, quae
tamen reddenda censuit propter ejus pietatem. — 18.
Idem conjecit: τῆς τῶν χειρῶν χεῖσεως . . . σύσσημον, indi-
cio dexteritatis manuum assumpto arcu et sagitta. —
21. 22. Verba: ὅτι π. ἔσται σαφής . . . πελάγει, a Germ.
et Hygino plane omissa, Schaubachio vel ob jejunitatem rejicula
videntur. Nos sequi maluimus emendationem Heynii: ὅθεν ἐστὶ
καὶ πλεῖστον αὐτοῦ μαρτύριον, ὅτι πᾶσιν ἐστὶ σαφής. In Sagit-
tario navigio nullus locus est.

Cod. Vindob. Τοξότου. — καθάπερ οἱ σατυρικοί. — 7.
τὸν εὐφημηστέην τῶν Μουσῶν. — 15. 16. δόξης χάριν εὐχοί-
σαι. — 20. ὁ ἐστὶ καὶ πλοῖον. — 25. ἐπὶ τῆς ἀλκίδος β' ἐπὶ
τοῦ δεξιῶ. — 26. ἄκρας sine ἐπ'. — 27. 28. ῥάχεως . . .

ἠέρον . . . ἔμπροσθέν . . . ὅπλῃς . . . sine ἐπι, ἐπ', et ἐφ'. —
28. τοὺς πάντας κ'.

XXIX. — cf. Schol. Germ. 283. Hygin. II. 15. ᾧ τε δὴ,
qua Sagitta, em. Heyn. — 5. Heynius ὕστερον προ πρότε-
ρον, quod illi ex pravo interpretamento fluxisse visum. — 8.
sq. Obscuram narrationem de Sagitta ex Hyperboreis reportata
Heynius interpretando illustrare conatus est: suspicatus praeterea
legendum esse: δοκεῖ δὲ ἀνακομισθῆναι sine τότε, et mox μετὰ τῶν
καρπῶν Δήμητρος. — 12. 13. Idem καταστερίσαι, saltem otiosum,
abesse maluit. — 14. ejecimus δ' post ἀστέρας.

Cod. Vindob. οἴστου. — 9. διὰ τοῦ ἀέρος pro ἀέρος. —
10. φησι. — 13. καταστερίσαι. — 15. μέσον ἕνα ἀμαυρόν.

XXX. — cf. Schol. Germ. 292. Hygin. II. 16. — 3.
pro διόσον Schaub. διόπερ. — 7. Κοππίερς. ἀναπεπτάμενος. —
8. Ναξικοῖς scripsimus, ut supra II. 7. — 9. 10. Idem αὐξά-
μενον pro ζητούμενον. — 13. Heyn. del. καὶ ante αἰτόν, nisi
exciderit inter utrumque vocabulum ἱερύσαντος, quum sit apud
Hyginum: sacrificanti ei etc.

Cod. Vindob. Αἰστοῦ. — 4. 5. τῶν ζωωνθῆλιον. — 8.
Ἐρατοσθένης δὲ φησι. — 9. 10. ζητούμενον δις ἐκκλαπέντα ἐκεί-
δεν ἐκκλαπῆναι. — 13. αἰτόν.

XXXI. — cf. Schol. Germ. 295. Hygin. II. 17. — 5.
Κοππίερς. ex catalogo Nereidum apud Hesiod. Theog. 243. sqq.
emendabat: Σαῶ δὲ καὶ αἰ πλ. Νηρηίδες. Verba tamen ita resti-
tuta Schaub. uncinis includere malit, ut praecedentia melius cum
reliquis cohaereant. Heynius: „restitues orationem ἀκονιτι, si
glossema αἰ πλεῖσται ejeceris.” — 6. pro μνηστῆρας Κοππίερς.
(et Wakefield. ad Sophocl. Trachin. 736. Erf.) emend. μαστῆρας,
quod receperimus, suadente etiam Heynio. — 8. παραγγέλλει,
hortatur, malit Heynius. — 16. Verba: ταῖς περὶ . . .
βίβλοις, Heyn. pro spuriiis habuit.

Cod. Vindob. Δελφίνος. — 5. ἐκρύπτων τὸ κερ. — 20. ῥῶται α' οὐρᾶς β'.

XXXII. — cf. Schol. Germ. 299. Hygin. II. 34. — ἀλιτεύοντα dedimus suadente Heynio, pro ἀλιτεύοντα. — 9. Pro Ἡρδαλίωνα ex Hyg. Schol. Nicandr. (Ther. 15.) et Schol. Arat. (ubi est Κηδαλίωνα) Schaub. malit Κηδαλίωνα. — 10. Heynius rejiciebat οἰκέτην et ὀδηγῆ. cf. Not. ad Apollod. p. 50. ed. vet. — 23. 24. Schaub. conjicit αὐτοῦ εἶναι. — 24. καὶ ante πράξεως del. Heyn. — 27. idem emendabat: αὐτόν τε.

Cod. Vindob. Ὠρείωνος. — 1. φησι εὐρυάλης. — 19. abest τῆς. — 22. 23. Ἀρτέμιδος κληθούς ἀξιωθεῖς. — 32. 33. ἐπ' ἀκρας χειρὸς α' ἀμαυροῦς β' ἐπὶ τῆς ζώνης, γ' ἐπὶ τοῦ ἐγχειριδίου τρεῖς ἀμαυροῦς εἶς. — In fine deest computus.

XXXIII. — cf. Schol. Germ. 332, Hygin. II. 35. — 2. Recepimus, suadente Schaub., emendationem Koppiers. ἄκοντος pro δράκοντος. — 8. Scripsimus ποιῆσαι suadente Heyn. pro ποιῆσαι. — 9. Verba ἀξιον κρίνας Schaubachio ex marg. esse videntur. Ceterum fragmentum Eratosthenis, quale servatum est in Scholiis Cod. Veneti Iliadis, margini nostrae ed. apposuimus. cf. Schol. Germ. 332. p. 78. Buhl. et Hygin. P. A. II. 35.

Cod. Vindob. Κυρός. — 6. ἀνήρ. Ἡλθς. — 17. 18. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἢ γλώττης α' ὄν. — 22. στήθους (sine ἐπὶ) β' ἐμπροσθίου ποδός. — 23. κοιλίας sine ἐπὶ. — 24. ἀκρω ποδὶ, sine ἐπ'. — 25. κέρκον (sine ἐπὶ) τοὺς πάντας ιγ'.

XXXIV. — cf. Schol. Germ. 306. Hygin. II. 33. τὴν καλουμένην κυνηγίαν Heyn. suspicatus est locum in coelo esse, ubi juxta posita sint sidera ad venationem spectare visa. — 2. verbis: διὰ δὲ τὴν ταχύτητα, Schaub. addere placet ex Theone: καὶ τὴν πολυγονίαν, ut melius cum reliquis conveniant. — 5. 6. Aristot. H. A. VI. 28. 3.

Cod. Vind. Λαγωῦ. — 1. οὗτός ἐστι' ε'. — 8. σώματος α'. — Deest computus in fine.

XXXV.

XXXV. — cf. Schol. Germ. 308. Hygin. II. 37. — 2. 3. *καὶ ἀρχῆθεν ἐτακτονήθη. Locus spurius et rejiciendus.* Schaub. — 3. 4. πρώτη . . . ἄβατον ὄν, verba videbantur Heynio ex antiquo poeta servata. — 12. *στηλίδος legendum esse censet Schaub.* — 13. idem scribit τροπῶν.

Cod. Vindob. Ἀργούς. — 1. *εἰτάχθη pro εἰσήχθη.* — 5. *σαφέστατον.* — 12. *καὶ τῷ ἑτέρῳ, sine ἐπί. μοχ στολίδος, sine ἐπί.* — 13. *deest ἐπί. Deest etiam computus in fine.*

XXXVI. — cf. Schol. German. 317. Hygin. II. 31.

Cod. Vindob. *Κήτους.* — 2. *ταῖς νηρησίαι.* — 3. *δ' αὐτον,* linea correctrice ducta per ν. — 8. *ἕως τοῦ κενεῶνος.*

XXXVII. — cf. Schol. Germ. 321. Hygin. II. 32. — 4. *δικαιότατον pro δικαιότατως dictum esse potuisse censet Schaub.; Heyn. δικαιότατον pro glossa habuit.* — 9. *καλεῖται est a Felio; in cod. erat φαίνεται.*

Cod. Vindob. Ποταμοῦ. — 7. 8. *ἐγγίζει τῶν πηδαλίων τῆς ἀργούς.* — 9. 10. *περίγειος φαίνεται δὲ ἀστέρας.* — 12. *ζ' ἄφασιν εἶναι.*

XXXVIII. — cf. Schol. Germ. 334. Hygin. II. 41. — 1. 2. *Κορπίους, legit: ὄν κάπτειν (i. e. καταπίνειν) λέγουσι.* — 5. *post νυκτὸς nonnulla excidisse suspicatur Schaub. nisi legendum fuerit ἐμπροσθεν . . . νυκτὸς, αὐτὴν γενέσθαι ἰχθύων, quamvis ex verbis Schol. Germ.: quidam autem dicunt, quod de stagno filiam Veneris salvarent, fides accedat verbis σώσαι αὐτήν. Heynius haec ultima verba, si ex emendatione venerint, recte recepta esse judicavit.* — 6. *Συρίαν θεὸν recepimus auctoritate Heynii: antea Συρίας θ.*

Cod. Vindob. *Ιχθύς.* — 4. *κατὰ τὴν βοβήκων ἐκπεσοίσης.* — 5. *deest σώσαι αὐτήν.* — 10. *τοῦ ῥίγχου.*

XXXIX. — cf. Schol. Germ. 343. Hygin. II. 39. Inscriptio capitis valde diversa: Germanico Sacrarium, Hygino Αγα, Arato et Theoni *Δυτήριον, Proclo Δυματήριον. Νέκταρ*

quam nusquam invenitur, Schaub, pro spurio id habet, nisi potius νεκτάριον scribendum sit et νεκτάριον Συτήριον de divina ara accipiendum, ad quam Dii contra Saturnum conjuraverint. — 2. post ἐστράτευσεν Koppiers. ex Theone supplendum censuit: Κυκλώπων κατασκευασάντων ἔχων ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν. Ἐπιτυχόντες etc. — 4. Heyn. f. ὄθεν καὶ εἰς τ. σ. — 5. Locum ita supplet Schaub.: καὶ ἐν ᾧ θύουσιν οἱ κ. — 6. καὶ ὀμνύειν e marg. illatum existimabat Heyn.

Cod. Vindob. Συτηρίου. — 8. τῆς εὐχαρίδος α'. — 9. τοὺς πάντας γ'.

XL. — cf. Schol. Germ. 363. Hygin. II. 58. — 2. τε recepimus pro δὲ ex em. Heynii. — 4. supplet Koppiers. δι' ἔρωτα παιδείας, probante Schaub.; quod licet sagaciter factum dicat Heyn., tamen se a prima manu non putasse ait nisi haec: ἐφ' ὃν Ἡρακλῆς δοκεῖ εἰλθεῖν καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἐν τῷ ἀντροῦ. Idem versu 5. scripsit μόνον δὲ τῶν Κενταύρων, quod recepimus. — 3. συνομιλοῦντων conj. Heyn. — 23. sqq. „Aut haec; quae attexta sunt de bestiola; aliunde sunt inserta; aut illa; quae supra jam de eadem lecta erant; alterum hoc probabilius; nam deest ibi stellarum enumeratio.” Heyn. — 24. Idem: „forte fuit τεταγμένον πρὸς τὸν βωμόν· potuit tamen esse τεταμένον.”

Cod. Vindob. Κενταύρου. — 16. deest ἐπ'. — 17. 18. ἀγκῶνος α' ἐφ' ἑκατέρων, omissis intermediis. — 19. 20. ῥάχεως, κοιλίας, κέρκον, sine ἐπί. — 22. κεφαλῆς γ' τοὺς πάντας ζ'.

XLI. — cf. Schol. Germ. 372. Hygin. II. 40. Capitis inscriptionem Heynius fuisse censuit: Κόραξ, καὶ Ἰδρος, καὶ Ἡρατῆρ, eoque spectare voc. κοινόν. — 3. 4. Verba: ἐκάστῳ . . . ἀνακείμενον a Germanico et Hygino non sunt expressa. — 4. Schaub. conjicit τῷ θεῷ, citans Ovid. Fast. II. 247. — 9. καὶ exsulare jussit Heyn. — 12. 13. Verba ἐν τοῖς ἀνθρώποις et ἰατρῶν delenda censet Schaub., neque paulo post, quae fuit etiam

Heynii sententia, ab ipso Eratosthene Aristotelem fuisse laudatum. Heynius verba ἐν τοῖς ἀνθρώποις malebat collocare post μνημόνευμα δὲ δώσων (δὲ recepimus), sive potius θήσων, et versu 12. 13. legere τῷ μὲν κόρακι ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἰκανὸν, poenam hanc imposuit. — 15—18. ita Schaub. ordinat: μνημόνευμα δώσων τῆς εἰς θεοῦς ἀμαρτίας σαφέες, εἰκονίσας ἐν τοῖς ἀστροῖς εἶναι τὸν ὕδρον, καὶ τὸν κρατῆρα, καὶ τὸν κόρακα μὴ προσελθεῖν καὶ μὴ δυνάμενον πιεῖν. Praeterea, quum ab Hygino Eratosthenes auctor afferatur, Craterem esse eum; quo Icarus sit usus hominibus vinum ostendens, idem Schaub. hoc loco aliquid excidisse suspicatur. — 17. post τὸν τε Ὑδρον utique καὶ τὸν Κόρακα excidisse statuebat Heyn.; et post προσελθεῖν deesse τῇ κρήνῃ, aut simile quid.

Cod. Vindob. ὕδρος ἐν ᾧ κρατ = (sic). — 9. ἐξαρχάξας. — 13. 14. ἰκανὸ τοῦτον τ. χ. διψην. — 15. μνημόνευμα δώσ^ς (i. e. δώσε): — 25. 26. ἐπὶ τῆς ῥύγχους;

XLII. — cf. Hygin. II. 36. — 1. Οὗτος pro Αὐτός dedimus, Heynio auctore. — 7. Verba καὶ π. ὁ. τ. Κυνός, Heyn. eiecit, neque inveniuntur in schol. Arati 451. hinc transscripto. Ea tamen habent schol. Vindobonensia edita a Groddeckio. — 9. sqq. τὰ δὲ μετὰ ταῦτά et quae sequuntur, aliunde illata censuit Heynius; „nec leguntur, ait, in Sch. Germanici nec in Hygino: neque ea locum habebant nisi in alio libro, in quo XII. signa deinceps exposita fuere.”

Cod. Vindob. προκύων. — 3. λέγεται γὰρ διά. — 9. ἐκείνον. — 11. μηνίον. Mox ἐστὶ.

XLIII. — cf. Hygin. II. 42. Excidit, ex sententia Heynii, principium capitis, quale est ap. Hyginum. — 3—5. Πρῶτον μὲν Διὸς . . . : ἀπὸ τοῦ Ἡλίου. Hunc locum corruptum, neque, ut Schaub. arbitratur, Eratostheneum, quippe veritati et Platonis reliquorumque omnium sententiis repugnantem, ita restituendum censet ille: πρῶτον μὲν Ἡρόνου φαίνοντα, οὐ μέγαν· ὁ δεύτερος, Διὸς

ἐκλήθη Φαίδων μέγας· οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου υἱοῦ. —

5. 6. Locum Koppiers. ita restituit: ὁ δὲ τρίτος Ἄρως Πυρόεις
καλεῖται, οὐ μέγας· τὸ δὲ χρωμα ὁμοίος τῷ ἐν τῷ Ἄετῳ. — 14.
15. Verba Στίλβων — ποιεῖν, pro lacinia assuta habuit Heynius.

Cod. Vindob. Πλανήτας. — 2. αὐτοῦς (Groddekus, qui
hoc caput integrum e Cod. Vindobonensi exscriptum dedit in
Epistola critica ad Buhlium T. II. p. 381.). — 7. τῷ ἐν τῷ
(Grod.) αἰετῷ. — 10. στίλβων λαμπρός. — 11. 12. αὐτὸν
τὸν διάκοσμον. — 13. ἐπὶ σημασιῶν, divisim, (Groddek.).

XLIV. — cf. Hygin. II. 43. — 4. 5. Διόπερ . . . .
Ἡρακλῆα. Hic multa excidisse vidit Koppiers. comparato Hygino,
Theone ad v. 473. et Achill. Tat. (in Petavii Uranolog. p. 85.).
Neque tamen locum Schaubach, emendare ausus est. — 4. Δηλά-
σις coniecit Needham ad Geopon. XI. 19. probante Heynio.

Cod. Vindob. Γαλαξίας. — 4. αὐτῷ. — 7. τὴν Ἡρακλῆα.

I N D I O N Y S I U M.

Vers. 2. *ἀσπετα* Codd. Steph. et Etonensis: *εὐρετα* Priscianus; v. Wernsdorf. Supplem. ad Prisc. p. 1499. qui sic legendum esse contendit. Hudson. censebat Priscianum scripsisse *p o p u l o s q u e* per orbem in — *Discretos, ἀκριτα.*

5. *Οὐ μὲν* Codd. Bodl. 1. 2. Palat. Schellersh. et Paraphrastes. *διὰ πρὸ* Cod. Palat.

6. *ὄξυτέρη* Codd. Steph. Bodl. 4. Petavianus et quem tractavit Vlitius apud Thwait. Neque aliter Priscianus 12., ad quem v. Wernsd. idemque in Antiqq. Balear. Cap. VI. §. 2. — Siebenkeesius in notis msc. „haec, inquit, omnino vera lectio est, quam Eustathius etiam agnoscit. v. 278. *ὄξυ μὲν ἐσπέριον.* Sic et Priscianus vertit.” — Sed *εὐρυτέρη* pro unice vero habuit Nunnescius in Misc. Obs. VII. p. 162. eamque lectionem jam defenderant Papius, cujus integram notam H. Stephanus repetiit, J. Vossius, Gronov. ad Mel. I. 1. not. 10. et Cellar. Orb. Ant. L. I. cap. 2. adstipulantibus Ursino et Hudsono. — *ἡλίω* Cod. Schell.

7. *εἰκνῖα* Codd. Schell. et Palat. *εἰκνῖα* Codd. Bodl. 4. Cantabrig. et Eton.

8. *ἐν ἠπείροις* Codd. Bodl. 3. 4. Palat. et Paraphr. Idem tuetur Schaefer. Meletem. crit. pag. 38.

9. *πρῶτον μὲν* A. Codd. Steph. et Eustath. cum ed. Papii. *πρώτην* Cod. Schell. *πρώτην μὲν* A. Codd. Steph. Bodl. 1. 2.

Palat., quam lectionem Papius ex Prisc. probari posse putabat; eamque amplectitur Schaefer. l. 1.

10. ἡ τοι Cod. Bodl. 3.

11. „Potest legi Γαδειρόθεν εἰς στόμα.” Holsten. ap. Hudson. In idem inciderat Siebenkees.

12. Σερεϊότατος Cod. Steph.

14. Laudant Tzetz. ad Lycophr. 1288, et Schol. Aesch. Prometh. 788. — Εὐρώπης Cod. Bodl. 2. μέσον Codd. Palat. et Schell. μέσσου Cod. Bodl. 3. διὰ μέσσοις corrigit Schaefer. l. 1. p. 95. coll. v. 735.

15. ἐνδ' ἐλισσόμενος Cod. Schell. σαυροματάων Cod. Palat.

16. σύρετ' εἰς Cod. Palat.

17. βορέαν Cod. Schell.

18. νοτιώτερον Codd. Steph. Bodl. 1. Palat. Schell. Paraphr. et Prisc. — εἰς μέσα, pro εἰς στόμα, Codd. Palat. et Schell. „Versus obscurus, quem inepta Eustathii interpretatio obscuriorem reddit. Quid enim Nilii ostiis cum termino Asiae et Europae? Festus (nempe Avienus) ad tres partes refert; Priscianus et Eustathius ad duas tantum, quod Dionysius videtur voluisse; sed ita sensus ineptissimus, nisi ita intelligas, lineam deinde ab Hellesponto per Aegaeum mare ad Aegyptum perductam et inter Europam et Asiam postremam linearem esse, aut ultimam terminorum partem versus austrum; ut quasi triplicem terminum statuat, maxime borealem Tanaium fluvium, maxime australem hanc lineam per Aegaeum mare ductam, medium vero Maeotium pontum, utrumque Bosporum, Propontidem et Hellespontum. Id etiam meminisse oportet, quod et Eustathius saepius monet, παχυμερῶς haec dici a Geographo nostro, non μαθηματικῶς; qui enim ἀκριβῶς haec examinare volunt immerito veteres sugillant; responderet enim illa linea meridiano grad. 56. aut 57: Alexandria autem est sub 60½ gr. long. Pari licentia infra v. 504. ἅντα δὲ πέζης etc. Id quoque meminisse oportet, Dionysium terram statuere fundae

figuram obtinere, quae per medium secta duos facit conos. Alterum horum integrum sola occupat Asia, alterum Europa et Africa. Duo isti coni communem habent basin, quam in figura οικουμένης referunt termini qui Asiam ab Africa et Europa separant, hoc est Nilus ab una parte, ex altera Tanais, Maeotis pontus etc.; lineaque per Aegaeum ita producta, quae Europae terminos cum termino Africae connectit, constituitque τὸ ἴσον ἐπ' Ἀσίδα νεῖατον ἔχνος, ut v. 274. Ita poetam memorem instituti oportebat ubique τῇ θέσει δουλεύειν. Ad has rationes Eustathii oppositio exigenda est." Siebenkees.

19. Ἄλλοι δ' ἐπ' ἠπείροισι Cod. Palat.

21. Mediam saepe produci in Κασπίος apud Dionysium novit Brunck. ad Apollon. Rh. III. 859. — μεσσηγύ Cod. Pal.

22. „Al. κενόν τ' Εὐρώπης." Huds.

24. κόλποι Cod. Palat. sed corr. rec. m. mox idem μεσσηγύ.

26. οὐρεσι Cod. Schellersh.

27. σθένος Ὠκ. Codd. Steph. Bodl. 3. ed. Papii Antw. 1575.

8. et, quae inde expressa est, Haverkampii, L. B. 1736. 8. Eandem lectionem agnoscit et Eustath.; novit tamen et alteram vulgarem ῥόος (v. ad v. 13.), quam et exhibet Cod. Schellersh.

30. „Ἄτλας ἔδ' ἐσπέριος malit Casaub." Huds.

31. ἀρειμανίων Cod. Schellersh. et Eustath.

32. πεπηγότα κρόνιον τε Cod. Schell.

33. αὐ̄ μιν νεκρὸν Cod. Schell. — mox οὐνεκ Codd. Rob. Steph. Bodl. 2. et Etonens.

35. Πάντη pro Αἰεὶ Codd. Bodl. 1. 2. Cantabrig. Palat. et Petav. ap. Arntzen. qui id praefert; notavitque hanc lect. Hudson. — σιαρῆσι ed. Haverk. vitio operarum. — νεφέλῃσι Cod. Schell.

36. ἐν ἀνθρώποισιν idem.

37. καὶ Ἴνδον κύμα θαλάσσης idem.

38. νόσφι pro ἄγχι idem. Mox Αἰθιοπῶν Codd. Steph.; sed αἰθιοπείων Cod. Palat.

39. 40. ἔνθα τε Cod. Schell. Mox ἀγκῶν ἐντέταται Codd. Steph. Praeterea ἀγκῶν Priscianus et Eustath.
41. περιδέδραυς edd. Pap. et Haverk.
42. τοῖος εἶναι καὶ τοῖα Codd. Steph. — τοῖα exhibet etiam Cod. Schell. „v. Joan. Philop. εἰς κοσμοποιίαν, L. 4, 5.” Siebenk.
43. ἔνθα ἐρεύγεται Codd. Bodl. 1. 2. Palat. ἔνθα ἀπερεύγεται Cod. Schell.
44. πλείονας Cod. Palat. πίσυρας Cod. Schell.
45. ἦτοι ὁ μὲν π. ὅς ἐσπέριον ἄ. τέμνει Cod. Schell. ἦτοι ὁ μὲν Cod. Cantabr. πρώτιστον Cod. Palat. Bodl. 1. 2. Paraphr. πρώτιστα Cod. Bodl. 3. — τέμνει notatum quoque ab Hudson, atque ita legit Priscianus, quum Avienus alterum, τέκτει, expresserit v. 78.
47. δεύτερον οὖν ὀλίγον μ. ἄ. προφερέστατον Cod. Palat. et similiter Schell., nisi quod is tueatur αὐτ' pro οὖν. — δεύτερον ... ὀλίγον etiam Codd. Bodl. 1. 2. 3. et Paraphr. οὖν Cod. Bodl. 2. προφερέστερος Cod. Bodl. 4. Avien. Priscian. προφερέστατον Codd. Bodl. 1. 2. 3. et Paraphr.
48. ἀποσιδνάμενος Cod. Schell.
50. ὑρακίαν Cod. Schell.
51. ὑπαὶ Cod. Bodl. 1. 2.
52. εἰς κεν Cod. Schell.
54. ἀράβιος Cod. Schell. Ἀράβιος Codd. Bodl. 1. 2. 3. — ἐνδοθε pro ἐγγύθε Cod. Schell.
55. ἀξείνου Cod. Schell. κόλπου pro πόντου Codd. Steph. quam tamen lectionem non praefert H. Steph. — νοτιότερον Cod. Schell.
56. βαθυκύμονες Codd. Bodl. 1. et Schell.
57. ἄλλοι δ' ἔτ' Cod. Schell. — ἀπείριτοι Cod. Palat.
59. ῥοδιόσαιν pro πελάγισαιν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. et Palat.

61. πολέων Cod. Palat.

62. ἐννέπετε Cod. Schellerh. ἐννέποιτε Cod. Palat.

63. ἀρξάμεναι abest a Cod. Schell.

64. ἐνθα τὲ Cod. Schell.

65. ἐστασι Cod. Schell. ἐστασι Cod. Palat. — παρσακατό-
εντα Cod. Schell.

67. εἰς οὐρανὸν Cod. Schell. — ἔδραμεν ἄξων Codd. Steph.
et Eustath. atque ita praefert Schrad. ad Avien. 102. — ἦχι τε
καὶ . . . οὐρανὸν ἀνέδραμε Cod. Palat. „MS. ἔδραμεν ἄξων.
haec lect. Msc. sed altera ex Homero Odys. α'. (53.) v. Eustath.
in comment. p. 1389. et 90.” Siebenk.

68. πυκνοῖσι Codd. Bodl. 1. et Palat. — πυκνοῖς Cod. Schell. —
νεφέεσι Cod. Palat.

70. τε abest a Codd. Palat. et Schell.

71. Λιβύες ed. Haverk. typhothetae errore. — μέσος Codd.
Palat. et Schell.

72. τ' ἐνθα Cod. Bodl. 4. περὶ Codd. Bodl. 1. 2. 3.

73. εἰς Εὐρώπην Codd. Eton. Edd. Pap. et Haverk.

74. Τὸν δὲ μετ' ἐνδέχεται Cod. Palat. notavitque Siebenk.
„Al. Τὸν δὲ μετ' ἐνδέχεται” notavit Hudson, nisi operarum est
error.

76. ἔρχεται Codd. Bodl. 1. 2.

77. ὕιες Cod. Schell. — ἠπείροισι Codd. Steph. Bodl. 4.
Cantabr. Paraphr. et Priscian.

78. Ἀύσονῆς αἰεὶ Codd. Palat. Schell.

80. Σικελίης Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Petav. — ἦ γὰρ τε
καὶ Σικελίης Cod. Schell.

81. ἐξείης Cod. Schell. Idem ἐρρεύγεται.

82. τῶ Codd. Bodl. 4. Cantabr. Eton. ἐπὶ Cod. Schell. —
ἐνδοθι Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Eton. et Eust. „haud male” ait
Hudson, ; et praetulit H. Steph. ita Prisc. quoque legisse censens.

83. Τὸν δὲ μεταδέχεται Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Schell.

μέτ' ἐκδέχεται Cod. Palat. μεταρῦεται Cod. Eton. cf. Arntzen, Misc. p. 242. Ceterum de vv. 83-100. vid. D. Ignatii Georgii D. Paulus Apostolus in mari, quod nunc Venetus sinus dicitur, naufragus, et Melitae Dalmatensis insulae post naufragium hospes etc. Venet. 1730. 4. p. LXXIX. sqq.

85. ὑπερθεῖν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. — ὅς τ' ἀπάνευθεν Cod. Bodl. 4. et Cantabr. Utramque lectionem notavit Hudson,

86. ἐκκέχεται Cod. Schell.

87. Idem πολύ.

89. μέτωπον pro κάρηνον Codd. Steph. et Palat. Legitur etiam προπηγνές teste H. Stephano.

90. κάρηνον pro μέτωπον Codd. Schell. et Palat. Ceterum Palat. omittit μιν, exhibetque κριοῖα.

91. ἰηπυγίαν Cod. Palat.

94. Cod. Schellersh. περινάεται, accentu ab alia manu superposito.

95. ἠπείρους ἀπερεύγεται, continentes eructat, vertit Stephanus; duriuscule sane, nescio enim quo sano sensu dici possit duas regiones a mari hoc eructari. Videtur potius Dionysius sic uti voce ἀπερεύγεται, ut voce ἀφικέσθαι poetae uti solent, ut — ἀφίξεται Ἴλιον ἴρην, Iliad. α' (270.), quod et Virgilius imitatur in voce devenere; devenere locos laetos — (Aen. VI. 638.). Hic ἀφικέσθαι significat accedere ad aliquid, ita ut praepositione ἀπὸ innuatur terminus a quo, terminus vero ad quem in accusativo verbo subjiciatur, per ellipsin praepositionis εἰς, ἐπὶ vel πρὸς. Sic δίσσας ἠπείρους ἀπερεύγεται hic vertendum erit; Ex se eructat (aqua sc. aut fluctus) in duas continentes. Vel fortasse legendum est ἠπείρους ἐπερεύγεται, quod manifestius significabit eructat ad continentes; ut ἐπέρχομαι significat advenio, accedo ad, accusativum regens, ut ἀγρὸν δ' ἐπελεύσομαι ἠδὲ βοτῆρας, Odys.

ο' (503).'' Ita Guil. Hill, in ed. Londin. 1679. 8. Siebankees. in notis msc.: „ἀπερεύεται Prisc. ἐπερεύεται v. 122.”

96. ἐπὶ χεῖρα Cod. Bodl. 4, Cantabr.

97. Δαλματίας (s. Ἡμαθίας, nam ita in quibusdam Codd. fortasse lectum fuisse suspicatur) δ' ἐφύπερθεν scribere mavult Fontein, ad Avien. 146.

98. παρακέλιται Cod. Bodl. 1. — ἄπλετος Codd. Bodl. 1. 2. et Paraphr.

99. πολυτενής . . . ἀμφὶ τρίταις Cod. Palat. — πολυτελής Cod. Bodl. 2. ἐπίδρομος Cod. Bodl. 4. Cantabr., quam lectionem, τρισσῆσιν ἐπίδρομος, laudat etiam H. Steph.

103. ἀτὰρ Cod. Palat.

104. κόλπος pro πόντος Cod. Bodl. 4, et Eustath. — περὶ pro ἐπὶ Codd. Bodl. 1. 2. 4, Cantabr. Eton, περὶ Σύρτιν Cod. Schellersh. Mox pro ἐλίσσω Cod. Palat, ἐλαύνων, sed ὀδεύων Cod. Bodl. 4.

105. ἤνπερ καὶ εὖρ, ἐννέπουσιν Cod. Schell. ἐννέπουσιν etiam Cod. Palat.

106. δέ τις Cod. Palat. — ἔντος Cod. Bodl. 4.

107. ἐρχομένου Codd. Steph. et Eton.

108. ὡς edd. Pap. et Haverk. „Illud Ὡς οἱ μὲν cum admiratione legendum esse placuit Ceperino.” Hudson. — βοῶσαι Cod. Schell.

109. ἐκ δ' οὖρων Σικελῶν Prisc. (Ita Thwait.: sed Wernsdorffio Priscianus v. 112, legisse videtur ἐκ δ' ὄρων vel ὀρίων.) „ἐκ δ' οὖρων Σικελοῦ legendum esse conjicit Hillus (ex Ceperino. Thwait.). Ἐκ δ' ὀρίων Σικελῶν malit Ursinus; tum quod ad vulgatam lectionem proprius accedat, tum quod ita legisse videatur Priscianus.” Hudson.

111. ἐννέπουσιν Codd. Palat. et Schell.

113. προῆσιν Cod. Petav. προῆσι Cod. Schell.

114. φυσσιόωντες edd. Pap. Haverk. φυσῶντος Cod. Petav.

quodammodo defendente Arntzenio. — *κατ' ἐναντία* Codd. Steph. Bodl. 1. Eustath. — *κεῖται* Codd. Steph. Bodl. 2. 3. Cantabr. Eton. Palat. Schell. *κατ' ἐναντία κεῖται* laudat etiam Tzetz. ad Lycophr. 925.

118. *ἄχρι πτόλιος* Cod. Schell. Idem *χώρην*. Cod. Bodl. 1. *χώρης*.

122. *ἀπερεύγεται* Codd. Bodl. 1. 2. 3. Palat. *τρεπτὴν ἀπερεύγεται ἄλλα* Cod. Schell.

123. *βλοσσυρωπὸς* Cod. Schell. *βλοσσύρωπος* Cod. Palat.

124. *ὑπὸ* Codd. Palat. Schell. *οὐρῆς* Cod. Schell.

126. *νήχιτος* Cod. Palat. *προβολῆσι* Cod. Petav. atque ita Is. Vossius ad Melam I. 15. p. 387, improbante Ursino; cf. Wernsd. ad Avien. 183.

127. *προχοῆς* Codd. Bodl. 1. 2. Palat. Schell. *προβολῆ* Codd. Steph. Bodl. 3. Petav.; atque ita Salmas. ad Solin. p. 548., probantibus Ursino et Arntzenio. Mox *νέμονται* Cod. Schell. pro *ἀμφινέμονται*.

128. *ὄσον* Codd. Palat. Schell. *ἐπιπροβέβηκεν* Cod. Palat. — *μυχὰν* Vossius l. 1. *μυχὰ νήσων* Codd. Steph. Bodl. 1. 3. 4. et Petav. quod probat Arntzen. „Al. *ἐπὶ μυχὰ*, ut et *μυχὰ νήσων*. quam lectionem praefert Holstenius, ne eadem praepositio bis uno versu repetatur.” Hudson.

129. *ζέφυρος* Codd. Steph. et Priscian. *Παταρήϊδα* Cod. Schell.

130. *δ' ἐκείνου* Cod. Schell.

131. Idem *πόντου* et *ρόον*, quod postremum, prolatum etiam a Papio, tuentur quoque Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Eton. Palat. Petav. — Schraderus ad Avien. 188. hunc et antecedentem versum ita legendum censuit: *Φράζεο δ' ἐκ κείνου τετραμμένου αὐθις ἐπ' ἄρκτους Αἰγαίου πόντοιο πλατὸν ρόον.*

132. *νήσσοισι* Cod. Schell. — *σποράδων* idem et Palat. Prisoianus hic v. 130. habet *Cycladas*, ad quem vid. Wernsd.

134. πόντος super vers. Cod. Palat.
135. οὐρον . . . . ἐσχατώεσσαν Cod. Schell.
137. Idem βορέην, omisso δέ.
138. Idem ὑπέρ.
139. ἐπίπλατυς Cod. Palat.
140. „Τῷ δ' ἐπὶ Etym. M. v. Βούπυρος.” Hudson. Idem jam notaverat Thwaites. ἐπὶ Φηγίκιου . . . . Ἰνῶ Cod. Palat. — Ἰνῶ praeferunt etiam Codices quatuor Bodl. et Eton.
142. δὴ κάκεϊνος Cod. Schell.
145. ἐν pro ἐπ' idem. ἐπ' ἀλλήλοισι Cod. Palat.
146. Pro ἐγγύθι Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Palat. Schell. et Paraphr. ἀνδρασι. „Sed ἐνδοθι legisse videtur Avienus, probante Holstenio.” Hudson.
148. δῆτοι Codd. Steph. Eton. Palat. δῆ τοι Schell. H. Steph. malebat interpungere post κέλευθοι; non post αἰεὶ versu sq., improbante Ursino.
150. δύο Codd. Palat. Schell. δὺ ἀνίσχουσι Codd. Cantabr. Eton.
151. ἡ μὲν ὑπαινοτὴ τὴν καὶ καλέουσι K. Codd. Steph. ὑπαὶ νοτὴ τὴν περ κ. K. Cod. Schell. ὑπαινοτὴ τὴν τε καλέουσι H. Cod. Palat. ὑπαινοτὴ τὴν δὲ καλέουσι H. Cod. Petav., idque malit Arntz.
152. βορειότερα Cod. Schell.
154. ξυνίασι idem.
155. ὀλκάδ' εἰ. τ. ἦ. ἀνύσαι Codd. Steph. ἀνύσαι Cod. Palat. ἀνύσει Cod. Bodl. 4. ἀνύσαιⁿ Cod. Schell. „ἐπὶ τρίτῳ ἡμαρ ἀνύση Desid. Herald. advers. L. 2. c. 9. male de Cretae promontorio accipit.” Siebenk.
156. ἰδῆ Cod. Bodl. 3. διθάλαττον Cod. Schell.
157. τορρέα Cod. Bodl. 2. εἰαδόμενον Cod. Schell. ἄμματι Cod. Palat.
158. νευρᾶς Cod. Palat.

159. εὐδὺ Cod. Bodl. 2. διαγραφέντα μίση δέ τις Cod. Palat. διαγραφέντα μίση δέ τι Cod. Schell. μόνη Codd. Steph. Avienus et Prisc. Receptit Papius.

160. εἰς Cod. Schell.

161. σχῆμα Cod. Cantabr.

162. εἰκῶς Cod. Palat.

163. οἰδματα λίμνης Codd. Steph.

164. μέντι περὶ Cod. Palat.

166. πομυρίον ἔρχετα Cod. Schell. πόντοιο μύριον Cod. Palat.

167. ᾧ ἐνὶ Codd. Steph. et Schell. ᾧ ἐνὶ Paraphr. „ἐνὶ; Ms. R. Steph.” notat Thwaites, per errorem, ut videtur.

168. Hunc v. laudat Tzetz, ad Lycophr. 695.

171. ἔχεις Cod. Bodl. 4.

173. παραγνώσσοντι Codd. Bodl. 1. 4. et Paraphr. πιφασκόμενος Codd. Bodl. quatuor et Palat. πιφασκόμενα τάδε πάντα Cod. Schell. τάδε πάντα etiam Cod. Bodl. 3.

176. „Ex hoc loco F. Avienus in Ora marit. p. 438. (v. 331.) inepte conatur probare, Gades ad Africam pertinuisse, ubi Dionys. ipso nomine testem laudat, qui nil de hac re, et in versione sua (265.) sic reddit: Gades principium est, quod jure reprehendi non potest, si Gades fretum Gaditanum intelligas cum Dionysio.” Siebenk.

177. εἰς μυχὸν Cod. Palat. „v. 184. γλαχίνα vocat: sed hic Oceano tribuit et Baeticum sinum intelligit. — Angulum adverticem, hic Cic. in Somn. Scip. de terra universa. (?) Pomp. Meli de Africa (l. 4.): pergit incurva ad occasum, fastigiatque se molliter et ideo ex spatio paulo adductior, ubi finitur, ibi maxime angusta est.” Siebenk.

178. ἄχει Σαλάσσης Codd. Steph. „atque ita Avienus v. 208. Verum alteram lectionem (ἄχει) ex Eustath. et Prisciano tuctur Ursinus.” Hudson,

180. sqq. Conferendus est Wernsdorfii Excursus IX. ad Priscian. 170—173.

182. ἡ γὰρ Codd. Bodl. 1. 2. Schell. Affert hanc lectionem et Hudson, conferens v. 263.

183. φολίδεσι Cod. Schell. πολίεσσιν in suo exemplari Priscianum (172.) invenisse existimat Wernsd. l. l. „Namque solum squalens urbes distinguit opacas.”

184. ὑπὸ Codd. Steph. Bodl. 1. Eton.

186. Τοῖσι δ' ἐπὶ Νομάδων Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Palat. Τοῖσι δ' ἐπινομάδων Cod. Schell. ἀναπέπταται Cod. Bodl. 4. ἀσπετα deest in Cod. Schell.

187. Μασσαιύλιοι Cod. Schell.

190. Idem pro τομῆν habet μῆν. Μὲν ἐδάσαντο Cod. Palat.

192. αὐλία Cod. Palat.

193. αὐτως : . . . δρία Cod. Schell. δρία etiam Palat.

195. ἀμπέχοι Cod. Bodl. 4.

198. ἐπι Cod. Schell.

199. ἔλκεται ἄλμη Codd. Steph. ἔλκεται praeterea Codd. Bodl. 2. 3. 4. Cantabr. Eton. Palat. assentiente Avieno. vid. Schrader. ad Avien. 293.

200. τιτινομένη pro βαρυνομένη Cod. Bodl. 4. et Cantabr. προχοῆσι Cod. Schell.

201. „Producit Tyrrhenum mare ultra fretum ad Africam usque: tum Siculum et Africum mare sit inter Syrtes et Tyrrhenum, et sic ipse recenset v. 103. Potest et intelligi: Tyrrhenum mare utpoté maximum per fretum impellere Siculum et Africum.” Siebenk.

202. 203. „Sic Scylax p. 154.” Siebenk.

203. ξηροῖσιν ἐ. ψαμμάδοισι Cod. Schell. ψαμάδοισιν Cod. Palat.

204. Τάων ἀμφοτεράων Cod. Schell. μεσαιπάρη Cod. Palat.

205. πόλιν abest a Cod. Palat. ὑπερ Cod. Schell.

206. φιλόξενοι Cod. Schell.

207. ἀλώμενος idem.

208. Idem κείνον αὐτε περὶ χ.

209. ρασαμόνων Cod. Palat. cf. Wernsd. Excurs. X, ad Priscianum. Facit is Dionysium aequalem Oppiani.

210. „Hoc sub Domitiano factum ex Zonara et Euseb. docet Salm. ad Solin. p. 411.” Siebenk.

211. Laudat versum Tzetz. ad Lycophr. 848. cf. Wernsd. ad Avien. 315.

212. ψαμμάθω Codd. Palat. Schell.

213. εὐπυργος Codd. Steph. Avienus, quem ita legisse cum H. Steph. Thwait. et Huds. censuit Schrader. ad ejus v. 318. Priscianus expressit εὐίππος, quod et praetulit Steph. „Hesych. Βαρκαίους ὄχοις, Λιβυκοῖς. οὔτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν.” Siebenk. — ἔδος pro γένος Codd. Steph. et Bodl. 4. πέδον Codd. Cantabrig. et Eton.

Inter v. 214. et 215. „quatuor hos in quibusdam exemplaribus (sunt vero etiam in Cod. Petaviano) repertos annotat Rob. Stephanus, et ex eo Morelius:

Κεῖθεν δ' ἐς δυαμᾶς, Λιβύης ὅδι φαίνεται ἀρχή,
Μάνδρος ἐρήρεισται, Σάλαδός τε ῥόον ταχὺν ἔλκει.
Ἐνθα Νιγρίτιδος ἀγλαὸν ὕδωρ, Νίγειρ τ' αὐτὸς
πέπταται, ὀλκὸν μυρίον Αἰθιοπέσσιιν ἔλισσων.

Sed ego ne per somnium quidem incidere potuisse Dionysio credo, ut eos hic insereret: et nec ab Eustathio explicantur, nec a Prisciano transferuntur, qui, ut multa omittat, nihil tamen eorum negligere solet quae descriptionis aliquid continent.” H. Steph.

215. γατούλοι δ' ἐφύπερθεν Cod. Pal. γαίτουλοι δ' ἐπὶ τοῖσι Cod. Schell. et Bodl. 4. — ἀγχέμαχοι N. Steph. Byz. v. Νίγρητες, ubi Berkel. ex vulg. edd. perperam reposuit ἀγχιγνοί. ἀγγίγειοι Codd. Steph. et Palat. νήγρητες id. Cod. Palat. cum Bodl.

23. *Νιγέρητες* Cod. Bodl. 1. „Al. *ἀρχέμαχοι*, probante Holstenio.” Hudson.

216. *ἐξείης . . . τοῖσι* Cod. Schell. *τοῖσι* etiam Cod. Palat. „Forsan *τοῖσι* Φαρούσιοι· nam Stephano Byzant. Φαρούσιοι, ἔθνος Λιβυκόν.” Hudson. — *ὑπὸ γαῖαν* Codd. Steph. et Bodl. 4.

217. *ναίουσι* Codd. Palat. et Schell. *ἀπείρονες* Codd. Bodl. 2. 3. Schell.

219. *περὶ* Codd. Bodl. 1. 3. Versum laudat Phavorinus v. *Τέμπη*.

222. ὅς δ' ἦτοι scribi jubet Herrmann, ad Hymn. in Ven. 226, ut et infra 978.

223. *Σίρις* Cod. Palat.

224. *εἰννάεται* Cod. Palat. *στρεφθέντα* Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 4. Schell. Prisc. *στρέψαντες* Codd. Steph. *στραφέντα* Cod. Bodl. 3.

225. *κεῖνος* Cod. Schell. *τεταρτυμένος* Cod. Palat.

226. Locum citat Schol. Nicandri ad Ther. 175. *εἰλιγμένος* Cod. Schell. *εἰς ἄλλα βάλλει* Codd. Steph. Bodl. 4. Eustath. Ita et Cod. Petav. et tres Msc. ut notatum est in Misc. Obs. Vol. I. p. 275. cf. Homer. Il. λ'. 722. *βάλλει* auctoritate Eustath. edidit quoque Papius et qui eum secutus est Haverk. Notat H. Steph., non debuisse magis placere lectionem *πίπτει* quam alteram *βάλλει*, ostendere v. 660.

227. *ὔδατι* Codd. Steph. Bodl. 2. Palat. Eustath. atque ita Papius cum Haverk. *ἑρὸν πέδον* Cod. Bodl. 4.

228. *κείνω* pro *Νείλω* Cod. Schell.

230. ὅς ῥά τε καὶ Λιβύης ἀποτεμένεται Ἀσίδα γαῖαν Cod. Bodl. 4.

232. *μένος ἀνδρῶν* Cod. Schell.

233. *συνεστήσαντο* Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Cantabr. Schell.

234. *ἐπειρήθησαν* Codd. Steph. Bodl. 3. 4. Petav., atque ita

omnino legendum esse jam vidit Papius, in cujus editione, ut in Haverk., ita editum est.

235. ἠπλώσαντο ex Eustath. rescribendum esse monuit Palmerius apud Arntz.

236. totus abest a Cod. Schell.

237. φρασάμενοι Codd. Palat. Schell.

238. πείρητα Cod. Schell. χέρσου pro γαίης Codd. Steph.

239. ἔτυχε τιμῆς Cod. Schell.

240. Idem οὐδέ κεν.

241. ἀγλαὰ τέκνα Cod. Steph.

243.244 „Versus meridiem debebat dicere; et recte Eustath. ἐν τῷ νοτίῳ.” Siebenk. Cf. ad 332.

243. ἐπηῶ Cod. Schell.

244. πολυκρήμυιο Eustath.

245. ἀμφοτέροισιν περισκεπέεσιν Cod. Palat.

247. καὶ abest a Cod. Schell. Idem ἔχουσι.

248. ἡμὲν Cod. Schell. ἢ μὲν editum est a Papiro et Haverk.

249. laudatur a Tzetze ad Lycophr. 1206. ἑκατόνπυλον Cod. Palat. ἑκατοντάπυλον Cod. Schell. γεγονῶς Cod. Palat.

251. ὄσσοι δ' Cod. Schell, ὄσοι Cod. Palat. Idem μεσαιτάτην.

252. νοτεροῖσιν Cod. Palat. νοτεροῖσι ἐπιμόνεσαι Cod. Schell. νοτίησιν Avienum legisse censet Schrader, ad illius v. 371.

253. παραλίην ναιστάουσιν Cod. Schell. ἕως pro ἔσω Avienum legisse notat Schrader ad illius v. 372. Neque aliter Paraphrastes, quem primus edidit Thwaites. Σερβωνίδα λίμνην Codd. Bodl. 1.4. λίμνης Cod. Palat.

254. μακεδόνιον Cod. Palat.

256. τιμῶντι κ. οὐ μὲν ἐκείνου Cod. Schell.

257. ἴδῃαι Codd. Bodl. 2. Palat. Petav.

258. ἤχι τε μακρὰι Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Cantabr.

259. εἰδοθείς Cod. Schell, et Palat. De falsa et absurda lectione

(ἐνδοθεν αἰῆς ἢ ἐνδοθι γαίης) quam expressit Avienus 380. vid. Schraderus et Wernsd. — Ceterum ad hunc v. pertinet Scholion quod e Cod. Petaviano exhibuit Arntzenius: τῆς Εἰδοθέης Παλλη- νίδος, ὃ ἐστὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ τιμωμένης. Τὸ δὲ Εἰδοθέης τῆς θυγατρὸς Πρωτέως. Καὶ γὰρ ὁ Πρωτεύς Αἰγύπτιος ἦν. Καὶ ἄπω- δεν εἰς Θράκην (Palmerius supplebat σὺν παισὶν) ἐνθα ξενοκτοροῦν- τας τούτους Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν, παρακαλέσας τε τὸν Ποσειδῶνα διὰ τῶν ἀδύτων τῆς γῆς ἦλθεν, καὶ ἔκτισε τὴν Φάρον νῆσον. ἡ Εἰδοθεα οὖν θυγατὴρ αὐτοῦ ἦν, καὶ οὔτε γελᾷ διὰ τὰ τέκνα, οὔτε κλαίει ἢ Δαίμων.

260. ἀντολίην τε Cod. Schell. παρὰ Cod. Palat. Κασσιήτιδα χώραν Codd. Steph. Bodl. 3. Petav. Κασσιωτίδα χώραν Cod. Schell. Κασσιωτίδα λίμνην Codd. Steph.

261. ἔχουσιν Codd. Palat. et Schell.

263. Λιβύσσειν idem.

264. λελασμένον Codd. Steph. et Eustath. ἔλαχον Cod. Petav. — Inter 264. et 265. legitur in Cod. Schell. v. 269.

266. τοὶ δ' Codd. Bodl. 4. Cantabr. Schell. μέσας Cod. Palat.

267. ἡμερτῆς pro εὐρείης Codd. Bodl. 3. Schell. et Prisc. οἰδματα pro ὕδατα Codd. Bodl. 1. 3. Schell.

268. μέσον Cod. Petav. ἐφέλκεται Cod. Palat. Schell. κόλπον Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Palat. et Paraphr. Probavit Holsten, ut notat Huds.

269. καὶ τέρμα Cod. Cantabr. καὶ σῆμα Cod. Schell. (Ceterum v. ad 264.)

270. ἐδέλης Cod. Bodl. 3.

271. „Λιβύη legit Scaliger, quod sane melius, nisi mavis legere οὔτος, ut referatur ad τύπος in versu praecedente, eodem enim modo loquitur infra, v. 260.” Holsten. „Vide Menagii Observatt. ad Diogenem Laert. L. IX. §. 47. p. 415.” Hudson. Λιβύη Cod. Bodl. 1. ῥεσμὸς Idem et Cod., quem citat Mena-

gius l. l. qui notat, in commentario quodam non edito in Dionys, legi ῥυθμός, reddique ἔκτασις καὶ περιγραφή. Eodem modo hanc vocem interpretari Paraphrasten ad v. 620. notat Thwaites. ῥυθμός Cod. Bodl. 2.

272. τέτραπται Cod. Petav.

273. Λιβύης νοτίης ἀμφὶ τέγμα Cod. Schell.

274. ἴσον Idem.

277. πέλει Cod. Palat. Schell. ἴσον ἀμφοτέροισιν Cod. Palat. πλευροῖς . . . ἀμφοτέροισι Codd. Bodl. 2. 3.

278. ἀντολίην ἐπὶ μέσσην Codd. Bodl. 1. 2. 3. 4. Cantabr. Eton. et Petav. „Non male. vid. Elsner, ad Evang. Joann. 4, 6. Priscianus tamen vertit (266.) lata sub ortu. Arntz. μέσσην Codd. Palat. Schell.

279. εἰδῶν, omisso πόρον, Cod. Schell.

280. κινήσειω Idem. Εὐρώπης Cod. Palat.

283. μῆκος δ' ἠπείρου Cod. Schell. τεταμμένον Codd. Steph. Prisc. Eustath. edd. Pap. et Haverk. Probavit H. Steph.

284. βρεττανοὶ Cod. Schell. βρεταννοὶ Cod. Palat.

285. νέμουσιν Edd. Pap. et Haverk. ἐρισθενέων Cod. Bodl. 4. et Eustath.

286. ἐρκυνοῖο Codd. Palat. Schell. ὀρόσκου Cod. Schell.

287. ἐννέπουσι Codd. Palat. Schell.

288. ἐπὶ πυρηναῖον Cod. Schell. ἐπὶ etiam Palat.

289. καλιρόου Cod. Schell.

290. Idem ἐρμαίην.

291. κώκυσαν edidit Brunck. ad Apollon. Rh. IV. 610. κώκυσαν Cod. Palat. κώκυον Cod. Schell.

292. ἐφήμενοι Codd. Steph. ὑφείμενοι Pal.

293. δάκρυ' ἀμέλγονται Cod. Schell. δάκρυ' scribendum etiam censet Gerhard. lectt. Apollon. p. 52. 180. ἀμέλγονται et Codd. Steph., Bodlejani quatuor, Palat. Eustath. et Etyim. M. v. Ἡλιάδες.

294. τῶνδε Codd. Bodd. 1. 2. 3. Cantabr. Rafat. et Paraphr. „Notandum quod Avienus versum hunc et duos praecedentes non transtulit. Saltem hic versus male insertus videtur. Tyrrenos enim infra suo loco in Italia commemorat, sc. v. 347. Itaque vereor ne alicujus librarii aut correctoris imperiti glossema sit.” Holsten. apud Hudson. cf. Wernsd. ad Priscian. 285.

295. „Pro Τῆς δε πρὸς ἀντολίην (ut etiam in Etym. v. Ἄλπιος) malim τῆ δε πρὸς ἀντολίης, Huic ab oriente venienti, nam πρὸς notat aliquando motum e loco ad locum, ut plurimis locis demonstrat Eustathius.” T. Faber, in Epist. crit. p. 68. „Pro Τῆς δε malle legere Τῶν δε et referre ad Κελτῶν quod praecedit v. 288.” Holsten. — „Loci hujus difficultatem, quam magnopere exaggerat, tolli posse credit Hillus, si vox ἀντολίη non pro Solis, sed pro loci ipsius exortu sumatur, hoc sensu: circa initium Hetruviae (ex Apennino scilicet ad Hetruviae, Liguriae et Galliae Cisalpiniae confinia) Alpium initium conspici. Addit et alteram conjecturam, nisi placeat, inquit, hoc modo locum istum legere, τοῦ δε πρὸς ἀντολίην, ut de Padi exortu intelligatur, qui prope Alpium initium est. Verum, a posteriori ut ordiar, facile, qui ad ἀν. ἀφαιαν verborum Dionysii attendit, quia praecessit jam proxime cum respectu ad Padum τὸνδε μέθ' ἐξείης, videt, locum non esse hic illi τοῦδε πρὸς ἀντολίην. Ad prius quod attinet, ut insolens nostro est haec vocis ἀντολίη acceptio, sic neque necessaria videtur. Nam si superiores Apennini partes ad Hetruviae, Liguriae et Galliae Cisalpiniae confinia, Alpibus tribuantur, initium sane harum erit ad ortum Hetruviae aestivum. Quamvis enim Strabo Libr. V. (p. 211. A. ed. Paris 1620. fol.) Apenninum Alpibus juxta Genuam committi statuat, Poeta tamen, suo jure usus, ulterius exortum Apennini promovere, idemque huic et Hetruviae initium non incommode dare potuit.” Ursinus. — „διαφαίνεται, Etymologici auctor in v. Ἄλπιος.” Thwaites. et Siebenk.

296. *μειραιότης* Cod. Palat.
299. *αὐτὸς* pro "Ἴατρος Codd. Steph. Bodl. 3. 4. Cantabr. Schell. et Petav. sed repetitio vocis "Ἴατρος magis placuit Arntz. Mox *ἄχρι* Codd. Bodl. 3. et Schell.
300. *ἐρρεύγεται* Cod. Schell.
301. *προχοῖαι* ἔ. παρὰ Π. Idem.
302. *κέχυνται* Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 4. Cantabr. Eton. Palat. Petav. exhibentque edd. Papii et Haverk.
303. *πολλὰ* et mox *ἀν στόμα* Cod. Schell.
304. *Σάματαί τε* ed. Pap. et Haverk. „In uno Ms. (nempe Oxoniensi, Bodl. 2. ut in notis monet Thwait.) *Σαρμάται*, quam scripturam tuetur vir doctus (Jacob. Gronovius) p. 9. Var. Lect. ad Steph. Byzant. editionis Berkelianae." (L. B. 1688. fol.) Hudson.
306. *ὄξυν* pro *αἰπὺν* Cod. Bodl. 4. et Eton.
307. Pro *ἐς στόμα* habent *ἔσχατα* Codd. Steph. Bodl. 3. Cantabr. Eton. Petav.
308. *τῶ* Cod. Schell. *Ἄγαυῶν* Codd. Steph. Schell. et Priscianus 299., probante Wernsdorffio post Papium, qui tamen ab altera lectione *Ἄλανι* non recessit. — *ἀγανῶν* Codd. Steph. Bodl. 2. 3. quod Holstenio placuit (v. Huds.). Ursinus ex Ptolemaeo legi posse censebat *Ἄλανῶν*.
309. *Μελάχλαινοί* Cod. Palat. Ceterum *Ἰππημολγοὶ* initiali maiuscula scribendum esse, monuit jam Holsten. ap. Hudson.
310. *ἰππόποδες τε* Γσλ. legebat Avienus 446. celeresque *Geloni* („atque ita in uno Ms." ait Huds., deceptus, ut videtur, nota numerali 9 apud Thwait. quae Avienum significat), ut apud Lucan. III. 283. volucresque *Geloni*, v. Schrader, ad locum Avieni. — Mox *ἀγάμορσοι* Cod. Schell.
311. *Ἦχι* vitiose ed. Haverk.
312. *προπάροισεν* Cod. Schell.

313. γραμμῆς Codd. Steph. et Paraphr. κατ' ἐναντία Cod. Palat. Κυανέων Cod. Schell.

314. Αλδίσκοιο Codd. Bodl. 1. 2. „Αρδῆσκοιο Avienus (450.) et Prisc. (306.) Ms., et sic Hesiodus vocat (9. 345.).” Holsten. cf. Schrader et Wernsd. ad versus Avieni et Prisciani. — παντικά-
ποια Cod. Bodl. 1. 2.

315. ὄρεσι Codd. Palat. et Schell. „Hunc versum desumpsit ex libro IV. Apollonii Rhodii (287.) ubi de Istro loquitur.” Holsten. Apud Apollon. pro διάνδιχα est ἀπόπροδι.

316. τῷ δὲ περὶ προχοαῖς Cod. Schell. περὶ etiam Cod. Bodl. 3.

317. ἡδυφανῆς Codd. Steph. Cod. Bodl. 3.

318. ἀδάμαντα δὲ Cod. Eton.

319. Pro ἐγγύθεν Cod. Schell. habet ἐκεῖθεν.

320. τόσσοι, omisso δὲ, Cod. Schell. τόσοι δὲ Cod. Palat.

321. Παῖτοι cum Tanaq. Fabro (Epist. crit. 27.) legendum censuit Wernsd. ad Prisc. 313. Ita etiam Cluver. Ital. ant. p. 114. et alii apud Schrad. ad Avien. 459., neque adversatur H. Steph. — „Pro Γέρραι vel Παῖτοι, vel Γεραῖοι reponendum censent Viri eruditi.” Hudson. Cf. notam Hillii. Γέρραι τε καὶ ὠρικί Cod. Schell. γέρραι τε καὶ Cod. Palat. ὠρικί Eustath. — ἐρεμνὰ Codd. Steph. et Eustath.

322. Πανόνιοι Cod. Palat. παννόνιοι Cod. Schell. — „Rectius diceretur, Thracas alios accolere Pontum, alios Propontidem, alios Aegaeum mare; nescio enim quid discriminis sit inter ἐπὶ πλευ-
ρῆσι Προποντιδος et ὑπὲρ Ἑλλήσποντον.” Siebenk.

324. προβολῆσι Codd. Steph. Palat. Schell. Bodl. 1. 2.

326. πολυφλοῖβοιο Cod. Schell.

328. καλὸς abest a Cod. Palat.

329. λύχνος τε π. φ. π. ὁμοῖος Codd. Steph. et Petav. Arntzenius citat Salmas. Exerc. Plin. p. 532. non addito, illum legere, quod in quibusdam veteribus codicibus se reperisse affir-

mat, λυχνῆς τε φλογὸς πυρὶ π. ὁμοίος, ut λυχνῆ φλόξ sit In cer-
narum flamma. Idem tamen Salmasius p. 777. in antiquis
Dionysii codicibus scribi ait λύχνης δὲ πυρὸς φλογὶ π. ὁμοίος.
Hudsonus praeterea lectores ablegat ad Gesner. de figuris lapidum
p. 50. — λύνις . . . ὁμοίος Codd. Bodl. 3. 4. Eton. Eustath.
λύκρος ὁμοίος Codd. Steph. (λύκνις tamen et λύκνος apud Thwait.
typothesiae errore videtur excusum pro λυχνίς, λύκρος.).

330. τόσοι Cod. Palat.

332. κρηπίδα Codd. Palat. Schell. πρὸς ἠῶ abest a Cod.
Schell. — „πρὸς ἠῶ, versus meridiem. Sic et v. 243.,
unde apparet, eum ἠῶ non pro oriente, sed pro meridie
accipere. Vide Eustathium. Utrobique errorem sequuntur Avie-
nus et Priscianus.” Holsten.

333. Αὔσονίων Cod. Schell.

335. ἔσπερον Codd. Steph. Bodl. 2. ἔσπεραν Codd. Steph.
Cantabr. Eton. ἔσπερη Cod. Bodl. 3. „ἄκρη Cod. Ms. H. Ste-
phani.” Thwait. Ita tantum Stephanus: „Quibusdam magis pla-
cet ἄκρη in dandi casu.”

336. Κάλη pro Ἀλύβη corrigit Schrad. ad Avien. 111. 478,
τῆς ὑπένερθε Cod. Palat. τῆς ὑπένερθεν Cod. Schell. — „No-
tandus hic manifestus error Dionysii, qui Abylen, Africae mon-
tem, pro Calpe, monte Europaeo posuit: quem utcumque Eu-
stathius excusare conatur, sed frustra.” Holst. „Vide Philostrat-
um (Vit. Apollon. Lib. V. c. 1.) p. 188. edit. Lipsiens.”
Hudson.

337. Ταρτησὸς Codd. Palat. Cantabr. Eton. βυηφανέων γένος
ἀνδρῶν Cod. Schell.

338. Κελτοί Ceponinus et Montanus, assentiente Hillio,
πυρρηναίων Codd. Palat. Schell.

339. μέση Cod. Palat. μέσσω Cod. Eton. ἄκρη (pro αἶα
Codd. Steph. Bodl. 2. 4. Palat. Schell.

340. Laudat hunc versum et 343. Steph. Byz. v. Ἀπέρμιον

ita: τὴν μὲν τε μέσην ὄρος ἀνδιχα τέμνει, "Ὅν ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον, ommissis igitur vv. 341. 342. Quos si in suo exemplari non reperit Stephanus Byz., legisse eum oportet ὄρος ob sequens ὄν. Ceterum πολυτενῆς Codd. Palat. Schell,

341. ἰθυμένον Cod. Schell, ἰθυρόμενον Palat.

342. ἰδρὺς μ. σοφὸς Cod. Schell. ἑπουργῆς Cod. Palat.

343. οἱ ῥά τε Codd. Steph. et Codd. Bodl. 3. ὄν ῥά τε Codd. Steph. v. ad 340. Ἀπένιον Cod. Palat. Ἀπέννιον Codd. R. Steph. habere notavit Thwait., quod verum non est.

344. Σικελικὴν Cod. Schell. λήγει (pro τέμνει) Codd. Steph., apud quem alii τείνει cum Bodl. 4. et Eton. „Forsan ἐρχόμενον. Casaub." Hudson.

345. φύλα ἀμφὶ Cod. Palat. πάντα Cod. Schell.

346. ζεφυρίδος Cod. Schell. ζεφυρήτιδος Cod. Palat. Ceterum vid. Wernsd. ad Avien. 488,

347. Τυρηνοὶ Cod. Palat.

348. οἱ ποτ' ἐκ Idem,

349. ναιήσαντο Cod. Schell. Τυρηνοῖσι. Idem et Palat. „v. Salmas. ad Sol. p. 756." Siebenk. quod non intelligo.

350. ἐπὶ Cod. Schell. Λατίνων Cod. Palat. „in quodam Ms. H. Steph. voc. Λατίνων superscriptum erat τῶν Λογγοβάρων." Thwait.

351. μέσης Codd. Palat. Schell.

352. Θύβρις exhibent edd. Bas. 1522. et 1547. in hoc v. et vv. 353. 354. — εὐρείτης Cod. Schell.

353. ποταμὸς Codd. Steph.

355. cf. v. 1047.

356. ἐπὶ Codd. Palat. Schell. ἱερὸν πέδον Codd. Steph. Bodl. 2, 3. Palat. λιπαρὸν, quod vulgò legitur, plane abest a Cod. Schell.

358. ἀγρὸν Codd. Steph. Bodl. 2, 4. Cantabr. Eton. Prisc. cf. Wernsdorf, ad Priscian. 352. ἀμάλαις Cod. Schell.

361. σιλαροῖο Cod. Palat.

362. Βρόντιοι Cod. Schell. Βρέντιοι Avien. Prisc. Eustath. „melius” ait Huds.; et praetulit Ursinus. „ἕασσι Codd. R. Steph.” Thwait.

363. Τοσάτιον . . . . πέτραν Cod. Schell.

364. Εἰς Cod. Schell. Παραπέπταται Codd. Steph. Bodl. 2. Palat.

365. „Eandem historiam narrat Scymnus Chius.” Huds. — τῆ δ' ἐπὶ Codd. Steph. Bodl. 2. 3. Palat. Schell. „Al. τῆ δ' ἐπι, et rectius, ut putat Holsten.” Hudson. — ὅσσοι Cod. Schell. ἐπ' ἕτεσσι Cod. Bodl. 3. 4.

366. εἰς Codd. Bodl. 4. Eton. Αὔσονίους Codd. Steph. Eton. ἤλασον μετ' Cod. Palat. σφετέραις Idem et Schell. σφετέρῃ ἀνάσσει Prisc. 360. (ubi vid. Wernsd. cf. Triga Opusoc. critt. rarr. Traj. ad Rh. 1755. 8. p. 311. not. ad Joann. Marii Mattii Opinion. L. 10.) et Eustath. σφετέρῃ πεισθέντας ἀνάσσει Prisc. Eustath.

367. τῆ Ed. Haverkamp.

368. μεθ' Cod. Schell. δὲ σφέων. Idem et Palat. δὲ σφῶν Edd. Pap. et Haverk.

369. αἰπεινὸν (pro ἰμερτὸν) Cod. Bodl. 4. Cantabr. εὐστεφάνοιο Cod. Schell. εὐατεφάνου Cod. Palat.

370. ὑπ' Cod. Bodl. 2. Palat. Schell.

371. κείδι δ' ἄν Cod. Bodl. 3.

372. „Diserte ait Dionysius, Sybaritas vindicta et ira Jovis periisse, quod inviderent praemiis Olympici certaminis, id est, quod voluissent tollere certamen olympicum, aliud simile in urbe sua statuendo. Propositis enim praemiis majoribus, quam Olympiae, ludicrum instituerunt, ad quod magnitudine praemiorum invitati homines vetus illud Olympicum negligerent. Eodem enim die, quo Olympicum instaurabatur, illi indixerunt suum. Quum igitur illos ludos celebrarent, Crotoniatae incautos oppresserunt, ut clare dicit Scymnus in Periegesi (345 - 359.). Locum Dionysii

non assecutus est Eustathius; aliique alias exitii eorum causas afferunt. Scalig. ad Euseb. p. 79. Vide Herodot. L. 5. c. 44. Diodor. Sic. 1, 12. p. 77. (cap. 9.) et Aelian. in Var. Hist. 1. 3. c. 43." Hudson. Cf. de hoc loco Heyn. Opuscc. Vol. II, p. 134. not. et Wernsd. Excurs. XI. ad Priscianum. — κακεῖ Cod. Schell.

373. σίμβαρς Cod. Palat.

374. μαρναμένους Cod. Bodl. 1. γεράεσσιν Cod. Palat. γεράεσσιν Cod. Schell. τεράτεσσι Prisc. legisse videbatur Wernsd. l. l.

375. σαννίται Cod. Schell. — Totus versus omissus est in antiquioribus editionibus ante Rob. Stephanum.

376. μάρσων Cod. Schell. θόνα ed. Haverk. τάρους super vers. Cod. Palat. ναιει Idem cum Codd. Steph. Bodl. 2. 3. Eton. et Schell.

377. ὄν ποτ' Codd. Bodl. 4. Cantabr. Eton. ἐπολίσατο κρατερὸς A. Cod. Schell.

378. Καλαυρίδος Eustath.

379. τὰ φύλα τὲ τῶν ἰηπύγων Cod. Palat. Ἴηφυγίων Codd. Steph., probante Ursino. Ἰτρίου Cod. Schell.

380. παραλίας Codd. Palat. Schell.

381. ἀγχιπόρον Ἀκυλήιον ἐνθα Paraphr. Avien.

382. ἄστν τὲ γεστραίων Cod. Schell. ἄστν γεστραίων Cod. Palat. (cf. Cluver. Ital. ant. p. 197.) ἐπ' ἠπείροισι Cod. Schell.

383. περιβόσκειται Αὔσονίην, inverso ordine, Cod. Palat.

384. στρεπτήν ἐπερεύγεται ἄλμην Codd. Steph. Bodl. 1. 4. στρεπτήν περισύρεται ἄλμην Codd. Steph. Bodl. 3. στρεπτή ἐπισύρεται ἄλμη Cod. Steph. Prisc. στρεπτήν ἀπερεύγεται ἄλμην Cod. Bodl. 2. Paraphr. στρεπτή ἀπερεύγεται ἄλμη Cod. Schell. ἐς ἄ. στρεπτήν ἀπερεύγεται ἄλμην Cod. Palat.

386. Ἰλλήων Eustath.

387. Βουλήμων Codd. Steph. Eton. Βουλίνων Cod. Bodl. 2. Βουλινέων, quod est in ed. Basil. Joannis Bebelii 1523. (vid. H. Steph.), probatur Ursino et Palmer. ap. Arntzen. p. 243. ἀκταῖς

Codd. Palat. Schell. cum edd. ante Rob. Steph. ἔχουσα Cod. Schell.

388. ποτὶ χέρσον Codd. Steph. Prisc.

390. αὖ Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton. χῶρον Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. περιγέα Codd. Steph. Bodl. 4. χῶρον excusum est in not. Brunck. ad Apollon. Rh. IV. 518. Casaub. ad Athen. p. 777. citat: περὶ τύμβον ἰδοὺς περιγέα τύμβον, censetque Dionysium verbo περιγέα figuram loci respexisse.

391. φήμη Cod. Schell.

392. σκολιῶν δέμας Codd. Steph. Prisc. ἠλλάχθησαν legit Schol. Nicandr. Theriac. 607.

393. ὀπότε Cod. Schell.

394. γαῖαν Idem.

396. συνιάσι edd. Pap. Haverk.

401. ἔλαχεν Codd. Palat. Schell.

403. ὀπηδαῖ Cod. Palat.

404. πλατάνου Cod. Schell.

406. ξυδὸν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Cantabr. Eton. Palat. Schell. Petav. quod idem in sex Ms. (qui videntur esse sex Anglici) exstare ait Wass. ad Thucyd. VIII. 15.

407. πολυδιήτω Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton. Petav. Schell. Eustath. Edd. Pap. et Haverk. — „Quamcunque quis in partem verset hunc versum, ut hinc scriptus est, non se expediet (ni fallor) nisi vocabulo περιμετρος significationem quampiam, quae sit insolens, tribuat: ut certe insolens est ea, qua dicitur poni pro adjectivo similis; ea item, qua existimatur idem valere quod immensa. Tolerabilius certe esset dicere accipi pro rotunda, si necesse foret adjectivum esse: verum ego substantivum multo aptius futurum puto. Ut autem esse possit, vel ἡπίερον scribendum esse (ut legisse videtur Eustathius) vel ex nominativo περιμετρος, accusativum περιμετρον (subaudiendo praepositionem κατά) faciendum esse dico.” H. Steph., quicum consentit Ursinus, vul-

garem tamen lectionem non incommode retineri posse existimans cum Stephani versione in ambitu.

408. ἐναλίους Cod. Schell.

409. τῆς μὲν πρὸς Codd. Steph. Palat. ζέφυρον Codd. Steph. ζεφύρου Codd. R. Steph. Bodl. 1. 2. Cantabr. Eton, Eustath. Τριφυλίδος scribit Schrad. ad Avien. 369.

412. Ἀσίηθεν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. γαίηθεν Codd. Steph. Bodl. 4. Eton. et Eustath.

413. ἀλλ' ὁ μὲν Codd. Bodl. 1. 2. 4. Cantabr. Eton. Palat. Schell. Petav. καί ῥ' ὁ μὲν emend. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 166.

415. ἀρχάδες Cod. Schell. Ἀπιδανῆος Codd. Steph. Bodl. 1. Palat. vid. Wernsd. ad Prisc. 412.

416. Κράδεις Cod. Schell.

417. laudat h. v. Eudocia p. 439.

418. Λυκαῶνων Codd. Steph. Eton.

419. εἰς ἀνατολίην . . εἰς νότον Cod. Palat. „Al. εἰς ζόφον.“ Hudson.

421. a manu recentiore in Cod. Palatino est ζεφυρόν. — ἦω pro αὐγᾶς Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Eton. Petav. Palat. Schell.

422. ἐρχομένη Codd. Steph. et Petav. probante Arntzenio. καλέουσι Cod. Schell.

423. πρόσθε pro νέρθε Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Petav. Schell. probante Brunck. ad Apollon. Rh. I. 215. In Haverk. perperam exesusum est νέρθηγε.

424. Δεσπεσίοιο Cod. Schell.

425. ἔνθα Idem. Ὀρεΐθειαν Cod. Petav. Ὀρειθίαν Cod. Palat.

426. τοῖς Cod. Eton. Λοκρῶν Cod. Palat.

427. τῆσι Cod. Palat. Μακηδονέες Codd. Bodl. 2. et Eton. πόλις Cod. Palat. et Schell.

429. „Θρηάκιον, sc. ἰσθμοῦ, ex vers. 423. rep.“ Siebenk.

430. ἀπειρητος Cod. Schell. ἐστεφάνωται Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Eton. Palat. Schell.

431. εἰς νότον Cod. Schell. εἶσι μετὰ Codd. Steph. (Rob. Steph. notaverat εἰσὶ μετὰ) ἴδοις σκοπιῆν Cod. Schell. Ἀρακίδου Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 4. Eton. Additum est scholion in Cod. Petav. ὅπερ ἐστὶν ὄρος Αἰτωλίας νοτιώτερον.

432. μέσου Cod. Palat.

433. ἄγων omittit Cod. Schell.

434. Τρινακρίας Codd. Rob. Steph. Bodl. 1. 2. Palat. Avien. Prisc. De scriptura hujus nominis vid. longam notam H. Stephani, μέσων Cod. Palat.

435. νήσων Cod. Schell.

436. Κεφαλήνων Idem et Cod. Palat.

437. „Illud τῷ δ' ἐπι refertur ad Αἰτωλῶν πεδίον. Holst.” Huds.

439. παρνασοῦ Cod. Schell. νεφόεντρος Cod. Bodl. 3. μέσης Codd. Palat. Schell. „τῆς διὰ μέσης non ad Phocidem cum Eustathio, sed ad Παρνασσου πτυχὰ refert Papius.” Huds.

440. χοῖμα vitiose ed. Haverk. κελλαρίζει Cod. Palat.

442. Δελφίνης Codd. Rob. Steph. ita etiam Cod. Brunckii, quem vid. ad Apollon. Rh. II. 706. δελφίνου et δελφίνος Codd. Rob. Steph. παραπέπταται Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Schell. quam lectionem rejicit Papius.

443. ἀπειρεσίησιν Cod. Schell. φολίδεσιν Cod. Palat.

444. „Judicent docti, an etiam μεγάλη (pro ἰμερτῷ) legerit Eustathius.” Thwait. Notaverat hanc lectionem jam H. Steph., neque eam neglexit Huds. τόσι Codd. Bodl. 4. Palat. Schell. quod probavit Herrm. ad Hymn. in Ven. 158.

445. Μηλίτου Cod. Schell. ἐκ λάρου Cod. Palat.

446. ἄμμα Cod. Palat.

447. ἰλίκοι σ. δὲ διδς Cod. Palat. μοι etiam abest a Cod. Schell.

448. αἱ γ' Cod. Schell.

449. φαίνονται Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. Eton. ἄλλη Cod. Schell. ἄλλη Codd. R. Steph.

450. μέσον Cod. Schell. μέσοι Cod. Palat. ὑφ' ἐσπερίων Codd. R. Steph. Bodl. 1. Schell. Ita etiam edd. antiquiores, ut Bas. 1522. 8.

451. ἐσχατόντα Codd. R. Steph. Schell.

452. ἀπ' Codd. Steph. περὶ τέρμασιν Codd. Bodl. 1. 2. Petav. Palat. Schell.

453. ἐνθα δὲ Cod. Schell.

454. αἰγιόχοιο pro Ἑρακλῆα Codd. Steph.

456. κληῖζομένην Cod. Palat. κοτινοῦσαν Codd. R. Steph. Cf. Wernsd. ad Avien. 612.

457. Λιμνήσαι Codd. Steph. δὲ Βοῦσος vulgaris quidem est lectio plerorumque Codd. et Edd. (Cod. Palat. Βοῦσσος): sed ἄγχι δ' Ἐβοῦσος, quemadmodum expresse legitur in ed. Basil. 1522. 8. (ap. Valent. Curionem) et Bas. 1547. 8., jam correxit Bochart. Geogr. Sacr. p. 635. (cf. Arntzen. Misc. p. 222. et Schrad. ad Avien. 621.) adstipulante Siebenk. in notis Mss. Atque ita legērunt Avienus et Priscianus. Aliquot etiam Codices sic praeferre, ait Hudson: „verum, inquit, Eustathius et Herodianus Grammaticus appellationem hanc ignorasse videntur, deque ea recipienda dubitat Casaub. in annott. ad Strabonem p. 55.” Cf. H. Steph.

458. ἐπήρατος Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Eton. Palat. Schell. et Paraphr.

459. Κορσίκαν Eustath. καλοῦσι Cod. Palat.

460. τόσον Cod. Palat.

461. τὴν δὲ Cod. Schell. Huic versui in Cod. Petav. adscriptum legitur Scholion: εἰς δὲ τῶν υἱῶν αὐτοῦ (Αἰόλου) Ἴοκάστος Ῥήγιον ἔκτισε, τὴν πρῶτον Ἐρύθριον καλουμένην, ὡς Καλλίμαχος· Ῥήγιον ἄστὸς λιπῶν Ἴοκάστου Αἰολίδαο. Eadem fere Paraphr. Locum Callimachi citat quoque Tzeiz. ad Lycophr. 45.

463. ἔλαχε Codd. Palat. Schell.

464. κοιρανέειν Codd. Steph. τῶν ἀέντων pro κλονεόντων
Cod. Palat. Totus versus omissus est in Cod. Schell.

465. ται δ' Cod. Schell.

466. μέσον Idem.

467. Τρινακρίη Cod. Bodl. 1. 2. 4. Cantabr. Eton. Palat.
cf. ad v. 434. ἐπὶ πέδον Cod. Schell.

468. τρισσῆσι Cod. Schell, τρισσῆσιν Cod. Palat. Ceterum
vv. 467. 468. in ed. Haverk., quae Papii textum admodum man-
dose exhibet, perperam inverso ordine leguntur.

469. ἀκρη Cod. Schell. Etym. M. v. Πελωρίς, hunc v. affe-
rens: Γράφεται δὲ μικρὸν, ὡς τό. Ἄκρα δὲ οἱ Πάχυνος, Πελορίς
τε, Λύβη τε, — καὶ μέγα, ὡς τό. Ἡνεμόεσσα Πελωρίς, εἰς Αὔσο-
νίην ὀρόωσα (472.). Unde Sylburg. ad hunc locum: „locus Dio-
nysii non caret vitio. Si Πελορίς legendum sit, talis requiratur
lectio: . . . Πελορίς τ' αἰπέια, Λύβη τε, vel, additione in
primo hemistichio facta: Ἄκρα δὲ οἱ τελεθεῖ Παχυνός, Παλορίς τε,
Λύβη τε.“ Notavit haec Thwaites.

470. ἐπιρρίπην (sic) Cod. Schell.

471. „Al. Σύρτιος (nam ita fuerat excudendum), et forsan
rectius.“ Hudson, ex Ursini, ut videtur, nota.

472. ἠνεμόεσσα Cod. Schell.

473 - 476. Palmerius ap. Arntzen. p. 244. hos vv. paren-
thesi statuit includendos, vocemque τμηθεῖσα (476.) refert ad
πελωρίς (472.) scribendum praeterea conjicit (476.) Αὔσονίης
τμηθεῖσα.

474. δολιχή τε edd. Papii et Haverk. nescio unde.

475. μακροῖσι Cod. Palat. σπιλάδεσι Cod. Schell.

476. Αὔσονίη Cod. Bodl. 4. (cf. ad v. 473-76.)

478. ἐτέραν Codd. Palat. Schell. περάσας Cod. Schell.

479. Ἐσπερίην δὲ corrigit Wernsd. ad Avien. 644. ubi
hunc

hunc Dionysii locum explicat. πρόσθεν δύο Cod. Palat. δύο etiam Cod. Schell. qui mox νησίδες.

480. Μηνῆξ Codd. Steph. Bodl. 1. Schell. Κέρκινα Codd. Steph. Bodl. 1. Eton. Schell. Κέρκινα Codd. Steph. Bodl. 2. 4.

481. πόρον abest a Cod. Schell.

482. εἰσελάσης Cod. Schell. μετὰ πέτρην Codd. Steph. Bodl. 4.

485. τηλίστων Codd. Steph. Eustath. „quod nonnullis rectius videtur. Vide Gallaeum ad Oracula Sibyllina Vol. I. p. 565." Hudson. τριλίστων Codd. Steph. Cantabr. Eton.

486. βουλαῖσι Cod. Schell.

487. ηελίοιο Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Eton. Palat. Paraphr. „Lectio*n*i Ιουίοιο, non alteri (ηελίοιο), assentiuntur interpretes ambo veteres, assentitur et Eustathius. Alteram autem sequendo, πρὸς αὐγάς ηελίοιο dictum esset quod alibi πρὸς αὐγάς, sine adjectione, et πόροιο jungendum esset cum ἐξείης." H. Steph.

489. παῖδες, pro νῆες, Cod. Schell.

490. ἀλήμονος Codd. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Eton. Petav. et Paraphr. αἰήμονος Cod. Palat.

491. τοῖσι Cod. Palat. et Schell. ὀρίζονται Cod. Schell.

493. μὲν φαίνονται Cod. Palat. φαίνονται Eton. περαιόθεν Cod. Schell. Ἀμπρακίῳν Codd. R. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Eton. Schell. Paraphr. ἀβρακίῳν Cod. Palat.

494. laudat Steph. Byz. v. Καλκίς. „Dionysii interpres Me., citatus ab Js. Casaubono in Strabonem (p. 28.): Κέρκυραι δὲ δύο, ἡ μὲν Φαιακίς, ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἀδρίου· ἡ δὲ περὶ τὰ ἔνδον, ἡ καλουμένη Μελίγονις (scripserat forte Μελαινή), καὶ δύο λιμένας ἔχει ἡ Φαιακίς, τὸν μὲν Ἀλκινόου, τὸν δὲ Ἐλλοῦ· διὸ, φησὶ Καλλιμάχος, Ἀμφίδυμος Φαίαξ." Thwait.

495. Νηριτίης ex ingenio correxit Wass. ad Thucyd. in Add. p. 792. T. II. ed. Lips. „Praestat cum Salmasio (ad Solin. p. 503.)

Νηριτίας legere, quam a Nerico Acarnaniae, longius distante, cum Eustathio denominationem petere. Inter Νήρικον et Νήριτον accurate distinguit Strabo (X. p. 454. Cas.)” Hudson. ex Ursino.

496. ἀλλοίων legit Steph. Byz. v. Χαλκίς. νῆσος . . ὄσας Cod. Palat. φωκίδος Cod. Bodl. 4. „Certissimum est, aberrare Dionysium, Stephanum Byzantinum, aliosque, quum ab Aetoliae Chalcide fluere existimant Acheloum, manifesto Evenum cum Acheloo confundentes.” Hudson. ex Cellar. (Orb. ant. II. 13. p. 897.).

497. ἀργυρίας Cod. Palat. ἀμαίς ἐλίσει Cod. Schell. ἀμφι-
ελίσει Codd. R. Steph. Cantabr.

498. Ἀμνισσοῖο Cod. Eton. ἀμνησοῖο Cod. Schell. ὀρόσσαι
Cod. Palat.

499. αἰγῆλα Cod. Palat. Ἀργυλα Cod. Petay. Καλαβρία
Cod. Bodl. 2. 4. τραχεῖα Codd. R. Steph. Bodl. 4. Eton. Schell.

500. „Al. ἐπὶ τοῖσι ποτὶ ζόφ.” Hudson. ἐτέρωθεν Codd.
Palat. Schell. „αὐ̄ ἐπὶ τῆσι, Steph. Byz. in v. Κάραθος, apud
quem hic versus vitiose citatur ex Homero.” Thwait. νότον Codd.
Steph. Eton. Schell. et Avien. v. Wernsd. ad Prisc. 526. „Al.
ποτὶ νότον, ita ut solam Carpathum respiciat. Vulgatam lectionem
sequitur Eustathius, locumque intricatum commode explicare vi-
detur, verba ita construendo πολλαὶ δ' Ἀμνισσοῖο etc. ut p. 92.
Sed ποτὶ ζόφον ad Cretam commodius referri posse existimat Pa-
pius, puncto post ἐτέρωθεν collocato. Huic refragatur Ursinus,
qui Eustathii interpretationem approbat, modo verba haec, Κάρα-
θος αὐ̄δ' ἐτέρωθεν, parenthesi includantur: quo posito, illud
ποτὶ ζόφον ad tres insulas praecedentes referetur. Πρὸς αὐγὰς le-
gisse videtur Prisciānus, et optime, ut censet Holstenius.” Hudson.

502. πολλῆ καὶ Codd. Rob. Steph. Eton.

504. πεζῆσιν Cod. Palat.

505. ἔδος Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Palat. Schell. γένος
Codd. Steph.

506. τῆς Cod. Bodl. 1. μετ' Cod. Schell.
507. „Per Παταρήϊδος ἄκρης portum Patarensem necesse est intelligat Dionysius, sc. portum naturalem sub litoris prominentia positum.” Hudson, ex Salmas. ad Solin. p. 550.
509. κλύζεται Cod. Schell.
510. ἐπὶ Cod. Bodl. 2. κόλπῳ Codd. Steph. Bodl. 5. 4. Eton. Petav. et Paraphr. cf. Schrad. ad Avien. 686. „Al. ἐνδοθι κόλπῳ” ad h. v. ait Hudson., per errorem, ut videtur.
511. σοειάδος Cod. Schell. ὑπένερθεν Eustath.
512. Σαλαμῖς Cod. Schell.
513. θηγητής Cod. Palat.
514. στιχὰ Edd. Pap. et Haverk.
515. ὄσον Codd. Palat. Schell.
516. ὄπου Cod. Bodl. 2. Palat. Schell.
517. νεύμασι Cod. Palat.
518. ῥῶονθ' Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Cantabr. Eton. Petav. ῥουουθ' Cod. Palat. sed supra ῶου scriptum a manu correctrice ῶον.
521. σκύρορος τ' ἠνομόεσσα Cod. Palat. „Sophocles ἀνεμώδεα eam vocavit teste Philostrato in Imaginibus (p. 863. Olear.).” Siebenk.
522. ἐνθ' ἐνὶ καὶ Codd. Palat. Schell. ἐνθ' ἐνὶ καὶ Cod. Eton.
523. laudat h. v. Eudocia p. 458. τῆ δεest in Cod. Schell.
524. κερβάντιον Codd. R. Steph. Bodl. 1. Palat. et Eustath.
525. εἰούσαι Codd. R. Steph. Petav. (nam ap. Arntzen. sine dubio mendose excusum est εἰούσαι) Palat. Schell.
526. ὄνομα Codd. Palat. Schell. Versum laudat Stephanus Byz. v. Δῆλος.
527. sqq. cf. Wernsd. ad Avien. 705.
528. ἰσταμένου Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Petav. Eustath. ὄρεσιν, Cod. Palat.

529. ἀπάνευθεν Cod. Palat. λιγύφωνος Codd. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Cantabr. Eton. Petav. et Paraphr. quod probat Wakefield, ad Sophocl. Trachinn. 965. Erf.

530. περιπαμφανόωσι Cod. Schell.

531. ἀνεφέλιο Cod. Palat. „Elegantissime Sporades insulae stellis comparantur, nam et in coelo stellae, quae ad certos asterismos non referuntur, sporades vocantur. Schol. Apoll.” Siebenk.

532. βιασαμένου Codd. Palat. Schell.

533. τῆς δ' ἐπὶ Cod. Palat. ἔασι Cod. Schell. Ἡῶς pro Καῦνος Codd. R. Steph. Palat. Schell.

534. ἔδανον od. Palat.

535. Χίος Edd. Pap. Haverk. ἠλιβάτοιο Πεληναίου Codd. R. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. ἠλιβάτοιο Πεληναίου Codd. R. Steph. Bodl. 2. Palat. et Avien. atque ita scribendum censuit Bochart, Geogr. Sacr. p. 383. cui adstipulatur Holsten. ad Steph. Byz. p. 249. a. 357. b. et Siebenk. in notis msc. qui addit: „γρ. παλ- λιναιίου Scal.” ἠλιβάτοιο παλαιναίου Cod. Schell. ἠλιβατοῖο Πε- λαιναίου Cod. Petav. addito scholio: λέγει δὲ πρὸς τὸ Πεληναίου εἶναι τὴν Χίον, οὐ τὴν νῆσον, ἀλλὰ τὴν πόλιν.

536. παραφαίνεται Cod. Eton. Eustath.

537. Λέσβου τ' Cod. Schell. εὐρυχώροιο Cod. Palat. Schell.

538. μέγας Cod. Bodl. 2. καὶ omissum in Cod. Palat. κεν Cod. Schell.

539. βορέη Cod. Bodl. 2.

541. τι Cod. Palat. a manu 1. quod correxit recentior. δὲ τοι Cod. Schell.

542. μεγαλώνυμος Codd. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. Petav. et Paraphr. „vide Casaub. Annot. ad Strab. p. 138.” Huds.

543. laudat h. v. Tzetz. ad Lycophr. 188. οὐνεκά οἱ τάπερ εἶστι κυνώπετα Cod. Schell. „τά περ εἶστι malit Casaub. (ad Strab. l. 1.)” Hudson. τὰ πέρ εἶστι Cod. Palat. Ceterum de hoc loco con- ferendus Wernsd. ad Avien. 723-729.

546. ειλίσσεσθαι Cod. Schell.

547. ὀπηδεῖ Cod. Palat.

548. ἐπήρατον Cod. Bodl. 1. 3. ἔλαχε Codd. Palat. Schell.

549. Ημερίον δὲ καὶ τοι Cod. Schell. δέ κε Cod. Palat. ἀνὰ
pro διὰ Codd. R. Steph. Bodl. 1. Eton. ἰθὺς Codd. Steph. Bodl.
4. Palat. ἰόντι σοι Cod. Schell.

551. δεξιτερῆς Codd. Steph. Bodl. 1. Eton. Prisc. δεξιτερῆ
Codd. Steph. Bodl. 3. Palat. Avien.

552. ἐπὶ Schell. τε καὶ εὐκτιστος Idem. εὐκτιστος etiam Cod.
Palat.

553. ἐνθα τοι ναίουσιν Ἴ. ἔγγονοι Cod. Palat. ναίουσιν Cod.
Schell. ἔγγονοι Codd. R. Steph. Bodl. 1. 2. 4.

555. παρὰ Codd. Steph. περὶ Idem et Palat. Schell.

556. περὶδηλον Cod. Schell.

557. ὀποίου Codd. R. Steph. Bodl. 3. τ' deest in Schell.
περὶ Codd. Bodl. 1. 3. Palat.

558. ναίουσιν Cod. Palat. βιοτρόφον Codd. R. Steph. βοητρό-
φον Cod. Schell. Siebenk. ad h. v. citat Marcianum ἐν περιηγή-
σει (153.). „Insula Erythia, quam proximam veteres adjungunt
Gadibus, vel demersa est, vel in scopulis quaerenda, vel pars
est ipsarum Gadium; neque hodie ejus forma aliqua, ut descripta
est, fertur superesse. Cellarius in Geogr. Vol. I. p. 99. (125. ed.
1773.). Sed ejus sententia displicet Ursino, an merito, aliis
dispiciendum relinquo. Vide Scymni Chii Periegesin (151. sqq.),
et Cl. Wormium de Corr. Antiqq. vestigiis apud Hebr. p. 63. 69.”
Hudson. cf. Mannert. Geogr. I. p. 299. et quae conguessit Beem.
ad Aristot. Mir. Ausc. c. 145.

559. παρὰ Cod. Bodl. 3. Avien. Prisc. Σεουδέος Codd.
Steph.

560. νῆες Cod. Schell.

561. Γηρυόνου Codd. Bodl. 1. 3. Petav. Schell. ἀγείνορος
Cod. Schell. ἐπ' Codd. R. Steph. Bodl. 3. Prisc.

562. ἐννέπουσι Codd. Palat. Schell. ἔμμεναι Idem.

563. ὄθι Cod. Palat. γενέθλην Codd. Steph. Bodl. 4. Eton,
„Cassiterides insulae Hesperides vocantur Dionysio. Ego omnino
illis assentior qui ipsas Britannicas insulas per Cassiterides intelli-
gunt: id enim ex Strabone alibi probatum. Holst. V. Cellarii
Geogr. Vol. I. p. 100. (125.)” Huds. Sed cf. Mannert. I. c. p. 444.

564. ἀφνειὸν ναίουσι Cod. Schell. ἔθνος Codd. Steph. Bodl.
1. 2. 4. Eton. Palat. Schell.

565. παρὰ βορρῆτιδας Cod. Palat. περὶ βορρῆτιδας Cod. Schell.
βορρῆτιδας Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Edd. Bas. 1522. et 1547.
βορρῆτιδας ἀρχὰς Codd. Steph. Petav. ἀρχὰς etiam Codd. Bodl.
3. 4. Eton.

566. νῆσσοι Cod. Schell.

567. ἀπερρεύγεται Idem.

568. τὸ Cod. Palat.

569. νῆσος . . . ἰσοφαρίζοι Cod. Palat. „ἰσοφαρίζοι legit
Scalig.” Hudson.

570. ἦχι γυναῖκες Cod. Petav. Bodl. 3.

571. Ἀμνητάων Cod. Bodl. 4. „Sunt qui Σαμνιτάων legant
qui latine S a n t o n e s. Alii vero malint Ναμνιτάων sive Ναμνη-
τάων, quorum urbs hodie Nantes. Vide Menagium ad Diog.
Laert. p. 3. et 4. et Turneb. in Plut. p. 95.” Hudson. — Ναμνη-
τάων legit Schrad. ad Avien. 751. quod idem Menagium fecisse
ait Thwaites.

572. τελέθουσι Codd. Steph. Cantabr. Eton.

573. μελαμφύλλου Cod. Schell.

575. θρήικες Cod. Schell. Θρηῖκες Codd. Steph. Bodl. 3. 4.
Petav. Avien. Eustath. θρήικες ἐπὶ ἠίοσιν ἀψύνδοιο Cod. Palat.
„In Petav. legitur adscriptum hoc scholion: οὐδαμῶς καὶ γὰρ
οὕτω τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Θρακικῆς Ἀψίνδου οἱ Βιστονίδες. Palme-
rius notat male ita dici; rectius vero τοῦ Θρακικοῦ Ἀψίνδου αἱ
Βιστονίδες.” Arntzen.

576. βιστωνίδες Cod. Palat.

577. ἀγγάγγην Cod. Palat.

578. ἐριβρέμει Cod. Palat. ἐριβρεμεὶ Cod. Schell.

579. ἀνά Codd. Bodl. 4. Eton. αὐδάζουσι Cod. Schell.

581. κα Idem.

582. πόλον Cod. Bodl. 4.

583. ἡματ' αἰὶ Codd. R. Steph.

584. στροφάλιγγι Idem.

586. κυανέους . . αὐδὺς ἐλάσει Cod. Schell. ἐλάση Cod. Palat.

587. βαρὺν Codd. Steph. πόρον Codd. Bodl. 4. Eton.

588. ἐτέρην Codd. Steph. Eton. ἡῶ ἦν Cod. Bodl. 4.

589. laudat versum Steph. Byz. v. Χρῦση. — χρυσίην Cod. Palat.

592. αἴψα δὲ Cod. Schell. — „κολώνης Κωλίδος αἴψα κέ τοι μεγάλην ex versu 1148. legit Salmasius ad Solinum p. 782. ut Κωλὶς sive Κωλίας (ut νησίς ac νησιὰς et similia plura) non Veneris, sed promontorii intra Gangem, nomen sit. Vide Cellarii Geogr. Vol. 2. p. 532. (744.)” Hudson.

594. οὐρανίησι Cod. Schell.

595. Vid. Wernsd. ad Prisc. 597. Ceterum Καρκίνος Cod. Schell.

597. ἔχουσι Idem.

599. τέτριχενῶτων Cod. Palat. τέτριχε νῶτοις Cod. Schell. τέτριχεν Cod. Bodl. 2. περιμήκεος Codd. Steph. Eton. ἐριμήκετος legit Ceperinus, quod exhibet ed. Basil. 1547. Addit Ceperinus hanc notam: „Alii περιμήκετος: quidam σεριμήκετος (quod est in Basil. 1522.), id est longe catenatus, legunt,”

600. ἐλισσομένων Codd. Bodl. 2. Palat. Paulo ante οἱ προ τοι Phavorin, v. ῥυσμός, notante Thwait.

601. ἀντιήσειαν Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. Eton. Petav. ἀλήμενοι Cod. Eton.

602. μάλα πολὺ pro μέγα Cod. Palat. λυγροῖσιν ἐν στομά.
τεσσι ἐπεὶ μάλα πολὺ Cod. Schell.

603. αὖ Codd. Cantabr. Palat. Schell.

604. καὶ γὰρ Codd. Bodl. 4. Eton.

605. μυρία θήκατο Codd. Palat. Schell.

606. ἔξοθεν Cod. Cantabr.

607. „Ogyrin et Oaractam eandem esse insulam plurimi fa-
tentur. Vide Salmas., ad Solin. p. 831. Ursinum in Diatribe de
Seribus et Taprobana, et Harduin. ad Plin. l. 6. p. 77. (sect. 32.
T. I. p. 357, ed. 1740. fol.)” Huds. cf. Mannert. V. 2. p. 56.

608. περιείσειας Cod. Schell.

610. „De Apolline interpretatur Avienus (801.): dubitat
Eustathius, utrumne de Apolline an de Diana sit accipiendum.
Sed Aelianus (in Hist. Animal. l. XI. c. 9.) egregiam de hac in-
sula historiam refert, in qua Dianae templum esse scribit, et fe-
rarum multitudinem, quas nefas venari, nisi exorata ante Dea et
venia impetrata. Holst. Vide Illustris Spanhemij Annot. ad hy-
mnum Callimachi in Delum. v. 187.” Hudson.

611. ἀδερχέα Codd. R. Steph. Schell. Paraphr.

612. ἐφέπει Codd. Steph. Bodl. 3. Petav. et duo ap. Wass.
ad Thucyd. VIII. 99., nisi hi sunt iidem quos Thwait. ita legere
notavit.

615. Totus versus desideratur in Cod. Schell.

616. ἐπ' Codd. R. Steph.

618. ναύτησιν Cod. Schell.

619. ῥηϊδίως . . ὄνομα πασάων Cod. Palat.

620. τε ῥυσυός Cod. Schell.

621. ἐτέρωθ' ἐναλίγγιον Idem.

623. θηβηγένης Cod. Palat. διονύσσου Edd. Pap. Haverk.

624. ἐστᾶσι Cod. Schell. ἐστᾶσι πύματιον Cod. Palat. et
Ed. Bas. 1522. πύματος Codd. Steph. Paraphr. et Eustath. „Eu-
stath. πύματον legit (ut habet patris mei editio, item περὶ non

παρά. Et tamen non videtur stare posse versus, recipiendo κύματον: ac multo etiam minus, sequente περί, quam παρά.
H. Steph.

625. ἐνθα γε Cod. Schell.

626. νησσατον Cod. Palat. κυλίει Eustath.

627. πέλει Codd. Bodl. 1. 2. Eton. Palat. Schell.

628. οὐδέ μεν Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr.

629. ἔσω ῥοον πρὸ ἀπείριτος Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Eton. Prisc. Eustath. atque ita Edd. Pap. Haverk.

631. ἐλίσσεται Cod. Schell. εἰς ἄλλα pro ἐνδοθι Codd. Steph.

632. ὑγκανίον τ. κ. ἀρραβιον Cod. Schell.

635. ἀπείρονες Cod. Bodl. 1.

636. μέσσω Codd. R. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. μέσσω Cod. Palat. ἀμφοτέρας Codd. R. Steph.

638. μέσσον μὲν Codd. Steph. μέσσος μὲν Cod. Cantabr. Eton. μέσσον γέ μιν Cod. Schell. μέσα Cod. Palat.

641. ὀρθότατον Codd. Steph. Bodl. 3. Petav.

642. οὐνεκα Cod. Schell. ὑψικάρηνον Codd. Steph. Cantabr. Eton. ὀρθόκραιρον Cod. Bodl. 4. Prisc. Eustath. ὀδεύει Cod. Schell. „Eustath. legit ταυροφανῆς et ὄξυκάρηνος: admonens scribi etiam ὀρθόκραιρος pro ὄξυκάρηνος: sed non videtur animadvertisse, si legeretur ταυροφανῆς et ὄξυκάρηνος, sive ὀρθόκραιρος, postea itidem legendum fore πολυσχιδῆς: quum tamen huic lectioni lex versus omnino repugnet.” H. Steph.

643. ἐκταδίησι πολυσχεδῆς Cod. Palat. ἐκταδίοις Cod. Schell. περισχιδῆς Codd. Steph. Eton.

646. ζεφύρου Codd. Palat. Schell. πάντων ὄνομ' εἶποι Codd. Steph. Bodl. 1. 2. πάντων ὄνομ' εἶπη Cod. Palat. εἶπη Cod. Schell. εἶπη Cod. Bodl. 3. Eton. et Ed. Bas. 1522.

647. ἐπωνυμίην Cod. Schell. ἔλαξεν ἀλλ' ἐν Cod. Palat.

649. *χώραν* Cod. Palat. *ἔχουσι* Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Petav.

650. *διίζομαι ὄσ'* Cod. Palat.

653. *σαυροματάων* Cod. Palat.

656. *σαυροματησιν* Idem. *Σαυρομάτησι μετ'* Cod. Bodl. 4.

657. *πρῆθεν* Cod. Schell. *ἀπόπρωθε* Cod. Palat.

659. *μέσης* Cod. Palat.

660. *εἰς μέσα* Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 4. Cantabr. Eton. Palat.

665. *ἑσσυμένος* Cod. Schell. *πεδίοισιν* Cod. Palat.

666. *χειμαίνοντος* Eustath. „Eustathius legit *χειμαίνοντος*, et quidem nullam alterius participii *κυμαίνοντος* (quod habemus hîc) mentionem faciens. Non mirum autem esse debet, si, ut quasdam lectiones non invenit in suis exempl. quas pater meus in suis, ita hujus vicissim quasdam non habuerint quas illius exemplaria haberent.” H. Steph.

667. *παγετὸν ἄ. ὑπὸ* Cod. Schell. ὑπὸ etiam Codd. Steph. Bodl. 1. 2. *κρυμοῖο* Cod. Bodl. 4.

668. *ἐνοικία* Cod. Palat. etiam Edd. Pap. Haverk. *χῶρον* pro *φῶτες* Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Petav.

670. *πλεῖον* Cod. Bodl. 4. Eustath.

671. *ὄρῶνται* pro *ἰδοιο* Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Palat. Schell. *ὄρῶντο* Codd. Steph. *ὄρῶσι* Paraphr. „Scripturam hanc *ἰδοιο*, non ceteras, videri posset confirmare *ἀδρήσειας*, quod modo praecessit: nisi ab eo versu ad pluralem numerum et tertiam personam transisset, *σχέτλιοι* etc. (668.) sed *ὄρῶντο* scribendum fuerit, subscripta litera *ι* illi *ω*. Eustath. autem quamvis dicat *καὶ ἵππους ἂν τις θνήσκοντας ἰδοίτο*, non tamen legit (ut opinor) *ἰδοίτο* apud ipsum Dionysium: sed *ἰδοίτο* intellexit resolvendum esse in haec verba, *ἰδοιτό τις*. Idem vero non *πλεῖστον* legit, sed *πλεῖον*: quae lectio non displicet, ut significetur frigus majus solito, seu vehementius. At vero quod addit, *οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοὶ ἀπήμαν*.

τοι μένουσι, non placet: nam quod dicit Dionysius, οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοὶ κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν, ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσι, perinde est ac si diceret, οὐκ ἂν ἀπήμαντοι εἴεν, εἰ μὴ ἠλάσκοιεν, id est, ne ipsi quidem illaesi esse possent, nisi fuga sibi consulere-nt." H. Steph.

672. ἢ καὶ Cod. Bodl. 4. οἶων Cod. Palat. „Muli videntur ἀτόπως in Scythia et Sarmatia a Dionysio statui, ut constat ex Herodoto in Melpomene (IV, 129.)." Hudson.

674. ὑπὸ Cod. Palat.

675. ἀλλὰ ἐλάσκουσιν Idem.

677. χειμερίην Cod. Bodl. 4. θύνοντες Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Palat. neque aliter Edd. Pap. et Haverk.

678. βεσσηέντα Codd. Steph.

679. Τάβαιν προταυδν, inverso ordine, Codd. Palat. Schell.

680. Σαυρομάταις Codd. R. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Eton. σαυρομάτας δ' ἐπέχουσι Cod. Palat.

681. οὖ Cod. Schell.

682. Ταρέται Cod. Bodl. 4. atque ita Dionysium scripsisse existimat Wernsdorf, ad Prisc. 664. cf. Jac. Perizonius in Miscce. Observv. VII. p. 445.

683. οὖς Cod. Palat.

684. νοσφίσαντο Cod. Palat. ἐνοσφίσσαντο Cod. Cantabr. ξεφύροιο pro βορέαιο Codd. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Eustath. Ceterum hic aliud quoddam verbum pro νοσφίσσαντο Avienum in Dionysio legisse suspicatur Wernsd., quod non exputavit. v. ad Avien. 869.

685. ἐρχομένους Cod. Bodl. 4. ἀρητιάδι Cod. Palat. cf. Joseph. Scaliger ad Euseb. p. 75. qui dedit Ἀρητηιάδην.

686. τοῖσι δι Cod. Schell.

687. ἠνίοχοί τε Cod. Schell. Ζύγοι τε Λακωνίδος Codd. Steph. ἔκγονα γαίης Cod. Palat. ἔκγονοι γαίης Cod. Schell. „Lectio- nem vulgatam (Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης) agnoscunt Eustathius et Avienus. Verum Πελασγίδος αἴης generatim pro Ἑλλάδος accipere

videtur Priscianus; magis etiam speciatim pro Peloponneso accipi potest, quam Pelasgiam olim dictam constat." Hudson, ex Ursino, qui adversatur Hillio, Λακωνίδος praeferenti.

688. παρὰ δὲ Cod. Palat. κατὰ pro μετὰ Codd. Bodl. 4. Cantabr. τυνδαρίδων Cod. Schell. „Per χθόνα Τυνδαριδάων intelligit Dioscuriadem et regionem circa eam." Hudson.

689. „Vide Bochartum in Phaleg. l. 4. c. 32. Marshami Chron. pag. 633. et Wormium de Corr. Vestig. Ant. apud Hebr. l. 2. p. 127." Hudson.

690. παρὰ Cod. Schell. κόλπον Codd. Steph. Bodl. 1. Palat.

691. πρηώσιν Codd. Bodl. 1. 3. πρηόσιν Cod. Schell. πρηΐσιν Cod. Palat. φάσις Codd. Palat. Schell.

692. κυρκαίου Cod. Schell. νότον Cod. Palat. ἐλισσόμενος Cod. Schell.

693. ἀπερρεύεται Steph. Byzant. in voc. Ἀρμενία, notante Thwaites. Ita etiam Eustath. et Codd. Petav. Schell. qui praefert ἀπερρεύεται.

694. τὸ omittunt Codd. Palat. Schell. ἀρμενίοιο Cod. Schell. „Montis nomen Amarantum fuisse constat ex Apollonio Rhodio (II. 399.): atque pro Garamantem apud Vibium Sequestr. omnino Amarantum legendum." Huds. ex Ursino.

697. „Idem de hac Iberorum in Hispania μετακλήσει affirmat Strabo l. 1. p. 61. ex Megasthene; cujus verba affert Euseb. de Praep. Evang. l. 9. c. 41. Alii Iberos orientales in Hispaniam pervenisse tradunt: quoniam migrationes gentium ex oriente potius in occidentem, quam e contra factae fuerint. Alii denique arbitrantur neutram gentem ab altera ortam, sed utramque regionem eodem nomine appellatam propter aurifodinas, quae in utraque reperiuntur. Eamque unam ex rationibus fuisse existimat Hillus, cur Hispani Indiae nomen ad Americam traduxerint, quod auro pariter ac India vera abundaret. Vide Gallaeum de Oracc. Sibyll. Vol. I. p. 564." Hudson.

699. ἄγοντες Cod. Bodl. 2.
700. βακχω Cod. Palat. Ceterum vid. Wernsd, Excurs. XII, ad Priscianum.
701. ἐξείνισαν Cod. Schell.
702. Σειληνῶν Codd. Steph. Bodl. 3, 4. Eton. Petav.
703. νευρίδας Cod. Palat. Bodl. 2. Eton. νεβρίδα Codd. Bodl. 2, 3, 4. Cantabr. περι Codd. R. Steph. Bodl. 2, 3, 4. Cantabr. στήθεσι Cod. Palat.
704. εὖ σοι Codd. Steph. Cantabr. Eton. εὖ οἱ Codd. Steph. Bodl. 1, 3. Schell. ὁ δ' ἐν φρεσὶ Codd. Steph. Bodl. 4.
705. Scholion Cod. Petav. : τὸ δὲ ἦδε α γαίης περιφραστικῶς τὴν γῆν λέγει.
707. διαγράψαιμι Codd. Steph. Bodl. 1. Cantabr. Eton. Petav. Palat. Schell. μεταγράψαιμι Codd. R. Steph.
713. οὐ δέ μιν Cod. Schell.
714. κνημίδας . . ἀρινῶν Cod. Palat. τ' deest in Bodl. 1, 2, 3, 4. Cantabr. Eton. Schell. Ἀρινῶν Cod. Petav. „Αρινῶν legi jubent Holsten, Salmasius, aliique." Hudson.
715. φέρει Cod. Schell.
716. ἀλησμοσύνης Cod. Schell.
717. αἰθερίων Cod. Eton. ἀστέρων Cod. Palat.
718. περίτροχον Eustath.
721. ἐπ' pro μετ' Paraphr. Prisc. ἄρκτον Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. ὄξυ δ' ἐπ' ἄρκτους Codd. Steph. Bodl. 3, Eton. Eustath. „Rectius nos alteram lectionem secuturos puto, ὄξυ δ' ἐπ' ἄρκτους, quam agnoscit et Eustathius." H. Steph.
722. ἐλκόμενος Codd. Steph. Bodl. 1. Petav. Palat. ita etiam Edd. Basil. 1522. 1547. ἐλκόμενον Codd. R. Steph.
723. ὅς δ' ἦ Codd. Steph. ὅς ἦδ' ἦ Cod. Palat.
724. ἦδ' Cod. Bodl. 1. ἦδ' Cod. Palat. „Vide infra v. 1120. vide etiam Salmasium ad Solinum, p. 131. ed. Vet. (p. 92. ed. Traj. ad Rh. 1689.) et Herald's Advers. l. 2, c. 9." Hudson.

726. οἱ pro μὴν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 4. Cantabr. Eton, οἱ Cod. Palat. περὶ Idem.

729. παραλίην Codd. Bodl. 3. Palat. Schell. quod exhibent et Edd. Bas. 1522. 1547.

730. Ὠννοι Codd. Steph. (Thwait. Ωνοι, quod fortasse praebuerunt Codd. R. Steph.,) Ωνοι Cod. Bodl. 3. Θούννοι Eustath. H. Steph. in margine: γρ. καὶ Οὔννοι, quod ipsum tamen habet in textu. „Vide Salmas. ad Solin. c. X. sub init.” Hudson. „Θούνοι Eust. et Prisc.” Siebenk.

732. Καδδούσιοι Codd. Palat. Schell. „Vide Vossium ad Melae lib. 3. c. 5.” Hudson.

733. τ' Ἄπυροί τ Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton. Paraphr. Avien. Prisc. Eustath. cf. Wernsd. ad Avien. 908. τάπυροί τ Cod. Schell. σφὶν Codd. Petav. et Schell.

734. „Δερβικίων (nisi potius Δερβεκίων. v. ad 738.) Holstenius. Δερβικιοί τσ καὶ ἀφνειῶν κλίμα Βάκτρων, Salmasius (in Solin. p. 691.)” Thwaites. ἀφνειὸν Codd. Steph. Bodl. 3. „An Μάργος legendum, dubitat Hillus. Μάργος sine haesitatione scribit Ursin. — In voce Δερβεβίων metathesis est nostro non insolens, qualis in Τεργστραίων, pro Τεργσταίων, v. 382. et in Ἄριβας pro Ἄρβιας, v. 1096., adeo ut nihil necesse sit Δερβεβίων in Δερβικίων refingere cum Hillo et Salmasio.” Hudson. ex Ursino.

735. ἀμφοτεράων Cod. Schell. in quo abest ἐς. ὕγκανίαν Cod. Palat.

736. ἀλλ' . . . ἐπηπείροιο Cod. Schell.

737. κνήμης Cod. Eton. κρημνοῖς Cod. Palat. παρνησοῖο Cod. Bodl. 4. Eton. Schell. Παρπαμισοῖο Eustath. Παρπάμισοιο legendum censet Wassenb. ad Avien. 914. cf. Wernsd. ad Prisc. 716. „Παρνίσσοιο malit Salmas. (ad Solin. p. 553.) versus gratia contractum pro Παρπανίσσοιο, ut hoc pro Παραπανίσσοιο.” Hudson.

738. Δερβέκιοι Dionysium scripsisse suspiciatur Holsten, ad Steph. Byz. p. 95. b. 2' ἐτέρωθεν Cod. Schell.

759. Ἀράξειω Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Palat. Schell. „De Araxe vide Scymnum Chium (in Excerptis v. 129.) et Annot. ad eundem.” Hudson.

741. μηδ' αὐτὸς Cod. Schell.

742. ἐμπελάσοι Codd. Rob. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. ἐμπελάση Cod. Schell. γάρ τι Idem. γάρτοι Cod. Palat. κακοξενώτεροι Cod. Eton. atque ita Edd. Pap. Haverk. κακοξενέστεροι Cod. Schell.

743. σφι σιτοιο Cod. Palat.

744. In Cod. Palat. super voc. μεταδήμιος notatum est ab eadem manu ἐπι.

746. πρὸς pro ἐπι Cod. Palat. τοῖς δὲ πρὸς Cod. Schell. „Al. τοῖσι δὲ πρὸς.” Hudson. ὑπὲρ αἶα Cod. Bodl. 4.

747. ἀνὰ Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. Eton. μέσσοι Codd. Steph. Bodl. 1. 3. μέσσης Cod. Steph. Cantabr. Schell. μέσης Cod. Palat. ἐλίσσεται Cod. Schell.

749. Avienum, qui v. 929. habet: qua perit hujus Fluminis os, diri ripas habitant Iaxartae, hunc v. Dionysii ita legisse existimat Wernsd.: Τοῦ μὲν (᾽Ῥξου) ἐπὶ προχοῆσιν Ἰαξάρται νομεόνται. — Ἰαξάρτοιο Cod. Schell.

750. σάκεα a m. 1. sed a m. 2. σάκεαι Cod. Palat. „Scribendum puto μὴ κέ τις, id est οὐκ ἂν τις.” H. Steph.

751. σφιν Codd. Palat. Schell.

752. Φροῦνοι Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton. Eustath. „Θοῦροι malit Hillus.” Hudson. συρῶν Cod. Palat.

753. πῶεα μῆλων Codd. R. Steph. et Prisc.

755. τεύχουσι Cod. Palat. quemadmodum etiam excusum est in Edd. antiquioribus Basileensibus, Papiana et Haverk.

756. γαίης Codd. Steph. (ex 754.)

758. ἐπήτρημοι Cod. Palat.

759. παρὰ Codd. R. Steph. Bodl. 3. 4. Schell. παρὰ Cod. Petav.

760. κεκλιμένη Codd, Steph, Bodl, 2, Eton. χαλάζης, Cod. Schell.

761. παρὰ Cod. Schell.

762 - 776. Hos versus cum pluribus Apollonii Rhodii locis comparavit Gerhard. Lectt. Apoll. p. 98. sqq.

763. Ευξείνιο Codd, Palat, Schell. περι Cod. Schell, et Eustath.

764. ἄγχι Codd, Steph, Bodl. 1, 2, Cantabr, Eton, Palat, Schell, Eustath.

765. βύζηρες τε Codd, Palat, Schell.

766. φίληρες τε Cod. Palat. φύλυρες τε Cod. Schell. μούσας Codd, Palat, Schell.

767. τῶν ἄγχι πολύρρηνοι Cod. Palat.

768. στιφέλην Cod. Schell. De ἀπηνέα vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 205.

769. ναίουσι Cod. Schell. ναίουσ Cod. Palat.

772. „Hic Dionysius imitatus est Apollonium Rhodium I. 2. v. 966. ubi multa scholiastes, quibus confirmatur Eustathii interpretatio vocis πρόχυσις. Vide Cellarii Geogr. I. 3. c. 8. p. 202. (282.)” Hudson. „An non potius aequor? intelligit enim campos in planitiem porrectos. Eust. vulg. op. confirmat.” Siebenk.

773. ἐνθάδ' Ἀμαζονίδεσσιν Cod. Bodl. 3, 4, Eton, atque ita reposuit Gerhard. Lectt. Apoll. p. 98. Etiam Huds. sic scribendum esse censuit, vel ἐνθά τ' Ἀμαζ. ἀρμενίοιο Cod. Schell.

774. ἐνίησιν Codd, Steph, πρόεισιν Cod. Palat.

775. ἀλωμένην Cod. Palat, Schell. „Ασιήτιδα legit Priscianus, ut videtur.” Thwait. „Fabulam hanc Nymphae Sinopes desumpsit ex Apollonio Rhod. I. 3. v. 948. quem videsis.” Hudson. Idem existimat Wernsd. ad Prisc. 750.

776. ἀκηχημένην Cod. Schell. ἀκαχημένην Cod. Cantabr. χώρα deest in Cod. Schell. Ceterum v. Brunck. ad Apollon. Rh. I. 1356.

777. ὁ γ. φ. ἐρανῆς Cod. Schell.
779. ἐπώνυμον abest a Cod. Schell. qui mox ἔχουσιν.
780. παρὰ Codd. Steph. Bodl. 3. Schell. Prisc. κρημνώδεις
Cod. Bodl. 3.
781. τάμνοις Cod. Schell.
782. δῆης Idem.
783. ἴρις Idem.
784. ἄλυος Idem.
785. ἐλκομένου Codd. Steph. ἐλκομένοιο Codd. Palat.
Schell.
786. τοπρωῶτον . . ἀρμενίοιο Cod. Schell.
787. παφλάγονες . . . ἠϊόσι Idem.
788. μαρνανδινῶν Idem. μαριανδηνῶν Cod. Palat. γένος
pro πέδον Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. Eton. Avien. Prisc.
ἐννέπουσιν Cod. Palat. Schell.
789. „Per οὐδαίου κρονίδαο Pluto Saturni filius intelligendus
est, quem χθόνιου seu οὐδαίου βασιλέα dici docet Salmas. ad In-
script. Herodis, p. 72.” Hudson. ex Ursino. κρονιάδαι μ. κῦνα
χαλκείφωνα Cod. Palat.
791. στόματος Codd Steph. Bodl. 1. 3. Eustath. σβαλώδεια
Cod. Palat Schell. χυμὸν Eustath. „Vide Plinii Nat. Hist. T. IV.
p. 504. Edit. Paris. et Salmas. ad Solinum c. 43.” Hudson.
792. ἐφύτευσε Cod. Schell.
793. γῆν ναιετάουσι καὶ Idem.
794. ἐνδ' omissum in Eodem.
795. vid. Wernsd. ad Avien. 963.
798. ἐκεῖνα Cod. Palat.
799. παραλίης Codd. Palat. Schell.
800. ὅς ῥα τ' ἐς νότον Cod. Petav. ἐς νότον Cod. Bodl. 3.
803. Χαλκιδέας vocavit, metri necessitate coactus, quos po-
tius Χαλκηδονίους appellasse debuit.” Hudson. περὶ στόμα Cod.
Bodl. 1. 3. Schell. Eustath. „post ostia Prisc. rectius juxta

ostia, nisi ostia ponat in suprema Bospori parte." Siebenk.
ἔχουσι Cod. Schell. ἔχοντες Cod. Bodl. 4. Eton.

804. εἰσορόωσι Cod. Bodl. 4. Eton.

805. Scholion Cod. Petav.: Μυσίαν δὲ τὴν μακρὰν Βιθυνίαν
καλεῖ.

806. ἤχιπερ Cod. Schell.

807. ἀπενόσφισε. pro ἠεπάξατο Codd. R. Steph. Bodl. 2. 4.
Cantabr. Palat. et Schell. In Palat. super ἀπενόσφισε νύμφη cor-
rectum est a recentiore manu, quo proditur lectio ἀπενόσφισσε
νύμφαι.

809. ἐνθ' ἐφ' Cod. Palat. ἀνατρέχει Codd. R. Steph. Bodl.
3. 4. Cantabr. Eton.

811. βεβαυῖα Codd. R. Steph. Bodl. 4. Cantabr.

814. ζαθέους Codd. Steph. Bodl. 2. Palat. Schell. Paraphr.

817. 818. inverso ordine leguntur in Cod. Palat.

818. ἐλάπαξαν Cod. Bodl. 3. ἦρα Cod. Schell.

819. ὑπ' εὐρυέοντι Codd. Steph. ὑπ' εὐρεῖ ρ'. Cod. Palat.
ὑπ' a Thwaites, etiam notatum est e Codd. R. Steph. et Eton,
Scholion Cod. Petav.: ὁ ἐστὶ τῷ τῷ "Ἰδῆ πλησιάζονται καὶ γὰρ μάλ-
λον ὁ ποταμὸς πλησιάζει τῷ "Ἰδῆ.

820. μετ' Cod. Palat. πέπταται Cod. Schell.

821. περὶ Eustath.

822. ἔθνος pro παῖδες Codd. Steph. Palat. Schell.

823. ἀγγιάλου Codd. Steph. Eustath. ἀγγιάλοι γεγονότες
ε. χ. ἦ. δ. μέσης Codd. Palat. Schell.

825. M. μεσσηγὺ κ. εὐρυχώροιο Codd. Palat. Schell.

826. πόλιν εἰδίδοιο Cod. Palat.

827. παραλίην Idem. „Forsan μεγάλης. Voss." Hudson.

828. βωμόν pro νηὸν Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Cantabr. Pa-
lat. Petav. Schell. et Paraphr. cf. Wass. VIII. 25. ad Thucyd. Vol. V.
p. 242. Bip. „Al. βωμόν. Vide Vossium ad Melae lib. 4. c. 17.
sed νηὸν cum Eustathio et Avieno post Scaligerum tuetur Ursinus;

firmatque ex sequentibus, *περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα*, quae ad fanum potius quam ad aram referri posse observavit. Ill. Spanhemius ad Callim. Hymn. in Dian. v. 239." Huds.

829. ἐν Cod. Schell. ἐπὶ Cod. Bodl. 2. *πιελής* Cod. Pal. „P. Petitus de Amazonibus (p. 223. sqq.) *πιελέαν* vult hic non significare ulmum, sed partem urbis Ephesi ita nominatam. Si (ut inquit Scalig. ad Euseb. p. 52.) scripsisset *πρέμνω ἐπὶ πιελής*, rectum esset: nam simulacrum Dianae Ephesinae erat truncus acutus ulmeus; unde Ephesus prius vocata fuit *Πτελέα*, auctore Stephano Byzant. Ideo hoc vult Dionysius, Amazones construxisse templum in honorem trunci ulmei, hoc est simulacri Dianae. Non adeo recte ulmum, sed ficulneum truncum vocat Callimachus l. c. v. 239, quem haud dubie imitatus est Dionysius." Huds. „Errant Intt. qui hoc (*πρέμνω*) de fundamentis vel de structura templi accipiunt, cum ipsum signum antiquissimum Dianae Ephesiae intelligat Dionysius, quod nil nisi truncus ulmeus acutus. Callimachus fagineum truncum vocat Hymn. in Dian. v. 239. ad quem l. Dionysius respexit, quod et Scaliger monet: rectius tamen Dionysius ulmum dixit, unde ipsa quoque Ephesus primum *Πτελέη* dicta." Siebenk. „*θαῦμα*, quia inter VII. orbis *θεάματα* numeratur." Idem.

830. *τοῖσιν* Cod. Palat.

832. *κελλαρύζει* Idem.

833. *πλευραῖσι* Idem.

834. *εἰσαῖης . . οἱ* Codd. Bodl. 1. 2. *ὕλην* Codd. Steph. Bodl. 3. Petav. Eustath. „Si quid mutare ausim, malim *ἰλύν* legere: sed satis commode *καθ' ὕδωρ*, ut de palustribus, vel campestribus ad Pactolum et Hermum locis cum Ill. Spanhemio ad Callimachi Hymn. in Delum locum interpretemur." Ursin.

836. *πολλοί καὶ γὰρ* Codd. Palat. Schell. *ἐς Ἀσίδα* Codd. Steph. Petav. *ἐν Ἀσίτιδι* Codd. Bodl. 4. Cantabr. Eton. *τηλε-*

θάωσι Codd. R. Steph. τηλεθάωσιν Cod. Schell. τηλεθάουσιν Cod. Palat. τελέθουσι Cod. Bodl. 4. Cantabr. Eton.

837. ἄν πεδίον Cod. Bodl. 4.

838. παφλάζοντος Codd. Steph. Cantabr. Eustath.

839. μὲν Cod. Palat. μὴν Cod. Schell.

840. ὄσφύος pro ἰξύος Eustath. ἄμμα βαλλοῦσαι Cod. Schell.

841. ἐλισσόμεναι παρὰ Idem. ἀμειβόμεναι περὶ Codd. Steph.

842. διονύσσοιο Cod. Palat. διονύσοιο Cod. Schell. τ¹²

θοιεν Codd. Bodl. 2. 4. τελέθουσι Codd. Cantabr. Eton.

843. παρθενικαὶ νεοδηλῆες, R. Steph. pro παρθενικαὶ, νεοδηλῆες.

844. σκαίρουσι τῆσι Cod. Schell. σπείρουσι τ. δ. ἐπὶ σμ. Cod. Palat. περισμαραγεῦντες Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Edd. Bas. 1547. Pap. Haverk. περὶ σμαραγεῦντες Ed. Bas. 1522. παρασμαραγεῦντες Cod. Bodl. 2.

845. περὶ Cod. Bodl. 4. στήθεσι Cod. Palat. στήθεσφι Codd. Steph. Bodl. 3.

846. μέλλονται Cod. Schell. μέλωνται Codd. R. Steph. Avien.

847. κεκλιμένοι Codd. Steph. Bodl. 4. Cantabr. Prisc. ναιστάουσιν Cod. Schell. ναισταίουσιν Cod. Palat.

848. εὐρρύτου Cod. Schell.

850. παμφυλίων Codd. Steph. Bodl. 2. Schell. Prisc. Eustath. κικλήσκουσι Cod. Bodl. 1. 2.

851. ὑπεράλιον Codd. Palat. Schell. De vocabuli significatione videndus praecipue Wernsd. ad Priscian. 803.

852. περὶ Cod. Schell. παρὰ Cod. Petav., notante Arnitzen, ad v. 759. Idem praebent Edd. Pap. et Haverk.

853. ἰλάσκονται Cod. Schell.

854. Παμφυλίδος Codd. R. Steph. Bodl. 4. Palat. Schell. πόλιες Cod. Palat. „De hoc versu et sequentibus vide prolixè disserentem Salmasium ad Solinum c. 38. p. 780. 781. Edit. Vet. Hudson.

856. τῶν δε Cod. Schell. μεσσάτην Cod. Palat.

857. ἀργυρότοξοι Codd. Bodl. 4. Cantabr.

858. τοῖσι δε Cod. Schell. πόλιες Idem et Palat.

859. Τελμισσὸς Eustath. Τελμησσὸς Cod. Schell. Τερμησσός Codd. R. Steph. Eton. Palat. Avien. Prisc. „Veram scripturam esse Τερμησσὸς [ut in quatuor Mss.] ex Strabone, l. 13. p. 630. et 631. pronuntiat Ursinus, qui monet non confundendam esse hanc urbem Pisidiae cum Telmesso sive Telmisso Cariae vel Lyciae. Vide Salmas. ad Solin. c. 38. et Cellarii Geogr. l. 3. c. 14.” Hudson. ἐπολίσατο Cod. Schell.

861. κείθι Cod. Schell. ἐς Cod. Palat. τέμνεται Cod. Schell.

863. vid. de h. v. Wernsd. ad Avien. 1027.

864. πόντος Codd. Steph. Bodl. 4. Eton. Petav. Palat. Schell.

865. στεινὰ δε Cod. Schell. vid. de hoc loco Walther. in Misc. Lips. nov. Vol. I. p. 285. sqq.

867. ἀρχομένων Codd. Steph. Paraphr. ἐρχομεάων Cod. Palat.

868. τὲ Cod. Schell.

869. Πηγασὸς Edd. Papii et Haverk. Scholion Cod. Petaviani: Μέδουσα γὰρ, μία τῶν Γοργόνων, τῇ Πισίδῃ ἐμίγη· αὕτη περὶ κάλλους ἐφίλονεικῆθη Ἀθηνᾶ. ἡ δὲ δεδωκυῖα Βελλεροφόντη τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἑρμοῦ τὰ πτέρωτα, καὶ τὴν τοῦ Αἰδωνέου κυανέαν (Palmerius em. Ἀιδωνέως κυνέην) ἐποίησεν αὐτὸν ἀποτεμεῖν αὐτήν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς Πήγασος, ὃν λαβὼν ὁ Βελλεροφόντης ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ κατενεχθεὶς κατεάγη, ὡς τοῦ ἵππου πτερορρύσαντος.

870. ὄνομα Cod. Schell.

871. „Lego ieménou, non enim Bellèrophon, sed ejus equus Pégasus, in coelum profectus est.” Ceporinus. — „Potest et mutato spiritu legi iέμενος, cupiens, viam affectans. Perperam alii malint iemένου. Ursin. Vide Tzetzen in Varr. Histt. Chil. VII. Hist. 149.” Hudson.

872. ἀλίηον Cod. Palat. νῶτον Cod. Bodl. 4.
 873. ἀλώμενος ἐνδιάσκειν Cod. Schell.
 874. βεβάασι Codd. Steph. Bodl. 1. Cantabr. πόλιες Cod. Palat.
 875. Λυρνησὸς μάλος Cod. Palat. μαλὸς Cod. Schell. Σόλος
 Cod. Petav. Ceterum videndus Wernsdorf, ad Prisc. 818, „Vide
 Salmas. ad Solin. c. 38.” Hudson.
 876. ἐν ἠπείρῳ Cod. Schell.
 877. κομμάγηρον Cod. Palat. (cf. Schrad. ad Avien. 1042.)
 Συρίων Codd. Steph. Bodl. 2. 4. Eton. Petav. πόλιες Cod. Palat.
 878. ἐπιστρεπτήης Codd. Steph. Petav. Schell. περιμήκεος Codd.
 Steph. Bodl. 1. 2. 3. 4. Eton. Petav. Palat. Prisc. (v. Wernsd. ad
 Avien. 1043.).
 883. μὴ δ' ἀνέμοισι Cod. Schell. χάριν Idem.
 884. μεταφράσαι Cod. Palat. περιφράσαι Eton. καταγρά-
 ψαι Cod. Schell.
 885. κέν Codd. Bodl. 3. Eton. Petav. Palat. Schell. atque ita
 excusum video in antiquioribus Edd. Bass. Papii et Haverk. ἐπιστη-
 μόνως Cod. Schell.
 887. πισύρεσσιν Cod. Schell. πισύρεσιν Cod. Palat. πλε-
 ροῖσι Cod. Bodl. 3. τετάχθω Codd. Steph.
 889. Οἶσθα μὲν Codd. Steph. Bodl. 4. Palat. Schell. „Pos-
 sit etiam intelligi, Scis enim (quippe qui me initio dicentem au-
 dieris) montem etc.” H. Steph.
 890. εἰς ἠώην Ἀσίην Codd. Steph. εἰς ἠώην A. Cod. Palat.
 atque ita Cod. Schell. omisso Ἀσίην. τέμνει Cod. Schell.
 891. τό γ' ἐν Cod. Bodl. 1. Eton. πλευροῖσι Cod. Petav.
 πελέοιτο Cod. Bodl. 1. Eton.
 892. πέλει Codd. Bodl. 1. Schell. ἀτὰρ Cod. Schell.
 893. οἶδμα τ' Ἐρυθρὸν Codd. Steph. Bodl. 4. οἶδμά τ' E.
 Cod. Palat.
 894. εἰς Codd. Bodl. 1. 3. Eton. Petav. ὑπ' ἀνάγκης ἴξομαι
 Cod. Schell.

895. ἀρξόμενος Cod. Palat.

897. ὑπεῖρ Cod. Schell. et Ed. Papii. εἰς νότον ἔρπει Codd. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. Edd. Pap. et Haverk. εἰς νότον ἔρπει Codd. Schell. Palat.

899. καλέουσιν Cod. Schell. καλέουσι Codd. Bodl. 1. 2. Eton. Palat. ἄρ Cod. Schell.

900. μέσσην Cod. Palat. ὑπὸ Codd. Steph. Bodl. 1. Palat. Schell. Prisc.

903. ἐπώνυμοι Cod. Bodl. 4.

906. τῶν ἀνδρῶν Codd. Palat. Schell.

908. ἀλιμηδέος Codd. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. Paraphr.

909. χορὸν Codd. Steph. Bodl. 1. Eton. Avien. Prisc. πόλον Bodl. 4. ἐφράσαντο Codd. Palat. Schell. ἐφράζοντο Cod. Bodl. 2.

910. ἰόππην γάζαν πτολεμαίδα τ' ἐνν. Cod. Schell. „Metri ratione literam ejicit Dionys. Aliis Ἰόππη, ut ostendit Cellarius in Geogr. 1. 3. c. 13.” Hudson, Schol. Cod. Petav.: Ἑλλάϊδα τὴν Ἑλληγνίδα λέγει. Emendat Palmerius εἰλαΐδα τὴν Ἑλαγνίδα. ἐνναΐουσαν Cod. Palat.

911. βηρυτὸν Cod. Schell. ἐρατείνην Cod. Palat.

912. „Hunc versum ex Hesiodo citat Etymologici auctor in v. Βύβλος, ubi Διονύσιος reponendum pro Ἡσίοδος censet Berke- lius. Notandum, quod in Etymologico Σιδῶν' ἀνθεμώεσσαν legi- tur.” Thwaites. Σιδῶν' Cod. Bodl. 2. σιδῶνα Cod. Schell. ἠνε- μώεσσαν Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Gerhard, Leott. Apoll. p. 180. utique legendum censet Σιδῶν' ἀνθεμώεσσαν aut ἠνεμώεσσαν; illud esse in Etym. M. unde versus sub Hesiodi nomine citatus postea transierit in Hesiodi editiones (fragm. 188.) Schol. Cod. Petaviani: Βύβλος δὲ λέγεται ἢ πόλις ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας, ἢ, ὅτι ἐν αὐτῇ ἀποτιθέμενα βιβλία διεφυλάττοντο ἄσηπτα, ἢ, ὅτι ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἰσῆς παραγενομένη ἐκεῖσε τὸν Ὅσιριν κλαίουσα, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς βιβλίον ὄν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νεῖλῳ φυομένης βύβλου αὐτόδι ἀπέδετο.

913. ὑφ' ὕδασι Cod. Schell. Schol. Cod. Petav.: Βοστρηνὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Σίδωνος, ἀφ' οὗ καὶ Βόστρα λέγεται ἡ πόλις.

914. μάραδόντε Cod. Palat.

916. παιδῆια Codd. Steph. Eton. Schol. Petav. ποσειδῆια Codd. Palat. Schell. Palmerius praetulit Ποσειδῆια quod interpretatus est per Ποσειδιον πόλις.

917. ἦχι περ Cod. Schell.

918. ἀτὰρ ἐν Idem. — Inter v. 918 et 919. Avienus 1084 - 1091. locum inseruit, incertum utrum ex ingenio (quod praeter alios arbitratur Gibbon. Hist. of the decline and fall of the Roman Empire, Not. 59. ad Cap. LI.), an ex ipso Dionysio. „Hoc loco, ut ex Avieno apparet, lacuna quaedam est negligentia librariorum, qui totum locum de Emesa urbe et Libano monte omiserunt, decepti similitudine verborum. Sequebatur enim: Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην Ἐμισῶν πόλιν, ut constat ex Steph. Byz. v. Ἐμισσα (ubi omnes Codd. habent ἀντολίης). Et, quod mirum, antiquissimus jam hic error: nam nec Priscianus, nec Eustathius in suis Codicibus illos versus reperere. Simile quid est alibi commissum. Holsten. (qui et videndas ad Steph. Byz. p. 113.). In Ms. Barocœ. n. 78. est ille Bodl. 1., licet nihil inde enotatum sit a Thwait.), voci ἀτὰρ asteriscus praefigitur: in duobus aliis Mss. versus 918. et quinque sequentes ad oram apponuntur. Vide Notas ad Steph. Byzant. p. 344. et Salmas. ad Aug. Hist. Scriptores, p. 366.” Hudson. Rem prolixè tractavit Wernsdorf. ad Avien. 1085. quem vide.

919. τῆςδε Cod. Schell. ὀρρόντης Cod. Palat.

921. ἐνθα pro πᾶσα Cod. Bodl. 4.

922. φορβέμεναι Codd. Palat. Schell. δένδρα Codd. Steph. Bodl. 4.

923. „Τῆς refertur ad 897. τῆς Συρίας.” Siebenk. ἰδης Cod. Bodl. 3.

924. Ἀρραβίου Codd. Steph. Bodl. 4. Prisc. Eustath. ἀρρα-

βικου Cod. Schell. πόντου προ κόλπου Codd. Steph. Prisc. πύματον προ μύχατον Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Schell. „In Steph. Byzant. μύχατον ῥόνν, quod τῷ μ. πόρον praefert Berkelius.” Huds. μεσσηγῶ Cod. Schell. μεσσηγῶς Cod. Palat.

925. τε deest in Cod. Schell.

926. ἄχρις σελανῶν Cod. Schell. ἄχρις Ἐλανῶν Codd. Steph. Bodl. 2. 4. Eton. Paraphr. Avien. Prisc. (quod omnino praefert Wernsd. ad Prisc. 867. post Salmas. Exx. Plinn. p. 342. et Huds.) ἄχρις ἐλάννων Codd. Steph. Bodl. 3. ἄχι Σελανῶν Codd. Steph. ἄχι etiam Cod. Palat. „leg. ἄχρις ἐλανῶν cum Ms. Prisc. Niceph. Blemm. et Solino: hinc Elaniticus sinus; magna enim pars Syriae postea sub Palaestinae nomine comprehendebatur.” Siebenk. — Schol. Cod. Petav.: πλησίον τῶν ἐλανῶν τετραμμένος ἐπὶ τὴν ἀνατολίην ἄχρις Ἐλανῶν. ἡ δὲ Ἐλανα πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καλοῦνται δὲ οἱ ἐνοικοῦντες Ἐλάσιοι. Cui Scholio adjecit Palmerius, Bochartum recte corrigere Ἐλάνιοι, Stephanum Byz. vero urbem dicere Αἰλανον, et cives Αἰλανίτας.

927. ἀρράβων Codd. Palat. Schell.

928. Ad v. διισσῆ notavit Siebenk. „immo triplici: alluitur enim latus, quod inter utriusque sinus ostium porrigitur, mari Erythraeo, ut mox ipse dicit: sed θαλάσσην accipit pro interno aliquo maris sinu et Oceano opponit.”

929. ἔλαχεν ἐκάστη Codd. Palat. Schell.

930. κέλευθα Cod. Bodl. 4.

931. δέ τοι Codd. Palat. Schell. „V. Salmas. ad Solin. p. 483. et Schol. Apoll. IV. 46.” Siebenk.

933. θέσειας Cod. Palat.

934. γαιάων Codd. Steph. Bodl. 3. Eton. Paraphr. Prisc.

935. ἔλαχ' Cod. Schell.

937. σιμέρνης εὐώδους, ἦ κ. Codd. Steph. Bodl. 3. Eton.

(qui haud dubie sunt tres illi Codd, quos citat Wass, ad Thucyd. III. 111. p. 576. Bip.) Petav.

939. τήνδε pro κείνην Edd. Pap. Haverk.

940. αὐτὸς Codd. Steph. Bodl. 3. διόνυσον Codd. Palat. Schell. „Polyaenus L. I. Stratagem, statim ab initio refert in India ad Tricoryphum montem exstare monumenta nativitatis Bacchi, quinimo tertium ejus montis jugum appellari Bacchi μηρόν. Hujus meminit Eustath. ad Il. B. p. 310.” Holst. ap. Hudson.

941. γεινομένῳ legit V. D. in Miscce. Obs. Vol. X. T. III. p. 424. observante Arntzen., neque aliter Codd. R. Steph. Schell. κηῶεα Cod. Schell. γείνατο pro φύστο Codd. Steph. Bodl. 4. Petav. πάντη Cod. Palat.

943. αὐτόματοι Codd. Steph. Bodl. 2. Schell. Paraphr. αὐτομάτως Cod. Bodl. 4.

944. „Vide Salmas. ad Solin. c. 30. p. 400. et 400. Edit. Vet.” Hudson.

945. φύλα Cod. Schell. Eustath. φύλλα Edd. Bas. 1522. 1547. φέρουσαι Codd. Steph. Bodl. 2. Eton. Paraphr. Edd. Pap. Haverk. „V. Salmas. ad Solin. 400. seq.” Siebenk.

946. αὐτὸς pro αὐτὰρ ὁ Cod. Bodl. 4. νεβρίδας μὲν ἐπωμαδίας Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Eton. Petav. Paraphr. μὲν νεβρίδας ἐπωμαδίας Cod. Schell. νεβρίδας ἐπωμαδίας, omisso μὲν, Cod. Palat. „Al. νεβρίδας μετὰ ἐπωμαδίας.” Hudson. per errorem, opinor. ἐτάνυσσεν Cod. Schell.

948. ἐνεσείσατο Cod. Schell. ἀνεδήσατο Codd. Steph. Bodl. 4.

949. ἔχευεν Cod. Palat.

950. τούνεκα Cod. Schell. νῦν abest a Cod. Palat.

952. χῶρον ἔχουσιν Cod. Schell.

953. μαλακοῖσιν Codd. Palat. Schell.

954. πρῶτον Cod. Bodl. 4. Eton. ὑπὸ Codd. Steph. Bodl. 4. Eton. ἐπὶ Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Palat. Schell. κλιτῆν

Codd. Steph. Bodl. 1. 2. 3. Edd. Basill. 1522. 1547. κλυτὸν
Codd. Steph.

956. χαλβάσιοι Codd. Steph. Bodl. 4. χαυλάσιοι Codd.
Bodl. 1. 2. 3. Eton. Avien. Prisc. χαυλούσιοι Codd. Palat. Schell.
„More poetico literas in vocibus Χαβλάσιοι et Ἀγρέες mutasse vi-
detur Dionysius: nam Eratostheni et aliis Χαβλάσιοι et Ἀτραῖοι.
Hillus. In sex Mss. Χαυλάσιοι. Vide Bocharti Phaleg. l. IV. c.
11.” Hudson. „Χαβλάσιοι Prisc. Chaulasii, et Straboni ex Era-
tosthene Χαυλοταῖοι Lib. XVI.” (p. 767.) Siebenk. Ἀδρέες Codd.
Bodl. 1. Petav. cf. Wass. ad Thucyd. III. 111. p. 576. Bip.

957. Pro ἐνναίει Bochartus Geogr. Sacr. in indice malebat ἐν
Μάκει s. ἐν Μάκαις. cf. Wernsd. ad Prisc. 887. et Schrad. ad
Avien. 1135. „Ex versione Avieni Χατραμῖς ἐς Καρῆν refingit Sal-
mas. (p. 349. 350. ad Solin.); ex illa Prisciani Χατραμῖς ἐν Μάκει
vel ἐν Μάκαις Bochartus. Manifeste (inquit Holstenius post Sal-
mas. et Bochartum) vitium indicat loquendi modus: male enim
Χατραμῖς ἐνναίει pro ἐνναίεται. Sed ἐνναίει acque passive accipi
posse, ut ναίει apud Homerum, existimat Hillus, quod ulterius
firmat Ursinus ex Vossio de Analogia l. 3. c. 3. in fine.” Hud-
son. — κατ' ἐναντία Cod. Schell. „Περσίδος ἄλμης ex Prisciano
et Avieno legit Salmas. (ad Solin. p. 350.) Verum αἴης consensu
Mss. et Eustathii auctoritate tuetur Ursinus.” Hudson.

959. μινᾶοι Cod. Schell. κελταβηνοὶ Cod. Palat. Καταβη-
νοὶ legendum esse contendit Salmas. ad Solin. p. 353. cf. Wernsd.
ad Prisc. 888. et ad Avien. 1138. Idem volebat Lloidius, teste
Thwaites. „Κλεταβηνοί. Ita uterque interpres: sed varie hujus
gentis nomen scribitur apud Strabonem: Κατταβανεῖς et regio Κατ-
ταβανία: ita Stephanus ex Strabone. Apud Ptolem. Κατταβηνοί,
et sic hęc legendum: vitium natum ex confusione literarum A et
Λ.” Siebenk. Schol. Cod. Petav.: Καὶ οἱ ἀγγίγνοι, ὃ ἐστίν, οἱ
ἀροτῆρες Κλεταβηνοί. „Sed Palmerius addit rectius dici: πλησιόχοροι
vel γείτονες.” Arntz.

962. τῆςδε π. ἀντίπερ' αἴαν Cod. Schell.
 963. περιφάινεται Cod. Bodl. 1.
 964. πέτροι καταρύχων Cod. Palat. καταρρώγεσιν Codd. Steph. Bqdl. 4. Eustath.
 966. εἶδει Codd. R. Steph. Eton. θαλπένοισι Cod. Palat. sed supra lin. ab eadem manu θαλπομένων.
 967. αὐτως οἶά Cod. Schell. οἶ' ἄτε Cod. Bodl. 2.
 968. ἀρράβων Codd. Palat. Schell.
 969. ἀπασὶ μοίραν Cod. Palat. ἐν ἀνδράσι Codd. Bodl. 3. 4. Eustath. Edd. Pap. Haverk.
 972. μέχρι Codd. Steph. Palat. Schell. πολυκλύστοιο Codd. Steph.
 973. μέσης Cod. Schell.
 975. περὶ Idem. „Vide Cellarii Geogr. p. 466.” Hudson.
 976. τῆςδε Cod. Schell.
 977. εὐφράταο Cod. Palat.
 978. ἀρμενίοιο Cod. Schell.
 979. ἀγκῶνα Idem. ἐλίσεων Cod. Palat.
 980. Vid. Olear. ad Philostr. p. 25.
 981. ἄλμην Cod. Palat.
 983. ποταμὸς Codd. Bodl. 2. Schell.
 984. τίγρης Cod. Palat. τίγρης εὐφρητη Cod. Schell. ἴσον Idem. φορέει ῥοὸν ἐγγὺς ὀδεύων Codd. Steph. Bodl. 4. Paraphr.
 985. ἐὼν Codd. Palat. Schell. ὀδεύων Codd. Steph. Bodl. 4.
 987. μέσα Cod. Palat.
 988. θωνίτις Cod. Palat. Schell. „Aliis Thospitis: et sic Avienus videtur legisse: Vide Salmas. ad Solinum p. 490. Ed. nov.” Hudson. „μυχὸν, profundum, quia absconditur sub lacu, vel, ut Ammianus ait, ejus alveo voratus, fluitque subterraneus. De hoc loco vid. Salmas. ad Solin. p. 647. ubi nimis subtiliter hic examinatur.” Siebenk. τίγρης Codd. Palat. Schell. — Ceterum in hoc versu vitium odoratur Camers ad Prisc. 913.

989. πολλὸς Cod. Eton. ἐνερθεν Cod. Palat. ἐξ αὐτῆς Idem. ἰξαντῆς Cod. Schell. „ἀνίσχων malit Salmas.” Hudson.

991. πᾶσι Codd. Palat. Schell.

992. ὄση Cod. Palat.

993. ἐννέπουσιν Cod. Schell. ἐννέπουσι Cod. Palat.

994. κείνην Cod. Palat. ὀνόσσαιτο Cod. Schell. ὀνόσαιτο βοώτης Codd. Steph. ὀνόσαιτο κα βούτης Idem et Bodl. 2. 3.

995. ὡς τις Cod. Schell.

997. ἀθερίσατο Idem. ἀνθερίσατο Cod. Palat.

998. „Fortasse ἐπεὶ κείνης vera est lectio.” H. Steph. Ita conjecit etiam Palmer. apud Arntz.

1002. 1003. In Codd. Palat. et Schell. leguntur ordine inverso.

1005. ἰερά πόλις Cod. Palat.

1006. κείχεσιν Cod. Schell. „Vide Gallaeum de Sibyll. Oracc. p. 511. Vol. I.” Hudson.

1007. μέση pro μέγαν Cod. Schell. „Vide Salmas. ad Aug. Hist. p. 377. Μέγαν δόμον, templum: in Sacris literis Beth Baal I. Reg. c. 31. v. 11. vide Selden. de Diis Syris p. 72.” Holsten. „In historia medii temporis vid. Annal. Franc.” Siebenk.

1009. ἐνθα τοι Codd. Palat. Schell.

1010. ἀκρότομοι Cod. Bodl. 2.

1011. νῦν Cod. Bodl. 3.

1012. παρὰ Idem.

1013. προβολῆσι ὀφητίδος Cod. Schell. „Προβολὰς eminentias montium interpretatur Scal.: potius radices montium inntere videtur Prisc. et Avienus. προβολῆ, ἐξοχῆ Hesych. προβολαί, προβάσεις τῶν ὄρων, Schol. Apollon. Rhod. πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι, Harpocrat. Holsten. Προβολὰς prominentias cautiū reddidit Salmas. ad Solin. p. 861. Ed. Vet.” Hudson. „Pessime illud ὀφητίδος interpretantur Prisc. et Avien. Vide Salmas. ad Solin. p. 340.” Id.

1014. 1015. se non intelligere fatetur Olearius ad Philostr. p. 29.

1015. „Κοσσοὶ malint nonnulli ex Avieni versione.” Hudson. χαλωνίται Cod. Schell.

1016. ἀρμενίων Idem.

1017. τὰ Μηδικὰ deest in Eod.

1018. πρὸς μὲν β. ἐριθιλέαν Cod. Palat. „Nescio an ad solos Gelos hoc referendum: de Mardis enim contrarium testatur Suidas: Μάρδοι, ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ’ ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι, ἀνιπποὶ καὶ πένητες.” Siebenk.

1019. γηροὶ Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Palat. Edd. Bass. Avien. Prisc. „minus recte.” Huds. γῆροι Μάρδοι Cod. Schell. γηρλοὶ Cod. Petav. Ἀτραματηροὶ Codd. R. Steph. Bodl. 4. Eton.

1021. τε pro τοι Cod. Palat.

1023. παραι Edd. Pap. Haverk.

1024. φάρμακα μήσατο Codd. Steph. Eton. γόνω Cod. Schell. γονῆ Codd. Steph. Bodl. 4. γονᾶ Cod. Eton.

1026. παρώνυμον Eustath.

1027. γε omissum in Codd. Palat. Schell. γαῖαν Cod. Schell.

1029. τούνεκα Idem. μὲν εἰσέτι . . . ἔασιν Cod. Palat. ἔασιν habet quoque Ed. Haverk. ἔασσι Edd. Basil. 1522. 1547.

1030. χῶρον Cod. Schell. ὑπ’ Cod. Bodl. 1. ἐπ’ αὐγὰς ex Prisciano 947. et Avieno 1224. corrigit Wernsd.

1031. Laudatur a Dracone Stratonice. p. 70. ed. Hermann. „ἀφεγγέα fortasse pro πολυφεγγέα, nam narcissiten pellucidum esse dicit Eustath.” Hudson.

1032. οἶ Cod. Schell. εἰαμενοῖσι Cod. Schell. λασσίοισι Cod. Palat.

1033. ἄδδην Codd. Schell. Palat. μαλοῖς Cod. Palat. μαλλῆ Codd. Steph. Bodl. 4. Eton.

1035. *Κασπιάδων* Bodl. 1. 3. Eton. Petav. „Omnino *Κασπιάδων* legendum ex Eustathio, tribus Mss. et v. 1064. Obstat quidem metri ratio ne *Κασπιάων* legatur, ut apparet ex v. 1039.” Hudson. *πέτρης* Cod. Petav. *ἐπὶ πέτρας* Cod. Schell.

1036. Cf. Sainte - Croix Exam. critique des Historiens d'Alexandre le Grand ed. II. p. 689. 862.

1037. *ἐκτίεταται βορέην δε κ. ε. γ. ε.* Codd. Steph. Bodl. 1. 2. Eton. Petav. *εἰς βορέην καὶ* Cod. Schell.

1038. *εἰς* Cod. Schell. *Ἐρχανίην* Idem et Codd. Steph. Bodl. 3.

1039. *πυλάων* Codd. Pal. Petav. *ὑπὸ* Cod. Palat. *Κασπιάδων* Codd. Bodl. 1. 3. Eton.

1041. *πολέμου* Cod. Schell.

1042. *ἀπιθύνουσι* Cod. Petav. *ἀρούραις* Cod. Palat.

1043. *οὐδέ μεν* Cod. Schell. *νήσιν* Cod. Palat.

1044. *νομοῖς* Codd. Steph. Petav. Palat. Schell.

1045. *νηπίαχον* Cod. Bodl. 4. *μέλλονται* Cod. Palat.

1046. In Cod. Palat. *ἤχησσα* a m. 1. quod correxit recentior.

1047. *δε* deest in Cod. Schell. *δοῦπος* pro *δρόμος* Cod. Palat.

1048. *σφιν* Cod. Schell.

1049. *ιδρῶσι* Cod. Schell. *παλύνειν* Idem et Palat. cum Bodl. 4.

1050. *δορικτήτου* Cod. Schell.

1051. sqq. Jos. Scaliger in Euseb. p. 228. accepit de victis a Septimio Severo Parthis, coll. v. 355.

1055. *ἀσπνάων* Codd. Palat. Schell. cum Eustath.

1058. *Σάρδεας* Cod. Bodl. 1. *Σαρδίαν* Cod. Bodl. 4.

1059. *μὲν* deest in Cod. Schell. *ἐνὶ* pro *ἐπὶ* Codd. Bodl. 3. 4.

1060. *χρῦσειοι δ' ἵπποισιν . . χαλινοὶ* Codd. R. Steph. Bodl. 3. *χρῦσειοι . . . χαλινοὶ* Codd. Steph. Petav. *ἐνὶ* Codd. Bodl. 4. Eton.

1062. „Scaliger legit σφίσων.” Hudson.

1064. Κασπιάων Codd. Bodl. 4. Avien. Καυκασίων Codd. Steph. „In uno Ms. Καυκασίων, in duobus Κασπιάων, perperam, ut constat ex supra dictis ad v. 1035.” Hudson. πυλάων Cod. Palat.

1065. επωνύμου Cod. Bodl. 3.

1066. επ' ἄρκτους Cod. Schell. Avien.

1067. τοξοφόροι Codd. Bodl. 4. Petav. Schell.

1069. „Aut sane Dionysii aut librariorum errore Σάβαι hic pro Σάκαι scribitur, nec me movet ulla Interpretum hoc loco auctoritas. Similes enim alii inveterati errores in hoc auctore sunt: nec officit quod Sacas supra v. 750. jam commemoravit. Holst. Vide Bocharti Phaleg. l. IV. c. 7.” Hudson. Cf. Wernsd. ad Prisc. 970. τοὺς δὲ μασσαγέται Cod. Schell. τούτους δὲ μασσαγέται Cod. Palat. „Πασαργάδαι per literarum trajectionem, Persicae linguae non inusitatum, dicuntur pro Parsagadae sive Persagadae, ut docet idem Bochartus Phaleg. l. IV. c. 10.” Hudson. Τασμοὶ Cod. Petav. „Τασκοὺς pro Ταόκους in auctore aliquo male exarato Dionysium legisse suspicatur Salmas., qui ad Solin. c. 55. malit ἄγχι Ταωκοί.” Hudson.

1070. ἄλλοι δ' Cod. Schell.

1072. ἐλισσόμενοι Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton.

1073. „Κύρος ex Prisciano et Mss. legit. Salmas. ad Solin. c. 63. Vide Cellarii Geogr. l. 3. c. 19. p. 485.” Hudson. Χοάσπις Cod. Schol. Χοάσπης Codd. Steph. Avien. Eustath. „Χοάσπης in tribus Mss. Ceterum Indicū Choaspen cum Persico confundisse Dionysium, post Salmasium existimant Holsten. et Ursin.” Hudson.

1074. „Quamvis pro Ἰνδὸν ὕδωρ proclive esset Μηδὸν ὕδωρ rescribere, ex Interpretum omnium consensu ipsius Auctoris, non scribarum, esse errorem pronuntiat Salmas. ad Solin. c. 53.” Hudson. „δὲ Salmasii Cod. Ms.” Thwait.

1076. ἀπὸ χθονὸς Cod. Palat. ὄν ράτ' ἀπὸ Cod. Schell.

1079. τηλεθόωσιν ἐπήτριμ' ἀλλήλοισι Idem.

1081. τοι δεest in Cod. Schell. „Vide Salmas. ad Solin, p. 418. Ed. Vet. et alibi, ubi pes pro limite vel termino. Supr. v. 622. μυχὰ vocat, v. 281. γλωχίνα. Ita Europam dicit meridiem versus excurrere ἐπὶ τρισσὴν κρηπίδα v. 332., hunc enim versum de tota reliqua parte Asiae intelligendum ex praecedenti versu apparet, ubi λοιπὸν πόρον, hoc est, quidquid reliqui est, promittit. Holsten.” Hudson.

1082. περὶ χεῦμιά Cod. Schell. περὶ τὸ χεῦμα Cod. Palat.

1083. καρβανοὶ Cod. Eton. ἡελίω Cod. Schell.

1084. ἀπάνευθεν Codd. Palat. Schell.

1085. ὑπεράλιοι τοὶ δ' Cod. Schell.

1086. laudatur h. v. a Steph. Byz. v. Γεδρωσία. τῶνδε π. ἀντολίηνδε Cod. Schell. Γεδρῦσσων Cod. Bodl. 1. γὰτα Cod. Palat.

1087. παρ' αὐγὰς Codd. Bodl. 4. Eton. „De monstris marinis Oceani circa Gedrosiam vide Aelianum de Animalibus l. 17. c. 6. et Arrianum in Indicis, ubi Nearchi περίπλουν refert.” Holsten, ap. Hudson.

1088. παρὰ . . σκῶθαι Cod. Schell.

1089. ὅς Idem.

1090. λαβρότατος Codd. R. Steph. λαυρότατος Codd. Bodl. 4. Eton. „Non recta Indus in austrum defluit, sed, ut Plinius ait, quodam solis concitatu in occasum versus oceanum infunditur.” Holst. ap. Huds.

1093. παταλήνην Cod. Schell.

1095. ἐπὶ κλίσην Idem.

1096. Ἄραβας Codd. Steph. Eton. Avien. Eustath. ὠρείτας τ' ἀράβας λινοχλαῖτας Cod. Palat. ἄραβας τε λινοχλαῖτας. Cod. Schell. Ἄραχωτοὺς Eustath. „Ἀρβιας, ὠρείτας τε ex emendandi prurigine refingit Salmas. ad Solin. c. 54. certe contra mentem Dionysii, qui Ἄριβας pro Ἄρβιας per metathesin literarum ponit. Vide Cellar.

Geogr. lib. 3. c. 22. p. 520." Hudson. Vid. Wernsd. ad Prisc. 1003.

1097. Σαραΐδας Cod. Petav. ὅσοι τε π. π. παρνησοῖο Cod. Schell. παρνησοῖο etiam Codd. R. Steph. Palat. Παρνησοῖο Cod. Petav. v. Salm. F. P. p. 563. Camers ad Prisc. 1003. Παρνησοῖο et Παρπαμισοῖο Codd. Steph. Bodl. 1. Eustath. Παρπανίσοιο Codd. R. Steph. Eustath. „Vide Annot. ad v. 737. et Cellarii Geogr. l. 3. c. 27. p. 513." Hudson. — Παρπανισοῖο tuetur Wernsd. ad Prisc. 716. „Non dubito quin cum accus. ὄσσοις voluerit Dionysius ex praeced. repeti verbum καλέουσι." H. Steph.

1098. „Miror ἐπωνυμίη in nullo exemplari fuisse inventum." H. Steph.

1099. ναιετάοντες Codd. Palat. Schell. λεπτής Codd. Steph.

1100. ψάμμου Codd. Steph. „Praepositio ὑπὸ ad partic. πεπληθυῖαν pertinere puto. Invenitur vero et λεπτής ψάμμου, quae constructio illi participio esset aptior." H. Steph. ἡδὲ Codd. Palat. Schell. γόπεσαι δασσεῖαν Cod. Palat. τ' ἐν ῥώπ. δ. est in Edd. Basill.

1101. ζωοῖσι Codd. R. Steph. Bodl. 4. Eton. ἐπ' ἀρχέες Cod. Schell.

1102. „Scaliger legit σφίσιν." Hudson. ἀπείριτον Cod. Bodl. 1.

1104. αὐ̄ pro ἐν Codd. R. Steph. Bodl. 4. Eton. Palat. Schell. Edd. Pap. Haverk. „Legitur et αὐ̄, non ἐν: et tunc videtur scribendum ὑπο." H. Steph. ὑποφλέβες ὠδίνουσαν Cod. Schell.

1105. καλὰ Cod. Schell. σαμφείρειο Cod. Palat.

1106. Τοὺς ἀποτέμοντες Codd. Steph. Eton. „Lege τῆς ἀπο τέμν. pro ἀφ' ἧς τέμν." Holst. ap. Hudson.

1107. ἐρατῆ Codd. Palat. Schell. ἐρατῆ παραπέπταται Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton. Petav.

1108. περὶ Cod. Schell.

1109. ἦν ποτ' ἀνερχ. Cod. Schell. ἦ ποτ' Codd. R. Steph. Verba: ῥά τ' α. μ. ε. ε. καὶ in Cod. Palat. erasa non leguntur.

1111. ἐπὶ Cod. Bodl. 1.
 1113. κροτάφοισιν Codd. Steph. Bodl. 1. 4. Eton.
 1114. μεταλεύουσι Cod. Schell.
 1115. εὐγράμπτουσι λ. μακέλλησιν Cod. Palat. σύγγραπτοι
 Cod. Schell. εὐγράπτησι Ed. Basil. 1522.
 1116. λινοεργέους Cod. Palat. οἰδ' Cod. Schell.
 1117. ἀργυφέας Cod. Eton. ὑποξέουσι πρισθέντας Cod. Schell.
 1118. προμολῆσιν Codd. R. Steph. Bodl. 4. Eton. Eustiath.
 1119. εἴπου βυρέλλου Cod. Schell.
 1120. χλωρῶ διαυγίζουσαν Idem.
 1122. ἀμέθυσον Idem et Palat.
 1124. ἀεννάοις Idem.
 1125. καὶ Cod. Bodl. 4.
 1126. αὐθις Idem et Eton.
 1128. ὡς π. ἐνείπομι Cod. Schell. ἐννέπομι Cod. Palat.
 1129. ἠνεμόωντα Cod. Palat.
 1130. πισύρησιν Cod. Schell. πισσύρησιν Cod. Palat. τρισσῆ-
 αιν Codd. Steph. Prisc.
 1131. λοξῆσι Cod. Schell.
 1132. „Mallem ἐσπέριος." Holst. ap. Hudson.
 1133. νότιος Codd. Steph. Bodl. 4. Eton. δ' abest a Cod.
 Schell. οἰδμάτ' Cod. Palat.
 1134. ἄρκτον Cod. Bodl. 3.
 1137. Ἰνδῶν Cod. Bodl. 4.
 1138. Δάρδανες Codd. R. Steph. Δαρδαρέες corr. Holst. ad
 Steph. Byz. p. 91. „perperam, ut censet Ursinus." Hudson.
 πολλῶν Codd. Steph.
 1139. συρόμενος δέχεται πλωτὸν Codd. Steph. Eton. νῆσιν
 Cod. Palat. ὑδάσις Cod. Schell.
 1141. μέσον Cod. Schell. Λάβαι Cod. Petav. cf. Salmas.
 Exerc. Plin. p. 700. Σίβαι corrigi Holst. ad Steph. Byz. p. 290.
 et Salmas. probante Ursino. „Vide Bocharti Geogr. Sacr. p. 97."

Hudson. Τάξιλοι Codd. R. Steph. Bodl. 4. Prisc. Eustath. „Τάξιλοι et apud Strabonem et Arrianum, atque ita hîc legendum esse placuit Salmasio c. 52. ad Solinum. Verum (inquit Ursinus) ut Τόχαροι nostro supra dicti, qui Straboni Τάχαροι, sic Τοξίλοι, sive Τόξιλοι, hîc forte, qui aliis Τάξιλοι.” Hudson.

1142. Σκόθροι Codd. Steph. Σκύθροι Idem. „Σόδροι cum Hillo rescribendum esse placet Ursino.” Hudson.

1143. Πευκαλέων Codd. R. Steph. Bodl. 3. 4. Eton. Prisc. „atque ita Salmas. ad Solinum, c. 52.” Hudson. διονύσου Codd. Palat. Schell.

1144. Πανδαρίδαι Codd. Steph. (ita enim praefert margo ed. Stephanianae 1577. 4.: apud Thwait. vitiose, ut videtur, excusum est Γανδαρίδαι). Γαρμανίδαι Cod. Bodl. 4. μαργαρίδαι Cod. Schell. „Γανδαρίδας, ut in uno Ms. (nempe in marg. Stephanianae ed.) hîc legendum pridem vidit Salmas. cap. modo citato, cui assentitur Holsten., eodem esse existimans, qui Γαρδαραι Ptolemaeo et Stephano, longeque diversos a Gangaridis ad Gangem sitis.” Hudson. Cf. Wernsd. ad Prisc. 1050.

1145. ὕσπανις Cod. Palat. „Legendum Ὑπασίς, ut apud ceteros omnes scriptores.” Holst. ap. Hudson. Μάγαρσος Codd. Bodl. 4. Prisc.

1146. λαβρότατος, unus apud Thwait., vitiose signatus 14. (nisi voluit 1. 4. quae notae significarent Codd. R. Steph. et Bodl. 3.) λαυρότατος Codd. Steph. Eton. ἀβρότατος Bodl. 1.

1147. προρρέουσιν Cod. Schell. προχέουσιν Codd. Petav. γαγγιτίδα Cod. Palat.

1148. ἐλκομένην Codd. Steph. Bodl. 3. Palat. Schell. Avien. Prisc. (v. Wernsd. ad Avien. 1355.) „quam lectionem alteri praeferendam esse censet Holst.” Hudson. „γρ, ἐλκόμενον. hanc lectionem probat Prisc. et Avienus et praeferenda sane alteri: fluvii enim supra in mediterraneis confluunt; at India intra Gangem, quam Gangeticam vocat, procurrit meridiem versus usque ad ex-

tremum promontorium Κωλίδα, s. Κωλιάδα, quod ego Κῶρον Ptolemaei et Marciani existimo, cui objacet Κωλιάδος insula Taprobane, ut eam vocat v. 592., quamvis ibidem Avienus illud Κωλιάδος non de Venere aut insula, sed de promontorio, cui objacet, etiam intelligat. Eustath. facit ἄκρην νησιζομένην, ut ambiguitate illa utcumque se expediat." Siebenk. *περὶ* Codd. Palat. Schell. *μετὰ* Codd. R. Steph. *τέρμα* Cod. Palat. *τέρμην* Cod. Schell. Κωλίδος ἄκρης pro αἴης voluit Salmas. ad Solin. p. 782. v. Wernsd. ad Prisc. 1053.

1149. *δήτοι* Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Eton. Schell. *προσνέ-
νευκεν* Cod. Palat.

1150. *ταχυνοῖσι* Cod. Bodl. 3. *οἰωνοῖσιν* Cod. Schell.

1151. Vid. Heyn. ad Virgil. VI. Aen. 243. et Wernsdorf. Excurs. XIII. ad Priscian, qui h. v. fortasse ab interpolatore esse suspicatur.

1152. *εὐρρεΐτης* Cod. Petav. *περὶ* Cod. Palat.

1153. *τε* deest in Cod. Schell.

1155. *νεβρίδες* Cod. Schell. In Cod. Palat. *νεβρίδες ἀσπίδας*, sed eis suprascriptum a manu recentiore. *νευρίδες* Cod. Petav.

1156. *μαιμώνοντο κ. εἰς* Cod. Palat. Ἔς etiam Cod. Schell. *εἶλημα* pro *σπείρημα* Cod. Bodl. 3.

1157. *πολυγνάπτης* Codd. Palat. Schell. *πολυγνάμπτου* Cod. Bodl. 3. *ληνοῖο* Cod. Schell.

1158. *ἦμος* Codd. Steph. Bodl. 1. 3. Petav. Palat. Schell. *ῥεῶν* Cod. Schell. *ἀτίμασαν* Idem. *ἀτίτησαν* Codd. Steph. Palat. „probante Hillo, nec dissentiente Ursino." Hudson.

1159. *νυσαίην* Codd. Palat. Schell. Cf. Wernsd. ad Avien. 1375.

1160. *υἰάσι* Cod. Schell.

1161. *ὅποτε* Cod. Palat. *ὀπότε* Cod. Schell. *ἔσβασεν* pro *ᾤλεσεν* Codd. Steph.

1162. *τῶν δ' ὑπὸ* Cod. Schell.

1164. *ἐρύσας* pro *στήσας* Codd. Steph. Bodl. 1. 3. 4. Eton.

Schell. ἐρείσας Cod. Palat. „Vide Tzetzis Varr. Hist. Chil. VIII, Hist. 211.” Hudson.

1166. Τόσοι Cod. Palat.

1167. ἐνδοθεν ἐνθα Cod. Schell. ἠπείρους Idem et Palat.

1169. δὲ omissum in Cod. Palat. ταῦτα pro πάντα Cod. Bodl. 4.

1170. αὐτὴ Cod. Palat. quod correctum a m. recentiore, πρῶτοι δεμίλια Cod. Schell.

1173. διακρίνοντες Cod. Schell. ἐκκληρώσαντο Cod. Schell. „Imitatur Aratum sub initium operis.” Holsten. ap. Hudson.

1174. ποταμοῖο Codd. Steph. Palat. Schell. ἀπάσης pro βαθείης Cod. Bodl. 4.

1175. ἔλαχ' Codd. Palat. Schell.

1176. ἀργιλόεσσα Codd. Steph. Eustath. „more Attico.” Hudson.

1177. ὑποφαιῆ pro λάχε μορφῆν Cod. Bodl. 3.

1178. ἀσυρίης Codd. Schell. Palat. ἀνθεσι Codd. Steph. Petav. Schell.

1179. ἀλλοῖαι τῶς γ. μ. ἐφράζετο Codd. Schell. ἐδράσατο Cod. Bodl. 4.

1180. ἀνθρόποισιν Cod. Schell. ἐτέροια Cod. Palat.

1182. ὕδαι' Ω. Cod. Palat. κύματα Cod. Bodl. 4.

1183. καὶ κρῆναι καὶ οὐ. Cod. Palat. καὶ κρῆναι τε καὶ οὐ. Cod. Schell.

1185. ἠδ' ἠπείρων Cod. Schell. σκολιῶν Codd. R. Steph.

Subjungimus Varietatem lectionis Arateorum e Cod. palatino, a juvene doctissimo Guil. FROMMEL per diligentem excerptam, qua tamen, dum plagulae 14-18. excuderentur, nondum uti licuerat. Ceterum Frommelius, cui ad manus non esset Buhlianus exemplum, codicem contulit cum editione Felliana Oxoniensi 1672. 8. Nos proprias Palatino lectiones asteriscis insigniri curavimus.

1. ἀρχόμεθα τον. 3. μιστή δε. 5. εἰμὲν . . ἦπιος. 8. μακέλλησι. 13. ὄφρ' ἔμπεδα. 18. ἡ δέμις. 24. δύω. 28. * μὲν omiss. 29. αἰεὶ. 31. δὲ omiss. 36. καὶ τὴν. 37. ἑτέραν . . τε μὲν. 40. ἐπιφράσασθαι. 45. * τὰςδε. 47. φέρονται. 48. κνανέοιο. 49. ἀποτείνεται. 51. πρὸς κ. εἰ. ἀποπαύεται. 60. νειάτη. 61. * τὴν ἴσεται. 62. * σμίγονται. 63. τῆδ' 65. ᾧ τινι κ. κ. πόνοσ. 66. ἐν γόνασι. 69. εἰς ὁ. μ. δ' * ἐφ' ὑπερθε. 72. ἔμμεναι. 73. * κεκμηότος. 75. ὀφιούχεο. 76. ἐπιφράσαιο. 78. * ἀνδιχόμενι. 79. * εἶδονται pro τελέθειεν. 80. ἐπιδέδρομεν pro ἐξεπιδέδρομεν. 81. ἀμαυραὶ. 82. πεπονήσται. 83. * ἐπάρηρωσ. 85. * θώρακι. 86. δύω. 90. οὐδέ. 91. ἐξόπισθεν. 94. * ὑποζώνη. 96. * ὑπὸ σκέπτεο βοάτω. 98. εἴτουν. 99. ἀρχαῖον * πατέρα. 100. γέμεν.

101. ἀνθρώποις ὦ. δ. εἰ. * πάρθενοσ. 106. ἐν ἀ. ἡ εὐρυχώρα εἰ. ἀγυῖα (sic manus recentior supra εὐρυχώρη). 107. * ἐπιστερχέουσα. 109. πολυμεμφέοσ. 112. * θεῶν pro λαῶν. 113. δότειρα. 115. * οὐκ ἔτι π. * ὁμοίη. 118. ὑποδείλοσ. 119. οὐδέ

τω ε. μελιχίγσιν. 121. ἔπειτα. 122. οὐδετ'. Ceterum a 1. m. fuisse videtur, ut in editis, εἰσωπὸς, sed recentior manus supra scripsit ἰσωπὸς. 124. κακότερα τεξεῖσθε. 126. κακὸν. 128. *πάντως. 133. μισήσασα. 134. *χώραν. 135. *ἀνδρώποισιν. 136. *πολυσκέπτεο βοώτεω. 143. *φαίνεται. 144. *ὑπομαίων. 145. ἐπὶ. 148. δ' ὀπισθοτέροισι. 157. φᾶτις. 160. *λαιῶ. 165. *ἀγανῆ. 172. *εἴρηται. 181. *ἐγγύς. 184. ἄρκτου pro οὐρῆς. 185. ὄσση. 187. ἰέμενος. 192. *κληῖδι. 194. τοιοιοί. 195. ὀλίγον ἀποτέταται. 196. ὀργυιᾶν.

204. *περιπτάμεναι. 206. super ἐπιλάμπεται ab eadem m. scriptum est *ἐπελήλαται. 209. *δικανόωσι. 212. ἐρίσειεν. 214. δὲ ἄρκου. 215. ἡμιτελλῆς. 218. γάρ πω Ἐ. ἄρκος. 221. πρῶτον. 243. *οὐρέων (αι suprascripto a m. rec.) ε. ἐπισχερῶ. 252. περθερίοιο (super rasuram), 253. κεκονιμένος. 254. *ἡλυθα. 257. *εἰδέονται (sed supra a rec. manu: γρ. ὑδέονται. et pergit: ἀντὶ τοῦ λέγονται, ὑμνοῦνται. 261. εἴρηται ε. δ' ἐκεῖναί. 262. *μερόπη κελαινῶ τ'. 269. Ἐρμείης. 275. abest καί. 280. κηφείης (sed ης a rec. m. super rasuram.). 284. τετάνυται. 285. *πρῶτος. 286. *τετρέπεται ἡλίοιοιο. 289. περήσειας (partim super ras.). 292. ἐπιρῆσουσι. 293. δὲ. 296. ἐκελοι. 298. *αἰγίλους. 300. *ἔτι προτέρω μὲν pro ἐπὶ προτέρω γ' θαλάσση.

301. καίεν καὶ ρυτῆρα. 304. ἀνατέλλων. 311. *δέ τοι. 314. τόσσοι. 323. Ὠρίων additum a m. rec. et apparet super λοξὸς v. praeced. mox ὅστις κ. ἐνὶ. 324. πεποιθεῖ. 325. προφερέστατα. 326. τοιός οἱ καὶ φ. α. ὑ. νότω. 331. καλέουσιν ἀνδρωποι. 335. ἔρρωσε. 336. οἱ δὲ δῆ. 337. σῆμ' ἔμμεναι. 338. ποσσί. 340. ἐξόπισθεν. 344. ὀπισθεν. 345. ὄτ' ἤδη. 346. εἰσερχόμενοι. 349. ἄχρι παρ'. 350. φαίνει. 355. θρηίκιος ὑ. π. *βορεάιοιο. 356. ἀγινεῖ. 359. *θέον (supra scri. τρέγον.). 362. *ιχθυῆς. 363. συμφέρονται. 364. ὀπισθεν. 370. *οὐ γάρ τοι τετυγμένον. 373. *οὐκ ἐτ'. 374. καλέσσαι.

375. *δυνήσαιτο*. 376. *οιόθι κεκρυμένων*. 379. **όμηγυρέας οί
είσατο*. 380. in Cod. adscriptus est versui 379. 382. *ούκ έτι*.
391. *μέσσοι*. 395. *είδόμενοι*. 396. *ούτι τοι * πολόν*. 397.
ποσίτ.

401. *κύκλη*. 404. *δ' ήτοι*. 406. *πήγχν * μετέοροι*. 407.
ύπερ προ ύφ. 410. *ειναλίου (supra scripto Θαλασσίου) μ. σ.
κεδαινόμεναι*. 413. *είλυμένων*. 414. *εύχαιο super gas. 420.
πείθονται * έναίσια. 421. *ποιήσονται*. 426. *δέκε (rec. m. mi-
nio correxit δ' είκε) Δ. * παρανυσομένοιο*. 427. **βορέω δ' ίς
παρατρέψχ*. 428. *όμως*. 432. *είλίει. 433. *αύτάρ. 435.
*περισκοπεύειν. 436. *δυοϊν*. 437. *έφεοικότα. 442. *πρότεροι*.
443. *γάρ και omisso τε*. 444. *ύδριν. 445. *εινεκές*. 446. **καρ-
κϊνον*. 450. *και μήν. 452. **γάρ πάντα omisso και*. 453. **έν
ούρανῶ εύ άρηρεν*. 454. *πέντε άστέρες. 457. *κειν . . ς (nempe
* κείνους, nam supra: τοὺς πλάνητας.)*. 462. *κείται αλίγια*.
464. *κατανυομένων. 465. **τ' εύ μ. π. έ. * περικεϊνται*. 468.
*αύτάρ. 471. *φαίνεται διχόμηχι*. 473. *ίκοιτο. 474. *κεκασμέ-
ρον*. 475. **ή και τοι ύποστάς*. 477. *ούκ έτι*. 479. *μέγα μεί-
ονες (supra: μικρότεροι)*. 484. *πέρσεως. 486. *βορέας νότῳ*.
488. *όφιούχου οί. 494. *διενεός. 495. *ροήσαις*. Sed inte-
ger versus a rec. m. adscriptus. 498. *και * υπέρτατα*. 500.
*καρκϊνον.

503. *αύτάρ. 504. *έχει. 505. *έν δε τῷ*. 506. *και * τῷ
τόξον*. 509. *περιτέλειται*. 511. *όσος*. 512. *διχόωντι. 519.
ύδρας ένί οί. 520. *ένί οί δ' άστέρες*. 521. *όφιούχια*. 522.
άπομιρίζεται. 523. *ήδε * καταυτῶν*. 524. *είλίσσεται*. 526. *τέ-
ταρτος*. 527. *άμφοτέροισιν οί μιν * ρ' έκ*. 529. *έν άθηναιίς.
531. *τόσσα*. 533. *ήματα. 534. *ανάτέλλει τ. κ. αύτίκα*. 536.
έκάτερθεν. 537. *ώκεανοῖο*. 539. *καρκϊνον. 540. *totus abest
a Codice*. 542. *τόσσημιν ύποδράμη*. 543. **περιτέμνεται, super
gasuram*. 545. **τῷ δ' έν κ. έ. λέων επί τῷ μετα δ' αυτῶν*. 548.
**δύω δ' αυτῷ ίχθύες*. 550. *έν τοῖσι δ' ή. φ. δ. πάσιν*. 553. *δύ-*

ηται. 554. * ἐνι. 556. * ἀντέλουσι τόσσον. 564. κεκρυμμένοι. 565. ἐπερχομένησιν. 567. οἱ αὐτῶ. 568. ὀππῆμος. 573. ἴδοιο * μετέωρον. 575. ἐξόπισθεν. 578. ἐκ γουνάτων. 581. ἄμυδις προ ἡδῆ. 591. ἀετός. 592. αὐτὰρ. 594. * χαρωπός. 597. κυληναίη.

604. ἐξόπισθεν. 606. * ἦμος. 607. φαίνουσαι. 612. δευ-
οιο μόνην δ' ε. χ. ἄγουσιν. 615. * δὲ πρὸς λύρη. 629. δεῖμα.
633. * αὐτὰρ. 638. ἐλύσαι. 641. ἄλλο θηρίον. 643. * οὔτα.
645. * ἐρχομένοιο (sed e super ras.). 648. κείνου ἐτ' ἀντέλ-
λοντις. 655. γούναθ' ὑπερθεν. 661. * φορέοι. 665. ὄφραος.
666. αἰγὸς προ αὐτός. 667. ἀνατέλλων ἄ. * δὲ αὐτὰς. 668.
* ὄφραος. 669. ἐν γόνασι. 670. τότε. 673. ἀνατέλλοντι. 677.
δύνουσι. 688. θ' ὄσον. 692. ἴδρη. 696. * ἡδ'. 697. θώρηκι
*χιχαδεῖν.

703. μὲν ἄδην ὁ. δ. δ. * ἐμμένει. 707. * δεξιᾶς. 712. Sic
manus recentior minio: * αὐτὴν τε ζ. καὶ κεν ἀμφ. 723. δ' αὐ-
τοῦ μ. ὑ. ἄρκτω. 724. fuit ante τε, sed m. recentior correxit
minio δὲ. 728. πρώτην. 731. γ' omisum. 732. γ' omisum.
733. Diosemea in Codice non a Phaenomenis distincta leguntur.
735. ὅταν. 736. * τέταρτον. 739. εἶρει. 744. πολυκλύστοιο.
750. ἐμτλήσει. 759. εὐρεῖν ὁ. π. κεκρυμένα. 762. ἐπιφροσύναις
αἰεῖ. 763. ἄλλω. 764. ὕρωρε. 768. * ἄν πρόφατον. 773. δέ
τοι. 782. ἐφραστῶτος. 784. εὐδῖος εἴη λ. δ. κ. ε. * μάλα ἐρευνθῆς.
789. νευστάζει. 792. ἀγινεῖ. 793. διδάσκει. 794. κέ οἱ. 796.
ὄλος quidem in Cod.: sed minio correctum est ὄλην. 800. ἀξο-
μένην.

801. * χροίην, quod minio correctum. 802. * καὶ μάλ' ε.
* τεκμήρεο. 804. ἄλλο est in Cod.: minio correctum * ἄλλα.
806. πέλονται. 807. γὰρ μὴν. 808. * αὐτὰρ. 809. δὲ μὲν.
815. περιτροχάοις correxit minio recentior manus. 821. τ'
ἀνιόντι. 824. * ἄς φαίνοιο. 826. * ὑποδείλον. 827. καὶ
κεν (Hic v. in Cod. sequitur deum post v. 831.). 828. περι-

τέλλει. 832. εἰ καὶ τ. ἀ. ὑπέικωσ' ἡελίοιο. 834. * ἢ οἱ ἔρευθος.
* 836. μελαίνη, καὶ τοι. 840. εἰ δέ οἱ ἢ ἀνιόντος. Inde a
versu 843 — 912. lacuna est in Codice, qui deinde pergit v.
913. καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρῆν etc.

916. ποτέονται. 918. * εἰνάλιος δῖναι. 927. ὑπολευκαί-
νονται. 929. αἰσσωσιν * ἐναντίον. 930. ἄλλοι δ' ἐξ. 936. ἔχει.
946. ὑδρησιν. 947. * βοῶσι. 950. ἐρχομένου χ. ὑπέτυψε. 955.
ὄσφρησαντο. 956. * ἔξω ἱά. 957. * ἀννέγκατο κ. * ἄθροοι.
961. ἐφθειρήσαντο. 968. * κρώξαντες. 970. νῆσαι. 974. * γε-
νέσθω. 975. ἀφ' αἵματος. 976. ἀγείρονται. 977. ὤρην. 979.
δὲ * διαἰσσωσιν. 982. φορέονται. 990. φαίνονται. 992. κυρῆ.
993. παραθλίβεται.

1002. κρώζει πολύφωνα. 1004. * κεκληγοτες, accentu picto
peque super η peque super ο. 1006. ὠίσαιτο. 1009. αὐ πτερύ-
ωνται. 1012. * κε. 1013. ἀστερόθεν. 1015. ὑποτρέχει. 1019.
* αὐτῆ ἐνὶ χ. ν. * τὰ δὲ ἄλλαι. 1021. ἐπειγόμενοι. 1023. βοῶν-
τες. 1027. * a rec. m. margini adscriptus. 1029. ποιήσαντο.
1033. φέρονται. 1034. μελαινόμεναι, a m. rec. supra scripto
μαραινόμεναι. 1038. νιφετῶ. 1040. πυριλάμπτος ἐ. μύξης.
1046. χειρὸς. 1048. ισχύσαντος. 1049. μὴ μεῦ ἄδην. 1051.
δὲ οἱ. 1052. * σῆμαθ'. 1056. ἢ γε μεν. 1059. ἀφαιροτέρη.
1060. αὐτως δ' ἀ. τ. * ὑπερανθεῖ σκίλλης. 1062. δ' ἐνὶ σχίνου.
* ἀροτῆρ a rec. m. supra scr. 1063. σκίλλης τ. ἄνθη. 1066.
πλειάδων ἐ. τ. ἐπερχομένου χειμῶνος. 1067. εἰλίσσεται. 1069.
* ἀναστροφῶσιν ὁ. τ. δὲ γ' ἄρσενα. 1070. ὀχέονται. 1074.

ου

βεβαιόμεναι. sed ου a rec. m. 1078. ἐρχομένοις. 1084. χεῖ-
μερον. 1087. φίλος χειμῶν. 1088. ἐν. 1089. παρὰ ποιῆ. 1090.
εἰστοῖ χ. * ποτιδέμενος.

1112. πυκινῆσι. 1115. * ὑπομαίιο π. * περιλιμήσαν-
ται. 1111. * δεξιτερῆς τανύσσονται. 1121. ἐμπλήσσεισθαι.
1126. σκέπας. 1131. ἢ καὶ τριτάτην. 1134. * παλαιοτάταις.

1137. χέρσον. 1139. στροφῶντες. 1141. omissus in Codice.
1142. κατόνησο. 1143. ἰόντων. 1144. τελέθει. 1147. φαί-
νεται προ κατέχεται. 1150. * ἀμφοτέρους. 1151. σφαλερώ-
τερος.

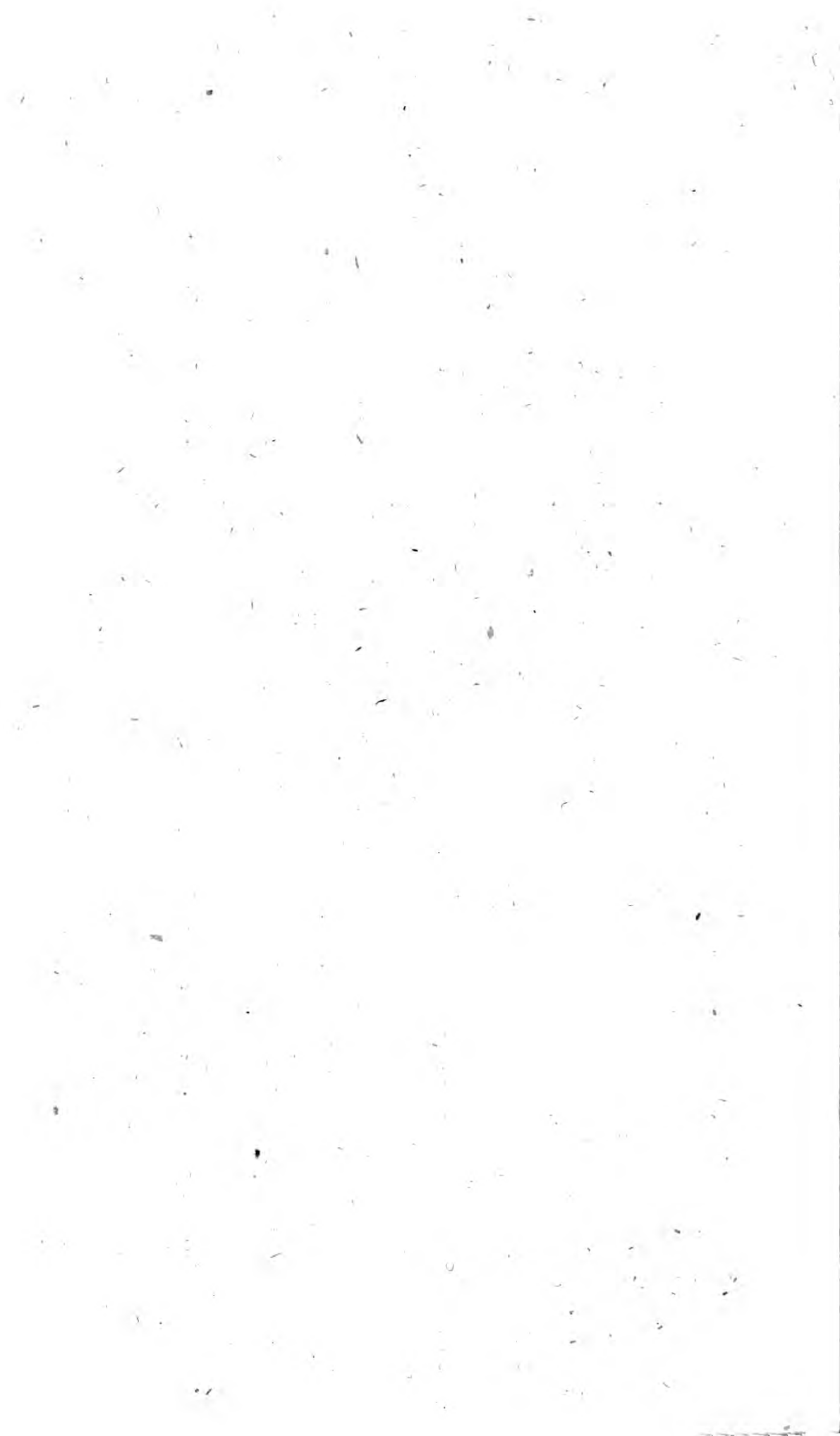

I N D I C E S

I N

ARATUM, ERATOSTHENEM ET DIONYSIUM.

I N D E X

I N

ARATUM ET ERATOSTHENEM.

(Quae ad Arati Diosemca spectant, asteriscis notata sunt.)

- Ἄειτος, Ἄητος, Αἰετός, Αἰητός, * ἄνδραξ 1041.
 E. 30. A. 315. 522. 591. 691. ἌΝΤΙΣΘΕΝΗΣ ὁ Σωκρατικός ἐν
 ἌΓΓΑΛΟΣΘΕΝΗΣ ἐν τοῖς Ναξι- τῷ Ἡρακλεῖ E. 40.
 κοῖς E. 2. 30. Ἄξων A. 22. 525.
 * αἶγες 1068. 1072. 1122. ἌΡΑΤΟΣ E. 2. 9. 18. 37.
 Αἰγίπαν E. 27. * ἀράχια 1033.
 Αἰγοκερεὺς, Αἰγόκερος A. 284. Ἄργῶ A. 342. 548. 504. 604.
 286 292. 316 386. 501. 538. 610. 686. E. 35.
 547. 684. 689. 702. Ἄριάδνη E. 5.
 Αἰήτης E. 19. ἌΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ἐν τῇ περὶ τῶν
 * αἰθυαὶ 919. ζώων πραγματεία E. 34. ἐν
 Αἶξ A. 157. 163. 164. 679. 718. τῇ περὶ θηρίων E. 41.
 E. 13. 27. Ἄρκας E. 8.
 ΑἲΣΧΥΛΟΣ E. 24. ἐν Φορκύσι Ἄρκτοι A. 27. 48. 652. Ἄρκτος
 E. 22. A. 51. 93. 140. κυνοκουρίς A.
 Ἄλκυόνη A. 262. E. 23. 182. 227. μεγάλη A. 723.
 * ἄλωα, ἄλως 877. 941. E. 1. μικρὰ E. 2.
 Ἄμάλθεια E. 13. Ἄρκτοῦρος A. 95. 405. 407. 609.
 Ἄμαξαι A. 27. 745. E. 8.
 * ἄμνοι 1106. Ἄρκτοφύλαξ A. 92. 579. 721.
 Ἄνδρομέδη - α, A. 198. 230. E. 8.
 234. 246. 354. 484. 629. 647. * ἄρνες 1104.
 653. 705. E. 15. 17. ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ἐν ταῖς Ἐλεγεί-
 * ἄνεμοι 760. αῖς E. 31.

- Ἀσκληπιὸς E. 6.
 * ἀστέρες 1013. Διὸς A. 75.
 ἀστέρες πέντε A. 454. E. 43.
 * ἀστέρες κομώοντες (κομῶται)
 1092. * ἀστέρες, ἢ σπινθῆ-
 ρες 926. * Ποσειδῶνος A. 756.
 * ἀστραπαὶ 924. 933.
 Ἀταργάτις E. 9.
 Ἀτλάντιδες E. 24.
 Ἄτλας E. 23.
 Βαμβύκη E. 38.
 * βάτραχος 946.
 Βασσάριδες E. 24.
 Βελλεροφόντης E. 18.
 * βοῦς 954. 1082. 1113.
 Βοώτης A. 92. 96. 156. 581.
 608.
 * βρονταὶ 924. 933.
 Γάλα A. 476. 511.
 Γαλαξίας κύκλος E. 44.
 Γανυμήδης E. 26. 30.
 * γέρανος 1010. 1031. 1075.
 * γλαυξ 999.
 Γοργόνες E. 22.
 Γοργὼ E. 13.
 Γραῖαι Φόρκυδες E. 22.
 Δανάη E. 22.
 Δελτωτὸν A. 235. E. 20.
 Δελφίς, Δελφίη A. 316. 598.
 E. 31.
 Δερκητῶ E. 38.
 Δεσμοὶ οὐραῖοι A. 362.
 Δήμητηρ E. 9.
 ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ τῶν ἈΣΤΕΡΩΝ
 ὃς ἐποίησατο E. 20.
 Δίδυμοι A. 147. 160. 450.
 481. 549. 717. 725. E. 10.
 Δίκη E. 9.
 Διὸς ἀστέρες A. 756.
 Διόσκουροι E. 10.
 Δράκων A. 46. 70. 187. E. 3.
 Δωρίς A. 658.
 Εἰδῶλον A. 64. 73. 270. 370.
 Ἡρακλέους E. 3. 4.
 Ἐλίκη A. 37. 41. 51. 59. 91.
 161. E. 2.
 Ἐλληρ E. 19.
 Ἐλλήσποντος E. 19.
 Ἐν γόνασιν, ὁ, A. 66. 669.
 E. 4.
 * ἐντερα τῆς γῆς 959.
 ἘΠΙΜΕΝΙΔΗΣ ὁ τὰ Κρητικὰ
 ἱστορῶν E. 27.
 Ἐπτάστερον E. 23.
 * ἐριθεῖς 1025.
 Ἐριφοὶ A. 158. 166. 679. 718.
 E. 13.
 Ἐριχθόνιος E. 13.
 * ἐρωδιὸς 913. 972.
 Εὐξείνιος πόντος E. 19.
 ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ E. 13. 15. 18.
 ἐν τῇ Ἀλκήστιδι 29. ἐν Ἀν-
 δρομέδῃ 17. ἐν τῇ Φρίξῳ
 14.
 Εὐρώπῃ E. 14.
 Εὐφήμη, Μουσσῶν τροφός E. 28.
 Ἐωσφόρος E. 43.
 Ζωίδιος, Ζωδιακὸς κύκλος, A.
 544. E. 42.
 Ἡλέκτρῃ, α, A. 262. E. 23.
 * ἥλιος 749. 776. 819-891.
 Ἡνίοχος A. 156. 167. 175. 177.
 482. 679. 716. E. 13.
 ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ ὁ Ποντικὸς, ἐν
 τῷ περὶ δικαιοσύνης E. 29.
 Ἡρακλέους εἰδῶλον E. 3. 4.
 Ἡριδανὸς A. 360. E. 37.
 ἩΣΙΟΔΟΣ E. 1. 19. 32. ἐν
 Θεογονίᾳ E. 9.
 Ἡφαιστειὸν E. 13.
 Ἡφαιστος E. 13.
 * θάλασσα 909.

- Θέμις E. 9. 13.
 Θηρίον A. 442. 662. E. 32. 40.
 Θυτήριον A. 403. 408. 434.
 440. 692. 710. E. 38. 40.
 Ἰδαίαι νύμφαι. E. 2.
 * ἰοῦλος 957.
 ἸΠΠΑΡΧΟΣ E. 23.
 Ἰππόλυτος E. 6.
 Ἴππος A. 206. 209. 215. 217.
 219. 221. 223. 281. 283.
 487. 524. 601. 627. 693.
 694. E. 18.
 Ἴππου κρήνη E. 18.
 * Ἴρις 940.
 ἰσημερινὸς κύκλος A. 511.
 Ἴσις E. 9. 33.
 Ἰστοί, πόλις, E. 2.
 Ἰχθύς A. 572. 701. ὁ μέγας
 E. 21. 38. βορείος E. 21.
 νότιος A. 387. 390. E. 21.
 Ἰχθύες A. 240. 246. 282.
 357. 362. 548. 701. 707.
 E. 21. Ἰχθύες δύο E. 38.
 Ἰὼ E. 14.
 Καλλιόπη E. 24.
 Καλλιστῶ E. 3.
 Κάνωβος E. 37.
 Καρκίνος A. 147. 446. 491.
 495. 500. 539. 545. 569.
 578. 591. 893. 898. 996.
 1137. E. 11.
 Κασσιέπεια A. 189. 654. E. 16. 36.
 Κελαινῶ A. 262. E. 23.
 Κένταυρος A. 431. 447. 505.
 626. 661. 663. 695. 700.
 E. 18. 28.
 * κέπφοι 916.
 Κήτος A. 354. 357. 364. 366.
 368. 387. 390. 398. 502.
 630. 647. 720. 726. E. 15.
 16. 36.
 Κηφεὺς A. 179. 183. 280. 310.
 631. 633. 649. 675. E. 15.
 36.
 * Κολοῖδς 963. 970. 1023.
 1027.
 Κολώνη E. 7.
 Κόραξ A. 449. 520. * 963.
 1003. E. 41.
 * κορώνη 950. 1002. 1022.
 ΚΡΑΤΙΝΟΣ E. 25.
 Κρητήρ A. 448. 520. 603. E.
 41.
 Κριδὸς A. 225. 238. 357. 515.
 516. 549. 709. 713. * 1106.
 E. 19. 20.
 Κρότος E. 28.
 ΚΤΗΣΙΑΣ E. 38.
 Κύκλος ἀρκτικὸς E. 15. γαλαξί-
 ας E. 44. ζωδιακὸς E. 42.
 ζωῖδιος A. 544. ἰσημερινὸς
 A. 511.
 Κύκνος E. 25.
 Κυνόσουρα A. 36. 52. E. 2.
 Κυνοσουρίς A. 308.
 Κύων 327. 342. 352. 503. 595.
 603. 676. * 1135. E. 33.
 Λαγῶδς A. 338. 369. 384. 503.
 594. 678. E. 34.
 Λέων A. 148. 151. 446. 491.
 545. 590. E. 12.
 * λύκοι 1124.
 Λύρη A. 269. 597. 615. 674.
 E. 24.
 * λύχων φάος 978. 999. 1034.
 1035. 1039.
 Μαῖα A. 263. E. 23.
 Μέδουσα E. 22.
 Μελανίπη E. 18.
 * μελίσαι 1029.
 Μερόπη A. 262. E. 23. 32.
 * μῆλα θήλεια 1068. 1072. 1082.

- ΜΟΥΣΑΙΟΣ E. 13.
 * μυῖα 975.
 * μύκητες λύχνου 976.
 * μύρμηξ 956.
 Μυρτίλος E. 13.
 * μῦς 1132. 1139.
 ναός ὁ πτέρωμας E. 29.
 Νεῖλος E. 37.
 Νέκταρ E. 38.
 Νέμεσις E. 25.
 Νεφέλη E. 19. * νεφέλαι 989.
 1019.
 * νέφη πόκοις εἰκότα 938.
 * νῆσσαι ἀγριάδες 918. οἰκου-
 ροὶ 970.
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ E. 2.
 Οἰνοπίων E. 32.
 Ὀϊστός A. 311. 598. 691.
 * ὀλολυγῶν 948.
 ὈΜΗΡΟΣ (ὁ Ποιητής) E. 26.
 Ὀνοι A. 898. 906. E. 11.
 Ὀρνις A. 273. 274. 275. 312.
 487. 599. 628. 691. μέγας
 E. 25. * ὄρνιθες λιμναῖοι ἢ
 ἐνάλιοι 942. τιθαί, ται ἀλέ-
 κτορος ἐξεγένοντο 960. νησ-
 σαῖοι 982. ὄρνιθων ἀγέλαι
 (ὅταν ἐκ νήσων ἔρχονται ἐπὶ
 τὴν χέρσον) 1094.
 Ὀρφεύς E. 24.
 * ὄρχιλοι 1025.
 Ὀφιούχος A. 75. 76. 83. 488.
 521. 577. 613. 665. 667.
 724. E. 6.
 Ὀφιοι A. 82. 86. 578. 665. 668.
 E. 3. 4. 5. 6.
 Παγγαῖον ὄρος E. 24.
 Παίων E. 19.
 Πάν E. 27.
 Πανόπη A. 658.
 ΠΑΝΤΑΣΙΣ ἐν Ἡρακλείᾳ E. 11.
 * πάπποι 921.
 Παρθένος A. 97. 136. 491. 546.
 597. 603. E. 9.
 ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ ὁ Ῥόδιος E. 12.
 Πέντε ἀστέρες A. 454. E. 43.
 Περίγειος E. 37.
 Περσεύς A. 249. 484. 685. 687.
 711. E. 15. 17. 22.
 Πήγασος E. 18.
 Πλανηταὶ E. 43.
 Πλειὰς E. 14. 23. ἐπτάστερος
 E. 14.
 Πληιάδες A. 255. 1066. 1085.
 Πλόκαμος Βερενίκης Εὐεργετίδος
 E. 12.
 ΠΟΙΗΤΗΣ, ὁ, ("Ὀμηρος) E. 26.
 Πόλος E. 2. πόλοι A. 24.
 Πολυδέκτης E. 22.
 * Ποσειδῶνος ἀστέρες A. 756.
 Ποταμὸς A. 600. 634. 728.
 * πρένοι 1044. 1047.
 Προκύων A. 450. 595. 690. E. 42.
 Πρόπους E. 10.
 Προτρυγητῆρ A. 138. E. 9.
 * πῦρ 1035.
 Πυροειδῆς E. 43.
 Ῥαμνοῦς πόλις E. 25.
 Ῥάχις E. 23.
 Ῥέα E. 13.
 Σείριος A. 332. 340. E. 33.
 * σελήνη 733. 773. 778-818.
 * σκίλλη ἀνθέρικος 1060.
 Σκορπίος A. 85. 304. 307. 403.
 438. 506. 546. 621. 635.
 643. 646. 667. E. 7. 32.
 * σκώληξ 959.
 ΣΟΦΟΚΛΗΣ ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ
 E. 16. 36.
 * σπίνοι 1024.
 * σπινθῆρες 984.
 * σποδιῆ 985.

- Στάχυς E. 9.
 Στερόπη A. 263. E. 23.
 Στέφανος A. 71. 74. 88. 572. 574. 625. 660. E. 5.
 Στίλβων E. 43.
 Σύνδεσμος A. 245.
 * σύες θηλείαι 1068. 1072. 1123.
 Συρία θεός E. 38.
 * σφήκες 1064. 1067. 1071.
 * σχίνοι 1045. 1051. 1057. 1062.
 ΣΩΣΙΘΕΟΣ E. 28.
 Ταῦρος A. 167. 174. 177. 322. 515. 517. 549. 713. 714. 719. E. 14.
 * τέφρα 1037.
 Τηϋγέτη A. 263. E. 23.
 Τόξον A. 301. 665. 673. E. 29.
 Τοξότης, τοξευτής, τοξευτήρ, ρύτωρ τόξου A. 301. 306. 400. 506. 547. 621. 673. 685. E. 28.
 Τραπεζοῦς πόλις E. 8.
 Τριτωνίς λίμνη E. 22.
 Τροπικοί A. 528. τροπικός ἀρκτικός καὶ θερυνός E. 15. θερυνός A. 480. χειμερινός 501.
 Τύχη E. 9.
 Ψάδες A. 173. E. 14.
 Ὕδρη A. 444. 519. 594. 602. 611. 661. 697. E. 11.
 Ὕδρος E. 41.
 Ὕδροχόος, Ὕδροχοεὺς A. 283. 389. 392. 398. 502. 548. 693. E. 26. 38.
 Ὕδωρ A. 399.
 Ὑπερβόρειοι E. 29.
 Φαέθων E. 43.
 Φαίνων E. 43.
 Φάτνη A. * 892. 898. 905. 996. E. 11.
 ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ E. 3. 19.
 Φῆρ A. 664.
 Φοινίκη E. 2.
 Φόρυδες Γραΐαι E. 22.
 Φρίξος E. 19.
 Φωσφόρος E. 43.
 Χείρων E. 18. 40.
 * χελιδῶν 944.
 Χέλυσ A. 268.
 Χηλαί A. 89. 232. 438. 521. 546. 607. 612. 619. 626. E. 7.
 * χῆνες 1021.
 Ὠρίων A. 232. 310. 323. 338. 361. 518. 588. 636. 639. 646. 677. 730. 754. E. 7. 32. 33. 42.
 Ὠρίωνος κύων A. 755.

I N D E X
I N
D I O N Y S I U M.

- Ἄβαντες 511. Ἄβαντιάς 520. Ἄλδησκος 314.
 Ἄβυδος 516. Ἄλγίον πεδῖον 872.
 Ἀγάθυρσοι 310. 319. Ἄληξ 367.
 Ἀγρέες 956. Ἄλις 295. 344.
 Ἀγχιάλεια 875. Ἄλύβη 336.
 Ἀδριας ἄλμη, ἀμφιτρίτη 92. 100. Ἄλυς 784.
 102. 380. 481. Ἄλφειδς 374. 410.
 Αἰγαῖος πόντος, Αἰγαίη θάλασσα Ἄμαξονίδες 655. 773. 828.
 131. 326. 401. 403. 513. Ἄμβρακιεῖς 473.
 801. 821. Ἄμνισδς 498.
 Αἴγινα 512. Ἄμνῖται 571.
 Αἴγυλα 499. Ἄμυκλαῖοι 215. 377. 413. 860.
 Αἴγυπτος 12. 24. 232. 328. Ἀντιόχεια 917.
 505 689. Ἄορνις αἶα 1151.
 Αἰθίοπες, Αἰθιοπῆς 179. 218. Ἀπαμείη 918.
 223. 559. Ἀπέννιον 343.
 Αἰθιοπίος θάλασσα 38. Ἀπιδανῆες 415.
 Αἴμος 428. Ἄραβες 927. 968.
 Αἰολίδες νῆσοι 536. Ἄραδος 510.
 Αἰολίς 820. Ἄρακυνθος 431.
 Αἴσαρος 370. Ἄράξης 739.
 Αἰτωλοὶ 432. Ἄραχῶται 1096.
 Ἀκεσίνης 1138. Ἄργεῖοι 418.
 Ἀκυλῆϊον 381. Ἄριβαι 1096.
 Ἄλανοὶ 305 308. Ἄριθνοὶ 714. 1098.
 Ἄλβανοὶ 731. Ἄρμιάσποι 31.

- Ἀρκάδες 415.
 Ἀρμένιοι 1002. 1016. Ἀρμένιον ὄρος 694. 773. 786. 978.
 Ἀρράβιη 178. 802. 925. 929. 930. 960. Ἀρραβικὸς κόλπος 24. 54. 924. Ἀρράβιος κόλπος 632.
 Ἀσβύσται 211.
 Ἀσέη 412.
 Ἀσίη 9. 14. 22. 518. 525. 615. 620. 630. 638. 799. 865. 880. 890. 1056. Ἀσιητικὴ αἶα, γαῖα 25. 1036.
 Ἀσίς γαῖα 20. 138. 230. 231. 274. 518. 525. 615. 620. 627. 638. 661. 662. 799. 836. 865. 880. 1056. 1080.
 Ἀσπενδος 852.
 Ἀσσυρία, Ἀσσύριοι 772. 979. 1178.
 Ἀτλαντες 66. Ἄιλας 30. 559.
 Ἀτροπατηνοὶ 1019.
 Ἀττικὸν οὐδας 423.
 Αὐσονίη 366 383. 472. Αὐσονικὴ αἶα 339. αἰχμῆ 210.
 Ἀχαιοὶ 682.
 Ἀχελώϊος 433. 497.
 Ἀψινθος 575.
 Ἀψυρτος 488.
 Βαβυλῶν 980. 1005. 1014.
 Βάχτροι 734. 736.
 Βαστάρναι 304.
 Βέβρυκες 805.
 Βέχειροι 765.
 Βήρυτος 911.
 Βιθυνοὶ 793.
 Βιστονίδες 576.
 Βλέμυες 220.
 Βοιωτοὶ 426.
 Βορυαθένης 311. 542.
 Βόσπορος 140. 167. 349.
 Βοστρηνὸς 913.
 Βουλίμοι 387.
 Βρέντιοι 362.
 Βρετανοὶ, Βρετανίδες 284. 566. 569.
 Βύβλος 91.
 Βυζάντιον 1004.
 Βύζηρες 765.
 Γάγγης 577. 625. 710. 1134. 1152. Γαγγητικὴ χώρα 1147.
 Γάδειρα 11. 65. 176. 451. 456.
 Γάζα 910.
 Γαίτουλοι 215.
 Γαλάτης ῥόος 74.
 Γαράμαντες 217.
 Γαργαρίδαι 1144.
 Γεδρωσοὶ 1086.
 Γελωνοὶ 310.
 Γερμανοὶ 285. 304.
 Γέρραι 321.
 Γέται 304.
 Γηλοὶ 1019.
 Γόρτυν 88.
 Γυμνήσαι 457.
 Δακοὶ 305.
 Δαλματίνη 97.
 Δαρδανέες 1138.
 Δάφνη 916.
 Δερκέβιοι 734. 738.
 Δῆλος 526.
 Δωδώνη 430.
 Ἐβουσος 457.
 Ἐλαῖς 910.
 Ἐλαροὶ 926.
 Ἐλλάς 399. 406.
 Ἐλλήσποντος 17. 325. 538. 800. 809. 821.
 Ἐπτάπολις 251.
 Ἐρεμβοὶ 180. 963.
 Ἐρκύνιος δρυμὸς 286.

- Ἐρμῶνασσα 1552.
 Ἐρυθραία 558.
 Ἐρυθραῖα κύματα 932. Ἐρυθ-
 ραίη θαλάσση 958. 1089.
 Ἐρυθραίων οἶδμα 38. Ἐρυ-
 θραῖος πόντος 597. 711. Ἐρυ-
 θρῆ ἄλς 893. 1133.
 Ἐρυθραῖοι 906.
 Ἐρύμανθος 415.
 Ἐσπερίδες νῆσοι 561.
 Ἐσπερὶν ἄλς 45. 58. 348.
 Εὐξεινος πόντος 21. 55. 300.
 312. 541. 635. 681. 693.
 696. 763. 863.
 Εὐρυμέδων 852.
 Εὐρωπεῖη, Εὐρώπη 9. 10. 14.
 22. 70. 73. 152. 270. 280.
 331. 517. 520. 562. 615.
 661. 662.
 Εὐρώτας 411.
 Εὐφρήτας 977. 992. 1003.
 Ἐφεσος 827.
 Ἐφύρη 421.
 Ἐχινάδες 435.
 Ζύγιοι 687.
 Ἥλειοι 413.
 Ἡμῶδον ὄρος 748. 1146. 1162.
 Ἡνίοχοι 687.
 Ἡπειρος Δωδώνης 430.
 Ἡριδανός 289.
 Θάσος 523.
 Θερμοπύλαι 438.
 Θερμῶδων 657. 774. 975.
 Θεσσαλίη 427.
 Θήβη 248. 249.
 Θούλη 581.
 Θρηῖκη, Θρηῖκή, Θρηῖκες 322.
 323. 398. 524.
 Θύμβρις 552. 553. 554.
 Θωνῆτις λίμνη 988.
 Ἰαξάρτης 749.
 Ἰάων 416.
 Ἰβηρες 282. 332. 334. 485. 564.
 697.
 Ἰδη 502. 503. 814.
 Ἰηλύσιοι 505.
 Ἰηπυγίη 91. 482. Ἰηπύγιοι 379.
 Ἰθάκη 495.
 Ἰκαρος 609. 610.
 Ἰλιον 815. 816. 817. 818.
 Ἰλισσός 424. 1023.
 Ἰλλυρις αἶα 96.
 Ἰμβρος 136. 524.
 Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης 37. Ἰν-
 δικὸς ὠκεανὸς 893.
 Ἰνδοὶ 578. 625. 639. 701. 890.
 1107. 1161.
 Ἰνδὸς 1088. 1132. 1137.
 Ἰονίη ἄλμη 94. αἶη 553.
 Ἰόνιος πόρος 487.
 Ἰόπη 910.
 Ἰππημολγοὶ 309.
 Ἰππόποδες 310.
 Ἴρις 783.
 Ἰσθμὸς 20. 98. 139. 386. 405.
 423. 636. 695. 696.
 Ἰσμαρικὸς βορέης 113.
 Ἰσμηνὸς 393. 1165.
 Ἰσσός 118.
 Ἰστρος 298. 299. 320. 330.
 Ἴταλοὶ 77.
 Ἴωνες 822.
 Ἴωνις αἶα 553. Ἴωνίδες νῆσοι
 533.
 Καδούσιοι 732.
 Καλαβρὶς γαῖα 378.
 Καλαύρια 499.
 Καμαρίται 700.
 Καμπανοὶ 357.
 Κάνωβος 13.
 Καππαδόκαι 974.
 Κάραμβις 151. 159. 785.

- Καρμανίς, Καρμανοὶ 606. 1083.
 Κάραδος 500.
 Καρχηδῶν 195. 196. 197.
 Κάσιος 116. 880. 901. Κασιῶ-
 τες πέτρα 260.
 Κασπιάδες πύλαι 1034. 1039.
 1064.
 Κασπίη ἄλμη, ἀμφιγρέτη 53. 729.
 Κάσπιοι 730.
 Καύκασος, Καυκάσιος 663. 690.
 714. 1091. 1134.
 Καῦνος 533.
 Κάϋστρος 837.
 Κελτοὶ 288. 292.
 Κεμφοὶ 338.
 Κεραῦνια δρυμὰ 492. ὄρη 389.
 Κερκέτιοι 682.
 Κέρκιννα 480.
 Κέρκυρα 494.
 Κέρνη 219.
 Κεφαλλῆνες 436.
 Κηφισσοὶ 440.
 Κίλικες 118. 121. 862. 874.
 Κιμμέριοι 168. 681. Κιμμέριος
 Βόσπορος 167. 549.
 Κίος 806.
 Κιρκάσιον πεδῖον 692.
 Κισσοὶ 1015.
 Κλάρος 445.
 Κλεταβηνοὶ 959.
 Κόλχοι 489. 689. 762. 1027.
 Κοίλη Συρίη 899.
 Κομμαγενηνὸν ἔδος 877.
 Κόρος 1073.
 Κορσίς 459.
 Κορυβάντιον ἄστνυ 524.
 Κοτινοῦσα 456.
 Κράγος 850.
 Κραῖδις 416.
 Κρήσση ἄρη 87.
 Κρήτη 109. 111. 501.
 Κριοῦ κάρηνον, μέτωπον 89. 90.
 153. 312.
 Κρονίη ἄλς, Κρόνιος πόντος 32.
 48. 728.
 Κρότων 369.
 Κυάνεαι πέτραι 144. 313.
 Κύδνος 868.
 Κύθηρα 499.
 Κυκλάδες 526.
 Κυλλήνη 348.
 Κύπρος 508.
 Κυρήνη 213.
 Κύρνος 81. 458.
 Κωλιάς, Κωλις αἴη 592. 1148.
 Κώρυκος 855.
 Κώφης 1140.
 Λάδων 417.
 Λακινιάδος "Ἡρης αἰπὺς δόμος
 371.
 Λακώνων γαῖα 418.
 Λαοδίκη 915.
 Λατῖνοι 350.
 Λέσβος 537.
 Λευκανοὶ 362.
 Λευκὴ νῆσος 543.
 Λῆμνος 522.
 Λίβανος 901. 954. 970.
 Λιβύη, Λίβυες 9. 10. 25. 46.
 71. 73. 104. 174. 196. 222.
 230. 231. 263. 268. 269.
 271. 273.
 Λιβυρινίδες νῆσοι 387. 491.
 Λιγυστίας ἄλμη 76.
 Λιλύβη 469. 470.
 Λοκρίς 426.
 Λοκροὶ 365.
 Λυδοὶ 846.
 Λυκάονες 857.
 Λύκιοι 847.
 Λύρβη 859.
 Λυρνησοὶ 875.

- Αωτοφάγοι 206.
 Μαιάνδριον πεδίων 837.
 Μαιάνδρος 824.
 Μαιῶται 653.
 Μαιῶτις λίμνη 16. 163. 303.
 551. 652. 660.
 Μακηδονίη 427. Μακηδόριον
 πτολίεθρον 254.
 Μάκρις 520.
 Μακρόβιοι 560.
 Μάκρωνες 766.
 Μαλλός 875.
 Μάραθος 914.
 Μάρδος, Μάρδοι 732. 734.
 1019.
 Μαριανδυνοὶ 788.
 Μαρμαρίδαι 214.
 Μαρσοὶ 376.
 Μασαισύλιοι 187.
 Μασσαγέται 740.
 Μασσαλίη 75.
 Μασυλῆες 187.
 Μαυρουσίς γαίη 185.
 Ματιηνοὶ 1002.
 Μέγαρσος 1145.
 Μελάγχλαινοι 309.
 Μέσση ποταμῶν 993.
 Μεσσαβάται 1015.
 Μεταπόντιοι 368.
 Μηδικὰ τέμπρα 1017.
 Μῆδοι 1020. 1067.
 Μῆνιξις 480.
 Μρονίη 830. 1058.
 Μήτηρ πόντου 165.
 Μίλητος 445. 825.
 Μινναῖοι 959.
 Μόσσυνας ἔχοντες 766.
 Μυσίς αἶα 805.
 Μυσοὶ 322.
 Ναβαταῖοι 955.
 Νασαμῶνες 209.
 Νεῖλος 11. 18. 221. 224. 228.
 246. 264. 892.
 Νεῦροι 310.
 Νηρικίη Ἰθάκη 495.
 Νίγηρες 215.
 Νόμαδες 186.
 Νυσσαίη κέλευθος 1159. Νυσ-
 σαῖος πλαταμῶν 626.
 Νωρίκια ἄστια 321.
 Ξάνθος 683. 819. 848.
 Ὄρεται 682.
 Ὄρθωσίς 914.
 Ὄρόντης 919.
 Οὔννοι 730.
 Πακτωλός 831.
 Παλλήνη 327. Παλληνίς 259.
 Παμφύλιοι 127. Πάμφυλοι 850.
 Παμφύλιος κόλπος 508.
 Παμφυλὶς αἶη 46. 639. Παμ-
 φυλίδες πολῆες 854.
 Πανέλληνες 333.
 Παννόνιοι 322.
 Παντικάπης 314.
 Παρθενόπης ἀγνῆς μέλαθρον
 357.
 Πάρθοι 1040.
 Παρνησσός 439. [737.]
 Παρπανισός 1097.
 Πασαργάδαι 1069.
 Παταλήνη 1093.
 Παταρῆς ἄκρη 129. 507.
 Παφλαγόνες 787.
 Πάχυνος 86. 469. 471.
 Πελασγίς αἶη 687. Πελασγοὶ
 347.
 Πελληναῖον ὄρος 535.
 Πέλοπος νῆσος 403.
 Πελωρίς ἄκρα 469. 472.
 Πεπάρηθος 52.
 Πέργη 855.
 Πέρσαι 1053.

- Περσικὸν οἶμα 52. Περσικὸς κόλπος 632.
 Περσὶς γαῖα 608. 957. 981. 1038. 1063. 1070. 1084.
 Θαλάσση 929. 930.
 Πευκανέες 1143.
 Πευκεντῖνος (Σίλαρος) 361.
 Πεύκη 301.
 Πηλῆος πτολιεθρον 261.
 Πίναρος 867.
 Πισιδέες 858.
 Πλωταὶ 465.
 Πόντος Αἰγαῖος 131. Ἀκυλῆτος 381. 382. Εὐξεινος 55. 146. 156. 158. 165. 166. 634. 688. 763. 795. 797. Ἐρευραῖος 597. 711. Ἰβηρικὸς 69. Κρόνιος 32. Νεκρὸς 33. Περπηγῶς 32. 316. Σαρδόνιος 82. Τρινακίης 434. Τρικάμιος 690.
 Ποσιδήτεια ἔργα 916.
 Πριήνη 825.
 Προποντὶς 137. 324. 540.
 Πυθῶνος πέδον 441.
 Πύραμος 867.
 Πυρρήναϊον ὄρος, Πυρρήνη 288. 338. 693.
 Ρήβας 794. 795. 796.
 Ῥῆνος 296. 298. 566.
 Ῥιπαῖα ὄρη 815.
 Ῥόδος 505.
 Ῥώμη 354. 355.
 Σάβαι 959. 1069. 1141.
 Σαγγάριος 811.
 Σάκαι 750.
 Σάλαμις 512.
 Σαλμωνίς ἄκρα 110.
 Σαμάται 304.
 Σάμος 524. 534.
 Σάρδις 1058.
 Σαρδόνιος πόντος 82.
 Σαρδῶ 458.
 Σαρωνίς θάλασσα 422.
 Σατραῖδαι 1097.
 Σαυνῖται 375.
 Σαυρομάται 15. 653. 656. 680.
 Σειρηνὶς πέτρα 360.
 Σέλγη 860.
 Σερβωνίς ἄλμη 253.
 Σύροι 752.
 Σηστός 516.
 Σιδῶν 912. Σιδονίη ἄλις 117.
 Σικελὴ ἀμφιπέριτη 100. 102. 344. θαλάσση 401. 402. πορθμίς 344. χθῶν 105.
 Σικελικὴ πορθμίς 80.
 Σικελὸς ῥόος 85. Σικελὰ ὄρη 109.
 Σίλαρος 361.
 Σιμόεις 683. 819.
 Σινδοὶ 681.
 Σινώπη 775. 972.
 Σινωπίταο Διὸς μέλαθρον 255.
 Σίρις 223.
 Σκόδροι 1142.
 Σκύθαι 164. 728. 758. 1088.
 Σκυθίη 16. 798.
 Σκυθικὸς Ὠκεανὸς 587. Σκυθικὰ πεδία 665.
 Σκύρος 521.
 Σμύρνη 937.
 Σόλοι 875.
 Σουγιδίης 747.
 Σουνίας κορυφή 511.
 Σοῦσα, Σουσιῶν χθῶν 1074.
 Σποράδες 132. 530.
 Στήλαι Διονύσου 623. 1164.
 Ἡρακλῆος 64. 72. 185. 282. 336. 450.
 Σύβαρις 373.
 Σύνηνη 223. 244.

- Συρία 802. 877. 895. 897. 925.
     971.
 Σύριοι 904.
 Σύρις 104. 198. 477.
 Ταναΐς 14 660. 679.
 Ταπροβάνη 593.
 Τάπυροι 733.
 Τάρας 376.
 Ταράς 868. 869.
 Ταρτησάς 337.
 Τασκοὶ 1069.
 Ταῦροι 306.
 Ταῦρος 168. 306. 610. 641.
     849.
 Τεγεστραίων ἄστυ 382.
 Τένεδος 135. 537.
 Τερηδῶν 982.
 Τερμισσὸς 859.
 Τιβαρηνοὶ 767.
 Τίγρις 984. 988. 992.
 Τιῶλος 831.
 Τοξίλοι 1141.
 Τόχαροι 752.
 Τρινακίη 434. 467.
 Τρίπολις 914.
 Τριτωνίς λίμνη 267.
 Τριφυλλίς γαίη 409.
 Τυνδαριδάων χθῶν 688.
 Τύρος 911.
 Τυρρῆνοι 347. 349.
 Τυρσηνὴ 100. 102.
 Τυρσηνίς ἀμφιπέριτη, γαίη, θά-
     λασσα 83. 201. 294.
 Ὑδάσπης 1139.
 Ὑλλεῖοι 386.
 Ὑπανίς 1145.
 Ὑριον 380.
 Ὑρκανίη ἄλις, θάλασσα 50. 735.
     Ἑρκάνιος κόλπος, πόντος 632.
     692.
 Ὑρκάνιοι 699. 713. 733. 1038.
 Φαιναγόρη 552.
 Φαιστός 88.
 Φαρίη ἄλις 115.
 Φάσηλις 855.
 Φάσις 691. 762.
 Φαυρούσιοι 216.
 Φίλυρες 766.
 Φοίνικες 196. 453. 905.
 Φοινίκη 510.
 Φροῦροι 752.
 Φρυγίη 810.
 Φωκίς 437.
 Χαβλάσιοι 956.
 Χαλκιδέες 803.
 Χαλκίς 496. 764.
 Χάλιβες 768.
 Χαλωνῖται 1015.
 Χατραμίς 957.
 Χελιδόνιαι νῆσοι 128. 506.
 Χίος 535.
 Χόασπις 1073.
 Χωράσμοι 746.
 Ψυρις 607.
 Ὠκεανὸς 3. 27. 41. 56. 177. 219.
     266. 335. 452. 555. 580. 612.
     630. 722. 1008. 1087. 1149.
     1163. 1182. βόρειος 284. 565.
 Ἐρυθραῖος 932. ἑσπερος 63.
 Ἰνδικὸς 893. Περσικὸς 1082.
     πύματος 624. Σκυθικὸς 587.
 Ὠξος 747.
 Ὠρικὴ αἶα 399.
 Ὠρίται 1096.

A D D E N D A.

AD ARATUM:

9. laudatur in Etym. M. pag. 243. v. 39. — 23. laud. ibid. p. 10. v. 18. — 96 - 136. elegantissime nuper ita germanice reddidit J. H. Vossius, pater (v. Cornelia, Taschenbuch für deutsche Frauen, auf das Jahr 1817, herausg. von A. Schreiber):

„Unter den Füßen sodann des Bootes erscheint dir des
Himmels

Jungfrau, die in der Hand herträgt die schimmernde Aehre:
Ob nun jene gezeugt von Asträos, der, wie gesagt wird,
Vater des Sternheers war in der Urzeit, oder von sonst wem,
ruhig die Bahn durchgleite. Der Ruf zwar weilét mit andern
unter dem Volk, wie sie einst als Erdebewohnerin da war.
Und sie schien sichtbar vor den Sterblichen; weder den
Männern

altes Geschlechts, noch den Frauen, versagte sie ja die Ge-
meinschaft;

sondern vermischte sals jene, wiewohl unsterbliche Göttin.
Dike ward sie genannt; und die Aeltesten immer versammelnd,
bald auf dem Markte des Volks, und bald auf geräumigem
Heerweg,

sang sie Bürgergesetze mit ernst anmahnendem Nachdruck.
Niemals wußten sie da von unglücklichem Hader,
noch von der Feldabtheilung, der zänkischen, noch von Ge-
tümmel.

Einfach lebete man, und fern den Gefahren des Meeres,
Leibesbedarf pflag nimmer ein Schiff aus der Fremde zu führen,
sondern der Stier und der Pflug; und sie selbst, die Verehrte
der Völker,

reichlich erbot sie alles, die Rechtausspenderin Dike.

So war jen', als blühte das goldne Geschlecht auf dem Erdreich.

Dann mit dem silbernen, wenig und gar nicht ähnlichen Umgang
hatte sie, nach den Gebräuchen der älteren Völker sich sehnd,
Aber auch jenem Geschlechte, dem silbernen, wohnte sie
noch bei.

Und in der Dämmerung kam sie von rauschenden Höhn des Gebirges,
einsam, und zu keinem in freundlichem Grufs sich gesellend,
Aber nachdem sie mit Menschen erfüllt die gebreiteten Hügel,
drohete jene nunmehr, und tadelte laut die Vergehung;
und nicht komme sie mehr vor den Blick der begehrenden,
sprach sie.

„Welch ein Geschlecht doch liefsen die goldenen Väter, wie
völlig
„schlimmerer Art! bald schauet ihr selbst noch ärgere Kinder!
„Ja nun wird ein Gefecht, ja nun aufrührischer Blutgufs
„unter den Sterblichen seyn; und der Unthat folget das Nachweh!“

Dieses gesagt, zu den Bergen entstürmte sie; aber die Völker,
Die ihr selbst noch sämmtlich erstaunt nachsahen, verlies sie,

Jetzo nachdem auch jene verlebten, und sich emporhub
eherner Männer Geschlecht, weit mehr denn die vorigen heillos,
welche zuerst aus dem Erz missthätige Klingen geschmiedet,
Schrecken des Wegs, und zuerst Festschmaufs sich bereitet
vom Pflugstier;

jetzo verhafst ward ihr solch Männergeschlecht, und mit
Abscheu

flog sie zum Himmel empor. Dort wählte sich Dike die Wohnung,
wo noch jetzt in der Nacht den Sterblichen leuchtet die Himmelsjungfrau,
nahe dem Stande des weitsichtbaren Bootes.“

Vides Vossium praetulisse 'v. 115. ὁμοίη, et 126. legisse κακῆ. — 149. laud. Etym. M. p. 447, 8. et Zonaras, uterque cum V. L. Ἥμος ὄτ' Ἡλίοιο κ. τ. λ. — 918. Schneiderus etiam in Lex., v. σιναλίδυος, conjecit legendum esse σιναλίδυνοι. — 976. laud. Etym. M. p. 594, 13. ubi non est, quod ait Bahlius, ἀγείρονται, sed ἀγείρονται.

AD DIONYSIUM:

Versus 88. laudatur a Dracone περὶ μέτρων p. 32. — 140. 141. ab Etym. M. 205, 38. — 202. 203. ab eodem 86, 53. — 219. ib. 751, 48. — 239. ib. 622, 1. — 289-293. ib. 427, 20, cum lectionis varietate (κώκυσαν, ἀμέλγονται). — 295. ib. 70, 53. — 336. v. Wassenb. de nom. propr. corr. p. 16. — 422. ib. 708, 54. — 523. ib. 820, 40. — 527. ib. 706, 45. — 571. v. Wassenb. l. c. p. 18. — 620. ib. 706, 37. — 687. vid. Wass. ad Thucyd. VIII. 15. Vol. V. p. 235. ed. Bip. — 911. laud. Draco p. 28. — 941. id. p. 98. — 946. id. p. 69, cum lectione νευριδα. — 1013. id. p. 98. — 1022. id. p. 44. — 1031. id. p. 70. et 98. posteriore loco cum lectione ἄς φύουσαν.

CORRIGENDA.

Quum sedulo cautum fuerit, ne haec editio tyποθητᾶς correctorisve incuria laboraret, pauca tantum, eaque leviora, emendanda restant:

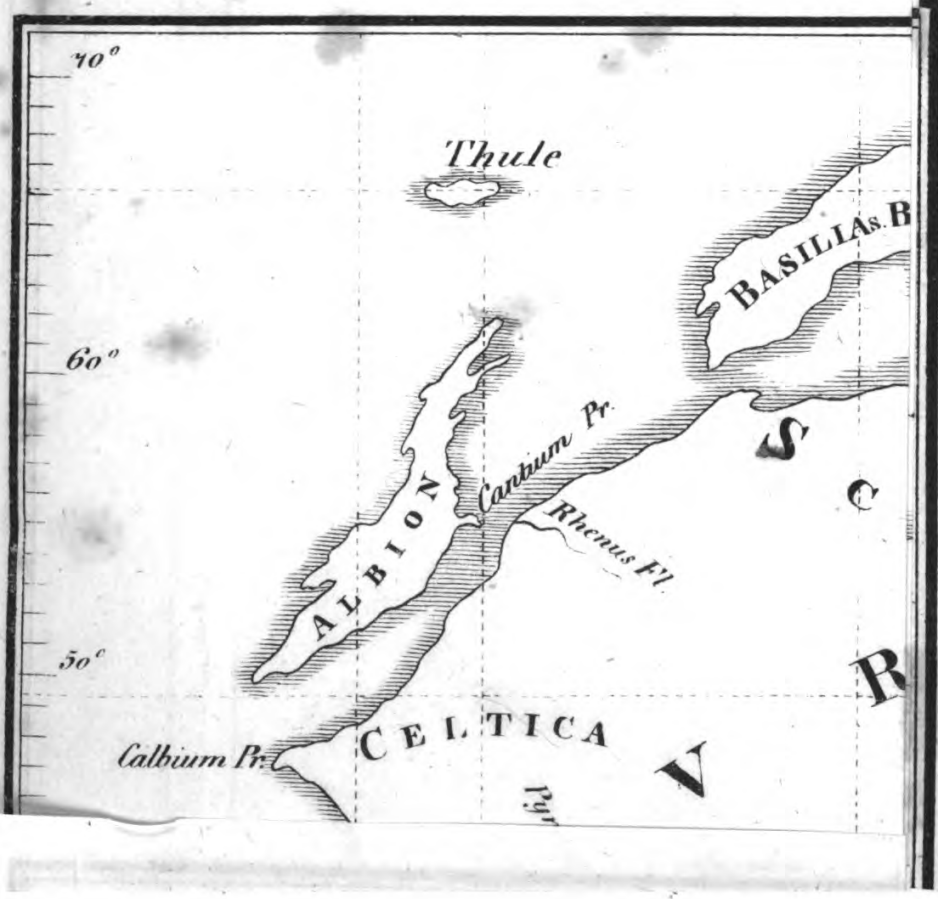
In ARATO: V. 28. leg. δὴ οἱ. — 105. καὶ εἰ. — 114, 115. praestiterit: ἔφερθεν. Ἀργυρέῳ etc. — 263. Στερόπη. — 329. κνάνεος. — 438. ἰππούραια. — 448. Κρητήρ. — 639. κορύνη. — 806. πέληται. — — In ERATOSTHENE: Cap. VI. v. 7. τιμαί. — X, 1. Διόσκουροι. — XIV, 7. προσώπων. — ib. 8. ῥάχως ἢ. — XVIII, 4. εἶναι φασί. — XXIII, 2, ἐστὶ. — XXIV, 13. προσηγόρευσεν. — XXV, 4. φυλάξῃ. — XXXII, 19. θυμωθεῖσα. — XLII, 1. Οὗτός. — — In DIONYSIO: 140. Τῆ δ' ἐπὶ Θ. — 251. Ἐπτάπολιν, μ. ἤπειρον, εἰ. — 379. praestiterit Ἰηπυγίῳν. — 1010. φοίνικες. — — In AVIENI ARATEIS: 196. aspice, ceu. — 548. alius. — 677. malo, — 703. arduus. — 1066. ipsa. — Progn. 88. ignicomantum. — 400. vertice. — — In AVIENI DESCRIPTI-
ONE ORBIS: 78. gignit. — 291. Ast — 367. altis — — In NOTIS: pag. 229. v. 10. leg. 71. — ib. 15. ἄκρη. — 246. penult. leg. Cod. Mosq. τοῦ δ' ἦτοι. — 258, 18. ἐκά-
στου. — 268, 27. εἶς. — 287, 7. τελέθει. — 305, 28, Ἰχθύς. — 311, 7. ἐπ'. — 355, 21. numeratur,

.....

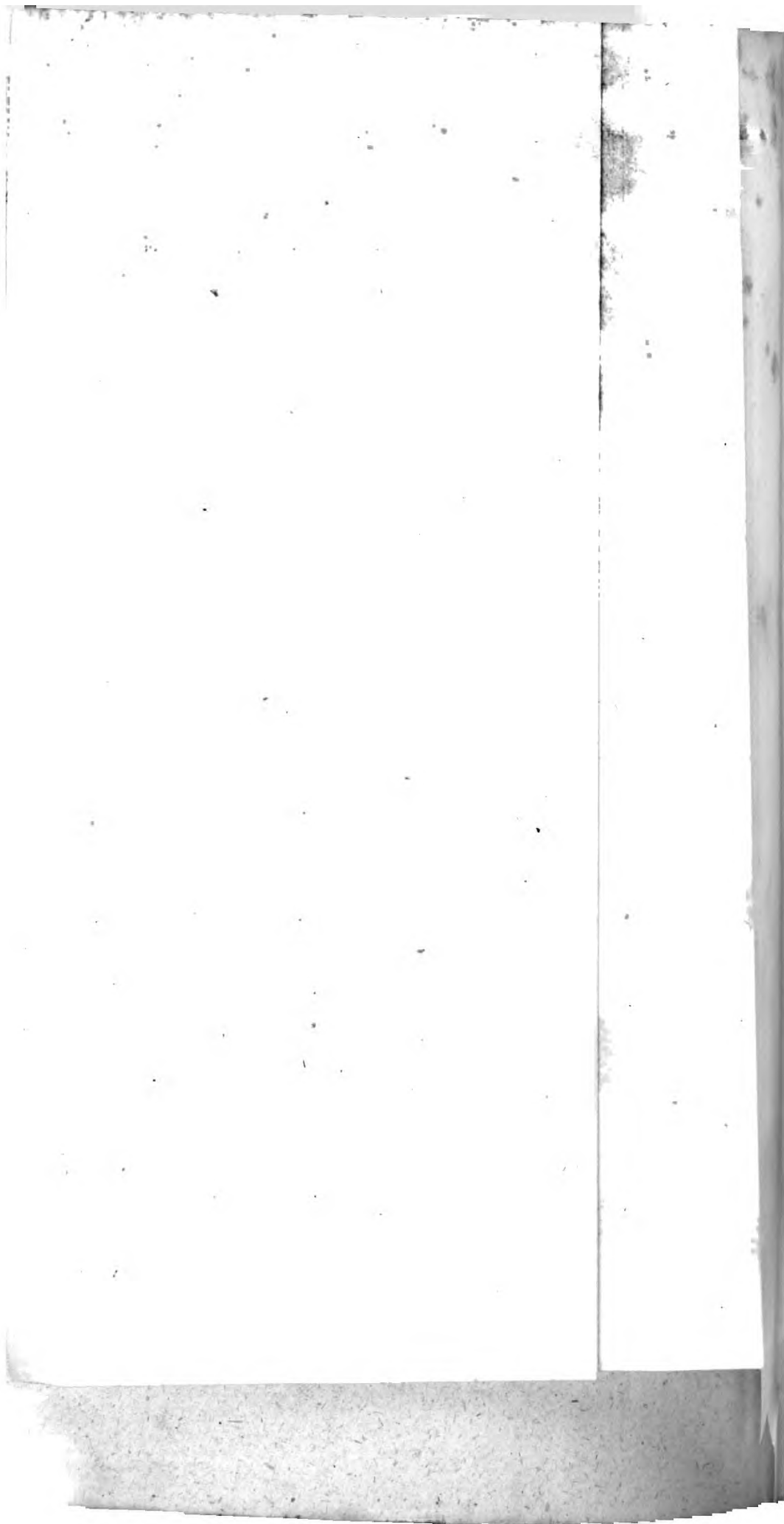
EX TYPOGRAPHEO J. F. WENNERI.

.....

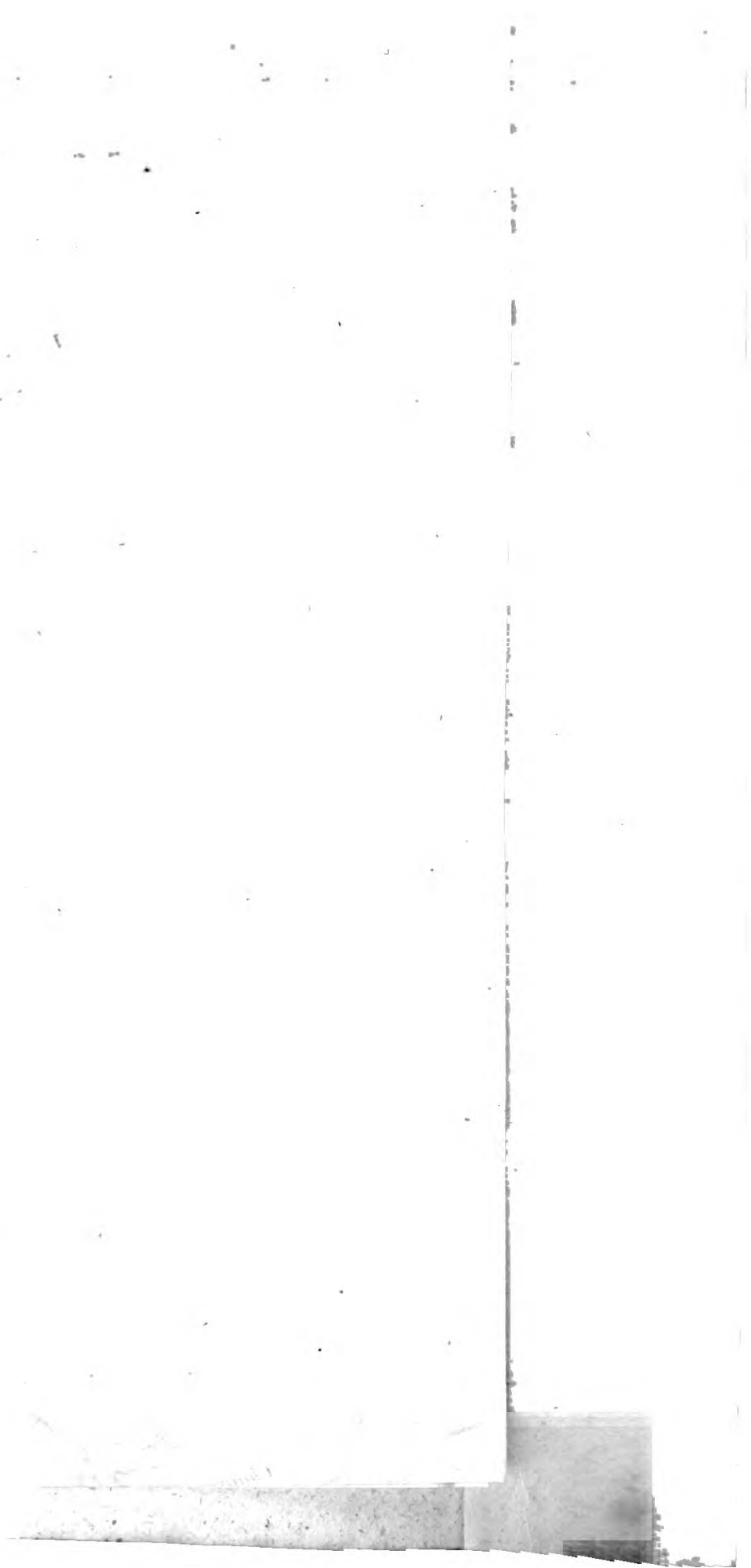

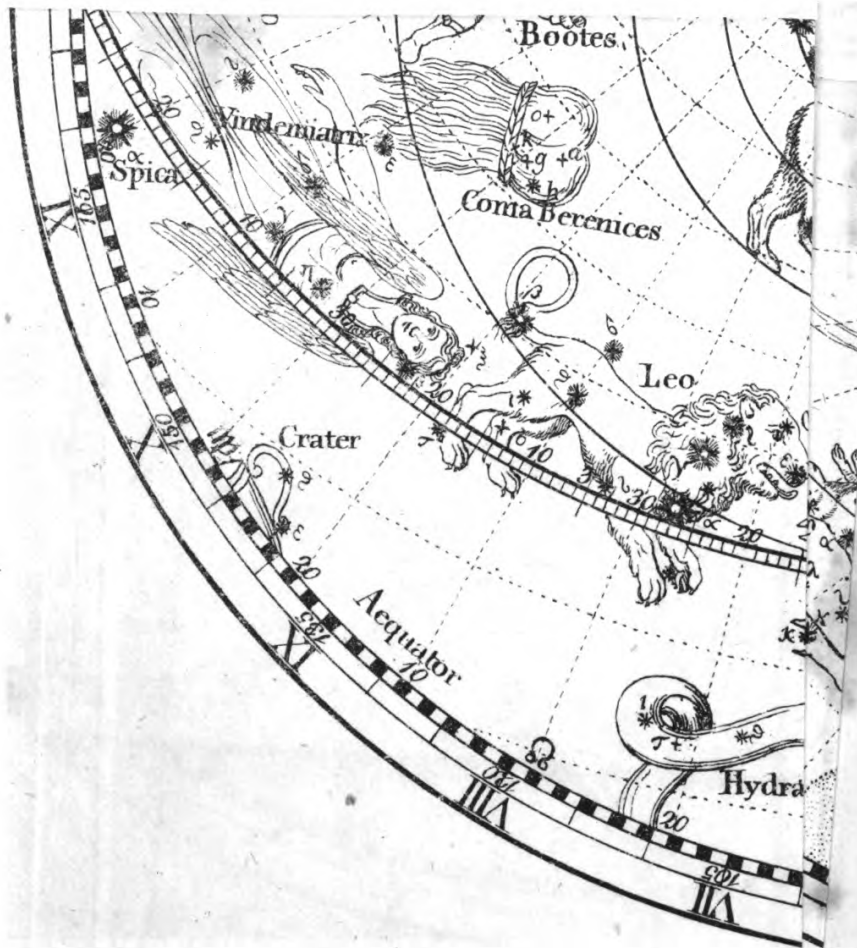

C. F. Ulrich, delineavit

ms

L

1

